Hervé M. Abajoli

BÜYÜK SIR ÜSTADI®

Kali

3

BDY.
BİLİNÇDIŞI

HERVÉ M. ABAJOLI

BÜYÜK SIR ÜSTADI

-KALİ-

ROMAN

BİLİNÇDIŞI YAYINLARI

Bilinçdışı Yayınları A. Ş.
Roman Serisi
BDY-BSUK-TR-B4

ISBN: 978-605-71253-3-0
Serinin Adı: Büyük Sır Üstadı Serisi
Kitabın Adı: Büyük Sır Üstadı – Kali
Serideki Okuma Sırası: 3
© Bilinçdışı Yayınları 2022 - 2024

Genel Yayın Yönetmeni: Marios Gnostis
Editör: Sibel Demirayak

Özgün Kapak Tasarımı: Sibel Haşlak
Monogram ve Kaligrafiler: Murat Patur

Birinci Baskı: Kasım 2022
İkinci Baskı: Ekim 2023
Üçüncü Baskı: Aralık 2023
Dördüncü Baskı: Şubat 2024

Baskı ve Cilt: Metro Basım Hiz. A.Ş. (Sertifika Numarası: 70839)
Yahya Kemal Beyatlı Caddesi No.94 Begos 3.Bölge 35400 Buca İzmir

Bilinçdışı Yayınları A.Ş. (Yayıncı Sertifika Numarası: 52321)
Adalet Mah. Anadolu Caddesi No:41 İç kapı:081 35530 İzmir Türkiye
WhatsApp ve Telefon: +90 530 665 34 05
info@bilincdisiyayinlari.com - www.bilincdisiyayinlari.com

Bu kitabın ticari hakları Bilinçdışı Yayınları Anonim Şirketi'ne ait olup yayıncının yazılı izni olmaksızın tanıtım amacı taşıyan kısa alıntılar dışında elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla çoğaltılamaz ve iletilemez. "Büyük Sır Üstadı" ve "Bilinçdışı Yayınları", Bilinçdışı Yayınları Anonim Şirketi'nin tescilli markasıdır. Tüm hakları saklıdır.

HERVÉ M. ABAJOLI

BÜYÜK SIR ÜSTADI

-KALİ-

ROMAN

BÜYÜK SIR ÜSTADI SERİSİ
ÜÇÜNCÜ KİTAP

BİLİNÇDIŞI YAYINLARI

Hervé M. Abajoli kimdir?

Bu isimle 1962 yılında İzmir Türkiye'de Levanten bir ailenin en büyük oğlu olarak dünyaya gelir. Türk, Fransız, Yunan ve İtalyan kültürünün bir amalgamından oluşan ev ortamında klasik müzik, şanson ve opera dinleyerek serpilir. Daha 9 yaşındayken okumak ve satranç oynamak dışında hiçbir şeyden zevk almaz olur. Bu durum kısa bir süre sonra kesintisiz 31 yıl sürecek olan derin bir tutkuya dönüşür. O kadar ki okunacak eserlerin çokluğu ile zamanın yetersizliği sorunsalı onu evinin banyosuna bile bir sahra kütüphanesi kurmasıyla sonuçlanır. İlk aşkı Okyanus Bilimi (Ege Üniversitesi Biyolojik Oseanografi) bölümünden mezun olmasıyla birlikte önce aile mesleği olan matbaacılığa ardından bilgisayar programcılığına gönül verir ama en nihayetinde hayat nehrinin ani bir yatak değiştirmesi sonucunda tüm entelektüel faaliyetlerine bir süre ara vermek zorunda kalır. Hayatının en çileli ama bir o kadar da bereketli dönemi saydığı ve "Gece Deniz Yolculuğu" olarak adlandırdığı bu 450 günlük sürede C. G. Jung ve fikirleriyle tanışır. On yıl sürecek Jung eserlerinin hummalı bir incelemesi ve Analitik Psikoloji pratiklerinin kendi hayatına uyarlanması döneminden sonra tüm ticari faaliyetlerini bırakır, adını Marios Gnostis olarak değiştirir ve kendisini Analitik Psikoloji'nin temel fikirlerini yaymaya adar. Bu bağlamda Hervé M. Abajoli mahlasını kullanarak 7 yılda tamamladığı Büyük Sır Üstadı serisinin birinci ve ikinci kitapları (137 ve Işık Bakiresi'nin Yolu) 2013-2022 yılları arasında yazılmış olup, Türk roman tarihinde hiç denenmemiş bir alanda 25 yıllık araştırma, 1.500 kitaplık özel bir kütüphane, 10.000 sayfalık kadim bilgiler taraması ve 6 yıllık bireysel bir hazırlık döneminin kristalizasyon çabasıdır. Bunları 5 yılda tamamlanan üçüncü kitap (Büyük Sır Üstadı – Kali) ve -kadim Çin metinlerinin en zor anlaşılanı- I Ching Değişimler Kitabı'nın Batılı zihinler için özel olarak hazırlanmış özet bir yorumu takip etmiştir. Hâlihazırda (2023) Büyük Sır Üstadı serisinin dördüncü kitabını yazmakta ve I Ching'in Jung perspektifinden derin anlamı üzerine kaleme aldığı kapsamlı bir yorum kitabı üzerinde çalışmaktadır.

Yayınevinin Notu

Büyük Sır Üstadı'nın elinizde tuttuğunuz bu dördüncü baskısında metnin akışkanlığını arttırarak okurumuza daha rahat bir okuma imkânı sağlamak için bazı düzenlemelere gidilmiştir. Dipnotlar korunmakla beraber kısaltılmıştır. Kitabın sonuna alfabetik sırada tematik sözlük sayılabilecek bir "Meraklısı için notlar" bölümü ilave edilmiştir. Dipnotların bazılarının sonuna "→MNB (xxx)" formatında yönlendirmeler ilave edilmiştir. MNB, 'Meraklısı için notlar bölümüne bakınız' için kısaltma olup yanında yazan (xxx) kısmı notlarda bakmanız gereken bölümü göstermektedir.

Keyif ve sağlıkla okumanızı dileriz.

Bilinçdışı Yayınları A.Ş.

Bu eser;

Kendimi aramakla meşgul olduğum yıllarda arada bir kaybettiğim evlatlarım Desirée Joy ve Nick'e özür ve minnet duygularıyla ithaf edilmiştir.

Romancının arzusu aslanın ot yemesi değildir. O, kurdu da kuzuyu da tek ve aynı Tanrı'nın yarattığını, sonra da "yaptığı işin iyi olduğunu görüp" gülümsediğini bilir.

André Gide
XX. yy.

Felsefi Simya'nın
Magnum Opus'u[1]

Nigredo

Albedo

Citrinitas

Rubedo

1 Magnum Opus: (Lat.) →MNB (Felsefi Simya)

Kali

Her şey zehirdir ve hiçbir şey zehirsiz değildir. Zehri ilaçtan ayıran dozdur.

Paracelsus
Alman kökenli İsviçreli simyacı, felsefeci ve tıp doktoru
XVI. yy.

Yılan Terbiyecisi

Ger[2] Sukbaator'un önünde iddiasız bir anıt gibi yükselirken, Gobi Çölü'nün uçsuz bucaksız ufkunda usanmadan bir kez daha doğmaya çabalayan gün ağarıyordu. Derin bir sessizlik alacakaranlığın üzerine çökmüştü. O kadar ki, genelde dinlenmeyi zül sayan rüzgâr bile geçici bir sükûnet içinde ortama uymak zorunda kalmış, esmiyordu. Sukbaator iyice kulak kabarttı ama hiçbir şey işitemeyince gerin güneye bakan girişine doğru yaklaşmaya karar verdi. Daha yürürken oraya çizilmiş ve şüphesiz bir mandala[3] olan *Axis Mundi*[4] sembolünü fark etti. Tıpkı çocukluğunda olduğu gibi içini bir dinginlik kapladı. Buna çok sevindi çünkü halası kara şaman Kam Kul'un dışarı çıkmasını beklerken genelde sıkılırdı. O Kam Kul ki, sanatının doğası gereği diyelim, aşırı ciddi bir kadındı. Yanında yetişmiş olmasından mıdır bilinmez, Sukbaator halasının bu özelliğini daha çocukken bile fazlasıyla edinmişti. Zaten yaşı ilerledikçe adının 'yüzü gülmez'e çıkmasının bir nedeni de buydu. Üstelik halasının yanındayken bu davranışı bir nevi illetmişçesine abartılı bir tapınma merasimine dönüşüyordu. İşte bu yüzden içerden gelen bir tıkırtı istemsizce kendine çeki düzen vermesine neden oldu. Bu esnada Kam Kul sol eliyle tuttuğu Şilili şaman

2 Ger: (Moğ.) 'Yurt' olarak bilinen Moğolların geleneksel yaşam mekânlarıdır. →MNB (Ger)
3 Mandala: (Sans.) "Büyülü Daire" anlamındadır. →MNB (Mandala)
4 Axis Mundi: (Lat.) Dünyanın ekseni. →MNB (Axis Mundi)

dostunun hediyesi keçi derisinden yapılmış mapuçeyi[5] yurt kapısı olarak kullanılan at derisi ile kaplanmış keçenin üzerine doğru uzatıp dışarı doğru ittirdi. Açılan yarıktan yavaş adımlarla süzülerek dışarıya çıktı. Her sabah yaptığı gibi önce ufka doğru baktı. Doğrusu bu mevsimde Gobi Çölü'nde tan başka türlü ağarırdı. Hava epey serindi. Buna rağmen iki üç saate kalmaz kendinizi kertenkele bayıltan sıcakların içinde buluvermeniz işten bile değildi. Bakışlarını hemen ardında bekleyen bir Amerikan kel kartalını andıran Sukbaator'a çevirdiğinde bir kara kam[6] için ne kadar mümkünse o kadar gülümsedi. Sukbaator saygıyla başını öne eğdi. Kam Kul tekrar ufka doğru baktı ve derinlerden gelen hırıltılı bir ses tonuyla "Ene bol tsag!"[7] dedi. Sukbaator hemen iki adım geri çekilerek sessizce seyretmeye koyuldu. Doğrusunu isterseniz bu sahneye onlarca kez tanık olmuştu ama bırakın heyecanının azalmasını, her seferinde içinde tanımlayamadığı duyguların at koşturmasına engel bile olamamıştı. Halasının *Zol Zayaak ve Avgaldai ongonlarını*[8] az ötedeki ahşaptan yapılmış *ruh mekânına* götürmesini seyrederken onun hakkında anlatılan hikâyelerden en eski olanını hatırladı. Rivayet, Kam Kul'un çok alımlı körpecik bir kızken yaşlı bir adam tarafından kaçırılması ve sonrasında olanlar ile ilgiliydi. Olayın nasıl geliştiği konusunda kulaktan kulağa yayılan söylentiye göre bu iblis ona tecavüz etmeye yeltendiğinde ne idiği belirsiz bir yılan çıkagelmiş ve yerde bağlı olarak yatan Kam Kul'un burnunun dibinden geçtikten sonra adamı önce sol sonra da sağ ayağından ısırıp öldürmüştü. Bilmeyenleriniz için söyleyelim, yılanlar kendilerini savunmak için saldırıp genelde bir kere ısırıp uzaklaşma eğiliminde olduklarından, bu olay önce yalan zannedilmiş ama gerçekliği anlaşıldıktan sonra da tahrik edilmemiş bir yılanın hemen önündeki Kam Kul yerine daha uzakta olan adamı hem de iki kere ısırmış olmasına uhrevi anlamlar yüklenmesi kaçınılmaz olmuştu. Takip eden günlerde Kam Kul'un çölün bu gizli efendileri üzerindeki emsalsiz etkisi

---

5 Mapuçe davulu şaman törenlerinde danslara tempo vermek için kullanılır. →MNB (Mapuçe davulu)

6 Kam: (Moğ) Şaman. Bütün kamlar ak kam olarak yetiştirilir ancak aralarında kötülüğün doğasını kavrayabilen özel yetenekliler kara kam mertebesine yükselirdi. Ak kamların yetersiz kaldıkları, kötü huylu ruhlarla iletişime geçme, onları yönlendirme, ruh sağaltma ve koruyucu büyüler yapma konularında ehildiler.

7 Vakit geldi!

8 Ongonlar, Moğolistan ve Sibirya şamanlarının hemen her kabilesince kabul görmüş kutsal araçlardır. →MNB (Ongonlar)

herkes tarafından öğrenilince "Yılan Terbiyecisi" ya da yakınlarının tercih ettiği tabir ile "Yılan Doktoru" mitosunun doğması kaçınılmaz olmuşu.

Sukbaator nefesini tuttu. Kam Kul elbisesinin üzerinde asılı duran hayvan kemiklerini bir süre salladıktan sonra her iki kolunu yukarı kaldırıp ulumaya benzer bir ses çıkardı. Sonra başını göğe doğru döndürerek Moğolca "Tenger Etseg, sonsuz mavi semanın zamansız babası, Gazar Eej, arzın bereketli anası!"[9] diye bağırdı. Ardından kuşağından çıkardığı süt ve çayı dört yöne üçer kere döktü. Kısa bir süre sessizce bekledikten sonra mapuçe davuluna üç kere sertçe vurdu. Beklemeye başladılar. Bir süre sonra sağır bir insanı bile rahatsız edecek kadar derin bir sessizlik etraflarını kuşattı. Sukbaator gözlerini halasından ayırmadan kendini hazırlamak ihtiyacı hissetti çünkü olacakları bilse de bugüne kadar iliklerine kadar işleyen bu tedirginlik duygusunu üzerinden atacak bir yöntem bulamamıştı. Sonra büyük bir çığlık sessizliği yırtıp attı. Ardından bu kez çok daha derinden gelen ikinci bir çığlık ölüler diyarının ruhlarını yardıma çağırdı. Kam Kul üçüncü çığlığı atmadan önce bir eliyle üzerinde asılı duran hayvan kemiklerini sallayarak bir sarkaç gibi salınmaya başladı. Diğer eliyle göğsünün üzerindeki yuvarlak toliyi[10] kavrayıp -en onurlu yön olan- kuzeye doğru çevirdi. Davulundan çıkan seslerle ahenkli bir şekilde salınmaya devam ederken sırasıyla önce eril batı yönüne ardından dişil doğu yönüne dönerek son derece sakin ama bir o kadar içten bir sesle sadece zihinsel açılımı yaşamış kamların bilebileceği bir dilde üzerindeki hayvan kemiklerinin adlarını saymaya başladı. Her adın ardından davuluna büyük bir güçle vurup ilgili kemikleri sallayarak onurlandırdı. Çünkü kara kamlar bütün varlıkların kendi dilleri olduğu gerçeğinden yola çıkarak ruhlarla ruhların dilinde, bitkilerle bitkilerin dilinde, hayvanlarla hayvanların dilinde konuşulacağını bilirlerdi. En nihayetinde yere eğilip aldığı bir avuç çöl kumunu havaya savurup sağ bacağını dizinden kırarak ayağını beline kadar çektikten sonra sol ayağı üzerinde bir süre bekleyip kollarını göğe kaldırarak bir yılanı kıskandıracak şekilde tısladı. Sonra kesif bir sessizlik tekrar çölün

---

9 Tenger Etseg ve Gazar Eej: Şamanizm'in inanç temeli düalist olup Gök Baba (Tenger Etseg) ve Toprak Ana (Gazar Eej) karşıt çiftinin tek bedende biçimlenmiş hâlidir.

10 Toli genelde metalden yapılmış yuvarlak bir aynadır. Ruhlar âlemine açılan bir pencere olduğuna inanılır. →MNB (Toli)

üzerine çöktü. Tüyleri diken diken olmuş olan Sukbaator halasının kollarını yere paralel olacak şekilde tamamen açtığını gördüğünde ritüelin sonuna yaklaştıklarını anlayarak heyecanlandı. Beklemeye başladılar. O bekleme ki asıl büyü ondadır. Doğaüstü bir şey olmasını beklemenin yarattığı numenin[11] sizi istila etmesinin aslında büyünün ta kendisi olduğu gerçeği gibi, ruh bir kere daha etkin gücünü göstererek maddeyi biçimlendirme çabasına girişti. Sessizlik, çölün derinliklerinden gelen belli belirsiz bir hışırtı ile bozuldu. Saniyeler içinde bir sürtünme sesi, ardından bir hışırtı daha. Alacakaranlıkta çöl kumu ölü bir deniz dalgası gibi sakince kıpırdandı. Sukbaator gözlerini kısarak görmeye çalıştı ama başaramadı. Sadece hışırtılar ve sürünme sesleri giderek çoğalıp yaklaştı. Sonra kısa bir tıslama sesi duyuldu. Kam Kul kollarını öne doğru uzatıp az önce duyulana benzer tıslama ile cevap verdi. Sukbaator daha önce bu sahneye aşina olmasaydı çöl kumunun kabarcıklar çıkararak kaynamaya başlamasını Allghoi khorkhoi'un[12] gelmesine bağlayıp arkasına bakmadan kaçabilirdi. Artık hışırdama, tıslama ve sürtünme sesleri ayyuka çıkmış, neredeyse hemen önlerindeymiş gibi işitilmeye başlamıştı. Sonra sesler aniden kesildi ve sessizlik tekrar ortama hâkim oldu. İşte tam o anda Sukbaator nihayet onları gördü. İster inanın ister inanmayın, yüzlerce yılan çöl kumunun her yerinden çıkarak Kam Kul'un önünde yarım daire şeklinde dizilip sessizce saygı duruşuna geçmişti! Kam Kul ortalarına doğru bir iki adım attıktan sonra çömeldi ve elindeki küçük kapları yere bıraktı. Yılanlardan bazıları sıra ile gelip kapların üzerine gerilmiş parafin zarı ısırarak paha biçilmez hediyelerini sunup geri çekildiler. Merasim bitince Kam Kul kapları alıp ayağa kalktı. Mapuçe davuluna üç kere sertçe vurmasıyla kumlar tekrar kaynamaya başladı. On saniye sonra çöl görülmez hareketlilik olan doğasına geri dönmüştü.

Kam Kul elinde hazineleriyle gere doğru yürümeye başlayınca Sukbaator sessizce onu takip etti. Eşiğe geldiklerinde Kam Kul durdu. Arkasına dönmeden tekdüze bir sesle "Namaig daga."[13] dedikten sonra keçeyi ittirip içeri süzüldü. Yıllardır beklediği teklifi ikiletmeye hiç

---

11 Numen ya da numinosum, ifade edilemeyen, gizemli ve korkutucu olanı da kapsayacak şekilde uhrevi olana ilişkin yoğun kişisel deneyimi açıklamaya yarayan bir terimdir. →MNB (Numen ya da numinosum)

12 Allghoi khorkhoi: Moğolların ekseriyeti in çöl kumunun altında yaşadığına inandığı dev solucan. →MNB (Allghoi khorkhoi)

13 Beni takip et.

niyeti olmayan Sukbaator'un içeri adım atmasıyla nefesinin kesilmesi bir oldu. Dışarıdan anlaşılmasa da gerin içi çok büyüktü. Hoimar denen gerin içindeki kuzeye bakan en onurlu yere kurulmuş ahşap masaya sayısız kutsal eşya dizilmişti. Kendisi de kara kamlığa yeni terfi etmiş olan Sukbaator birkaç ongonu hemen tanıdı. Masanın önüne yaşlılar, saygın kişiler ve diğer şamanların oturması için uzunca bir sedir yerleştirilmişti. Sağ batı tarafta birkaç kın, iki tüfek ve bir semer fark edince oranın eril taraf olduğunu anladı. Tam karşısında yani dişil tarafta ise tencereler, kaplar ve bir iki kepçe bulunuyordu. Fakat asıl dikkatini çeken şey tüm bu eşyaların gerin girişine üç dört metre kadar bir uzaklığa yerleştirilmiş olduğuydu. Oysa önlerinde koca bir boşluk uzanıp durmaktaydı. Bunun nedenini anlamaya çalışırken başını kaldırıp baktı. İşte o zaman geri boydan boya kaplayan üç metre yüksekliğindeki üstleri etiketlenmiş irili ufaklı cam kavanozlarla dolu ahşap rafları fark etti. Bu sırada Kam Kul güneşe doğru saat yönünde[14] olmasına dikkat ederek yavaşça yürümeye başladı. Elindeki paha biçilmez zehirleri rafların önünde duran geniş masanın üzerine bıraktıktan sonra neredeyse tıslayarak sordu: "Önöödör tüüntei uulzakh uu?"[15]

Sukbaator saygıyla başını evet manasında salladı.

Kam Kul bir şey demeden dışarı çıkmalarını işaret etti. İki üç dakika kadar sessizce yürüdüler. Az ileride kurulmuş olan çardak görünümlü yere geldiklerinde Sukbaator her biri yarım insan kalınlığındaki ahşap sütunların yükselerek tonoz oluşturduğu üstü kapalı kafesi gördü, ama içi boş gibi duruyordu. Kam Kul sert bir sesle "Chi, bos!"[16] dedi.

Sukbaator boş kafesin ortasına atılmış yerde hareketsiz duran renkli bir kumaş yığınının bir anda kendi kendine havalanıp yükseldiği hissine kapıldı. Ne olduğunu anlamaya çalışırken kumaşın içinden beliren Coibhi Unani'nin insanın kanını donduran şeytani sesi işitildi: "Hoş geldin Sukbaator. Neden geç kaldın?"

---

14 Ger içinde ne zaman hareket edilirse hep güneş yönünde dönmek gerekir. Aynı şekilde şamanik dans, ibadet ve ritüellerde de buna dikkat edilir.

15 Bugün onunla görüşecek misin?

16 Sen, kalk!

Desti, Kelenn, Unani.
Öğrenmek, Öğretmek, Birleşmek.

III sembolüyle gösterilen Druid[17] inancının temel kavramlarından

Druid Rahibeleri

Frer Marius evinin kollayıcı şefkatine sığınmıştı. Ona özel olarak imal edilmiş geniş kanepenin kenarına koltuk altını yerleştirmiş ve hafifçe yana kaykılmış bir hâlde geçen yıl yaşadıklarını düşünüyordu. Paris'in en keyifli mevsiminde olmalarına rağmen canı evden çıkmak bile istemiyordu. Üstelik bu bezginlik hâli uzun zamandır başat duygusu olup çıkmıştı. Gerçi her insan gibi gerçeği kendine itiraf etmekte zorlanıyordu ama arada bir bilgeliği baskın çıkmıyor değildi.

'Yaşlandım, bunu kabul etmeliyim. Enerjim artık hiçbir şeye yetmiyor.' diye iç geçirdi. Sonra her şeye rağmen kendini salmamış olmasına sevindi. 'Benim yaşımda adamların altını hasta bakıcılar alıyor.' diye düşünür düşünmez aklına İkinci İstanbul Konklavı'nda yaşadıkları geldi. Kardeşleriyle birlikte yirmi yaşında bir delikanlının bile baş etmekte zorlanacağı bedensel ve ruhsal sınavlardan geçmişler, çok zorlanmışlar ama yine de hakkından gelmişlerdi. Gençliği densizce aklına gelince inanılmaz şeyler yaşamış olduğu için şükretmesi gerektiğini düşündü. Mesela hayal meyal hatırladığı bir bakıcı kadının üzerinde bıraktığı etkinin büyüklüğüne bugün bile şaşıyordu. 'Bunun altında onun bana ailemden daha yakın olması ve çözemediğim bazı gizemlerle ilişkisi varmış gibi gelmesi olabilir mi?' diye düşündü. Acı acı gülümsedi, çünkü ruhu ergenliğinde kendini fiziki dünyaya uyarlarken

17 Druid: Kelt rahibi ve rahibeleri. →MNB (Druid)

hayatına dokunmuş bu ve bunun gibi kadınlar insafsızca animasını[18] şekillendirecekti. O anima ki, herkeste olduğu gibi, daha sonra onun için kadınlığın tüm özünü simgeleyen temel bir imgeye dönüşecek ve sosyal hayatını bir Ortaçağ derebeyi kadar insafsız bir fütursuzlukla yönetecekti.

Mırıldanır gibi "Bu anima ne menem şey!" diye söylendi. Ardından ona ne kadar uzak hissederse hissetsin aynı zamanda çok yakından tanıdığı duygusunun bu yaşında bile azalmadığını fark etti. 'Gizemli, bizim için bile çok gizemli.' diye düşündü. Dudaklarının kenarında bir tebessüm belirdi. 'Ah gizemler!' diye iç geçirdi. 'Gizemler olmasaydı kim bilir nerelerde olurduk?'. Gizemler onu her zaman büyülemişti. Hatta çocuk sayılabilecek yaşta bile kendi gizemlerini yaratmakta büyük bir maharet göstererek ruhunu büyütmesini bilmişti. Bir şeyleri sorgulamaya başladığı yaşlarını hatırladı, o karanlık gecelerin getirdiği elem duygusuyla nasıl mücadele ettiğini. Ardından bilinçdışı denizinde boğulmamak için tutunduğu gizin ona sağladığı imkânı hatırladı. "Hiçbir şey, sağaltıcı bir hazineye sahip olduğun hissini, hayatın pahasına korumaya söz verdiğin bir sırdan daha çok yoğunlaştıramaz." diye mırıldandı.

Yaşına eklenen kilolarının da etkisiyle kuyruk sokumunun ağrımaya başladığını fark edince ayaklarını kanepeye doğru çekerek sağ tarafının üzerine uzandı. Küçük yastığı da koltuk altına yerleştirmeyi unutmadı. Aklına Romalıların da aynen böyle yaptığı gelince 137 ile ilk tanıştığı zamana geri gitti. Daha 11-12 yaşında mıydı neydi? Doğrusu hatırlamıyordu. Gençti işte. Çocuk sayılabilecek kadar genç. Anlamsızlığın her şeyin üzerine bir kara bulut gibi çöktüğü zamanlardan biriydi. Ailesinden, çevresinden, aldığı eğitimden hatta kitap okumaktan bile sıkılıyordu. 'Baş ağrısı yorulur, can sıkıntısı yorulmaz.' diye düşündüğünü hatırladı.

O günlerde konuşmaya zahmet ettiği tek arkadaşı olan Jean, bir gün ona bir lakırdı etti. Öyle bir lakırdı ki gece gündüz üzerinde düşünmekten kendini alıkoyamadı. Sonunda kararını verdi: Artık sıradan biri olmayacaktı! Jean ile Paris'in sidik kokan bir ara sokağında hafifçe kestikleri serçe parmaklarının kanını birbirine değdirerek onurları üzerine ant içtiler: Farklı olmak için her türlü konfordan

[18] Anima ve animus: Analitik Psikoloji'nin sosyalleşme arketipleri. →MNB (Anima ve animus)

vazgeçeceklerdi! Kahraman arketipinin bütün Dominantların en güçlüsü olduğu yıllardı. Kısa bir süre sonra ona Eros da katılacaktı! Ama bunlardan daha dönüştürücü olan bir şey varsa o da gizemlere olan ortak açlıklarıydı. İlkel toplumsal yapılanmaların bilinçdışından beslenen bir *gizli örgütler kurma isteği* içinde oldukları gerçeğini öğrenmelerine daha yıllar vardı.

Aslında doğa bu konularda tarafsızdır. Kim olduğunuza bakmaksızın size bilgeliğini altın tepside sunar. Elinizi uzatmaya cüret edip etmemek tamamen iç dünyanıza kalmıştır. Heyhat, cüretkârlıkta kimsenin yarışamayacağı Marius ile Jean, etraflarında geçerli gerçek gizemler bulamayınca kendilerine ait gizemler icat etmeye koyulmuşlardı. Artık yakın çevrelerine sadece bu gizemleri *bilenleri* ve *anlayanları* kabul edeceklerdi. Tabii ki bunların, aynı simya geleneğinden ödünç alınmış olanlar gibi kurgulanmış ya da 'tam gerçek' olmadıklarını biliyorlardı. Asıl bilmedikleri ve bir süre sonra kaderin bir cilvesi sonucunda öğrenecekleri, bunların arasında müritlerin haberinin bile olmadığı gerçek gizemlerin de bulunduğuydu. Ama bu ayrı bir romanın konusudur.

'Ruh ne zaman uhrevi bir deneyimin numen etkisine maruz kalsa, insanın bir ucunda oturduğu tahterevallinin dengesi kaçıverir. Böyle bir şey olduğunda, bazı bireyler tam bir onaylamaya, bazıları ise tam bir reddetmeye meyleder.' diye düşündü. Sıkıntısı biraz açılmıştı. 'Şükür ki gizemlere meyletmişim. Yoksa televizyon dizileri ile futbol maçları arasında gidip gelen biri olacaktım.' diye düşündü. Ardından hâlâ yapacağı çok şey olan biri olduğu hissine kapıldı. "Eh, Charles Aznavour 94 yaşında iki saatlik konserler verme planları yapabildiğine göre bizim neyimiz eksik?" diye konuştu. Aslında hemen arkasındaki yemek masasında oturan Frer Jean'a konuşmuştu ama cevap alamadı.

"Jean, sana diyorum! Duymuyor musun? Bu rahatlığın hiç hayra alamet değil. Bak sana açıkça söyleyeyim!"

Frer Jean'ın onu duymamasından doğal bir şey yoktu çünkü yeni satın aldığı pek pahalı kulaklık ile uyumadığı her an Johann Sebastian Bach külliyatını bestelenme tarihi sırasına göre hatmetmekle meşguldü. Sonunda sabrı taşan Marius konforunun bozulması pahasına koltuk altında tuttuğu küçük yastığı kendini dinletmenin aracısı olarak kullanmak zorunda kaldı. Yastık havada hedefine doğru yol alırken Frer Jean da bir müjde vermesi gerektiğini düşünüp konuşmaya

hazırlanıyordu ama uygunsuz buluşma gerçekleştiğinde sadece "Aman Allah'ım!" diyebildi. Frer Marius koca gövdesini ona doğru çevirmiş kıkır kıkır gülerken bir yandan da ciddi bir ses tonu takınmaya çabalıyordu: "Rahmetli Frer Olivier'ye benzemeye başladın Jean. Kulaklarına baktırmalısın! Bir saattir sana sesleniyorum be adam."

Frer Jean kafasına yediği yastığın da yardımıyla nihayet dünyaya teşrif etmişti: "Ah, ya evet. Kusuruma bakma değerli Büyük Sır Üstadı'm. Şimdilik sağır sayılmam ama bu Bach beni benden alıyor. Evet, haklısın. Ne demiştin?"

Marius içten bir gülümseme eşliğinde "Ne dediğimi söyleyeceğim ama önce bu yeni edindiğin takıntından vazgeçmen gerektiğini bir kere daha hatırlatıyorum. Hatta uyarıyorum. Yeter uzattın!" diye konuştu.

Frer Jean yüzünü buruşturdu. Aralarındaki mesele, Hagia Sofia'da yapılan İkinci İstanbul Konklavı'nda Frer Marius'ün 137'nin yeni Büyük Sır Üstadı seçilmesiyle birlikte başlamıştı. O andan sonra Frer Jean asırlık dostuna ısrarla *Değerli Büyük Sır Üstadı'm* demeye başlamış ama işin ironik tarafı, bunu yaparken birinci tekil şahıstan vazgeçmemişti. Marius önce şaka yaptığını sanmış, ciddi olduğunu anlayınca da bu anlamsız işten onu vazgeçirmeye çalışmıştı. Tahmin edeceğiniz gibi başarılı olamamıştı. Frer Jean konuşmaya hazırlanıyordu ki Marius anlamsız bir mecraya çekileceklerinden tedirgin olup erken davrandı:

"Jean bu rahatlığın hayra alamet değil diyordum."

"Hangi rahatlığım?"

"Hangisi olacak, neredeyse bir aydır sadece müzik dinleyip biz yokmuşuz gibi davranmandaki rahatlığından bahsediyorum. Hainler yakalandı diye her şey bitti mi sanıyorsun?"

Jean pişkin pişkin sırıttı: "Tabi ki sanmıyorum ama benim hem tedirgin olmama gerek yok hem de yapabileceğim bir şey yok."

Marius bu tip konuşmaların ardından neler gelebileceğini bilecek kadar tecrübeli olduğundan ihtiyatla sordu: "Niçin tedirgin olmana gerek yokmuş?"

Jean istediği olunca çocuk gibi sevindi. Heyecanla "Birincisi, Değerli Büyük Sır Üstadı'm görev başında, sonra Anokhi gibi müthiş bir güç bize katıldı, Coibhi Unani hainlik yapmış olsa da aynı yeteneklere sahip Esliba Caspal onun yerini fazlasıyla dolduracak çapta ve R.G. bütün zamanların en iyi performansını gösteriyor. Bizim ihtiyar Alfred bile

gençliğine dönmüş gibi. Sofia ve Gabriel'in getirdiği dinamizmden bahsetmeme gerek bile yok. Bu nedenle hem hiç tedirgin değilim hem de bunların yanında yapabileceğim bir iş kalmadı. Ben de sana bir müjde verecektim, sonunda teorik akademik çalışmalara başlamaya karar verdim." diye cevap verdi.

Marius gülümsedi. "Hangi akademik çalışmalarmış onlar?" diye sormaya yeltendi, sonra vazgeçip kuruca "Umarım fırsat bulursun. Ortalık sakin görünse de bana fırtına öncesi sessizliği anımsatıyor." dedikten sonra dayanamayıp "Yoksa kehanet mi çalışacaksın?" diye sordu.

Frer Jean heyecanla "Tabi ki kehanet! Nihayet I Ching[19] üzerinde çalışmaya zaman ayırabileceğim için içim içime sığmıyor." diye cevap verdi.

Frer Marius ciddiyetle "Gençlik aşkına geri dönüyorsun demek. Tek sorun hâlâ kimsenin adında karar kılamamış olması. Sahi nedir bu karmaşa?" dedi.

Frer Jean "Yok ya! Hepsi aynı yere çıkıyor da Çince tercümeden ya da telaffuzdan kaynaklı sorunlar işte." dedikten sonra tabiatına tamamen aykırı bir şey yapıp sustu. Marius çok beklemedi. "Eee hangisi doğru o zaman onu söyle. *I Ching*, *Yi Ching*, *Yijing*, *Zhou Yi*, *Değişimler Kitabı*, *Altın Çiçeğin Gizi*, *Değişimler Klasiği* hatta sadece *I* diyenler bile var."

Jean başını salladı. "Pof! Hepsi aynı şeyin farklı ifadeleri. Biz Batılılara en uygunu I Ching. Ben de onu kullanıyorum." diye cevap verdi.

Marius hınzırlığa vurarak "Anlatsana o zaman, nasıl bir çalışma yapmak istiyorsun? Teorik akademik dediğine göre istatistiksel olmayacak anladığım kadarıyla?" diye sordu.

Jean ciddiyetle "Doğru bildin. Bu kehanet yöntemlerinin hemen hepsini, Astroloji, Tarot, I Ching hatta el falını bile istatistiksel bir metoda oturtmaya çalışanlar yıllardır var. Beyhude çabalara benim de katılmam anlamsız olur. Ben kendi yolumdan gitmek istiyorum." diye cevap verdi.

Marius meraklanmıştı. "Eee? Detay ver bakalım."

---

19 I Ching ya da Değişimler Kitabı, yaklaşık 3500 yıl önce Çin'de yazılmış ilk bilgelik, felsefe ve kehanet kitabıdır. →MNB (I Ching)

Jean beklemeden "Metot üzerinde hâlâ düşünüyorum ama çalışmamı *anlam* üzerine temellendireceğim." diye cevap verdi.

Marius keçi sakalını çekiştirirken gözleri parladı. "Vay, vay, vay. Cher Frer anlaşılan sende henüz iş bitmemiş. Ben de az önce daha yapabileceğimiz çok şey var diye kendimi teselli ediyordum. İşte budur! *Anlam temelli* öyle mi? Senkronisiteye[20] de bağlamayı başarabilirsen müthiş olur."

Jean başını sallayıp "Evet! Asıl amacım o zaten. Zor ama bakalım. Can bedenden çıkmadıkça çalışmaya devam..." dedikten sonra aklına takılanı sordu: "Asıl sen söyle bakalım. Onlarca yıldır uğraştığımız Gölge Okulu projesinin Goetellmann'ın ihaneti nedeniyle başsız kalması meselesine nasıl bir çözüm düşündün? Kaç gündür soracağım bu Bach yüzünden unutuyorum."

Marius gülümsedi. Neşeli bir sesle "Bulduğum çözüme bayılacaksın: Alfred!" diye cevap verdi.

Frer Jean kaybolmuş gözlerle bakıp "Jean." diye cevap verdi.

Frer Marius şaşkınlık dolu bir sesle "Ne Jean'ı?" diye sordu.

Frer Jean kendinden çok emin bir tonda "Alfred değil Jean. Bana yanlışlıkla Alfred dedin ya." diye cevap verdi.

Marius neredeyse kahkahayı koyacaktı. "Âlem adamsın Jean. Bayılacaksın sözcüğünden sonra iki nokta üst üsteyi atlamışsın."

Frer Jean ormanda yolunu kaybetmiş bir çocuk gibi yalvaran gözlerle baktı. Marius onun bu ifadesini görünce dayanamayıp "Tamamen kayboldun değil mi? Ne dediğimden hiçbir şey anlamadın. Bach yüzünden!" diyerek takılmadan edemedi. Ardından fazla çektirmeden "Bulduğum çözüm Alfred'i projenin başına getirmek demek istemiştim" diye ilave etti.

Frer Jean'ın yüzünde güller açtı. Büyük bir keyifle "Aaa. Bravo! Çok sevindim." diye konuştu. Ardından heyecanla sordu: "Haberi var mı?"

Marius başını yok anlamında salladı. "Çağırdım. Yoldadır. Gelince müjdeyi sen verirsin artık."

---

20 Senkronisite: Eşzamanlılık. C. G. Jung terimidir. Eşzamanlılık, iç tutumdaki belirli bir psişik olayın, dış tutumdaki psişik olmayan bir fiziki olayla eş zamanlı paralellikler arz edebileceğini ve bu olayların bildiğimiz anlamda bir neden-sonuç ilişkisi ile bağlı olmadığı hâllerde "anlam" üzerinden bağlı olabileceklerini söyler. →MNB (Eşzamanlılık)

Jean ciddi bir sesle "Müjde demişken Sukbaator'dan hâlâ haber yok değil mi?" diye sordu.

Marius kısaca "Hiçbir haber yok. İlerleme kaydetselerdi mutlaka ararlardı." diye cevap verdi.

Frer Jean kafasını bir sarkaç gibi sallarken "Fena bu fena! Kam Kul bile onu çözemediyse Coibhi Unani haini ile işimiz zor. Neden ihanet ettiğini öğrenmemiz şart." diye konuştu.

Marius umutsuzca "Ne yapıp edip mutlaka öğrenmeliyiz! Ama gel gör ki işimiz gerçekten zor. Bırak konuşmayı adam yakalandığından beri ağzına su bile koymadı. Bir nevi ölüm orucu mu yapıyor anlamadım ki." diye konuştu.

Jean sakin bir sesle "Evet. Kesinlikle ölüm orucu yapıyor." dedi.

Marius bu yargının kesinliği karşısında şaşkınlıkla "Nereden biliyorsun?" diye sormak zorunda kaldı.

Jean yine kendinden emin bir sesle "Druidlerin hemen hiç yazılmamış tarihini az çok biliyor sayılırım, o yüzden eminim. Geçmişlerine bakarsan, haksızlığa uğrayan fakirin kendini zenginin kapısı önünde aç bıraktığı *Troscadh* ya da *Cealachan* adı verilen bir nevi açlık grevinin pek çok uygulaması olduğunu görürsün." diye konuştu.

Marius merakla "Gerçekten mi? Bu uygulamanın amacı ne olabilir ki?" diye sordu.

Jean sakince "Bazı tarihçiler bu uygulamaların ölüm orucu, bazıları ise sembolik bir eylem olduğunu savunuyor. Birinciler, kendi iradesiyle ölüm orucu sonucunda hayatını kaybeden tarafın diğer tarafı utanç içinde yaşamaya mahkûm ederek adaleti tecelli ettirdiğine inanır. İkincilerde ise sembolik eylemin suçluyu kamusal alanda utandırmak amacını güttüğü anlayışı vardır. Bu uygulamanın derin kökleri olduğunu anlamak gerek. Bak bugün İrlanda'da siyasi bir silah olarak hâlâ kullanılıyor." dedi.

Marius başını salladı. Keçi sakalını bir iki kere çekiştirdikten sonra "Unani'nin bizi utandırmaya çalışması ne demek Jean? Kendini nasıl haklı görebilir?" diye sordu.

Jean "Nedenini bilmesem de kendini haklı gördüğü kesin. Üstelik kendinden o kadar emin ki kendini savunmak zorunda bile hissetmiyor. Sadece susuyor. Durumun ironik bir boyutu bile var." diye konuştu.

Marius kısa bir süre düşündükten sonra kararlı bir sesle "Kendini öldüreceğini zannetmiyorum. O kibirle biraz zor. Kaldı ki bu işin altından neler çıkacağını henüz bilmiyoruz. Bu nedenle bir yargıya varmak için çok erken." diye konuştu.

Jean ciddi bir sesle "Daha büyük bir şeyin parçası olmasından şüphelendiğini söylemiştin zaten." diye konuşunca Marius şaşırdı.

"Ne zaman söylemiştim?"

"Konklavdan hemen sonra seçilmen onuruna verilen yemekte söylemiştin. Hatırlamıyor musun?"

Marius gülümsemeden edemese de tedirginliği açıkça hissedilen bir sesle "Vay be Jean! Bu yaşta ne hafıza var sende. Evet, kesinlikle bildiklerimizin aysbergin görünen kısmı olduğuna inanıyorum, daha doğrusu seziyorum. Umarım boyumuzu aşan problemlerle karşılaşmayız." diye cevap verdi.

Jean da tedirgin olmuştu. "Boyumuzu aşan problemler, boyumuzu aşan problemler..." diye mırıldanarak odanın içinde volta atmaya başlayınca Marius bir süre onun başını sallayarak kendi kendine konuşmasını seyretti sonra "Hadi hapishane avlusunu arşınlayan mahkûm havasından çık da bize birer espresso yap, İtalyan olduğun belli olsun. Ben de bir Fransız olarak konyakları koyayım." diye konuştu. Frer Jean hemen bitişikteki açık mutfağa yönelince Frer Marius arkasından seslendi: "Yüzyıllar içinde pek çok farklı grupla tanışmışızdır ama bu Druidler içlerinde en tuhaf olanları herhâlde."

Frer Jean dikkatini kahve makinesinden ayırmadan "Kesinlikle çok gizemli tipler. Bir o kadar da ketum." diye cevap verdi.

Marius tasdik etme ihtiyacı hissedince "Değil mi? Baksana en yakın çalıştığımız ruhçu gruplardan biri bunlar olmasına rağmen, onları doğru düzgün tanıdığımızı bile söyleyemiyoruz. Düşünsene dibimizde büyüyen bir Coibhi Unani'yi bile tanıyamamışız." diye konuştu.

Frer Jean kahveleri getirirken "Tarihî perspektif yetersiz de ondan. 137'nin ne temel eğitiminde ne de hafızasında Druidlere ait hemen hiç imge yok. Yani bunların başat arketipi bizim için çok belirsiz. Bu yüzden onlar hakkında kara cahil sayılırız. Bir örnek vereyim; onu konklava davet etmem için beni yollamıştın ya, o da bana tilmizi Kelenn vasıtasıyla, kış ekinoksunun gün doğumunda toplandıkları kutsal

mekânları Newgrange'de[21] randevu vermişti. Hatırladın mı?" diye sordu.

"Hatırlamaz mıyım? Bu buluşmaya bir anlam mı yüklüyorsun?"

"Kısmen ama asıl ne kadar bilgisiz olduğumuzu göstermek için anlatıyorum. Dinle bak: Adamların kutsalı Newgrange'in inşa tarihi ne biliyor musun? M.Ö. 3000. Hadi en erken M.Ö. 2500 diyelim. Peki Druidlerle ilgili bize ulaşan tarihî belgelerin en eskisinin tarihi ne?"

– Bilmem. Ne?
– Jules Sezar'ın yazdığı Galya Savaşı kitabı.
– Gerçekten mi?
– Evet. İlk yazım tarihi milattan sonra 49-58 arası.
– Yani arada...
– En az 2500 yıl var.
– Vay canına!

Frer Jean hesap soran aksi bir öğretmen edasıyla başını sağa sola salladı. Heyecanlı bir sesle "Düşünsene Marius, en az 2500 senelik tarihte bunlardan tek iz yok. Bizim kadar gizli kalabilmiş tipler bunlar. Senin aysbergin görünen kısmı saptamana da tam oturuyor bu tespitim." diye konuştu.

Marius bir sağlama yapmak ihtiyacı hissedince "Newgrange Druidlerin yeni kabullendikleri kutsal bir yer olmasın?" diye sordu.

Frer Jean emin bir tonda "Onu ben de düşündüm ama menhirler bize bir şey fısıldıyorlar." diye cevap verdi.

"Menhirler mi?"

"Evet. Menhir, dolmen, megalit istediğin ismi kullanabilirsin. İlkel dinî sembolleri içeren mezar taşı, dinî anıt veya kurban sunağı oldukları düşünecek olursak bu 10-12 metre uzunluğunda dik duran devasa taşlara 3000 yıl önce sembolik olarak ne anlam yükledilerse, bugün de o anlam aynı. Geçmişlerine bakarsan, tanıdığımız bütün Druidlerin bu taşlarla yakın bir ilişki içinde olduğunu görürsün. Newgrange'in girişi de iç odaları da bu taşlarla dolu. Dolayısıyla yazılı belgemiz olmasa da bence Coibhi Unani Newgrange'i inşa edenlerin soyundan geliyor."

Marius "Şimdi beni iyice tedirgin ettin Jean." diye mırıldandı.

---

21 Newgrange: İrlanda'nın Boyne Vadisi'nde yer alan ve M.Ö. 3200 civarında inşa edilmiş tarih öncesi bir anıt. →MNB (Newgrange)

Frer Jean dudaklarını büküp "Evet biliyorum. Allahtan Coibhi Unani erkek de..." demeye yeltendi ama sözünü bitiremeden Marius atıldı: "Neden ki?"

Jean bir engizisyon celladı edasıyla gülümsedi. Gizemli bir ses takınarak "Çünkü kadın olanları çok daha fena da ondan." diye konuştu.

Marius merakla "Druid rahibeleri daha mı kötü?" diye sordu.

Jean hemen "Hem de nasıl. Medusa bunların yanında Rahibe Teresa gibi kalır." diye cevap verdi.

Frer Marius konuyu sürdürecekti ama aklına takılanı sormadan edemedi. Merakla "Ah Jean, bak sen deyince yine aklıma geldi. Biz kötülük için örnek vermeye niyetlendik mi aklımıza hemen Medusa geliyor, oysa Yunan Mitolojisi'ndeki yılan saçlı, sivri dişli, çirkin suratlı gorgonlar 3 tane. Neden hep Medusa, neden diğerleriyle bir değil? Bilinçdışı bir şey mi acaba?" diye sordu.

Frer Jean'ın keyfine diyecek yoktu. "Olabilir, çünkü Medusa diğer ikisinden çok daha kötü. Hatta gaddar ve olabildiğince de hunhar. O, Tanrıları bile dehşete düşürecek şeyler yapmıştır. Neden biliyor musun? Çünkü gorgon olmak onun kaderi değildi. Poseidon ona âşık olmasaydı o da diğer güzel kızlar gibi belki rahat bir hayat yaşayacaktı. Ama Poseidon'un ona zorla sahip olması, bunu gören karısı tanrıça Athena'nın kıskançlık krizine kapılıp onu iğrenç bir gorgona yani bir canavara dönüştürerek cezalandırması... Anlıyor musun Marius? Bunlar tanrısal kusurlar..."

Frer Marius'ün gözleri parladı. Heyecanla "Anlamaz mıyım? Demek ki aklımıza ilk Medusa'nın gelmesi kesinlikle bilinçdışı bir yansıtma, çünkü evrensel kötülük sorunsalına bağlanıyor." diye cevap verdi.

Frer Jean üzgün bir ses tonuyla "Tanrıların kusurları yüzünden cezalandırılan bir ölümlü! Kaprisli bir tanrıçanın haksız yere ölümden beter bir yaşama mahkûm ettiği güzel bir kızın kötü hem de çok kötü olmak dışında bir seçeneği var mıdır? İşte bu yüzden kötü olmak bazen elimizde değildir. Doğanın çok acımasız bir tarafı var Marius!" diye tamamladı.

Aklına gelen bir düşünce yüzünden Marius gülümsedi. Sakin bir sesle "Doğa bazen gaddar bir dişi ise tanrıça Athena da az gaddar değilmiş. Poseidon Medusa'ya zorla sahip olduğu halde kıskançlığına ve üstün güçlerinin kibrine kapılıp adaletsiz bir ceza vermesi, of, of. Yunan

tanrıları insani zaaflarla dolu. Bu zaaflar bize doğanın özünü anlamamız için paha biçilmez imkânlar sunuyor." dedi.

Frer Jean düşünceli düşünceli başını salladı ama cevap vermedi. Marius "Evet kaldığımız yere dönelim." diyerek konuşmaya başlayınca Jean başını kaldırıp "Ah evet. Druid rahibeleri meselesi. Anlatayım." diye cevap verdi ama konuşmaya devam etmedi. Aklı evrensel kötülük sorunsalına takılı kalmıştı. Marius bir süre sabretti sonra aksi aksi "Rahibeler." demek zorunda kaldı.

Frer Jean toparlandı. "Tamam. Dokuz Rahibe Adası'nı anlatayım anlayacaksın."

Marius iştahla "Başla hemen." diye cevap verdi.

Jean öğretmen edası takınarak "Elimizde çok az olan o kaynaklardan Strabo'nun eserinde hiçbir erkeğin adım atamayacağı *Sonsuz Bakirelik Adası* adını verdikleri bir yerde dokuz Druid rahibesinin yaşadığı, yanlarında da onlara yardım eden sayısız rahibe olduğu yazıyor. Bu Druid rahibeleri iffet yemini ettiklerinden katı bir hayat sürüyorlarmış ama aslında bunlar büyücü cadılarmış." diyerek konuşmaya başladı.

Marius dayanamayıp araya girdi. "Nasıl büyücü cadılar?"

"Yazılanlara göre *Gallizenae* adını verdikleri tanrıçalarını çağırdıklarında karmaşık sihirli bir güce sahip oluyorlarmış; istedikleri zaman rüzgâr estirip denizleri köpürtebiliyor, hastalıkları ve yaraları iyileştirebiliyorlarmış ama asıl güçleri bunlarla sınırlı değilmiş."

"Ya neymiş?"

Frer Jean heyecanın artması için makul bir süre bekleyip "Kehanetmiş." diyerek sustu.

Marius gerçekten heyecanlanmıştı. "Eyvah! Kehanet dedin mi ardından kurban gelir. Sanırım kötülüklerini anlatırken sıra buna gelecek."

Frer Jean keskin zekâsına bütün hayatı boyunca imrendiği kadim dostuna hayranlıkla baktı. Abartılı saygı yüklü bir sesle "Tamamen haklısınız Değerli Büyük Sır Üstadı'm. Derhal arz edeceğim." der demez Frer Marius kendini tutamayıp bir kahkaha attı, sonra anın büyüsü bozulmasın diye bir eliyle ağzını kapatıp diğer eliyle devam işareti yaptı.

Frer Jean "Kesin olarak bildiğimiz, Druid rahibelerinin her yıl ayine benzer bir tören yaptıkları. Buna dayanarak sana Medusa'dan bile

kötüdürler dedim. Anlatayım da sen kendin karar ver; Bu *Sonsuz Bakirelik Adası'nda* bir Demeter tapınağı kurmuşlar ve her sene çok özel bir günde, nedendir bilinmez, bu tapınağın çatısını kaldırıp aynı gün güneş batmadan yerine koyuyorlarmış. Bu işi de yanlarında bulunan rahibelere yaptırıyorlarmış. Feci olansa, çalışırken yorulduğu için ya da dikkatsizlikten yükünü düşüren ilk rahibenin hemen oracıkta öldürülmesi..." derken Frer Marius bağırdı;

"Gerçekten mi?"

"Evet. Ama en fenası bu değil."

"Yok artık! Dahası mı var?"

Frer Jean üzgün bir sesle "Maalesef kurban edilen rahibe henüz hayattayken 9 Druid rahibesi üzerine çullanıp elleriyle çıkardıkları iç organlarını *evoe, evoe, evoe* bağırışları arasında tapınağın etrafında dolaştırıyorlarmış. Her yıl rahibelerden biri bu törende kurban edilmekten kurtulamıyormuş." dedi.

Frer Marius'ün canı sıkılmıştı. Tedirginlikle "Ve sen şimdi Coibhi Unani bunların soyundan geliyor diyorsun öyle mi?" diye sordu.

Frer Jean kaşlarını kaldırırken ağzını büzdü. Bezginlikle "Ve Magnum Opus Gnostica'nın rahmetli Frer Olivier kardeşimiz ve hain Goetellmann'a ait olan fasikülleri onun elinde. Bu sayıyı yediye tamamlarsa neler olabileceğini söylememe gerek var mı?" diye ilave etti.

Bunu duyan Marius derin bir iç geçirdi sonra "Yok, yok. Lamı cimi yok. Unani'yi konuşturup fasiküllerin yerini söyletmeliyiz. Gerçek amacını öğrenmeliyiz. Çağ Dönümü'nün ufkunda bundan daha acil bir konu olamaz." diye konuştu.

Ardından ciddi bir sesle ekledi: "Bir fasikülü daha kaybedersek kalanları yok edeceğim."

Jean şaşırdı. Hafif bir panik havasıyla "Aman Marius! Ne diyorsun? Büyük Sır Üstadı'mızın en büyük eserini yok etmeyi nasıl düşünürsün?" diye sordu.

Marius son derece kararlı bir sesle "Kontrol edemeyeceğimiz birilerinin eline mi geçsin? Kesinlikle bir saniye bile tereddüt etmem. Gereğini yaparım." diye cevap verdi.

Anın vahametine uygun olarak kısa bir sessizlik oldu. Ardından Marius aklına takılan soruya yanıt bulmak için suskunluğunu bozdu: "Bu kurban ayinini kehanette bulunmak için yaptıkları anlaşılıyor. Peki, tarihe mal olmuş herhangi bir başarıları var mı?"

Frer Jean gülümserken "Olmaz mı? Hem de çok matrak bir tane biliyorum." diye cevap verdi.

"Eh, bu kadar vahşet konuştuktan sonra biraz neşelenmek iyi gelecek. Anlat bakalım."

"Hikâyenin başrolünde Diocletian var."

"Roma İmparatoru mu?"

Jean gülümserken "Ta kendisi. Şimdi Diocletian henüz küçük rütbeli bir askerken Galya'da kaldığı hanın Druid olan sahibesi ile hesap görüyormuş. Rivayet odur ki kadın Diocletian'a "Çok cimrisin." dediğinde kendisi "Merak etme imparator olduğumda cömert olacağım." diye cevap vermiş. Bunun üzerine Druid uzunca bir süre onun gözlerine bakmış ve 'Bir yaban domuzu öldürdüğün zaman imparator olacaksın.' kehanetinde bulunmuş." dedikten sonra nefeslenmek için durdu.

Frer Marius böyle şeyleri nedense pek severdi. Yumurtlamaya çalışan anaç tavuk gibi gıdaklama sesleri çıkardıktan sonra hevesle "Hadi devam et, hadi." demekten kendini alamadı.

Jean sırıtırken devam etti: "Yine rivayet, bunu duyan Diocletian'ın aklına imparator olma düşüncesinin yerleştiği ve tahmin edebileceğimiz gibi, yaban domuzu avlamak için hiçbir fırsatı kaçırmadığı."

Marius kuruca "Olan domuzcuklara olmuş desene." dedi.

Jean kıkırdarken "Eğlenceli olanı bir süre sonra Roma İmparatoru'nun ölmesi ve onun yerine, sırasıyla Aurelianus, Tacitus, Florianus, Probus ve Carus'un imparator olması üzerine Diocletian'ın söylediği meşhur sözler." diye ilave etti.

Marius heyecanla "Ne demiş ne demiş?" diye sordu.

Jean sırıtarak "Yaban domuzlarını avlayan benim ama onları hep başkaları yiyor." diye cevap verdi.

Marius şen bir kahkaha attı. Ardından "Peki kehanet çıkmış mı?" diye sordu.

Frer Jean "Çıkmasa bugün hatırlanır mıydı? Anlatıyorum: Aradan zaman geçip İmparator Carus'un oğlu Numerianus tahta çıktığında aralarındaki özel bir nedenle kayınpederi Aper tarafından öldürülüyor. Askerler katili yakalayıp o zamanlar imparatorluk sarayının valisi görevini üstlenmiş olan Diocletian'ın huzuruna çıkarıyorlar. Aper suçsuz olduğuna yemin billah ediyor ama Diocletian kürsüden inip kılıcını Aper'in kalbine saplayarak onu cezalandırıyor. Bunu yapar yapmaz da bağırıyor." diye konuştu.

"Ne diye bağırıyor?"

Frer Jean Diocletian'ın taklidini yaparak "İşte uğursuz yaban domuzunu öldürdüm!" diye konuştu.

Frer Jean hikâyesinin anlaşılmama ihtimaline karşı açıklama yapma ihtiyacı hissedip "Aper Latincede yaban domuzu demektir." diye ilave etse de Frer Marius çoktan kahkahasını atmış gevrek gevrek gülmekle meşguldü. Sonra heyecanla "O zaman imparator..." diye sormaya yeltendi ama Jean önce davranıp "İmparator oldu. Druid hancı kadının kehaneti gerçekleşti!" dedi.

Doğrusu Marius çok keyiflenmişti. "Jean bu kadar şeyi aklında nasıl tutuyorsun sana hayret ediyorum. Müthiş bir hafızan var."

Hazdan dört köşe Jean sırıtırken "Gençken çok daha iyiydim." demeden edemedi.

O anda kapı üç kere çalındı. Frer Marius Frer Jean'a dönüp "Alfred geldi, hadi git aç da müjdeni ver." dedi.

Jean kapıya doğru yollanırken bu sefer Frer Marius'ün cep telefonu çaldı. Marius "Geldi mi hepsi aynı anda gelir zaten." diye söylenirken telefonuna ulaşmaya çalıştı. Konuşma uzun sürmedi. Zaten Frer Jean da yanında gülümsemekten yüzü tanınmaz halde olan Frer Alfred ile geri gelmişti. Marius Alfred'in yüzüne bakınca çalçene Frer Jean'ın hiç zaman kaybetmediğini anladı. Telefonu kapatırken "Bakıyorum müjdeyi almışsın Alfred. Tebrik ederim ama keyfini sürmene imkân tanıyamayacağım için üzgünüm." dedi.

Bir süre yere bakarak düşüncelerini bir düzene koyduktan sonra dramatik bir sesle konuştu: "Az önce arayan Efendi Djü-dschi idi. Son on gündür tekrarlanan ihanet çağrıştıran rüyalar görüp duruyormuş. Ya Unani/Goetellmann ihaneti hepimizi düşündüğümüzden fazla etkiledi ya da bilmediğimiz yeni bir ajanda ile karşı karşıyayız. Görünen o ki

Efendi Djü-dschi de bunu anlamaya çalışıyor, çünkü Esliba'yı ona yollamamı istedi. Mir Kemal Kâmil ile bir göreve çıkacaklarmış. Tamam dedim ama şimdi de içim içimi yemeye başladı. En iyisi biriniz Sukbaator'a ulaşıp geri dönmesini söylesin. Bu yeni durumda Sofia ile Heretica Pessima'yı uzun süre korumasız bırakamayız."

Ardından aklına gelen düşünceyi bir süre tarttı ve Jean'a dönerek "Senden bir dosya hazırlamanı istiyorum. Süratle halledilmeli. Druidlerle ilgili olarak ne biliyorsak hepsini derlemen lazım. Özellikle tarihsel yerleşim alanları, kutsal bölgeleri ve anıtları, elinde ne varsa hepsini toparla ve bir rapor hâline getir. Raporu da hemen SESHAT[22] sistemine yükle. İçimden bir ses buna ihtiyacımız olacağını söylüyor." diye konuştu.

22 SESHAT: 137'nin "Yönetim Bilgi Sistemi", adını kadim Mısır'ın bilgelik, bilgi ve yazı tanrıçası Seshat'tan almıştır. →MNB (Seshat)

Konuşan varlık hasta bir hayvandır.
"Başlangıçta kelam vardı." cümlesi de aynı şeyi söyler.

Jacques Lacan
Fransız psikanalist
XX. yy.

Niyetediciler – Protos Afonos

Esliba Caspal ve velinimeti Mir Kemal Kâmil'in Efendi Djü-dschi ile buluştukları Benares Hindu Üniversitesi sekiz saat kadar geride kalmıştı. Onları büyük bir muhabbet ile karşılayan Efendi Djü-dschi hoşbeşten sonra son derece ciddi bir üslupla görevlerini anlatmış ve "Arabada uyursunuz." diyerek dinlenmelerine bile müsaade etmeden hemen Chakhani'ye[23] doğru yola çıkmalarını istemişti. Bu yüzden itiraz etmeyi düşünecek zamanı bulamadan kendilerini van tipi aracın içinde buluvermişlerdi. Uzun yolculuğun Esliba'nın üzerinde bıraktığı ilk izlenim, yarı asfalt yarı beton ama çokça sarsıntılı Hindistan yollarına alışmakta çok zorlanacağıydı. Doğrusunu isterseniz haksız da sayılmazdı. İlla bir kıyaslama yapacak olursak, yıllarını geçirdiği Niğde'ninkiler bile bunların yanında Alman otoyolu gibi kalıyordu. Mir Kemal Kâmil'e gittikleri yerle ilgili sorular sormaya niyetlendi ama iki kelam etmesine dahi izin vermeyen yorgunluk baskın çıktı. En son ne zaman bu kadar bitkin olduğunu düşündü ama hatırlayamadı. Kaç saattir seyahat halinde olduklarını hesaplamaya çalıştı ama hemen vazgeçti. Herhâlde bir iki gün önce Paris'ten 3,5 saatlik uçak yolculuğuyla İstanbul'a gelip Mir Kemal Kâmil ile buluşmuşlar, havaalanında 6 saat bekledikten sonra 6,5 saat sürecek Mumbai uçuşuna binmişlerdi. Oraya iner inmez paslanmış 3 yıldızı kadar süfli

23 Chakhani: Hindistan'ın Himalaya dağları sınırına yakın küçük bir kasaba.

bir havaalanı otelinde gecelemişler ve en azından kendisi uykusunu alamamış olarak sabahın ilk saatlerinde 2,5 saatlik Benares uçağına yetişmişlerdi. Havaalanı çıkışında onları Efendi Djü-dschi'nin tilmizi Pandit beklemekteydi. O da aldığı kesin talimatlara uygun olarak, tuvalete bile gitmelerine izin vermeden efendisi kadar yaşlı bir araçla onları Benares Hindu Üniversitesi Kütüphanesine getirip bırakmıştı.

Efendi Djü-dschi'nin ricalarına talimat muamelesi yapmak 137 içinde uzun yıllar önce bir ritüele dönüşmüştü. Onlar da bunu bozacak son kişiler olduklarından kendilerini Chakhani'ye giden anayolda bulmuşlardı. Aracın tekerleği, kim bilir hangi sülüğün yan cebini doldurması için kullanılmış ayıplı malzemenin kendini ele verdiği bir çukura girince, sert bir şekilde sallandılar. Savrulan Esliba bitkin gözlerini kaldırıp yanında dimdik oturan Mir Kemal Kâmil'e bakınca ölümlülerin en güzeli olan Adonis'in[24] bir heykelini görür gibi oldu. Sanki yanında o kadar saat uçan o değilmiş gibi taptaze duruyordu. Aslında bu heykele yeni yontulmuş deseniz de olurdu. 'Aramızdaki onca yaş farkına rağmen nasıl bu kadar dinç olabiliyor?' diye düşünmek bile yük geldi. Uyumak istedi ama artık varmak üzere olmaları gerektiğini düşünüp vazgeçti. Taşımakta zorlandığı başı arabanın kenarına dayanmış olarak camdan ufka baktı. İşte beyaz dantel işlemeli bir tül perde gibi görünen Himalaya dağları bütün endamıyla ufukta uzanıyordu. Çağrışımla aklına düşen dağ sembolizminin, insanlığın tamamı tarafından paylaşılan zihinsel bir anlam yapısı[25] olduğunu beş yıllık suskunluk dönemi sırasında Kemerhisar'daki dergâhta öğrenmişti. Dağlar her kültürde doğaüstü üstün bir varlığı simgeliyordu. İnsanlık tarihi bu sembolizmi temel almış sayısız eserle doluydu. 'İnsanoğlu var olduğundan bu yana bir parça huzura ermek için, içinde yaşayan sembollerle uyumlu fiziki yapılar inşa etme ihtiyacını kesintisiz yaşamış.' diye düşündü. Mısır piramitleri ile birlikte Maya, Aztek ve Ortadoğu zigguratlarının dağları taklit eder şekilde inşa edilmiş olmasının bir anlamı vardı. Dağlar fiziksel varlıklar olmanın dışında, uhrevi bir anlam da içeriyordu. Bu anlam evrensel olan efsanelere de yansımış, mitolojide ya da kutsal kitaplarda Olympos Dağı, Ağrı Dağı, Golgotha ve Zion Dağı kendilerine yer bulmuştu. Dağlar

---

24 Adonis, Yunan mitolojisine göre Afrodit'in âşık olduğu ölümlüdür. Mitolojide en yakışıklı ölümlü varlık olarak kabul edilmektedir.

25 Dağ imgesi, kolektif bilinçdışında kendini en sık tekrarlayan arketiplerdendir.

her zaman daha derin anlamlar barındırmıştı; hatta onlar anlam kuleleri olarak da düşünülebilirdi. Çünkü dağların tepesinde olmak; dünyaya yani varoluşa yüksek bir mertebeden, daha geniş açıdan, başka bir deyişle tanrıların katından bakabilmek ve en önemlisi "*Anlamı kavramak*" demekti. İlkçağın neredeyse tamamına yön veren kehanetleriyle ünlü Delfi mabedi bile kâhinlerin kulağına fısıldayacak olan tanrılara yakın olması için Parnassos Dağı'nın eteklerinde kurulmamış mıydı? Hem Tibetliler Everest Dağı'na Chomolungma[26] adını vermemişler miydi? Hintliler de üç büyük tanrılarından biri olan Şiva'nın[27] eşlerinden korkunç Kali'ye[28] *Himalayaların Kızı* demiyorlar mıydı? Bunların hepsi insanın tanrılara yakın olma isteğine ne kadar teslim olduğunu göstermesi açısından önemliydi. 'Evet, içsel ve önünde durulmaz bir talep olmalı. Tamamen arketipsel.' diye düşünürken Mir Kemal Kâmil'in her türlü duygudan ari sesi duyuldu: "Geldik."

Esliba uyuşmuş ayaklarını açmak için hemen doğruldu. Durmuş arabadan adımını atar atmaz şaşkınlıkla bakakaldı. Emin olmak için sağını soluna baktı ama yanlışlık yoktu. Etrafını çimlerin kapladığı geniş toprak yolun girişine inşa edilmiş zafer takıymış gibi davranan renkli bir kemerin üst kısmında bir haç işareti görmüştü. Çoktan yürümeye başlamış olan Mir Kemal Kâmil onun altından geçip gidince hemen peşinden seğirtti. Türünün en nadide örneği bir dağ keçisini kompleks sahibi yapacak kadar çevik hareketlerle yürümekte olan Mir Kemal'e yetişmek için adımlarını hızlandırdı. Az sonra kendilerini Notre Dame'ın çift kuleleri taklit edilerek inşa edilmiş orta boy bir Katolik kilisesinin önünde buldular. Esliba afallamış gözlerle bakarken Mir Kemal Kâmil nihayet şaşkınlığını fark edip fazla düşünmeden "Tabii ya, sen buraya ilk defa geliyorsun değil mi?" diye sordu.

Esliba Caspal başını evet manasında sallarken "İyi de biz Niyetedicilerin merkez aşramına[29] gelmiyor muyduk?" diye sordu.

---

26 Tibet dilinde Chomolungma (Sanskritçesi Sagarmatha) "Toprak Ana Tanrıçası" anlamına gelir. Sagarmatha ise "Cennetin Zirvesi" anlamındadır.

27 Şiva, Hinduizm'in 3 büyük tanrısından biridir. →MNB (Hinduizm'in 3 büyük tanrısı)

28 Hinduizm'de Kali, ana tanrılardan yok edici Şiva'nın eşlerinden biri olarak görülür. Vahşet ve öfke niteliği olan Kali "Kara Dişi'dir" Şiva ise beyazdır.

29 Aşram: (Sans.) Kadim Hindistan'da orman içinde ya da dağda, bilgelerin dünyanın telaşından uzak, huzur içinde yaşadıkları yerlere verilen addır. Bu yerler inzivaya çekilmek için kullanılır. Aynı zamanda guru ve öğrencilerinin birlikte yaşadığı ve ustaların öğretilerini izlediği mekânlardır.

Mir Kemal Kâmil gülümsedi. Çocukluğundan beri konuşmayı hiç sevmemesi nedeniyle mi, yoksa tam o anda birisi adını zikrettiği için mi bilinmez, kısaca "Anlayacaksın." diye cevap verip sesin geldiği yöne doğru döndü.

Esliba kapının önünde buğday renkli tenine tezat simsiyah gür saçlarıyla yakasız bembeyaz tuniği içinde ayakta duran birini gördü. Sağ ve sol yanında aynı beyaz renkte tunikler giyen iki esmer Hintli duruyordu. Mir Kemal'e seslenen ortadaki adamın diğerlerinden tek farkı beline sardığı simsiyah kemerdi. Adam kollarını kendine sarılıyormuş gibi yaparak göğsünün üzerinden geçirip sağ eliyle sol, sol eliyle de sağ omuzunu tuttu. Saygıyla öne doğru eğilirken pürüzsüz bir Türkçeyle "Mirim hoş gelmişsin, sefalar getirmişsin." diye konuştu.

Esliba Caspal üst üste şaşırmaktan bitkin düşmüştü. Bir aşrama geldiğini zannederken, Hindistan'ın Himalayalara bakan Nepal sınırında bir kiliseye gelmişti. Niyetedicilerin başının bir Hintli olacağını varsaymıştı ama karşısında neredeyse kusursuz Türkçe konuşan biri duruyordu. Üstelik bu kadar tuhaf bir selamlama şeklini daha önce hiç görmemişti. Kafasında dönüp duran binlerce sorunun arasında yalvaran gözlerle Mir Kemal Kâmil'e baktı. Mir Kemal o sırada aldığı selama cevap vermek için karşılarında duran adamın yaptığı hareketleri tekrarlamakla meşguldü. Eğilmesi bitince sakince "Esliba kardeş seni çok önemli biriyle tanıştırmaktan onur duyuyorum: Niyetedicilerin baş yöneticisi Yunanlı kardeşimiz Protos Afonos." diye konuştu.

Bunu duyan Esliba'nın bu sefer kesinlikle ağzı açık kaldı. Deyim hâlini kastetmiyoruz, gerçekten açık kaldı. Tamamen kaybolmuştu. Hindistan'da aşram olması gereken bir Katolik kilisesinde, Niyetedicilerin yöneticisi bir Hintli yerine Türkçe konuşan bir Yunanlı... Yok, bu kadar zıtlığın bir arada bulunması ona fazla gelmişti. Tepki verme ihtiyacı hissetti. Kaybolmuş bir sesle "Ama Mirim, artık açıklasanız!" diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil hiç etkilenmiş görünmüyordu. Sakince "Protos Afonos kardeş, seni değerli kardeşimiz Esliba Caspal ile tanıştırmak istiyorum. Sizin de yakından bildiğiniz Kemerhisar dergâhında yetişmiştir. Ara sıra hepimizin düştüğü hataya düşmemeniz için sizi uyarmak vazifemdir: Yaşı yeteneklerini gizlemektedir. O yetenekler ki Coibhi Unani'nin ihaneti sonrasında oluşan boşluğu inşallah fazlasıyla dolduracaktır." diye konuştu.

Protos Afonos aynı hareketleri tekrarlayarak Esliba'ya selam verdi. Ardından "Mirim, kardeşimiz o kadar kaybolmuş gözlerle bakıyor ki kendisini aydınlatmak önceliğimiz olmalı. Buyurun içeri geçelim. Size en rahat odalarımızı hazırlattım. Zaten akşam olmak üzere, siz yerleşir yerleşmez yemekhanede buluşuruz." diyerek onlara yol gösterdi.

Mum ve tütsü kokan uzunca bir koridordan yürüyerek dört tarafı kapalı üstü açık yemyeşil çim bir iç avluya çıktılar. Geniş avlunun dört tarafı, kemerli verandası olan bitişik küçük binalarla çevrelenmişti. Avlunun tam ortasında etrafı çiçeklerle donatılmış bir Meryem Ana heykeli arzıendam etmekteydi. Esliba bunu görür görmez yine hacıyatmaz gibi başını salladı. Gerçekten de acil açıklamalara muhtaçtı. Protos Afonos sessizce yanlarından uzaklaşırken onun yanında gölgesi gibi yürüyen iki yardımcısı hızlı adımlarla önlerine geçip ilerideki küçük odalara doğru gittiler. Esliba o kadar şaşkın hâldeydi ki bavullarını taşıdıklarını ancak o zaman fark etti. Utancından ne yapacağını şaşırdı. Sorbonne Üniversitesinde fizik okuyor olabilirdi ama ne de olsa Anadolu'nun bağrında bir dergâhta büyümüştü ve onun için kendisinden yaşlı birinin eşyalarını taşıması kabul edilebilecek bir şey değildi. Hemen arkalarından koşuşturdu ama hedeflerine vardıkları için durmak zorunda kaldılar. Esmer Hintlilerden biri anahtarsız kapıyı iterek açıp yana çekildi. Tek kelime etmeden öne doğru eğilip eliyle buyurmalarını işaret etti. Esliba sorması gereken soruların ateşiyle yanıp tutuştuğundan Mir Kemal'i bile beklemeden odaya daldı. Mir Kemal Kâmil, dudağında pek az insanın görmeye mazhar olduğu hınzırca bir gülümseme eşliğinde odaya girince olacakları tahmin ederek elini kaldırıp "Esliba kardeş sakin ol. Her şeyi açıklayacağım." diye konuştu.

Esliba, sakin kalabilecek hâli geçeli çok olmuştu. Ağzını açmak üzereydi ki Mir Kemal sakince sordu: "Sence şu anda bulunduğumuz Chakhani bölgesinde kaç tane Hindu tapınağı vardır?"

Esliba bu beklemediği soru karşısında bir an durakladı. Mir Kemal bir tahmin bile yapmasına imkân tanımadan "Ben sayayım. En yakın olandan en uzağına, Chandi Sthan Mandir[30], Kali Mata Mandir, Hanuman Mandir, Shiv Mandir, Ram Janki Mandir, Radhe Shyam Mandir ve Shitala Mandir. Bunların yanı sıra en az bir beş tane de küçük mandir

30 Mandir: (Hint.) Tapınak.

vardır. Şimdi bana bunları neden saydığımı sormak için can atıyorsundur ama ben sana ikinci bir soru soracağım. Söyle bakalım; 137'nin peşine düşmüş bir düşman, Niyetedicilere ulaşmak istese onları nerede arar? Bir Katolik kilisesinde mi yoksa bir Hindu tapınağında mı?" diye konuştu.

Esliba Caspal aydınlanmanın verdiği hazla kendinden utanma duygusu arasında kısa bir süre gitti geldi. Nasıl olur da bunu düşünemezdi? "Kamuflaj." diye mırıldandı. "Hem de dâhiyane bir kamuflaj."

Bir süre düşündükten sonra "Tam anlamak için soruyorum Mirim: Şimdi biz Niyetedicilerin en büyük aşramını, dışı Katolik kilisesi olacak şekilde kamufle mi ettik?" diye sordu.

Mir Kemal duygusuz bir sesle kısaca "Hayır. Burası gerçek bir Katolik kilisesi." diye cevap verdi.

Esliba şaşkınlıkla "Yok artık! Ama nasıl olur?" diyerek tepki verdi.

Mir Kemal aynı duygusuz ifadeyle "Vatikan'ın buraya uzaklığı tam 8.035 km. olunca gördüğün gibi gayet güzel oluyor." diye cevap verince Esliba dayanamayıp bir kahkaha koyuverdi.

Mir Kemal Kâmil ifadesiz bir yüzle "Başka soracak sorun var mı Esliba kardeş?" diye sordu.

Esliba hemen "Olmaz mı?" diyerek atıldı. "Şu selamlaşma merasimini sormak istiyorum. Kolları göğsün üzerinde birleştirip omuzları kavramak daha önce hiç görmediğim..." derken Mir Kemal kısaca "Niyetedicilerin selamlama şekli o." diye cevap verdi.

Esliba merakla "Aha, kendilerine özgü bir selamlama şekilleri varsa o zaman büyük bir sembolizm içermesi gerekir. Açıklayabilirseniz minnettar olurum Mirim." dedi.

Mir Kemal başını olur manasında salladıktan sonra ciddi bir sesle "Kollar göğüs kafesi üzerinde çaprazlanınca bir artı işareti oluşturmuş oluyor. Bunun, aynı haç gibi daha ilk uygarlıklardan bu yana bir bütünlük sembolü olduğunu biliyorsun. Kollar göğüs kafesi üzerinde birleşiyor gibi görünse de aslında solar pleksus[31] üzerinde

[31] Solar Pleksus: Güneş Sinir Ağı. Belkemiği ile mide arasında yer alan sinir ağının toplandığı merkez. Üçüncü çakranın (Çakra Manipura) bulunduğu yerdir. Japonlar insanın merkezinin solar pleksusta bulunduğuna inanırlar. Kadim Yunandan bu yana Kızılderililer dâhil pek çok topluluğun beyni yerine "Yüreğiyle" düşündüğü bir vakıadır.

birleştiriliyor. Tabii ki bu da merkezi ya da benliği temsil ediyor. Karşıt omuzları kavrayan eller ise karşıt çiftlerin hem çatışmasını hem de birliğini temsil ediyor." diye cevap verdi.

Esliba Caspal etkilendiği açık olan bir sesle "Vay canına! Çok güzel bir sembolizmi varmış." diye konuştu.

Mir Kemal ciddiyetini hiç kaybetmeden "Zannedersem tek sorun kaldı: Türkçeyi ana dili kadar iyi konuşan bir Yunanlı Niyetedici." dedi.

Esliba sırıttı. Yanında geçirdiği onca yıldan sonra velinimetinin onu çok iyi tanımasında şaşılacak bir durum yoktu. Kısaca "Doğru tahmin ettiniz Mirim. Nasıl bu kadar iyi Türkçe öğrenmiş merak ediyorum doğrusu. Ah bir de adının bir anlamı var mıdır?" diye sordu.

Mir Kemal Kâmil duygusuz bir sesle "Basit. O da seninle aynı dergâhın rahlesinden geçti de ondan." diye cevap verdi.

Esliba şaşırdı. "Kemerhisar'dan mı?" diye sordu.

Mir Kemal evet manasında başını salladı.

Esliba "Vay vay vay. Hiç tahmin etmezdim. Benden çok öncedir tabi." deyince Mir Kemal hafifçe gülümseyerek "Eh bir 20 - 25 yıl kadar." diye cevap verdi.

Esliba "Peki adı?" diye tekrar sorunca Mir Kemal Kâmil "Adı kendi adı değil. Protos Afonos bulunduğu mevkiye verilen bir unvan. Bizim Sofia'nın babasına Büyük Sır Üstadı dememiz gibi. Onların ananesinde var bu. En üst mertebeye ulaşan Niyetedici, kendi arzuladığı lisanda çağrılmayı seçebiliyor. Protos Afonos Yunancayı seçtiği için öyle çağrılıyor ama unvanın anlamı hep aynı kalıyor. Mesela Latinceyi seçseydi *Primum Mutus* olarak çağrılacaktı." diye açıkladı.

Esliba anladığı bir lisanın huzurlu alanına girince hem rahatladı hem de heyecanlandı. "Off! *Birinci Suskun* öyle mi? *Birinci Suskun*! Bir Niyetedici için ne müthiş bir unvan! Bu selamlama eyleminden bile daha sembolik, çünkü Niyetediciler konuşmak yerine gerçek bir duyguyla niyetlenmenin asıl değer olduğunu biliyorlar." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil ciddi bir sesle "Çünkü sözler uzun yıllar çarpıtılıp yanlış kullanıldılar ve bu nedenle büyük ölçüde büyülerini yitirdiler. Senin gibi çok meraklı çalçene talebeler yüzünden..." dedikten sonra ilave etti: "Haydi çıkalım. Kardeşimizi yemekhanede fazla bekletmeyelim."

Esliba Caspal hemen önünde yürüyen Mir Kemal Kâmil'in ardından yemekhaneye girdiğinde içinden 'Aha dejavu!' diye geçirmeden edemedi. Doğrusu Kemerhisar'daki dergâhın yemekhanesi ile burası arasındaki benzerlik olacak şey değildi. Protos Afonos geniş odanın cama en yakın uzun masasına çoktan oturmuş ince belli bardakta siyah çay içiyordu. Bunu gören Esliba gülümsedi. 'Anlaşılan Yunanlımızın Anadolu'nun bağrında geçirdiği yıllardan sonra kahve-çay savaşının kazananı çay olmuş.' diye düşündü. Yanına geldiklerinde ayağa kalkmaya yeltenince Mir Kemal müdahale edip "Lütfen kardeşim, kalkma biz oturuyoruz." dedi.

Protos Afonos "Tekrar hoş geldiniz. Çay içer misiniz?" diye sordu.

Esliba hınzırca "Tavşankanı mı?" diye sordu.

Protos Afonos neredeyse kahkaha atacaktı. Gülerek "Hem Rize çayı hem de tavşankanı." diye cevap verdi.

Mir Kemal Kâmil mutluluğunu belli eden bir sesle "O zaman bir yorgunluk çayı çok iyi olur." diye konuştu.

Protos Afonos yerinden kalkıp çay almaya yeltenince Esliba yılan sokmuş gibi yerinden fırladı. Geri döndüklerinde ahşap bir tepside şekerlik ile bardakları taşıyordu. Mir Kemal kıtlama şekerlerden birini ağzına atıp çaydan bir yudum alır almaz "Evet acil konumuza giriş yapalım." dedi.

Protos Afonos ciddiyetle "Buyurun kardeşim." diye cevap verdi.

Mir Kemal "Kardeşim, bizi buraya apar topar gönderen Efendi Djüdschi. Sana selam ve sevgilerini yolladı. Son günlerde maruz kaldığı ihanet sembolizmi yüklü rüyalar nedeniyle son derece tedirgin. Bunun eski kadim dostumuz Coibhi Unani'nin yakın zamandaki ihanetinin yansıması mı yoksa yeni oluşmaya başlayan bir sürecin öncül belirtileri mi olduğunu anlamaya çalışıyor." diye konuştu.

Sıradan insanların büyük ihtimalle anlamayacağı, anlasa da alaya konu edeceği bu sözler karşısında kim olsa bir tepki verirdi. Ancak çağların bilgisiyle donatılmış olanlar bundan muaftı. Bu nedenle Protos Afonos kuruca "Şüphesiz yeni oluşmaya başlayan bir sürecin öncül belirtileri." diye cevap verdi.

Mir Kemal Kâmil dudaklarını büküp başını salladıktan sonra "Anlıyorum. Elinizde ne gibi veriler var?" diye sordu.

Protos Afonos bir süre düşündü, ardından "Anlatacağım ama hazır genç kardeşimiz de bizimle olduğuna göre onun da faydalanacağı biçimde altını doldurayım müsaade ederseniz." diye cevap verdi.

Mir Kemal "Tabii ki çok faydalı olur. Buyurun." diye konuştu.

Esliba heyecanlanmıştı. Araya girerek "Hakikaten çok iyi olur. Niyetedicilerin nasıl çalıştığını çok merak ediyorum. Kolektif bilinçdışına *Objektif Psişe* dediğimize göre yani içeriklerine olumlu ya da olumsuz etki edilemeyeceği ortadayken onlara nasıl müdahale edebiliyorsunuz?" diye sordu.

Protos Afonos Esliba'ya doğru dönüp anlatmaya başladı: "Esliba kardeş önce şunu söyleyeyim: Niyetediciler zannedildiği gibi yüzyıllardır var olan bir grup değil. Hâlâ çok genç sayılırız ve gidecek çok yolumuz var. Özellikle bazı konularda hâlâ el yordamı ile ilerlemeye çabalıyoruz. Yeteneklerinizi bildiğimize göre Dominantları size anlatmama gerek yok. Nasıl iş tuttuklarını çok iyi biliyorsunuz. Bizim son yüzyıldır üzerinde çalıştığımız ve mükemmelleştirmeye çalıştığımız teknik, onların bilinçle temas etmeleri anında kazandıkları gücü yönlendirmeye çalışmaktan ibaret."

Esliba keyifle "Doğru tabii. Ben de aynısını yapıyorum." dedi.

Protos Afonos başını sallarken "Evet siz eşsiz yeteneğinizle, aynı hain Unani gibi, Dominant'ın mevcut bir duruma verdiği duygu yükünü azaltıp arttırabiliyorsunuz. Niyetedicilerin yaptığı ise karşıt çiftlerden aydınlık olanını diğerini etkilemeden arttırmaya çalışmak. İşte zor olan da bu, çünkü kozmik denge prensibi her daim gücünü göstermekte alçakgönüllü davranmıyor." diye konuştu.

Esliba bir an düşündü, ardından "Doğru, çok zor. Dominant, bir deneyimle harekete geçirilmezse yani tetiklenmezse uykuda kalır ve algılanmaz. Anlıyorum ki, sizin onlar üzerinde herhangi bir etki yaratabilmeniz her şeyden önce aktifleşmiş olmalarına bağlı. Bu da cini şişeden salmaya benziyor: Hem tekrar içeri tıkmanız mümkün olmayabilir hem de hiçbir zaman neyle karşılaşacağınızdan emin olamazsınız." dedi.

Protos Afonos bu zekâ küpü gence gururlu gözlerle baktı. Ardından Mir Kemal'e dönerek duygulu bir sesle "Ardıllarımızın bu seviyede olması çok umut verici." diye konuştu.

Esliba Caspal'in hemen yüzü kızardı. Saygılı bir sesle "Teşekkür ederim efendim." diye cevap verdi.

Protos Afonos detayları toparlama ihtiyacı hissedince "Bizim için Dominantların harekete geçerek bilinçdışında potansiyel olarak bulunan mesela irade, cesaret, tembellik gibi psişik nitelikleri aktifleştirmesi kısmen kolay kontrol edilebilen bir durumdur. Eğitimdeki acemi Niyetedicileri ilk olarak bunlarla tanıştırıyoruz." diye konuştu.

Esliba sırıtırken "Ama iş büyüklere gelince..." dedi.

Protos Afonos takdir dolu bakışlar eşliğinde "Evet. Onlar, yani anne, baba, çocuk, aile, ölüm, yeniden doğuş, yaşlı bilge adam, hele hele gölge, anima, animus gibi Dominantlar o kadar güçlüdür ki, bunları harekete geçirdiğiniz anda Niyetedici'nin hayatta kalabilmesi için bireysel özellikleri büyük önem arz etmeye başlar. Kendi ruhunu yeterince tanımayan, gölgesi ile tamamen yüzleşmemiş ve Benlik[32] bilgisinden yoksun birinin bunların karanlık yönüne esir düşüp kötülük girdabına kapılmaması imkânsızdır. Burada karşımıza yine karşıt çiftleri çıkıyor. Bildiğiniz gibi, Dominantların hepsi hem karanlık hem aydınlık bir veçheye sahiptir. Mesela tam hazır olmayan yeniyetme Hristiyan bir Niyetediciyi ele alalım: Bu kişi anne Dominantı ile çalışmaya kalktığında *sevecen anne Meryem Ana* yerine, bu topraklardan örnek vereyim, *korkunç anne Kali'nin* eline düşebilir." diye konuştu.

Esliba anladığını belli etmek için başını salladığı anda bir süredir sessizce dinlemekte olan Mir Kemal Kâmil araya girdi: Muzip bir sesle "Evet genç kardeşimiz bu bilgilere ne kadar nüfuz ederse o kadar iyi. Çünkü bir Dominantı etkilemeye kalktı mı onların Venüs gibi parıldamasına neden oluyor. O kadar ki Sofia kardeşin bile gözleri kamaşabiliyor." diye konuştu.

Esliba utancından kızardı. Yine de yaptığı yanlışları kabullenip bunlardan ders çıkarmayı öğrenmiş olması, bu genç yaşında bile onu bir nevi bilgelikle donatmıştı. Bu nedenle gülümserken "Ah! 137'nin Sofia kardeş ile ilk tanıştığı gece yaptığım eblehlikten bahsediyorsunuz. Frer Marius size her şeyi anlatıyor herhâlde." demekle yetindi.

---

32 Benlik: Analitik Psikoloji'de bütünlük arketipi ve psişenin düzenleyici merkezi. →MNB (Benlik)

Mir Kemal Kâmil sakince "Bu çok doğal, çünkü velinimetinim ve her zaman öyle kalacağım Esliba kardeş." dedikten sonra Protos Afonos'a dönüp "Evet genç kardeşimiz bilgiyle yıkandığına göre Efendi Djü-dschi elinizdeki verileri bilmek isteyecektir." diye konuştu.

Protos Afonos sanki önemsiz bir şey söylüyormuş gibi "Niyetedicilerin rüyalarını kendi güvenlikleri için kayıt altına almaya başladığımızı biliyorsunuz Mirim. Bu kayıtların geriye dönük incelenmesinden açıkça görülüyor ki, özellikle en tecrübeli olanlarımız ihanet ima eden sembollerle yüklü karabasanlara maruz kalmaya başlamış. Buna ben de dâhilim. Ayrıca bu durumun hemen her merkezimizde görüldüğünü de belirteyim. Dolayısıyla yerel olamayacak kadar geniş bir coğrafyaya dağılmış ve tabii ki şu anda nedenini açıklamakta zorlandığımız büyük bir artış bu." dedi.

Mir Kemal ciddi bir sesle "Aha!" dedi. "Efendi Djü-dschi'nin bulgularıyla örtüşen bir durum var. Peki sizce bilinçdışı bize ne anlatmaya çalışıyor? Fikriniz nedir?"

Protos Afonos omuzlarını kaldırdı. Bezgin bir sesle "Bir haftadır sadece bunu düşünüyorum. Teknoloji sağ olsun, en tecrübeli yüzlerce Niyetedici kardeşi bir telekonferansta bir araya topladık. Çok verimli bir beyin fırtınası yaptık ama kesin bir sonuca varamadık. İşe yarar 3 varsayımımız var ama hepsinin bir ayağı havada." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil yumuşak bir sesle "Bizden çok daha fazlasını bildiğiniz kesin olduğuna göre, ayağı kısa ya da uzun, Efendi Djü-dschi aklınızdakileri bilmek isteyecektir." diye cevap verdi.

Protos Afonos kısaca "Anlatayım. Hemen her alternatifi düşündük denebilir. İlk aklımıza gelen 137 içinde ikinci bir ihanet durumunun olasılığı idi. Bunu tartışınca şu sonuca vardık: Bizim gibi bir yapıda üst üste ihanete kurban gitmemiz çok olası değil. İki bin yıllık geçmişimizde kaç kere ihanete uğradık? Sadece 2 kere değil mi? Kaldı ki bunun en tecrübeli Niyetedicilerin rüyalarında karabasan şeklinde belirmesi için çok dehşetli bir ihanete işaret ediyor olması gerekir. Ne bileyim, 137'nin sonunu getirecek kadar önemli olmalı ki hepimizi etkilesin. Bu da ancak merkez birliğinde bir ya da birden fazla kardeşin ihaneti demektir. Eh, bu boyutta bir ihaneti yapacak merkez birliği üyesi tanıyor musunuz?" diye sordu.

Mir Kemal ile Esliba Caspal aynı anda "Mümkün değil!" diye cevap verdiler.

Protos Afonos "İkinci varsayımımız ise Çağ Dönümü nedeniyle bir yoğunlaşma olabileceğiydi." diyerek devam etti.

Mir Kemal şaşırdığını belli eden bir tonda "Çağ Dönümü ile ihanet ima eden rüyalardaki imgeleri nasıl ilişkilendirdiniz?" diye sordu.

Protos Afonos dudağını büktü. Bir saniye kadar düşündükten sonra hınzır bir tebessüm ile "Esliba kardeşi aratmayacak kadar zeki kardeşlerimizden biri ilginç bir fikir ortaya attı. Ondan sonra bu olasılığı da değerlendirmek kaçınılmaz oldu." diye cevap verdi.

Mir Kemal "Hangi olasılığı?" diye sorunca Protos Afonos gülümseyerek "İhanet imgelerini yorumlarken bunu niçin sadece bir insanın ihaneti olarak düşündüğümüzü sordu." diye cevapladı.

Mir Kemal büyük bir şaşkınlıkla "Başka nasıl düşünecektik ki?" diye sordu.

– Kardeşimize göre bunu insanlığın ihaneti olarak da yorumlayabilirmişiz.
– İnsanlığın mı? Neye ya da kime ihaneti?

Protos Afonos'un yüzünden bir kara bulut geçti. Kısa bir süre yere baktı ve üzüntüsü aşikâr bir sesle sadece "Doğaya!" dedi.

Derin bir sessizlik oldu. Koca yemekhane neredeyse tıka basa doluydu ama sanki onlar da konuşulanları dinlemişler ve işittikleri nedeniyle sessizliğe bürünmüşlerdi. Uzunca bir süre sonra Esliba mırıldandı "İnsanoğlunun doğaya ihaneti! Neden olmasın? Bu çok ama çok yerinde bir hipotez."

Mir Kemal Kâmil bile etkilenmişti. Heyecanla "Kesinlikle aynı fikirdeyim. Çok yerinde bir tespit." diye tekrarladı.

Protos Afonos "Dünya Vahşi Yaşam Fonu'nun son raporunu okudunuz mu?" diye sordu.

Esliba tedirgin bir sesle "Okuduğum için insanoğlunun doğaya ihaneti yorumuna çok yerinde olmuş dedim. Şüpheye yer vermeyecek şekilde doğayı kurtarabilecek son neslin bizimki olduğunu söylüyorlar." diye cevap verdi.

Protos Afonos kederli olduğu kadar öfkeli bir ses tonuyla "Kirlilik, ormansızlaştırma, iklim değişikliği ve diğer insan kaynaklı faktörlerin

etkisiyle dünya yaban hayatı nüfusunun son yüzyılda %60 oranında azaldığını tespit etmişler. 1970 ve 2014 yılları arasında 4.000'den fazla memeli, kuş, balık, sürüngen ve amfibi türü sayısında inanılmaz düşüşler ölçülmüş. Bu yok olma oranları insanat denen mahlukatın ekosistemlere etki etmeye başlamasından önceki oranlara kıyasla bin kat daha yüksek. Kısacası insan evladı doğaya ihanet etmekle kalmıyor, ırzına da geçiyor." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil başını sallarken çok ciddi bir sesle "Bu değerlendirilmesi gereken çok iyi bir fikir. Üzerinde uzun uzun düşünülmesi gerekir. Efendi Djü-dschi'yi en kısa zamanda bilgilendireceğim. Eğer bu kolektif rüyalar gerçekten insanoğlunun doğaya ihanetini sembolize ediyorsa, Çağ Dönümü'nün yıkıcı etkisi tahminlerimizden katbekat büyük olacaktır. İnsanlığın topyekûn yok olacağı bir kıyamete sürükleniyor olma ihtimalimiz büyük." diye konuştu.

Bunu duyan Protos Afonos 'Zihin zihni çeker işte' diye düşündü. Ardından "Kıyametten söz açmanız çok ilginç Mirim. Çünkü elimizde olan üçüncü ve son varsayımımız aynen böyle bir kehaneti içeriyor." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil ünlü bakışlarını Protos Afonos'a kilitleyerek dikkatle baktı. Bir anlığına 'Rastlantı olabilir mi?' diye düşündü, çünkü bir iki haftadır o da söz konusu kolektif rüyaları açıklayabilmek için kafa patlatmıştı ve aklına ilk gelen düşünce 137'nin yaşlıları tarafından çok iyi bilinen bir kıyamet kehaneti olmuştu. Büyük bir ilgiyle sordu: "Kimin kehaneti?"

Protos Afonos "Ölüm döşeğindeki Nesnel Ruhun Şamanı'nınki." diye cevap verdi.

Mir Kemal Kâmil elini yarım açık kalmış ağzının üzerine götürüp çok dramatik bir sesle "Zürihli Büyücü'nün!" dedi.

Protos Afonos "Zürihli Büyücü'nün." diye tekrar etti.

Esliba kaybolmuştu. Merakla "Ne diyorsunuz anlayamıyorum. Nesnel Ruhun Şamanı, Zürihli Büyücü? Bunlar da kim? Ne kehaneti?" diye sordu.

Mir Kemal Esliba'ya cevap vermekte acele etmedi. Önce Protos Afonos'a dönüp "Benim de kendi analizlerimde bu sonucu bir olasılık

olarak değerlendirdiğimi söylesem şaşırır mıydınız kardeşim?" diye konuştu.

Protos Afonos tedirgin bir sesle "Gerçekten mi? Çok ilginç! Bu durumda, belki de bu son varsayıma daha çok odaklanmamız gerekir." demek istedi ama cümlesini bitiremedi çünkü genç Esliba sabır ipini koparmıştı. Hafif bir kızgınlık hissettiren tonda "Ya kardeşlerim size diyorum, ben burada neden unutuldum? Önce bu genç kardeşinizi bir aydınlatsanız da imkân bulursa tartışmalarınıza katkıda bulunabilse." diyerek sitem etti.

Mir Kemal anlamsız gözlerle bakadursun Protos Afonos gülümsedikten sonra sevecen bir sesle "İkisi de Carl Gustav Jung'un lakapları." diye cevap verdi.

Esliba şaşkın şaşkın baktı. "Psikoloji disiplininin kurucu babası ile büyücü, şaman, kıyamet, kehanet gibi kelimeleri yan yana kullanıp bende bir anlam uyandırmalarını bekliyorsanız bayağı bir açıklama yapmanız gerekecek. Bana birbirleriyle o kadar ilgisiz geliyorlar ki." diye konuşunca Mir Kemal Kâmil uzun süre sonra ilk defa Protos Afonos ile birlikte gülümsedi.

Protos Afonos keyifli bir sesle "Bahsettiğimiz adam bütün bu kelimelerin ifade ettiği kavramları hatta daha fazlasını aynı kâsenin içinde eritip bambaşka gerçeklere dönüştürebilecek kadar büyük bir dehaydı." diye konuştu.

Esliba hâlâ şaşkın ama bir o kadar da heyecanla "Ne diyorsunuz? Gerçekten mi? Psikoloji ile kehaneti mi birleştirmiş? Nasıl yapmış? Benim nasıl haberim olmaz!" diye sorunca Mir Kemal olmayacak bir şey yapıp kinayeli bir sesle "Yaşınız tutmuyor ondandır Esliba kardeş." diye cevap verdi.

Protos Afonos neredeyse içtiği çayı püskürtecekti. Bir süre hep beraber güldükten sonra Esliba merakla sordu: "Bildiğimiz anlamda bir bilim insanı kehanette mi bulunmuş gerçekten? Hem de ölüm döşeğinde. Çıkmış mı peki?"

Mir Kemal Kâmil ağır ağır "Sakin ol Esliba kardeş, sakin ol. Müsaade et Protos Afonos anlatsın. Senin bu tez canlılığından kardeşimiz çayını bile içemedi. Bir nefeslen bakalım." diye konuştu.

Esliba bir an için ayıp edip etmediğini düşündü ama sonra merakı ağır bastı. Yalvaran gözlerle Protos Afonos'a baktı. Zaten o da anlatmak

için can atmıyor değildi. Sakin bir sesle "Gerçekten de kehanet olarak nitelendirilebilecek bir öngörüsü var ama psikoloji ile kehaneti birleştirdiğini söylemek pek yerinde olmaz. Türkçeye *Eşzamanlılık* olarak çevirebileceğim *Senkronisite* adını verdiği bir teorisine dayanarak, insanlar onu mistik bir kâhin ilan etmeye çok teşneler. Oysa o, deneye sonuna kadar bağlı ampirik bir bilim insanıydı. Yine de nedensellik çağının başında kaba pozitivistlerin sınırlarını epey zorladığını kabul etmemiz gerekir." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil müdahale etmek zorunda hissetti: "Protos Afonos kardeşim, hemen kehaneti anlatmazsanız, Esliba kardeşin baygınlık geçirmesinden korkarım."

Protos Afonos gülerek başını salladı. Hemen ardından "Mirim arka planı vermezsem Esliba kardeş kehanetin vahametini algılayamayacak. O nedenle..." demeye kalmadan Esliba atıldı: "Şeytan ayrıntıda gizlidir. Her şeyi duymak istiyorum."

Protos Afonos kaldığı yerden anlatmaya devam etti: "Aslında bir olayı anlatsam bahse konu adamın çapını hemen anlayacaksınız: Jung her iki Dünya Savaşı'nın da kopacağını önceden bilmiş!"

Esliba şaşırdı. Merakla "Nereden biliyoruz?" diye sordu.

Protos Afonos "Birinci Dünya Savaşı başlamadan bir süre önce yaptığı bir röportajda sorulan soruya verdiği cevaptan biliyoruz. Hayatının sonuna doğru asistanı Aniela Jaffe ile birlikte yazdığı otobiyografisinde[33] bunu ilk defa açıkladı: 1913 yılının güzünde, Kuzey Denizi ve Alp Dağları arasındaki alanın alçak yerlerini dev bir dalganın kapladığını gördüğü bir vizyona maruz kalmış. 1 saat süresince sarı dev dalgaları, medeniyetin enkazını ve boğularak ölmüş binlerce insanın suda sürüklenişini görmüş, ardından tüm deniz kana dönüşmüş. Önce anlamamış ama 2 hafta sonra aynı imge bu sefer çok daha belirgin olarak tekrarlanmış. Anılarında 'Acaba bu bir ihtilalin habercisi olabilir mi?' diye düşündüğünü ama içinden bir sesin ona "İyi bak! Gerçek bu ve hiç kuşkun olmasın, bu böyle olacak." demesinden sonra bu düşüncesinden vazgeçtiğini yazıyor. 1914 yılının ilkbaharında ise kutuplardan inen soğuk bir dalganın Avrupa'nın merkezini vurduğunu, insanları ve her türlü yeşili dondurarak öldürdüğünü gördüğü düşlere

33 Anılar, Düşler, Düşünceler.

maruz kalmış. Üç kere tekrarlanan bu düş en son haziran ayında belirdikten sonra Ağustos'un ilk günü savaş patlamış." diye anlattı.

Esliba'nın ilgisi uyanmış ama ikna olmamıştı. Merakla "Bu birinci savaş değil mi? Peki ikincisi?" diye sordu.

Protos Afonos sakince "İkinci Dünya Savaşı'nın kopacağını çok daha kolay öngörmüş. Kendisi Birinci Dünya Savaşı zamanında henüz kırklarına basmamış ve tecrübesi yetersiz bir psikiyatrist olduğu için öngörülerinde emin olamadığını ama 25 yıl sonraki İkinci Dünya Savaşı'nın çıkacağını özellikle Alman hastalarının rüya ve vizyonlarından hemen anladığını söylemiştir." diye açıkladı.

Esliba hâlâ tereddütteydi. Sorgulayan bir sesle "Bana, tüm hayatı boyunca bir tek bu öngörüleri yaptığı için Zürihli Büyücü lakabını aldığını söylemeyeceksiniz herhâlde?" diye sordu.

Protos Afonos zeki gençlerden çok hoşlanırdı. Neredeyse bir baba şefkatiyle "Hayatı büyük düşler, vizyonlar ve paranormal olaylar içinde geçmiş. Tabii ki bir tıp doktoru ve bilim insanı olarak mistik yaftalamasından korunmak için bu malzemeyi hayatının sonuna kadar saklamış. Gerçi pek faydasını görmemiş çünkü meslektaşlarını *açıklayamadıkları şeyleri yok saymak* konusunda sürekli olarak eleştirmekten hiç sakınmamış." diye konuştu.

Esliba'nın sıra dışı zekâsının en becerikli olduğu alan, bir tomarın içinden en önemli olanı cımbızlamaktı. Heyecanla sordu: "Hangi paranormal olaylar?"

Protos Afonos kıkırdamadan edemedi. Neşeli bir sesle "Bunun üzerine atlayacağınızdan adım gibi emindim. İlk aklıma geleni anlatayım. Freud ile birlikteyken yaşadığı bir olay." dedi.

Esliba şaşırdı. "Bildiğimiz Freud mu?"

– Evet, o. Bir süre çok yakın arkadaştılar.

– Gerçekten parapsikolojik bir olay mı yaşamışlar?

– Evet!

– İyi de ben bunu nasıl ıskalamışım?

– Özellikle unutturulmaya çalışılıyor.

– Yaşadıkları olay mı?

– Hayır. C. G. Jung'u unutturmak için yapmadıkları şey yok.

– Vay be! Çok ilginç. Neyse. Her hâlükârda psikolojinin iki kurucu babasının birlikteyken yaşadığı parapsikolojik olay çok önemlidir. Detayları dinlemek için sabırsızlanıyorum.

Protos Afonos Mir Kemal Kâmil'e dönerek "Mirim siz anlatmak ister misiniz?" diye sordu. Doğrusu Mir Kemal'in yıllık espri yapma kotasını bugün doldurmaya ant içmiş bir hâli vardı. Hınzırca "Lütfen siz buyurun kardeşim. Adınız *Birinci Suskun* olabilir ama konuşmayı benden çok sevdiğiniz su götürmez." diye cevap verdi. Bir süre gülüştüler ama Esliba meraktan kıvranıyordu. Soru sormaya yeltendiğini gören Protos Afonos elini kaldırıp onu engelledi ve anlatmaya koyuldu: "Olay 1909'da geçiyor. Freud'un Viyana'daki kütüphanesinde konuşuyorlar. Jung Freud'a parapsikolojik olgular için ne düşündüğünü soruyor. O tarihlerde Freud parapsikolojinin ciddiyetini kavramış değil ve 'doğaüstü' olayların varlığını kabul etmesine daha on yıllar var. Bu yüzden önyargılarına teslim olmuş bir vaziyette Jung'un sorularının tamamını saçma buluyor. Jung otobiyografisinde "Konuya öylesine sığ bir pozitivizmle yaklaştı ki sert sözler sarf etmemek için kendimi zor tuttum." diye yazar. Olayımız da o anda oluşuyor zaten. Freud düşüncelerini aktarırken Jung garip bir duyarlılığa kapılıyor. Daha sonra bulunduğu ruh hâlini anlatmak için "Sanki diyaframım demirden yapılmaydı ve kızgın bir demir kitlesi gibi kıpkırmızı kesilip yanmaya başlamıştı." diye yazmıştır. İşte tam o anda yanlarında duran kitaplıktan öyle büyük bir gümbürtü gelir ki ikisi de üzerlerine yıkılacak korkusuyla ayağa fırlayıp kaçarlar."

Esliba gözleri fal taşı gibi açılmış halde "Yok artık!" diyebildi.

Protos Afonos başını evet manasında salladıktan sonra anlatmaya devam etti: "Jung hemen Freud'a dönüp 'İşte bu, size bahsettiğim katalitik dışavurum denen olaylardan biri.' diyor. Freud hiç alttan almadan 'Hadi canım siz de! Bu gözle görülebilen bir saçmalık.' diye cevap veriyor."

Esliba ciddi bir sesle "Nedense anlattıklarınızın bununla sınırlı olmadığı hissine kapıldım." deyince Protos Afonos ile Mir Kemal birlikte gülümsediler.

Bu sefer Mir Kemal konuştu. Derinlerden gelen teatral bir sesle "Yaşanan olayın dogmatik bir şekilde reddedilmesine çok kızmış olan Jung'un, Freud'a herhâlde ilk ve son kez ders verir bir tonda 'Hayır, yanılıyorsunuz Sayın Profesör. Söylediklerimi kanıtlamam için biraz

sonra bir gürültü daha olacak.' dediğini gözünüzün önüne getirin." diye konuştu.

Esliba o kadar heyecanlanmıştı ki farkında olmadan ayağa kalktı. Ajite olmuş bir halde "Olmuş mu yoksa?" diye sordu.

Mir Kemal anın ağırlığını hissettirmek için biraz bekledi sonra "Jung daha cümlesini bitiremeden gümbürtü yinelenir. Yalnız bu sefer çok daha güçlü olarak." diye cevap verdi.

Esliba derin bir iç çekişinden sonra "Uff" sesi çıkararak nefesini dışarı verdi ve yerine otururken "Müthiş! Peki sonra? Aralarında bu konuyu irdelemişler mi?" diye sordu.

Mir Kemal "Freud dehşet içinde ona bakakalmış. Jung onun zihninden neler geçirdiğini ya da o bakışın ne anlama geldiğini çözemediğini ama kendisine güveninin sarsıldığına hiç kuşkusu olmadığını yazar. Daha sonra bu olayı aralarında hiç konuşmamışlar." diye cevap verdi.

Esliba etkilenmişti. Heyecanla "Aman aman! İki dev ejderha kapışmış desenize. Şimdi anladığım kadarıyla, Jung'un kehaneti dediğiniz şeyi ciddiye almanıza neden olan bu ve bunun gibi pek çok olay var. Doğrusu çok meraklandım. Buradan çıkar çıkmaz araştırmaya başlayacağım ama kehanetten önce bunlardan bazılarını sizin ağzınızdan dinlemek isterim." diye konuştu.

Protos Afonos "Olur, bir tanesini hemen anlatayım: Jung otobiyografisinde, 1916 yılına gelindiğinde uzun süredir içine düştüğü, kendi tabiriyle "Bilinçdışıyla karşılaşma" durumunun her geçen gün onu bir şeyleri somutlaştırma ihtiyacına yönelttiğini yazar. Jung huzursuzluğunun giderek arttığı bir gün çevresini uğursuz bir havanın yavaş yavaş sarmaya başladığını hisseder. Bu sırada karısı ve çocuklarıyla birlikte şimdi müze olmuş Küsnacht'taki evinde yaşamaktadır. En büyük kızı odasından beyaz bir şeylerin geçip gittiğini gördüğünü söyledikten hemen sonra ortanca kızı da gece uyurken battaniyesinin iki kez üzerinden çekilip atıldığını söylemiş ki..." diye anlatmaya girişti.

Esliba dayanamayıp araya girdi. Heyecanla "Tamam olmayacak şeyler değil ama bunların gerçekleştiğinden emin miyiz?" diye sordu.

Mir Kemal Kâmil müdahale etti. Sakince "Esliba kardeş, Analitik Psikoloji'nin kurucu babası başına gelenleri neden 50 yıl sonra ve

ölümüne 2 yıl kala açıklasın ki? Ya da hangi nedenle yalan söylemek ihtiyacında olsun? Kaldı ki bu olayların tanıkları birden fazla." diye konuştu.

Esliba "Doğru!" dedikten sonra Protos Afonos'a dönüp "Kusuruma bakmayın lütfen. Sizi bölüp duruyorum." diye konuştu. Afonos kaldığı yerden anlatmaya devam etti; "Hiç önemli değil. Asıl eğlence yeni başlıyor zaten. Bu olayların olduğu günün ertesinde saat beş sularında Jung'un evinin cümle kapısı deli gibi çalınmaya başlar. İki hizmetçi mutfaktan kapıyı görebilmektedir. Kendisi de kapıya çok yakın oturmakta olduğundan zilin hem sesini duyar hem de hareket ettiğini görür. Birbirlerine bakakalırlar çünkü kapıda kimse yoktur!"

Esliba heyecanla "Eyvah eyvah!!!" diye tekrar edip durdu.

İstediği etkiyi sağladığından emin olan Protos Afonos ürpertici bir sesle kaldığı yerden anlatmaya devam etti. Bu arada kollarını sallayarak teatral bir hava yaratmaktan da geri kalmıyordu. "Ortalığa ağır bir hava çöker. Evin içi, sanki kapıya kadar tıka basa insanla doluymuş gibi hissedilir. Bu mahşerî kalabalıkta soluk almak olanaksızlaşmıştır. Jung o anda bir şeyler olacağını bilir ve kendi kendine 'Tanrım ne demek oluyor bütün bunlar?' diye sorar. İşte tam o sırada onlar koro halinde bağırır."

Esliba heyecandan yine ayağa kalkmıştı. "Kimler? Ne demişler?"

Protos Afonos korku filmlerini anımsatan bir sesle "Kudüs'te aradığımızı bulamadığımız için geri döndük!!!" diye bağırdı.

Mir Kemal Kâmil Esliba'ya bakıp gülümserken Esliba şaşkınlıkla yüklü olduğu kadar merak da dolu bir sesle "Kim? Kim geri dönmüş? Kudüs de nereden çıktı şimdi?" diye sordu.

Protos Afonos dramatik bir tonda "Ölüler." diyerek kısa bir cevap verdi.

Esliba şaşkınlıkla "Ölüler mi?" diye sorunca Protos Afonos "Evet, Jung'un otobiyografisinde kullandığı tabirle ölüler. Aradıklarını bulamadıkları Kudüs'ten geri gelen ölüler." diye cevap verdi.

Mir Kemal Kâmil sanki mırıldanır gibi alçak bir sesle "Septem Sermones ad Mortuos"[34] bu cümle ile başlar." dedi.

---

34 Ölülere yedi vaaz: C. G. Jung'un "Gece Deniz Yolculuğu" olarak nitelediği Bilinçdışı ile karşılaşmasının notlarını tuttuğu günlüğünün (Siyah Kitaplar ve Kırmızı Kitap) bir nevi kısa özeti gibidir.

Esliba rica eden bir sesle "Mirim, Protos Afonos kardeşim sizden rica ediyorum. Jung'un evinde parapsikolojik olaylar, Kudüs, ölüler, şimdi de Ölülere Yedi Vaaz diye anladığım bir metin herhâlde... Ben tamamen koptum. Şunu doğru düzgün anlatır mısınız?" diye konuştu.

Protos Afonos "Haklısınız kardeşim. Hemen toparlayayım. Jung'un evinde gerçekleşen garip ortam, sizin anlayacağınız lisanda söylersek, bilinçdışı bir kümeydi. Daha doğru ifade etmek gerekirse bir Dominantın numeniydi. Jung'un o günlerdeki ruhsal durumunun bu olanlarda büyük rolü var çünkü parapsikolojik olaylara açık olduğu bir dönemdi. Düşüncelerini bir kâğıda dökerek somutlaştırma mecburiyeti artık önüne geçilmez içsel bir gereksinim hâlini almıştı. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi, bu gibi yoğunlaşma anlarında ruhun madde üzerindeki dönüştürücü gücü her türlü şeyi yapmaya muktedir hâle gelir. Jung kalemi eline alır almaz oda sessizleşir ve havası da açılır. Hangi adı kullanırsanız kullanın; ruhlar, ölüler ya da bilinçdışı küme onu rahatsız etmekten vazgeçer çünkü maksat hasıl olmuştur. Jung otobiyografisinde *Ölülere Yedi Vaaz*'ın sanki içinden boşaldığını ve 3 gecede bitirdiğini yazar." diye konuştu.

Esliba merakla "Bir kitap mı bu?" diye sordu.

Protos Afonos "15 sayfalık bir metin. Jung bunu yazdıktan sonra yakın çevresine dağıtmak amacıyla ama adını kullanmadan çok sınırlı sayıda bastırtmış. Kullandığı Nom de Plume[35] de İskenderiyeli Basilides.[36]" dedikten sonra güldü.

Esliba heyecanla "Bunu hemen edinmem lazım." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil "Almanca toplu eserlerinin ölümünden hemen önceki basımına ek olarak ilave ettiler. Oradan da insanlığa mal oldu. İnternette rahatlıkla bulabilirsin." diye açıkladı.

Esliba ellerini ovuştururken "Artık kâhinin kalibresini anladığımıza göre sıra geldi kehanete." diye konuştu. Mir Kemal istemsizce müdahale etti. Ciddi bir sesle "Esliba kardeş, C. G. Jung sizin ona kâhin dediğinizi duysa, ün salmış öfkesinden payınıza düşeni fazlasıyla alacağınızdan hiç şüphem yok." diye konuştu.

---

35 Nom de Plume: (Fra.) Müstear ya da Kalem adı. Yazarların, eserlerinde kendi adları yerine kullandıkları takma adlara verilen isim. Gerçek kişiliği gizleme amacı taşır.

36 Basilides: Mısır'ın İskenderiye kentinde MS 117'den 138'e kadar ders veren ve öğretilerini Havari Aziz Matthias'tan miras aldığını iddia eden erken bir Hristiyan Gnostik din öğretmeniydi.

Esliba gülümsedi. Utangaç bir sesle "Evet haklısınız Mirim. Kendisini hiç tanımadan ona sıfat yakıştırdım. Üstelik kâhin olup olmadığı konusunda da yorum yapabilecek ehliyette değilim, çünkü kehanetin ne olduğunu hatta çıkıp çıkmadığını bile bilmiyorum." diye cevap verdi.

Mir Kemal duygusuz bir sesle "Çıkmadı. Daha doğrusu henüz çıkmadı demek lazım. Tedirgin olmamızın nedeni de bu zaten." dedi.

Protos Afonos Mir Kemal'e bakarken "Artık kehaneti, doğduğu ortamı katarak anlatayım ki önemi üzerinde hep beraber kafa patlatalım." dedikten sonra Esliba'ya dönüp "Esliba kardeş biraz detaya girmek zorundayım. Sabrınızı rica ediyorum. Jung, Zürih'in göl kıyısı kasabalarından Küsnacht'taki evinde 6 Haziran 1961 günü saat 15.45'te 86 yaşındayken vefat etti." dedikten sonra aniden durdu. Bir iki saniye kadar düşündükten sonra omuzlarını kaldırıp "Jung için vefat etti sözcüğünü kullanmak bana hiçbir zaman yeterli gelmedi. Çok hafif kalıyor." dedikten sonra Mir Kemal Kâmil'e baktı. Doğrusu Mir Kemal bugün kendisi olmaktan çıkmış gülümseme rekorları kırıp duruyordu. Dingin bir sesle "Hermann Hesse bir zamanlar 'Ölmek, Jung'un kolektif bilinçdışına düşmek demektir.' demişti." diye konuştu.

Protos Afonos'un yüzünde güller açtı. Saygı vurgusu yüksek ama bir o kadar da neşeli bir sesle "Ah Mirim! Her zor zamanımda Yeşil[37] gibi yardımıma yetişirsiniz." diye konuştu.

Esliba Yeşil de kim diye sormaya niyetlense de asıl merak ettiği konudan kopacaklarını düşünüp vazgeçti. Zaten Protos Afonos da konuşmaya başlamıştı. "C. G. Jung, 6 Haziran 1961 günü saat 15.45'te hayatla ölümü takas ederek kolektif bilinçdışındaki aslına dönüştü. 16 Mayıs'ta yardımcısı Ruth Bailey'e artık yürüme emrini aldığını söyledikten sonra 17 Mayıs'ta hafif bir inme geçirdi. Konuşması etkilendi ve okumakta zorluk çekmeye başladı. Bunu 30 Mayıs'ta onu yatağına çivileyen ikinci bir inme takip etti. Bu noktadan sonra mütemadiyen durugörü[38], rüya ve vizyonlar gördüğü bir nevi trans haline girdi. Yanından hiç ayrılmayan Ruth Bailey'e göre harika şeyler görüyor olmalıydı çünkü sık sık gülümsüyordu. Arada bir kendine gelip

37 Hızır Aleyhisselam

38 Durugörü: (Fra.) Clairvoyance. Canlı ve cansız nesnelerin ve olayların beş duyunun yardımı olmadan algılanmasına verilen addır. Durugörü kişide vizyonlar ya da imaj duyumları tarzında belirebilir. Durugörü fenomenine, hipnoz, doğal uyku, uyku-uyanıklık arası, vect, trans gibi hallerde daha sık rastlanır.

yanındakilere gördüklerini anlatıyordu. Bu anlardan birinde Ruth Bailey'e "*Şimdi gerçeği biliyorum ama henüz yerine oturmamış küçük bir parça var. Onu da öğrenince ölmüş olacağım.*" dedi.

Esliba titredi. İçten bir sesle "Aman Tanrım!!!" demekten kendini alıkoyamadı.

Protos Afonos devam etti. "Jung kalibresinde bir adam son yürüyüşüne başladığı için son 15 gün hem burada hem orada sayılırdı. Bütün hayatını bilinçdışı üzerine çalışmaya ve ruha adamış bir adam! Nesneler dünyasındaki son günlerinde kendisine bazı bilgiler bahşedildiğini düşünmeden edemiyorum. Kehanetler de buna bağlı olmalı."

Esliba çoğul takıyı atlamadı. Şaşkınlıkla "Kehanetler mi?" diye sordu.

Protos Afonos fısıldar gibi bir sesle "2 tane var. Birincisi ölümünden 8 gün öncesine, diğeri ölmeden önceki güne ait." diye cevap verdi.

Esliba "Off!" diye yineledi.

Protos Afonos "Aile bu konuda hiçbir zaman konuşmadığı için elimizdeki tek referans Marie-Louise von Franz." dedi.

Mir Kemal Kâmil araya girdi. Ciddiyetle "İsviçre noteri kadar sağlam bir referans!" diye konuştu.

Esliba merakla "O kim?" diye sordu.

Protos Afonos "18 yaşında Jung ile tanışmış ve bütün hayatını Analitik Psikoloji'ye adamış bir Jung tilmizi. 83 yıllık yaşamında pek çok değer biriktirmiş, 60.000'den fazla rüya yorumlamış ve sayısız kitaplar yazmış filoloji doktoru bir kadın. Jung'un simya ile ilişkisini başlatan temel eserleri[39] Latinceden çeviren de kendisi." diye konuştu.

Esliba yine satır aralarında bilgi avına çıkmıştı. Şaşkınlığı açıkça belli olan bir sesle "Jung simya ile de mi ilgilenmişti?" diye konuştu.

Mir Kemal "İnsan hayatının kozmik amacı dediği kendi *individuation* ya da *bireyleşme* yöntemi ile simyanın Magnum Opus safhaları arasında bir paralellik olduğunu düşünüyordu. Psikoloji ve Simya adında dev bir kitabı bile var." diye cevap verdi.

Esliba "Eh o zaman kehanetleri ciddiye almaktan başka çaremiz yok." diye konuşunca Protos Afonos artık zamanı geldiğini düşünerek şöyle

[39] Aquinolu Thomas'a atfedilen Aurora Consurgens ve Musaeum Hermeticum.

dedi: "İlk kehanetini ölümünden 8 gün önce Marie-Louise von Franz'a doğrudan söylüyor: *Bir vizyona maruz kaldım. Dünyanın büyük kısmının yıkılmış olduğunu gördüm. Şükür ki bütün dünya değil.*"

Ardından bir nefès süresi kadar bekleyip şöyle konuştu: "İkinci kehaneti, babasının ölüm döşeğinde söylediklerini not eden kızı kaydediyor. Kızı onun ölümünden sonra bu notları Marie-Louise von Franz'a veriyor. O da bir televizyon kanalına verdiği röportajda bu notların varlığını kabul edince biz de içeriğine mazhar olmuş olduk: Bu not kâğıdında önce yukarı çıkıp sonra da aşağıya inen bir ok çizilmiş ve okun altında 'İnsanlığın son 50 yılı' yazılıymış. Bunu da yaklaşmakta olan topyekûn bir kıyametin detayları izliyormuş."

Esliba çok derin bir iç çektikten sonra dramatik bir sesle "Aman Allah'ım!" diyebildi. Bir süre yere bakarak düşündü. Duyduklarından hissettiği heyecanın etkisiyle aklının karışmış olması, onu her şart altında mükemmel çalıştırdığı gerçeğini değiştirmemekteydi. Bu nedenle başını kaldırıp "İyi de Jung'un 1961'de öldüğünü söylemiştiniz. 50 yılı çoktan geçmişiz. Kehanet 2011'de gerçekleşmediğine göre çıkmamış sayılır." diye konuştu.

Protos Afonos sükûnet içinde bir sesle "Az önce işe yarar 3 varsayımımız var ama hepsinin bir ayağı havada dediğimi hatırlıyorsunuzdur. Jung'un kehanetlerinde ayağı havada kalan kısım burası işte. Yine de Niyetedici arkadaşlarla bunu da değerlendirdik ve zamanın izafi olması nedeniyle sayısal niceliğin çok küçük bir değer ifade edeceğine karar verdik." diye konuştu.

Esliba Caspal, Protos Afonos'tan alıntı yaparak "Çünkü Jung kalibresinde bir adam ölüm yürüyüşüne başladığı anda yani son 15 gün hem burada hem orada sayılırdı." dedi.

Ardından Protos Afonos'un takdir dolu bakışları altında şöyle devam etti: "Bu şartlar altında zamanın, dünyevi mi yoksa uhrevi tarafın niteliğine bağlı olarak mı aktığını bilmemize imkân yok. Az önce dediğiniz, zamanın izafi olması nedeniyle sayısal bir niceliğin değer ifade etmeyeceği saptamanız da buna bağlı herhâlde."

Protos Afonos beğenisini saklamak niyetinde değildi. Takdir dolu bir sesle "Tebrikler Esliba kardeş. Hakkınızda duyduklarımın karakteriniz etrafında örülmüş bir mitos olmadığını görmek büyük bir mutluluk vesilesi. Doğrusunuz. Sayısal niceliğin değeri bu öznel durumda

önemini yitiriyor. En azından Niyetediciler böyle düşünüyor." diye konuştu.

Esliba hınzır bir gülümseme eşliğinde "Çünkü bu öznel durumda asıl önem arz eden şey: A*nlam!*" dedi.

Mir Kemal Protos Afonos'a bakıp gururla gülümsedi. Büyük bir hüccet olabilirdi ama neticede dört yaşında tanıdığı bu yetim kara oğlanın da babası sayılırdı. Sevecen bir sesle "Evet tilmizim. Artık tüm verilere sahipsin. Katkıda bulunmak istiyordun, bulun bakalım." diye konuştu.

Esliba Caspal her üç olasılığı da kafasında şöyle bir tarttı. Sonra "137'nin merkez birliğinde yeni bir ihanet olasılığını çok küçük görüyorum. Diğer taraftan Jung'un kehaneti çok muğlak. Her şey olabilir. Yine de Efendi Djü-dschi'ye vereceğimiz raporda her üç olasılığı da bildirmeliyiz. Ama hepimizin kolektif elektroansefalogramı[40] gibi çalışan Niyetedicilerin perspektifinden bakmanın esas olduğunu düşünüyorum. Tabii ki Çağ Dönümü'nün ufkunda olduğumuzu da gözden kaçırmamalıyız. Bu durumda tekrarlanan rüyalardaki ana temanın *insanoğlunun doğaya ihaneti* olduğunu kabul etmemiz daha makul. En azından aksi ispatlanana kadar doğru kabul edilmesi gereken bir hipotez olduğunu düşünüyorum." diye konuştu.

Mir Kemal Kâmil ile Protos Afonos destekliyoruz anlamında başlarını salladılar.

Esliba kuruca ekledi. "Jung'un kehaneti ile çelişmesi de gerekmez."

Protos Afonos fısıldar gibi "Evet gerekmez." dedikten sonra sustu. Bir iki saniye düşündükten sonra "Mirim, hemen dönecek misiniz?" diye sordu.

Esliba Caspal atıldı. Sıkılmış bir sesle "Hemen dönmezsek sınavlara girmemek için Gabriel sayesinde üniversiteden koparabildiğim izin süremi geçireceğim. Doğru olmaz. Tabii Gabriel de Sofia kardeş ile birlikte bir süredir Heretica Pessima'nın kır evinde eğitimde. Bu böyle devam ederse onun da üniversite ile sorunları büyüyecek demektir. Bir gün olur da ayrılmaya karar verirse benim bir daha izin almam pek mümkün olmaz." diye konuştu.

---

40 Elektroansefalogram (EEG), kafa derisine bağlı küçük metal diskler (elektrotlar) kullanarak beyindeki elektriksel aktiviteyi ölçen bir testtir. Beyin aktivitelerinin takibinde, özellikle epilepsi veya inme gibi beyin bozukluklarının teşhisinde kullanılmaktadır.

Mir Kemal Kâmil ciddi bir sesle "Hemen dönüyoruz kardeşim. Sadece dönüş yolumuzun üzerinde İzmir'de birine uğramamız gerekiyor. Efendi Djü-dschi'nin talimatı." dedi.

Esliba şaşkın olduğu kadar meraklı bir sesle "Aaa bilmiyordum! Kimmiş o?" diye sordu.

Mir Kemal Kâmil tek düze bir sesle "Düş Koleksiyoncusu." dedi.

Protos Afonos kısa bir kahkaha attı. Sırıtmaya devam ederken kinaye yüklü bir sesle "Vay yaşlı kurt vay! Efendi Djü-dschi'miz işini sağlama bağlama konusunda eşsizdir zaten. Önce uhrevi taraf olan Niyetedicilere yollamış sizi, şimdi de onun karşıt çifti Düş Koleksiyoncusu'na yolluyor. Büyük adam vesselam." dedikten sonra sustu.

Bir saniye kadar düşündükten sonra gülümseyerek "Ah! O cadıya benden selam söyleyin." dedi.

6, kendi içinde mükemmel bir sayıdır ve bu Tanrı her şeyi 6 gün içinde yarattığı için değildir. Aksine tersi doğrudur: Sayı mükemmel olduğu için Tanrı her şeyi 6 günde yaratmıştır.

Aziz Augustinus
Hristiyan filozof ve teolog
V. yy.

Matematik tüm bilimlerin kraliçesi ise sayı teorisi de matematiğin kraliçesidir.

Carl Friedrich Gauss
Matematikçi, astronom, istatistikçi, fizikçi ve coğrafyacı
XIX. yy.

İshvara Kali

Okyanus mavisine boyanmış ahşap kepenkleri, bembeyaz duvarları, gri-kahve çatısı ve yarım daire lentolarla süslenmiş etrafı kesme taşla döşeli pencereleri ile iki katlı devasa konak, bulunduğu yörede sıradan bir yapı sayılırdı. Oysa hırçın rüzgârın aşındırmasına dayanmış, sayısız su baskını atlatmış, bir taraftan Poseidon'un tarifsiz öfkesiyle baş ederken diğer taraftan gördüm diyen gözlerin bakamayacağı, işittim diyen kulakların dinleyemeyeceği, eli silah tutan savaş çocuklarından bile daha dehşetli olaylara yüzyılları aşan sabrıyla tanıklık etmiş bir mekândı. Bugün de o tarihî günlerden biri olmalıydı çünkü kalabalık toplantıların yapılması için kullanılan ve her zaman iyotla karışık yosun kokan ikinci kattaki büyük salon hıncahınç dolmuştu. Talebeler çocuktu diyebiliriz. Demeyebiliriz de. Kararı size bırakmak daha doğru olacaktır.

Doğrusunu isterseniz, -her ne kadar mümkün olmasa da- herhangi biri dışarıdan bu salona bakabilseydi, tepeden tırnağa simsiyah tunikler giymiş yüzden fazla çocuğun küçük ahşap sandalyelerinde oturduğunu göreceğini söylemeliyiz. Kafalarına ipekten yapılmış siyah poşular sarmışlardı. Bunların üzerine işlenmiş ve alnın ortasına denk getirilen

beyaz bir sembol, çocukların iki gözü arasında üçüncü bir göz varmış izlenimi uyanmasına neden oluyordu. İstisnasız hepsi karşılarında bulunan siyaha boyanmış boş duvara bakıyorlardı. Çocuk olmak için çok sessizdiler. Hatta suskundular diyebiliriz. Bekliyorlardı. Ara sıra, iki izbandut herifin önünde dikildiği soldaki ana kapıya doğru bakıyorlardı. Sabırlı olmayı uzun süre önce öğrenmişlerdi ama bu sefer fazla beklemeleri gerekmeyecekti. Çünkü geniş kollu, beline deri kemer tutturulmuş siyah bir entariyi tamamlayan mor renkte külah şeklindeki şapkasıyla koyu kumral kısacık saçlı alımlı genç bir kadın kapıda belirdi. Sessizce eliyle ayağa kalkın işareti yaptıktan sonra bir süre herkesin talimatına uyup uymadığını kontrol etti. Ardından yana çekilerek şöyle bağırdı: "İshvara[41] Kali! O Kara Zaman'dır. Her varlığın hem yaşamı hem ölümüdür, dünyanın rahmi ve türbesidir, Himalayaların Kızı'dır!"

Orta boylu, etine dolgun, erkek gibi kısacık kesilmiş saçlı, haşin bakışlı siyahlar içinde bir kadın içeri girdi. Kimseye bakmadan salonun kara duvarına doğru yürüyüp yüzünü sınıfa döndü. Eliyle oturun talimatı verdikten sonra duraksamadan sert bir sesle "Kadim sayılar!" diye konuştu. Ders başlamıştı.

Duvar karaydı ama karatahta değildi. Talebelerin önünde defter ya da kalem de göremezdiniz çünkü yazı yazmak yasaktı! Bundan sakın okuma yazma bilmedikleri anlaşılmasın. Gayet iyi biliyorlardı ama 20 yılı bulacak olan eğitimleri sırasında birkaç kere karşılaşacakları erginlenme sınavında binlerce dizeyi ezbere tekrar etmeleri istenecekti. Bu nedenle, bilinçlerini güçlendirmek mecburiyetinde kalmaları için yazılı not tutmaları yasaklanmıştı. Bu durum, kadim öğretilerin gizli kalması için de çok faydalı bir yöntemdi. Zaten onlar için bu dünyada gizin korunması ihtiyacı her şeyin üzerindeydi.

Kali sınıfı süzdü. Talebelerin bazıları, özellikle yeni yetme olanlar, korunma içgüdüsüyle önlerine bakmayı tercih etmişti. Gerçi bunun onlara bir faydası olamazdı ama henüz bu gerçeğe ermek için çok toydular. Kali sert bir sesle "44!" dedi.

44 hemen ayağa kalktı. Cılız ve tedirgin bir sesle ""İshvara Kali!" diyerek onu selamladı.

Kali otoriter bir sesle "Asal sayılar?" diye sordu.

41 İshvara: (Sans.)Yüce efendi.

44 heyecanla "Sadece kendisi ve 1 sayısına bölünen 1'den büyük pozitif tam sayılardır. Asal sayılar, sayılar teorisinin atomlarıdır. 100 rakamına kadar olan asal sayılar 2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37, 41, 43, 47, 53, 59, 61, 67, 71, 73, 79, 83, 89 ve 97'dir." diye cevap verdi.

Kali aynı sert sesle "Aritmetiğin temel teoremi?" diye sordu.

44 bir an cevap veremeyecek gibi olduysa da "1'den büyük her doğal sayı, sonlu sayıda asal sayının kuvvetlerinin çarpımı olarak yazılabilir. Yazım sadece tek şekilde mümkündür. Bu yazımda asal sayı birden fazla tekrar edebilir. Bu nedenle asal sayılar doğal sayıların temel inşa taşlarıdır." diye cevap verdi.

Kali 44'e otur işareti yaptıktan sonra çocuklardan birini işaret ederek otoritesini açıkça gösteren bir tonla "112!" dedi.

Suratında dikkatle arasanız bile hiçbir duygu ifadesi bulamayacağınız 112 hızla ayağa kalkarken "İshvara Kali." diyerek onu selamladı. Bu haliyle taşlaşmış bir Pompei insanını andırıyordu.

Kali aynı ciddilikle "Monad?" diye sordu.

112 sakin ve tekdüze bir sesle "Bir, tek, hiçbir benzeri olmayan, önsüz, sonsuz, yüce." diyerek cevap verdi.

Kali tekrar sordu: "Sayılar?"

112 "Varlıkların asılları sayıların tabiatına bağlıdır." demeye yeltense de sözünü bitiremeden Kali'nin kızgın sesi duyuldu. "Söz israfı! Otur!"

Küçük çocuk emri katiyen tekrar ettirmek niyetinde değildi. En kısa sürede kendini unutturması gerektiğini düşünerek başını öne eğip oturduğu yerde daha da küçüldü.

Kali en ön sırada yan yana oturmuş, birbirine müthiş benzeyen ve diğerlerinden yaşça büyük olduğu açıkça anlaşılan iki çocuğu işaret ederek: "220 ve 284, siz söyleyin! Sayılar?" diye sordu.

220 ve 284 aynı anda "Sayı bilimi bütün bilimlerin temeli ve hikmetin esasıdır. Sayılar evrene hükmederler." diye cevap verdi.

Kali başka bir çocuğu işaret ederken "96!" dedi. 96 henüz ayağa kalkmaya çabalarken de "1?" diye sordu.

96 gruba yeni katılmış o kadar küçük bir çocuktu ki gözlerinde hâlâ hüzünlü bir kaybolmuşluk duygusu taşıyordu. Korkuyla karışık bir şaşkınlıkla "Monad." diye gevelemeye çalıştı.

Kali sabırsızca "Söz israfı! Otur!" diye bağırdıktan sonra eliyle 220'yi gösterip "Söyle!" diye emretti.

220 ayağa kalkarken "1 tam olandır, yegâneliği temsil eder. O kadar ki karekökü ve karesi yine kendisini verir. Ne asal ne bileşik sayıdır. 1'i kendine bölseniz de sonuç değişmez. Yegâne varlık kendini korur! Kendi ile azalmaz. Bölünmesinde bile varlığı değişmez. Diğer tüm sayılar ondan sudur etmiştir. Kendini kendi ile çoğaltarak; 1+1'den 2'ye, 1+1+1'den de 3'e varlık vermiştir. 1 sayısının nitelik karşılığına Monad adı verilir. 2'ninkine Dyad, 3'ünkine Triad deriz." diye konuştu.

Kali parmağıyla 284'ü gösterince 220 sustu. Tıpkı kopyası gibi gözüken 284 onun kaldığı yerden devam etti. "Sonsuzluk 1'den türemiştir. 1 kendini kendine katarak çoğalttığı için sonsuz olan en büyüğe varılır. Yine 1, kendinden sudur eden katların kendi ile bölünmesine izin vererek; 2 ile yarısına, 3 ile üçte birine ve bu şekilde sonsuza kadar küçülerek en küçüğe varılmasını sağlar. Böylece yegâne varlık 1, en büyükten en küçüğe kadar olan alanı kaplar ve o alanda yolculuk eden ruhlara rehberlik eder."

Kali başarıya ödül verecek bir mizaçta olmadığından eliyle oturun işareti yapmakla yetindi. Kısa bir süre salonu süzdükten sonra gözleri az önce hata yapan 112'ye kilitlendi. Sert bir sesle "112!" dedi.

112 neredeyse titreyerek ayağa kalktı. "İshvara Kali." diye mırıldandı.

Kali "Dyad?" diye sordu.

Sorunun bildiği yerden gelmesiyle rahatlayan 112 neredeyse gülümseyecekti. Tabii ki bu imkânsızdı. Heyecan yüklü bir sesle "Yegâne olan 1'in kendisini kendi ile çoğaltması 2'yi doğurmuştur. 2, hem çift hem de asal olan tek sayıdır. 1'in kendini çoğaltmasıyla bir tamdan, tamın sırlanmış camdaki görüntüsünde 2 ayrı varlık oluşmuştur. 2 Dyad'dır. Dyad düalitedir. Bunlar karşıt çiftleri; Yin ve Yang, eril ve dişil, varlık ve hiçlik, madde ve ruhtur." diye konuştu.

Kali cezalandırmayı planladığı çocuğun soruyu bilmesine içerlemiş miydi bilemeyiz ama cevabı duyar duymaz sert bir sesle "Triad?" diye sormakta ısrar etti. Bu arada haşin bakışlarını avını yemeye hazırlanan bir akbaba gibi zavallının üzerine dikmişti. Bu durum 112'yi o kadar çok tedirgin etmişti ki iki saniye kadar cevap veremedi. Kapıda bekleyen o iki izbandut herif olacakları sezip çocuğu alıp götürmek için

hazırlandılar. Bu zavallının başına da diğer hata yapanların başına gelenler gelecekti. 3 gün boyunca beyaz bir tunik giyecek ve bütün arkadaşları onu hayaletmişçesine görmezden geleceklerdi. Onu yok saydıkları için sürekli itilip kakılmamak hatta ezilmemek için tetikte olması gerekecekti. Kitap dahi okuyamayacak, kimse onunla konuşmayacak, o kimseye tek söz dahi yöneltemeyecek, dolayısıyla isteyemeyeceği için yemek de yiyemeyecekti. Sadece musluktan su içebilecekti. Fakat asıl korkunç olan yatağına yatamayacak olmasıydı. Çünkü cezalı olduğu bildirilir bildirilmez yatağı koca bir sepet zehirli yılana tahsis edilecekti. Neyse ki bunların hiçbirinin olmasına gerek kalmadı çünkü tedirginliğini üzerinden atan 112 sektirmeden konuşmaya başlamıştı: "Tek olan en küçük asal sayı 3'tür. 1'in içinden 2 sudur eder, 2'nin içinden 3 ve üçüncüden de tek olan dördüncü belirir. 3 Triad'dır. Triad harmonidir. Baba Osiris, Anne İsis, Oğul Horus'tur. Tao'nun hakikat yoludur. Teslis'tir. Tez, antitez, sentezdir. Brahma, Vişnu, Şiva'dır."

112'nin "Şiva" demesiyle birlikte bütün öğrenciler saygıyla ayağa kalkıp tekrar oturdular. Salonda bir sessizlik oldu.

Kali üç saniye kadar başka soru sorup sormamayı düşündü, ardından "Kısa sınav kısmı bitti." diye konuştu. Her ne kadar gösteremeseler de çocukların rahatladığını tahmin edebilirsiniz. Yine de bu rahatlamanın gevşemek olmadığını bilmenizde yarar var, çünkü Kali ciddi bir sesle "Yeni ders konumuz sayıların düalist yapısı." diye konuştu. Kısa bir süre sınıfı süzdükten sonra "İyi dinleyin! Sayılar muhtemelen var olan en arkaik Dominantlardır. Hatta onlar, Dominantları var eden temel matrisin kurucu öğeleridir diyebiliriz. Sayılar, sadece maddi hesaplamalar için kullanılan semboller değil, aynı zamanda psişik anlamlar doğuran dinamik imgelerdir. Onlar, ruh ve maddenin artık birbirinden ayırt edilemeyeceği Unus Mundus'un gerçeklik planına aittirler. Hem maddeyi hem de insan ruhunu oluşturan temel prensibin bir ve aynı komuta merkezidirler. Anladınız mı?" diye konuştu.

Bir süre sınıfı süzdükten sonra "Mükemmel Sayılar, Dostane Sayılar ve Arkadaş Sayılar soru sorabilirler. Diğerleri de sorularını her zaman onlara sorabilir. Sorular?" diye konuştu.

Soru sorabilecek sayılar bu sıfatlarını kazanmak için uzun süre mücadele etmiş olsalar da Kara Kali'nin yıkıcı yönünden çekinmemeleri mümkün değildi. Bu nedenle epey bir tereddüt yaşandığını anlamış

olmalısınız. Tabii Kali de bunu fark ettiğinde neredeyse sevecen kabul edilebilecek bir sesle "Dostane Sayılar; 220-284, 1184-1210, 2620-2924 sorunuz var mı?" diye tekrar sordu.

220 ayağa kalkarken "İshvara Kali." diyerek konuşmaya başlamak için izin istedi. Kali başını devam et manasında salladı. 220 merakla "Buradan sayıların bilinçle bulunmadığı sonucunu çıkarabilir miyiz?" diye sordu.

Kali ciddi bir sesle "Sayılar bilinçle bulunmuş değildir. Onlar insan bilinçle donatılmadan çok önce de mevcuttular. Evren kuruldu kurulalı hep var olmuşlardır ve bilinç nereye kadar uzanırsa uzansın her zaman var olacaklardır. İnsan evladı tutturduğu anlamsız yolda gitmeye ısrar edip türünü yeryüzünden tamamen kazıyacak bir delilik yapsa bile sayılar, Dominant nitelikleriyle varlıklarını sürdürürler. Bu yüzden sayılar insan tarafından icat edilmiş değildirler. Sadece keşfedilmişlerdir. Aynı, hep orada olan Amerika'nın Avrupalılar tarafından icat edilmeyip keşfedilmiş olması gibi." diye cevap verdi.

220 düşünceli bir hâlde "O zaman sayıların düalist yapısı derken bunu kastetmiş olmalısınız. Bu durumda sayılar bir taraftan uhrevi Dominant özellikler sergilerken diğer taraftan dünyevi aritmetik işlemleri yapmaya da yarıyorlar." diye konuştu.

Kali, Kali olmasaydı şüphesiz gülümserdi. Yine de belli belirsiz bir memnuniyet belirtisi sesinin tonuna etki etmişti ki yumuşak bir tonda "Doğru." dedi. "Sayılar dediğimiz yapılar, psişik ve fiziksel âlemlerde paralel bir görüntü vermekle kalmıyor aralarında mutlak bir bağlantı da var. Sorun, sözde modern insanın sayıların anlam denen özelliğini tamamen unutmuş olmasında. 1 artık sadece 1. Tek, yegâne, biricik, emsalsiz gibi anlamları kimsenin aklına dahi gelmiyor. Maddi çıkarları uğruna her şeyi manipüle etmeye alışmış insan evladı, sayıları da sadece hesaplama yapmak veya şeytani teknolojiler geliştirmek için kullanmakla yetiniyor. Oysa doğal sayıların keşfedilmemiş niteliklerine yoğunlaşsalar gerçeklere ermeleri daha olası olurdu." diye açıkladı.

220 heyecanlı bir sesle "O zaman, bu her iki âleme ait olma hâli nedeniyle sayılar doğanın işleyişini kavrayabilmemiz için çok önemli bir araç. Hele bizim gibi özel sayıların anlam ilişkisi çok daha önemli olmalı!" diye konuştu.

Kali'nin içinde bir yerlerde takdir duyguları uyandığını tahmin edebilirsiniz. Yine de çocuklardan herhangi birinin bunu fark etmesine imkân yoktu ama bu, onun eğitimci yeteneklerini alçaltmıyordu. Bu nedenle fırsatı değerlendirmek için sordu: "220. Dost nedir?"

220 hiç düşünmeden cevap verdi: "284'tür."

Kali bu sefer neredeyse gülümseyecekti. Sakince "Bunu öznelden çıkarıp genelle!" diye talimat verdi.

220 çok kısa bir süre düşündükten sonra "Dost, diğer ben olandır." diye cevap verdi.

Kali bu sefer kendine hâkim olamayıp takdirle baktı. Sonra sınıfa dönerek "Sayıların sadece aritmetik hesaplama için kullanılacak işaretler olmadığını anlayabilmeniz için iyi bir örnek bu. Düşünün! Eğer dost *diğer ben* ise, matematikte dostane sayıların anlamı nedir?" diye sordu.

Biraz bekledikten sonra yerinde durmakta zorlanan 220'ye dönüp "Söyle!" dedi.

220 hemen "Her biri, diğer kendini içeren sayılardır. Benimle 284 gibi." diye cevap verdi.

Kali kuruca "Sınıfa ortak anlam bağlarını da açıkla." deyince 220 hiç düşünmeden "284 ile benim pozitif tam sayı bölenlerimizin aritmetik toplamları aynı." diye cevap verdi.

Kali sınıfa bakar bakmaz açıklamanın çok muğlak kaldığını anladı. 220'ye dönerek "Sınıf için örnek vererek açıkla!" diye talimat verdi.

220 çok kısa bir süre düşündükten sonra "Benim pozitif tam sayı bölenlerim 1, 2, 4, 5, 10, 11, 20, 22, 44, 55, 110. Bunların toplamı 284 eder. Diğer taraftan 284'ün pozitif tam sayı bölenleri 1, 2, 4, 71, 142. Bunların toplamı 220 eder. Yani ben eder. Bu durumda 284 beni ihtiva ediyor, ben de 284'ü. Biz tek yumurta ikizi olduğumuz gibi aynı zamanda da dostane sayılarız." dedi.

Kali otur işareti yaptıktan sonra sınıfa konuştu: "220 ve 284, tek yumurta ikizleri olarak birbirlerini genetik ve psişik olarak içerirler. Şimdi aritmetiğin temel kavramlarından birini kullanarak biz onlara 220 ve 284 isimlerini taktığımızda, onlar ikiz oldukları için mi dostane sayılardan birinin adını almışlardır yoksa dostane sayılar kozmik matrisin özel anlam içeren birer sayısı olduğu için mi onlar ikizdirler?

Cevap vermenizi beklemiyorum sadece bunun üzerinde iyice düşünün!"

Kali bir süre sessizce bekledi ardından "Şimdi son bir şey daha öğretip dersi sonlandıracağım. Az önce söylediğimle şimdi anlatacağımı birleştirerek muhakeme işlemi yapmanızı istiyorum. Bir sonraki ders sadece bunu işleyeceğiz." diye konuştu. Ardından ders başladığından beri ön sıranın en solunda sessizce oturan ve çocuktan çok gelişmesi yarıda kesilmiş dev bir cüceyi andıran oğlana "6!" diye seslendi.

6 ağır ağır yerinden kalkıp neredeyse boğuk sayılabilecek bir ergen sesiyle "İshvara Kali." diyerek selam verdi.

Kali daha önceki çocuklara hitap ettiğinden çok daha saygılı bir tonda "Sınıf için kendini tarif et 6." diye konuştu.

6 ağır ağır konuşmaya başladı: "Ben ilk mükemmel sayıyım. Tam sayı bölenlerim 1, 2 ve 3'ten türediğim için öyleyim. Tevrat'a göre Tanrı evreni 6 günde yaratmış, 7. gün dinlenmiştir. Benden sonraki mükemmel sayı 28'dir. Nesneler dünyasında var olmamıza imkân veren göklerin karanlık efendisi ayın döngüsü 28 gündür. Bütün mükemmel sayılar çifttir."

Kali elini kaldırarak onu durdurdu. Ciddiyetle "Sınıf! 6'nın söylediklerini duydunuz. Soruyorum: Tanrı evreni 6 günde yarattığı için mi 6 mükemmel bir sayıdır yoksa 6 mükemmel bir sayı olduğu için mi Tanrı evreni 6 günde yaratmayı seçmiştir? Aynı durum az önceki, 220 ve 284'ün ikiz oldukları için mi dostane sayı oldukları yoksa dostane sayılar kozmik matrisin özel anlam içeren birer sayısı olduğu için mi onlar ikiz olarak var oldular sorumda da mevcut. Muhakeme edin!" dedikten sonra hızla çıkışa doğru yöneldi.

Tam yanından geçerken külah şeklinde şapka takmış alımlı genç kadın "İshvara Kali! O, Kara Zaman'dır. Her varlığın hem yaşamı hem ölümüdür, dünyanın rahmi ve türbesidir, Himalayaların Kızı'dır!" diye bağırdı.

Ayağa kalkmış talebeler bir ağızdan avazları çıktığı kadar bağırdılar: "Kirke Morrígu Bhowani Kali, Kirke Morrígu Bhowani Kali, Kirke Morrígu Bhowani Kali!"

Güneşi izleyin. Ayı ve yıldızları görün. Dünyanın yeşilliklerinin güzelliğine bakakalın. Şimdi düşünün! Her yaratılanda göklerin müziği mevcuttur.

Hildegardis Bingensis
Benediktin vaiz, besteci, bilim insanı ve vizyoner
XII. yy.

Simyacı

Heretica Pessima'nın hayatını geçirdiği Lavaur, Fransa'nın kalbinde yeşil mi yeşil, sevimli ama bir o kadar da tılsımlı bir kasabaydı. Kathar soykırımından nasibini fazlaca almış olan bu coğrafya, acı dolu anılarını uzun süre önce unutmaya yüz tutmuştu. Zaten Sofia da Heretica'nın kır evine adım atar atmaz kendini İstanbul'daki köşkteymiş gibi hissetmişti. Gabriel de bu huzurlu ortama ve uzun yürüyüşler yapabileceği köy yollarına hemen ısınmıştı. Tabii artık onlarla yaşayan Anokhi'nin bu huzur tablosuna kattığı başka bir boyut daha vardı. Paha biçilmez, yeri doldurulamaz, emsalsiz bir şey: Güvende olma hissi! Gabriel, Sofia için kaygılanmayı aylar önce bırakmıştı. İkinci İstanbul Konklavı'nda yaşadıkları ve tanık olduklarından sonra hiç ama hiç kimsenin Anokhi'ye zarar veremeyeceğine kani olmuştu. Anokhi'nin de Sofia'yı koruyamayacak olması düşünülemeyeceğine göre, birlikte oldukları her an Gabriel için huzur demekti. Zaten Frer Marius'ün de böyle düşündüğüne emindi, çünkü ilk geldikleri gün dışında Sukbaator'u ve güvenlikteki Moğol dostlarını bir daha görmemişti.

İşte böyle bir ortamda neredeyse her gün tekrarlanan merasim sabahın erken saatlerinde yeniden başlamıştı: "Gabriel kardeş! Ah Gabriel kardeş! 137'nin benden başka inatçı bir kardeşe ihtiyacı yok.

Hele hele benden daha inatçı bir kardeşe hiç ihtiyacı yok!" Heretica 'daha' kelimesini söylerken özel olarak vurgu yapmaya dikkat etmişti.

Sofia kıkırdadı. Çok ender olduğu için midir bilinmez, Heretica Pessima ne zaman nükteli hatta hafif kinayeli bir laf etse zaten hep öyle yapardı. Gabriel itiraz ettiği konunun vahameti ile Heretica'ya laf yetiştirmek arasında kararsız kaldı ama kısa bir sürede muzip taraf kazandı. Yüzündeki alaycı ifadeye tezat aşırı ciddi bir sesle: "Efendim görmüyor musunuz? Simyanın dönüştürücü gücü bu! Beni size, sizi bana dönüştürüyor. Transmutasyon!" diye konuştu.

Sofia kıkırdamaya devam ederken Heretica boş bulunup "Nasılll?" diye sormak gafletinde bulundu. Gabriel bedava leş bulmuş sırtlan gibi sırıttı. Heyecanla "Bakın efendim. Sizi tanıdığımdan bu yana, hemen hemen bir sene olmuştur değil mi? Siz çok ciddi, asla şaka yapmayan ve 137'nin gelmiş geçmiş en inatçı kardeşi olarak bilinirdiniz, doğru mu? O devreye girince şakacı olan ben sizden bile inatçı birine dönüşürken, siz de bana, yani şakacı birine dönüştünüz. Transmutasyon işte!" diyerek sustu.

Heretica Pessima bu küçük dâhiye takdirle baktı ama altta kalamazdı. Sakince Sofia'ya dönüp "Sofia kardeş, karşıt çiftiniz fiziki dünyamızın laf ebesi." deyiverdi.

Sofia kahkahalara boğulurken cansiparane bir çaba ile elinde tuttuğu çayı dökmemeye çalışıyordu. En nihayet sakinleştiğinde "Hem de ne laf ebesi!" diye cevap verdi.

Heretica öğretmen kişiliğine hızla geri dönüp sabır yüklü bir sesle "Gabriel kardeş itiraz ettiğiniz nedir? 'Simyacıların laboratuvarlarında altın elde etmek için uyguladıkları kimyasal işlemler aslında simgeseldi' cümlemin nesini beğenmediniz?" diye sordu.

Gabriel sakince "O cümleye hiçbir itirazım yok. İtiraz ettiğim şey, *simyacı, maddenin içinde gizlenmiş olduğuna inandığı ruhu özgürleştirmek çabasındadır ve bunu yaparken ruh ile fiziksel gerçeklik arasında köprü kurmaktadır* saptamanız. Bunu Sofia da yapıyor ve ben ona da itiraz ediyorum. Bana mistik cümleler kurmaya devam ettiğiniz müddetçe elimde değil, itiraz etmem kaçınılmaz oluyor." diye cevap verdi.

Heretica ciddiyetle "Sembolizmin altında kayboluyorsunuz. Tam da simyacıların hazır olmayanları sanattan uzak tutmak için yaptıkları gibi." diye konuştu.

Gabriel omuzlarını kaldırdı. Sitemkâr bir sesle "Bunu niye yaptıklarını bir anlasam. Hem insanlara yardım etmek istiyorlar hem de onların anlamaması için çaba harcıyorlar." dedi.

Heretica kuruca "Cahillerin aklı karışabilir ve masumlar yoldan çıkabilir." diye cevap verdi.

Sofia neşeyle "Ah bunu biliyorum! Üstat Buddha değil mi?" diyerek araya girdi.

Heretica başını evet manasında sallamakla yetindi. Ardından sakince "Gabriel kardeş, sana günümüz psikolojisinin terimlerini kullanarak şiirsel de olması için *simyada bilinçdışı, maddenin göl gesine yansımalıdır* desem yine aynı tepkiyi mi gösterirsin?" diye sordu.

Gabriel hiç düşünmeden "Arketip hipotezini üzerinde kafa patlatılacak kadar anlamlı buluyorum, bu nedenle de bana son cümleniz mistik gelmedi. Daha çok yüksek edebiyat gibi duruyor. Kısacası hayır! Aynı tepkiyi vermezdim." diye cevap verdi.

Heretica bir iki saniye sessizce düşündükten sonra şefkatli öğretmen tonunu terk edip tüyler ürpertici simyacı sesine geri döndü. Ağır ağır "Zamanlama, varoluşumuzun üzerinden geçen asırlar boyunca hiç bu kadar hayati olmamıştı. Çağ Dönümü bu kadar yakınken ya da içindeyken risk alamayız. Bu nedenle daha önce hiç yapmadığım bir şey yapıp Gabriel kardeşin rahat edeceği bir dil kullanacağım. Eğitiminizde kalite kadar hızlı ilerlemek de önemli." diye konuştu.

Sofia ile Gabriel aynı anda irkildiler. Neredeyse bir yıldır bu cennet sureti kır evinde Heretica'nın yanında yaşıyorlardı. Anokhi ile baş başa geçirdikleri zamanı saymazsak, geriye kalan her an bir nevi yeniden doğuş eğitimi almakla meşguldüler. Buna rağmen Heretica'nın bu tarifi imkânsız sesine alışmış değillerdi. O ses tonuyla konuştuğunda sanki sadece o değil, ilk çağlardan bugüne kadar yaşamış tüm simyacılar da onunla birlikte tek ağızdan konuşuyordu. Gabriel bile bir iki kere bu konu üzerinde düşünmüş ve Sofia ile fikirlerini paylaşmıştı. En sonunda, sesin sanki bütün zamanların üzerinden geliyormuş gibi hissedildiğini söylediğinde Sofia buna çok gülmüş hatta ona şair fizikçi sevgilim diye takılmıştı.

Heretica'nın şefkatli öğretmen sesi duyuldu: "Sevgili Gabriel kardeş, simyacıların kendi sembolik dillerinde söyledikleri, aslında *insanın kendinin efendisi olması* önerisinden başka bir şey değil."

Gabriel'in yüzü aydınlandı. Heretica, Gabriel'in araya girmesine müsaade etmeden devam etti: "Hedefe varmak ikincil önemdedir. Önemli olan yolculuk ve onun bize kattıklarıdır. Sadece yolda öğreniriz, çünkü yolculuk bilge kişinin gerçeğe yaklaşma yöntemidir. Bize bilmemiz gerekenleri sadece o öğretebilir. Keşfedilecek tek ülke, bulunacak tek hazine insanın kendisidir. Sofia'nın ekolü buna Benlik'e ulaşmak diyor ama şamanlar, kabalistler, Taoistler, Gnostikler ve daha niceleri farklı kelimeler kullanarak aynı şeyi önermekten öteye gitmiyorlar."

Gabriel, ilk defa duyduğu kelimeleri pek ıskalamasa da bu sefer Heretica'nın daha önce kurduğu bir cümlesine takılı kaldığı için merakla sordu: "Bu kendinin efendisi olma önerisi dediğinizde arketiplerin bilinç üzerindeki tespit edilemez etkisinden kurtulmamız gerektiği meselesini mi kastettiniz?"

Heretica, Gabriel'in hevesle katılımcı olduğunu fark edip içten içe sevindi. "Evet Gabriel kardeş ama arketipleri bilmekle onların üzerinizdeki etkisini kontrol etmek apayrı şeyler. O yüzden önemli olan yolculuktur dedim. Ancak ve ancak o yolculuğun size kattığı ruhsal deneyimin numeni, başınıza neler gelebileceği konusunda size bir şeyler fısıldar. Bu da hayatınızın gidişatını kontrol etmenizde bir nebze işe yarar."

Gabriel "Bu yolculuk dediğiniz de bireyleşme süreci olsa gerek." diye konuşunca Sofia dayanamayıp elini sevdiği adamın ensesine koydu. İlk yılını doldurmaya yüz tutan romantizm yüklü ilişkileri ilk günkü şehvetin azalmasına tanık olmuş ama aralarındaki takdirle sarmalanan derin aidiyet hissi, artmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Sofia Gabriel'e gururla bakarken "Aklıma çok derin bir özlü söz geldi. Şimdi tam sırası gelmişken sana da söyleyeyim." dedi.

– Ooo, senin bulduklarının çok kafa patlatıcı oluyor. Söyle bakayım.

– Bilince çıkaramadığınız içsel durumları kaderiniz olarak yaşarsınız. Tam bu şekilde değil ama anlamı bu.

– Vay be! Kimin bu?

– Carl Gustav Jung.

Gabriel dişlerini göstererek gülümsedi. "Tamam! Onu biliyoruz artık. Senin ekolün. Analitik Psikoloji'nin kurucu babası."

Heretica eğitimin kesilmesinden pek memnun olmasa da elindeki öğrencilerin diğerlerinden çok farklı olduğunu çoktan kabullenmişti. Bu nedenle bünyesinin alışık olmadığı bir toleransı tanımakta zorlanmıyordu. Yine de "Kardeşlerim dikkatinizi bana verin." diyerek araya girdi. Sonra bir öğretmen edasıyla "Jung'dan bahsettiğiniz için onun perspektifinden örnek vereceğim: O, bireyin yaşam amacı olarak gördüğü bireyleşme sürecini simyanın Magnum Opus'u ile eşdeğer tutuyordu." diye konuştu.

Gabriel kinaye yüklü bir merakla "Psikoloji ile simyayı mı birleştirmiş? Nasıl becermiş?" diye sordu.

Heretica "Şöyle söylersem daha doğru anlaşılacak: Bireyleşme süreci ile simyanın Magnum Opus evreleri arasında büyük bir benzerlik tespit etmişti. Henüz kariyerinin başlarındayken yeni yeni oluşturmaya başladığı psikoloji disiplini ile Gnostisizm arasında tarihsel bir bağ olduğunu hissetmişti. Yine de hislerini bilimsel bir temele oturtması mümkün olmamıştı, çünkü kıyaslama yapabileceği yazılı malzeme bulmakta zorlanmıştı. Nag Hammadi Gnostik İncillerinin bulunmasına daha yıllar vardı ve o günlerde iki bin yıllık yazılı gnostik belge bulmak çok kolay değildi. Bir süre sonra, gördüğü bir rüyanın da etkisiyle, Ortaçağ'ın doğa felsefesine dayanan simya ile tanıştı. On yıllık yoğun bir çalışmadan sonra simyanın bir yandan geçmişe, Gnostisizme ve oradan geleceğe, bilinçdışının psikolojisi olan kendi disiplinine köprü oluşturduğunu fark etti. Kendi psikoloji yaklaşımının tarihsel eşdeğerini bulmuştu. Bu bağlantıyı yorumladığı devasa eserleri vardır." diye cevap verdi.

Gabriel "Tamam. Buradan bir yere bağlayacağınızı varsayıyorum." dedi.

Heretica neredeyse gülümseyecekti. Dingin bir sesle şöyle dedi; "Gabriel kardeş, 2000 yıl önce Gnostikler ne demişse, 500 yıl önce simyacılar da aynı şeyi söylemiş. Bugün de Analitik Psikoloji'nin bilimsel lisanı aynı şeyi söylüyor. Anlayacağınız her yol Roma'ya çıkıyor."

Gabriel "Yani somut olarak ne söylüyor? Örnek verebilir misiniz?" diye sordu.

Heretica başını sallarken "Magnum Opus'una çalışan simyacı ilk safha olan Nigredo'da prima materia yani ilk maddeyi kömür karası olana dek ağır ateşte ısıtır. Bunun sembolizmi, insanın doğum anında kozmosa yabancılaşmış olduğunun ve dengesini bulmak için ölüp yeniden doğması gerektiğinin kabulü ile açıklanabilir. İnsan doğduğu anda yabancı bir dünyaya atılmıştır, yalnızdır. Uyum sağlamak zorundadır ve bu zorunluluk onu gerçek kozmik köklerinden koparır. Dış dünyada hayatta kalabilmek için güçlü ve etkili bir ego geliştirmesi gerekir. Bu da yetmez, hayatta kalmayı becerebilmek için bir maske edinmek zorundadır. Mesela Analitik Psikoloji buna antik Yunan tiyatrosundan esinlenerek sosyal maske anlamında persona adını vermiştir. Persona ile gölge arasında sıkışmış insanın, doğmadan önceki -karşıtların çatışmadığı- dengeli hâline dönebilmesi için önce personası ile özdeşleşmekten kaçınabilmesi ve ardından karanlık tarafı olan gölge ile yüzleşebilmesi gerekir. Nigredo'nun kelime karşılığı nedir? Siyahlık değil mi? Gölge ile yüzleşmek, yani insanın kömür siyahı karanlığına bakabilmesi ve burada yanması, gerçeklerin elinden acı çekmesi, bu Nigredo'dur işte. Sembolizm çok açık!" diye açıkladı.

Gabriel "İlginç!" demekle yetindi.

Sofia bir şey ilave etmek isteyince lafa girdi. "Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî ne demişti: "Hamdım, piştim, yandım." Son mertebeyi anlatmak için yanmak fiilini kullanmasına ne dersin?"

Gabriel gülümsedi. "Şimdi daha da ilginçleşti." diye cevap verdi.

Heretica kaldığı yerden devam etmek amacıyla otoriter bir sesle "Sözcükler değişebilir ama kavramlar her kültürde aynı şeyi ifade ediyor. Bakın, kömür karasına indirgenen madde aynı zamanda içsel gerçekliğiyle yüzleşerek kendini tanımaya başlamış olan egodur. Birey, Nigredo safhasından sonra ya da Sofia'nın ekolündeki tabirle gölgeyi bilince çıkartmaya başladıktan sonra psikolojik bir gerçeklik olan yansıtma faktörünün farkına varmaya başlar. Artık psişik süreçlerin nasıl işlediğini anlamak için bir kılavuza sahip olmuştur. Bu kılavuz sayesinde onu yönlendiren ve bunu bilincin farkına varamayacağı şekilde yapabilen arketiplerin yönetim odasına gireceği kapıyı aralayabilir. Bu sayede gerçek ile yanılsamanın bilincine varır ve kısmi de olsa kurtuluş yolunu bulabilir." diye konuştu.

Gabriel'in etkilenmediğini söylemek yanlış olurdu. Zaten bu duygu sesine de yansımıştı. Kısa bir süre düşündükten sonra tane tane şöyle dedi: "Bu da insanın kendinin efendisi olması demek!"

Heretica dingin bir sesle "İnsanın kendinin efendisi olma çabasına girişmesi demek, C. G. Jung gölge ile yüzleşmeye 'bireyleşmenin çıraklık dönemi' derdi." diye cevap verdi.

"O zaman kalfalık ve ustalık aşamaları da var."

"Şüphesiz. Gölge bilgisine eriştikten sonraki ikinci aşama anima ve animus arketipleri ile yüzleşmektir. Bu da kalfalık dönemi olarak nitelendirilebilir."

Heretica kısa bir süre sustuktan sonra dudağını büküp başını hafifçe yana eğdi. Monoton bir sesle "Bunlar aslında yaşam evreleri ile de ilgili. Yaşamın ilk yarısında ebeveynlerimizden bağımsızlaşarak kendi başımıza yapmak zorunda olduklarımız için güçlü bir egoya ihtiyaç duyarız. Yaşamın ikinci yarısında ise ruhun artık dönüşe hazırlanması gerekir. Bu nedenle de ego, Benlik ile yüzleşmeye başlar ve yavaş yavaş -aslında bütünlük arketipi olarak bilinen- bu yapının hepsinden daha önemli olduğunu idrak eder. Tabii birçok kişinin bu aşamaya asla ulaşmayacağını da söylememiz gerekir." diye ilave etti.

Gabriel kinayeli bir tonda "Hah işte bilmediğimiz yeni bir şey daha duyduk. Zamanıydı. Benlik derken neyi kastettiğinizi açıklar mısınız?" diye sordu

Heretica bir gulyabani gibi sırıtarak "Az önce de söylemiştim artık yeni sayılmaz." deyince Gabriel gülümseyerek "Atlamadım tabi ama sorularımı önem sırasına göre soruyorum efendim" diye cevap verdi.

Sofia beklemekten sıkılmıştı. Biraz konuşmanın ona iyi geleceğini düşündü. Sakin bir sesle söze girdi: "Benlik belki de bize en yakın duran arketiptir. Bu nedenle hemen her kültürde ona bir hatta birden fazla isim verilmiştir. Tabi bilinçsizce..."

Gabriel şaşkınlıkla "Aha! Yeni arkadaş daha gelir gelmez..." diyerek bir şaka yapmaya hazırlanırken konunun başka mecralara çekilebileceği tedirginliğini yaşayan Heretica ciddi bir sesle müdahale etti: "Dinleyin! Buna ana arketip de diyebilirsiniz ya da merkez arketipi. Aslında düzen arketipidir. Ama şimdilik bunları geçelim yoksa anlaşmakta zorlanabiliriz. Henüz altını Gabriel kardeşin isteyeceği yöntemle dolduramayacağım konulara girmekten özellikle

sakınıyorum. Zaman değerli. Bu nedenle sadece şunu söylemekle yetineceğim: Bireyleşme adını verdiğimiz sürece Benlikleşme demenizde hiçbir sakınca yok!"

Gabriel sırıtırken "Hâlâ bir şey anlamadım." dedi.

Sofia sesinde sabırsızlığını da belli eden hafif bir sitem tonlaması ile şöyle konuştu: "Benim de hâlihazırda içinde bulunduğum kalfalık evresini geçebilirsek, bir sonraki evrede ustalaşmak ancak bu Benlik denen arketipi anlamakla mümkün olacaktır. Bireyleşme dediğimiz şeyin de kısa açıklaması budur. Şöyle söylersem daha kolay anlayacaksın: Bireyleşmek bir süreçtir. Bu sürecin sonunda kişi, bilinçli ve bilinçdışı dünyasının tek, bölünmez ve homojen bir varlık hâline geleceğini umut eder. Bu nedenle bireyleşmeye Benlikleşme ya da kişinin kendini gerçekleştirmesi dememizde hiçbir sakınca yok."

Heretica lafa girerek "Benim ekolümde ustalık olarak kabul edilebilecek bu safhalara Albedo ve Citrinitas denir. Beyazlık ve sarılık olarak çevirebiliriz. Son aşama ise bir nihai hedef olan Rubedo, yani kızıllıktır. Rubedo Benliktir işte!" diye konuştu.

Gabriel'in kafası allak bullak olsa da merakla "Peki bu hedeflere ulaşmak çok mu zor?" diye sordu

Heretica onaylamak için başını salladı. Dingin bir sesle "Bunlar bir ömür çalışmadan ulaşılabilecek mertebeler değil ama zaten ulaşmak hedefi araç olmalı. Tekrar söyleyeceğim: Asıl olan yolculuktur! Simya her ne kadar adi metallerden altın elde etmek olarak anlaşılsa da bundan çok daha fazlasını içerir. Nihai amaç, aynı bireyleşme sürecinde olduğu gibi ruhun içsel yoldan dönüştürülmesidir. Simya; madde sorunsalına, karşıtların birleşmesine, kötülük sorunsalına, Tanrı imgesine hatta şeytana ama en çok da insanın varoluşsal sıkıntılarına bir cevap bulma çabasıdır. Biz simyacılar buna *dişil ilkenin devreye sokularak düşünmenin dengelenmesi* deriz." diye cevap verdi.

Gabriel bir süre düşünceli bir hâlde suskun kaldı. Ardından aklına düşen soruyu sormasının şart olduğuna kanaat getirdi.

Meraklı bir sesle "Efendim az önce insanın doğum anındaki ilk durumunun kozmosa yabancılaşmış olduğu gibi bir cümle kurdunuz. Neden yabancılaşmış olduğumuzu düşünüyorsunuz? Bana çok uyumluymuşuz gibi geliyor. Milyonlarca yıldır hayatta kalabildiğimize göre bu dediğiniz nasıl mümkün olabilir?" diye sordu.

Heretica Pessima sanki sıradan bir olay anlatıyormuşçasına, "Cinsellik dediğiniz şey yüzünden!" diye cevap verdi. Bir iki saniye kadar düşündükten sonra da "Eğer bir Anokhi kardeş değilseniz, nesneler dünyasına doğmak, aynı zamanda cinslerden birini seçmek zorunda bırakılmış olmak demektir. Yani zaman ve mekânın olmadığı âlemde ya da sizi zorlamamak için kolektif bilinçdışında diyelim, orada bir bütün oluşturduğunuz karşıt çiftinizden bir nevi koparılarak ayrılmak zorunda kalırsınız. Şimdi siz bana bunun biyolojik açıklamasını soracaksınız. Siz sormadan ben anlatayım: Fetüs ilk 7 hafta kesinlikle hem erkek hem dişidir. Sonra bir mekanizma, çok büyük ihtimal Bilinçdışı'nın kendisi, bir cinsiyete karar verir ve fiziki dünyaya doğacak olan cinsin karakteristik organları büyümeye devam ederken karşıt çiftininkiler güdük kalır. İşte bu geride bırakılmış cins, ruhta bilinçdışı bir kişilik oluşturur. Bu da zavallı insan evladı için bütün hayatı boyunca gidermeye çalışacağı temel bir eksiklik, derin bir yabancılaşmadır. Baksanıza bugünlerde ne diyorlardı? Ruh ikizi mi? Yok, ruh eşi! Ona kavuşmak için umarsızca çabalamak hatta her türlü saçmalığı yapmak insanların en önemli meşgalesi olmuş değil mi?" diye konuştu.

Konuşulan konuya uzun zamandır her yönüyle vâkıf olmuş olan Sofia oturduğu yerde kıvranıyordu. Bir tarafı aylardır sormaya cesaret edemediği bir soruyu dillendirmek için tam zamanı diye bağırırken, diğer tarafı Gabriel'in konuya gösterdiği ilginin kopmasına neden olacak bir müdahalede bulunmaması gerektiğini fısıldıyordu. Heretica'nın az önce birkaç kere ruh kelimesini kullandığını işittiğinde ise konunun Gabriel'in sayısız itiraz ve sorusu ile uzayacağını düşünerek bir karara vardı. Heretica'nın cümlesi biter bitmez de kararını uyguladı.

"Sevgili Heretica Pessima çok özel olmazsa size bir soru sormak istiyorum."

Heretica o emsalsiz sezgisiyle soruyu önceden tahmin etmiş miydi bilinmez ama şefkatli olduğu kadar otoritesi aşikâr bir sesle "Bana ne sorarsanız sorun size doğruyu söylerim! Sizinle ilgili olarak da bilmediğim ya da bilemeyeceğim bir şey yok! Bu nedenle bizim aramızda özel diye bir şey olamaz Sofia kardeş." diye konuştu.

Sofia kızarırken Gabriel muzipçe gülümsemekle yetindi. 'Bunların her şeyi bildikleri' hissini aylar önce kanıksamıştı.

Sofia biraz mahcup ve nezaketi abartılmış bir tonda sorusunu sormaya çabaladı: "Az önce Gabriel'in sorusunu cevaplarken 'cinsellik dediğiniz şey yüzünden' dediğinizde bu bende nasıl desem, sanki cinselliğin, hımm, sizin dışınızda, yani hımm..."

Heretica sol elini kaldırıp sevecen bir sesle "Kendinizi zorlamayın Sofia kardeş. Ne sormak istediğinizi anladım. Merakınızı gidereyim. Cevabımdaki 'dediğiniz' kelimesinden çıkarsadığınız gibi, Kathar inancında dünyevi zevklerden sakınmak mutlak bir zorunluluktur. Onun için cinsellik denen iblisin hayatımda yeri yok." diye konuştu.

Gabriel o kadar şaşırmıştı ki ağzından istemsizce "Yani şimdi siz, hiç mi? Gerçekten mi?" sözcükleri döküldü.

Heretica'nın kırışmış kara kuru yüzünde tek bir kirpik dahi kıpırdamadı. Önce simyacı sesinin geri geldiğini işittiler ardından derin bir ciddiyetle "Gabriel kardeş, gençliğimde, sizden çok daha gençken, evet biri olmuştu. Hâlâ en iyi arkadaşım, tek sırdaşımdır. İşte o adam inancıma olan ilk ve son ihanetimdir. Sonra büyük bir yemin ettim." diye konuştu.

Sofia merakla "Ve bugüne kadar yemininizi bozmadınız öyle mi?" diye sorunca Heretica cehennem zebanilerini dehşete düşürecek şekilde gülümsedi. Ardından o bütün zamanların üzerinden konuşan sesi duydular: "Henüz değil!"

Gabriel kendine hâkim olamayıp bir kahkaha attı. Dahası bu ihtiyar büyücüye sarılmak için dayanılmaz bir istek duymuştu. İşte o anda buralarda yaşamaya devam ettiği sürece şaşırmak fiilinin hayatının vazgeçilmez bir parçası olmaya devam edeceğini hatırlatan bir şey oldu. Heretica kollarını açıp "Gel de sarıl bakalım Gabriel kardeş." diye konuştu.

Gabriel ağzı açık söyleneni yaptı, ardından umutsuzluğu aşikâr bir sesle "Erosun ne kadar güçlü olduğunu bir kere daha teyit etmiş oluyoruz. Sizi bile alt ettiğine göre." diye söylendi.

Heretica simyacı sesinden çıkmadan "Eros hem bir yaratıcı hem de tüm yüksek bilincin anne ve babası olan bir varlıktır." diye cevap verdi.

Gabriel soru sormaya hazırlandı ama ruh kelimesi herhangi bir cümlede geçtiğinde diğer kelimelerin önemi hemen silikleşiyordu. Bu nedenle "az önce güdük kalan cinsiyetin bir kişilik olarak ruhta çekinik

hâle geldiğini söylediniz ya..." demeye çalışsa da Heretica sol elini kaldırarak onu durdurdu.

Öğretmen sesiyle "Sevgili Gabriel kardeş, sizi rahat hissettirecek bir lisan kullanmaya karar verdiğim için o cümledeki her kelimeyi özenle seçerek kullandım. Açıklamalarımdan çok memnun kalacaksınız. O kadar ki konuşmayı bitirdiğimde kendinize bir espresso yaparken bana da içine şarap damlatılmış bir bardak su getireceksiniz." diye konuştu. Ardından bir gülümseme eşliğinde "Buna kehanet bile denebilir!" diye ilave etti.

Gabriel ile Sofia kahkahalarla gülerken Heretica kaldığı yerden anlatmaya devam etti; "Her *ruh* dediğimde beden dilinizin değiştiğini açıkça görüyorum. Oysa bu olguyu Analitik Psikoloji'de tanımlandığı şekliyle, net bir şekilde ayrılmış ve kişilik olarak nitelendirilebilecek işlevsel bir kompleks olarak kabul etseniz söylediklerimi anlamakta hiç zorlanmazdınız."

Gabriel gülümsedi. Naif bir sesle "Siz böyle söyleyince..." derken Heretica ondan önce davrandı: "Bakın yine kişileştirme meselesine geldik. Daha önce de bu konuyu konuşmuş olduğumuzu hatırlıyor musunuz?"

Sofia cevap verecekti ama susmayı yeğledi. Zaten Gabriel çoktan konuşmaya başlamıştı: "Hatırlamaz mıyım? Frer Marius anlatmıştı. Arketiplere bir kişilik verdiğimizde onları daha kolay kontrol edermişiz."

Heretica neredeyse alaycı bir kahkaha atacaktı. Yüzünde açık bir acıma ifadesiyle Gabriel'e bir an baktı sonra simyacı sesiyle, "Bir arketipi kontrol edemezsiniz! Dâhi talebeniz Esliba kardeş gibi özel hatta çok özel bir yeteneğiniz varsa ancak biraz yönlendirebilirsiniz. O kadar. Onlara neden Dominant dediğimizi zannediyorsunuz?" diye konuştu.

Gabriel safça "Doğrusu, Frer Marius'ün de öyle dediğini hatırlıyorum." diye konuştu.

Heretica öğretmen sesine dönmüştü. Dingin bir sesle "Arketipler kişileştirildiğinde onlarla insanın bilinci arasında bir ilişki kuruluyor. En azından ilişki onların tek taraflı baskın yönlendirmelerinden çıkıp, az da olsa çift taraflı bir hâl alıyor. Bu söylediğimden güçlerinde bir

azalma olduğu anlamını çıkarmayın sakın. Kişileştirme, arketipi daha az güçlü kılmaya katkıda bulunur diyelim." dedi.

Heretica son sözünü söylerken dönüp düşünceli duran Sofia'ya baktı. Sakince, "Buyurun Sofià kardeş. Bir şey söyleyecektiniz herhâlde." diye konuştu.

Doğrusunu isterseniz evet, Sofia bir şey söylemeye hazırlanıyordu ama bunu Heretica'nın bilmesine olanak yoktu. Yine de bu gibi olaylara şaşırmayı uzun zaman önce bırakmıştı. O nedenle sakince "İçimden bana konuşan boğuk erkek sesini örnek verecektim." diye cevap verdi.

Heretica başını salladı. "Evet Sofia kardeş. Animus da tıpkı anima gibi sosyalleşme arketipi olduğundan kişileştirilmesinde özellikle fayda vardır." demeye çalıştı ama Gabriel heyecanla araya girince susmak zorunda kaldı.

"Bir dakika, bir dakika. Az önce ruhu kabullenmem için ona da bir kişilik yüklememi önermiştiniz. Şimdi bu hâlâ anlamadığım ve uzun süre daha anlayamayacağım sosyalleşme arketipi dediğiniz anima ve animus için de aynı şeyi öneriyorsunuz. Doğru mu?"

Heretica "Üzerinizde etkisini hissettiğiniz bütün bilinçdışı unsurlar için aynı şeyi öneriyorum. Hatta daha önce konuştuğumuz gibi onlara birer isim vermenizi bile teşvik ediyorum. Sofia'ya animusun sesi boğuk ve davudi geliyor ya, işte bu özelliğine uygun bir isim seçebilirsiniz mesela." diye konuştu.

Sofia ağzı kulaklarında gülümserken heyecanla "Leonard!" dedi.

Heretica anlamıştı ama Gabriel aynı durumda değildi. Şaşkınlıkla "Leonard da kim?" diye sordu.

Sofia gülücüğü dudağında "Animusuma Leonard diyorum." diye cevap verdi.

Gabriel hâlâ kaybolmuş gibiydi. "Neden Leonard diyorsun?" diye sordu.

Sofia muzip bir ifadeyle "Leonard'ın da sesi davudi ve çok derinden geliyor. Çok sembolik olduğunu düşündüm." diye konuştu.

Gabriel boş bakmaya devam edince Sofia dayanamayıp "Ay Leonard Cohen ya!" diye söylendi.

Gabriel yine kendine gülmekle meşgulken Heretica sevecen bir sesle "Dili değiştirince, dâhi ebleh fark etmez, insanların algısının kökünden

değişebilmesi hâlâ çok ilgimi çekiyor. Biz simyacılar sembollerle düşünmeye alışkın olduğumuz için belki de sadece bize ilginç geliyordur." diye konuştu.

Gabriel gülerken bile düşünen insanlar sınıfına dâhil olduğundan, eylemine son vermesiyle soru cümlesine başlaması bir oldu: "Az önce Jung'u anlatırken simya ile tanışmasının gördüğü bir rüyanın etkisiyle olduğunu söylediniz değil mi?"

Heretica Pessima, "Evet. Hem otobiyografisinde kendisi hem de çevresi bu olguyu teyit etmiştir." diye cevap verdi.

Gabriel omuzlarını kaldırdı. Bıkkın bir sesle "Sofia ile hatta Frer Marius ile bu konuyu daha önce de tartışmıştık. İkisi de bazı rüyaların mesajlar verip durduğu konusunda beni ikna etmeye çalıştılar. Bana pek inandırıcı gelmediği gibi bir de rüyaların nereden kaynaklandığını bilemediklerini söylediler ki bu beni gerçeklikten çok uzaklaşmışız sonucuna getirdi." diye konuştu.

Heretica dehşetli simyacı sesiyle "Boş lakırdılar!" diyerek sustu.

Gabriel şaşırmıştı. Tereddütle "Anlamadım efendim." diyebildi.

Heretica aynı sesle "Boş lakırdılar bunlar. Bütün fiziksel gerçeklik, arketipsel gerçekliktir!" diye cevap verdi.

Gabriel gözlerini baykuş gibi açarak Sofia'ya döndü. Sofia yüzündeki ifadeyi görünce gülümsemeden edemedi. Sakince "Bu konuyu konuşmuştuk sevgilim. Sana örnekler bile vermiştim. Hatırlasana. Bilgin Kekulé'nin benzen molekülünü rüyasında gördüğü kuyruğunu ısıran yılan imgesinden esinlenerek bulduğunu, hatta Robert Louis Stevenson'un Dr. Jekyll ve Mr. Hyde romanının kurgusunu rüyasında gördüğünü söylemiştim. Yanlış hatırlamıyorsam Descartes ve Kepler'den de örnek vermiştim." diye konuştu.

Gabriel ciddiyetle "İyi de ben o örnekleri birer hipotez olarak kabul etmiştim. Şimdi Heretica kardeş o kadar kesin ve değişmez konuşuyor ki ne diyeceğimi şaşırdım. 137'nin dogmaları olduğuna inanmak istemem." dedi.

Heretica'nın yüzünde en ufak bir mimik bulamazdınız. Simyacı sesi geri dönmüş ve bir süre daha ortalıkta olacakmış gibi kendinden emin ve iddialı konuşuyordu; "Kardeşleri bu nedenle soykırıma uğratılmış olan 137'nin adını dogma kelimesi ile aynı cümle içinde kullanmak bile abesle iştigaldir. Kaldı ki bütün fiziksel gerçeklik, arketipsel gerçekliktir.

Nokta! Complevit! Finito! Bilim, sanat, felsefe ve kültürün yarattığı her değer de buna dâhildir. Burada tereddüde yer yok. Bilinçdışının rüyalar, vizyonlar ve fanteziler vasıtasıyla bilinci gerektiği kadar bilgiyle beslediği hipotezini doğrulayacak yeterince kanıt var."

Gabriel daha önce de aynı hisse kapıldığını hatırladı ama bu sefer içinden 'bu kadar kararlı konuştuklarında genellikle haklı çıkıyorlar' diyen iç sesi kale almamayı seçti. Önemsemez bir tavırla, "Sofia'nın verdiği örnekler delil kabul edilebilir mi emin değilim." diye konuştu.

Heretica bıkkın görünüyordu. Kendine hâkim olmaya çalışan bir öğretmene dönüştüğünü anlamak için uzman olmaya gerek yoktu. Sabırsızlık yüklü bir sesle şöyle konuştu: "Gabriel kardeş, bilim dünyasının tanrılar panteonuna kabul edilmiş sayısız zekânın tarafsız, samimi beyanından bahsediyoruz. Onlarcası var, hatta yüzlercesi olabilir. İhtimal bir süre sonra sizin de başınıza gelecektir. Sanatın her türlüsünde zaten sık yaşanılan bir durum ama özellikle sınırların çok daha kesin olduğu bilimde yaşandığında, insanlara daha ilginç geliyor. Kısacası, anlamaya hazır olana rüyasında ya da bir vizyonda bilgi gelir. Buna niye şaşıyorsunuz? Bilinçdışı müdahale ediyor işte. Sorun nerede?"

Gabriel kuruca "Ben doğanın işleyişine müdahale eden herhangi bir gücün varlığına inanmıyorum." diye cevap verdi.

Heretica kinayeli bir surat ifadesi takınsa da öğretmen edasından ödün vermeden "Peki o zaman Gabriel kardeş. Mesleğinizin en seçkin üyelerini yalan söylemek ya da hayal görmekle suçluyorsanız diyecek bir sözüm yok." diye konuştu.

Gabriel meraklanmıştı. Zaten Heretica'nın da amacı oydu. İlgili bir sesle "Mesleğimin en seçkin üyeleri de kimmiş?" diye sordu.

Heretica belli belirsiz gülümsedi. Kuruca "Niels Bohr." diye cevap verdi.

Gabriel şaşkındı. "Bizim Niels Bohr mu?"

Heretica bu sefer hafifçe gülümsedi. Kinayeli bir sesle "İlk atom modeli, dalga-parçacık ikiliği ve tamamlayıcılık ilkesi gibi buluşlarıyla ünlü Nobel ödüllü Danimarkalı teorik fizikçi Niels Bohr'dan bahsediyorum. Bu durumda sizinki olma ihtimali kesin gibi." diye cevap verdi.

Sofia kesik bir kahkaha attı. Gabriel, "Ne yapmış bizimki?" diyerek şakayı devam ettirdi ama cevabı büyük bir iştahla beklediği açıktı.

Heretica "Atomun yapısını çözmeye çalıştığı yıllarda, işin içinden çıkamadığı bir problemle uğraşırken elektronların bir çekirdek etrafında aynı güneş sistemimize benzer bir şekilde döndüğünü rüyasında görmüş." diye cevap verdi.

Gabriel "Hadi canım!" diye tepki gösterse de Heretica önemsemedi. Anlatmaya devam etti. "Yalnız da değil üstelik. Dimitri Mendeleyev elementlerin belli özelliklerine göre sınıflandırılması için uzun zamandır çalışıyordu ama hangi temeli alırsa alsın belli bir düzen tutturamıyordu. Tıkandığını düşündüğü bir zamanda, bugün eğitimli hemen herkesin bildiği elementlerin periyodik tablosunu bitmiş olarak rüyasında gördüğünü söylemiştir."

Gabriel cevap vermedi.

Heretica hafifçe öksürdükten sonra fısıltıyı andırır bir sesle "Tabii bir de Dr. James Watson var." diye konuştu.

Gabriel merakla "DNA molekülünün bir çift sarmal olduğunu bulanlardan biri olan Dr. Watson mu?" diye sordu.

Heretica "Evet o. Rüyasında başları karşı uçlarda olan iki yılanın sarmal oluşturduğunu gördükten sonra bu çağrışımla DNA'nın yapısını çözmüş. Kekulé'den sonra bu, rüyasında kadim bir simya sembolü olan yılan türevleri gören ikinci bilim insanı. Arketipin etkisini hâlâ göremiyor musunuz?" diye cevap verdi.

Gabriel etkilenmiş görünmüyordu. Omuzlarını silkerken "Her şey olabilir. Başka olasılıkları yok sayamayız." dedi.

Heretica hem sıkılmış hem de biraz kızmıştı. Ciddi bir sesle şöyle dedi: "Gabriel kardeş siz mesleğiniz gereği matematik ile çok iyi anlaşıyorsunuz değil mi? O zaman size Srinivasa Ramanujan dediğimde kim olduğunu bilirsiniz."

Gabriel'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Şaşkınlıkla "En beğendiğim matematikçilerden biridir. Eliptik fonksiyonlar, analitik sayı teorisi... Zamanının çok ötesinde müthiş bir dehadır. İnsanüstü! O da mı rüya görmüş?" diye sordu.

Heretica ciddiyetle "Defterler dolusu formülü rüyasında gördüğünü ve uyandığında hiç değiştirmeden kâğıda döktüğünü söylemiştir." diye cevap verdi.

Gabriel yeni vâkıf olduğu gerçeğin baskısı altında kendine bir çıkar yol bulmak gayretiyle "Derin bir sezgi diyebilir miyiz?" diye sordu.

Sofia ile Heretica aynı anda sırıttılar. Heretica yumuşak bir sesle "Gabriel kardeş bu arkadaşımız 1920'de öldü değil mi?" diye sordu.

Gabriel "Evet. Amipli dizanteriden çok genç yaşta öldü. Yaşasaydı kim bilir ne müthiş işler başaracaktı." diye cevap verdi.

Heretica sakince "Peki o zaman, ölüm döşeğinde yazdığı ve İngiltere'de beraber çalıştığı matematikçi Godfrey Hardy'ye yolladığı son mektupta bilinen teta fonksiyonlarından farklı davranan ve modüler formlardan oluşan yepyeni birkaç fonksiyon tanımladığını biliyorsunuzdur." diye sordu.

Gabriel ellerini dua eden bir Müslüman gibi iki yana açtı. Ağzı sarkık, gözleri fal taşı gibi açık, beyni dumura uğramış bir hâlde başını bir süre hacıyatmaz gibi salladı durdu. Heretica şeytani gülümsemesi yüzünde ona bakıyordu. En nihayetinde "Heretica kardeş, matematik bildiğinizi de söylemeyeceksiniz umarım." diye konuştu.

Heretica muzip olduğu kadar yumuşak bir sesle "Meraklı bir lise talebesi kadar diyelim." diye cevap verdi.

Gabriel "Evet o fonksiyonları biliyorum ve üzerlerinde epey çalıştım." diye cevap verdi.

"Çalıştığınızı biliyorum." cevabını duyan Gabriel sadece gülümsemekle yetindi. Ardından Heretica konuşmasını şöyle sürdürdü: "Peki Gabriel kardeş 1920 yılında bu fonksiyonların ne demeye çalıştığını anlayan var mıydı?"

Gabriel sırıtırken "2002 yılındaki Sander Zwegers'in çalışmalarına kadar kimse neden bahsettiklerini tahmin bile edememişti." diye cevap verdi.

Heretica "Yani neredeyse bir asır boyunca dünyada hiçbir matematikçi ölmekte olan bir adamın yazdığı birkaç formülü açıklayamadı öyle mi? Peki günümüzde bu formüller ne için kullanılıyor?" diye sordu.

Gabriel artık gülmüyordu çünkü konuşmanın nereye doğru gittiğini anlayacak kadar zekiydi. Duygusuz bir sesle "Kara deliklerin davranışlarının, kuantum mekaniğinin ve genel izafiyet teorisinin ortak alanlarını anlamak için kullanıyoruz." diye cevap vermekle yetindi.

Heretica "Peki, bu formüller yazıldığında kara delikler hakkında ne biliyorduk?" diye sordu.

Gabriel "Hiçbir şey! Var olduklarını bile bilmiyorduk." diye cevap verdi.

Heretica "O zaman insanlığın henüz bilmediği bir olguyu açıklamak için gelecekte kullanılacak bir bilgiyi rüyasında alan bir matematikçiden bahsettiğimizi kabul edebilir miyiz?" diye sordu.

Gabriel cevap vermeden öylece bekledi. Ne düşüneceğini bilemiyordu. Heretica konuşmasına şöyle devam etti: "Gabriel kardeş. *Bilinçdışı sadece geçmiş olayların deposu olmayıp gelecekteki ruhsal durumlarla düşüncelerin tohumlarıyla da doludur*. Ve bütün fiziksel gerçeklik, arketipsel gerçekliktir!"

Gabriel omuzlarını silkti. Bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı ama ardından vazgeçti. Heretica sevecen bir sesle şöyle konuştu: "Ramanujan'ın bulduğu bütün bu formülleri ona kimin yazdırdığını söylediğini biliyor muydunuz?"

"Hayır."

"Kendi beyanına göre rüyasında gördüğü Hint Tanrıçası Namagiri ona armağan olarak veriyormuş. O da uyanır uyanmaz oturup kâğıda döküyormuş."

Heretica sözünü daha bitirmeye fırsat bulamadan Gabriel'in istiap haddi taştı. Neredeyse bağırarak "Yok artık! Daha neler! Hint bir Tanrıçanın matematik formülleri dikte ettiğine inanmamı beklemiyorsunuz herhâlde?" diye konuştu.

Heretica usulca elini kaldırdı. Sevecen bir sesle "Ah Gabriel kardeş! Hâlâ ve ısrarla sembolizmi yorumlamaktan kaçıyorsunuz. Her şeyi sadece göründüğü şekliyle kabul etmeye meyleden bir kuantum fizikçisi olmanız ise eşyanın tabiatına aykırı. Düşünün!" diye konuştu.

Gabriel boş bakınca uzun zamandır dinlemekle yetinen Sofia daha fazla sabredemeyip müdahil oldu. Yumuşak bir sesle "Sevgilim, animusun boğuk bir erkek sesiyle konuştuğunu söylediğimde bana inanıyorsun da buna neden inanmıyorsun?" dedi.

Heretica yorulmuştu. Konuyu bağlamak ve ileride vereceği dersin konusuna bir ön giriş yapmak niyetinde olduğundan tekrar sözü alıp şöyle dedi: "Ramanujan son derece dindar bir Brahman'dı. Bilinçdışının hâkimlerinden birinin ona Tanrıça olarak gözükmesinde garipsenecek

bir şey yok. O Tanrıça bir ihtimal animasının kişileşmiş hâliydi. Ama verdiği bilginin derinliğine ve kalitesine bakılacak olursa daha çok Benlik arketipi gibi duruyor. Emin olamayız ama kesin olarak söyleyebileceğimiz şey, bir arketipin rüya yoluyla insanlığa gereken bir bilgiyi, hazır olan bir bilince vermiş olduğudur. Zaten asırlardır gördüklerimize, yani 137'nin tecrübesine dayanarak bundan emin olduğumuz için bugünlerde Niyetedicilerin rüyalarında belirmeye başlamış olan ihanet sembollerini çok ciddiye alıyoruz. Efendi Djü-dschi geniş çaplı bir soruşturma başlattı. Haberdarsınızdır."

Sofia "Evet, evet haberdarız. Hatta Frer Marius ile epeydir görüşemedik, o nedenle size danışacaktım. Yeri gelmişken tehlike büyük mü diye sormak istiyorum." dedi.

Heretica dudaklarını büzüp omuzlarını kaldırdı. Ciddiyetle "Siz de biliyorsunuz, Nigredo safhasına başlamış 16 öğrencim var. Yoğun ruhsal çaba içinde olduklarından onların da rüyalarında kadim semboller çok sık beliriyor. Niyetedicilerden ilk raporlar gelmeye başladığında öğrencilerimin rüyalarında da ihanet temasının sık sık tekrarlanmaya başladığını fark ettim. Tabii unutmayalım: Çağ Dönümü'nün ufkundayız. Belki de içindeyiz. Artık her şey mümkün! Bir şeylerin yolunda gitmediği aşikâr ama tecrübeliyiz ve gelişmeleri ciddiyetle takip ediyoruz. Efendi Djü-dschi'nin soruşturması sonuçlansın, tehlikenin boyutu ve niteliği hakkında çok daha fazlasını bileceğiz. Şimdilik mutlu olmamız gereken şey, elimizde kalan Magnum Opus Gnostica fasiküllerinin artık kesinlikle güvende olması." diye cevap verdi.

Son cümleyi duyan Gabriel'in yüzü aydınlandı. Nihayet cevaplarını kolaylıkla kabullenebileceği bir sorusu olduğunu hatırlamıştı. Neredeyse şen şakrak denebilecek bir sesle "Heretica kardeş efendim, kaç zamandır soracağım fırsat olmadı. Bu Coibhi Unani haini Goetellmann'a hiç benzemiyor. Goetellmann çok saf, neredeyse naif diyebileceğimiz bir tipti. Oysa bu Unani'de beni rahatsız eden çok farklı bir hâl vardı. Nasıl desem? Çok sinsi, birden fazla yüzü olan biri gibi bakmıyor muydu? Bu fasikülleri ele geçirmek istemesinin nedeni Goetellmann'ın dediği gibi altın imal etmekle sınırlı olamaz gibi geliyor bana. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Heretica Gabriel'e hayranlıkla baktı. Ciddi bir sesle "Goetellmann'ı 40 yıldır tanırım. İyi niyetle yola çıkmış, yol uzun ve meşakkatli olduğu için

bitkin düşmüş, öyle olunca da Unani'nin şeytani yönlendirmesine yenik düşmüş zayıf bir ruhtu. Kısacası basit bir piyondu. Unani'ye gelince, bu Druidler son derece ketum insanlar. En az dört bin yıl sır saklamasını bilen tiplerden bahsettiğinizde her şeye hazırlıklı olmak gerekir. Sağ olsun Kam Kul'un yardımıyla onu çözmeye çalışıyoruz. Aslında geç bile kaldık. Yine de şunu söylemek lazım; fasiküller birinin elinde toplanırsa bu gücün önünde kimse duramaz. Hiç kimse! En büyük devletler, en güçlü ordular bile bu gücün önünde rüzgârda kalmış çöl kumu gibi dağılır gider. Rahmetli Büyük Sır Üstadı ile bu konuyu yıllarca tartıştık. Zaten oturup Magnum Opus Gnostica'yı yazmakta bu kadar gecikmesinin asıl nedeni bu tartışmalarımızdır. Ben uzun süre insanlığın bu esere ihtiyacı olmadığını düşündüm ve yazılmaması için direndim ama sonunda beni ikna etti. Kötülüğün eline geçme ihtimali kadar, iyiliğin yararına olacağı gerçeğini daha fazla göz ardı edemezdim." diye konuştu.

Gabriel o kadar meraklanmıştı ki Heretica nefeslenmek için durduğunda "Peki sizce fasikülleri istemesinin asıl amacı ne?" diye atıldı.

Heretica hemen cevap vermedi. Düşünceli bir ifadeyle önce Gabriel'in daha sonra da Sofia'nın gözlerinin içine baktı. Geçen sürede çok yol kat eden bu iki genç dâhinin daha fazlasını hak ettiklerini düşünüp kararını verdi. Gülümseyerek "Sevgili Gabriel kardeş. Sevdiğiniz ve kolayca kabulleneceğiniz mevzulara girdiğimizde ne kadar hevesli oluyorsunuz. Bilgim dâhilinde sorunuza cevap vereceğim ama bitirdiğimde az önceki şu kehanetimin çıkmasını sağlamanızı isterim. Korumam gereken bir ünüm olduğu kadar çok susadığım da bir gerçek." diye konuştu.

Gabriel ve Sofia, önemli bir şey öğrenecekleri düşüncesinin heyecanıyla Heretica'nın şakasına gülmeyi bile unuttular. Heretica sözlerini şöyle sürdürdü: "Coibhi Unani kalibresinde bir ruhçu, altın yapmanın orta vadede çok işe yaramayacağını bilir. Ama asıl niyetinin ne olduğu bilmiyorum. Daha doğrusu bu konuda elimde sadece bir simyacı sezgisi var diyebiliriz. Birkaç sene önce gördüğüm büyük bir düş ile desteklenmiş bir sezgi."

Sabırsızlığı had safhaya ulaşmış olan Gabriel daha fazla dayanamayıp heyecanla "Nasıl bir sezgi, söylesenize?" diye sordu.

Heretica simyacı sesine geri dönmüştü. Tane tane "Unani'nin asıl amacı Magnum Opus Gnostica'nın iyilik yaratma gücü ile bağlantılı olsa gerek." dedi ve sustu.

Ortama sessizlik hâkim oldu. Bir dakika kadar sonra Sofia "Fasiküllerin somut olarak nasıl bir iyilik yaratma kapasitesi olabilir ki? Mekanizmayı anlatsanız belki daha kolay anlarız." deme ihtiyacı hissetti.

Heretica simyacı sesiyle "Magnum Opus Gnostica uygulanabilse yani hayata geçirilebilse egemen sistemi kökünden sarsabilir ve tamamen bambaşka bir şeye dönüştürebilir. Fransız İhtilali'ni, Rus İhtilali'ni hatta Rönesans'ı gölgede bırakacak büyüklükte bir devrim yaratabilir! Buna muktedir." diye cevap verdi.

Gabriel tedirgin bir merakla "Hangi yöntemle?" diye sordu.

Heretica öğretmen sesiyle "Dünyanın düzenine bakın. Ne görüyorsunuz? Koyun sürüleri değil mi? Milyarlarca koyun. Peki az sayıda çoban bu kadar koyunu neredeyse hiç zorlanmadan nasıl güdüyor?" diye sordu.

Gabriel ve Sofia cevap vermeyi bile düşünmediler. Merakla Heretica'nın konuşmaya devam etmesini bekliyorlardı. O da öyle yaptı: "Rızayı imal ediyorlar!"

Gabriel ile Sofia birbirlerine baktı. Ardından Sofia merakla sordu: "Neyle? Eğitimle mi? Medya ile mi?"

Heretica artık aşina oldukları o dehşetli yüz ifadesiyle gülümsedi. Kısaca "Dominantlarla! Ya da rahat hissedecekseniz arketiplerle diyelim." dedi.

Sofia hemen anladı. Gabriel için bir iki cümle daha gerekiyordu. Onları da Sofia telaffuz etti: "Cinsellik, din ve milliyetçilik ile."

Bir sessizlik oldu. Sonra Heretica konuştu: "İnsanoğlunun en kolay sömürülen zaafları en dirimsel, en derininden gelenler yani arketip temelli olanlardır. Üstelik duygulardan oluştukları için akıl, mantık yani kafa çapı ile hiçbir bağlantıları yoktur. Bu yüzden de en eğitimli bireyler bile kolaylıkla kandırılabilirler. Neden? Çünkü eğitim dediğiniz şey bilinçli süreçlerin disiplinidir. Duygular ise her zaman bilinçdışı malzemenin dışa vurumudur. Bakın duygu, bireyin bir etkinliği değildir, tersine, birey ona maruz kalır. Büyük kitleler, egemenlerin kullandığı

şeytani yöntemler konusunda bu kadar kara cahildir işte. Acınacak haldeyiz!"

Gabriel şaşkınlıkla "Cinsellik tamam da din ve milliyetçilik arketip mi şimdi?" diye sordu.

Heretica "Hem de en tehlikelilerinden. Din derken insanın bir şeye inanma istidadından bahsettiğimizi belirteyim, ardından milliyetçiliğin ne menem bir sorun olduğuna örnek vereyim: Yüzyılın başında eğitimli vatandaş oranı dünyanın en yükseği olan Almanya nasıl oldu da Nazizm denen kafatasçı ırkçılık denen illete yakalanabildi?" diye cevap verdi.

Gabriel ciddiyetle "Hiç bu açıdan bakmamıştım. İlginç, çok ilginç." dedi.

Heretica devam etti: "Bakın, son 20 yılın verileri üzerinden, politikacıların kullandığı dilin içeriğine bakılarak yapılan üniversite temelli bir araştırmaya göre popülizm çok büyük bir tırmanışta. Popülist liderlerin yönettiği ülkelerdeki nüfus 20 yıl öncesinde 23 milyon iken şimdi 2,8 milyar. Büyük, küçük, güçlü, zayıf demeden her devletin başında ya popülist bir lider var ya da yakında olacak. Neden? Çünkü popülizm büyük koyun sürülerini etkilemenin en kolay ve en ucuz yolu. Milliyetçi damara bas, din hassasiyetleri üzerinden konuş, cinselliği kurcala, toplum tabanında hikâyeni satacak milyonlarca müşteri bulursun. Tekrar sorayım. Neden? Çünkü doğrudan bir arketipi harekete geçiriyorsun! Üstelik sürüdeki hiç kimse iç dünyasının bilincinde değil. İnsancıklar bilinçdışının bilinç üzerindeki yönlendirici etkisinin ne kadar güçlü olduğunu dahi bilmiyorlar ki başlarına geleni anlasınlar. Üstelik üstün egemenler bunu yaparken eskisi kadar amatör de değiller. İletişim araçlarının farklılaşması, yayılması, her an ulaşılabilir olması işlerini epey kolaylaştırdı. Noam Chomsky'nin Rızanın İmalatı kitabını okuyun, başka bir ispata ihtiyaç duymazsınız."

Gabriel "Peki fasiküller buna nasıl çare olabilir?" diye sordu.

Heretica umut dolu bir sesle "Gabriel kardeş, Gölge Okulu projemizi biliyorsunuz. Orası Magnum Opus Gnostica'nın temel kavramları ve metotlarının pratiğe geçirileceği bir ruhsal eğitim kurumu önerisidir. Şimdi düşünün, dünyada kaç tane mühendis, doktor, mimar varsa bir o kadar Gölge Okulu mezunu olsa, hatta her meslek sahibi bir de Gölge Okulu yüksek lisansı sahibi olsa yani kolektif yansıtma engellense, Hitler'e, Trump'a ya da tırnak içinde söylüyorum karizmatik popülist

liderlerden herhangi birine kim inanır? Kitle histerisine yol açan mekanizmaları görünür kılabilirsek dünya şimdi olduğundan çok ama çok daha iyi bir yer olurdu. Uygar olurduk! Asıl güç de bu işte! Yoksa altın yapsan ne olur, yapmasan ne olur." diye konuştu.

Gabriel fark ettirmese de biraz sarsılmıştı. 137'nin asırlar içinde elde ettiği bilginin ona söylenenlerle sınırlı olmadığını zaten bir süredir hissediyordu. Özel yetenekli kardeşlerininse, buz dağının görünmeyen kısmını çağrıştıran bir yönleri olduğunu çoktan anlamıştı. Yine de şu anda işittikleri ile bu tespitlerini birleştirdiğinde düşüncelerinin farklı bir boyut kazanmaya başladığını söylememiz yanlış olmaz. Bir an, 137'nin uğraştığı sorunların aslında bilim insanlarının yüzlerce yıldır gerçeğin peşinde koşmaları ile ne kadar benzeştiğini düşündü. Kendisi de onlardan biri değil miydi? Ardından aynı çabanın kadim Mısır'ın o akıl almaz piramitlerini inşa etmek için de verildiği aklına geldi. On binlerle ifade edilebilecek Mısırlı, krallarını göklerdeki Osiris babanın yanına göndereceklerine inandıkları için gönüllü olarak ölümüne çalışıp kendini feda etmemiş miydi? Bilim maddi dünyayı anlamak için umarsızca çalışmış durmuştu. Din ise çok daha uzun bir süre manevi dünyayı anlamaya çabalamıştı. Bunu düşündüğü anda Gabriel, o emsalsiz zekâsıyla yakında hayatını kökünden etkileyecek bir gerçeği idrak etti: Bilimin ya da dinin tek başlarına anlamlı bir sonuca varma ihtimalleri zayıftı, çünkü eksiktiler. Onlar varlığın sadece bir boyutu ile ilgileniyorlardı, dolayısıyla birisi miyop bakarken diğeri hipermetrop bakmış oluyordu. Biri diğerinden eksik kalınca da ikisinin birden ileri derecede astigmat olması kaçınılmazdı. Çalıştığı üniversiteyi düşündü. Herhangi bir makalesinde sezgi ya da duygu sözcüğünü kullansa onu taşa tutarlardı. Sonra aklına Esliba Caspal geldi. Sevgili öğrencisi Kuantum Fiziği'nin doruklarına tırmanacak bir bilim insanı iken aynı zamanda Anadolu'da bir dergâhta 5 yıl suskun kalmış müthiş bir ruhçuydu. İşte o aydınlanma anında Gabriel 137'nin gerçek değerini kavradı! Her iki alanı, dünyevi ile uhreviyi, madde ile ruhu bir arada araştıran, yorumlayan, biriktiren ve biriktirdiklerini iki bin yıldır kuşaktan kuşağa aktaran belki de ilk ve tek örgütün önemli bir üyesi olmuştu. Birdenbire üniversitedeki konumu gözünde değerini yitirdi. Bunu idrak ettiğinde büyük bir sorumluluk baskısı hissetti. Şartları fazlasıyla zorlayarak üniversiteden aldığı izin bitmek üzereydi. Bu izni alabilmesinin önemli bir nedeni de projenin hazırlık döneminde olması

ve Dennis'in işi tek başına götürebilmesiydi. Ama artık o dönem bitmişti ve Atlantik'in iki yakasında yüzlerce insan projenin hızlanması için onun dönmesini bekliyordu. Diğer taraftan insanlığa bir faydası olacaksa bulunması gerektiği yerin 137'nin bağrı olduğu duygusu bütün benliğini sarmıştı. Paris'te hayatını adadığı mesleği, buradaysa hayatını adadığı kadın vardı ve aynı anda iki yerde birden bulunamazdı. Aklı ile yüreği arasında kopması kaçınılmaz savaşın ayak sesleri yaklaşırken aklına istemli ya da istemsiz aylardır sormayı ertelediği soru geldi. Ciddi bir sesle şöyle konuştu: "Heretica Pessima efendim, ilk tanıştığımız günlerde Frer Marius bize Untriseptium isminin 1450 yılında yapılan bir konklavda alındığını söylemişti. Bildiğiniz gibi Untriseptium kimyanın periyodik tablosunun 137. sırasında bulunan ve henüz keşfedilmemiş bir elemente verilen isimdir. O zaman da ona bu bir tesadüf müdür diye sormuştum. O da çok açık bir dille tesadüf olamayacağını, kadimler kendilerine bu ismi seçerken, hem ince yapı sabitinin değeri olan 1/137 rakamını hem de bu sabiti oluşturan denkleme katılan ışık hızı sabiti, Planck sabiti ve Pi sayısı gibi sabitlerin doğanın nasıl işlediğini anlamamıza olanak sağlayan katkılarını dikkate aldıklarını ve bu seçimin ardında büyük bir sembolizm olduğunu söylemişti."

Heretica kaşlarını kaldırdı. Gözlerini Gabriel'e diktikten sonra sakince "Ve?" dedi.

Gabriel muzip bir gülümseme eşliğinde "Frer Marius'e bu nasıl mümkün olabilir diye sordum ama o bana bunları açıklamaya hazır olmadığını söyledi. Tabi bu benim hazır olmadığımı söylemenin nazik bir yoluydu. Artık kimsenin aklının almayacağı olaylara tanık olduğum 2. İstanbul Konklav'ına katılıp Magnum Opus Gnostica'nın yedi muhafızından biri olduğuma göre zamanı gelmiştir diye düşünüyorum." dedi.

Heretica çok uzun bir süre sessizce düşündü, ardından "Hildegardis Bingensis.[42]" dedi.

Sofia çok şaşkın bir sesle "Ren Nehri Kâhini mi?" diye sordu.

Heretica "Evet ta kendisi. 10'a yakın güncesinin içinde çok detaylı olarak yazılıydı. Tabi sadece bununla sınırlı değil, sayesinde çok şey öğrendik ve geliştirdik." diye cevap verdi.

---

42 Azize Bingenli Hildegard. →MNB (Hildegardis Bingensis)

Gabriel artık kanıksadığı üzere kaybolmuş yolunu arıyordu. "Bu adamdan mı öğrendiniz yani?" diye sordu.

Sofia "Adam değil kadın kendisi. Hem de öyle böyle bir kadın değil. Başrahibe, yazar, besteci, şair, filozof, alfabe mucidi, doğa bilimcisi, mistik, vizyoner ve kâhin." diye açıkladı.

Gabriel etkilendiğini gösteren bir sesle "Hayatını dolu dolu yaşamış desenize." dedi.

Sofia "Hem de nasıl." diye cevap verdi. Ardından "Kendi rahibeleri ile gizli konuşabilmek için yeni bir dil ve alfabe icat ediyor! Gerisini sen düşün." diye ilave etti.

Gabriel duygusuz bir sesle "Bir taraftan doğa bilimcisi olup diğer taraftan mistik vizyoner nasıl olunabiliyor?" diye sordu.

Heretica simyacı sesiyle "Çok iyi olunabiliyor Gabriel kardeş. Onun Avrupa'nın ilk kadın doğa bilimcisi olma olasılığı büyük. Bitkiler, hayvanlar ve doğadaki canlı cansız varlıklarla ilgili *Physica* adında bir kitap yazmış. Teoloji metinleri yazdığı kadar tıbbi konularda da yazıyor. *Causae et Curae*[43] adındaki kitap onlardan biri. Aynı zamanda dini korolar için oratoryolar besteliyor, bunlara söz yazıyor." dedikten sonra kısa bir süre düşünüp ardından "Şimdi Ortaçağ'da bir rahibeden bahsettiğimiz için yanlış bir izlenim edinmenizi istemem. Bu nedenle şunu ilave edeyim: Kendisi gerçek bir siyasi güç odağıydı sevgili Gabriel." dedi.

Gabriel merakla "Nasıl siyasi güç odağı?" diye sordu.

Heretica "Yaşadığı dönemde bir kadının sosyalleşmesinin ne kadar kısıtlandığını hatırlarsak Hildegardis'in kendi manastırı dışında bütün Almanya'yı kapsayan dört vaaz turuna çıktığını söylemem size gücünü gösterir umarım. Üstelik bu gezilerde evlerde ve aleni olarak meydanlarda hem din adamlarına hem de laiklere hitap etti, esas olarak ruhban sınıfının yolsuzluklarını kınadı ve reform çağrısında bulundu. 9 asır öncesinden bahsediyoruz!" dedi.

Gabriel "Vay canına!" demeye kalmadan Heretica devam etti: "Bununla kalmıyor. Hildegardis, Papa Eugene III ve Papa Anastasius IV ile mektuplaştı. Ayrıca Başrahip Suger gibi devlet adamlarıyla ve mesela Kutsal Roma Germen İmparatoru Frederick Barbarossa ile sürekli

[43] Causae et Curae: (Lat.) Hastalık Nedeni ve Şifası

iletişim hâlindeydi. Ha bir de şu bizim meşhur Clairvauxlu Bernard vardı bilir misiniz? Tapınakçıların kuruluş nizamnamesini yazan keşiş. O da bu listede. Binlerce mektuptan bahsediyoruz. 400 tanesi günümüze ulaştı."

Gabriel merakla sordu: "Ve size periyodik cetveli ve 137 numaralı elementi veren kendisi öyle mi?"

Heretica duygusuz bir tonda "Evet efendim." diye cevap verdi.

Sofia araya girme ihtiyacı hissetti. "İyi de efendim, kendisi azize ilan edilmiş sofu bir Katolik Hristiyan değil miydi? 137 ile nasıl ilişkisi olabilir?" diye konuştu.

Heretica bir çakal gibi sırıttı. Muzipçe "Nereden biliyorsunuz?" diye sordu.

Sofia "Nasıl yani? Değil miydi?" diye sordu.

Heretica gülümserken "Size Üstat Konfüçyüs'ün veciz bir sözü ile cevap vereceğim: En zor şey karanlık bir odada saklanan kara kediyi bulmaktır, özellikle odada kedi yoksa." diye cevap verdi.

Gabriel ile Sofia birlikte gülümserken Gabriel sordu: "Peki o nereden biliyormuş?"

Heretica simyacı sesinin en etkileyici vurgusuyla "30 yıl süren vizyonlarından." diye cevap verdi.

Gabriel "Hadi canım siz de!" demeye yeltendi ama Heretica bu tepkinin geleceğini tahmin ettiğinden o lafını bitirmeden anlatmaya başladı: "İlk vizyon ona 3 yaşında geliyor. 5 yaşında artık vizyoner olduğunu anlıyor. Transa girdiğinde yaşadıkları saatlerce sürebiliyor ve kendi anılarında anlattığı üzere vizyonlar görme, işitme, tat alma, koku ve dokunma duyularının tamamıyla oluyor. Bu nedenle ailesi onu manastıra yerleştirme kararı alıyor. Manastır hayatı yaşarken orta seviyede vizyonlar devam ederken asıl büyük vakıa 1141 yılında oluyor. O sırada 42 yaşında. Gördüğü muazzam vizyonda Tanrı'nın ona göreceklerini yazması emri verdiğini söylüyor. Korktuğu için bu emri yerine getirmiyor ve kısa süre sonra çok kötü hastalanıyor. Kaderine razı olup yaşadıklarını yazmaya başladığında mucizevi bir şekilde iyileşiyor. 1142 ile 1172 yılları arasında maruz kaldığı vizyonları 3 ayrı kitapta[44] topluyor. 1148'deki Trier Sinodu sırasında Papa Eugene II

44 Scivias, Liber Vitae Meritorum, Liber Divinorum Operum

vizyonlarını yazılı hâle getirmesi için kendisine özel bir izin veriyor. Bundan sonra ünü bütün Avrupa'ya yayılıyor. 1179 yılında 81 yaşındayken ölüyor."

Gabriel cımbızlama meselesinde gerçek bir dâhi olduğundan "Bir dakika, bir dakika, 1179 yılında öldüğünü söylediniz oysa 137 adını aldığınız konsil 1450 yılında yapılmıştı. Yani arada 271 yıl var. Dolayısıyla bilgiyi doğrudan kendisinden almış olamazsınız." diyerek araya girdi.

Heretica umursamaz göründü. Sakin bir sesle "Bizzat kendisi verdi Gabriel kardeş. Bir de şunu hatırlatayım. 137'den bahsederken *size* deyip duruyorsunuz. Oysa *bize* demeniz gerekir sayın fasikül muhafızı." diye konuştu.

Gabriel sırıttı. Sorusunu sormaya hazırlanırken Heretica elini kaldırıp onu susturdu: "Yorma kendini Gabriel kardeş, yorma. Bir gün sana bahse konu günceleri gösteririm. Latince oldukları için Sofia kardeş sana tercüme eder. Gözünle gördüğünde inanmana gerek kalmaz. Çünkü bilmiş olursun."

Gabriel küçük bir kahkaha ile memnun olduğunu belli etse de obur merakı tatmin olmadığından "Bu günceler o bahsettiğiniz vizyonları kapsayan 3 kitap mı?" diye sordu.

Heretica Gabriel'e saygıyla baktı. "İnatçı olduğu kadar zeki dâhimiz en can alıcı soruları sormayı biliyor." dedikten sonra "Hayır!" diye cevap verdi ve devam etti: "Bunlar özel vizyonları kapsayan 10 ciltlik kişisel günceler."

Gabriel şaşırdı. "E sizin... affedersiniz, bizim elimize nasıl geçti o zaman?"

Heretica, Edgar Allan Poe romanlarından fırlamış bir gulyabani gibi sırıttı. Simyacı sesiyle "Her zaman elimizdeydi sevgili Gabriel." diye cevap verdi.

"Yok ya, nasıl oluyor anlamadım."

Heretica kısa bir süre sustu ve ardından "Her Büyük Sır Üstadı ölmeden önce güncelerini 137'nin hafızasına teslim eder. Neredeyse 2000 yıllık çok faydalı bir ritüeldir." dedi.

Sofia yerinden fırladı desek yeridir. Gabriel ile eş zamanlı "Nee?" diye sordular.

Heretica başını salladı. Simyacı sesiyle "Size siyasi gücünü ve ilişkide bulunduğu kişileri anlattığımda bunları Sofia'nın söylediği kendi rahibeleriyle gizli konuşabilmek için özel bir alfabe icat ettiği bilgisiyle birleştirip anlayacağınızı düşünmüştüm." dedi.

Sofia ciddi bir sesle "Bir Katolik, üstelik azize ilan edilmiş bir kadının Ortaçağ'da 137'nin Büyük Sır Üstatlarından biri olması kolay kabul edilebilir bir şey değil de ondan şey edemedik..." dedi.

Heretica omuzlarını silkti. Gurur dolu bir sesle "Tarihimiz boyunca pek çok kadın o şerefli işe soyundu. Bazıları katledildi. Bazıları işkence görerek öldü. Bazıları ise tarihi değiştiren başarılara soyundu." diye konuştu.

Sofia'nın yüzü düştü. Başını yere eğip düşünmeye başladı. Kendisini de bekleyen bu zorlu görev bir an bile huzur vermiyordu. Eğitimi ilerledikçe rahatlayacağını ve işlerin kolaylaşacağını ummuştu, oysa derine daldıkça üzerindeki baskı artmaktan başka bir şey yapmıyordu. Durumu fark eden Gabriel elini onun beline doladı.

O sırada Heretica'nın sevecen sesini işittiler: "Kardeşlerim, Anokhi'yi hep beraber sinemaya götürmek istiyorum. Bundan başka bir şey talep etmez bu velet. Sizce hangi gün uygundur?"

Sofia "Hiç fark etmez efendim. Çok iyi olur. Kafasını dağıtırız biraz. Anokhi kardeş için o ne demekse artık?" diyerek gülümsedi.

Heretica ayağa kalkıp kapıya yöneldi. Yürürken "Tamamdır. Size haber vereceğim. Bir sonraki dersin zamanını da bildireceğim. Ayrıca susuzluktan öldüm. Şef Julius'un yanına gidiyorum." diye konuştu.

Yaptığı hatayı yeni fark eden Gabriel telaşla "Hemen getiriyorum..." demeye çalışırken ayağa fırladıysa da Heretica onu bir el işareti ve küçük bir gülücükle durdurdu. Kapıya yöneldi ama çıkmadan önce durdu ve dönerek simyacı sesiyle "Evet Gabriel kardeş geleceğin ile ilgili zor bir karar arifesindesin ama rahat ol. Rahmetli Büyük Sır Üstadı sizi birbirinize bağlarken bunu da öngörmüştür." dedikten sonra Gabriel'in şaşkınlıktan donup kalmış yüz ifadesine aldırmaksızın kapının arkasında kayboldu gitti.

Nihai amaç, her şeye yarayabilecek bu teknolojileri önemli gerçek dünya problemlerine uygulamak olmalıdır.

Dr. Demis Hassabis
Google DeepMind yapay zekâ şirketi kurucu ortağı
XX. yy.

Düş Koleksiyoncusu

İzmir'de güneş körfezin üzerinde batıyordu. İpi kopan tespihten dağılmış taneler misali kordon boyuna sere serpe uzanmış insancıklar çimlerin üzerinde kâh sarılıp öpüşüyor, kâh yüz yıldır değişmemiş basmakalıp sloganları birbirlerine tekrar ederek Türkiye'yi kurtarıyordu. Birincilerin hayata daha doğru yerden baktıkları şüphe götürmez ise de ikincilerin onlara sayıca müthiş bir fark attığını söylemeye gerek bile duymuyoruz. Hemen her ülkede benzer durumlar olduğunu bildiğimizden midir yoksa basit bir sezginin sonucu mudur bilinmez, tam tersi olsa, belki de şeytanın hükümranlığını ilan ettiği şu fukara dünya daha yaşanabilir bir yer olurdu.

Yaz aylarının başları olmasına rağmen havanın sıcak olduğu söylenemezdi. Bunun tek nedeni, imbat denen o şefkatli rüzgârın yüzlerce yıldır yaptığı gibi kordon boyunca fanilere serinlik bahşetmesiydi. Kordon 'boyuna' diyoruz çünkü 2 katlı ayrık nizam eski Rum evlerini 6 katlı bitişik blok apartmanlara dönüştürecek kadar şuursuz olan insan evladı, rüzgârın buradan öteye geçmesine izin vermeyerek şehrin arka sokaklarının kavrulmasına sebebiyet vermekte hiçbir sakınca görmemişti.

Asırlardır kendilerini göstermekten imtina eden deniz kızlarına nispet edercesine şehrin Sirena adıyla ünlenmiş kadim birahanesinin

ahşap bankolarından birine kurulmuş olan Mir Kemal Kâmil, bir süredir içini kemiren kaygılara odaklanmanın faydalı olacağını düşünerek tamamen iç dünyasına çekilmişti. Protos Afonos'un 'insanlığın doğaya ihaneti' saptaması zaten bir süredir epey sıkılmakta olan canını daha beter sıkmaktan başka bir işe yaramamıştı. Karşı karşıya kaldıkları ve neredeyse tüm 137 kardeşlerinin rüyalarına musallat olan bu durum, insanlığın doğaya insafsızca saldırmaya devam ederek kendi sonunu getirmesi olabilir miydi? Derin bir iç geçirdi. Ardından kullanmakta pek cimri olduğu sözcüklerden bazılarının ağzından dökülmesine müsaade etti: "Doğa ile savaş hâlindeyiz. Eğer kazanırsak, kaybedeceğiz!"

Esliba Caspal velinimeti ne zaman böyle özlü sözler telaffuz etse, takdir dolu bir yüz ifadesiyle gülümserdi. Aslında kendi dünyalarında zaman öldürüyorlardı. İkisinin de öldürebileceği tek şey buydu zaten. Velinimetinin konuşma konusuna yaklaşımı belli olduğundan, Esliba mevcut şartlarda yapabileceğinin en iyisini yapıp geçip gitmekte olan insanları izliyordu. Öncelikle İzmir'in kızlarına hayran kaldığını söylemeliyiz. Ardından, en genç olanlarından tutun çok yaşlılarına kadar önlerinden geçen hemen her kadının aleni ya da göz ucuyla Mir Kemal'i süzdüğünü fark ettiğini de eklemeliyiz. Mir Kemal şüphesiz bu durumun farkındaydı. Yine de etkilenmiş olduğu söylenemezdi. Gözlerini ufka dikmiş, ihtişamla batmakta olan güneşi seyrediyordu. Kim bilir belki de gerçekten etkilenmiyordu. Esliba onun bu duruşuyla, zamanın bile aşındıramadığı dev bir dağ gibi göründüğünü düşündü. Gerçekten de sıra dışı bir silueti vardı. Kuzguni siyah gür saçlar, esmer bir ten ve hiç konuşmasa bile ona bakan her dişiyi etkileyecek bir çehreyi tamamlayan müthiş bakışlar. Her detay sanki Mir Kemal'in sinema dünyasında muhteşem bir kariyer yapması için özenle yaratılmıştı. Oysa o, hayatının büyük kısmını kendini tanımaya ve en nihayetinde Anadolu'da çok özel bir dergâhın hücceti olma çabasına ayırmıştı. Sonra da ölümcül önemde sayılabilecek bir görev olan Niyetedicilerin idari yöneticiliğine terfi etmişti.

Esliba hafifçe kinaye hissettiren yumuşak bir sesle "Kadınlar sizi seviyor mirim." diye konuştu.

Mir Kemal neredeyse fısıldayarak "Kıymetini bilmiyor değilim, sadece önemsemiyorum." diye cevap verdi.

Esliba sıfır numara kesilmiş saçları nedeniyle dazlak sayılabilecek simsiyah başının ortasında sırıtan bembeyaz dişlerini göstererek kıs kıs güldü. Merakla "Neden ki?" diye sordu.

Mir Kemal dudak büktü. Kaşlarını kaldırıp ellerini çaresizlik ifade eder gibi açtı. "Oluşturulmasında hiçbir iradi çabam olmayan dış görünüşüm üzerinden bana değer biçilmesini anlamsız buluyorum. İlik ruhların oyun alanı işte. Instagram gibi bir yer. Kukla tiyatrosu!" diye cevap verdi.

Esliba dayanamayıp "Kuklacı başı kim ola acaba?" diyerek sırıttı.

Mir Kemal cevap vermedi.

Esliba beklemekten sıkılmıştı. Son bir deneme yapmaya karar verdi. "Mirim, anima-animus yansıtmasını idrak etmediğimiz herhangi bir ilişkide gerçek aşktan bahsetmek mümkün mü?" diye sordu.

Bunu duyan Mir Kemal dönüp delici bakışlarını Esliba'ya dikti. Tıslar gibi "Sıkıldın değil mi Esliba kardeş? Her sıkıldığında yaptığın gibi konuşmak istiyorsun ve bu isteğin seni üzerinde yeterince düşünülmemiş sorular sormaya itiyor." diye konuştu.

Esliba mahcup oldu ama bakışlarıyla sorduğu soruya bir cevap beklediğini hissettirmeden edemedi.

Mir Kemal talebesinin vücut dilini adı gibi bildiği için ciddi bir sesle "Hiçbir erkek kendi animasının kurbanı olmadan bir kadının animusu ile beş dakikadan fazla konuşamaz!" dedi ve sustu.

Esliba şaşkınlıkla "İyi ya işte! Ben de az önce gerçek aşk derken bunu kastediyordum Mirim. Hepsi bilinçdışı yansıtma. Size de anlamsız gelmiyor mu?" diye ekledi.

Mir Kemal gözlerini kıstı ve alaycı bir sesle "Evet anlamsız ama bu anlamsızlık sadece sorduğun sorudan daha anlamsız bir çıkarsamada bulunduğunu anlatıyor bize. Sana sorarım, mesela doğada mikroplar anlamlı mıdır, anlamsız mı?" diye sordu.

Nihayet yaptığı hatayı fark eden Esliba "Ah!" diyebildi.

Mir Kemal duygusuz bir sesle "Doğa bilimlerinde böyle bir düşünce ancak gülünçtür. Anima, animus, yansıtma ya da Eros, bunlar da doğanın çocukları değil mi? Bak Esliba kardeş. Bir duygu varsa gerçektir ve arketipler dünyasının bilinçli dünyamıza bir aktarımı olduğu için her şeyden önce çok değerlidir. Aşk denen şeyi sadece anima ve animus

arketiplerinin yansıtmasına indirgemek büyük hatadır. Yansıtmanın nasıl işlediğini bilmek ya da erkeklerin animalarına kadınların da animuslarına kulak kesilmeleri, onları arketipin negatif etkilerine karşı kısmen korur. Yoksa ikisinin birbirinin içinde eriyerek yarattıkları biz fanilerin de aşk diye adlandırdığı şey, bu dünyada bulunabilecek en doğal, en temiz ve en değerli olgulardan biridir. Üstelik insanın bilinç biriktirmesine de katkı sağlar." diye konuştu.

Esliba gülümsedi. Az ötelerinde oturan ve sürekli Mir Kemal Kâmil'i süzen hava almaya çıkmış bir konken grubunun duymaması için alçak bir sesle "Anladım, anladım. Sorduğum soru frengi kapmak korkusuyla hiç seks yapmamak önerisi gibi olmuş. Çok aptalca bir..." demeye çalışsa da sözünü bitiremedi çünkü kucağında yavru bir kedi taşıyan alımlı bir kadın yanlarında bitivermişti.

Kadın hemen arkasında durduğu için Mir Kemal onu fark edememişti. Esliba'nın ağzı yarı açık omuzunun üzerinden arkasında bir yere baktığını gördüğünde istemsizce dönüp baktı. Bakmasıyla da ayağa fırlaması bir oldu. Bir iki saniyelik bakışmadan sonra Mir Kemal kollarını açtı. Sessiz ve kısa bir sarılma oldu diyebiliriz. Ardından Mir Kemal iki eliyle kadını omuzlarından tutarken sevecen bir sesle "Cadıcığım nasılsın?" diye sordu.

Kadın sevecen bir sesle "Her zamanki gibi yorgunum, çok kararsızım ve fakat son derece iyiyim." diye cevap verdi.

Mir Kemal sırıtırken başını salladı. "İyi görünüyorsun. Yanında küçük bir misafir getirmişsin."

Kadın böğründe kıvrılmış olan kediciğe baktıktan sonra "Tanıştırayım: Mori. Sebze almaya manava çıkmıştım onun yerine Mori'yle eve döndüm." diye konuştu.

Kadın Mir Kemal'in yanındaki sandalyeye yerleşirken Esliba dünyaya teşrif etmekle meşguldü. Hatta sinirlenmeye bile başlamıştı. Bu velinimeti de hep böyle yapıyordu. Önce sanki orada değilmiş gibi davranıyor, sonra da onu yeni fark etmiş gibi "Ah" diyerek tanıştırma faslına geçiyordu. O bunları düşünürken Mir Kemal kadına dönerek "Ah! Seni özel yetenekleri olan genç kardeşlerimizden biriyle tanıştırayım. Mösyö Esliba Caspal. Gabriel'in üniversitesinde teorik fizik okuyor." dedi.

Esliba gülümsedi.

Mir Kemal "Esliba kardeş, Ayça hanımefendi ile tanışmanı isterim. 137'nin dünyasında kendisi *Düş Koleksiyoncusu* olarak bilinir. Bu değerli Zen Üstadı da kedi Mori." diye konuşmasına devam etti.

Düş Koleksiyoncusu Zen üstadı benzetmesine gülümserken elini uzatarak "Merhaba. Memnun oldum." dedi.

Esliba kendine uzatılan eli sıktı ama geri çekmeyi unuttu. Daha doğrusu uzatırken refleksleri devrede olduğu için yaşamadığı sorunu şimdi yaşamaktaydı. Mir Kemal Kâmil durumun hemen farkına vardı ve uzun zamandır yapmadığı şekilde kinayeli bir gülücük attı. Şüphesiz ki Düş Koleksiyoncusu da durumun farkına varmıştı. Gözlerini Esliba'nın gözlerinden ayırmadan muzip bir sesle "Alabilir miyim?" diye sordu.

Esliba şaşkınlıkla "Neyi?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu cevap vermeyip sadece gözüyle elini işaret etti.

Mir Kemal'in alaycı bakışları altında elini hızla çeken Esliba, bir taraftan utancıyla baş etmeye çalışırken diğer taraftan içinde büyümekte olan ejderhanın ağzından çıkmaya başlayan alevleri kontrol etmeye çalıştı. En nihayet herkes uzuvlarını sandalyelerinin koluna yerleştirdiğinde Mir Kemal söze girdi.

"Düş Koleksiyoncusu kardeş, sana Büyük Sır Üstadı'nın selamını getirdim. Özellikle şöyle dememi istedi: *O cadının gözlerinden öpüyorum*."

Ayça sıcak sıcak gülümsedi. Hayranlık dolu ama sevgisi de açıkça hissedilen bir sesle "Velinimetime teşekkürlerimi iletin. O nasıl? Konklavda zor zamanlar geçirmiş. Onu çok düşündüm." diye konuştu.

Mir Kemal "İyi o, iyi. Biraz tansiyonu yüksek ama merak etme. Biliyorsun ki ihtiyar rüzgârdır, esmeye devam eder." diye cevap verdi. Bu arada Esliba kısmen de olsa melekelerini geri kazanmış ve tahmin edebileceğiniz gibi o meşhur merakı yerine gelmişti. Bu nedenle hemen "Velinimetim mi dediniz?" diye sordu.

Mir Kemal "Düş Koleksiyoncusu Frer Marius'ün en büyük keşiflerinden biridir." diye cevap verdi.

Esliba şaşkınlıkla "Hakikaten mi? Hiç bilmiyordum." dedi.

Düş Koleksiyoncusu sakince "Üstelik beni bulacağına dair önceden haberdar edilmiştim." diye ilave etti.

Mir Kemal neredeyse kıkır kıkır gülerken "Sonra da adamı 15 gün beklettin." diye ilave etti.

Düş Koleksiyoncusu mahcup bir gülümseme eşliğinde yere baktı.

Esliba dayanamayıp "Nasıl bekletti?" diye sordu.

Mir Kemal gülerken "Frer Marius kendini tanıtıp arkadaşlık isteği yolladıktan sonra ona 'Peki ama sizi bir süre bekleteceğim' demiş." dedi.

Esliba'nın kafası karışmıştı. "Nasıl arkadaşlık isteği? Anlamadım." deyince Mir Kemal "Facebook'ta canım." diye açıkladı.

Esliba bu sefer çok şaşırmıştı. Afallamış bir halde "Facebook mu? Ne yani Frer Marius'ün Facebook hesabı mı var? Gerçekten mi?" diye sordu.

Mir Kemal gevrek gevrek güldü. Neşeyle "Olmaz mı? Takma bir ad ile tabii ki." diye cevap verdi.

Esliba başını çevirip hâlâ dudağında bir gülümseme ile sessizce oturan Düş Koleksiyoncusu'nu süzdü. Seçtiği giysiler içinde özellikle gizlenmiş olsa da müthiş bir vücudu olduğunu düşündü. Tutkulu biri olduğu ise ilk bakışta anlaşılıyordu. Gözlerinde muzip bir çocuğun saflığını taşısa da bu aldatıcı görüntünün çok iyi gizlediği hayvani içgüdülerinin her an kendilerini gösterecekmiş gibi duran bir havası da vardı. Esliba oldum olası insanların karmaşık ikili doğası üzerinde düşünmeyi severdi. Karmaşık kadınları ise daha çok severdi. Bu nedenle Düş Koleksiyoncusu ona çok iştah açıcı gelmişti. Bunları düşünürken önce Protos Afonos'un, ardından Mir Kemal'in ve Frer Marius'ün ona 'cadı' diye hitap ettiğini anımsadı. Gerçekten de gerek dış görünüşü gerekse yaydığı gizemli hava ile Düş Koleksiyoncusu'nun bir uçan süpürgesi eksikti. Kendi kendine sırıtırken 'Acaba vücudunun bir yerinde doğum lekesi[45] var mıdır? Öyleyse Ortaçağ Avrupası'nda yaşıyor olsaydık bu görünüşü ile büyük ihtimal 16 yaşını göremezdi.' Diye düşündü. Şaşırtıcı olan, gösterişten kaçınan o doğal hâliyle yanında oturan bu kadına karşı duyduğu büyük merakın, içinden bir imge sağanağı boşalmasına neden olmamasıydı. Şaşırtıcı diyoruz çünkü bu gibi durumlarda alışılagelmiş olduğu şekliyle Esliba'nın içinde büyüyen birkaç sembol, karşısındaki kadının başat arketipini tanımlaması için yeterli olurdu. Ardından ilk karşılaştıkları anda maruz kaldığı etkileri

45 Doğum lekesi: Kutsal Engizisyon'un Ceza Muhakemeleri Usulü olan Malleum Maleficarum'da doğum lekeleri şeytanın öpücüğü yani şeytan ile yapılan bir anlaşmanın imzası olarak kabul edildiğinden pek çok zavallı genç kız bu yüzden cadı kabul edilip yakılmıştır.

düşündü. Bir ruhçu olarak tabii ki bunların, animasını kadının animusuna istemsizce yansıtmasından doğan numen olduğunu biliyordu. Ama yaşayan tanrıların varlığını bilmek yaratacakları etkileri zapturapt altına almaya yetmiyordu işte. Arketip denen efendilerin nasıl davrandığını bilmekse kimseyi onların baş döndürücü etkisinden muaf kılmıyordu. Esliba içine düştüğü durumu fark edince kendine güldü. 'Şüphesiz Mir Kemal de durumu fark etmiştir.' Diye düşünerek iç geçirdi. Tekrar Düş Koleksiyoncusu'na dönüp onun derin çekiciliğine kapıldığı anda gözünün önünde canlıymış gibi net bir imge belirip kayboldu: Dev bir akrep, olması imkânsız bir şekilde arka kuyruğu üzerinde şaha kalkmıştı. Başka biri olsa böyle bir görüngü karşısında en azından çığlık atardı. Esliba ise hınzırca gülümsedi. 'Eh nihayet ilk imgemiz düştü.' Diye düşündükten sonra "Akrep tabii!" diye mırıldandı. "Başka ne olacaktı ki?"

Mir Kemal sevecen bir sesle "Düş Koleksiyoncusu kardeş, ne alırsınız?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu sigarasını yakmakla meşguldü. "Mademki birahanedeyiz bira olsun." diye cevap verdi.

Mir Kemal garsona siparişi verir vermez konuya girmek için davrandı. Sakince "Değerli kardeşim neden burada olduğumuzu biliyorsunuz." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu sırıttı. Sevgi dolu bir sesle "Hindistan'ın ihtiyar bilgesi işini sağlama bağlamak istiyor da ondan. Huyu kurusun!" diye cevap verdi.

Mir Kemal gevrek gevrek güldü. "O yaşta huyunun pek kuruyacağı yok, hâlâ ve daima çok sağlamcı. Rahmetli Büyük Sır Üstadı'nı da kendine benzetti ya zaten."

Düş Koleksiyoncusu saygı dolu bir sesle "Raporunuzu sunmaya gittiğinizde ona saygı ve sevgilerimi iletmenizi rica edeceğim. Çok yaşlandı artık. Bir daha görebilmeyi çok isterdim." dedi.

Bu arada Esliba kendini kontrol etmeye çalıştı mı? Çalıştı. Becerebildi mi? Beceremedi. Bu yüzden konuşmaya destursuz dalarak "Akrepsiniz değil mi?" diye soruverdi.

Bir akrep burcu kadını olarak, gizliden gizliye de olsa başkaları üzerinde egemen olmak doğasında olan Düş Koleksiyoncusu'nun bu zamansız soruyu lehine kullanmaması düşünülemezdi. Kinaye yüklü

muzip bir sesle "Tam olarak neremi akrebe benzettiniz?" diye cevap verdi.

Esliba şaşırdı. "Şey, burcunuz akrep mi diye sormak istemiştim." dedi.

Düş Koleksiyoncusu tam bir cadı bakışı atarken gülümsedi. Duygusunu belli etmeyen bir sesle "Size bu bilgiyi vermemin doğru olacağını nereden çıkardınız? Hem bu bilgiyi size verirsem sonra öldürmek zorunda kalabilirim." diye konuştu. İşin güzel tarafı bunu söylerken sesinin tonu tepkili olmaktan çok flörtözdü. Zaten Esliba da bu cümleyi duyar duymaz üzerine alınmayıp "Ah evet! Kesinlikle akrepsiniz. Bu kadar ketum olduğunuza göre." diye cevap verdi.

Düş Koleksiyoncusu istifini bozmadan "O zaman özel alanıma girme eğilimi gösterenlere nasıl tepki verdiğimi hatta bazen agresifleşebileceğimi de biliyor olmalısınız." diye cevap verdi.

Esliba bir an 'Hafif bir paranoya mı yoksa kinaye miydi?' diye tereddüt etti. Ardından Düş Koleksiyoncusu'nun kendisiyle oynamaktan başka bir şey yapmadığına karar verdi. Gülümserken "Bilmez miyim? Elini akrebin üzerine koyarsan seni sokar. Bu onun fıtratında vardır." diye cevap verdi.

Düş Koleksiyoncusu Eros'u zıvanadan çıkarabilecek anlamlı bir bakış attı. Öyle bir bakış ki Esliba'nın içinde bir yerlere fil girmiş gibi oldu. Bunun nedenini sadece karşısında duran insafsızca dişi kadına yüklerseniz çok yanılırsınız. Çünkü çoktan olması gereken şey en nihayet gerçekleşmiş ve içinde büyüyen birkaç sembolün yardımıyla Esliba, Düş Koleksiyoncusu'nun arketipini tanımıştı. Onun gibilerin cinselliği, yaşamın büyük gizemine ulaşmak için kullanabilecekleri en uygun yöntem olarak kabul ettiklerini bilmesi ise maalesef bir işe yaramamıştı. Hatta onlar için sevişmenin, ölüm ve yeniden doğuşu sembolize eden bir ritüel olduğunu, hayat denen büyük dönüşümü onun üzerinden anlamaya çalıştıklarını ve bu nedenle iş sekse geldiğinde eyleme diğer insanlardan çok daha açık olduklarını bilmesi de bir işe yaramadı. Yarayamazdı zaten, çünkü Esliba doğuştan çağların bilgisi ile donatılmış olsa da bu bilgiyi yaşayarak tecrübeye dönüştürmeye zaman bulamayacak kadar genç bir kardeşimizdi. Bu gibi olaylarda ise gerçekten öğrenmek ancak bizzat deneyimleyerek mümkündü. Bilmek ise yaşamın sunduklarını sızlanmadan içselleştirmek demekti. Bu nedenle her sıradan erkeğin ruhunu istila edecek duygular onunkine de

kolayca sirayet etmişti. Kısacası, arketipini tanıdığı andan itibaren Düş Koleksiyoncusu'nun diğer insanlara kıyasla tabularının neredeyse olmadığını anlaması ve bu nedenle deneysel sekse açık olabileceği düşüncesi erkek benliğini istila etmişti. Anlayacağınız kalenin eril kulelerinden biri çoktan düşmüştü! Çünkü beğendiği bir kadınla sevişme ihtimali bir erkeği her zaman büyülü bir gücün iradesine sokar. Bunun nedeni de kadınların kendilerini erkek mantığının algılayabileceğinden çok daha büyük bir duygusallıkla çevrelemeleridir. Erkek, animasının doğası gereği duygu denen şeye yabancıdır. İşte bu nedenle erkekler için kadınlar çok ama çok güçlü, tılsımlı yaratıklardır.

Esliba bu duygular içinde boğuşurken Mir Kemal Kâmil büyük bir ciddiyetle kaşlarını çatıp ona döndü ve eski okul bir öğretmen edasıyla "Herkes hazza koşar. Çok az bilge onun başında beklemeyi bilir!" dedi.

Bunu duyan Esliba bir stadyum dolusu insanın önünde çırılçıplak kalmış gibi hissetti. Tamam velinimeti onu, düşüncelerini okuyabilecek kadar iyi tanıyordu. Ve evet, eğitimi sürüyor olabilirdi ama bunun onu mahcup edecek şekilde hele bir kadının önünde ve bu şekilde olmasına hiç gerek yoktu. Yine de tepki vermedi. Dışarıda bir çözüm bulamayacağını beş yıllık suskunluk döneminde öğrenmişti. Asıl mücadele ve kurtuluş içerideydi. O nedenle de duygularına ve onların nedenlerine odaklanmalıydı.

Esliba'nın zamansız sorusuyla yarım kalan asıl meseleye geri dönebilmek için Mir Kemal hâlâ sırıtmakta olan Düş Koleksiyoncusu'na döndü.

"Değerli kardeşim, Efendi Djü-dschi uhrevi tarafta gelişmekte olan kriz işaretlerinin maddi dünyada karşılığı olup olmadığını merak ediyor. Elinizde bize yardımcı olacak veri var mı?"

Düş Koleksiyoncusu oturduğu yerde doğruldu. Beden dili değişmişti. Ciddiyetle "Deli gibi algoritmayı geliştirmeye çalışıyoruz. Hemen söyleyeyim mükemmele yaklaşmasına bile daha yıllar var. Belki de on yıllar. Gerçi AI yani yapay zekâ ve Blockchain teknolojileri elimizi epey güçlendirdi ama o kadar çok sorunumuz var ki!" diye konuştu.

"Finansal sorunlar mı?"

Düş Koleksiyoncusu "Hayır, hayır. R.G. kardeş sağ olsun o konuda hiç sıkıntı çekmiyoruz. Sorunlar genelde teknik." diye cevap verdi.

Mir Kemal merakla "Rüyaları analiz etmekte karşılaştığınız zorluklar mı?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu omuzlarını çaresizlik ifade edecek şekilde kaldırıp yüzünü ekşitti. Ardından şöyle konuştu: "Analiz, çalışmanın değer ifade edebilmesi için olmazsa olmaz şart ama, oraya varmadan üzerinde çalışılacak o kadar çok parametre var ki. Öncelikle verinin büyüklüğü meselesi var. Dün itibarıyla veri tabanımıza bir günde giren rüya sayısı 1.000.000 civarı oldu. Her rüya ortalama 200-400 sözcük boyutunda. Bu sözcükleri önce tek tek sonra da birbirleriyle ilişkisel olarak işleme tabi tutmamız gerekiyor."

Mir Kemal tepkili bir sesle "Vay canına! Her gün o kadar rüyayı nasıl proses ediyorsunuz? Binlerce insan lazım." diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu "BOT teknolojimiz en gurur duyduğumuz yazılımımız. O olmasa canlı personel ile bu işin altından kalkılması mümkün değil. Tabii ki bu sadece küçük bir avantaj yoksa her gün yeni bir cephe açılıyor. Buna en basit örnek veri kirliliği. Rüyaların içine karışan ama aslında bizim için hiçbir değeri olmayan kelimeleri ayıklamak gerekiyor. Veri kirlenirse sonuçlar da kirlenir. Sonra mesela artık kimse yazmayı sevmiyor. Bu da rüyalarını web sitemize yüklemeyi düşünen ama yazmaktan sıkıldığı için vazgeçen milyonlarca insan demek. Biz de sesli rüya anlatma opsiyonu koyduk ki bu da bizi belki de hiç çözemeyeceğimiz en büyük probleme getiriyor: Lisan." diye konuştu.

Mir Kemal şaşkınlıkla "Hay Allah! Nasıl düşünemedim. Tabii ki çalışma bütün dünyayı kapsamalı yoksa sonuçlar lokal kalabilir. Bu da yüzlerce lisan ile çalışmak demek." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu ciddiyetle "Binlerce de lehçe, ağız, şive ve argo demek. Amacımıza ulaşabilmemiz için hepsi önemli." diye cevap verdi.

Mir Kemal şaşkınlıkla çevrelenmiş bir merakla "Tam bir deli işi! Nasıl baş ediyorsunuz?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu heyecanla "Önce her dilin hâkim standardı için bizimle çalışacak doğru kişileri buluyoruz ki tahmin edebileceğiniz gibi çok zor bir iş. Champollion[46] kalibresinde bir nevi dilbilim dâhisi olan bu kişilere Dil Analisti diyoruz. Sesli ya da yazılı olsun, veri tabanına

46 Jean-François Champollion (23 Aralık 1790 – 4 Mart 1832): Kadim Yunan ve Latin edebiyatı âlimi, filolog, Doğu bilimci ve Mısır bilimci.

giren her yeni rüyada yapay zekâ algoritması için gerekli olan ve kolektif bilinçdışının bilinen bazı arketiplerini temsil eden toprak, su, ateş, mağara, dağ, şelale, ada, ağaç, deniz gibi sembollerden olup olmadığını otomatik olarak kontrol ediyoruz. Bir de soyut olanlar var: Tabiat ana, yaşam rahmi ya da yasa koyucu gibi. Tabii tekrarlanan yeni bir kelime varsa bunu da Dil Analistine bildiriyoruz. Dil Analistleri sorumlu oldukları her dilin lehçe, ağız ve şivesinde dilediği kadar yerel danışman ile çalışıyor. Tabii ki onlara bu imkânı internet ortamında sağlıyoruz. Anlayacağınız hangi lisan, lehçe, ağız ve şivede olursa olsun bir rüyanın bizim işimize yarayacağı formata dönüştürülmesi işini Dil Analistleri yapıyor. İşini bitiren analist bu aşamada rüyayı, analiz etme algoritmasının çalışacağı veri tabanına aktarıyor ama bunun anlamlı bir şekilde yorumlanabilmesi için çok önemli bir işlemden daha geçmesi gerektiğini ilave etmeliyim." diye anlattı.

Mir Kemal şaşkınlığını gizleyemedi. "Tanrım! Gittikçe karmaşıklaşıyor."

Düş Koleksiyoncusu kinayeli bir gülücük eşliğinde anlatmaya devam etti: "Dil Analistlerinden gelen rüyalar Psiko-Dil Analistlerinin önüne düşüyor."

"Psiko-Dil Analistleri mi?"

Düş Koleksiyoncusu sakince "Evet. Onların görevi her bir dil grubu için, rüyada önemli olduğuna karar verdiğimiz bir sözcüğün kolektif bilinçdışının hangi arketipine, kavramına ya da bilinen kadim imgesine karşılık gelebileceği kararını vermektir. Bu da dilbilimci olmak dışında bilinçdışı psikolojisi, mitoloji, kadim semboller, masal, din, tarih, felsefe gibi alanlarda da ehil olmalarını gerektiriyor. Onları da sürekli eğitiyoruz işte. Bu arada Goetellmann'ın ihanetinden sonra bu konuda epey zorlandığımızı söylemem gerek." diye cevap verdi.

Mir Kemal "Sonra da algoritma analiz kısmına geçiyor herhâlde" deyince Düş Koleksiyoncusu gülümseyerek "Maalesef henüz değil. Arada sürekli yapılan bir işlem daha var." diye cevap verdi ve Mir Kemal'in şaşkınlığından yararlanarak konuşmasına şöyle devam etti: "Süpervizörlerimiz var. Onlar verilen bütün kararların 137'nin standartlarına uygun olup olmadığını denetliyor. Örnekle anlatayım: Asya ve Avrupa dillerini temsil eden birer süpervizör var. Bu kişiler altlarındaki Dil Analistlerinin kararlarını denetliyor. Mesela Asya dilleri süpervizörü, Hint ve İran dillerinden sorumlu analistleri denetliyor.

Avrupa dilleri süpervizörü ise Latin, Germen ve Slav dillerinden sorumlu analistleri denetliyor. Bu arada fedakâr bireysel destekçilerimizi saygı ve sevgiyle anmadan geçmeyelim. Dünyanın hemen her ülkesinden dilbilim akademisyeni dostlar yardıma koşuyorlar. Mesela burada yani Türkiye'de Mardin Artuklu Üniversitesinden Semitik diller uzmanı Mehmet Sait Toprak Hoca tek başına yüz kişinin yapamayacağını başarıyor. Onlar olmasa işimiz gerçekten zor."

Şaşkınlığını saklayamayan Mir Kemal "Tanrım! Deliye pösteki saydırmaya benziyor." diyebildi.

Düş Koleksiyoncusu bıkkın bir sesle "Üstelik bu buz dağının görünen yüzü. Üç-dört dil ailesini daha temsil eden başka süpervizörlerimiz de var. Ama asıl zorluğumuz bu da değil." diye açıklarken Mir Kemal dayanamayıp araya girdi. "Yok artık! Dahası da mı var?"

Düş Koleksiyoncusu bedbin bir ifade ile baktı. Yorgun bir sesle "Mirim bir tek Bantu Dil Ailesinin altında dört yüzden fazla Afrika lehçesi var. Üstelik bu dili kullananlar araştırmalarımız için asıl hedef kitle." dedi.

Mir Kemal merakla sordu: "Neden?"

Düş Koleksiyoncusu "Çünkü Afrikalılar, şehir hayatına uyum sağlamış modern Avrupalılara kıyasla doğadan çok daha az kopmuş durumdalar. Bu nedenle rüyalarında peşinde olduğumuz bilinçdışının sembollerine daha fazla maruz kalıyorlar." diye cevap verdi.

Mir Kemal heyecanlı bir sesle "Ah! Bu dediğiniz bana Afrikalı bir kabile hekiminin anlattıklarını hatırlattı. Dediğine göre eskiden bütün kabilesi düş görürmüş ve böylece ne zaman savaş ya da hastalık olacağını, yağmurun ne zaman yağacağını ve sürülerin nerede güdülmesi gerektiğini bilirlermiş. Sonra beyaz adam Afrika'ya gelmiş ve o zamandan beri kimse düş görmez olmuş." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu gülerken "Çünkü beyaz adam her şeyi biliyormuş!" diye araya girdi.

Mir Kemal ciddi bir sesle "Doğru. Beyaz adam artık onlar adına da düş görüyormuş. Beyaz adam her şeyi çok daha iyi bildiği için kabilenin danıştığı ilahi ses yok olmuş. Yani bilinçdışının fısıldadıklarını duyamaz olmuşlar." diye konuştu.

Düş koleksiyoncusu fısıldar gibi "Anlayacağınız işimiz çok zor." dedi.

Bir süredir suskun olan Esliba'nın kafası karışmıştı. Merakla "Bütün bunları nasıl işlediğinizi ve tam olarak neyi amaçladığınızı anlayamadım." diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu bir gülümseme eşliğinde muzipçe "Aramıza hoş döndünüz Esliba kardeş. Anlatayım. Her şey 20 yıl kadar önce Frer Marius'ün bir hayaliyle başladı. Bilgisayarların hızla güçleneceğini ve yazılım teknolojisinin büyük gelişim göstereceğini öngördüğü için yeterince büyük bir örnekleme sağlanabilirse, oluşturulacak rüya veri tabanı sayesinde bilinçdışının nesneler dünyasında olup bitenlerle ilgili çok değerli bilgiler verebileceğini düşündü. Fikrini açtığı Büyük Sır Üstadı'nın bunu duyduğunda keyiften dans etmeye başladığı rivayet edilir. Aynı günlerde Frer Marius beni bulmak üzereydi. Sonuç ortada." dedi.

Esliba şaşkınlık dolu bir ses ve büyük bir merakla "İnsanların rüyalarını biriktirip yorumlayarak dünyanın gidişatını mı tahmin edeceksiniz! Yok artık! Mümkün müdür ki? Gerçi Frer Marius düşünmüş ve Büyük Sır Üstadı onaylamışsa mümkündür ama..." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu kuruca "Doğa bilimleri bize ihtiyacımız olan her şeyi vermeye muktedirdir." diye cevap verdi.

Esliba şaşkınlıkla "Doğa bilimleri mi? Bunun rüyalarla ne ilişkisi olabilir ki?" diye sordu.

Mir Kemal ciddi bir sesle "Bir bitkinin büyümesinde ya da bir hayvanın beslenebilmek için mümkün olan tüm çabayı göstermesinde olduğu gibi, doğa kendini en iyi şekilde ifade etmeye çalışır. Bu nedenle doğanın bir parçası olan düşler de bize yol gösterebilir. Kolektif bilinçdışı bizi bizden daha iyi bilir!" diye cevap verdi.

Düş Koleksiyoncusu başını sallarken "Doğayı dinlemeliyiz. Orada aklımıza gelen her sorunun karşılığını kulağımıza fısıldayan bilgeler mevcut. Tabii kullandıkları lisanı anlamak koşuluyla. Bilinçdışının kullandığı sembolik dili anlamak pek kolay değil. Bir Heretica Pessima ya da Sofia kardeş değilseniz işiniz zor. Bu, bilinçdışının rüyalar vasıtasıyla bizi yanılgıya düşürme gayreti içinde olduğu manasına gelmez. Kulaklarımız bizi kandırmaz. Biz biraz sağır olduğumuz için doğru düzgün işitemeyiz. Geçmişe baktığınızda bazı konularda çok bulanık gördüğümüz ise aşikâr." dedi.

Mir Kemal sakince "Her şey apaçık ortada, bulanık gören benim." dedi ve sustu.

Esliba gururlu bir yüz ifadesiyle gülümsedi. Mir Kemal onun bu hâlini görünce "Benim sözüm değil. Üstat Lao Tzu'nun." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu başını salladı. Tekdüze bir sesle "Biz de deli gibi o bulanıklığı gidermeye çabalıyoruz. Ama gidecek çok yolumuz var. Bu işi profesyonelce yapmaya başladığımızdan beri 10 yıl bile geçmedi. Yeni yetme sayılırız. Bu son on yılda dünyada yaşayan hemen herkesi duygusal olarak etkileyebilecek büyük sosyal olaylardan önce ve sonra görülen rüyalar bizim için çok ama çok önemli oldu. Algoritmamızı tabiri yerindeyse kalibre etmemize yardım ediyorlar. 11 Eylül'e yetişememiş olmamız çok büyük kayıp olmuş. Çok değerli bilgiler edinebilirdik." diye konuştu.

Mir Kemal etkilenmişti. Davudiye yakın bir ses tonuyla "Aha! Çok ilginç şeyler söylüyorsunuz kardeşim." deyince Düş Koleksiyoncusu başını salladı. Sevinçli bir sesle "Çok doğrusunuz Mirim. Heyecanı hiç eksilmeyen bir çağda yaşama ayrıcalığına sahibiz. Düşünün bir süredir Avrupa'da bir şeyler olacağına dair kesin veriler almaya başlamıştık. Bütün arkadaşlarla birlikte heyecanla ne olacağını beklemeye başlamıştık ki..." demeye çalıştı ama Mir Kemal "Notre Dame Katedrali yangını yaşandı." diyerek Düş Koleksiyoncusu'nun cümlesini tamamladı.

Düş Koleksiyoncusu gülümsedi. Ardından şöyle konuştu: "Doğru. Şimdi elimizde müthiş bir veri oluştu. Felaketten önce rüyalarda yoğun bir şekilde beliren sembolleri, bu sembolleri anlamamıza yarayan kelimeleri ve fiziki dünyamızda oluşan yangını eş zamanlı yorumlayarak yapay zekâ için bir örnek uzay oluşturacağız. Bunun üzerinden güncellenecek algoritmamız bundan sonra rüya analizi yaparken çok daha başarılı olacak. Aslında peşine düştüğümüz şey, *insanın kendi iç deneyimleri, insanlığın dış deneyimleriyle nasıl örtüşüyor?* sorusunun cevabından başka bir şey değil."

Esliba heyecanla başını sallarken "Vay canına!" dedi.

Düş Koleksiyoncusu sakince devam etti: "Bütün dünyayı etkileyecek kadar büyük bir şeylerin oluşmakta olduğunu, kullandığımız skaladaki değişmeden anlıyoruz."

Esliba heyecanla "Gerçekten mi? Bu müthiş bir şey! Muazzam bir şey!" dedi.

Düş Koleksiyoncusu gülümserken "Çok heyecan yapmayın Esliba kardeş. Şimdilik ne bu sapmanın nedenini ne de anlamını biliyoruz. Anlayacağınız bir şeyler elde ettik ama ne olduğu konusunda tamamen karanlıktayız." diye konuştu.

Esliba şaşkınlıkla "Anlamadım." dedi.

Düş Koleksiyoncusu "Basit Esliba kardeş. Dingin hatta sütliman durum diyebileceğimiz skalanın en düşük seviyesi, dünyanın kısmen barışçıl ve mutlu olduğu zamanların ortalamaları esas alınarak oluşturuldu. Detaylara girmek istemiyorum ama örnek vermem gerekirse Batı dünyasında Noel bayramı zamanı bu en düşük skalanın belirlenmesinde kullanılan parametrelerden biridir. Biz bu duruma MERSS-1 diyoruz. MERSS-12'ye kadar uzanan bir skalamız var. Seviye yükseldikçe bir şeyler olma ihtimali artıyor. Mesela MERSS-2 değerini gördüğümüzde bir şeylerin değişeceğini anlıyoruz ama bu değişikliğe neden olan konuları henüz rüya stokundan ayırabilmeyi başaramadık. Yani kısmen başardık diyelim de kendisini bu uğurda heba eden yazılımcı arkadaşlara haksızlık etmeyelim." diye konuştu.

Esliba merakla "MERSS kısaltmasının bir anlamı vardır diye düşünüyorum." der demez Düş Koleksiyoncusu mutlu bir yüz ifadesiyle "*Marius Evrensel Rüya Sapma Skalası* demek. Projeyi ilk düşünen ve hayata geçirilmesinde büyük katkısı olan Frer Marius'e ithafen adını ben koydum." diye cevap verdi.

Esliba ve Mir Kemal aynı anda gülümsediler. Mir Kemal duygulu bir sesle "Bravo! Çok iyi yapmışsın." dedi.

Esliba başıyla olumlarken merakla "Peki MERSS-12 gördüğünüz oldu mu hiç?" diye sordu. Düş Koleksiyoncusu elindeki birayı dökme pahasına büyük bir kahkaha attı. Ardından kinayeli bir ifadeyle gülümserken "Ancak Büyük Tufan öncesi ya da dinozorları yok eden göktaşının çarpması öncesi ölçüm yapıyor olsaydık görürdük herhâlde." diye cevap verdi.

Esliba ile Mir Kemal gülümsediler. Kısa bir sessizlik oldu. Ardından Esliba "Peki daha çok var mı?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu "Neye çok var mı? Nedenini anlamamıza mı? On yıllar var! Hiçbir zaman anlayamayabiliriz de. Her gün yeni bir şey

öğreniyoruz. Daha dün nur topu gibi bir çocuğumuz oldu. Üstelik bu seferki kolay çözebileceğimiz bir şey de değil. Şimdi size formüllerle anlatmaya kalkarsam beni kovarsınız. Kısaca açıklamaya çalışayım. Daha önce söylemiştim. AI yani yapay zekâ teknolojisi elimizi çok rahatlattı, çünkü bunlar öğrenen ve kendiliğinden çıkarım yapabilen sistemler. Bu nedenle rüyaların ifade etmeye çalıştığı bilinçdışı uyarıları bir süre sonra anlayabileceğimizi düşünmeye başlamıştım ki dün sert kayaya çarptık." dedi.

"Yapmayın ya. Ne oldu?"

Düş Koleksiyoncusu omuzlarını silkti. Yorgun bir sesle "Bir taraftan örnekleme debimiz büyüdüğü, diğer taraftan da yapay zekâ algoritmalarımızı geliştirdiğimiz için aldığımız sonuçlar bize çok şey anlatır olmuştu. Dün ise algoritmamız bize her zaman bilemeyeceği bir şey olabileceğini hesapta tutmamız gerektiğini fısıldadı." dedi ve sustu.

Esliba "Vay canına! Ne oldu ki?" diye tepki vermeden edemedi.

Düş Koleksiyoncusu büyük bir bıkkınlıkla "Yapay zekâ formüllerimizden bir tanesi ne yaparsak yapalım hiçbir zaman ve hiçbir şekilde gerçeğe %100 doğrulukla yaklaşamayacağımızı söyledi işte." diye konuştu. Ardından yüzünü buruşturup "Yapay zekânın bile %100 tahmin edemeyeceği ya da bilemeyeceği şeylerle uğraşıyorum yahu." diye sitem etti.

Esliba gülümsedi ardından "Aslında bu yaptığınız iş tam size göre. Sizin gibilerin hayatı, elde edilmesi zor şeylerin arayışıyla geçer." dedi.

Düş Koleksiyoncusu dehşetli bir bakış atarken şakayla karışık "Astroloğumuz geri dönmüş. Sizin gibilerin derken neyi kastettiniz Esliba kardeş?" diye cevap verdi.

Esliba çabuk öğrenen bir ruhtu, bu sefer kendinden emin bir sesle şöyle konuştu: "Arketipinizi tanıdım Düş Koleksiyoncusu kardeş ve madem bana astrolog dediniz, size o perspektiften anlatayım: Akrep burcu olduğunuzu biliyoruz ve yükseleniniz yüzde yüze yakın olasılıkla yay. Bu dizilimde olan sizin gibiler hep zor elde edilecek şeylerin peşinde koşar ve gizemleri çözmeye de bayılırlar. Ayrıca su ve deniz kenarında kendinizi iyi hissedersiniz. Hatta psişik yetenekleriniz suyun yanında gelişir. İzmir gibi bir deniz kentinde yaşamayı seçmeniz de bunu gösteriyor. Mesleğinizi su ya da deniz ile ilişkisi olan büyük şirketlerde yapmanız çok büyük olasılıktır. Ah bir de sevgililerinizi

hemen her zaman çalıştığınız ortamdan seçme eğilimindesinizdir. Sonra en iyi medyumlar sizin gibilerden çıkar. Bu da hemen herkesin sizi cadı diye çağırmasının nedenini, dış görünüşünüzü ve sıra dışı auranızı açıklıyor. Eminim ki daha önce hiç tanışmadığınız gerçek bir medyum ile karşılaşsanız, sizi görür görmez 'cadı' diye seslenir."

İçinde bir yerlere fil girme sırası Düş Koleksiyoncusu'ndaydı. Bir süre midesine yumruk yemiş gibi nefessiz kaldı. Delici bakışlarını pişkin pişkin gülümsemekte olan Esliba'ya dikti. Ardından çok ciddi bir sesle "Bu konuyu bilen çok fazla insan yok. Nereden öğrendiğinizi merak ettim doğrusu?" diye konuştu.

Esliba gerçek bir şaşkınlık ifadesiyle "Hangi konuyu?" diye sordu.

Düş Koleksiyoncusu bakışlarını kaçırmadan "İlk defa görmeye gittiğim medyumun beni görür görmez 'cadı gel bakalım' diye seslendiğini. Frer Marius'ten mi öğrendiniz? Ona anlatmış olduğumu hatırlıyorum." dedi.

Esliba büyük bir şaşkınlıkla "Yoo. Kimseden bir şey öğrenmedim. Baskın arketipinize uygun bir öngörüde bulundum sadece." diye cevap verdikten sonra güldü. Ardından gururlu bir sesle "Anlaşılan tutturmuşum." diye ekledi.

Düş Koleksiyoncusu tatmin olmaktan çok şaşkındı. Yine de şaşkınlığını gizleyebildi. Ama bu son olaydan sonra Esliba'ya olan bakışında bir değişiklik olduğunu da belirtmeliyiz. Esliba'nın da üstünlüğü bir süreliğine ele geçirdiği hissine kapıldığını ekleyelim. Havalı bir sesle "Sizin gibiler cinsel gücü kuvvetli insanlardır. Hatta seksi okült çalışmalarda enerji üretmek için kullanabilirler." diye konuştu.

Düş Koleksiyoncusu yüzünde hınzır bir ifadeyle "Esliba kardeş siz seks için mi gelmiştiniz?" diye sordu.

Mir Kemal herhâlde hayatı boyunca bu kadar katıla katıla gülmemişti. Esliba bembeyaz dişlerini sergiye çıkarmış gibi sırıtmaya başlayınca Düş Koleksiyoncusu da muzipçe gülümsedi. Doğrusunu isterseniz Esliba olayın bu şekilde gelişmesinden memnundu. İşte buna güvenerek beğendiği kadını etkilemek için ne kadar bilgili olabileceğini gösterme gafletinde bulundu: "Akreplerin seksi abartmak konusunda dikkatli olmalarında fayda vardır. Bir de cinselliklerini kullanarak psişik vampirler olmamaya dikkat etmeleri gerek..." demeye çalışsa da

cümlesinin sonunu getiremedi. Çünkü önce kedi Mori yattığı kucaktan kalkıp cüssesinden beklenmeyecek bir ses çıkararak ona tısladı. Esliba ne olduğunu anlamaya çalışırken, karşısında o kadar güçlü bir vizyon belirdi ki karmaşık birkaç duygunun yoğun numen etkisinden büyük bir tedirginlik hissedip konuşmayı kesti. Az önce önünde şaha kalkan akrep imgesi şimdi onu sokmaya hazırlanıyordu. Aynı anda Düş Koleksiyoncusu'nun ateş yüklü bakışları üzerine yıldırım düştü. Bir gaf yaptığını anladı ama çok geçti. Düş Koleksiyoncusu'nun daha önce işitmediği bir ses tonuyla "Gerçekten mi Esliba kardeş, bunu Mirimin önünde mi yapmak istiyorsunuz?" dediğini işitti. Sonra kızardı. Özür dilemeye çalıştı, beceremedi. Derin bir sessizlik yaşandı.

Nihayet bir süre sonra tilmizinin yeterince acı çektiğine karar vermiş olan Mir Kemal'in sesi duyuldu: "Evet Düş Koleksiyoncusu kardeş. Efendi Djü-dschi'ye götürebileceğimiz somut bir cevabınız var mı?"

Düş Koleksiyoncusu omuzlarını silkti. Duru bir sesle "Daha önce saydığım sınırlamaları göz önünde bulundurmanız koşuluyla size sadece şunu söyleyebilirim: Bu sabah itibarıyla MERSS-3 seviyesine çıktık." diye cevap verdi.

Mir Kemal başını salladı. Sakin bir sesle "Anlıyorum. Artık kesinlikle bir şeylere gebe olduğumuzu söyleyebiliriz." dedi.

Esliba sessizdi çünkü hâlâ pişmanlıklar vadisinde at koşturuyordu.

Mir Kemal biraz düşündü, ardından "O zaman bir konuda fikrinizi isteyeceğim." dedi.

"Tabii ki. Buyurun."

Mir Kemal "Protos Afonos ile görüşmekten geliyoruz da..." demeye yeltense de aniden durdu. Ardından "Ah nasıl da unuttum. Size çok selamı var." diye konuştu.

"Sağ olsun. Siz de benim selamımı iletirseniz memnun olurum."

Mir Kemal başını sallarken konuşmaya kaldığı yerden devam etti: "Protos Afonos en ehil Niyetedicilerle bir beyin fırtınası yapmış ve rüyalarda maruz kaldıkları ihanet imgelerinin nedenini 3 olasılığa düşürmüşler."

Düş Koleksiyoncusu merakla "Öyle mi? İlginç. Hangileri?" diye sordu.

Mir Kemal "Birincisi 137'nin merkez birliğinde yeni bir ihanet olasılığı, ikincisi C. G. Jung'un ölüm döşeğindeki kehaneti, üçüncüsü ise

dâhi bir Niyetedicinin önerisi olan insanoğlunun doğaya ihaneti." diye açıkladı.

Düş Koleksiyoncusu sol kaşını kaldırdı. Elini çenesine götürüp düşündü. Sonra "Ah. Çok ilginç. Beğendim. Akıllıca. Çok somut. Tebrik ederim. İyi yeminle. Çok başarılı." diye konuştu. Ardından yüzü aydınlandı ve "Bu sonuncuyu düşünen arkadaş bize çalışır mı?" diye sordu.

Mir Kemal elinde olmadan bir kahkaha attı. Bir süre gülümseyip düşüncelere daldılar. Ardından Düş Koleksiyoncusu konuşmaya başladı: "Merkez birliğinde bir ihanet daha olma olasılığı, bizim algoritmamızı bir hafta içinde mükemmelleştirme ihtimalimizden daha küçük. Ciddiye almak istemiyorum. Jung kehaneti için ise bir şey diyemem. Biliyorsunuz onun aktif imgelem, düş analizi standartları gibi fikirlerini algoritmamızı geliştirirken kullanıyoruz. Düşüncelerini iyi bilirim ve çok ciddiye alırım ama elimizde ölüm döşeğindeyken kızına bıraktığı bir çizim dışında başka veri yok. Kehaneti her türlü anlama gelebilir. Ben 137'nin dünyevi tarafını temsil ediyorum. Somut veriler üzerinden yürümek isterim. Diğer taraftan insanoğlunun doğaya ihaneti pek çok bilimsel araştırma ile desteklenmiş, son derece açık ve ayakları yere basan bir hipotez. Bana göre aksi ispat edilinceye kadar doğru kabul edilmesi faydalı olur."

Mir Kemal başıyla olumladı. Yumuşak bir sesle "Hepimiz aynı fikirdeyiz. Artık Efendi Djü-dschi'yi görüp ona vardığımız sonuçları rapor edeceğim." dedi.

Düş Koleksiyoncusu bir süre sessiz kaldı ardından "Merkez birliğinde ihanet demişken Coibhi Unani'yi hâlâ çözemedik değil mi?" diye sordu.

Mir Kemal hayal kırıklığı yüklü bir sesle "Maalesef. Kam Kul ile Sukbaator uğraşıyor." diye cevap verdi.

Düş Koleksiyoncusu dudaklarını büktü. Canı sıkılmıştı. Karakteri de paranoya yapmaya çok müsait olunca sormadan edemedi: "Niyetediciler, hele bu Çağ Dönümü zamanında çok önemli işler yapmaya başladılar. 137'nin ortak karar mekanizmalarında da büyük etkileri var. Onları yeterince koruyor muyuz?"

Mir Kemal başında bulunduğu grubun bir saldırıya uğrayabileceği düşüncesinin şiddeti karşısında bir anlığına sarsıldı. Derin bir iç

çektikten sonra "Aman Düş Koleksiyoncusu kardeş. Ağzından yel alsın. Zayiat müthiş olur. Karıncaezmez insanlar bunlar. Bu nedenle kaba kuvvet karşısında kendilerini nasıl savunacaklarını bilemezler. İşin kötüsü öğretmeye kalksak bile öğrenemezler." diye cevap verdi.

Düş Koleksiyoncusu yüzünü astı. Sıkıldığı açıkça belli olan bir tonda "Ne bileyim. Bu ihanet meselesi, Frer Marius'ün bu yaşında konklavda çektiği çile, Efendi Djü-dschi'nin içine düştüğü durum... Anladınız işte, çok üzüldüm, üzerinde çok düşündüm, paranoya mı yapıyorum ben de bilmiyorum. İçimde bu Unani'nin başımıza tahminimizden çok daha büyük işler açacağına dair bir his var." dedi.

Mir Kemal duygusuz bir sesle konuştu: "Ah Düş Koleksiyoncusu kardeş. Velinimetiniz de sizinle aynı düşüncede. Ona göre de Coibhi Unani hakkında bildiklerimiz bir buz dağının suyun üzerinde görünen kısmı kadar."

Şiddet, beceriksizlerin son sığınağıdır.
Salvor Hardin

Isaac Asimov - Vakıf Serisi
Bilim kurgu roman yazarı, biyokimya profesörü
XX. yy.

Tuhaf Bir Saldırı

Sinemadan çıkmakta olan grubun tamamı neşeliydi ama Anokhi'nin yüzünde güller açıyordu. Onu tanımasanız, 5 yıllık suskunluk dönemini bitirdikten sonra bile hâlâ konuşmaktan tiksinen birisi için tam bir tezat teşkil eden şu anki durumuna bakarak aldanabilir ve ona çalçene bile diyebilirdiniz. İzlediği filmin etkisinde kaldığı aşikârdı. Anokhi'nin hafızasından silinmeye yüz tutmuş ödlek babası o çocukken Benares İngiliz Konsolosluğunda getir götür işlerinde çalıştığından evlerinde İngilizce kitaplar, dergiler ve gazeteler eksik olmazdı. Gerçi bu şerefsiz, dergi ve gazeteleri hurdacılara, kitapları ise sahaflara satmak için eve taşıyıp dururdu ama fırsattan istifade eden Anokhi bu sayede İngilizcesini epey geliştirmişti.

Heyecanlı bir sesle az önce izlediği İngilizce diyalogları zihninde birebir tekrarlarken üzerine yorumlarını da ilave etmeyi ihmal etmiyordu. Hemen yanında yürüyen Heretica Pessima'ya dönerek "Dikkat ettiniz mi efendim filmin adı bile sembolik: *The Man from Earth*[47]. Çok anlamlı değil mi? Hele o metin yazarlarının becerisi yok mu? Ah müthiş! Bir odada geçen koca bir film ve biz bir an bile sıkılmadık. Sessizliğin istila edici gücü karşısında sözcüklerin bir şansı olabileceğini ilk defa bugün fark ettim." diye konuştu. Konuşurken ellerini kollarını büyük bir coşkuyla sallıyordu. O kadar ki bunu gören

47 Dünyadan gelen adam.

Gabriel bir anlığına etrafındaki bazı nesnelerin yerinden oynayabileceği tedirginliğine kapıldı.

Sofia ise Anokhi'nin filmi beğenmesine ve bu kadar heyecanla anlatmasına çok mutlu olmuştu. Bir süredir ona karşı koruyucu annelik duygusu diyebileceğimiz hisler beslemeye başlamıştı. Uzağındayken iyi olup olmadığını kendine sorduğu çok olmuştu. Doğrusunu isterseniz, farkına ilk vardığında bu duruma kendisi de şaşırmıştı. Sonra hissettikleri üzerinde biraz düşünmüş ve en nihayetinde çocuk yaştan beri kimsesiz çocuklara karşı aşırı bir hassasiyeti olduğu sonucuna varmıştı. Zaten bir okuma delisi olarak Oliver Twist'in yarısına geldikten sonra kitabı bırakıp bir daha eline tek bir Charles Dickens romanı alamaması da bu durumun açık bir göstergesiydi. Şimdi, yanı başındaki Anokhi'yi mutluluktan ayakları yerden kesilmiş görünce aklına yine bu tespiti gelmişti. 'Bunun psikolojik dayanağı ne olabilir ki? Tamam annemin ben doğmadan ölmüş olmasının bir etkisi olabilir ama babam onun eksikliğini hissettirmeyecek kadar bana yakındı. Garip. Mutlaka bilinçdışında kalmış psişik geçmişimden kaynaklı bir nedeni olmalı.' diye düşündü.

Anokhi bir an Sofia'nın duygulu gözleri ile karşılaşınca ona sıcacık gülümsedi. Güzel bir şeyler söylemeye niyetlenmişti ki lafı ağzında takılı kaldı çünkü aniden etraf zifirî karanlığa gömülmüştü. Önce ne olduğunu anlamadı. Hatta sokakta oldukları düşünülecek olursa aniden kör olmuş olabileceğini bile düşündü. Saniyeler içinde boğazını sıkan bir şeyin varlığı nedeniyle büyük bir tedirginlikle elini çenesinin altına götürmeye çalıştı. Tam başaracakken de hızla geriye doğru çekildiğini hissetti. Ayakları yerden kesildi. Yerde sürüklenirken çaresizliğin verdiği büyük bir tedirginlikle yardım istemek için nafile bağırmaya çalıştı. Boğazını sıkan kemendin buna müsaade etmeyeceği açıktı. Nefesinin kesildiğini hissettiğinde özel yeteneklerini kullanmak için artık çok geç olduğunu idrak edip tam anlamıyla paniğe sürüklendi. Zifirî karanlığın belirsizliğinde önce Sofia'nın çığlığı andıran "Anokhiiii!" diye bağırmasını işitti, ardından tiz bir düdük sesi kulaklarında çınladı.

Aynı anlarda Heretica Pessima başlarına gelmekte olanın farklı bir boyutuna tanık oluyordu. Önce yanında yürümekte olan Anokhi'nin geride kaldığını zannedip nerede olduğuna bakmak için döndüğünde onu kafasına kanaviçe bir çuval geçirilmiş olarak yerde sürüklenirken buldu. Ardından çuvala bağlı uzun bir sopanın diğer ucunda simsiyah

giyinmiş 3 veledin tüm güçleriyle Anokhi'yi yerde sürükleyerek çekip götürmeye çalıştıklarını gördü. Az ötelerinde beklemekte olan araca ulaşmaları durumunda Anokhi'yi bir daha göremeyeceklerine şüphe yoktu. Heretica bir an çocukların Anokhi'ye şaka yapıyor olabileceklerini düşündü, ardından tiz bir düdük sesi işitti. İşte o anda işlerin sarpa sardığını anladı.

Bu sırada Gabriel, hiç ama hiç kimsenin Anokhi'ye zarar veremeyeceği düşüncesinde ne kadar yanıldığını idrak etmekle meşguldü. Daha önce etrafında hiç koruma göremediği için Frer Marius'ün de kendisi gibi düşündüğünü zannetmişti. Şimdi ise kendini aldatmanın en yalın hâli ile yüz yüze kalmıştı. Neden mi? Çünkü ağzındaki düdüğü tüm gücüyle üflemekte olan Sukbaator, 2 metre önlerinde Rodos Heykeli heybetiyle sanki battığı yerden bitmişti.

Bundan sonra olanlar çok hızlı gelişti. Sukbaator düdüğü ağzından atıp sertçe "Belen baina!"[48] diye bağırdı. Sağ kolunu kaldırarak "Khamgaalagch ba daranguilagch!"[49] dedikten sonra bir saniye kadar son kontrollerini yaptı, ardından kolunu hızla indirip tüm gücüyle "Odoo!"[50] diye bağırdı. Doğrusu bu kadar kısa sürede bu kadar insanın nereden çıkageldiğini eşsiz dikkati ile tanınan Gabriel bile anlayamamıştı. Anlayamazdı çünkü kasaba merkezini dolaşmaya çıkmış gibi gözüken tebdili kıyafet yirmiye yakın Moğol koruma gökten zembille düşmüşçesine bir anda etraflarını sarmıştı. Odoo kelimesi Gabriel'in işittiği son şey oldu çünkü saniyeler içinde kendini azman bir Moğol'un kucağında karga tulumba bir aracın arka koltuğuna oturtulurken bulmuştu. Arabaya sokulurken geriye dönüp bakma imkânı bulduğunda aynı şeyin Sofia ile Heretica Pessima'nın da başına geldiğini gördü. Tek fark, Heretica bir korumanın kucağında seyahat ederken Sofia'nın etrafını 4 zebella Moğol'un etten bir duvarla örmüş olmalarıydı. Ne de olsa müstakbel Büyük Sır Üstadı'nın onlara kıyasla daha büyük bir hassasiyetle korunması gerekirdi. Yanında oturan korumaya bir şeyler söylemeye çalıştı ama adam ona dönerek çok saygılı bir sesle "Merak etmeyin efendim. Birazdan hepiniz aynı yerde buluşacaksınız." dedi. Bunları işittiğinde araba son süratle olay yerinden uzaklaşmaya başlamıştı bile.

---

48 Hazır olun!

49 Savunmacılar ve önleyiciler!

50 Şimdi!

Geride bir tek başında çuval, boğazını sıkan kemendi elleriyle gevşetmeye çalışan ve yerlerde sürüklenen Anokhi kalmıştı. Onu acımasızca çekmekte olan 3 veledin üzerine bir anda onların toplamından en az iki katı ağırlıkta bir Moğol koruma düştü. Düştü diyoruz çünkü adam bulunduğu yerden o kadar yukarı zıplayarak üzerlerine atılmıştı ki onlara yandan değil üstten çarpmıştı. Çarpmanın ilk etkisiyle bir tanesi oracıkta bayıldı. Diğer ikisi yere dağılmış, böylece çuvala bağlı sopanın kontrolünü kaybetmişlerdi. Saliseler içinde korumalardan biri başındaki çuvalı çıkarıp Anokhi'yi bir Rugby topunu oyuncu arkadaşına atıyormuşçasına iki metre ötedeki diğer korumaya attı. Anokhi bir kere daha havada süzüldü. Bir saniye dolmadan olay yerinden uzaklaştırılmış, üçüncü saniyeye girmeden de bir araba onu kardeşleri ile buluşmaya götürmek üzere yola çıkmıştı.

Yapıştığı yerden ayağa kalkmaya çalışan bayılmamış olan çocuklardan bir tanesi üzerine düşen korumaya çok yakındı. Adam da yerden kalkmak üzereyken onu fark edip yakalamak amacıyla elini uzattı. Ama beceremedi. Yakaladı ama tutamadı demek daha doğru olur, çünkü velet yumruk yaptığı eliyle adamın koluna hafifçe dokunmuştu. İşte o anda koruma kıvranarak can çekişmeye başladı. Durumu çok yakından kartal gözleriyle izlemekte olan Sukbaator hemen "Bolgoomjtoi! Khortoi bögj!"[51] diye bağırdı. Bu uyarı, can çekişen arkadaşları nedeniyle oluşan şaşkınlıktan yararlanarak hızla uzaklaşmakta olan iki veledi yakalamak için faydasızdı ama bayılmış olan ve yeni kendine gelmekte olan üçüncüsü için tam zamanında yapılmıştı. Sukbaator çocuğun etrafını saran korumalara "Yaklaşmayın. Çuvalı kullanın." diye talimat verdi. Çocuk neredeyse ayağa kalkmışken korumalardan biri sopayı yerden kapıp büyük bir maharetle ucundaki çuvalı kafasına geçirip çekti. Küçük beden önce sendeledi, ardından elleriyle bir iki kere çuvalı kafasından çıkarmaya beyhude çabaladı. Zehirli yüzüğü taşıyan elini kör dövüşü yapar gibi bir iki kere sağa sola salladı ama faydasız olduğunu anladığında nihayet mücadele etmekten vazgeçti. Sukbaator ve korumalar etrafını bir daire gibi tamamen sarmıştı ki garip bir şey oldu. Çocuk elini çuvalın üzerinden ağzına doğru götürdü. Hatta Sukbaator çuvalı ısırarak açmaya çalıştığını düşündü ama öyle olmadı çünkü velet daha önce hiç duymadıkları bir

51 Dikkat edin! Zehirli yüzük!

lisanda bazı kelimeleri bağırdıktan sonra boş bir çuval gibi yere yığıldı. Önce büyük bir titremeyle vücudunun kasıldığını gördüler, ardından kasılmalar yavaş yavaş azaldı ve en nihayetinde tamamen hareketsiz kaldı. Sukbaator yerde yatan küçücük ölü bedenin yanına yanaşarak zehirli yüzüğü taşıyan kolun üzerine ayağıyla basıp çuvalı çıkardığında bembeyaz bir surat ile karşılaştı. Önce bakışlarıyla ardından eliyle cesedi inceledi. 'Ağzından çıkan köpüğe bakılacak olursa kendini zehirlemiş olmalı.' diye düşündü. Bu sırada yaklaşmakta olan polis araçlarının sireni işitildi. Sukbaator en yakınında duran yardımcısına baktı. Ardından "Hepiniz hemen yok olun. Etrafı da toplayın. Bizden iz kalmasın. Polisi ben hallederim." diye konuştu.

Az ötede olayın geçtiği alana bakmakta olan insanlar, değişik giysileri içinde gezen turistlerin bir anda ortadan kaybolduklarını fark ettiler. Bazıları şaşırdı bazıları ise hiç şaşırmadı. Şaşırmayanlardan biri olan 6, 220'ye dönerek çok tedirgin bir sesle "Biz de intihar ettik sayılır. Bu olanları nasıl açıklayacağız?" diye sordu. 220 hemen yanında düşünceli duran 284'e baktı. Bunu gören 284 sakince "Turist kılığına bürünmüş 20 tane korumanın dibimizde olduğunu tahmin edemezdik." diye cevap verdi.

6, alay yüklü bir ifadeyle sırıttı. Ardından "Bu savunmanın Kali üzerinde bir etkisi olacağını düşünüyorsan tahmin ettiğimden daha ahmaksın." dedi.

Hayır, hayır düşünmüyorsun! Sadece mantıklı olmaya çalışıyorsun.

Niels Bohr
Danimarkalı fizikçi ve matematikçi
1922 Fizik Nobel Ödülü sahibi
XX. yy.

Bir Toplantı

Frer Marius öfkesini dizginlemekte zorlanıyordu. Ter içinde kalmış yüzü kıpkırmızıydı. Konuşurken sıktığı yumrukları ve etrafa saçtığı salyaları ile öfkelenmiş bir su aygırını bile masum gösterecek kadar hiddetliydi. Sukbaator bile ellerini önünde bağdaştırmış, başını eğmiş, fırtınanın bir an önce geçmesini bekliyordu.

Marius ciğerlerindeki bütün havayı dışarı verirken neredeyse bir hortum yaratacaktı. Gürleyen bir sesle konuştu: "Kim bunlar, kim? Size soruyorum. Zamanın sırlarına ermişiz ama üç veledin kim olduğunu mu bilemiyoruz! İçine sıçtığım...!"

Frer Jean Marius'ün sağlığından endişe ederek müdahale etmek istedi. Yumuşak bir sesle "Marius bulacağız merak etme." diye konuştu.

Fırtınanın kasırgaya dönüşme potansiyeli büyüktü. Marius alev saçan gözleriyle çocukluk arkadaşına baktı. Ardından "Neyi bulacağız? Üç aydır en iyilerimiz Unani denen puştu çözemedi. Sabır, sabır, nereye kadar? Papaların yaptığını mı yapmamız lazım?" diye kükredi.

Frer Jean duyduklarına inanamadı. Kocaman gözlerle bakarken tedirgin bir sesle "Marius ciddi olmazsın! İşkenceden bahsetmiyorsun herhâlde." diye sordu.

Marius duymazlıktan geldi. Sertçe "R.G.'yi hemen telekonferansla buraya bağlayın. Hemen!" dedikten sonra Sukbaator'a dönüp hiddetli

bir sesle "Evet Sukbaator Efendi. Anokhi kardeşin kafasına kolunuz boyunda veletler çuval geçirirken nerelerdeydiniz acaba?" diye sordu.

Sukbaator sakince "Saldırganlar çocuk olduğu için gafil avlandık. Ama hemen ardından saat gibi işleyen bir müdahalede bulunduk. Daha iyi olacağız efendim. Şu anda hep beraber güvenli bir evdeler." diye cevapladı.

Marius'ün hiddeti azalacak gibi değildi. Avazı çıktığı kadar "Ya tabi, eminim öyledir!" diye bağırdı. Sonra sustu. Bir iki kere başını salladı ve ne idiği belirsiz sözcükler homurdandı, ardından "Çocuklar bize sokağın ortasında saldırıyor ama biz bir tanesini bile canlı ele geçiremiyoruz. Gidecek çok yolumuz olduğu şüphesiz. Hem bunlar ne biçim çocuk? Nasıl bu kadar gaddar olabiliyorlar? Ve en önemlisi yakalandıklarını anlayınca intihar edebilecek kadar inandıkları şey ne?" diye sordu ve ardından "Belirsizlikten nefret ediyorum! Hemen açıklama istiyorum!" diye ekledi.

Marius nefes nefese kaldığı için susup dinlenmek zorunda kalınca etrafı kesif bir sessizlik sardı. Kimseden çıt çıkmıyordu. Tam bu esnada telekonferans perdesinde beliren R.G.'nin endişe yüklü sesi duyuldu: "Büyük Sır Üstadı neler oluyor? Kime saldırmışlar? Anokhi'ye mi, Sofia kardeşe mi?"

Frer Marius yorgun bir sesle cevap verdi: "Anokhi'nin başına çuval geçirip kaçırmaya çalışmışlar. Az önce SESHAT sistemi üzerinden herkese epikriz geçildi. Onu okuduktan sonra konuşalım."

Bu sırada Frer Jean "Sukbaator kardeş, acaba kim olduklarına dair bize ipucu olabilecek bir şey oldu mu saldırı sırasında?" diye sordu.

Sukbaator daha önceki sakin sesiyle "Oldu. Söylemeye fırsatım olmadı. Çocuk intihar etmeden önce bilmediğimiz bir lisanda bağırdı." diye cevap verdi.

Frer Jean safça "Bizim bilmediğimiz lisanlar mı var?" diye sorunca Frer Marius tüm öfkesine rağmen gülümsemekten kendini alıkoyamadı.

Sukbaator bile belli belirsiz sırıtmıştı. Sakince "Benim ne anlama geldiğini bilmediğim sözcükler olduğunu söylemeye çalışmıştım efendim." diye cevap verdi.

Frer Marius sabırsızlıkla "Evet çocuk ne diye bağırdı?" diye sordu.

Sukbaator kuruca "Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali." dedi.

Frer Marius şaşkınlıkla “Emin misiniz?” diye sordu.

Sukbaator “Evet efendim. Bütün duyan arkadaşlardan tek tek teyit ettirdim ve unutmamak için de yazdım. Velet intihar etmeden önce ‘Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali’ diye bağırdı.” diye cevap verdi.

Bu esnada epikriz notunu hatmetmiş olan R.G.’nin sesi duyuldu: “Ne dediniz ne dediniz? Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali mi? Emin misiniz?”

Sukbaator şaşkındı. Herkes sürekli emin olup olmadığını soruyordu ama onun bunun nedeni ile ilgili en ufak bir bilgisi yoktu. Yine “Evet efendim. Eminiz.” diye cevap verdi.

R.G.’nin Hindistan günleri çok geride kalmış olsa da ruhuna işlemiş oldukları aşikârdı. Kaldı ki velinimeti Hindistan’ın belki de en önemli gurusuydu. Ciddi bir sesle “Jean kardeş benden daha iyi bilir ama bu duyduğunuz kelimeler bilinmeyen bir lisan değil. Bunlardan bazıları Hint tanrıçalarının isimleri.” diye açıkladı.

Marius bunu zaten ilk duyduğundan beri biliyordu. Yine de olaylarla kelimeler arasında bir bağlantı kuramamıştı. Konuyu tartışmaya açmak için “Jean bildiklerini anlatsana.” dedi.

Jean’ın bu öneriyi tekrarlatmayacağı açıktı. Hemen “R.G. doğru söylüyor. Kirke Hint değil. O *pharmakeia* da denen bir çeşit büyü, transmutasyon, illüzyon ve ruh çağırarak geleceği görme konusunda yetenekli bir mitolojik karakterdi. Su perisi arkadaşlarıyla efsanevi Aeaea adasında yaşardı. Kirke'nin adı, sihrin bağlayıcı gücüne atıfta bulunan "halkalarla emniyete almak" veya "etrafını sarmak" anlamına gelen Yunanca kirkoô fiilinden türemiştir. Kirke'nin Aeaea adası uzak batıda, dünyayı çevreleyen Okeanos Nehri'nin yakınında bulunuyordu. Anlayacağınız O, antik Yunan’ın büyücü tanrıçası. Kirke Yunan Mitolojisinde bilinen en belirgin büyücü kadın imgesidir. Aynı zamanda erkek düşmanıdır, erkek öldüren cadı olarak da bilinir.” diye anlatmaya koyuldu.

Frer Marius sabırsızca “Allah aşkına ince detayları atlayalım Jean. Saldırganlarla bir ilişki tesis etmeye çalışıyoruz. Morrígu, Bhowani ve Kali konusunda bildiklerini söyle bakayım.” dedi.

Frer Jean sırıtırken “Morrígu kelimesini hayatımda ilk defa işittim. Diğer taraftan değerli Büyük Sır Üstadım, sadece Kali hakkında bildiklerimi anlatsam 10 cilt ansiklopedi çıkar...” demeye kalkışsa da Frer Marius’ün hiddetli bakışları ile karşılaşınca hemen çark edip

sakince anlatmaya başladı: "Hinduizm'deki üçbirlik düşüncesine *Trimurti* denir. Bizim Hristiyanların teslisine benzer. Bunlar Brahma, Vişnu ve Şiva'dır. Brahma yaratıcıdır. Vişnu koruyucu, Şiva ise yok edici veya dönüştürücüdür. İşte Kali bu Şiva'nın yoldaşı ya da eşidir. Bunu bir çeşit Yin Yang ya da karşıt çifti olarak görmelisiniz. Hinduizm'de Lord Şiva transandantal[52] gerçekliğin sessiz, tevekküllü yönü iken Kali dinamik yönüdür. Bu dinamizm, tanrıçanın yakıcı yönünün beslenmesi için canlı yaşam öğesine ihtiyaç duyar. Bu nedenle onun izniyle insan öldürülebilir. Kali ismi Kala'nın dişil şeklidir. Kala Sanskritçe *karanlık* ya da *zaman* anlamında kullanıldığı gibi siyah kadın anlamında da kullanılır. 'Zaman' burada ölüm kavramı için kullanılan bir hüsn-i tabir[53] olduğundan Kali *zamanla öldüren* olarak da anılır. Bu nedenle Kali *Kara Dişi* iken Şiva beyazdır."

Marius'ün öfkesi neredeyse geçmek üzereydi. Teşvik edici bir sesle "Pekâlâ! Bütün anlattıkların içinde sadece 'Kali'nin izniyle insan öldürülebileceği meselesi' bana saldırıyı yapanların karakteri hakkında bir şey anlatabilir gibi geldi. Fikrinizi alayım." diye konuştu.

Kimse cevap vermeyince "Hadi ama niye katılımcı değilsiniz? Bhowani için ne diyorsun Jean?" diye sordu.

Frer Jean düşünceli bir şekilde bir süre sustu ardından "Bhowani, Kali'nin onlarca isminden sadece biri. Yine de şu anda aklıma gelmeyen başka bir özelliği daha olabilir. Üzerinde biraz düşünmem lazım. Önemli bir şeydi sanki. Düşüneyim müsaade ederseniz Değerli Büyük Sır Üstadı'm." diye konuştu.

Marius takılmadı bile. Otoriter bir sesle "Katılımcı olun! Kirke'nin zehir ustası olması ile veledin kullandığı zehirli yüzük arasında bir ilişki var mıdır sizce?" diye sordu.

Yine kimseden ses çıkmayınca bir süre yere bakarak düşündü, ardından Sukbaator'a dönerek "Bu çocuk gözünüzün önünde intihar etmeyi nasıl becermiş ki?" diye sordu.

Sukbaator son derece sakin bir sesle "Fransız polisindeki dostumuza göre potasyum siyanür içmiş." diye cevap verdi.

---

52 Transandantal: Aşkın, deneyüstü

53 Öfemizm: Hüsn-i tabir. Müstehcen veya soğuk bir konunun güzel ve edebe uygun bir tarzda ifade edilmesi.

Marius çok şaşırdı. Merakla "Kafasına geçmiş çuval ile potasyum siyanürü nasıl içmiş?" diye sordu.

Sukbaator aynı sakin sesle "Azı dişinin altına bir kapsül yerleştirilmiş. Elini çuvalın üzerinden ağzına sokup onu kırmış. Anında öldü zaten." diye cevap verdi.

Frer Marius'ün yüzü aydınlandı. Heyecanla "Aha! Duydun mu Jean?" diye sordu.

Frer Jean da aynı heyecanı paylaşıyordu. "Duymaz mıyım? Çok ilginç!"

Bu esnada R.G.'nin sesi duyuldu: "İlginç olan nedir Jean kardeş?"

Jean sırıtırken "Bunu senin bilmemen çok tuhaf R.G. kardeş. Azı dişinde saklanmış siyanür hapı tam bir Nazi işi." diye cevap verdi.

Yahudiliğini hatırlamış olan R.G.'nin keyifli kahkahası duyuldu. Ardından neşeyle "137'ye bulaşan herkes bir şekilde yoldan çıkıyor zaten. Tabii ki azı dişindeki siyanür işini biliyorum. İblis kocabaşların hepsinde birer tane vardı değil mi?" diye konuştu.

Frer Jean "Hemen hepsi savaştan çok önce azı dişlerine birer potasyum siyanür hapı yerleştirmişlerdi. O dönemde çok makbul bir intihar aracıydı zaten. SS'lerin iğrenç lideri Himmler, rejimin propaganda bakanı Goebbels, Luftwaffe'nin[54] başı Göring, Mareşal Rommel hatta Hitler'in kendisi ve karısı Eva Braun, hepsi aynı bu zehirle intihar etti. Ama siyanür kullanımı sadece bununla sınırlı değildi. Potasyum siyanürün farklı bir biçimi olan hidrojen siyanür, temerküz kamplarının gaz odalarında da kullanıldı." diye anlattı.

Marius sordu: "Peki ölüme giden biri bağırarak bu isimleri neden söylesin?"

R.G. ciddi bir sesle "Çocuk ölmek üzereyken inancı uğruna öldüğü şeyi yüceltmeye çalışıyor olabilir." diye katıldı.

Marius "Çok mümkün. O zaman bu tanrıçaların sembolize ettiği şeye ölümü göze alacak kadar inanmış bir grup bize saldırdı diyebilir miyiz?" diye konuştu.

Frer Jean ihtiyatla sordu: "Anokhi'ye saldırmaları bizimle ilgili olmayabilir mi? Kişisel bir şey olamaz değil mi?"

---

54 Nazi Almanyası'nın hava kuvvetleri.

Marius kısa bir süre düşündü. Ardından "Yok sayılacak kadar küçük bir ihtimal." diye cevap verdi.

R.G. araya girdi: "Elimizde biri kadim Yunan, ikisi Hint olan 3 tanrıça var. Bunların tarihi özellikleri büyücülük, zehir üretimi, erkek öldüren cadılar olmak ve insan kurban etmeye izin vermek. Bir de intihar yöntemi nedeniyle Nazi bağlantısını ilave et. Rahmetli Büyük Sır Üstadı bu gibi durumlarda ne derdi? "Breh mashalla." Kötülük müzesi kuracak kadar malzeme mevcut. Holy shit! Surely those kids didn't grew up at the kindergarten!"[55]

Marius gülümsedi. Ardından aklına geleni hemen söylemek istedi. Yumuşakça "Efendi Djü-dschi'nin yaptırdığı araştırma var ya, bizim işlere bulaşmış hemen herkesin rüyalarında belirmeye başlayan tedirgin edici imgelerle bu saldırıyı ilişkilendirebilir misiniz? Mantığınız alıyor mu?" diye sordu.

Jean kafasını olumsuz anlamında salladı. Ardından R.G. kuruca "Böyle bir sonuca varmak için yeterli veri yok." dedi.

Marius de aynı fikirde olduğunu belirtmek için kafasını salladı. Sonra "Evet yok." diye konuştu.

R.G. atıldı: "Büyük Sır Üstadı, bunun örgütlü bir saldırı olduğu açık. Çocuk olduklarına aldanmamak lazım. Sukbaator'un bu konuda ne düşündüğünü dinleyelim."

Marius Sukbaator'a döndü. Sukbaator saygılı bir sesle "Kesinlikle örgütlü bir hareket. Çocuklar yaptıklarından çok emindi. Daha önce bu saldırıya çalışmış olduklarına eminim. Kaldı ki saldırı anındaki yüz ifadeleri, tavırları hiç o yaşlardaki çocuklara uygun değildi." diye konuştu.

R.G. sordu: "Bir çeşit uyuşturucu etkisinde olabilirler mi?"

Sukbaator kesin bir sesle "Hayır, zaten intihar edenin otopsi raporunda uyuşturucu kullanımına ilişkin hiçbir bulgu yok." diye cevap verdi.

Marius şaşkındı. Merakla "Yahu o yaştaki çocuklar herhangi bir madde etkisinde olmadan nasıl böyle davranabilir? Size de garip gelmiyor mu?" diye sordu.

---

[55] Şüphesiz bu çocuklar kreşte büyümedi!

Sukbaator sakin bir sesle "Ben büyük bir coşku hâlinde olduklarını düşünüyorum. Bir nevi vect ya da esrime hâli gibi, ne bileyim, cezbeye tutulmuş gibiydiler..." diye konuştu.

Marius ve Jean aynı anda "İlginç." dediler. Ardından Frer Jean "Fransız polisi çocuğun kimliğini saptamış mı? Anası babası kardeşleri yok muymuş?" diye sordu.

Sukbaator umutsuzluk yüklü bir sesle "Polis dostumuz elinden geleni yaptı. Yapmaya da devam ediyor ama ölenin kimliği ile ilgili tek bir ipucu bile yok." diye cevap verdi.

Frer Marius'ün duyguları şaşkınlık ile tedirginlik arasında gidip geliyordu. "Hiçbir şey bulamadılar öyle mi? Her şeye baktınız mı?" diye sordu.

Sukbaator "Bu iş Fransız hükümeti için çok sıkıntılı bir PR faciasına dönüşecek. Fransa'nın göbeğinde intihar eden bir çocuk! Ve çocuğun nasıl oraya geldiğini bile bilmiyor olmaları... Emin olun kimsenin aklına gelmeyen yerlere bile bakacaklardır. Bir şey bulurlarsa haberimiz olur. Ama bence boşuna uğraşıyorlar. İçimden bir ses veledi uzaylılar gökten atmış olsa daha çok iz bulacağımızı söylüyor efendim." diye cevapladı.

Bir süre sessizlik oldu. Hepsi düşünüyorlardı. Sonra Marius sordu: "Bu işin Unani soysuzu ile ilişkisi olabilir mi?"

Frer Jean atıldı: "Unani bir Druid. Veledin adını bağırdığı tanrıçalar ile Druid inancı arasında tarihsel bağlantı yok. Nazilerle hiç yok. Bunlar çok tutucu tiplerdir. Bağlantısı çıkarsa çok şaşarım."

Marius başını umutsuzca sallarken yumuşakça "Kim o zaman Jean? Kim bunlar? Bizi kaç kişi biliyor ki?" diye söylendi.

Jean, Marius'ün öfkesi yüzünden bir süredir ertelediği soruyu sormak için doğru zamanı bulduğunu düşünüp alçak bir sesle "Saygıdeğer Büyük Sır Üstadı'm, bu kadar aleni ve bilinmeyen bir tehdit altında olduğumuza göre 137 durumunda olduğumuzu varsayabilir miyiz? Seksiyonlara yer altına çekilme emri vermeniz..." diye sormaya yeltendi.

Maalesef Marius'ün yumuşayan sesi onu fena aldatmıştı. Cümlesini bitiremedi çünkü Frer Marius'ün gök gürültüsünü andıran sesini işitti. Gözlerini kapadı ve en kötüsüne hazırlandı. Marius cehennemden gelen bir sesle "Jean, bir daha bana geri çekilmekle ilgili bir şey söylersen seni

yelkenli bir gemi ile 2 yıllık dünya turuna yollarım!" dedi. O kadar ciddiydi ki Jean sarsıldı.

Cezayı duyan R.G. bir taraftan gülümserken bir taraftan da Jean'a acımıştı. Ne de olsa 137'nin içinde Jean'ın denizden çok hem de çok korktuğunu bilmeyen yoktu. Araya girerek "Kim olduklarını bu şekilde çözemeyiz. Tedbirimizi alıp tekrar ortaya çıkmalarını bekleyelim. Şimdilik elimizdeki somut soruna yoğunlaşalım. Unani konusunda ne yapacağız?" diye sordu.

Kurtuluşunu sezen Frer Jean hemen "İyi soru." diye atıldı.

Marius sırıtırken "Evet sorduğun iyi oldu R.G. Zaten ben de seni oyuna davet etmeyi planlıyordum." dedi.

Telekonferans ekranındaki R.G.'nin görüntüsü parazitler arasında bir an gidip geldi. Sonra onun gülümsediğini gördüler. R.G. Marius'ün söylediklerinin sadece son üç kelimesini işitmişti. Bu nedenle "Beni nereye davet ediyorsunuz?" diye sorduğunda Frer Marius'ün sırıtırken "Adres veremeyeceğim ama Gobi Çölü'nün merkezinde bir yerlerde desem yeterli olur mu? Eminim oralarda uçağını indirecek bir düzlük bulabilirsin." demesine anlam veremedi.

Frer Jean kıkır kıkır gülerken R.G. emsalsiz nöronlarını çoktan harekete geçirmiş ve olup biteni kavramıştı. Sakin bir sesle "Büyük Sır Üstadı nasıl buyurursa." diye cevap verdi.

Frer Marius "Gobi'ye ilk defa gittiğine göre yanına Sukbaator'u da alman lazım. Hem Kam Kul ile tanışmış olursun hem de Unani maymununun kafesinde olup olmadığını gözlerinle gör. Soysuzu çözebilirsen de dile benden ne dilersen." diye konuştu.

Bu esnada Jean lafa karıştı: "Değerli Büyük Sır Üstadı acaba Unani'yi çözmek için R.G. yerine Esliba kardeş daha iyi bir seçenek olmaz mıydı?"

Frer Marius şaşırdı. Merakla "Neden?" diye sordu.

Frer Jean "Duygulara müdahale edebildiği için Unani'ye de mü..." demeye çalışsa da Frer Marius bir el işaretiyle onu susturdu.

Kızgınlığını belli eden bir tonda "Ah be Jean. Unani de elleri bağlı bekleyecek mi? Karşılıklı oturacaklar ve birbirlerinin duygusunu azaltıp arttıracaklar da ne olacak? Hem Unani'nin tecrübesi Esliba'dan kat be kat fazla. Kuzuyu kurda teslim edecek hâlimiz yok. En çok gelecek vadeden ruhçumuzu riske atmaya ise hiç gerek yok. Olmaz. Hem Unani

R.G. karşısında yalan da söyleyemez, anında yakalanır. R.G. bu açıdan da doğru seçenek. Hem Kam Kul da orada olacak." diye konuştu.

Bu sırada aşırı saygılı bir ifade ile söylenenleri dinlemekte olan Sukbaator "Ben Moğolistan'a gideceksem burada alınacak ek tedbirler varsa şimdiden bilmek isterim." diye konuştu.

Marius ciddiyetle başını salladı. Tereddütlü bir tonda "Ben de içimden onu düşünüyordum. Bu saldırganlar her kimse anlaşılan bizi bizden iyi tanıyorlar. Lavaur gibi Fransa'da bile az tanınan bir kasabada bizi bulabildiklerine göre güvenli zannettiğimiz hiçbir yer güvenli olmayabilir. Bir de Magnum Opus Gnostica'nın bireysel muhafızlar tarafından korunması artık bana çok sağlam gelmiyor. Bu konuları iç çemberimizde tartışmaya açma zamanı geldi ama karar çıkıncaya kadar öncelikle Sofia'yı ve yakın çevresini çok iyi korumaya almamız lazım." diye konuştu.

Sukbaator duygusuz bir sesle "Efendim tedirgin olmamaları için uzaktan koruma yapmamızı talep etmiştiniz. Bunu değiştirmek zorundayız. Güvenlik kalitemizi zayıflatıyor." dedi.

Marius düşünceli bir şekilde başıyla olumladı. Bu esnada Frer Jean heyecanla "Hepsini zahmetsiz ve çok iyi koruyabileceğimiz bir yer biliyorum." dedi.

Frer Marius şaşkın bir bakış fırlattı. Ardından kinayeli bir sesle "Neresiymiş o?" diye sordu.

Frer Jean dünyanın en müzikal Latincesiyle "Insula de Sanctae Memoriae."[56] diye cevap verdi.

Marius'ün yüzünde güller açtı. Kinayeden eser kalmamış bir sesle "Ah Jean. Bana bu önerilerle gel! Bravo! Muhteşem fikir!" dedi. Bu sırada koca gövdesiyle Frer Jean'a kısaca sarılmayı da ihmal etmemişti.

Sabırsızlığı çok belirgin olan Sukbaator "O zaman..." diyerek cümleye başlamak üzereyken Frer Marius onu durdurdu. Kesin bir tonda "Evet Sukbaator, mümkün olan en kısa sürede Sofia, Heretica, Gabriel ve Anokhi'yi *Kutsal Hafıza Adası*'na yerleştirmek için gerekli hazırlıklara başlıyorsun. Oradaki asistanım İris'e hemen şimdi talimat veriyorum. En iyi adamlarını da adanın içini, dışını, üstünü hatta denizin altını kontrol edecek şekilde konuşlandırıyorsun. Değil kuş, adanın üzerinde

56 Insula de Sanctae Memoriae: (Lat.) Kutsal Hafıza Adası

sivrisinek uçsun istemiyorum. Hazırlıklarını tamamladıktan sonra R.G. ile Unani'yi sorgulamaya gidersiniz." diye talimat verdi.

Frer Jean kıkır kıkır gülmeye başlayınca Frer Marius "Ha gayret yumurtlayacaksın Jean. Durup dururken ne diye anaç tavuk gibi kıkırdayıp duruyorsun?" diye sordu.

Jean sırıtırken "Sukbaator adaya taşınacağı haberini verirken Heretica'nın yüzünün alacağı ifade gözümün önüne geliyor da." diye cevap verince olası bir problemi olduğunu yeni idrak eden Sukbaator'un yüzü asıldı.

Frer Marius Sukbaator'a bakarken otoriter sesi ile "Heretica sorun yaratırsa Büyük Sır Üstadı'nın kesin emri diyeceksin." diye konuştu.

Sukbaator başını saygıyla eğdi ama bir şeyler söylemek ister gibi durduğundan Frer Marius dayanamayıp sordu: "Ne oldu Sukbaator? Heretica inatçıdır ama sonunda anlayışlı olacaktır."

Sukbaator gülümsemeyi bilseydi şüphesiz gülümserdi. Bunun yerine duygusuz bir sesle "Efendim programınızda benim de katılacağım bir tören vardı. Onu hatırlatmak istemiştim. Ben gideceğime göre siz..." derken Marius elini alnına vurdu.

"Hassiktir! Nasıl unuturum. Gölge Okulu'nun açılışı var."

R.G. uzun süredir konuşulanları dinlemekle yetindiğinden sıkılmıştı. Yüzünde geniş bir gülümseme eşliğinde şakacı bir tonda "Ah evet. Bana da davetiye yollamışsınız ama Gobi Çölü'nde olacağımdan katılamayacağımı bildirmek istiyorum." dedi.

Frer Jean tedirgin bir sesle "Değerli Büyük Sır Üstadı acaba bu ortamda böyle boyutlu bir açılış yapmak doğru olur mu?" diye sordu.

Marius gururla karışık bir büyük bir güvenle "2000 yıldır bugünü bekliyoruz. Artık beklemeyeceğiz. Ne olursa olsun o okulu açacağız." diye konuştu.

Ardından neşeli bir tonda "Haydi bakalım Jean. Senle ben Samos adasına gidiyoruz, R.G. de Moğolistan'a. Hayat böyle bir şey işte." diye eklemeden edemedi.

Sahipleneni az diye hakikate hürmet etmekten vaz mı geçeceğiz?
Hakikat, kendini hep açıklık içinde saklar.

Dücane Cündioğlu
Filozof, yazar, eğitmen
XXI. yy.

Bir Kehanet

Efendi Djü-dschi, İkinci Boer Savaşı'ndan bu yana olup biten her şeyi görmüş, ebedîlikten bedbin, yorgunluktan sulanmış asırlık gözlerini bir iki kere kapatıp açtı. Yılların yükü artık kendini fazlasıyla hissettiriyordu. O kadar ki, bazı günler artık eve gitmek bile ona yük gelmeye başlamıştı. O da Benares Hindu Üniversitesi'ndeki çalışma odasında, tüm itirazlarına rağmen Pandit'in bir köşeye yerleştirmeyi başardığı sedirin üzerine kıvrılıp yatıyordu. Bu da o gecelerden birinin sabahıydı işte. Pandit çay servisine yeni başlamıştı. Ritüelin uzayacağını bildiği için uzun süredir karşısında sessizce oturmakta olan Mir Kemal Kâmil'e dönüp "Artık sürekli yorgunum Mirim. İkinci İstanbul Konklavı'nda yaşadıklarım bardağı taşıran son damla oldu. Yüz yıldır yerine oturmuş dengem bozuldu. O geceden sonra bir daha asla tam manasıyla toparlanamadım. Dönme zamanım yaklaşıyor." diye konuştu.

Mir Kemal huzursuz bir sesle "Öyle konuşma Efendi kardeş. Sen hepimizi gömersin. Hem 137'nin sana hâlâ çok ihtiyacı olduğunu görmüyor musun?" diye cevap verdi.

Efendi Djü-dschi cevap vermedi. Pandit servisi bitirip çıkınca konuşmaktan oldum olası nefret eden iki adam uzun süre boşluğa bakarak bir nevi trans hâlinde oturdular. Ardından sanki o uzun sessizlik yaşanmamış gibi Efendi Djü-dschi tekdüze bir sesle "Evet biliyorum ama sıklıkla kendimi bir kalemi bile yerinden oynatamayacak kadar bitkin hissediyorum." dedi.

Mir Kemal duygulu bir sesle "Uzun ve bereketli bir ömrünüz olmasını diliyorum." dedikten sonra yine uzun bir sessizlik oldu.

Efendi Djü-dschi çayından bir yudum aldı. Nezaket gereği onun içmeye başlamasını sabırla beklemekte olan Mir Kemal hemen kendi fincanına sarıldı. Ardından gülümserken "Müthiş!" dedi.

Efendi başını sallarken kuruca "Flowery Orange Pekoe diye ararsan iyi bir çay tüccarında bulursun." dedi.

Bir süre daha sessizce oturdular. Efendi çayını sindire sindire içtikten sonra son yudumla birlikte "Esliba?" diye sordu.

Mir Kemal "Onu üniversiteye geri gönderdim. Gabriel aylardır oraya uğramadığı için Esliba'nın izin alması zaman içinde çok zorlaştı. Zaten Gabriel'in kovulmadan bu kadar uzun süre izin alabilmesi için Frer Marius'ün çekmek zorunda kaldığı ipler nedeniyle yeterince dikkat çekmiştik. Daha fazla zorlayamazdık." diye cevap verdi.

Efendi artık çok seyrelmiş uzun beyaz sakalını sıvazlarken başını evet anlamında salladı.

Bir dakika kadar süren sessizlikten sonra Mir Kemal "Gabriel üniversiteyi bırakma kararı alırsa asıl o zaman Esliba için izin almak imkânsız hale gelebilir." diye konuştu.

Efendi gözlerini bir çizgi oluncaya kadar kıstı. O kadar ki bir yılan görse şüphesiz hasetinden çatlayabilirdi. Hafif bir şaşkınlık ifadesi ile "Üniversiteyi bırakmak mı?" diye sordu.

Mir Kemal "Evet efendim. Biliyorsunuz Sofia ve Gabriel, Heretica Pessima'yla Lavaur'da Magnum Opus'larına çalışıyorlar. Sofia'nın hazır olması için zaman çok kısıtlı olduğundan bu çaba tam zamanlı bir hâle dönüştü. Eh, Gabriel'siz de olamayacağı için..." diye cevap verdi.

Efendi düşünceli bir şekilde yere baktı ardından "Gabriel üniversiteyi bırakma konusunda çok iyi düşünmeli ve vereceği karardan yüzde yüz emin olmalı." dedi.

Mir Kemal "Anlıyorum efendim." diye cevap verdi.

Efendi Djü-dschi sözlerinin iyice anlaşılması gerektiğini belirtmek için pek yapmadığı bir şey yapıp söylediklerini neredeyse tekrar etti. Upuzun işaret parmağını kaldırıp ciddi bir sesle "Gabriel gerçekten istediği için değil de sadece Sofia'yı mutlu etmek için büyük çabalarla

ulaştığı konumdan feragat ederse korkarım bu durum ileride aralarında büyük sorunlara neden olacaktır." diye açıkladı.

Mir Kemal "Bunu kendisine ileteceğimden emin olabilirsiniz." diye konuştu.

Üst üste uzun cümleler kurmalarının getirdiği sıkıntıdan olsa gerek ikisi de kendilerini epey bir süre sessizliğin huzurlu kollarına bıraktılar. Pandit çayları tazelemek için içeri girdiğinde de suskunlukları devam etti.

Ardından Mir Kemal fısıldar gibi bir sesle "Size raporumuzu sunmak için gelmiştim." diye konuştu.

Efendi Djü-dschi başını salladı.

Mir Kemal devam etti: "İlk olarak Protos Afonos'un Niyetedicileri sizinkilerle aynı temada rüyalar görmeye devam ediyor. Ardından Düş Koleksiyoncusu bizim tespitlerimizi kendi perspektifinden bir nevi teyit etti. Bu sırada Heretica Pessima'dan bir bilgilendirme notu aldım. Eğitimindeki 16 talebesinde de benzer rüyalar görülmeye başlandığını belirtiyordu. Peki sizin rüyalarınız ile ilgili olarak bir gelişme oldu mu?"

Efendi duygusuz bir sesle "Bu araştırmayı başlatmama neden olan rüyalarımda bir farklılık yok. Hatta süreklilik var." diye cevap verdi.

Mir Kemal huzursuz bir sesle "Hepimizin eş zamanlı aynı temadaki rüyalara maruz kalmamız tesadüf olamaz!" dedi.

Efendi Djü-dschi bir süre düşündü. Ardından "Tesadüf diye bir şey yok, hiç olmadı, hiçbir zaman olmayacak!" dedi.

Mir Kemal dramatik bir sesle "Ve Çağ Dönümü'nün ufkundayız." diye tamamladı.

Efendi başını kaldırıp hafifçe gülümsedi. "Olasılıkları değerlendirdiniz mi?" diye sordu.

Mir Kemal sakince "Bize göre elle tutulur 3 olasılık var. Birincisi 137'nin merkez birliğinde yeni bir ihanet, ikincisi C.G. Jung'un ölüm döşeğindeki kehaneti, üçüncüsü ise dâhi bir Niyetedicinin önerisi olan insanlığın doğaya ihaneti." diye cevap verdi.

Efendi Djü-dschi sol kaşını kaldırırken işittiklerinden etkilendiğini belli eden bir ifadeyle "Ah! İlginç önermeler." diye konuştu.

Bir süre sessizce düşündüler, ardından Efendi fısıldayarak "İnsanlığın doğaya ihaneti..." diye tekrarladı. Uzun kemikli

parmaklarıyla kafasını kaşıdı. Dudaklarını büzüp başını hacıyatmaz gibi sağa sola salladı. Sonra ciddi bir sesle "Bu son söylediğiniz fevkalade bir hipotez." diye konuştu.

Mir Kemal aynı düşüncede olduklarını anlayınca mutluluğunu belli etmek için gülümsedi. Ama gülüşünün dudaklarında donması an meselesiydi, çünkü Efendi "Yine de..." diyerek kısa bir süre sustuktan sonra konuşmasına söyle devam etti: "Diğer olasılık Jung içeriyor!"

Mir Kemal şaşkınlık yüklü merakla "Yani?" diye sordu.

Efendi Djü-dschi dudaklarını burup iki kaşını da kaldırıp ciddiyetle "Gereğinden uzun hayatım bana, Jung'un müdahil olduğu hiçbir konunun önemsiz olamayacağını öğretti. O, tarihin gördüğü en büyük sır ehli vizyonerlerden biriydi. Lao Tzu kalibresinde bin yılda bir gelenlerdendi. Onu çok ciddiye alırım." diye cevap verdi.

Mir Kemal ihtiyatla "Kardeşlerimizin hemen hepsi ölüm döşeğindeki kehaneti yeterince somut olmadığı için her türlü anlama gelebileceğini düşünüyorlar." diye konuştu.

Efendi dudaklarını büktü. Gözlerini kapatıp açtıktan sonra duygusuz bir sesle "Haklı olabilirler ama herhangi bir olay bir faninin zihninde Jung'u çağrıştırmış ise bunun mutlaka kolektif bir anlamı vardır. Adamın kitaplarını okurken bile olmayacak işler gelir insanın başına. Rüyaları Jung'un kehaneti ile ilişkilendirme fikri kimden çıktı? O da Niyetedicilerden biri mi?" diye konuştu.

Mir Kemal "Evet ama ilginç olanı aynı anda ben de üstelik onlardan bağımsız olarak aynı şeyi düşünmüştüm." diye cevap verdi.

Efendi Djü-dschi ciddi bir sesle "Aha! Peki bu tesadüf olabilir mi?" diye sorunca Mir Kemal hemen "Haklısınız mümkün değil." diye cevapladı.

Bir süre sessizce düşündüler, ardından Efendi Djü-dschi avuçlarını açıp omuzlarını silkti. Ciddiyetle "Kardeşlerimizin ilk anda türümüzün doğaya ihanet ettiği varsayımını benimsemiş olması, en mantıklı sonuçmuş intibaı uyandırıyor. Ama Jung'un ölüm döşeğindeki kehaneti birden fazla kişinin aklına düşmüşse bunu yok saymamız ya da ciddiye almamamız ancak aptallığımızı gösterir." diye konuştu.

Mir Kemal umutsuzluk dolu bir sesle "Bu durumda aradığımız cevabı hâlâ bulamadık. Üstelik açmazdayız." dedi.

Efendi Djü-dschi soruya cevap vermek yerine aklına takılan soruyu sormak istediği için "Kehanet 1961'de yapıldığına göre Jung'un öngördüğü 50 yıllık süreyi çoktan aştık. Buna bir yorum getiren oldu mu?" diye konuştu.

Mir Kemal, 'Efendi'nin yorgun ihtiyar hâli buysa gençken nasıl bir şeydi kim bilir?' diye düşünmeden edemedi. Gülümseyerek "Niyetediciler aralarında tartışmışlar. Kehanetin oluştuğu anda Jung'un sürekli bir nevi komaya girip çıktığı yani nesneler dünyası ile bilinçdışı arasında gidip gelmesi nedeniyle zamanın izafi olarak düşünülmesi gerektiğini, bu nedenle de verilen tarihin kesinlik ifade etmesinin mümkün olmayacağı sonucuna varmışlar." diye cevap verdi.

Efendi memnun gülümsedi. "Bu Niyetediciler sezgisel zekâları müthiş insanlar. Size bir tebrik mektubu yazacağım. Protos Afonos'a da ulaştırırsınız."

Mir Kemal gururlu olduğu kadar müteşekkir bir sesle "Onur duyarız Efendi Djü-dschi kardeş." dedi.

Efendi cevap vermedi. Yeni öğrendikleri üzerinde derin bir düşünme hâline girmişti. Mir Kemal durumu fark edince sessizce bekledi. Bir süre sonra Efendi Djü-dschi "Doğru soruyu sormadığın müddetçe alacağın cevapların hiçbir değeri yoktur." dedi.

Mir Kemal 137'de en çömez kardeşin bile bildiği bu sözleri işitince gülümsedi. 'İhtiyar kurt iz üzerinde.' diye düşündü. Ardından merakla "Yanlış soruları mı sormuşuz?" diye konuştu.

Efendi ciddi bir sesle "Ya aradığımız bir neden değilse?" diye sordu.

Mir Kemal kaybolmuştu. "Nasıl bir neden değilse? Ne aramalıyız ki?" diye sordu.

Efendi tonunu bile değiştirmeden "Ya saydığınız iki hatta üç olasılık da aynı anda aynı sonucu ima ediyorsa? Hatta ya biri diğerinin kaçınılmaz sonucuysa?" diye konuştu.

Mir Kemal o kadar şaşırmıştı ki ağzını açıp bir şey söyleyemedi. Sadece 'Mükemmel olanların en mükemmeli olmak böyle bir şey olsa gerek; kimsenin aklına gelmeyen olasılıkları öngörmek!' diye içinden geçirdi.

Efendi Djü-dschi sakin bir sesle "Bak neler olabilir düşünelim. Bir, doğaya ihanet ediyor olmamız Jung'un kehanetinin nihayet gerçekleşiyor olmasının nedeni olabilir. İki, yeniden büyük bir ihanete

uğrayıp bu gidişata dur diyebilecek tek örgütlü çaba olan 137'nin ortadan kalkması da Jung'un kehanetinin gerçekleşmesini kolaylaştırıyor olabilir. Üstelik biri diğerlerini dışlamak zorunda da değil. Aksine birbirlerini destekliyorlar. Bu da üzerinden 50 yıl geçmesine rağmen bu kehanetin kolektif bilinçdışımızda hâlâ yaşıyor olmasını açıklıyor. Yaşıyor olmasa aynı sizin aklınıza geldiği gibi Niyetedicilerden birilerinin de aklına gelmezdi. Kehanet kolektif ruhta hâlâ canlı!" diye açıkladı.

Mir Kemal bir nevi aydınlanma yaşadı. Şimdi her şey yerli yerine oturmuş, hatta önceki kararı ona çok dayanaksız görünmeye başlamıştı. Efendi Djü-dschi'ye takdir dolu gözlerle baktı. Efendi sadece müthiş yetenekleri olan bir ruhçu değil aynı zamanda analitik zekâsı ile en güçlü bilim insanlarının muhakemesini gölgede bırakacak kalibrede biriydi. Bunları düşünürken aklına Frer Marius'ün söyledikleri geldi.

Mir Kemal saygılı bir sesle "Efendi Djü-dschi size gelmeden önce Frer Marius beni arayarak bir ricada bulunmamı istemişti. Bilmediğimiz, tanımadığımız bir düşmanla karşı karşıyayız. Son saldırıdan sonra sizi burada korumak neredeyse imkânsız hale geldi. İç çemberi oluşturan bütün kardeşlerin tedbiren tek bir noktada toplanmasını istiyor. Sizin de en kısa sürede bu davete icabet etmeniz onu çok rahatlatacak." diye konuştu.

Efendi Djü-dschi duygusuz bir sesle "Makul. Nerede?" diye sordu.

Mir Kemal "Insula de Sanctae Memoriae." diye cevap verdi.

Efendi Djü-dschi'nin yüzü aydınlandı. Konuşmanın başından beri ilk defa mutlu olduğunu bu denli belli etmesi Mir Kemal'in de merakını cezbetmişti ama bu fazla sürmedi, çünkü Efendi neşeli bir tonda şöyle dedi: "Ah! Kutsal Hafıza Adası davetini hiçbir şeye değişmem. Büyük Sır Üstadı'nın ricasını da emir addederim."

Mir Kemal memnun olmuştu.

Efendi bir süre gülümser vaziyette düşündü. Ardından şöyle dedi: "Zaten bir ömür boyu tuttuğum günceleri artık ait oldukları yere teslim etme zamanı gelmişti. Bu davet bir vesile olur. Ama senin burada kalmanı rica edeceğim. Niyetedicilerin sana ihtiyacı olacağını hissediyorum."

İnsan kötülükteki suç ortaklığını artık kabul etmelidir.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
Kırmızı Kitap
XX. yy.

Bu bölüm, Analitik Psikoloji'nin kurucu babası Carl G. Jung'a -insanlığa hediye ettiği yeri doldurulamaz eserlerine bir minnet ifadesi olarak- ithaf edilmiştir. Bu bölümün yazılmasına esin kaynağı olmuş ve ölümünden hemen önce bitirdiği "İnsan ve Sembolleri" kitabında aşağıda verilmiş fikirlerin daha geniş anlatımlarını bulabilirsiniz.

Gölge Okulu

Samos adasının üzerinde kendini göstermeye mahcup bir çaba harcayan tek tük kar beyazı bulutlar, muhteşem havayı kartpostallara basılacak bir manzaraya dönüştürüyordu. Gerçekten de bunlar büyülü anlardı, çünkü limanın içindeki Pitagoras heykelini yalayarak sahile vuran hafif rüzgâr, güneşin yakıcılığını dağıtmakla kalmıyor, ışıkla yıkanmış ortama büyülü bir huzur da bahşediyordu. Nihayet bin yıllara uzanan örgütlü bir çaba, çile ve irade karşısında inatla direnen uğursuz dev, en nihayetinde gözünü kırpmak zorunda kalmıştı. Frer Marius simsiyah bir pantolonun üzerine giydiği altın renkli işlemelerle bezenmiş, yakası kapalı ve önden düğmeli dizine kadar uzanan tuniği andırır giysisi içinde her zamankinden zayıf görünüyordu. Sakince etrafına bakınırken gülücükler saçıyor olsa da bakışlarında başat olan duygu gururdu. Konuşmasını yapmak için Pitagoras heykelinin önüne kurulmuş sahnenin kenarında son hazırlıkların tamamlanmasını bekliyordu.

Az ötede alışkın olduğumuzdan farklı bir heyecanla kollarını sallaya sallaya bir şeyler anlatmakta olan Frer Jean, Gölge Okulu projesinin yeni yöneticisi Frer Alfred'in kafasını ütülemekle meşguldü. Dudak okuma konusunda bir deha sayılabilecek Frer Marius, onları fark edince Jean'ın "Bak Alfred, bu gördüğün heykelde Pitagoras, bir üçgenin cathetus

kenarı ile aynı hizada olan tepe noktasını işaret ederken gösterilmiştir. Bu aynı zamanda dik kenarlardan biridir. Bak şimdi, iki dik kenarın kestiği açının tam karşısındaki kenara hipotenüs denir. Bu her zaman bir üçgenin en uzun kenarı olur. Onun üzerine de değişik geometrik desenler yapmışlar..." dediğini hemen anladı. Bezgin yüzü yerlerde sürünen Alfred'e acıma duygusuyla karışık bir şefkat gülümsemesiyle bakmadan edemedi. O anda açılışı yapmak için özel olarak davet edilmiş olan 137'nin kadim dostlarından ünlü bir film yönetmeninin sahneden gelen sesi duyuldu.

"Değerli dostlarımız, değerli misafirler. Çok ama çok uzun süre bekledik. Daha fazla sabretmek istemiyoruz. Dünyanın ilk Gölge Okulu'nun açılış konuşmasını yapmak üzere *Vitam Vero Impendenti*[57] *Derneği* mütevelli heyeti başkanı Frer Marius üstadı sahneye davet ediyorum."

Frer Marius iri cüssesinden beklenmeyecek bir atiklikle iki basamağı hızla çıkıp sahnenin ortasına doğru yürüdü. Göğsü önde, omuzları arkada, kızını en nadide üniversitelerin birinden mezun etmiş gururlu bir baba gibi duruyordu. Kısa ama yoğun bir alkış sesi duyuldu. Ne olup bittiğinden bihaber turistler meraklı gözlerle olanları seyrederken Marius yavaş hareketlerle cebinden bir kâğıt çıkarıp gece gündüz boynuna asılı duran okuma gözlüklerini taktı. Mikrofonu ağız hizasına doğru düzelttikten sonra bir süre tuttuğu notlara baktı ve ardından duygu yüklü bir sesle şöyle konuştu:

"Değerli davetliler hoş geldiniz,

Davetimize icabet ettiğiniz için çok teşekkür ederiz. Bugün iki bin yıllık bir rüyanın, büyük bir hülyanın, abidevi bir ütopyanın nesneler dünyasında vücut bulmaya başladığı çok özel bir gündür. Sözlerime bu günlere kavuşabilmemiz için kendilerini feda eden binlerce kadim kardeşimize ne kadar borçlu olduğumuzu hatırlatarak başlamak isterim. Onlar olmasaydı peşinde koştuğumuz insanlık ideali çöldeki bir seraptan öteye geçemezdi.

Ardından bu konuşmama da esin kaynağı olan ve fikirlerimizi bilimin güvenli limanına yanaştırmak için ömrünü vermiş büyük üstat Carl

57 Vitam vero impendenti: (Lat.) J. J. Rousseau'nun Juvenal'den ödünç alıp yazgısına simge ettiği 'yaşamını hakikat uğruna riske atan kişi' anlamındadır.

Gustav Jung'a ne kadar minnettar olduğumuzu bir kere daha hatırlatmak isterim.

Sevgili dostlarım,

Biraz uzun konuşacağım için şimdiden affınıza sığınıyorum. Sizlere hitap ettiğim şu anda kaygılarım mutluluğumu gölgelemektedir. İnsanlığın içine düştüğü açmazlar geçmişe kıyasla çok daha fazla fark edilir olmuştur. Buna rağmen insanlık hızla bir kıyamete doğru sürüklendiği gerçeğini umursamamakta ısrarcı davranmaya devam ediyor. Çünkü biz, insan doğamızdan kaynaklanan dehşetli bir illetin pençesine düşmüşüz. Bu illet en mahremimizde yer aldığından bize o kadar aşina ki onun bize sahip olmak için doğru anı kollamakta olduğunu fark bile edemez olmuşuz. *Bu ihmal bizi her zaman potansiyel suçlular olduğumuz gerçeğine götürür.* İçine iki dünya savaşı sığdırmayı becerdiğimiz son yüzyıla bakın; orada, bu vurdumduymazlığın bir toplumu kötülüğün aracısı yapmanın en kolay yolu olduğunu açıkça gösteren kanıtlar bulacaksınız. Üzerinde arsızca kavga etmekten usanmadığımız kavramlar; ırk, renk, milliyet, din ya da mezhep fark etmeksizin hepimiz gelmekte olan kıyametin açık tehdidi altındayız. Üstüne üstlük çoğumuz yaratılan yeni teknolojilere kanarak artık doğaya hâkim olduğumuzu sanma gafletine kapılmıştır. Bu evrensel bir yanılsamadır! Kozmik bir şaka! Çünkü insan, ruh hâlini ve duygularını farkında bile olmadığı bilinçdışı faktörlerin sayısız gizli yoldan yönlendirdiğini fark etmediği sürece kendini kandırmanın ötesine geçemez. Oysa doğanın nispeten yeni bir buluşu olan bilinçlilik dediğimiz şey kendini yavaş yavaş iç dünyamızdan ayrıştırmaya başlamış olsa da içgüdülerimiz varlıklarını en derinimizde ve tüm güçleriyle sürdürmektedirler.

Dostlarım,

Modern insan ikili doğasını kabullenmek zorunda kalmaktan sistemli bir şekilde kaçınmaktadır. Mekanikleşmiş dünyamızda bilincimiz ile bilinçdışımız artık bir bütünün iki yarısı değil. Gök gürültüsü artık öfkeli tanrıların sesi, şimşek de onun cezalandıran mızrağı değil. Toprak artık sadece kara bir toz yığını. *Toprak Ana* ölmüş! Bireyin doğayla olan bağlantısıyla beraber bu sembolik anlam dünyasının ortaya çıkardığı güçlü şifalı duygusal enerji de yok olup yitmiş. Eros'u iğdiş etmişiz! Ağaçlar sadece ağaç olmayıp aynı zamanda insanın yaşam prensibi, yılan sadece sürüngen olmayıp aklın

bedenlenmiş hâlinin sembolü olmaktan çıkınca da nesneler dünyasında kendini somutlaştırmak için dolaylı yollar kullanmak zorunda kalan arketiplerin insafına kalmışız.

Acınacak haldeyiz! Modern insan büyük bir ironin nadide örneği olarak adlandırılmış *akıl çağının* kendisini psişik yer altının merhametine ne denli bırakmış olduğundan bihaber gününü gün etmekle meşgul. Durumumuz eski ahşap bir eve dadanmış fareyi bir türlü yakalayamadığı için son çare olarak evi ateşe vermek zorunda kalan ahmak ev sahibininkine çok benziyor. O da aynı bizim yaptığımız gibi, evin tamamı yanmadan fareyi öldürebilirse, hemen müdahale ederek yangını söndürüp evini kurtaracağı hayalini kuruyor. Biz ise kendimizi bâtıl inançlardan kurtarmak için şu ana kadar yaptıklarımızın ruhsal değerlerimizi büyük ölçüde yakıp yok ettiğini anlamış bile değiliz. *Binlerce yıldır biriktirdiğimiz psişik değerlerden oluşturduğumuz ruhsal geleneğimiz iğdiş edildi*! Oysa bâtın ve akıldışı unsurlardan temizlenmiş toplum dediğimiz şey, aynı çağımızın vebası fiziki güzellik gibi, sadece dış görünüşten ibarettir. O kaplamanın altında her an patlamaya hazır bir yanardağ yatmaktadır. Çünkü sadece fiziki dünyada gördükleriyle sınırlı geçici bilincimizin anlamlandırabildikleri dışında, ondan da önemli başka bir gerçekliğin varlığından bihaber olmamızın ne anlama geldiğini kavrayabilmekten henüz çok uzağız. Kendimizi dış boyanın parlaklığına kaptırıp aldanmaktan vazgeçmeliyiz. Unutmayın ki, genişleyen bir güneş süpernova oluşturmak için patlamadan hemen önce en parlak hâlinde görünür. Bir saniye sonra ise yıldız tozu olarak uzaya dağılmış ve karanlığa dönüşmüştür.

Hiçbirimiz insanlığın simsiyah kolektif gölgesinden muaf değiliz! Her birimiz hemen şimdi, gücünü *ignotium per ignotius*[58] bir gerçeklikten alan ve nesneler dünyasında kendini göstermek için hiçbir fırsatı kaçırmayan bu eğilimlerimizin gerçekte ne olduklarına dair yeni bir *kötülük muhayyilesi* oluşturmak zorundayız. Çünkü sadece ahmaklar, içinde bulundukları şartları inkâr ve ihmal ederler. Bilinçdışı olan her içeriğin istemsizce karşıdakine yansıtıldığı bilimsel bir gerçek olduğuna göre artık hiçbir müdahale gerektirmeden oluşan kolektif yansıtmanın, dünyamızı bireylerin karanlığından imal edilmiş tıpkı-basımlar ile doldurduğunu fark etmemiz gerekir. Bunları düşman addederken

58 Ignotium per ignotius: (Lat.) Açıklanmaya çalışılan şeyden daha belirsiz olan açıklamalar. Açıklanamaz olan.

aslında kendimizle savaştığımızı dahi anlamak istemiyoruz. Bu yüzden her birimiz kendi bilinçdışımızı anlamak için öncelikle bireysel gölgemizi ve onun kötülük yaratma potansiyelini tanımaya ciddi olarak zaman ayırsak hiç fena olmazdı. Böylece kolektif gölgeyi yani insanlığın karanlık yanını anlayabilir ve her türlü ahlaki ve ruhsal ayartmaya karşı bir nebze bağışıklık kazanabilirdik.

Dostlarım,

Bunu yapabilmek için de bilinçdışının ürettiği sembollere doğru yaklaşmamız gerekir. Onlara yalnızca Logos ile yani rasyonel bakış açısıyla bakarak anlamsız olduklarını düşünüp görmezden gelmek tam bir budalalıktır. Çünkü onlar ruhsal yapımızın çok önemli temel parçalarıdır. Dahası insanlığın yapısında yaşamsal önemleri olan ruhsal güçlerin fiziki dünyamızdaki tezahürleridir. Bu güçlere modern psikoloji arketip adını vermişse de biz onlara Dominant diyoruz. Bunun nedeni bir nevi bilinç ve kendine özgü ruhsal yaşamla donatılmış yüksek otonomiye sahip güçler olmalarıdır. Bunlar, tarih boyunca evrensel olarak gerçekleşen tavırları ve düşünce biçimlerini temsil ettiler, hâlâ ediyorlar ve çok büyük ihtimalle her zaman edecekler. Üstelik ciddi zararlara yol açmaksızın oldukları yerden sökülemedikleri bir vakıadır. Bastırıldıkları ya da ihmal edildikleri zaman da otonom olmalarından kaynaklanan psişik enerjilerinin öngörülemez dehşetli sonuçlara neden olduğu tarih boyunca açıkça görülmüştür.

İşte bu nedenle dünyamızın bugün akıl adlı ilah tarafından yönetilmesindeki tehlikeye işaret etmek zorundayız. Çünkü onun dışında kalan ilahların bilinçdışından bilince çıkabilecekleri bütün yolların tıkanmış ve kendilerini ifade edemez hâle gelmiş olmalarının nasıl bir felakete neden olacağını geçmişe bakarak tahmin edebiliyoruz. Bilincimiz kendisini ruhumuzdan o kadar kopardı ki, içimizde olup bitenleri kendisinin ürettiğini zannediyor. Heyhat, bilincimiz o sınırlı kapasitesiyle efendilerinin kontrolünden kurtulduğunu hayal etse de onlar hâlâ oradalar ve belirli bir genel koşul oluştuğunda tüm güçleriyle ortaya çıkmakta hiç tereddüt etmezler. Bu koşul hemen her zaman, kolektif bilinçdışında uzun zamandır biriken soruların sonucunda ortaya çıkan ve toplulukların uyum sağlaması gereken yeni yönelim ve dönüşümler öncesinde oluşur. Bu sorular doğru anlaşılmaz ve uzun süre net bir cevap verilmezse bu durumu temsil eden Dominant adım atar ve daima bu gibi dönemlerin karakteristiği olan reaksiyonu yaratır.

Henüz, bilinçsizce kümelenen ve aklımızın anlamlandıramadığı bir Dominantın bize nasıl sahip olacağını ve bizi ölümcül hedefine doğru nasıl zorlayacağını idrak etmiş bile değiliz. Bu bizim en acıklı aldanışımız! Aklın yardımı ile doğayı yendik diye kendimizi kandırmaya çalışmamızın arketip ya da Dominant denen mutlak gerçek üzerinde hiçbir etkisi yok! Bu düşünce, mikropları görmezden gelirsek hastalığa yakalanmayacağımız düşüncesi kadar saçma. Dünya sahnesine çıktığımızdan bu yana, hayvanları bir yana bırakın, sadece kendi türümüzden yok ettiğimiz insan sayısına şöyle bir bakmamız bile, tutarlı bir yargıya varabilmek için bize gerekli veriyi sağlamaktadır. İnsanın öğrenmesi zaman alıyor derseniz, bu sefer yer altının kapılarının açılmasının ne demek olduğunu bize gösteren son yüz yılımızda bilinçli aklın yaptıklarına anlamlı bir açıklama getirebilmemiz gerekir. İnsan artık kötülük eylemindeki suç ortaklığını kabullenmeli ve şu soruya doğru düzgün bir cevap verme çabasına girişmelidir: "1933–1945 yılları arasında, Nazi Almanya'sında milyonlarca insanın kurban olarak katledileceği Chelmno, Treblinka, Sobibor, Majdanek, Belzec, Auschwitz-Birkenau kamplarının[59] kurulmasına bilinçli akıl neden engel olamadı?"

Kardeşlerim,

Ne yazık ki hâlâ yalnız bilincin anlamlı, bilinçdışının ise anlamsız olduğunu zannediyoruz. Kendi sübjektif bilincimiz bize o kadar büyük bir at gözlüğü takmış ki, yüz yılı aşkın bir süredir hiçbir ciddi psikolojik ekolün yok sayamayacağı temel bir bilimsel kavram hâline gelmiş olan bilinçdışını görmezden gelmeye devam ediyoruz. Oysa psikoloji, anlam faktörünü yani duyguyu hesaba katmak zorunda olan tek bilim dalıdır. Bu nedenle de doğayı anlamak için diğer bilimsel disiplinlerden daha bütünleşmiş bir bakış açısı sağlar. Bugün bütün kaynaklarımız, insanlığın en büyük güçlerinden biri olan akıl ve onun bilinçli işlevleri üzerinde araştırmalara ayrılmaktadır. Peki ruhun sembolleri üreten asıl karmaşık kısmı neden el sürülmemiş olarak duruyor? Yeni Amerika orası ama kimse orayı keşfetmeye yanaşmıyor. Neden? Bilinçdışına doğrudan bağlı olan rüyalarımızdan gelen bilginin çözümlenmesinin

[59] 1933–1945 yılları arasında, Nazi Almanya'sı milyonlarca kurbanı hapsedebilmek için yaklaşık 20.000 temerküz kampı kurdu. Bunlar; zorla çalıştırma kampı, -geçiş istasyonu olarak kullanılan- geçici kamp ve esasen özel olarak "nihai çözüm" yani Yahudi ve Çingene soykırımı için inşa edilen "imha kampı" gibi pek çok biçimde kullanıldı.

gereksiz görülmesi anlaşılır iş değil. İnsanın en önemli aygıtlarından biri olan ruh kimsenin ilgisini çekmediği gibi üstüne üstlük ona güvensizlik ve aşağılama ile bakılıyor. Bu önyargı o kadar yaygın ki nedeni bilinemeyen hastalıklar için -sanki psikolojik rahatsızlıklar fiziksel olanlardan daha az ölümcülmüş gibi- "Sadece psikolojik bu!" deniyor. Bilinçdışı artık kötülükleri içine süpürdüğümüz bir çöplük hâline indirgenip değersizleştirildi. Psikoloji bilimi ise istatistiksel bir kimyasal dozaj ayarına indirgendi.

Bakın, Budistler bilinçdışı imgeler dünyasını işe yaramaz illüzyonlar olarak tümden reddediyor. Hristiyanlar kutsal kitaplarını psişenin yerine koyuyor. Rasyonel düşünen aydın dediğimiz kişi ise, daha psişenin sadece bilinçten oluşmadığını, bir de ruhsal tarafı olduğunun kabul edecek düzeye dahi gelemedi. Peki bu tek taraflı bakış açısıyla önerdikleri çözüm ne? Budistler Dharma'nın sekiz soylu yolunu takip etmemiz, Hristiyanlar İsa'ya iman etmemiz ve rasyonel modern insan da iyi bir eğitim alarak akıllı olmamız durumunda tüm sorunlarımızı çözebileceğimizi iddia ediyor. O zaman binlerce yıldır neden çözemedik? O kadar yıldır uygulamakta olduğumuz ahlaki, entelektüel ve inançsal tavırlarımızın bir çözüm üretemediği ortada değil mi? Bilim tapınağının en itibarlı üstadı Albert Einstein ne demişti? "Aynı şeyleri yapıp her seferinde farklı sonuçlar beklemek ahmaklıktır." Ortaçağ'a budalalar çağı derlerdi. İnanın artık ahmaklar çağında yaşıyoruz!

Dostlarım,

Kolektif bilinçdışı, beklentileri karşılanmaz ise, maddeyi yeniden biçimlendirerek etkin gücünü göstermekten kaçınmaz. Tarih boyunca hiç kaçınmadı! Bunu da maddenin karşıt çifti olan ruhun yardımıyla yapar. Hidrojen bombasını keşfeden de düğmesine basma deliliğini gösteren parmağı harekete geçiren de ruhtur. Bu yüzden çözümü sadece akılda bulmayı ummak kendini bilmezliktir. Aksi doğru olsaydı, akıl çağının başından bu yana öldürülen insan sayısı tüm tarih boyunca öldürülenden kat be kat fazla olmazdı. Auschwitz ise hiç yaşanmazdı!

Ego ve gölge, dengeleyici bir çift olarak birlikte çalışır. Egonun bütünlüğünü korumasının tek yolu karşıtlardan biriyle özdeşleşmemesi ve karşıt çiftleri nasıl dengede tutacağını bilebilmesidir. Bunu yapabilmek için aynı anda ikisinin de bilincinde olmak gerekir. Eğer kişisel gölgenizin bilincine varabilirseniz aklınızı başınızda tutabilir ve kolektif kötülüğün eline düşmeyebilirsiniz. Çünkü kişisel gölge, kolektif

gölgeye köprü görevi görür. Kişisel gölgemiz, hemen her bireyin biraz çaba sarf ederse farkına varabileceği; para ve güç elde etme hırsı, açgözlülük, sefahat, bencillik, kıskançlık, şehvet gibi kişisel eksikliklerimizden oluşur. Bunlar arketipsel olmadığından kişi kendisine karşı dürüst olup samimi bir çabaya girişirse bu özelliklerinin farkına varabilir. Oysa kolektif gölge Benlik arketipinin karanlık tarafı ile ilişkilidir. Beşerî değildir. Aşkın bir yapısı olduğundan tanımlamakta zorlandığımız bir plana aittir. Bu nedenle insanı aşar ve şeytani derin kökleri bulunur. Bu özelliği ile bir insana birey olarak yapabileceği kötülükten çok daha fazlasını yaptırma gücüne sahiptir. Zararsızlık, saflık ya da iyi olmak sizi korumaya yetmez. Aksine, kötülüğünüzü tanımadığınız için onu bilinçsizce düşman sandığınız ötekine yansıtmanıza neden olur. Bu yansıtma aynı zamanda kabullenmediğiniz kendi gölgenizin devasa korkusunu da taşıdığından, her iki taraf da tehdidin dehşetli büyüklükte olduğunu zanneder. Bu nedenle kişisel gölge, arketipsel gölgenin bu muazzam kötülük potansiyelini gizler. Gizlemekle kalmaz ona yardaklık bile edebilir. Her zaman işe yarar bir örnek olarak, Alman halkının Nazizm şeytanına nasıl teslim olduğu gösterilebilir. Hitler'in kontrolü ele geçirmeye başladığı yıllarda paraya olan ihtiyaçları nedeniyle işlerini kaybetmek istemeyen Almanlar, Nazilerin Yahudi komşularına uygulamaya başladıkları zulmü görmezden gelmeyi seçmişlerdi. "Bu kadar baskıdan bir şey olmaz, biz de geçinemiyoruz, onlar yabancı." diyerek vicdanlarının sesini bastıracak mekanizmalara sığınmışlardı. Bu vurdumduymazlık kişisel gölgelerinden kaynaklıydı. Ancak olaylar komşularının itile kakıla toplama kampına sevk edilme aşamasına geldiğinde kolektif gölge onları kitlesel olarak çoktan ele geçirmişti. Böylece onlar da Nazi hareketine katıldılar ve kendilerini normal sosyal şartlarda tek başlarına yapamayacakları kötülüğün katbekat fazlasını yaparken buldular. Çünkü toplulukların, çağın ruhunu oluşturan kolektif bir ruhları mevcuttur. Kolektif ruh kolaylıkla kolektif gölgeye teslim olarak kitlesel psikozlara dönüşebilir. Bunlar kolektif kötülüğün dünyevi tezahürü olan soykırımların ve kitle imha histerilerinin müsebbibidir. İşte bu, kıyamet arketipidir!

Artık madde ile ruhun, akıl ile sezginin, zekâ ile duygunun ortaklaştığı alanda çözüm aramaktan başka çaremiz olmadığını görmek zorundayız. *Var olmak dediğimiz şey yapmak ve yaratmaktır.* Ama

varlığımız yalnızca egomuzun iradesine bağlı olmayıp bilinçdışımızın egemenleri olan Dominantların da yönlendirmesine tabii olduğundan *yaptığımız* ve *yarattığımız* her şey aynı zamanda onların da ürünüdür. Bu da bizi, yeni bir inançsal tavır ve bilinçdışının üstün egemenlerine olan bağlılığımıza karşı yeni bir farkındalık geliştirmenin kaçınılmaz bir ihtiyaç olduğu sonucuna götürür.

İşte bu ihtiyaca cevabımız Gölge Okulu'dur.

Sevgili dostlarım,

Beni sabırla dinlediğiniz için size minnettarım. Şimdi sizi daha fazla bekletmeyip dünyadaki ilk Gölge Okulu'nun açılışını yapmak için derneğimizin murahhas azası sevgili Frer Alfred'i yanıma davet ediyorum."

Frer Alfred, yüzünde mahcubiyet ile gurur arasında gidip gelen bir ifade ile merdivenleri çıkarak Frer Marius'e doğru yöneldi. Yanına geldiğinde Marius bir adım geri çekilerek ona yer verdi. Yanlarındaki hosteslerden biri üzerine bir makas yerleştirilmiş tepsiyi ona doğru uzatırken Alfred açılış kurdelesini kesmek için makasa uzandı. O anda Marius kendine doğru gelen Sukbaator'un yerine geçici olarak bakan Moğol güvenlik şefini fark etti. Adam şaşırtıcı bir süratle yanına gelip elinde tuttuğu katlanmış kâğıdı usulca ona uzattı. Marius okuduklarından o kadar rahatsız oldu ki yoğun alkış sesleri arasında "Bravo!" diye bağıran insanların sesini duymadı bile.

Eğer Tanrı istiyor ve gücü yetmiyorsa, o kudretsizdir ve bu durum Tanrı kavramıyla çelişir. Eğer Tanrı'nın gücü yetiyor ve istemiyorsa, o kötü kalplidir ve bu da aynı şekilde Tanrı'yla bağdaşmaz. Eğer Tanrı hem istemiyor hem de güç yetiremiyorsa, bu durumda O, aynı anda hem kötü kalpli hem de kudretsizdir ve bundan dolayı da Tanrı değildir. Eğer Tanrı, tanrılığa yaraşır bir biçimde hem istiyor hem de güç yetiriyorsa o halde kötülük nereden gelmektedir ve Tanrı onu neden yok etmez?"

Epikür'den aktaran
Lucius Caecilius Firmianus Lactantius
İlkçağ Hristiyan kilise babası
IV. yy.

Kıyamet Arketipi'nin Süvarileri

Marius çok üzgündü. Bir o kadar da tedirgin olduğunu anlamak için ise insan sarrafı olmaya gerek yoktu. Samos adasının belki de en sevimli köyü olan Pagondas'ın merkezinde yer alan bu çok samimi döşenmiş taş evde, ellerini arkasında birleştirmiş, kamburu çıkmış gibi belinden öne doğru kıvrılmış salonu arşınlamakla meşguldü. Hayal gücü serpilmiş biri bu hâlini uzaktan görse, şüphesiz onu kambur bir balinaya benzetebilirdi. Sesi çıksa sövmekte olduğunu hemen fark ederdiniz ama nedense devasa gövdesinden aldığı istim ile antik ahşap parkenin üzerinde tok sesler çıkaran adımları dışında salonda çıt çıkmıyordu. Her an kendisine çarpabileceği telaşına kapılan Jean bir kenara sinmişti. Ondan çok daha sakin görünüyordu. Alfred ise yeni başına geçtiği Gölge Okulu projesinin ağırlığını hissetmeye başladığından kendi içine dönmüş, çok düşünceli görünüyordu.

Marius aniden durup Jean'a döndü. İşittiklerine inanmakta zorlanan bir sesle "Elliden fazlası çocuk 400 kişi öyle mi?" diye sordu.

Jean üzgün bir sesle "Ve toplu intihar etmeyi seçen bu tarikat, daha doğrusu tarikat liderine inanmış ve ölüme kadar ardından giden

ebeveynler, gözlerini kırpmadan önce çocuklarına zehir içirip sonra kendilerini öldürmüşler." diye ilave etti.

Duyduklarıyla daldığı düşüncelerden kopan Alfred'in suratı düştü. Öfkeyle "Lanet olsun onlara!" diye söylendi.

Marius büyük bir üzüntü içinde "Elliden fazla ufacık ruh. Ayıptır, zulümdür, cinayettir!" diye mırıldandı.

Jean başını evet manasında sallamakla yetindi. Her ne kadar sakin görünse de umutsuzluğu yüzünden okunuyordu. Marius omuzlarını kaldırıp avuçlarını açtı. Bir yabancı olsanız ve şimdiye kadar tanımamış olsanız, onu bu hâliyle Puer[60] arketipinin eline düşmüş bir çocuk-adam zannedebilirdiniz. Çaresizliği o kadar aşikârdı ki empati yapmakta hiç zorlanmayan Jean bir şeyler söyleme ihtiyacı hissetti. Fısıldar gibi bir tonda "En azından bu sefer bireysel miydi kolektif mi diye tartışmak zorunda kalmayacağız." dedi.

Marius başını salladı. "Eh! Bireysel olması mümkün değil tabi. 400 kişiyi intihara sürükleyecek bir çılgınlık nasıl bireysel olsun? Düpedüz kitle histerisi![61]" diye konuştu.

Bir süre sessiz kalıp düşündüler. Sessizliği Jean bozdu. Bilge bir halk ozanı edasıyla "Aslında çok uzun süredir tekrarlanan otomatik davranış kalıpları var bu saçmalığın." dedi ve sustu.

Marius merakla "Tekrarlanan otomatik davranış kalıpları derken?" diye sordu.

Jean sakince "Toplu tarikat intiharları, teröristlerin intihar bombacıları, devletlerin kitle imha silahları, soykırımlar, bunların hepsi aynı dominantın farklı fiziksel tezahürü gibi gelmiyor mu size de?" diye sordu.

Marius ilgiyle kaşlarını kaldırdı ama cevap vermedi.

Jean devam etti: "Binlerce yıldır süregeliyor. Hiçbir çağda farklılaşmıyor. Daha doğrusu adı değişse de etkisi hep aynı kalıyor. Dominant işte!"

---

60 Puer aeternus: (Lat.) Ebedî çocuk. Yunan Mitolojisi'nde sonsuza kadar genç kalan bir çocuk tanrıdır.

61 Günümüzde kitle histerisi, belirli bir grup içindeki bireylerin yaşadıkları duygusal uyarılmalar nedeniyle bir nevi vect hâline geçmesi ve bu durumun grup içindeki diğer bireylere sirayet etmesi ile oluşan vakıadır. Bilinen bir fiziksel nedeni yoktur. Kitle histerisi, ruhun dengesi kaybetmesinden kaynaklı fiziksel bozukluklara çok iyi bir örnektir. Ortaçağ'da histeri, insanı içine kötü ruhların veya şeytanın girmesi olarak yorumlanıyordu.

Frer Alfred bezgin bir sesle "Bana göre insanlık bu arketipin eline düştükçe ne olup bittiğini anlayan bizim gibi bir avuç insana daha çok ihtiyaç olacak." diye konuştu.

Marius umutsuzca başını salladı. Yorgun bir sesle "Ben Gölge Okulu'nun amacını açıklarken yaşanan Senkronisiteye bak! Ne olup bittiğini iyi kötü anlıyoruz da bir çözüm üretmekten hâlâ ne kadar uzağız değil mi?" diye cevap verdi.

Jean bir süre düşündü ardından şöyle konuştu: "Bizi yönetme iddiasında olanlara daha ruhu kabul ettiremedik ki! Hep bir *'kötülük bizim dışımızda'* hamaseti sürüp gidiyor. Terörizm sorunsalını ele alalım. Nedir çözüm önerisi? Benim görebildiğim göze göz, dişe dişten başka bir şey değil. Asırlardır çözüm getirdi mi? Hayır!"

Marius olumlama için başını aşağı yukarı salladı. Sakince "Evet terörizm ruhsallığın bir tezahürüdür. Bu denklemden ruhu çıkarınca yararlı bir sonuca ulaşmak mümkün de olmuyor. Teşhis yanlış olunca uygulanacak tedavi nasıl doğru olsun?" diye konuştu.

Alfred lafa girerek "Mahatma Gandi üstadın dediği gibi göze göz sadece bütün dünyayı kör bırakmanızla sonuçlanır." diye konuştu.

Jean sakince "Olguyu anlamak için yeni bir kategoriye ihtiyacımız var. Ruhu dünyevi meselelerde özerk bir faktör olarak tanımanın zamanı geldi. Yoksa yolun sonundaki çıkmaz sokağa girdik." diye ilave etti.

Marius Jean'a gururla baktı. Kinayeli bir sesle "Cher Frer, sözcüklerle aramızdan su sızmadığı bir dönemdeyiz herhâlde." diye konuştu.

Jean kinayeyi anlamakta zorlanınca "Ne yani yanlış mı söylüyorum? Terörizmin psikolojik kökü arketipsel değil mi? Psişenin derinliklerinden beslenmiyor mu? Psikotik bir nefret, fanatik bir sapma, arketipsel bir enflasyon değil mi? Bunun karşılığını edebiyatta bile görmüyor muyuz? Mesela Moby Dick. Kaptan Ahab o beyaz balinaya duyduğu saplantılı fanatik nefretiyle modern teröristlerin bir nevi paradigması gibi durmuyor mu?" diyerek yaylım ateşine başladı.

Marius ile Alfred aynı anda kıkırdamaya başlayınca olanları kavrayıp o da biraz mahcup gülümsedi. Ne de olsa en eski ruhlarda bile haylaz bir çocuğun hâlâ yaşamakta olduğunu bilmek çok değerliydi.

Marius elini kaldırıp araya girdi: "Kesinlikle sana katılıyorum Jean. Hatta teröristlerin kendilerini genelde dinsel imgelerle ifade ettiğini

söyleyebilirim. Daha doğru ifade etmek gerekirse teröristlerin kullandığı dilin arketipsel olduğu açıktır diyebilirim."

Jean heyecanla atıldı. "Bunu diyorum işte! Tabi senin kadar iyi diyemiyorum değerli Büyük Sır Üstadı'm."

Marius yüzünü ekşitip kıvılcımlı bir bakış atınca Frer Jean konuşmaya devam etmenin onun için en hayırlısı olacağını düşündü: "Yansıtma mekanizması bütün kötülüklerin anasıdır. Terörist, düşman gördüğü varlığı şeytanlaştırır. Daha doğrusu şeytan olarak görür. Oysa gördüğü şey kendi arketipsel gölgesidir. Bu arada kendisini de ilahi adalet dağıtan kahraman arketipi olarak görür. Bu da benliğini yansıtmasıdır. Her iki olgunun da arketipsel bir enflasyon sonucu oluştuğu açıktır. Neden mi? Çünkü sürece eşlik eden duygu yükü, teröristin kendini bir süper kahraman sanmasına yol açacak kadar derin ve şiddetlidir."

Marius gülümsedi. Bir öğretmen edasıyla "İşte bunu çok iyi söyledin. Bu durumda terörle etkili bir şekilde ilgilenmek istiyorsak önce bu gerçeği anlamakla başlamalıyız. Bunlar bilinen hiçbir kategoriye tam oturmuyorlar. Mesela hukuki anlamda suçlu kabul edilmelerine rağmen ben pek öyle olduklarını düşünmüyorum. Her şeyden önce eylemlerini kendilerine maddi bir çıkar sağlamak için yapmıyorlar. Deli olarak tarif edilmeleri de pek kolay değil. Evet tüm bu tanımlamaların bir yerine dokunuyorlar ama soruna bir çözüm önermek için önce mekanizmanın ne olduğunu tam olarak tanımlayabilmek lazım. İşte o eksik kalıyor." diye konuştu.

Alfred takip etmekte zorlanınca araya girip "Tam olarak anlayamadım." diye konuştu.

Marius "Amaçları kişisel değil, kolektif diyorum Alfred." diye cevap verdi. Alfred'in yüzü aydınlandı.

Marius devam edip şöyle konuştu: "Suçlu, eylemleriyle kendine kişisel bir kazanç arar değil mi? Bunlar öyle değil! Burada kolektif bir değer uğruna yaşamını arketipsel bir ilaha adayan ruhsal köleler söz konusu. Kolektif bilinçdışından yükselen arketipin dominant etkisiyle ele geçirilmişler ve birer ruhsal zombiye dönüştürülmüşlerdir. Eylemleri dünyevi olsa da kolektifte yaşamakta ve oranın kanunlarına uygun davranmaktadırlar. Dünyevi ceza-ödül yöntemleriyle bu soruna bir çare bulunamamasının nedeni de budur. Bilmem anlatabildim mi?"

Jean başını sallarken "Gücünü kolektif gölgeden alan bu istilacı arketipin ya da Dominantın diyelim fiziki dünyada somutlaşmak için kendini nasıl ifade ettiğinin de hiçbir önemi yoktur. İster sahte bir din ister etnik ya da ulusal bir kimlik ya da milliyetçi bir vizyon, hepsi aynı arketipsel kökün filizlenmiş farklı dallarıdır." diye ilave etti.

Marius merakla sordu: "Sahte bir din derken neyi kastettin?"

Frer Jean bu tip sorulara bayılırdı. Kim bilir, belki de az önce konuşmasının arasına sıkıştırdığı sözcüklerle Marius'ü bu soruyu sorması için teşvik etmiş bile olabilirdi. Sakince "Güneş Tapınağı Tarikatı, Tanrı'nın On Emrini Yeniden Tesis Hareketi, Cennetin Kapısı Tarikatı, Halkın Tapınağı Tarikatı gibi daha onlarca sayabileceğim sahte dinler işte." diye konuştu.

Marius bir an 'Yahu bunların gerçeği de mi var?' diye sormayı içinden geçirdi ama tecrübesi Jean'a böyle bir koz verirse işlerin çığırından çıkacağı sezgisini fısıldadığı için kısaca "Bunların ortak paydası ne?" demekle yetindi.

Jean heyecanla "Az önce haberini aldığımız meşum olay gibi toplu intihar!" diye cevap verdi. Bir saniye kadar sessiz kaldıktan sonra "Bu toplu intiharlar da kesinlikle arketipsel." diye ilave etti.

Sezgileri Marius kadar gelişmemiş olan meraklı Frer Alfred "Hangilerini kastettin?" diye sordu ama az sonra sorduğuna pişman olacaktı.

Jean kollarını sallarken vect hâlinde gibi heyecanla konuştu; "*Güneş Tapınağı Tarikatı* İsveç merkezli ama Kanada'da faaliyet gösteriyordu. 1994 yılında başlayan toplu intiharlarda 74 mürit kendi canına kıydı. Çocuklarınınkine kıymadan önce onlara ağır uyuşturucu vermişlerdi. Uganda'da bulunan *Tanrı'nın On Emrini Yeniden Tesis Hareketi* mensupları 1 Ocak 2000 günü gelecek kıyameti bekliyordu. Biliyorsunuz gelmedi! Öyle olunca hesabı yanlış yaptık herhâlde düşüncesiyle kıyameti 17 Mart 2000 gününe ertelediler. Bekledikleri yine olmayınca boş inançlarını sorgulamak yerine 778 kişi topluca intihar etti. Yedi yüz yetmiş sekiz can! Bir an sessiz kaldıktan sonra "Ah, en ilginç olanlarından birine gelelim. *Cennetin Kapısı Tarikatı*. Kurucusu Hz. İsa'nın reenkarnasyonu olduğunu, uzaylıların da akrabamız olduğunu iddia ediyordu. Hale-Bopp kuyruklu yıldızının arkasında saklanan UFO ile buluşmak üzere 39 mürit 1997 yılında San Diego'da

intihar etti. Burada kozmik cennete ulaşma sembolizmini ıskalamamanızı rica ederim."

Bir an sessiz kaldıktan sonra "Ve içlerinde en sansasyonel olanı *Halkın Tapınağı Tarikatı*. Hatırlarsınız liderleri Jim Jones idi. Guyana'da Jonestown adında bir kasaba kurmuşlardı. Bir senatörü öldürtmek dahil yaptığı alavere dalaverelerden köşeye sıkışıp hapsi boylayacağını anlayınca 909 müridine bir gecede "devrimci intihar eylemi" yaptırmıştı.[62] Az önce çok uzun süredir tekrarlanan otomatik davranış kalıpları var derken mevzunun milada kadar gittiğini söylemek istemiştim. Mesela intihar saldırıları. Saldıran açısından da bir Dominantın istilası söz konusudur. Roma İmparatorluğu zamanında Sicarii denilen örgütlenme, Selçuklular zamanındaki Hasan Sabbah'ın haşhaşileri, 18. yy.'da Hindistan'ın Malabar sahilleri, Kuzey Sumatra ve Güney Filipinler'de intihar saldırısı düzenleyen şimdi adını hatırlayamadığım bazı örgütler. Başka başka, ah evet, Rus anarşistler, Japon kamikazeleri, Sri Lanka'nın Tamil Kaplanları, Güney Lübnan kökenli dinsel temelli örgütler, Çeçenistan'ın Kara Dullar'ı, say say bitmez hepsi de neredeyse 2000 yıldır kendilerini öldürecek kadar bir şeye inanmış, bağlanmış ve etkisine girmiş görünüyorlar. Jim Jones'un bir konuşması ve emriyle 276 çocuğunu da yanına alarak intihar eden 909 müridin yaptıklarıyla hiçbir farkı yok. Anlayacağınız tekrarlanan otomatik davranış kalıplarının tamamı kolektif kökenli." diye anlatmaya devam etti.

Marius ilgili olduğunu açıkça belli eden bir tonda "Bu durumda etkiyi yaratan Dominantın yeryüzünde vücut bulmuş hâli Jim Jones oluyor değil mi?" diye sordu.

Jean hemen cevap verdi: "Evet! Aynı Hitler, Mussolini hatta Trump gibi, bu kişiler çevrelerinde kendilerini de aşan bir *duygu genişletme etkisi* yaratırlar. Kendilerini aşan diyorum çünkü bu, iki çehresi olan bir mekanizma. Liderin kendisi Dominantın hem yönlendirmesinde hem de temsil edilmesinde etkili. Bunu sağlayabilmek için dünyevi plana ait olmayan, kolektif bilinçdışından beslenen bir nevi yarı-tanrı ya da yaşayan bir mit gibi davranma eğilimleri var. Hitler'in halka yaptığı konuşmalardan herhangi birini izleyin, o el hareketlerini, vect halindeki o bakışları, onu izleyenlerin yüz ifadelerini görün, ne demek istediğimi

62 Halkın Tapınağı Tarikatı →MNB (Halkın Tapınağı Tarikatı)

hemen anlarsınız. Daha önce denk geldiyseniz, tıpatıp bir vudu ayinine benziyor. Tabi durum sadece politikacılarla sınırlı değil. Mesela Michael Jackson ya da Michael Jordan da aynı etkiyi yaratabilir."

Marius tamamladı: "Bunlara Dominantın dünyevi temsilcisi diyebiliriz o zaman. Dominant, kitlelere bunlar üzerinden konuşuyor."

Jean ellerini arkasında birleştirdikten sonra gözlerini kısarak ahşap pencereden batmakta olan güneşin ufuk çizgisiyle kavuşmasına baktı. Bir saniye kadar sessiz kaldıktan sonra dalgın ama dramatik bir sesle "Kıyamet Arketipi'nin Süvarileri..." deyiverdi.

Marius heyecanla "Muh-te-şem-sin Jean! İlk Gölge Okulu'nu açtık diye mi böyle oldun bilmem ama bugün hakikaten kelimelerin efendisi sensin." diye konuştu.

Jean omuzlarını silkti. Sakince "Ne fayda be Marius? Kolektif bilinçdışından türeyen bu fenomenle ilgili hâlâ kör cahiliz. Ne yazık ki, ruhsallığın bu düzeyine ilişkin çok ihtiyaç duyulan bilgi elimizde yok. Sadece birkaç sezgimiz var o da binlerce yıldır sürmekte olan kontrolsüz vahşeti önlemeye yetmiyor." dedi.

Üçü de bir dakika kadar sessizce yere baktılar.

Sessizliği bozan Frer Marius oldu: "Bir tarafımız şiir yazacak kadar duygusal, diğer tarafımız bir Auschwitz kuracak kadar gaddar. Kötülük içimizde kök salmış. Büyümüş, serpilmiş bizden olmuş, hatta biz olmuş ve yaradılıştan beri onun araçları ve kurbanlarıyız."

Alfred gülümserken "Sonunda Gölge Okulu'nu açabilmiş olmak ruhumuzu o kadar yükseltmiş ki anlaşılan hepimiz şair olmuşuz." dedi.

Jean küçük bir ilave yapmak ihtiyacı duyunca şöyle konuştu: "Modern dünyamızda gerçekleşmiş birkaç Kıyamet Arketipi ele geçirilmesi ya da cinneti var. Sabrınız varsa onları da anlatayım. Mesela Teksas'taki Wako kasabasında örgütlenmiş Davidian tarikatı lideri David Koresh tipik bir örnektir. Tanrı'nın kendisine Vahiy Kitabı'nın[63] içeriğinin anlamını tamamen aktardığına ve son peygamber olduğuna inanmaktaydı. Tabii az önce anlattığım Jim Jones da öyleydi ve kuşkusuz Hitler de. Bunların yaptıklarına ve söylediklerine dikkatlice bakarsanız kendilerini bir nevi dinî lider olarak gördüklerini hemen anlarsınız."

---

63 Vahiy kitabı, Apokalips ya da kısaca Vahiy, İncil'in Yeni Ahit kısmının bölümlerinden biridir. Patmoslu Yuhanna tarafından yazılan, insanlığın geleceğinden sembolik anlatımlarla söz eden bir metindir.

Marius ilk defa Jean'ın uzun hava tuluatlarından sıkılmamıştı. Tersine heyecanı arttıkça artıyordu. Merakla sordu: "Bu durum kolektif bilinçdışında olduğuna göre söylediklerini tarihsel perspektifte destekleyecek libidonun sembolleri var mı?"

Jean hınzırca gülümsedi. Saygılı bir sesle "Ah Büyük Sır Üstadı'm. Nasıl da en doğru soruları sorarsınız." diye konuştu.

En azından "değerli" sıfatından kurtulduğunu düşünen Marius bu sefer itiraz etmedi. Sadece bekledi. Jean da onu bekletmek niyetinde değildi zaten.

Sakin bir sesle anlatmaya koyuldu: "Rüyalarda, edebiyatta daha doğrusu sanatın bütün kollarında onlarcası hatta yüzlercesi var. En yetkin olduğum resim sanatından bazılarını sayayım. Albrecht Dürer'in *Kıyametin Dört Atlısı*, Gustave Doré'nin *Yeni Kudüs*'ü, Michelangelo Buonarroti'nin *Son Yargı*'sı, William Blake'in *Babil Orospusu*, 15. yüzyıl minyatürü *Ejderhalar Kurbağaları Kusuyor*, Vahiy Kitabı'ndaki bütün illüstrasyonlar..."

Marius araya daldı: "Son bin yılda gördüğümüz tüm olgular insanlığın her zamankinden fazla Kıyamet Arketipi'ne battığını gösteriyor. Çağ Dönümü'nün güçlendirici etkisiyle bunun doğuracağı sonuçların pandemik hastalıklar, ölüm ve yıkım olacağını tahmin etmek zor değil. Bu durumda yapmamız gereken şey belli. Gerçekte neler olup bittiğini mümkün olan en kısa sürede mümkün olan en fazla insana anlatabilmeliyiz. Sadece Kıyamet Arketipi'nin bireysel ve kolektif ruhtaki kümelenmesi belirgin kılınarak gelmekte olan felaketin etkisi yumuşatılabilir. Sana çok iş düşüyor Alfred!"

Frer Alfred yüzünü asmış kara düşünceler içinde kıvranırken Marius aniden ayağa kalktı. Aceleci bir hâlde şöyle dedi: "Hadi, hadi kalk Jean! Alfred karaları bağladı. Onu dertleriyle baş başa bırakalım, işimize bakalım. Kalk hadi. Lavaur'a gidelim. Bizimkileri özledim. Hem de Kutsal Hafıza Adası'na taşınmadan onları son bir kere daha görmüş oluruz."

Savaşın çocukları çocuk değildiler
Onlar taş devri, demir ve kan yaşındaydılar
Annelerinin gözyaşına gözlerini açtılar
ve gizemsiz günlerde bir ateş dünyası tanıdılar

Onlar çocukluklarını yaşayamamış çocuktular
Korku ve soğuktan korumasızca titrerken
Acıya meydan okuyup, duygularını sustular

Savaşın çocukları çocuk değildiler
Gururlu çehrelerinde büyük gözler taşıyorlardı
Yalancı sesler kaderlerini onlara zorla kabul ettirdiğinde
Yumruklarını sıkıp, susmayı öğrendiler

Charles Aznavour
Şarkı sözü yazarı ve besteci
Les enfants de la guerre şarkısından
XX. yy.

İlahi Denge Mahkemesi

Küçük odanın havasını tedirginlik kisvesine bürünmüş derin bir korku kaplamıştı. Topu topu bir avuç insandılar. Yoksa çocuk muydular? Bekliyorlardı. O beklemek ki Kutsal Engizisyon'un elinde işkence görmekten beterdir. Konuşmuyorlardı. Konuşamıyorlardı! Sadece boşluğa bakıp bekliyorlardı. Hatırlayamadıkları kadar uzun zaman önce kaderlerine teslim olmuşlardı.

6, hepsinden daha büyük bir sıkıntıdaydı. Ne de olsa başarısız görevin lideri oydu. Hesap vermesi kaçınılmazdı. Zaten bu işten bir mucize olmazsa kurtulamayacağını da biliyordu. Bu nedenle ödeyeceği bedeli aklında tartıp durmaktan başka bir şey yapamıyordu. Şu anda danışabileceği, kalbini açabileceği biri olsa ne iyi olurdu. Umutsuzca etrafına bakındı. 220 ve 284 yan yana oturmuşlar, minik ellerini sanki orada saklayabilirlermiş gibi tuniklerinin yan cebine sokmuşlar, sessizce ayakuçlarına bakıyorlardı. Onlardan umut yoktu. Diğerleri ise o kadar küçüktüler ki. 6, 220 ile 284'e bir daha baktı. Doğrusu onları kim görse, hatta olsa anneleri bile kolay kolay ayırt edemezdi. Bir an 'Acaba

hangisi 220 hangisi 284?' diye düşündü. Sonra da aklına gelen bu saçma sapan sorulardan sıkıldı. Umutsuzca o da ayakuçlarına bakarak beklemeye başladı.

6 bu düşünceleriyle boğuşurken dışarıdan bazı anlamsız sesler duyuldu. Ardından hafifçe yere sürten kısa ve ritmik ses yaklaştıkça, o çok iyi tanıdıkları adımların her biri böğürlerine yumruk gibi indi. En nihayetinde düz saçları omuz üstü kesilmiş alımlı genç kadını kapıda gördüler. Bu sefer başında şapkası yoktu. Özellikle göğüs bölgesini tamamen saran mor bir bluzun altına siyah dar bir pantolon giymişti. Bu hâliyle bulunduğu ortama ne kadar da tezat duruyordu. Diğer çocuklardan yaşça da epey büyük olan 6, bir an bulunduğu durumu unutup kadına şehvetle baktı. Eros tüm iblislerin en güçlüsü değil miydi? Bu hülya saniyeler sonra dağılıp gitti çünkü alımlı kadın sertçe "İshvara Kali!" diye bağırmıştı.

Hepsi heyecanla ayağa kalktı. Bir daha da oturamadılar.

Kali daha salona girmeden otoriter bir sesle "6!" diye seslendi. 6 titrek bir sesle "İshvara Kali!" diyerek kendisini selamladı.

Kali gözlerini ona dikerek "Adımızı lekelediniz!" dedi.

6 kıvranırken "Müsaade ederseniz anlatayım..." demeye yeltendi ama Kali sözünü kesti: "İsrafsınız! Doğa israf sevmez!" diyerek sözünü kesti. 6 bir deneme daha yaparak "İshvara Kali efendim, bakın..." demeye çalıştı ama Kali çok sert bir tonda "Adımı anma söz israfı!" diyerek elini kaldırdı.

6'nın tüm ümidi tükenmişti. Başını eğip beklemeye başladı. Gerçekten de kaderine razıydı.

Kali bir süre hepsini teker teker süzdü, ardından 6'ya dönüp "Şuna cevap ver bakayım. Şimdiki adını sen ne zaman aldın?" diye sordu.

6 soruya şaşırdı ama neredeyse fısıltı denebilecek bir sesle "3 yıl önce aldım efendim." diyebildi.

– Ondan önce adın sıradan bir sayı değil miydi?
– Öyleydi efendim.
– Peki sana bu adı kim verdi?
– Siz verdiniz efendim.
– Peki niye verdim?

6 boynunu eğmiş, omuzlarını göğsüne doğru çekmiş, hafif kamburu çıkmış hâlde kendi içine doğru o kadar kıvrılmıştı ki artık çok daha

küçük gözüküyordu. Fısıltı hâlinde "Ben ilk mükemmel sayıyım efendim" diyebildi.

Kali kükredi: "Ve sen beni haksız çıkarmaya utanmıyorsun öyle mi hadsiz?!"

6 cevap veremedi. Zaten söyleyecek bir şeyi yoktu.

Kali devam etti: "Seni göreve gönderirken uyarmış mıydım?"

– Uyarmıştınız efendim.
– Ne demiştim?
– "Sukbaator'a dikkat et!" demiştiniz.
– Ee ne oldu peki?

6 son bir umutla "Görevi tamamlamak üzereydik. Hatta çocuğun başına dediğiniz gibi çuvalı bile geçirmiştik ama..." diye konuştu.

Kali yüzünü ekşittikten sonra elini kaldırıp onu susturdu. Ardından "Ama Sukbaator Moğollarıyla aniden ortaya çıkıp tıkır tıkır işleyen bir müdahalede bulundu. Değil mi? Uyarılmış birinin iki kişi ettiği de bir palavraymış demek ki. Bu durumda başarısızlığınızın cezasına karar vermemiz gerekecek..." diye konuştu.

6, aklından saniyeler içinde geçen 'Kali her şeyi görür, her şeyi bilir' hissiyatı ile desteklenen büyük korku nedeniyle artık neredeyse titreyecek hâle gelmişti ki alımlı genç kadının Kali'ye yaklaştığını gördü. Kadının heyecanı çok belirgindi. Kali bunu fark edince konuşmayı kesti. Kadın eliyle kapadığı ağzını iyice Kali'nin kulağına yaklaştırıp bir şeyler fısıldadı. Kali, -bir yılan ne kadar gülümseyebilirse artık- belli belirsiz gülümsedi. Farklı bir bakış açısıyla yorumlayacak olursak, odadaki bazı karaveletler şanslı bile sayılırdı. Kali'yi gülümserken görebilecekleri çok ama çok sayılı günlerden birine denk gelmişlerdi.

Kadın geri çekilince Kali herkesi şaşırtan yumuşak bir ses tonuyla "6, üzerinde yıllarca emeğim olmasa sana ne yapacağımı tahmin edebiliyorsundur ama bugün kişisel tarihine kaderinde şanslı bir gün olarak geçecek. Az önce çok iyi bir haber aldım. Bunun sana faydası ise yeni bir görev için imkân bulacak olman. Şimdilik cezanı erteliyorum. Bu sefer de başarısız olursan hiç acımam." diye konuştu.

Mucize gerçekleşmişti! 6 gülümsememek için kendini zor tuttu. Rahatladığı hissedilen bir sesle "Hazırım İshvara Kali efendim." dedi.

Kali diğerlerine "220 ve 284 sizinle daha sonra hesaplaşacağım." dedikten sonra kapıya yöneldi. Yürümeye başladığında "6 bizi takip et." diye ilave etti.

Koridora çıktılar. Kali en önde, hemen arkasında da alımlı genç kadın yürüyordu. Onun arkasına takılmış ve tahmin edebileceğiniz gibi iyice gevşemiş olan 6, bir sarkaç hassasiyetiyle önünde salınan muhteşem kıçı seyretmeye koyuldu. Ne yaptıysa gözlerini ondan alamadığını fark edince biraz tedirgin oldu. Tam o anda alımlı genç kadın aniden dönüp arkasına baktı. 6 bir an için yakalandığını zannedip büyük bir tedirginlik yaşadıysa da korkusunun boşuna olduğunu hemen anladı: Aşırı titiz kadın sadece arkalarından gelip gelmediğinden emin olmak istemişti.

6, avluya çıkmalarıyla birlikte ortalığın her zamankinden daha kalabalık olduğunu fark etti. Belli ki cemaatin fısıltı gazetesi iyi çalışıyordu. Az sonra her zaman kapalı gördüğü ferforje demir bahçe kapısının açık olduğunu fark etti. Oradan geçerek sola döndüklerinde 6'nın tüyleri diken diken oldu. 'Mahkeme!' diye iç geçirdi. 'İlahi Denge Mahkeme'sine gidiyoruz'. Doğrusu o kadar heyecanlanmıştı ki nefes alamıyordu. Neredeyse yürümekte zorlanacaktı. Çok geçmeden iki dev menhir arasından geçerek ulaşılan açık hava mahkeme alanına çıktılar. Yüzlerce karavelet çoktan küçük avlunun etrafına dizilmiş heyecanla bekliyorlardı. Kali bu avlunun sınırında ruvr[64] cinsi 2 meşe ağacının önünde kurulu olan ahşap kürsüye doğru yöneldi. 6 onu takip edecekti ama alımlı genç kadın ona doğru dönerek "Buradan bir yere ayrılma. İshvara Kali'nin çağırmasını bekle." diyerek onu engelledi.

6 kalabalığın kenarında beklemeye başladı. Çok geçmeden dev denilebilecek cüssede çok esmer tenli ve koyu saçlı 2 adam, koluna girdikleri üstü başı perişan birini getirip avlunun ortasındaki menhirin önüne çizilmiş dairenin içine bıraktılar. Adam ayakta duramayıp boş bir çuval gibi yere yığılmıştı. Kalkmaya yeltenmedi bile. Müthiş bitkin görünüyordu. Üstündeki keten kısa kollu kıyafet, serin denilebilecek mevsime hiç de uygun değildi.

6, Kali'yi görebilmek için gözleriyle etrafı taradı ama o ortalıkta gözükmüyordu. Üç dakika kadar beklediler. Karaveletler başlarında poşuları ve siyah tunikleri içinde kâh birbirleriyle fısıltı hâlinde

64 Sapsız meşe ailesinden Ak Meşeler grubuna dahildir. 5 metre çapa erişebilir. 40 metreye kadar boylanıp, 1000 yaşına kadar yaşayabilir. 60 yaşından önce meyve vermez.

konuşuyor kâh yerde yatmakta olan perişan adamı işaret edip bir şeyler mırıldanıyorlardı. 6 merakla bir şeyler olmasını beklerken sabırsızlandı. 'Birilerine neler olacağını sorabilsem ne iyi olurdu' diye düşündü. Etrafına bakındı ama sonra vazgeçti. O anda alımlı genç kadını gördü. Elbiselerini değiştirmişti. Artık başında 2 kanatlı bir şapka duruyordu. Simsiyah uzun bir entari giymiş, elinde de bir şeyler tutuyordu. Dikkatlice bakınca bunların mine çiçeği dalına sarılmış iki tane canlı yılan olduğunu gördü. İçi ürperdi. Kadın hızla yürüyerek yargıç kürsüsünün önünde bulunan ahşap masaya kadar gidip oturmadan bekledi. Arada bir geriye doğru dönüp bakıyordu. Biraz sonra yeşil bir tunik giymiş olan uzun sakalları ağarmış bir adam gelip kürsünün sağında yer tuttu. 6, bu da kim olabilir diye merak ederken onu takip eden mavi tuniği içinde köse sayılabilecek kadar tüysüz, çok genç bir adamın ilerleyerek kürsünün soluna yerleştiğini gördü. 6 ikisinin de boyunlarına taktığı tuhaf urgan şekilli nesneyi önce özel bir kolye zannetti. Sonra kültür derslerinde öğrendikleri aklına geldi. 'Ah şimdi anladım. Bunlar doğruyu çarpıtır ya da yalan söylerlerse boğazlarını sıkarak onları boğacak olan sembolik kementler. Adı neydi ya? Ha hatırladım: *Gerçeklik Kemendi*.' diye düşündü.

O anda avluya derin bir sessizlik hâkim oldu. O kadar ki havada sivrisinek uçsa duyardınız. En tepedeki kürsünün üzerinde Kali belirmişti. Boğazından ayak bileğine kadar uzanan bembeyaz bir tuniğin üzerine giydiği kırmızı pelerinle her zamankinden daha büyük görünüyordu. 6, onun da Gerçeklik Kemendi taktığını fark etti. Ardından alımlı genç kadın "Herkes ayağa. İlahi Denge Mahkemesi baş hâkimi sıfatıyla: İshvara Kali!" diye bağırdı.

Kali ayakta bekledi. Alımlı genç kadın yanında durduğu masaya oturup çekmecesinden kalın kırmızı ciltli eski bir defter çıkardı. Bu arada iki izbandut yerde yatmakta olan perişan adamı kollarından tutup zorla ayağa kaldırdılar. Kali etrafı beş saniye kadar süzdü ve ardından otoriter bir sesle "Yargılama başlamıştır!" diye konuştu.

Mavi ve yeşil giyinmiş adamlar başlarını saygıyla öne eğdiler. Yeşiller içindeki sakallı adam "İddia makamı hazırdır İshvara Kali!" diye konuştu.

Kali mavi giyinenlerden tarafa döndü. Köse adam "Savunma hazırdır İshvara Kali." diye konuştu.

Kali sakin bir sesle "İddianame söylensin." dedi.

Sakallı yaşlı adam "Çok kısa olacak efendim." diyerek söze başladı. "Şu sanık noktasında durmakta olan kişi bizim tarafımızdan Hindistan'ın Kerala bölgesinden alınarak buraya intikal ettirilmiştir. Kendisi bir arkadaşıyla beraber Attappadi ormanında hamile bir fili hunharca katletmiştir. Suç ortağı, Hint güvenlik güçleri tarafından yakalanmıştır. Olayın görgü tanıkları mevcuttur, ayrıca kendisi de suçunu itiraf etmiştir." dedikten sonra kısa bir süre susup bekledi.

Ardından her kelimesini özellikle vurgulayarak "Dayandığımız hukuk olan Yeni Senchus Mór'un[65] güncellenmiş maddeleri gereğince sanığın cezalandırılmasını talep ediyoruz." diye konuştu.

Kali sakin bir sesle "Olay nasıl gerçekleşmiş?" diye sordu.

Sakallı adam "Fili kandırmak için bir ananasın içine havai fişek saklayarak ona yedirmişler. Fişek önce filin ağzında infilak ederek çenesini kırmış ardından iç organlarını parçalamış. Fil altıncı hissi ile öleceğini anlamış ve nehre koşarak ağzını suya sokup beklemiş, bir süre sonra da can çekişerek acı içinde ölmüş efendim." diye açıkladı.

Kali yine çok sakin bir sesle "Sanık bunu neden yaptığını açıkladı mı?" diye sordu.

Sakallı adam yere baktı. Üzgün bir tonda "Can sıkıntısından yapmışlar efendim." diye cevap verdi.

Kali kuruca "Pekâlâ." dedikten sonra köse adama doğru döndü. "Savunmanın diyeceği var mı?"

Köse adam ciddi bir ses tonuyla "Yargılamaya geçilmesine itiraz ediyoruz efendim. Bu mahkemenin sanığı yargılama yetkisi bulunmamaktadır. İddia makamının söylediği gibi olay Hindistan'da vuku bulmuştur. Bu nedenle sanığın Hint yargı sistemine teslim edilmesini talep ediyoruz efendim." diye cevap verdi.

Kali'nin yüz ifadesi ciddileşti. On saniye kadar sessizce düşündükten sonra "Bu mahkeme, yetkisini doğal hukuktan almaktadır. Bu nedenle yargılama yetkisi ve görevini kendi belirlemekte özgürdür. Buna itiraz hakkınızın olmadığını hatırlatayım." diye konuştu. Ardından sakince "İtiraz reddedilmiştir. Ananemizde binlerce yıldır yer bulmuş kavram ve değerlerden yola çıkarak oluşturulmuş ve gücünü doğrudan doğa

65 İrlanda Kelt toplumunun yarattığı Senchus Mór ya da bugünkü adıyla Brehon hukuk sistemi, tarihte kaydedilen en eski ikinci hukuk sistemidir. →MNB (Senchus Mór)

kanunlarından[66] alan Yeni Senchus Mór'un ceza muhakemeleri usulü olan *Otokratik Denge Prensibi'nin* bu yargılamada esas alınmasına karar verilmiştir." diye hüküm verdi.

Köse adam araya girmeye etmeye yeltendi ama Kali kesin bir sesle "*Otokratik Denge Prensibi'ne* itiraz etmeyeceksiniz herhâlde. Alternatif olarak ortaya koymaya çalıştığınız kanun sadece nesneler dünyasını dikkate almıyor mu? Tek kutuplu değil mi? Neyi tartışıyorsunuz?" diye müdahale etti. Köse adam memnun olmadığını belli etse de cevap vermedi. Kali alımlı genç kadına dönerek "Kâtip-Druid rahibesi *Otokratik Denge Prensibi'nin* kadim şiirsel biçiminden dönüştürülerek yazılmış olan on üçüncü maddeyi söylesin." dedi.

Alımlı genç kadın tekdüze bir sesle "Fiziki dünyada beden bulmuş istisnasız her ruh için geçerli olmak üzere; evcil ya da değil, hayvan sahiplenmek ehliyete tabidir. Her kim bu ehliyete sahip olmadan sayılan fiilleri ifa ederken kasten zayıf ve masum olana zarar verirse, suçun oluşma biçimine bakarak hâkimin uygun göreceği cezaya çarptırılır. Verilen hüküm kesindir ve temyiz edilemez." diye okudu.

Kali tekdüze bir sesle "Maddenin doğru aktarıldığına itirazı olan var mı?" diye sordu. Bir saniye ya bekledi ya beklemedi, ardından sakallı ihtiyara dönüp "Sanığın hayvan bakma ehliyeti var mıymış?" diye sorunca kısaca "Yokmuş efendim." cevabı duyuldu.

Kali sakin bir sesle "Sanığın ilave edeceği bir şey var mı?" diye sordu.

Başına gelecekleri artık tahmin etmiş olan perişan adam zar zor "Böyle olacağını öngöremedik. Sadece eğlenmek için yapmıştık. Pişmanım. Ne olur beni affedin. Vicdanınıza sığınıyorum." diye yalvarmaya başladı.

Kali sol elini kaldırdı ve acımasız bir sesle şöyle konuştu: "Vicdan fazlası hastalıktır. Onunla mücadele edilmelidir. Değerli olan tek şey Ulu Birleştirici'nin eseri olan *UDY'nin* dört maddesidir. O, her şeyin üzerinde hüküm süren anayasamızdır. Sanık, hayvan bakma ehliyetine sahip olmadan bir hayvana kasıtlı olarak zarar vermiştir. Bu durum anayasaya, kanuna ve usule açık muhalefettir."

---

66 Modern hukuk; mülk, mal, insan yapımı nesneler, kârlar gibi maddi nesneleri canlı varlıkların üzerine yerleştirirken Brehon yasası ya da Senchus Mór; insanları, yaşamı ve doğayı bunların önüne koyar.

Bu esnada sakallı ihtiyar "İddia makamının diyeceği kalmamıştır." diyerek araya girdi. Yargılamanın bitebileceği zannına kapılan köse genç biraz da heyecanla "Savunmanın diyecekleri var efendim." diye konuştu.

Kali duygusuz bir surat ifadesi ile "Savunma konuşabilir." diye cevap verdi.

Köse elinde bulunan kâğıtlara baktı ve "Sanığın suçlu bulunması durumunda öncelikle *einachlan*[67] cezası uygulanmasını talep ediyoruz." diye konuştu.

Kali duygusuz bir sesle "Bu talebinizin dayanağı nedir?" diye sordu.

Köse "Efendim sanık gerek davranışları gerekse sözleriyle pişmanlığını ifade etmiştir. Samimi olmadığına inanmamız için hiçbir neden yok. Mahkemenin uygun gördüğü maddi cezayı ödedikten sonra topluma geri kazandırılabilmesi mümkün..." demeye çalışsa da Kali sözünü kesti. Sert bir sesle "Size hukuki dayanağı sormuştum siz bana duygu sömürüsü yapıyorsunuz! Hem söyler misiniz? Talebinizi kabul etsem bile uygulanması imkânsız. Katledilen fil doğada serbestçe dolaşan ve kimseye ait olmayan özgür bir varlıktı. Sahibi olmadığına göre zararın maddi telafisi kime yapılacak?" diye konuştu.

Köse neredeyse gururla "Efendim bu durumda zarar gören tarafın insanlık olduğunu kabul etmeniz gerekir. Maddi cezanın da buna uygun şekilde uygulanması doğru olur diye düşünüyoruz." diye cevap verdi.

Doğrusu Kali bu cevabı beklemiyordu. Bir an olayın makul olup olmadığı üzerinde düşündü ardından sakallı yaşlı adama döndü.

"İddia makamının itirazı var mı?"

Sakallı ihtiyar tecrübesini konuştururcasına "*Bretha Dein Checht*[68] son derece açık efendim. Tek başına *einachlan* uygulamanız mümkün değil. Ölüm olayı gerçekleştiğine göre önce *eiric*[69] uygulamak zorundasınız. Ancak ve ancak bu uygulanırsa ilaveten *einachlan* uygulama hakkınız var." diye konuştu.

Kali köse gence dönüp "Buna bir itirazınız var mı?" diye sordu.

---

67 Einachlan: Öldürülen kişinin toplumsal statüsüne uygun olarak belirlenen maddi ceza veya müeyyide. Bir nevi kan parası olarak görülebilir.

68 Bretha Dein Checht: Verilecek cezanın niteliğini ve niceliğini belirleyen kadim metin.

69 Eiric: Ruhu bedenden koparmanın bedeli olarak verilen ve uygulanan bedenî ceza. Eraic ya da eric olarak da söylenir.

Köse kızgınlığını gizlemek ihtiyacı hissetmeden "Bu durumda Yeni Senchus Mór yerine kadim Senchus Mór'a göre ceza verilsin. Hepimiz bu şekliyle *eiric* uygularsanız ne olacağını biliyoruz." dedi.

Kali kaşlarını çattı. Eliyle köse genci işaret ederek "Siz ne diyorsunuz? Senchus Mór, anayasamız olan UDY'nin kesin şartlarını karşılamak amacıyla yıllar önce *Ulu Birleştirici* tarafından güncellenmedi mi? Bunun tartışılacak tarafı var mı? Olabilir mi? Olsa bile yeri bu mahkeme değil." dedikten sonra otoriter bir sesle "Yargılama bitmiştir! Hükmü açıklayacağım!" diye konuştu.

Avluyu derin bir sessizlik kapladı. Sanki kuşlar susmuş, böcekler durmuştu. Bir an için bile olsa hareketsizlik doğanın geçici gerçeği hâline gelmişti. Herkes nefesini tutmuş Kali'nin açıklayacağı hükmü bekliyordu. Kısa bir süre daha beklediler, ardından Kali herkesi şaşırtan neredeyse şefkatli denilebilecek bir ses tonuyla şöyle konuştu: "Fil gibi hayvanlar empati yapabildikleri ve ölülerine yas tuttukları için -bilinç seviyesi düşük- insani varlık sayılırlar. Bu nedenle yanlış yönlendirilmemeye ve ihtiyaç duyuldukça korunmaya muhtaçtırlar. Sanık bu statüdeki bir varlığı, ananas içine havai fişek koymak yoluyla hulus ve saffetinden faydalanıp kandırmış ve acı çekerek ölmesine neden olmuştur. Sanık hiçbir haklı nedeni olamayacak bir katildir. Buna göre cezalandırılacaktır."

Kali çok kısa bir süre sustuktan sonra alımlı genç kadına bakarak "Kâtip-Druid rahibesi kutsal Ogam[70] yazısıyla hükmü yazsın, ilgili yerlere tebliğ etsin. Sanığı ömür boyu lağım hapsine mahkûm ediyorum. Cezasını çekmesi için Tolistobogii-Gordion zindanına gönderilmesine karar verdim." diye konuştu.

Avluda büyük bir uğultu duyuldu. Tolistobogii-Gordion zindanları her karaveledin bir gün düşmekten korktuğu bir nevi yeryüzü cehennemiydi. İnsan kötü bir haber aldığında bulunduğu yerden hızla uzaklaşmak ister, bu yüzden olsa gerek avlu büyük bir hızla boşalmaya başladı. 6 ne yapacağını bilemeden beklerken karşısında alımlı genç kadını gördü. Az önce Druid rahibesi olduğunu öğrenmiş olsa bile ona her baktığında içinde tarifi zor duyguların uyanmasına engel olamadığı

70 Her ne kadar yazıdan uzak durmaya özen göstermiş olsalar da Druidler yazı yazmasını bilirlerdi. İrlanda geleneğinde Ogam adlı kutsal bir yazıdan bahsedilmekte ve bazı taşlara işlenmiş sembolik harflerde bu yazının kalıntılarına rastlanmaktadır.

aşikârdı. Kadın duygusuz bir sesle "Kürsünün arkasına hemen! İshvara Kali seni bekliyor." dedi

6 talimata uymak için hemen hareketlendi. Kali çoktan üzerini değiştirmiş klasik siyah görünümüne kavuşmuştu. 6'nın tanımadığı iki kadın ile konuşuyordu. 6 onlara yeterince yaklaşınca "İshvara Kali!" diyerek onu selamladı.

Kali ona doğru bakıp otoriter bir sesle "6, Türkije'ye gidiyorsun. Mahkûmu Gordion zindanlarına teslim edecek olan gruba liderlik edeceksin." diye konuştu.

6 çok sevinmişti. Neşesini belli eden bir sesle "Kutsal mekânlardan birine gitmek benim için büyük onur İshvara Kali. Size minnettarım. Çok teşekkür ederim. Ben..." demeye çalıştı ama Kali elini kaldırarak konuşmasını kesti.

Duygusuz bir sesle "Hemen yola çıkacaksın. Çıkmadan soracağın bir şey var mı?" diye sordu.

6 bir an tereddüt etti ama bilgilenmek için doğru zaman olduğuna karar verince sorusunu sormaya girişti: "Efendim sadece meraktan soruyorum. Neden lağım cezası? Neden poşuyla boğmuyoruz? O kadar emek sarf edip bakıyoruz."

Bunu işiten Kali'nin öğretmen ruhu hemen devreye girmişti. Yumuşak bir tonda "Ruh göçü[71] dersini hatırla. Bu tiplerin kırık ya da yarım kalmış enkarnasyonları meselesini." diye konuştu.

6 ani bir aydınlanma yaşadı. Heyecanla "Tabi ya. Öldürürsek kırık reenkarnasyon ile hemen geri gelecek! Her şey baştan başlayacak. Nasıl düşünemedim?" dedi.

Kali başını sallarken "Evet israf olurdu! Biz de bu aşağı ruhları biriktiriyoruz. Aynı bulaşıcı hastalık taşıyanları karantinada izole ettiğimiz gibi. Bu da ruh karantinası işte." diye anlattı.

6 daha da meraklanınca "Peki lağım hapsi bize anlatıldığı gibi midir?" diye sordu.

Kali "Size anlatılanların eksiği var. Mahkûm ilkbahar ayları hariç bütün zamanını çoğunlukla çamur kaplı bir lağım çukurunda geçiriyor, bu doğrudur. Masa, sandalye, yatak ya da bunlara benzer hiçbir insan yapımı eşyası olmuyor. Orada günde 1 kere yemek yiyor ve su içiyor ve

71 Metempsikoz: Palingenez de denir. Ruhun bir vücuttan diğerine geçişi.

tabi bunlar yukarıdan aşağıya atılıyor. Oda servisi değil. Ve evet yaşadığı yerde hacet görüyor. Gidince gözlerinle göreceksin." diye anlattı. Ardından "Bunun sembolizmini görebiliyor musun?" diye sordu.

6'nın gözleri parladı. Heyecanla "Sembolizmi kendi pisliğiyle yüzleşmek, kirli yüzüyle birlikte yaşamak olsa gerek." diye cevap verdi.

Kali memnun kaldı. "Doğru cevap." dedikten sonra "Eksik anlatılan ise mahkûmun ilkbaharda yukarıya çıktığı. Burada çimle kaplı ağaçlı bir alanda zaman geçiriyor. Kendine özel yumuşak bir yatağı oluyor ve herkes gibi bir tuvalete gidebiliyor. Bu 3 aylık geçici cennetin nedenini tahmin et bakalım." diye ilave etti.

6 bir süre düşündü sonra "Daha sonra gelecek olan azabı arttırmak olabilir mi?" diye cevap verdi.

Kara Kali öyle bir sırıttı ki 6 cehennemden kaçmış bir iblis gördüğünü zannetti. Kali yıkıcı yüzünü açıkça ortaya seren bir tonda "Hayır değil." dedi. "Mahkûmları hiç ara vermeden sürekli olarak lağımda tuttuğumuzda en fazla 2 sene dayanabiliyorlardı. Sonra beslenmeyi kesmek yoluyla intihar etmeyi seçiyorlardı. Bu da onları öldürmekle aynı sonuca varıyordu. Tabi üzerine bir de intihar etmiş olmaları eklenince kırık ruh göçünün doğurduğu problemler daha da kötüleşiyordu." diye konuştu. Kali bu sözleri o kadar sıradan bir konuyu anlatıyormuş gibi söylemişti ki 6 sarsıldı. Bir anlığına içinden gelen derin bir titreme duygusunun tüm bedenini işgal ettiğini hissetti. Daha bebekken bile kötülük denen iblisin bu denli derinden gelip boğazına sarılabildiğini hatırladı. Ama üzerinde fazla düşünemedi, çünkü Kali'nin otoriter sesini işitti: "Hadi derhal Türkije'ye! Sakın oyalanma. Varır varmaz haberim olsun. Başarılı olursan sana oradayken yeni bir görev verebilirim."

Hayırda ve şerde gerçekten büyük olanlar, eksik kopyaları bir yana bırakıp kusursuz özgünlere yönelenlerdir. Kendi adıma hiç kuşkum yok: Ermişlerin en yüceleri, sözcüğün sokak anlamında küçük bir "iyilik" dahi yapmamışlardır. Tıpkı bunun gibi, şer uçurumlarının dibine kadar inmiş insanlar vardır ve bütün yaşamları boyunca en küçük bir "kötülük" yapmamışlardır.

Arthur Machen
Gotik bilim kurgunun oluşmasına öncülük etmiş Gallerli yazar
XX. yy.

Bir Garip Sorgu

R.G. heyecanlı sayılmazdı. Tedirgin ise hiç değildi. Sadece düşünceliydi. 2 kere yakıt takviyesi için indikleri hava meydanlarını saymazsak 24 saattir kesintisiz uçuyorlardı. Her ne kadar özel jetin içinde her türlü konfor düşünülmüş ise de artık sıkılmaya başlamıştı. Neyse ki Gobi Çölü'nün üzerindeki hedeflerine ulaşmak üzereydiler. Dönüp arkasında oturanlara baktı. Baruch kafasını günlük evraklara gömmüş, OR Holdings adıyla bilinen Olcott-Reuchlin imparatorluğunun günlük operasyonunu yönetmekle meşguldü. Önünde açık duran 3 monitörden onlarca şirketin anlık finansal verilerini kontrol edebildiğini görebilirdiniz. Sukbaator ise yüksek yamacın ucundaki yuvasına konmuş ve bir sonraki avına çıkmadan önce dinlenmekte olan bir Amerikan kel kartalını andırırcasına kıpırdamadan duruyordu. R.G. gerçekten sıkılmaya başlamıştı ki kinayeli bir sesle "İkinizin de sohbetine doyum olmuyor ha!" dedi.

Baruch hemen başını kâğıtlardan kaldırarak "Buyurun efendim." diyerek ona baktı. Sukbaator'un ise tek bir tüyü bile kıpırdamamıştı.

“Ağzınızdan bal damlıyor dedim. 24 saattir tek bir kelime etmediniz de. Siz ne cins tiplersiniz yahu?” diye sorduktan sonra sırıtarak “Döner dönmez Mir Kemal Kâmil ile konuşacağım, sizi 5 sene Tyana Dergâhı’na kapatsın. Oraya çok yakışırsınız.” diye ilave etti.

Baruch kinayeyi fark ederek cevap vermemeyi seçti. Sukbaator’un zaten kinayeden anladığı yoktu ama uçak epey alçaldığından pencereden bakınca “Geldik efendim.” diye haber verdi. “Aşağıda helikopteri gördüm. Yanındaki alana ineceğiz. Oradan 10 bilemediniz 15 dakikalık bir yolculuğumuz kalıyor. Ardından Kam Kul’un gerine varmış olacağız.” diye ilave etti.

R.G. şaşırdı. Hesap sorar bir tonda “Helikopter de nereden çıktı?” diye sordu.

Baruch hemen araya girdi. Sakince “Efendim maalesef Kam Kul’un çadırı merkez olmak üzere 5 kilometrelik bir dairenin içine uçakla girmemiz mümkün değildi. Bu nedenle o dairenin sınırında bekleyen küçük bir helikopterle devam edeceğiz. O da bizi Kam Kul’un çadırının dibine kadar götürecek.” diye açıkladı.

R.G. kaşlarını kaldırdı. Merakla “Hadi ya? Neden giremiyormuşuz?” diye sordu.

Baruch muzip bir ifadeyle belli belirsiz gülümserken “Yılanlar yüzünden efendim.” diye cevap verdi.

R.G. yüzünü buruşturdu. “Yılanlar mı?” diye sordu. “Yılanlar uçağa nasıl bir zarar verebilir ki Baruch? Saçmalamayın yahu.” diye ilave etti.

Baruch istemsizce sırıttı. “Uçak yılanlara zarar verebilir efendim.” diye cevap verdi. “Kam Kul yılanlarının rahatsız edilmesini kesinlikle istemiyor efendim. O çok kararlı konuşunca ben de helikopter aktarmasını önerdim. Helikopterin boyunu bile sordu efendim ve nihayetinde kabul etti. Zaten uçağın inebileceği doğru zemini bulmak için epey bir keşif yapmamız gerekecekti. Böylesi daha ekonomik oldu.” diye ilave etti.

R.G. başını sallayıp gülümserken “Öyle olsun bakalım.” dedi.

O anda pilotun kemerleri bağlama uyarısı işitildi. 10 dakika sonra helikoptere biniyorlardı. Biniyorlardı derken R.G. ve Sukbaator’u kastediyoruz, çünkü küçücük helikopter ancak 2 yolcu taşıyabiliyordu. Yılanlar rahatsız olmasın diye kum tepeleri seçilemeyecek kadar yüksekten bir 10 dakika kadar uçtular. Alçalmaya başladıklarında

Sukbaator R.G.'yi dürterek aşağıda gittikçe büyüyen ger kümesini gösterdi. Varmışlardı. Pilot aldığı kesin talimatlar nedeniyle daha yere kondukları bile şüpheli bir yükseklikte motorları tamamen kapattı. Hafif sayılamayacak bir sarsıntıdan sonra yere konduklarını ve pervane sesinin de sönümlenerek kaybolduğunu işittiler. Sukbaator bir kere daha R.G.'yi dürttü. Bu sefer davudi sesiyle "Kam Kul." diyerek pervanenin havalandırdığı kum bulutunun içinde zar zor seçilmekte olan şaman kadını işaret etti. Tozdan nefret eden R.G. tozun içine atladı desek yeridir. Hızla Kam Kul'a doğru yürüdü. Kam Kul elini kaldırıp onları selamladı. R.G. sevecen bir sesle "Kısmet bugüne imiş değerli Kam Kul. Çok memnun oldum." diye konuştu. Kam Kul Moğolca karşılık verdi. Sukbaator'un mütercim tercümanlık saatleri başlamıştı.

Kam Kul bir el işaretiyle onları gerin içine girmeye davet etti. İçeri girer girmez R.G.'yi kolundan tutarak kuzeye bakan kısma götürüp oradaki ahşap masanın önünde kurulmuş sedire oturttu. Sukbaator, R.G.'nin genelde yaşlılar, seçkin kişiler ve diğer şamanlara ayrılmış bu bölgeye oturtulmasına çok memnun oldu. Büyük Sır Üstadı'nın temsilcisine gerekli saygı gösterilmişti.

Kam Kul gerin girişinde ayakta beklemekte olan Sukbaator'a döndü. Moğolca "Getirsinler mi?" diye sordu. Sukbaator R.G.'ye dönüp "Başlayalım mı?" diye sordu. R.G. başıyla onayladı.

3 dakika kadar sonra iki Moğol, kalın odundan imal edilmiş üzeri ince bir bezle örtülü tek kişilik bir kafesi getirip gerin güney kısmına bıraktı. Sukbaator hızla gidip örtüyü çekti. Kafesin içinden, üzerinde ayaklarını dahi örten 6 renkli bracan[72] olduğu halde gözleri kara bir güneş gibi çakan Coibhi Unani belirdi. Uzun süredir yemek yemeyi reddettiği için avurtları çökmüştü. Suskundu. Bir süre gözlerini kırpıştırıp etrafını inceledi, ardından tıslar gibi bir sesle "Hısss! Hedonist[73] VIII. Reginald Giordano Olcott-Reuchlin ziyaretime gelmişşş. Hısss! Frer Marius'ün beni konuşturmak için son umudu, hısss, bana gelmişşş." diye konuştu.

R.G. cevap vermedi, sadece ayağa kalktı. Bunu da gayriihtiyari yaptı çünkü rakibi ayakta dururken oturması onu zayıf gösteriyordu. Bir süre

---

72 Bracan: (Kelt.) Druid cübbesi.

73 Hazcılık veya Hedonizm, Kirene Okulu'nun, yani Sokrates'in öğrencisi Aristippus'un (M.Ö. 435-356) öğretisidir. Hazzın mutlak anlamda iyi olduğunu, insan eylemlerinin nihai anlamda haz sağlayacak bir biçimde planlanması gerektiğini, sürekli haz verene yönelmenin en uygun davranış biçimi olduğunu savunan felsefi görüş.

birbirlerini süzdüler. Uzaktan bakıldığında çok renkli cübbesi içinde Unani daha çok bir Hint dövüşçü horozunu andırıyordu. R.G. ise siyah bir ispenç horozunu.

Sessizlik uzayınca garip bir şey oldu ve söz cimrisi Unani konuşmaya karar verdi: Alay yüklü bir tonla sordu: "Eee hedonist R.G.? Konuşmamı istemeyecek misin?"

R.G. yine cevap vermedi. Sadece duygusuz bir ifadeyle bakmakla yetindi. Unani tiz denilebilecek bir sesle tekrar konuştu: "Ah anladımmm. Bulunduğumuz ortam milyarderimizin konuşmaya başlaması için yeterince lüks değil tabiii."

R.G. hiç beklemeden cevabı yapıştırdı: "Dedi altın yapmak için fasikül biriktiren renkli maymun."

Unani kamburunu çıkarıp gözlerini kırparak "Hısss!" diye öyle bir şiddetle tısladı ki Sukbaator bir an Unani'nin çatallı yılandilinin ağzından çıkıp titrediği sanrısına kapıldı. Unani uzun bir süre R.G.'ye tiksinerek baktı, ardından gök gürültüsünü andıran bir sesle "30 yıldır bir adanın altındaki mağarada yaşadığımı unutma!" diye cevap verdi.

R.G. bir an 'Bu maymunun ses yelpazesi 6 oktavdan fazla olabilir mi? Tıslarken soprano sayılırdı şimdi konuşunca tamamen basa döndü. Üstelik ikisi de kesinlikle doğal seslerdi. Vay be! Görse Adam Lopez[74] kıskanırdı herhâlde.' diye düşündü. Ardından hemen kendini toplayarak bir kahkaha attı. Bunu sadece az önce kendini savunma tepkisi vermiş rakibinin üzerinde kontrol oluşturmanın bir yolu olarak yapmamıştı. R.G. aynı zamanda aradığı anahtarı tahmin ettiğinden çok daha erken bulmuş olabileceğini düşündüğü için keyiflenmişti.

Hınzır bir sesle "Unani kardeş, özür dilerim size kardeş diyebilir miyim? Ne de olsa eski kardeşimiz sayılırsın. Söylesene bize niye ihanet ettin?" diye sordu.

Unani yüzünü ekşiterek baktı ama bu sefer tıslamadı. R.G. usul adımlarla yürüyerek kafesin yanına kadar geldi. Kendinden emin bir sesle "Bak yanına kadar geldim. O meşhur güçlerini benim üzerimde de kullansana. Gerçi konklavda gördük, gücün yüz yaş civarı ihtiyarlara yetiyor ama bakarsın bende de başarılı olursun, aklımı kaybederim ve bu sabah 08.00 itibariyle 4 milyar 137 küsur milyon dolara ulaşan nakit

74 Dünyada bilinen en yüksek oktavlı erkek sesi Adam Lopez'e ait olup 6 oktavdır (Eb2-Eb8).

şahsi servetimi sana bağışlarım, bu yaşta fasikül peşinde koşmak zorunda kalmazsın." diye konuştu.

Unani'nin dudakları kıpırdar gibi oldu ama ses çıkmadı. Son anda kendini tutmuştu. R.G. o dillere destan dikkatiyle bunu kaçıracak adam değildi. Kafese neredeyse değecek kadar yaklaştı ve cebinden bir şey çıkaracakmış gibi yaparken "Bak sana ne göstereceğim." diye konuştu. Ama hiçbir şey çıkarmadı. Sadece kendisinden beklenmeyecek kadar büyük bir hızla elini kafesin içine uzatarak Unani'nin alnına küçük bir şaplak attı. Bunu yaparken de "Hısss!" sesi çıkararak onu taklit etti.

Unani gafil avlanmıştı. Önce şaşkınca ne olduğunu anlamaya çalıştı, ardından kendine hâkim olamayarak yaralı bir aslan gibi kükredi. R.G.'yi yakalamak için hızla öne atıldığında çarptığı kafesin kenarları esnedi. O kadar ki neredeyse kafes devrilecekti. R.G. çoktan güvenli mesafeye çekildiğinden yerinden bile kıpırdamadı. Bütün dikkatini Unani'nin tepkisini incelemeye vermişti. Az önce ihtiyacı olan anahtarı bulduğunu düşünmüştü. Şimdi bunun sağlamasını yapmak peşindeydi. Çok beklemek zorunda kalmadı çünkü Unani ikinci kere kükredi. Bu sefer avazı çıktığı kadar "Seni lağımda çürüteceğim!" diye bağırmıştı.

R.G. memnuniyetini gösterir biçimde geniş geniş gülümsedi. 'Bas! Sesi yine basa döndü. Bu maymun kontrollü olduğunda tiz, kontrolü kaçırdığında bas ses veriyor. Bir de ne zaman 'maddeci yavşaklar' muamelesi çeksem zıvanadan çıkıyor. İlginç. Üstüne gidelim bakalım.' diye düşündü. Ardından sakin bir sesle "Tamam, tamam kızma bu kadar." diye konuştu. "İllaki anlaşırız. 100 milyon dolar versem mesela, nakit, sıcak para, fasikülleri iade eder misin?" diye ilave etti.

Bunu işiten Unani'nin yüzü pancar kırmızısına döndü. Bir şeyler söylemeye çalıştı ama boğazı düğümlendi, anlaşılmaz sözcükler geveledi, ardından sadece "Hısss!" dedi.

R.G. 'Aha! Renkli maymun kontrolünü geri kazandı.' diye düşündüğü anda Unani tekdüze ama kendine çok güvenen bir tonda "Herkesi kendin gibi mi zannettin haz düşkünü R.G.? Bazı insanlar ideallerini gerçekleştirmek için yaşar!" diye konuştu.

R.G., Kam Kul ve Sukbaator'un bulunduğu tarafa dönüp "Duydunuz mu?" diye sordu. "Bu renkli maymunun has adamı 4 çeker ibne Goetellmann fasikülleri felsefe taşını bulup altın üretmek için kullanacaklarını söylemedi mi? Eee bu ne diyor şimdi? Kime inanalım?"

Sukbaator duygusuz bir suratla tepkisiz kaldı. Kam Kul ise hafifçe gülümser gibi yaptı. R.G. bir an onun yüz ifadesine takılı kaldı. Takdir bakışı mıydı o? Yoksa... 'Hassiktir! Bana mı hayran hayran bakıyor bu kadın? Olabilir mi?' diye düşündü ama sonra şu anda konsantrasyonunun bozulmamasının daha önemli olduğunu düşündü.

Unani'ye dönerek "Evet kime inanalım? Yoksa beni kandırmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu.

Unani büyük bir güvenle "Bence siz kendinizi kandırıyorsunuz." diye cevap verdi.

R.G. tüm dikkatini Unani'ye vermişti. İncelemesi bitince 'Vay be!' diye düşündü. 'Maymun söylediklerine gerçekten inanıyor. Tek taraflı omuz silkmek yok, burnuna dokunmak yok, yalan söylediğine dair tek bir mikro ifade yok. Şu inancın altını biraz kazalım bakalım ne bulacağız.'

"Ah Unani, ah Coibhi Unani. Coibhi baş druid demekti değil mi? Hadi dökül bakalım tüm bilgeliğini Coibhi. Neden kendimizi kandırıyormuşuz?"

Unani daha çok bir ilkokul öğretmenini çağrıştıran çok sakin bir sesle "2000 yıla yakındır hep aynı şeyleri yapıp farklı sonuçlar almayı umuyorsunuz. Ya külliyen salaksınız ki öyle olmadığınızı biliyorum ya da kendinizi kandırıyorsunuz. Kandırmanın ötesinde bence naifsiniz, naif. Bir de aranızdaki en nahif kardeşi yeni Büyük Sır Üstadı olarak seçtiniz. Bu bile ne kadar naif olduğunuzu gösterir. Gerçi kimi seçecektiniz ki? Diğerlerine bakarsan farklı bir şey göremezsin: Eski arkadaşım çalçene Frer Jean, sarsak Frer Alfred, ağzında dişi kalmamış Efendi Djü-dschi, çıtkırıldım Heretica Pessima, çok genç bir zenciniz de var tabii, ah ya bir de aranıza yeni katılan eski kazanova bilimci vardı. Al birini vur ötekine: Gerçeklerden kopuk, sembolizmde yaşayan naif burjuva ordusu." diye konuştu.

R.G. ürperdi. İçindeki ziller çalmaya başlamıştı. Unani'nin 137'nin iç bünyesini çok ama çok iyi tanıdığı anlaşılıyordu. 'Yoksa bir köstebeğimiz mi var?' diye düşünmeden edemedi.

Heyecanını gizlemeye çalışarak "Bakıyorum dersini iyi çalıştığın zannına kapılmışsın. Binlerce kişinin canını riske atarak desteklemiş olduğu 2000 yıllık çabayı bir kalemde sildin attın. Rahmetli Büyük Sır Üstadı ile de 2. Dünya Savaşı'ndan sonra kısa bir dönem çok yakın

çalışmıştın değil mi? Onun da mı naif olduğunu düşünüyorsun?" diye sordu.

Unani sırıttı. Bilmiş bir tavırla "O naif değil inatçıydı. Tanıdığım en inatçı adamdı. Bir konuda karar vermeye görsün, aylaklığa tövbe edip gökten İsrafil inse onu ciddiye almaz, fikir değiştirmezdi. Ona da defalarca anlattım ama ısrarla anlamak isteme..." derken aniden sustu. Nihayet çok konuştuğunu fark etmişti.

R.G. önce 'Vayyy maymun espri yaptı.' diye düşündü, ardından neden aniden sustuğunu sorgulayıp beklemenin en iyi yöntem olacağına karar verdi. Anlaşılan kartlar yeniden dağıtılacak, yeni eller oynanacaktı.

Arkasına dönüp Sukbaator'a doğru baktı. Nazik bir sesle "İçecek bir şeyler bulabilir misiniz? Hem belki Unani de bu beyhude oruç sevdasından vazgeçer." diye konuştu.

Sukbaator hemen gerden çıkarken Unani tepkisiz kaldı. Sukbaator çıkar çıkmaz R.G. sakince "Anlaşılan sorun Frer Marius." diye ortaya bir yem attı.

Unani sürünün liderliğini yeni ele geçirmiş erkek sırtlan gibi sırıttı ama cevap vermedi. Yoksa yemi yutmayacak kadar zeki miydi?

R.G. bir iki saniye bekledikten sonra "Doğrusu ben de bazen aynı istikamette düşünüyorum ama ne alternatifimiz var ki?" diyerek ortaya bu sefer koca bir mazmoz attı.

Unani'nin gözlerinde bir kıvılcım çaktı. Hissettirmeden gerin girişinin bulunduğu istikamete baktı. Sukbaator henüz yeni çıkmış sayılırdı. Kam Kul ise hâlâ hayran hayran onları seyrediyordu. Unani aniden R.G.'ye dönüp sakince "Aslında yeni Büyük Sır Üstadı olarak seni seçmeleri gerekirdi. O zaman işler farklı olabilirdi." dedi.

R.G. sevincini belli etmemek için bir süre cevap vermeyip bekledi. Ardından sitem dolu bir tonda "Beni mi? Beni seçerler mi hiç? Aday bile gösterilmediğimi zaten biliyorsun." diye cevap verdi.

Unani sessiz kaldı. R.G. dikkatle onu inceledi. 'Doğru söylüyor. Beni avlamaya falan çalıştığı yok. Gerçekten benim diğerlerinden farklı olduğumu düşünüyor. İlginç.' diye iç geçirdi. Ardından meraklı bir sesle sordu: "Neden ben? Onlardan farkım ne ki?"

Unani beklemeden "Naif değilsin. Hayalperest değilsin. İnsanlığın selametini sadece iyi niyete ve iyiliksever vaazlar vermeye bağlamıyorsun." diye cevap verdi.

R.G. samimi olarak meraklanmıştı. "İnsanlığın selameti mi?" diye sordu.

Unani ciddiyetle "Karşımızda zorbalar yok mu? Acımasızca doğanın ırzına geçen sapıklar, kendi çıkarı için kardeşinin etini yemekten bile çekinmeyen vahşi kapitalist yamyamlar, güç için her türlü iğrençliği yapmaya meyleden kendi yavrusunu iğfal eden ensest politikacılar yok mu? Bunlarla Frer Marius'ün yöntemiyle mücadele edilebileceğini düşünecek kadar naif değilsin sen. Yoksa öyle misin?" diye cevap verdi.

R.G. 'Vay! Şimdi de maymun bizi yemlemeye başladı.' diye düşündükten sonra rolüne devam etti: "Bazı projelerimiz yok değil hem de..." derken Unani sözünü kesti.

Yüzünü buruşturarak "Mesela Gölge Okulu değil mi? Sizi tanıdığımdan beri bu fikri safi ziyan politikacılara anlatmaya çalışmıyor musunuz? Peki sonuç aldınız mı? R.G. kendini kandırma! Kaç bin yıldır hep aynı şeyi yapıyorsunuz. Roma kilisesi de 2000 yıl boyunca her gün binlerce kilisede papazlara iyiliksever vaaz verdirip durdu. Sonuç? Daha vahşi, daha kötü, daha umursamaz ve daha cahil toplumlar yaratıldı." dedi.

– Bu yöntem işe yaramıyor diyorsun.
– Yaramadığı aşikâr!
– Ve senin alternatif bir yöntemin de var öyle mi?

Unani büyük bir güvenle "Var!" diye cevap verdi.

R.G. rakibinin yüzünde açıkça okunan gurur ifadesini tespit edince 'Vay be! Bu renkli maymunun bütün benliğiyle inandığı bir felsefesi var iyi mi? Kim bilebilirdi? Kazmaya devam edelim bakalım.' diye düşündü.

Hafif kinayeli bir sesle "İyi de Unani, 137'nin 2000 yıla yakın bir geçmişi, tarihte çok ender görülen bir sürekliliği, biriktirdiği kutsal hafızası, yavaş da olsa uygulamaya koyduğu kadim bilgileri, değişik ruhçu gruplarla ilişkileri, bilimsel altyapısı ve emsalsiz bir örgütlenmesi var. Sen bunun karşısına aynı değerde bir alternatif koyabileceğini nasıl söylersin ki?" diye konuştu.

Unani'nin yüzü bulutlandı. İstemsizce dudak uçlarını aşağı doğru döndürüp dudaklarını öne çıkardı. Kaba bir sesle "Sonuç ne sonuç? Bütün bu saydığın sözde değerlerin ürettiği sonuç ne? İnsanlar için daha fazla acı, bolca ölüm, hayvanların sömürülmesi ve doğanın katli, o

kadar! Bütün bunlar Çağ Dönümü ile birleşince bildiğimiz anlamda insanlığın sonu geldi! Sayenizde!" diye cevap verdi.

R.G. şaşırmıştı. 'O ağız şekli iğrenme mi ifade ediyordu öyle?' diye düşündü. Ardından merakla "Sayemizde mi?" diye sordu.

Unani küçümseyici bir tavırla "Sayenizde tabi. Siz bireyin doğuştan iyi olduğuna ve kış uykusundan uyandırılırsa kendini dönüştürüp bütünü değiştireceğine dair bir hülyaya kapılmışsınız. Oysa o doğuştan tembel, fırsatçı, haset, kıskanç, dar görüşlü ve fesat, kısacası kötü! Hâlâ göremediniz değil mi? Kötülük baskın! Sayenizde çok kıymetli yıllarımızı bu hülyanın peşinden koşmakla harcadık. Şimdi Çağ Dönümü'nün etkisiyle bütün bu özellikler daha da yoğunlaşacak ve artık istediklerinizi gerçekleştirecek zaman da yok. Başarısız oldunuz, yenildiniz, kabul et artık!" diye cevap verdi.

R.G. 'Sesi yine basa döndü. Bize müthiş kızgın olmalı. Üstelik yine yalan söylemiyor. Adam kesinlikle bir felsefe oturtmuş ve buna yürekten inanmış.' diye düşündü. Sakince "Ve sende bunu değiştirecek çözüm var öyle mi?" diye sordu.

Unani R.G.'ye küçümseyerek baktı. Tiz sesiyle "Bu Marius ve şürekâsı sadece naif değil korkak da. Hep kötülükten şikâyet ederler, sözde ulvi amaçları vardır, binlerce yıllık çabamız diye böbürlenirler ama hepsi laftan ibaret. İş eyleme geçmeye gelince evcilleşmiş kedi misali kendilerini yalamaktan başka bir şey yapmazlar." diye cevap verdi.

"Eyleme geçmeye mi?"

"Evet! Gordion düğümünün[75] karşısına birer rahat koltuk çekip oturmuşlar, ellerinde birer kadeh şarap, birbirlerine nasıl çözecekleri konusunda fikir verip duruyorlar. Sembolizme romantizm derecesinde takıntılı oldukları için de düğümün karşısına mutlaka daire şeklinde oturmuşlardır! Tıpkı konklavda Frer Jean'ın etrafında bir çember oluşturup onun lirik Latincesiyle *Habemus Maximus Dominus Secretorum* diye bağırdığı an gibi. Hepsi bu. Peki eylem? O sanki başkasının işiymiş gibi uzak dururlar. Ne sorumluluk bilinci ama!"

R.G. bir kere daha şansını denedi: "Bir daha soruyorum, sende o düğümü çözecek yöntem var öyle mi?"

---

75 Gordion Düğümü: Büyük İskender'e atfedilen bir efsanedir. Genellikle, çözümü zor bir sorunun kaba kuvvetle halledilmesi anlamında metafor olarak kullanılır. →MNB (Gordion Düğümü)

Unani gözlerini R.G.'nin gözlerine dikti ve iki üç saniye kadar düşündü, ardından "Sadece Gordion düğümünü çözmek konusunda Büyük İskender'in çok bilgece davrandığını söyleyebilirim. Öğretmeninin Aristoteles olduğunu da hatırlatayım." diye konuştu.

Bu esnada geri dönmekte olan Sukbaator'un gerin girişine doğru gelen ayak sesleri işitildi. Unani bunu fark edince R.G.'ye dönüp kararlı bir sesle "Seni bize katılmaya davet ediyorum. Zeki birisin, uyan artık! Bu konuda sen kararını verinceye kadar diyecek bir lafım kalmadı." dedi. Ardından cübbesine sarındı ve onlara sırtını dönerek yere bağdaş kurdu. Saniyeler içinde neredeyse kafesin içinde kaybolmuştu. İki dev ejderhanın ilk ve belki de son karşılaşması böylece sonlanmıştı.

Sukbaator'un gere girmesiyle çıkması bir oldu. Kam Kul'a kısaca veda edip helikoptere doğru yöneldiler. R.G.'nin her zaman kusursuz işleyen kafası bu sefer kesinlikle karışıktı. Yaşadıklarını tekrar gözden geçirmeye girişti. Rakiplerinin düşündüklerinden çok daha dişli olduğuna şüphesi yoktu. Bu kesinlik dışında kalanlar çok muğlaktı. Üstelik tanımlayamadığı bir şeyler onu rahatsız ediyordu. Üzerinde düşünmeye çalıştı ama sonuç alamadı. Uçağın konforlu koltuğuna geri döndüğünde ayaklarını uzatarak derin bir düşünmeye daldı:

'Kendilerine katılmamı isterken *bize* dedi. Çoğul. Yani bireysel bir çaba içinde değil. Bir ekibi var anlaşılan. Kaç kişiler acaba, güçleri ne? Bize saldıran çocuklar ile bir bağlantısı var mı? Bir de özel güçlerini üzerimde kullanmayı hiç denemedi bile. Ateş basması yaşasam anında fark edebilirdim herhâlde. Sukbaator ya da Kam Kul üzerinde de çalışmadı. Çok garip! Sukbaator'dan çekiniyor. Beni yemlemek için gerden çıkmasını bekledi. Kam Kul'dan ise hiç çekinmiyor, konuştuğumuz lisanı anlamadığı içindir herhâlde. Asıl ilginç olanı, onun yerine sanki biz kafesteymişiz de o dışarıdan bizi seyrediyor gibi davranması! Bunun üzerinde iyice bir düşünmek lazım.'

R.G. bir süre daha sessizce düşündükten sonra "Baruch, Heaven's Door." diye seslendi.

Baruch elinde kristal bir bardağa doldurulmuş sek viski ile yanına geldiğinde "Frer Marius'ü bağla." diye talimat verdi.

Baruch diğer elinde tuttuğu telefonu uzatarak "Hazır efendim." diye konuştu.

R.G. gözlerini kaldırıp takdirle ona baktı. Telefonu alıp kinayeli bir sesle "Büyük Sır Üstadı'm merhaba. Haberiniz olsun sizi beğenmeyen rakip bir gruptan transfer teklifi aldım." diye konuştu.

Önce Frer Marius'ün şen kahkahası duyuldu, ardından "Aha! Şartlar iyi mi bari? Karşı teklif yapabilmem için sizi hemen yanıma bekliyorum. Kısa bir süre içinde Kutsal Hafıza Adası'na geçiyoruz." dediği işitildi.

Animus ile anima buluştuğunda, animus anında güç kılıcını çekerken anima illüzyon ve baştan çıkarma zehrini fışkırtır. Sonuç her zaman negatif olmak zorunda değildir, çünkü ikisi de eşit derecede âşık olmaya teşnedir. (İlk görüşte aşk buna iyi bir örnektir).

Azami bağlılık ve sadakat ile klişeleşmiş formülleri kullanan aşkın dili şaşırtıcı bir tekdüzeliktedir. Böylece bir kez daha iki partner kendini sıradan kolektif bir durumda bulurlar. Buna rağmen birbirleriyle çok bireysel bir şekilde ilişkili oldukları yanılsamasında yaşarlar.

Salomé (Jung'un animası) zehirli iksirler karar durur.
O sihirde çok usta bir Medeia'dır.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
XX. yy.

Psişik Sabitler

Lavaur'a baharın gelmekte olduğunu müjdeleyen bir sabaha uyanmakta olan Sofia ile Gabriel, dağınık yatağın ortasında yılankavi birbirlerine dolanmış yatıyorlardı. Tamamen açık olan pencereden hafif bir yelin taşıdığı ardıç ve biberiye kokuları odaya doluşurken Sofia apış arasını Gabriel'in bacağına yapıştırmış uykusunda belli belirsiz küçük hareketlerle ona sürtünüyordu. Yarım uykuda, bunun içine girilmesinden çok daha fazla keyif verdiğini düşündü. Kök çakrasından vücuduna yayılan derin bir dalganın etkisiyle hafif bir inleme sesi çıkararak bacaklarını kastı. Gabriel derin uykuda olsa da uyanması fazla uzun sürmeyecekti, çünkü yüz binlerce yıldır genine kazınmış olan bu çiftleşme çağrısını komada bile olsa algılayabilirdi. Gözlerini yarım aralayarak Sofia'ya doğru döndü. Kirpiklerinin arasından doğanın en müstesna sanat eseri kadın vücudu denen ulu şeye baktı. Elini Sofia'nın boynuna koyduktan sonra hafifçe sıktı. Oradan dolaştırarak aşağıya, çıplak sırtına, ardından ılık kıçına kaydırdı. Sofia başta sadece

sırnaşmak istemişti ama şimdi ona bütün gücüyle sarıldı. Gabriel'in usta parmakları sevgilisinin en hassas bölgelerinde dolaşmaya başladığında odayı bir çığlık kapladı. Bağıran Sofia'ydı ama maalesef bu bir zevk çığlığı değildi: "Aman Allah'ım! Saat dokuza on var. Nasıl uyuyakaldık. Kalk, kalk hemen!"

Birkaç dakika önce limbik sistemi kontrolü ele almış olduğundan Gabriel bağrışmalara bir anlam veremedi. Beyninin sağlıklı muhakeme yapabilmek için ihtiyaç duyduğu kan, başka bölgelerinde dolaşmaktaydı. Böyle olunca afallamış bir surat ifadesiyle bön bön bakmaya devam etti. Çoktan yataktan fırlamış olan Sofia bu sefer onu kolundan tutup kalkmaya zorladı. "Kalk diyorum. Unuttun mu? Saat dokuzda Frer Marius'ün de katılacağı kahvaltımız var. Kalk, acele et!"

Sofia'nın giyinmekte olan hâlâ yarı çıplak bedeninin bir erkek için bu çağrıyı anlaşılabilir olmaktan çıkardığı su götürmezdi. Yine de Gabriel bir robot gibi kalkıp tuvalete doğru yöneldi. Sofia bir çığlık daha attı: "Duş mu? Yok artık! 10 dakika sonra kahvaltıda olmalıyız diyorum. Giyin hemen!"

Dokuza dört kala salondaki büyük antik ahşap masanın önündeydiler. Gabriel hâlâ biraz şaşkın görünüyordu. Frer Marius masanın başındaki büyük berjere oturmuş gülümser hâlde Heretica Pessima ile laflıyordu. Geldiklerini görünce neşeli bir sesle "Zor bir gece miydi?" diye sordu.

Sofia mahcup gülümsedi. Gabriel hâlâ kendine gelememişti. Durumun farkında olan Sofia ona koyu bir kahve koyarken Heretica önündeki zeytinlerden birini ağzına attı. Bütün kahvaltısı ihtimal ikinci bir zeytin ve bir dilim ekşi maya köy ekmeği ile sınırlı olsa da içine şarap damlatılmış su bardağını birkaç kere doldurup boşaltacaktı. Frer Jean fırıncı küreğini andıran sol elinde küçücük duran bir dilim ekmeğe tereyağı sürmekle meşguldü. Başını kaldırıp "Günaydın gençlik." dedikten sonra onlara gülümsedi. Frer Marius'ün ise önünde sahanda 3 köy yumurtası ve kıtır hâle gelinceye kadar pişirilmiş birkaç parça pastırma duruyordu. Marius heyecanlı bir sesle "Çocuklar kusuruma bakmayın, ben başlıyorum. Bir insan önündeki yumurtanın soğumasına izin verirse doğrudan cehenneme gider. Kesin bilgi!" dedikten sonra küçük bir kahkaha atıp yemeğine girişti.

Heretica öğretmen sesiyle "Çok şanslısınız çocuklar. Bugünkü konumuz tam Frer Marius'ün alanı." diye ortaya bir laf attı. Kimse böyle

kinayeli bir cümle kurabileceğine ihtimal vermediği için Marius ciddiyetle sordu: "Hangi konuymuş o?"

Heretica kısaca "Anima – Animus." diye cevap verdi.

Frer Jean hemen kıkırdamaya başlarken Frer Marius keyifli bir kahkaha patlattı. Neşeyle "Teorisinde bir duayen, uygulamasında sefil bir dilenciyim. Bu konuda üç çeyrek asrı epey bir devirdikten sonra kesin öğrendim diyebileceğim tek şey sürekli tetikte olmam gerektiği." diye konuştu.

Sofia gülümserken "Demek ki herkes aynı durumdaymış. Siz de böyle söylüyorsanız kendime bugüne kadar çok haksızlık etmiş sayılırım." diye söze karıştı.

Gabriel nihayet dünyaya teşrif etmişti. Merakla "Neden haksızlık etmişsin?" diye sordu.

Sofia "Anima-Animus çiftinin birbiriyle ilişkisi insandan insana bilinçdışı bir köprü kurmak anlamı taşıyor ya. Bunun nasıl işlediğine dair yarım yamalak teorik bilgimiz maalesef bize *doğru davranmak* konusunda pek yardımcı olmuyor, ondan." diye cevap verdi.

Gabriel yine merakla "Neden yardımcı olmuyor peki?" diye sordu.

Heretica dersin başlaması gerektiğine karar verince öğretmen sesiyle "Çünkü etkileri bilinçli hâle getirilebilse de onlar bilinci aşan faktörlerdir. İnsan algısının ötesine uzanırlar ve içerikleri fiziki dünyamıza entegre edilse bile özerk yapılar olarak kalırlar. Bu da Büyük Sır Üstadı'nın bile hep tetikte kalması gereksinimini açıklar." diye konuştu.

Gabriel ağzına Türkiye'den getirilmiş Gemlik tipi zeytinlerden 2 tane atarken ilgiyle "Bilinçdışı oldukları için herhâlde. Arketipsel oldukları için..." dedi.

Heretica öğretmen sesi ile "Evet. Bilinçdışı olmaları nedeniyle karşımızdakine istemsizce yansıtma yaparız." dedikten sonra simyacı sesiyle "Bu da insanlığın en dehşetli problemidir." diye konuştu.

Gabriel simyacı sesini işitince her zaman olduğu gibi önce tedirgin olup sustu, ardından merakı ağır bastı: "Bu yansıtma meselesine hâlâ çok nüfuz edemesem de iyi kötü ne olduğunu biliyorum. Bu *insanlığın en dehşetli problemi* saptamanız biraz abartılı olmadı mı?"

Heretica büyük bir ciddiyetle "Öyle mi dersiniz Gabriel kardeş? Tarih sever misiniz?" diye sordu.

Gabriel cevap vermektense Sofia'ya bakmayı yeğledi. Sofia şefkatli bir gülücük eşliğinde "Birazdan sevecek efendim." dedi.

Heretica, öğretmen sesine dönerek "Mussolini Hitler ile ilk tanıştığında *Ma che e, un signorino?* demiş. "Ne yani, o bir oğlan çocuğu mu?" diye sormuş. Anladınız mı?" diye konuştu.

"Hayır anlamadım."

"Mussolini ile Hitler arasındaki temel fark nedir?"

"Nedir?"

"Mussolini'nin ne olduğu açıktır, dümdüz ortadadır, maskesizdir. İç dünyasında neyi önemsediğini yüzünde, tarzında ve her hareketinde okursunuz. Hitler ise tam tersidir. Onun dış görüntüsünde ancak *ne olmadığını* görebilirsiniz. O, küçük bir kasabanın kilisesinde zangoçluk yapan, her akşam kuşları besleyen, çocukların sevgilisi ve herkesin zararsız olduğuna inandığı adama benzer. Ve o adam bir sabah kalkıp bütün ailesini satırla doğrar. Bu nedenle Hitler'in gerçekte ne olduğunu ancak Analitik Psikoloji terminolojisi ile söyleyeyim, sezgisel fonksiyonu çok gelişmiş biri çözebilirdi. Maalesef insanların çok küçük bir yüzdesi öyle."

Gabriel hâlâ bağlantı kuramadığından "Bundan ne sonuç çıkarmalıyım?" diye sordu.

Heretica bu sefer hafifçe gülümsedi. Simyacı sesiyle "Mussolini Hitler'i ilk tanıdığında onun bir *oğlan çocuğu* olduğunu düşünmüştü oysa kendine sorması gereken şuydu: S*ignorina* nerede?" diye cevap verdi.

Gabriel merakla "Signorina mı?" diye sordu.

Heretica gülümserken "Evet! Signorina! Yani kız çocuğu." diye cevap verdi.

Sofia tamamladı: "Yani Anima!"

Gabriel heyecanla "Ah! Şimdi anladım." dedi.

Heretica Pessima simyacı sesiyle araya girdi: "Hitler'in *signorina*sı; -aşırı hırslı anima-, şeytani bir dişi, insan olmayan bir varlıktı! Diabolus incarnatus est![76]"

Bir süre konuşmadan beklediler. Sessizliği bozan Gabriel oldu. Sakince "Şu ana kadar öğrendiklerim içinde beni en çok etkileyen, şu karşıt çiftleri konsepti oldu. Kendi disiplinim olan fizik ile uyumlu olduğu içindir herhâlde. Şimdi bu anlattığınız anima-animus ilişkisine de öyle bakıyorum. Bir kadının ruhunda eril bir tarafın olması ve bunun erkeğin ruhundaki dişil taraf ile karşıt çifti oluşturması bana makul geliyor. Enerjiler dengede. Fizikte çekirdeğin pozitif yükü ile elektronun negatif yükü arasında kurulan dengeye benziyor." dedi.

Sofia gülümsedi. Gabriel'in açık fikirliliği ve sürekli gerçeğin peşine düşme ihtiyacı ile gurur duyuyordu. Yine de bazı sağlamalar yapması gerekliydi. Şefkatli bir sesle sordu: "Anima ve animus kelimeleri sende ne ifade ediyor? Kavramları soruyorum."

Gabriel "Anima bir erkeğin bilinçdışı kalmış dişil yanı, animus ise bir kadının bilinçdışı kalmış eril yanı işte." diye cevap verdi.

Sofia gülümserken "Evet ama bunların *prensip* olduklarını kavradın değil mi?" diye sordu.

Gabriel şaşkın bir tonda "Ne prensibi ya?" diye cevap verdi.

Sofia dönüp Heretica Pessima'ya baktı ve sustu.

Heretica öğretmen sesiyle "Sofia Eros ve Logos'tan bahsediyor sevgili Gabriel." dedi.

Gabriel hin bir gülümseme eşliğinde "Eros'u biliyorum da bu Logos kim?" diye sordu.

Sofia gülümserken "Eros'u da eksik biliyorsun sevgilim." diye araya girince Heretica sitemkâr bir sesle "Ağaçları unutun! Size ormanı göstereceğim. Kulak verin!" dedi ve devam etti:

"Yine Gabriel rahat etsin diye Analitik Psikoloji'nin perspektifinden anlatıyorum: Logos ve Eros; aynı anima ve animus, solar ve lunar, anne kompleksi ve baba kompleksi, bilinçlilik ve bilinçdışı gibi karşıt çiftleridir. Mesela Logos/Eros ile anne/baba arketipleri birbirleri içinde birlikte bulunurlar ve bunların birey üzerindeki etkisi aynı yöndedir. Onları birbirinden ayırmak da pek kolay değildir. Bunlar arketiptirler

---

76 Diabolus incarnatus est: (Lat.) Şeytan'ın bedene bürünmüş hâliydi o!

ve bütün diğer arketipler gibi otonomileri vardır. Şimdi dikkatinizi bana verin: *Eros bilinçli planda yani nesneler dünyasında erkeğin animasının karşıt çiftidir. Logos ise kadının animusunun karşıt çiftidir*. Bilmem anlatabildim mi?"

Gabriel "Bu durumda animam fiziki dünyada Eros'a mı dönüşüyor? Anlamadım galiba." diye sordu.

Heretica "Eros ve Logos, Yunan Mitolojisi'nden ödünç alınmış birer kelime. Logos Yunanca pek çok anlamda kullanılmış olsa da felsefede *us ile kavrama* demek. Eros ise sevgi demek. Ama bu kelimelere yüklediğimiz geniş anlam çok daha önemli. Eros kelimesini kullanırken evrensel, doğuştan gelen ya da doğada apriori[77] bulunan Eros'a özgü niteliklerden bahsediyoruz. Daha kolay anlamanız için şöyle ifade edeyim: Nasıl Pi sayısı, Planck sabiti ya da ince yapı sabiti ezelden beri var olmuş temel değerlerse bunlar da öyleler. Bunlara *psişik sabitler* de diyebilirsiniz işte. Kısacası animanın karakteri Eros'un doğada kendiliğinden bulunan nitelikleri ile oluşmuştur. Keza animus da Logos'un niteliklerine sahiptir. Anladınız mı?" diye konuştu.

Gabriel merakla "Hangi nitelikler bunlar?" diye sordu.

Heretica "Eros'a spesifik özellikler; sevgi, duygu, içtenlik, rabıta, ilişki kurma becerisi, dünyevilik, alıcılık ve pasiflik olarak kabul edilebilir. Logos için ise düşünce, mantık, muhakeme, güç, vericilik, uygulayıcılık ve aktiflik özellikleri sayılabilir." diye konuştu.

Gabriel şaşkın ama meraklı bir sesle "Vay canına! Bunlar şimdi doğuştan gelen kadın ve erkek özellikleri mi? Eros'a pasiflik yakıştırmanızı feministler duymasın ama... Hele hele Logos'a mantık, muhakeme falan atfettiğinizi düşünürsek bunu hiç duymasınlar..." dedi.

Heretica duygusuz bir sesle "Doğanın kaba feminizm ile pek ilgilendiğini sanmıyorum. Feministlerin ise cinsler arası eşitlik sorunsalına *paçalarını animuslarına kaptırmadan* bir çözüm önermeleri kendi ilişkileri açısından daha sağlıklı olacaktır." diye cevap verdi. Bir süre sessizce düşündükten sonra simyacı sesine dönüş yaparak "Doğa işlerini gizemli yollardan yapar." diye konuştu. Ardından dudaklarını büzüp omuzlarını silkerek, "Erkekte Eros, Logos'a nazaran doğuştan

---

77 Apriori: (Lat.) Önsel. Felsefede bilgi, gerekçelendirme veya argüman türlerini ampirik kanıt veya deneyime güvenerek ayırt etmek için kullanılan Latince ifadelerdir. Apriori bilgi, deneyimden bağımsız olandır.

daha az gelişmiştir. Bunun için yapabileceğimiz bir şey yok. Eros ise kadının fitratında gerçek doğasını bulur ama onun da Logos'u Eros'una nazaran çok daha az gelişmiştir. Bunun için de yapabileceğimiz bir şey yok." dedi.

Gabriel ısrarla "Siz şimdi kadınların doğuştan mantık ve muhakeme özürlü olduklarını, erkeklerin ise duygu ile problemleri olduğunu mu iddia ediyorsunuz?" diye sordu.

Heretica hâlâ simyacı sesindeydi. "İddia etmiyorum dümdüz onu söylüyorum. Ama aynı zamanda bunun tersi de geçerli." diye cevap verdi.

– Aynı zamanda tersi de nasıl geçerli olabilir?
– Anima ve animus yüzünden.
– Anlamadım!
– Dış tutum-iç tutum çaprazlaması.
– Yine anlamadım.

Heretica öğretmen sesine dönüp "Sevgili Gabriel, erkeğin dış tutumunda etkili olan Logos prensibi kadının iç tutumunda animus olarak etkili. Keza kadının dış tutumunda etkili olan Eros prensibi de erkeğin iç tutumunda anima olarak etkili. En gelişmemiş seviyesinde animus, erkeksi aklın bir nevi karikatürü olan daha düşük düzeyde bir Logos'tur. Bunun zıddı da aynen geçerli. Bilmem anlatabildim mi?" dedi.

Gabriel'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Heyecanla "Düalite! Karşıt çiftleri burada da çalışıyor. Vay canına! Çok heyecanlı!" diye konuştu.

Kısa bir sessizlikten sonra bu keşfin verdiği mutluluğu yansıtan bir sesle "O zaman kadın ve erkek arasındaki ilişkiye etki eden 4 faktör var. Fiziki dünyada ya da bilinç düzeyinde Eros ve Logos, bilinçdışında ise anima ve animus etkili. Bu da bize bir ilişkinin en az 4 kişilik tarafından yaşandığını gösterir. Doğru muyum?" diye sordu.

Heretica ehil bir simyacının gülümseyebileceği kadar gülümsedi. Sıcakkanlı bir sesle "Rahmetli Büyük Sır Üstadı'mızın sizde ne cevherler gördüğünü her gün biraz daha idrak etmekten çok mutluyum." derken çok uzun süredir konuşamamış olan Frer Jean dayanamayarak araya girdi: "Bakın dönüp dolaşıp yine dörtlülüğe vardınız sevgili Gabriel." dedi.

Heretica konunun dağılacağından telaşlanarak hemen otoriter bir tonda "Jean, konuyu dağıtma!" diyerek müdahale etti. Jean duymamazlığa gelip sırıtarak elindeki tereyağlı ekmeği çayına bandı.

Heretica hemen kaldığı yerden konuşmaya devam etti: "Düşünmek genelde bir erkeğin dış tutum özelliğidir. En azından toplumsal bir ön kabul olarak öyledir diyelim. Duygu ise bir kadın için ön kabulüdür. *Ama bilinçdışında bunun tam tersi geçerlidir. Dişil anima nedeniyle erkek hisseder ve eril animus yüzünden kadın düşünür*. Bu nedenledir ki zorlu hayat şartlarına kadının uyum sağlama yeteneği daha gelişmiştir. Yine bu nedenle erkekler kadınlara nazaran daha fazla intihara meyillidir."

Sofia dayanamayıp "O zaman dengeyi aramaktan başka çaremiz yok!" diye konuştu.

Frer Marius üzeri kirlenmesin diye yakasına sıkıştırıp aşağıya sarkıttığı beyaz kumaş peçete ile ağzını silerken "Anlaşılan işler yolunda gidiyor. Bu durumda bana ihtiyacınız yok. Ben kalkayım." demeye yeltense de herkesin itirazıyla karşılaştı. "Eh o zaman bir espresso infaz edelim ne dersin Jean?"

Jean ikiletmedi. O mutfağa doğru yollanırken Gabriel biriktirdiği soruları sormaya hazırdı. "Efendim soracaklarım var. Romantik ilişkilerde oyunda gerçekte 4 kişiliğin var olması bize neyi anlatır? Geçmişimde onlarca kadın var ve ben ne istediklerini hâlâ tam anlamış değilim. Bu nedenle konu çok ilgimi çekiyor."

Sofia neredeyse kahkaha atacaktı ama Gabriel'in samimi öğrenme ihtiyacına duyduğu saygı nedeniyle kendini tuttu. Heretica soruyu işitince şeytan gibi sırıttı.

Simyacı sesiyle "Tam da doğru kişiye sordunuz. Size teorisini saatlerce anlatabilirim ama geniş pratik tecrübenizle bugüne kadar siz çözemediyseniz sevgili Gabriel, en doğru yöntem Frer Marius'e danışmanız olabilir." diyerek lafı ortaya bıraktı.

Marius gelmekte olan espressoya odaklandığından beyni söylenilenleri işlemekte biraz gecikti. Durumu anlayınca da "Ne? Bana mı?" dedikten sonra ortalığı çınlatan büyük bir kahkaha patlattı.

Ardından neşeyle "Çocuklar size söylüyorum; Heretica Pessima kardeşimiz sizinle çalışmaya başladıktan sonra istihza yeteneğinde bir nevi metamorfoz yaşadı. O artık sadece Katharların son kraliçesi değil aynı zamanda ironinin de imparatoriçesi." diyerek sırıtmaya devam etti.

Heretica Pessima duygularını belli etmeyen bir tonda "Büyük Sır Üstadı iltifat ediyor. Ben sadece kadın erkek ilişkileri konusunda onun Gabriel kadar tecrübeli olduğunu söylemeye çalışmıştım." diye cevap verir vermez Sofia ile Gabriel aynı anda "Gerçekten mi?" diye sordular.

Frer Marius biraz mahcup "Yok yahu. Heretica kardeşimiz fıtratına hiç de uygun olmayan mübalağa sanatını kullanmak istedi belli ki. Bırakın Gabriel'in tecrübesine yaklaşmayı, bendenizdeki yarık anima sağ olsun, ruhuma uygun bir tek kadın bile tanıma şansına ulaşamadım desem yeridir. Tersine ben sorunlu kadın mıknatısı sayılırım." diyerek kendini açıklamak zorunda hissetti.

Sofia heyecanla "Ooo, bu da bizi epey çetrefilli ilişkilerin yaşandığı sonucuna götürür." dedi.

Marius kurtulamayacağını anladı. Yine de Büyük Sır Üstadı olması şans değildi, kendine güvenli bir sesle "Heretica size işin teorisini anlatsın ben ihtiyaç duyulursa yaşanmış örneklerle desteklerim." diyerek ilk vartayı savuşturdu.

Jean elinde 2 espresso ile geri gelmişti. "Çocuklar size sormadım ister miydiniz?" diye sordu.

Heretica'nın konuşmasını ve doğal olarak Frer Marius'ün vermesi ihtimal olan örnekleri merakla bekleyen Gabriel ve Sofia gülümseyerek hayır anlamında başlarını salladılar.

Heretica öğretmen sesiyle "Anima ve animus, üzerimizde muazzam bir etkiye sahiptir çünkü gölgeyi onlara bırakırız. Bu da insanlığın temel sorunlarından birine yol açar. Bilinçdışı kalmış her işlevde olduğu gibi bunlar da karşıt çifte yansıtılırlar ve pantomim başlar." dedi.

– Pantomim derken?
– Guignol, guignol.[78]
– Neden öyle söylediniz?
– Çünkü kukla olmaktan öteye gidemiyoruz. Zihin animanın ya da animusun istilasına uğradığında bunu kendi fikir ya da duyguları zanneder. Konuşabilseydi kuklalar da kendi iradeleriyle hareket ettiklerini söylerdi, oysa yukarıda iplerini çeken bir kuklacı var. Anima ve animus o kuklacı işte.
– Uyanık olmamız lazım o zaman?

78 Fransız kukla tiyatrosu.

– Yapması söylemesi kadar kolay değil. En tecrübeliler bile her zaman başarılı olamıyorlar. Oysa bizi uyaracak pek çok emare görünüyor. Biraz bilmek, biraz dikkat, biraz ilgi göstermek ama nerdeee?
– Emareler mi var dediniz?

Heretica kurduğu cümlelerin içinde en can alıcı kelimeleri cımbızla ayıklayan bu küçük dâhiye sevgiyle baktı: "Evet sevgili Gabriel. Gölge, anima veya animusun ne dediğini duyabilecek organlarımızı eğitmek demek olan *bilince çıkarma* konusunu halletmemiş isek onları duyamayız. O zaman da bilinçdışının yönlendirmesini anlayamayız. Ve ister kabul edin ister etmeyin, bunlar da aynı diğer arketipler gibi kendilerini nesnel dünyada somutlaştırmak gayreti içindeler. Bunu oluruna bırakırsak bizi deşip geçerler ama onları kontrollü olarak bilince getirirsek o zaman bize şifa olurlar."

Gabriel kuruca "Nasıl şifa olurlar?" diye sordu.

– Çünkü bize bilinçdışının talepleri ile hizalanma yolunu açarlar. Bu sayede iç tutum ile dış tutum, dengeli bir birlikteliğe yürüyebilir.
– Bizi deşip geçerler derken…
– Egomuzun isteklerine aldırmaz ve kendi doğrularını diretirler. Ciddiye almazsak bizi hem fiziksel hem de ruhsal anlamda hasta edebilirler.
– Peki kontrollü olarak bilince getirilmeleri meselesi gerçekten mümkün mü?
– Evet mümkün. İçsel ve dışsal olarak iki yolu var. Psişemiz vasıtasıyla onlarla ilişki kurabileceğimiz gibi, ki bu içsel yoldur, karşı cinsle olan ilişkilerimiz sırasında da bilince çıkarılabilirler. Anima ve animusu bir adaleye benzetirsek nasıl şınav çekmek bu adaleleri geliştiriyor ise az önce saydığım yöntemler de bunları geliştirir. İşin muazzam tarafı da bu zaten. Anima ve animus gelişip serpilebilmek için insanın nesneler dünyasında yaşayacağı tecrübeye ihtiyaç duyuyor.

Gabriel kısa bir süre sessizce düşündükten sonra "Bunları da belli bir sürede yapmazsak bize uyarı yolluyorlar öyle mi? Emare dediğiniz şeyler bu uyarılar mı?" diye sordu.

Heretica kısaca "Evet!" dedi. "Aynı sizinle olan ilişkisinden alması gerekli olanı görmezden geldiği, geciktirdiği ya da ciddiye almadığı için

Sofia'nın içinden ona seslenen boğuk ses gibi. Yine de Sofia kardeşin özel bir durumu olduğunu söyleyeyim, çünkü genelde bu uyarılar rüya ya da vizyonlarda belirir." diye ilave etti.

Gabriel ellerini ovuştururken "Ah rüyalar! En sevdiğim konu. Anlatın hemen!" dedi.

Heretica cevap vermeden önünde duran bardağı dudaklarına götürüp içindeki suyu o kadar iştahla içti ki Frer Jean kendini kalkıp herkese su doldurmak zorunda hissetti. Heretica bir süre onu izledikten sonra "Jean sen tanıdığım saf Eros olan tek erkek olabilirsin!" dedi. Hemen ardından "Zaten tek erkeksin!" diye ilave etti.

Yaşlı Jean çocukluk arkadaşı kadına takdir ve şefkat yüklü bir bakış attı. Heretica karşılık verdi. O anda ikisi de yirmili yaşlarına döndüler. Bu çok uzun süremezdi. Sürmedi de çünkü Gabriel ve Sofia baykuşvari gözlerle onlara bakıyordu. Heretica hemen konuşmaya başladı. Ama az önce yaşadığı anın büyüsünden olsa gerek öğretmen sesi yerine simyacı sesinde takılı kalmıştı: "Anima baştan çıkarıcıdan ruhani rehbere kadar değişen bir yelpazede kadın imgeleriyle rüyalarda kişileştirilir sevgili Gabriel."

– Baştan çıkarıcı derken? Çapkın kadın anlamında mı?
– Fahişe, cadı, femme fatale... Salomé[79] imgeleri işte.
– Anladım. Ruhani rehber dediğiniz de bunların karşıt çifti herhâlde?

Heretica gülümsedi. 'Gabriel gerçekten de çok ince bir zekâya sahip.' diye düşündü. Sevincini belirten bir sesle "Doğru bildiniz. Yol gösterici, tanrısal kadın ya da toprak ana bunlardan bazıları." diye cevap verdi.

Gabriel'in merakı daha da artmıştı. "Şimdi bunları rüyada gördüğümüzde bundan bir şey mi anlamamız lazım?"

Heretica "Öznel meseleler olabilir. Ama bunların yanı sıra yılan, kaplan, kuş ya da mağara, şelale, nehir veya toprak imgelerinden bir ikisini birlikte görürseniz o zaman kesinlikle animanıza kulak kesilmeniz gerekir." diye cevap verdi.

Gabriel bir an sınırlarının zorlandığını hissetti. Tepkisel olarak "Anima her şeyi bilir diyorsunuz?" derken sesi alay yüklüydü.

---

79 Salomé: Yahudiye Kralı İkinci Herod'un ve Herodias'ın kızı Salomé, İncil'in Yeni Ahit bölümünde ismi geçen kadınlardan biridir. Femme Fatale arketipinin ilk örneklerindendir. →MNB (Salomé)

Heretica tınmadı bile. "Sevgili Gabriel, animaya rasyonel bir çehre yüklemeye beyhude çabalamayın. O bilinçdışının, ilkel zihnin, dil ve din tarihinin tüm ifadelerini tatmin edici bir şekilde özetleyen doğal bir arketiptir. İşte anima sırf bu özelliği nedeniyle bizzat hayatın arketipi sayılabilir. İğne başı boyutunda bir karadeliği düşünün. Şimdi boyuna oranla yoğunluğunu düşünün. Anlayacaksınız." diye konuştu.

Gabriel tonunu hafifleterek "Bunları nereden biliyoruz?" diye sordu.

Heretica "Yaşıyorsunuz işte. Başka ispata gerek var mı? Anima her zaman bir erkeğin ruh hâllerinde, tepkilerinde, dürtülerinde ve psişik yaşamında, kendiliğinden olan her şeyde mesela fanteziler, önseziler ve duygusal patlamalarda apriori unsurdur. Bilinçsiz erkeği yöneten animadır! Kadını yönetenin animus olması gibi." dedi.

– Bunu biraz açabilir misiniz?
– Anima, bilinçdışı dişil karakterini fiziki dünyamızda somutlaştıramaz ve ifade edemezse gayriihtiyari kişinin bilincine yansıtır. Birey tek kutuplu hale gelir. Erkek; maço, güce aç, aşırı rekabetçi, kibirli, huysuz, şımarık ve kaba saba olur. Bir de bu özelliklerin eğitim eksikliğinden kaynaklandığını iddia etmezler mi? Bunu duyunca aklımı kaybedecek kadar sinirleniyorum.
– Eğitimin ilgilendiği alanların alakasızlığı ile ilgili söylüyorsun değil mi?
– Gölge Okulu'nun müfredatı olan Bilinçdışı, gölge ve anima eğitimiyle evet ama klasik okullarda öğrettikleri ile değil. Hele hele evde ebeveynlerinizden aldığınız adabı muaşeret eğitimiyle hiç alakası yok.
– Bu durumda animanın 2 çehresi olduğunu söyleyebilir miyiz?

Heretica'nın yüzünde sıcak bir gülümseme belirdi. "Ah zeki kardeşimiz bizim. Evet her arketipte olduğu gibi anima da çift kutupludur. Olumlu anima, erkeğe dostluk kurma yeteneği, şefkat, hayal gücü, yaratıcılık, hassasiyet, nezaket ve estetik kazandırır. Ayrıca bir erkeğin romantik olabilmesi de olumlu animası sayesindedir. Bir de ben pek anlamasam da kadınlar için erkeğin önemli özelliklerinden olan sabır, anlayış, bağlılık, sadakat gibi özellikler de olumlu animanın sonucudur." diye konuştu.

Gabriel büyük bir merakla "O zaman bu olumlu özellikler bir şekilde olumsuza dönünce ne oluyor?" diye sordu.

Heretica "Ne olacak, yapıcı hislerin yerini karamsarlık, duygusallığın yerini histeri veya şımarıklık alır. Estetik narsisizm şehvete, şefkat efemineliğe, hayal gücü ise pornografik cinsel fantezilere dönüşür." diye cevap verdi.

Gabriel çok memnundu. Keyifli bir sesle "Peki sadakat?" diye sordu.

Heretica "Sadakat hemen aşırı sahiplenmeye döner." diye açıklarken Sofia dayanamayıp "Ya benimsin ya toprağın." diyerek araya girdi.

Heretica hızının kesilmiş olmasında rahatsız olsa da merakı ağır bastı: "O da nedir Sofie?" diye sordu.

Sofia "Türkiye'de aşırı sahiplenici erkeklerin kadınlara söyledikleri bir tabir. Benim dışımda ancak toprağın, yani ölü olabilirsin anlamında kullanılıyor." diye açıkladı.

Heretica'nın yüzünden bir bulut geçti. Öfkeyle söylendi; "Bovis stercus![80]".

Gabriel sakince "Gerçek hayattan da bir iki örnek verseniz daha kolay içselleştireceğiz." dedi.

Frer Marius espressoyu çoktan bitirmiş ve yavaş yavaş sıkılmaya başlamıştı. Özeliyle ilgili bazı şeyleri anlatmak zorunda kalacağı bir konuşmaya müdahil olmamak için şu ana kadar kendini tutmuştu ama artık can sıkıntısı iyiden iyiye baskın çıkmak üzereydi. Gabriel'in sorusu temkinli hâlini bırakması için ihtiyaç duyduğu dürtüyü sağlayınca "Gabriel kardeş." diyerek lafa girdi.

– Bir kadın hayal edin. İtalya'da bir plajdasınız ve bikinisi üzerinde size doğru yürüyor. Tabi bu sizin anima tipiniz bir kadın olsun. Onu fark ediyorsunuz. Konuşmaya başlıyorsunuz. Eh yakışıklı bir bilim insanısınız. Gençler ne diyor bu günlerde? Ah evet! "O da size yürüyor." Doğru mu? Şimdi onunla ilk defa öpüştüğünüz anı düşünün. İçinizde sanki sizden olmayan bambaşka güçler varmış da kontrolü onlar ele almış gibi gelmiyor mu? Hele âşık olma hâlini düşünün. Animanın dokunduğu her şey anında azametli bir numinosuma bürünür. Büyülü hâle dönüşür! Onun dehşetli yoğunlukta erotik bir karakteri vardır. Mesela âşık olma hâlinde anima bilinçdışından öyle bir duygu yoğunluğuyla erkeğin bilincine fışkırır ki Vezüv yanardağı yanında gözyaşları içinde kalır. Saniyeler içinde erkeğin Logos'u yoğun lav ve

[80] Saçmalık, zırva anlamına gelen tabirin Lati

külle örtülür. Akıl ve muhakeme bir süreliğine yer altına çekilir ve esameleri okunmaz. Erkek bu noktadan sonra animanın boyunduruğu altına girmiştir. Artık ona anlattığı hikâyelere ve yaşattığı yoğun duygulara inanmaktan başka bir şey yapamaz.

– Vay canına! Peki animus?

– Animus, süpernova misali parıldayan böyle bir anima karşısında karanlık denizde gözüne ışık tutulmuş balık gibi kıpırdayamaz hâle gelir. Nezaketini koruyan ısrarlı bir erkeğin eninde sonunda kadını ikna etmesinin altında biraz da bu neden yatar. Heretica'nın dediğini hatırla. Animus, Logos'un bir karikatürü gibidir. Logos düşünce ve muhakeme demektir. İşte bu nedenle anima karşısında animus hep kaybeder çünkü *duygu karşısında düşünce her zaman kaybetmeye mahkûmdur*.

Gabriel çok kısa bir süre düşünüp "Gerçekten mi? Neden peki?" diye sordu.

Marius bir çocuk gibi muzipçe gülümsedi. "Isı neden soğuktan sıcağa doğru akar? Neden bir bardak sıcak çayın içine buz atarsak çay soğur da donmaz?" diye cevap verdi.

Gabriel içtenlikle güldü. Muzip bir sesle Heretica'yı taklit eder gibi "Doğa işlerini gizemli yollardan yapar." dedikten sonra "Peki Frer Marius, birbiri ile uyumsuz bir çift kendilerini bu hâlde bulduysa kaçınılmaz olarak ikisi de telef olacak. Bu durumda anima-animus projeksiyonu çözülemez bir problem hâlini almıyor mu? Buna çözüm yok mu yani?" diye sordu.

Marius cevap vermeye fırsat bulamadan Frer Jean hin bir surat ifadesi ve ironi yüklü bir sesle "Uzun yıllar önce değerli Büyük Sır Üstadı'mın bir kız arkadaşı vardı. Ona göre bu durumun çözümü, animusun güç istenci dayatmasına karşı kadının Eros'a yer açmasıydı." dedi.

Sofia heyecanla "Babamın bir kız arkadaşı mı vardı?" diye sordu.

Frer Marius bezgin bir tonda "Benden bahsediyor Sofie'ciğim. Jean bu konuyu temcit pilavı gibi 30 yıldır ısıtıp ısıtıp önüme sürmekten müthiş bir zevk alır. Ona 10 yıl önce bunu yapmaktan vazgeçerse o hanımefendi ile yaşadığım kısa maceranın günlüklerini kendisine miras bırakacağıma söz verdim ama yine de vazgeçiremedim." diye cevapladı.

Jean kıkır kıkır gülerken "Beni kandırmanıza müsaade etmeyeceğim. Sizden sonra öleceğim ne malum değerli Büyük Sır Üstadı? Ben bu durumdan memnunum." diye araya girdi.

Gabriel meraklanmıştı. "Niye peki? Neden bu konuyu bu kadar gündemde tutuyor? Bir kız arkadaş işte." diye sordu.

Marius eliyle Jean'a işaret ederek duygusuz bir sesle "Anlat bakalım Cher Frer." dedi.

Jean irkildi. "Olur mu efendim..." diyebildi.

– Anlat anlat. Kuyuya taşı sen attın, şimdi çıkar bakalım.
– Hayatta olmaz.
– Yahu anlat diyorum.
– Büyük Sır Üstadı'm...
– Jean!!! Başladığın işi bitir!

Jean ağzını açtığına pişman olmuştu ama artık çok geçti. Frer Marius'ün sesindeki o kesinlik ifadesini çok iyi bilirdi. Çaresiz konuşacaktı. O da öyle yaptı.

Utana sıkıla "Şey, Frer Marius üstadım o dönemde nasıl desem... Bütün ilişkilerini bilirim ve onu o zamana kadar hiç öyle görmemiştim. O kadar şaşkındı ki hatta sarsak... Nasıl diyeyim kendi olmaktan çıkmıştı. Bir ergeni andırıyordu..." dedi.

Sofia kocaman açılmış gözlerle "Yok artık. Gözümün önüne getiremiyorum doğrusu. O kadın yüzünden mi?" diye sordu.

Frer Jean "Evet. Nasıl geldiğini fark edemedim bile. Aniden hayatımıza girdi ve koca adam bir anda pert oldu. Finito!" dedi.

O anda Heretica'nın sesini işittiler: "Kaskosu var mıydı bari?"

Bir saniyelik sessizlikten sonra Gabriel püskürdü. Jean karnını tutarak gülerken Sofia tiz bir çığlığa benzeyen bir gülme krizine girdi. Marius bile geçmişin acı anılarından sıyrılıp kahkahayı koyuverdi. Jean gülmeye ara vermeden kalkıp amaretto şişesini alarak herkese küçük birer bardak doldurdu.

En nihayetinde herkes sakinleştiğinde Sofia merakla sordu "Nasıl geldiğini göremediniz ya? Bu şekilde yaralanmış olmanız biraz garibime gitti. Frer Marius o zaman da 137 üyesi değil miydi? Hem Jean kardeş 'koca adam' dediğine göre pek genç sayılmazdınız?" diye sordu.

Jean kendine hâkim olamadığı için kıkırdama sesleri arasında "Ne genci? Ellilerimizdeydik yahu!" diye cevap verdi.

Marius sanki başkasından bahsediliyormuş gibi sırıtmakla meşguldü. Hatta elinde tuttuğu amaretto bardağıyla yaşadığı meşke bakılacak olursa bu yaşadıklarından keyif alıyor bile olabilirdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Ellileriniz mi? Yok artık. O yaşta aşk oluyor mu?" diye naif bir soru sordu.

Frer Jean kinaye yüklü bir sesle "Oluyor Gabriel kardeş, oluyor. Hem de çok fena oluyor. O kadar fena ki Büyük Sır Üstadı hiç yapmadığı bir şey yapıp müdahale etmek zorunda kaldı." dedi.

Sofia merakla "Babam yani?" diye sordu.

Marius kendini ifade etmek ihtiyacındaydı ve elini kaldırarak Jean'ın konuşmasını engelledikten sonra "Evet rahmetli babanız hâlime acımış olacak ki sonunda müdahale etti. Bir de o günlerde İsviçre'de yeniden örgütleniyorduk ve bu konuda onun asistanlığını yaptığım için bütün gün işleri sermemden rahatsız olmuştu herhâlde." diye cevap verdi.

Sofia ile Gabriel aynı anda "Nasıl müdahale etti?" diye sordu.

Jean sabırsızlıktan yerinde duramıyordu. Neredeyse sandalyenin üzerine çıkacaktı. Bu nedenle dayanamayıp "Tılsımlı bir muska yaptırdı!" diye bağırdı.

Masanın etrafındakiler bağırma sesinden irkilseler de Gabriel hemen toparlandı. Sert bir sesle "Hadi canım siz de!" dedi.

Marius dudaklarında geniş bir gülümsemeyle "Sakin ol Gabriel kardeş. Frer Jean estettir biliyorsun. Böyle abartılı sembolik laflar etmeyi çok sever. Rahmetli sadece beni zincirlerimden kurtaracak olan muhakememi geri getirecek müthiş derin ama bir o kadar basit bir edimde bulunulmasına aracılık etti o kadar. Daha önce ne demiştik, anima erkeğin bilincini istila eder. Benim de başıma gelen oydu. Durumun yanlışlığını işaret eden pek çok emare olmasına rağmen animanın bana göstermekte olduğu illüzyona kandım. İnanmak zorunda kaldım. Arada bir aklım başıma gelip gözüm açılıyordu. O zamanlarda geri çekilme gücünü gösterebiliyordum ama sonra her seferinde aynı tuzağa düşüyordum. Eros'un karşısında Logos'un hiçbir şansı olmadığının bir göstergesi daha. Bilmiyorsanız anima bipolardır. Bir anda yapıcıdan yıkıcıya geçebilir. Bir an yaşlı iken genç, anne iken eş, azize iken orospu haline dönüşebilir. O dönem yaşadıklarım, bu iki

kutup arasında bir sarkaç gibi salınmama neden oldu. Uzun hayatımın en meşakkatli dönemidir." dedi.

Frer Marius susunca Sofia ile Gabriel konuşmaya devam etmesini nafile beklediler. Belli`ki o, geçmişin heyulaları arasında dolanmaya başlamıştı. Başını öne eğmiş, ellerini göbeğinin üzerinde birleştirmiş ve gözlerini boşluğa dikmiş sessizce oturuyordu. Bir süre sonra Sofia yumuşak bir sesle sordu: "Büyük Sır Üstadı'm sizin yaşadığınız bu deneyim neden farklıydı? Anladığım kadarıyla sizin ilişkinizde de taraflar aynı içgörü düzeyindeydiler. O zaman neden olmadı? Gabriel ile benim farkımız ne? Açıklamak isterseniz müteşekkir kalırım."

Marius omuzlarını kaldırdı. Yumuşak bir tonda "Sizin şu yaşamakta olduğunuzla hiçbir benzer tarafı yok. Kaybetmeye mahkûm bir deneyimdi bizimki. Benim sofu bir Hristiyan olarak büyütülmem ve ruhum hâlâ bembeyaz bir sayfayken bana dayatılan bakire Meryem'in cinsellikten arındırılmış püriten imgesi, animamın yarılmasına neden olmuştu. Hayatımın ilk 35 yılını bunu aşma mücadelesiyle geçirmiştim. Sizi temin ederim ki ilahların dünyası tinsellik ve cinsellikte tezahür eder. Bunlar, biz faniler için çok dikkatli dolaşılması gereken alanlardır. İnanın bana ufak bir çocuğun ruhuna dayatılmış bu 'psişik cinsel hijyen', üzerinden atılması dehşetli zor bir travmadır. Dün gibi hatırlıyorum. O meşum yıl boyunca ısrarla tekrarlanan bir rüya vardı. Ben rüyalarımı anlatmam ama ana fikrini söyleyeyim. Bir anima imgesi sürekli ellerini yıkıyordu! Hem de saatlerce ve tonlarca sabun kullanarak! Tabi bütün ahmaklığımla bunu o günkü koşullara uygun olarak hijyene bağlamıştım. Oysa yoğun ilişkinin getirdiği numenin içinde yaptığım yansıtma, bana onun psikolojik olarak cinsellikle hiçbir ilgisinin olmasını istemediği, ancak saflığını korumak istediği anlamına geldiğini fısıldıyordu. Bu bilinçdışı durum, tam da iç dengemi bulduğum yıllarda o travmayı diriltti. Tabi ki onun bu davranışının altında benimkilerle taban tabana zıt geçmiş deneyimleri olduğunu biliyordum ama burada üçüncü kişilerin ruhsal durumuyla ilgili yorum yapmak benim gibilerin yapacağı bir iş değil." diye anlattı.

Frer Jean dayanamayıp "Zaten bütün o ilişki boyunca yapman gereken hiçbir yorumu neden yapmadığını hiçbir zaman anlayamadım Marius. Yahu lisede bile bütün sınıf hatta yan sınıflar bile teneffüslerde sana danışmaya gelirlerdi. Karakterinin tamamen dışında bir davranış

içine nasıl girdin bugün bile benim için bir muamma. Gerçekte olduğun adamın bir gölgesi olmuştun." diyerek araya girdi.

Marius dudaklarını büküp derin bir iç çekti. Her zamankinden küçük görünüyordu. Sanki vücudunun ortasında bulunan bir mini karadelikten tüm maddesi içeri çekilmiş gibiydi. "Yapmadım." dedi. "Yapamazdım! Yapmamalıydım! Sorumluluk duyan birinin yapması gerekeni yapıp karışmadım. Onun geçtiği yoldan on yıllar önce geçmiştim. Onun kaybolduğu patikalardan ben de geçmiştim. Ne yapabilirdim ki? Ona yolu göstermeye kalksam bir faydası olmazdı. Tersine. Onun yolu, onun sorumluluğu! İyi ki müdahil olmamışım. Felaketim olurdu!"

Frer Jean kızgın bir sesle "İyi de sana neden hiç terapi almadın ya da alma ihtiyacı hissetmedin diye sormuş ya. Bari o zaman bir şey söyleseydin..." demeye çalıştı ama cümlesini bitiremedi. Heretica çok derinden, katıla katıla gülmeye başlamıştı. Sofia ile Gabriel onu ilk defa böyle gördüklerinden şaşkın ve hatta biraz afallamış bakakalmışlardı. Ardından Marius de kendini tutamayıp gülmeye başlayınca Jean, pek de anlaşılmayan bir "Terapi..." kelimesini geveledikten sonra önce püskürdü ardından kahkahayı koyuverdi.

Bu durum arada bir hafifleyip şiddetlenerek iki üç dakika kadar sürdü desek yalan olmaz. Üç kafadar o kadar içtenlikle gülüyorlardı ki Sofia ve Gabriel kalplerinde bir sıcaklık hissiyle onları gülümseyerek seyrettiler. En nihayetinde dinginlik ortama hâkim olduğunda Gabriel "Bu Jean kardeşin bahsettiği muska mıydı, tılsım mıydı neydi onu çok merak ettik ama." diye konuştu.

Jean cevap vermeye niyetlendi ama Marius elini kaldırarak "Dur hele dur. Cini şişeden çıkardın zaten." diyerek onu engelledi. Ardından "Tamam anlatayım ama bu özelimle ilgili anlatacağım son konudur. Ona göre!" dedi.

Ardından yumuşak bir sesle şöyle konuştu: "Bütün ilişki boyunca dengemi bozan, karşımdaki hanımefendinin, tırnak içinde söylüyorum, pek oynak animusuydu. Ben hiç öylesini görmemiştim. Vurdu, içime işledi, itirazım var dahi diyemedim. Salomé zehirli iksirler kaynatıp durur. Sihirler konusunda büyük bir üstattır o. Evet lotaryadan bahtıma Saba melikesi çıkmıştı ve bende o kadar büyük bir yetersizlik duygusu uyandırmıştı ki bunun nereden kaynaklandığını anlamakta zorlandım. İçime baktıkça ve bir şey bulamadıkça daha derine daldım. Oysa bunları

yıllar önce yaşamış ve bir şekilde nihayet dengemi bulmuştum. Artık biriktirdiğim deneyimleri insanlarla paylaşabileceğim en verimli çağımdaydım ama bir anda geçmişimin o kara gecelerine geri dönmüştüm. Sürekli tehdit algılıyordum! Hem de ürpertici bir tehdit. Tüm ilişki boyunca başat duygum oydu. Bu duyguyu hemen hemen her şeye bağladım: Analitik tutuma, aşka, animaya, gölgeye, Satürn'ün on ikinci evde olmasına ve daha nelere. Rüyalarımı ve fiziki bütün o emareleri görmezden geldim. En sonunda kendi başıma işin içinden çıkamayacağımı anlayan Büyük Sır Üstadı beni çağırdı. Cenevre'de yaşıyordum. Hemen İstanbul'a uçtum. Sofia'nın köşkte olmadığı bir gün kütüphanede beni karşısına oturttu. 3 şişe Chianti eşliğinde kesintisiz 2 saat 45 dakika beni sorguya çekti. Ardından onunla bütün yazışmalarımı tek satır atlamadan okudu. Sorular sordu. Altıncı saatin sonunda ilişkimin bütün sakatlıklarını hatta patolojik hâle gelmiş güç istencini bana kendi elleriyle gösterdi. Ne oldu dersiniz?"

– Sofia ile Gabriel aynı anda "Ne oldu?" diye sordu.
– Marius "Ona inanmadım!!!" diye cevap verdi.
– Sofia hayret ettiğini açıkça gösteren bir tonda "Yok artık!" dedi.
– Marius başını salladı. "Maalesef öyle."
– E sonra ne oldu peki?
– Karşımda sekiz asırdır ilk defa Kutsal Kelam Üstadı derecesini hak etmiş bir Büyük Sır Üstadı vardı. Ne olacak? Bütün o kara zarafeti ile bana güldü!
– Ah evet. Hep öyle yapar.

Marius bir taraftan gülümserken aynı anda ciddi bir sesle şöyle dedi: "Bana küçük bir sarı kâğıt uzatıp orada yazılı adrese gitmemi söyledi. 'Üç gün bekle öyle git.' diye de tembih etti. Baktım İzmir'de Agora civarında bir adres."

Marius yorulmuştu. Bir yudum su içtikten sonra derin bir nefes alıp devam etti: "Hiç unutmuyorum kapıdan uğurlarken bana aynen şöyle dedi: O adreste seni bekleyen arkadaşa sen buradan çıktıktan hemen sonra gerekli talimatları vereceğim. Oraya gidiyorsun ve sana vereceği 2 tane resmi alıyorsun. Birincisi kız arkadaşına posta ile hediye olarak yollayacağın resim. Eline ulaştığında onu arıyorsun ve resmin fotoğrafını çekmeyi unuttuğunu söylüyorsun. Onun sana çekip yollamasını rica ediyorsun. %99 ihtimalle bu isteğini reddedecektir. İşte o zaman bir hafta bekledikten sonra ikinci resmi ona gönder ve tepkisini

bekle! O tepki, sana söylediklerime inanman için ihtiyaç duyduğun son yardımı yapacaktır."

Sofia şaşırdı. "Neden reddetsin? Zaten siz yollamışsınız."

Marius "Ben de öyle düşünmüştüm ama Büyük Sır Üstadı işte. Kimsenin bilmediğini bilir, kimsenin görmediğini görürdü o!" diye cevap verdi.

Gabriel dayanamadı. "Lütfen devam edin. Çok merak ettim."

Marius sakince "Tahmin edeceğiniz gibi resme bir kutsiyet atfettiği gerekçesini öne sürerek talebimi reddetti. Bir hafta sonra ona ikinci resmi yolladım. Bu arada Büyük Sır Üstadı'nın tüm o söylediklerine rağmen takdir, teşekkür alacağımdan adım gibi emin olduğumu ilave edeyim. O kadar emindim ki gelen cevabı okuduğumda hayatımın en büyük şaşkınlığını yaşadım. Fakat aynı anda tarif edilmez bir rahatlama, bir özgürlük hissi bütün benliğimi kapladı. O kadar güçlü bir histi ki neredeyse bir arketipin numenini fark ettim. Büyük bir öfkenin hâkim olduğu 4 satırlık mesajda beni kış uykumdan uyandıracak o kadar değerli kelimeler vardı ki... Büyük fotoğrafı nihayet görebildim. Jean kardeşin bahsettiği tılsım işe yaramış, büyü bozulmuştu. Özgürdüm!" dedi.

Gabriel heyecanla "Vay canına. Desenize size gerçeği gösterebilmek için Büyük Sır Üstadı göstere göstere Sofia'nın daha önce anlattığı o sözcük çağrışım testinden yapmış." dedi.

Marius gurur kadar özlem yüklü bir sesle "O, yaşamış en büyük dehalardan biriydi. Bir tamlık abidesiydi. Bir daha öylesi gelir mi? Hiç zannetmiyorum." diye cevap verdi.

Sofia ciddi bir sesle "Hımm, öfke tetiklenince kontrolü kaybetmiş. İşte gerçeklerin öyle anlarda kendilerini göstermek gibi huyları vardır. Babamla gurur duydum şimdi." dedi.

Gabriel "Peki o kelimeler hangileriydi?" diye sordu.

Marius çok ciddi bir sesle "Böyle şeyleri üçüncü kişilere aktarmak benim yapabileceğim bir iş değil." diye cevap verdi.

Gabriel bir kere daha şansını denemek istedi. "Peki o 2 resim? Onlar neyin resmiydi?" diye sordu.

Marius aynı tonda "Resimlerin detaylı içeriğini açıklamam mümkün değil ama beni neden kış uykumdan uyandırdıklarını anlamanız için

size bir açıklama yapmam gerek: Hanımefendiyi zıvanadan çıkaracak kadar öfkelendiren ikinci resim, ikimiz arasında olduğunu varsaydığım aşkı temsil eden bir sembolizm içeriyordu. Tamam gereğinden bile fazla konuştum. Eyüp Peygàmber gibi yapıp elimle ağzımı kapatacağım, 'bir kez konuştum ve artık yanıt vermiyorum' diyeceğim." diye konuştu.

Bir süre sessizlik oldu. Herkes işittiklerini kendi açısından değerlendirmeye almıştı. Sonra Sofia tereddütlü olduğu kadar saygı yüklü bir sesle "Büyük Sır Üstadı müsaade ederse son bir şey sorabilir miyim? Mümkünse ve çok yorulmadıysanız." dedi.

Frer Marius insanların samimi olup olmadıklarını hemen her zaman anlardı. "Tabi Sofie'ciğim. Lütfen çekinme." dedi.

Sofia mutlu bir ifade ile "Aslında önemli de değil ama içimden bir ses size bu soruyu sormamı fısıldayıp durdu. Frer Jean konuyu açtığından beri ağzınızdan eski sevgiliniz ile ilgili olarak hanımefendi sıfatından başka bir şey işitmedik. Yaşadıklarınızı iyi kötü tahmin de ediyoruz. Çektiğiniz aşikâr olan onca acıya rağmen o kadına karşı çok saygılı davranıyorsunuz. Hatta tavrınızdan bunu samimiyetle yaptığınız ve içselleştirdiğiniz de belli oluyor. Bu bir çelişki değil mi?" diye sordu.

Marius gülümsedi. Omuzlarını kaldırıp "Çelişki değil ama olsa ne olacak? Bana uygun olmaması onun değerini azaltmaz. Etrafımız bu denli çöp ruh ile doluyken o, kendini bulma çabasına düşmüş ender ruhlardan biriydi. Benimle olan ilişkisinde yolunu şaşırmışsa ne olmuş? Hem o zamanlar henüz kendi bireyleşme yolculuğunun başındaydı. Ne yapsaydım? Daha ilk tanıştığımız gün anında fark ettiğim zayıflıklarını kullanıp onu bütün gücümle ezse miydim? Etrafımda dönen bir uydu hâline mi getirseydim? Bütün bunlar sıradan insanlar için geçerli olasılıklar. Bizim yolumuz farklı değerlerin yolu." diye cevap verdi.

Gabriel merakla "Daha sonra bir daha görüştünüz mü?" diye sormadan edemedi.

Marius kısa bir kahkaha attı. "Yok, o kadar uzun boylu değil. Büyük ihtimal ölünceye kadar onu sevmeye devam edeceğim ama hayır, ben sıramı savdım. Kefaretimi de ödedim. Zaten asıl mesele olup bitenler değildi. Yaşadığım dehşetli hayal kırıklığıydı. Yıllardır aradığım aynı hamurdan yapılmış, beni anlayabilecek, birlikte büyüyebileceğim birini sonunda bulduğuma inanmıştım. Rüyadan ısrarla uyanmak istemememin de nedeni buydu. Bir daha aynılarını yaşarsam altından

kalkmam mümkün değildi. Zaten o hadiseyle birlikte Eros'un aktif alanını terk etme zamanım gelmişti. Ben de öyle de yaptım." dedikten sonra bir hamlede geniş koltuktan kalktı. Kalkarken de "Jean, Heretica düşün önüme. Hazırlanmamız lazım. Çocuklar siz de yavaş yavaş toparlanın artık. Kutsal Hafıza Adası bizi bekliyor." dedi.

Sofia ile Gabriel uzaklaşmakta olan üç kafadara baktı. Frer Marius koca gövdesini sallaya sallaya en önde gidiyordu. Heretica Pessima ise Frer Jean'ın koluna girmişti.

Gabriel Sofia'nın kulağına eğilip "Sen de bu ikisi arasında yaşanan o anı yakaladın değil mi?" diye sordu.

Sofia'nın yüzünde güller açtı. "Yakalamam mı? Ne muhteşem ihtiyarlar ya bunlar." diye cevap verdi.

Gabriel "O zaman Heretica'nın bize anlattığı o gençliğindeki tek erkek deneyimi Frer Jean mıydı dersin?" diye sordu.

Sofia muzip bir ifadeyle gülümsedi. "Kesinlikle oydu! Böyle giderse tekrarlanması da an meselesi diye düşünüyorum."

Gabriel gülümserken "Yok yahu sen de. Bu yaşta olur mu o işler?" dedi.

Sofia sırıtırken ciddi bir sesle "Eros çok kudretli bir iblistir sevgilim." diye cevap verdi.

Tanrılardan bahsederim. Ben bir ateistim. Fakat aynı zamanda bir sanatçıyım ve dolayısıyla yalancıyım da. Söylediğim hiçbir şeye güvenmeyin. Doğruyu söylüyorum.

Ursula K. Le Guin
Amerikalı bilim kurgu yazarı
XXI. yy.

Kutsal Hafıza Adası

Venedik lagününün plajlarıyla ünlü Lido adasıyla dudak dudağa olacak kadar yakın ama başka açılardan bakılacak olursa birkaç parsek[81] uzakta sayılabilecek emsalsiz konumdaki kare şekilli ada, 1700'lerde o zamanki Büyük Sır Üstadı'nın biraz da ısrarlı çabalarıyla satın alınmıştı. Bunun nedeni, 137'nin dünyanın çeşitli şehirlerine dağılmış olarak saklanan kadim emanetlerinin artık tek bir noktada toplanması gereksinimiydi. Pek çok yer incelenmiş ama hiçbiri genel bir kabul görmemişti. En nihayetinde nüfuzlu bir dost tarafından Ortaçağ'da cüzzamlılar hastanesi olarak kullanılmış bu adanın önerilmesi, 137'nin iç çemberinde büyük bir heyecan ile karşılanmıştı. Doğrusu haksız da sayılmazlardı. Ada sembolizmini bir tarafa bırakacak olursak yapısı ve konumu güvenliği sağlamak için biçilmiş kaftandı. Hem de tarih boyunca Benediktin, Cizvit ve Dominiken tarikatları tarafından kullanıldığından bu durum, aynı Niyetedicilerin merkez aşramının bir kilise olarak seçilmiş olması gibi, 137'nin kadim kamuflaj stratejisine de uygun düşüyordu. Zaten azılı rakiplerinin kalbinde saklanmak olan bu ananeyi adaya taşındıktan sonra da kesintisiz devam ettireceklerdi.

81 Parsek: Gökbilimde kullanılan bir uzaklık ölçü birimidir. 1 Parsek, yaklaşık 3,26 ışık yılına eşdeğerdir. 1 ışık yılı takribi 9 trilyon kilometredir.

Küçük adanın Kutsal Hafıza Adası'na transmutasyonu satın alınır alınmaz başlamıştı. Önce adanın yüzölçümü dolgu ile biraz büyütülmüş, etrafı alçak almaşık taş duvarlarla çevrilmişti. Modern zamanlarda bu duvarların önüne kurulan dijital bir erken uyarı sistemi ve adadan her türlü haberleşmeyi engelleyebilecek güçte bir jammer kurulumu sayesinde 3 hektarlık kara parçası kuş uçmaz hâle getirilecekti. İlk hâlinde adanın bir köşesinde cep oluşturan limancık, daha büyük teknelerin yanaşabileceği bir şekilde epey genişletilmişti. Asıl önemlisi, 137'nin ihtiyaç duyacağı mekânların restorasyonuna ve bazı ek binaların yapımına hızla girişilmiş olmasıydı. Bu ek binalarda kullanılan malzemelerin orijinal binalarda kullanılanlardan farklı olmadığını söylememize gerek yoktur herhâlde. Bu tadilatlardan sonra adanın tam ortasındaki iç avluya bağlı olan 4 farklı binaya eklemeler yapılarak tek bir yapı hâline gelmeleri sağlanmıştı. Tarihî çan kulesi ve ona bağlı olan kilise korunmuş ancak bazı ilavelerle onlar da ana binalara bağlanmıştı. Böylece kuşbakışı amorf bir P harfini andıran yapı grubu, her biri sanat eseri ferforje pencere korumaları ve giriş çıkışa izin veren tek kapısıyla yüksek güvenlikli bir kaleye dönüştürülmüştü. Adanın üçte ikisi birkaç yüzyıllık ağaçlar ile kaplıydı ve yaz kış yeşil eksik olmuyordu. Bu ağaçların bir kısmından payını almış iç avlu, manastır tipi çapraz tonozlar ile çevrelenmişti. Terakota rengi ile sıcak sarının hâkim olduğu bu mekân her daim serin ve kuş ötüşlerini saymazsak epey sessiz olduğundan ada sakinlerinin kendilerini dinlemek istediklerinde tercih ettikleri ilk yer oluyordu.

Ada sakinleri derken toplamı 25'i bulan erkek ve kadından bahsediyoruz. Bunlardan belki de en tanınmışı, Julius E. ya da 137'nin ona layık gördüğü mahlas ile "*Muhteşem Julius*", 199 santime 159 kiloluk bir devdi. Mahlas kelimesini kullandığımız için şair ya da yazar olduğu zannına kapılmayın sakın. Gerçi yemeğin şiirini yazdığı için ona şair dememizin hiçbir mahzuru olmazdı ve evet, Julius E. olağanüstü bir aşçıydı. İzmir'de bir Levanten ailesinde doğup büyümüş olan annesi de bir mutfak sihirbazıydı. Annesi büyük bir tesadüf eseri tanıştığı katıksız Venedikli bir aileden olan babası ile "ilk görüşte aşk" denen illete tutulduğundan hemen evlenmiş ve kısa süre içinde Levant diyarını terk edip Venedik lagünlerine yerleşmişti. Julius da burada doğmuş ve aklı ermeye başladığı andan itibaren annesinin mutfağından çıkmaz olmuştu. Bilmeyenleriniz için belirtelim, Levanten bir mutfak

sihirbazından el almak az bir mesele değildir. O kadar ki Julius kısa sürede özel reçeteleri ve Amsterdamlı bir pırlanta kesicisinin hassasiyetini taşıyan el ayarıyla Venedik'te herkesin dilinde yerleşmiş bir aşçı olup çıkmıştı. O kadar ki isteseydi Michelin ve Gault-Millau yıldızlarının tümünü bir iki senede heybesine doldurabilirdi. Ama hayatı boyunca edindiği tek hırsı en basit ama lezzetli yemeğin peşinden koşmak olduğundan bunlara hiçbir zaman itibar etmedi. Kendini aşmak için bir ömür didinip durdu.

Yine de otuzlu yaşlarının ortasındayken, bir sabah canı hiçbir şey yapmak istemedi. Bildiğiniz gibi, zamanı geldiğinde Bilinçdışı'nın kimseye iltimas geçmediği kozmik bir gerçektir. 10 yaşından beri her sabah saat altıda mutfağa dalmak artık genetiğine kazındığından bu yeni duruma en çok o şaşırmıştı. O kadar ki bütün gün sersem gibi dolanıp durmuştu. Kaderin cilvesi diyelim, aynı gün genç Frer Marius, Kutsal Hafıza Adası'ndaki aylık toplantısına katılmak üzere yoldaydı. Üstüne üstlük canı çok iyi bir yemek çekmişti. Adaya geçmeden önce aldığı iyi bir referansa güvenerek ona söylenen restorana uğramış ama kapalı olduğunu fark ettiğinde büyük bir hayal kırıklığına uğramıştı. Oysa kapıdaki levhada açık olmaları gerektiği açıkça okunuyordu. Marius 'Bari şef ile tanışsaydım' diye düşünürken kapının hafif aralık olduğunu fark etmişti. Eliyle itip içeri girdiğinde Şef Julius'un yarı karanlık mekânın köşe masalarından birine çökmüş olduğunu fark etmişti. Önünde kapağı açık duran Grappa[82] şişesi olup biteni net olarak açığa vuruyordu. Genç ya da yaşlı bir Frer Marius için zorda olan bir ruhu görmek her zaman yardım etme isteğini beraberinde getirirdi. Bu nedenle hiçbir şey söylemeden gelip yanına oturmuştu. Julius bedbin gözlerini kaldırıp ona kısa bir bakış attıktan sonra oturduğu masanın hemen yanında duran servanta uzanıp aldığı küçük bir bardağa Grappa boca edip Marius'ün önüne sürmüştü. Bazı ruhlar anlaşmak için konuşmaya gerek duymadıklarından epey bir süre içip ağızlarını bile açmadıklarını tahmin edebiliriz. Ardından artık 137'de hemen herkesin bildiği olayların nasıl geliştiğini dışarıdan gözlemleyen birinin ağzından şöyle özetleyebiliriz:

En nihayetinde Marius "Ne hissediyorsunuz?" diye sordu. Julius cevap vermek için ağzını açtı ve 3 saat kapatmadı. Marius çok az

82 Hacmen yüzde 35 ila 60 alkol içeren üzüm bazlı bir İtalyan brendisi.

konuşup uzun uzun dinledi. Bir süre sonra 'Ben tanımadığım bir adama neden bütün sırlarımı veriyorum?' sorgulamasından kendini soyutlayabilen Julius aniden aşka geldi. Ayağa fırlayıp çok tutkulu bir sesle "Kalkınız mösyö, beni takip ediniz, Levant diyarına gidiyoruz, annemin toprağına!" dedikten sonra mutfağa doğru yöneldi.

Onu hemen takip etmeye başlayan Marius sordu: "Nereye gidiyoruz dediniz?"

Julius gururlu bir tonda "Sanat icra etmeye gidiyoruz efendim, sanat icra etmeye!" diyerek cevap verdi.

Mutfağa girdiklerinde Julius'un vücut dili değişti. O artık, olgun ve kendine müthiş güvenen bir erkek aslandı. Yelesini şöyle bir silktikten sonra buzdolabını açarak içinden 4 marul çıkarıp Marius'e uzattı. Otoriter bir sesle "Yapraklar tek tek yıkanacak, ardından 3 parmak eninde kesilecek. Sakın daha ince doğrama." dedi.

Marius gülümseyerek çalışmaya koyuldu. Bu arada göz ucuyla şefin yaptıklarını izlemeye başlamıştı. Durumu fark eden Julius hemen açıklamalara girişti: "1 kilo kuzu kuşbaşı alıyoruz. Kuşbaşı derken pelikan kuşu değil, serçe kuşu, ona göre. 8 tane taze soğanı yıkıyoruz. Yeşil sapları dahil serçe parmağı eninde doğruyoruz. Tamam mı? Gördün mü?"

Marius gülümserken başını sallamıştı.

"Şimdi, tencere ateşe! İçine sızma İtalyan zeytinyağı. Az koyma sakın. Bir dakika kadar yağın ısınmasını bekliyoruz. Tamam şimdi kuzu eti içine. Soğan içine. Ateş şiddetli. Üç dakika kavuracağız. Üç buçuk değil, iki buçuk değil, üç. Sonra altını kısacağız."

Julius etleri kavururken Marius işini bitirmişti. Muzip bir sesle "Marullar hazır şef." dedi.

Göz ucuyla onu izlemekte olan Julius durumu çoktan fark etmiş, büyükçe bir tencereyi alıp gelmişti. Talimat verir gibi "Tencereye su doldur, üzerine 2 avuç tuz at. Tepelemesine 2 avuç tuz, daha az değil. Kaynamaya bırak. Kaynayınca kestiğin marulları içine boca et. Tam 3 dakika haşlanacaklar, daha fazla değil. Tamam mı?" dedi.

Marius söyleneni yaparken Julius buzdolabından 4 bağ dereotu çıkarıp yıkamaya başladı. Ardından ince bir bıçak kullanarak sap kısımlarını ayırmaya koyuldu. Suyun kaynamasını bekleyen Marius ölü dalgalar misali hissettirmeden gidip gelen bıçağın çıkardığı hassas işe

hayran kaldı. Biraz hayal gücü ile Julius'un bıçağını bir balerine benzetmek işten bile değildi. Dereotu tamamen saplarından ayrıldığında su kaynamaya başlamıştı. Marius marulları içine boca ederken şefin emir kipinde takılı kalmış sesi işitildi: "3 dakika daha fazla değil!"

Şef çok hafif ateşte tıngırdayan etlerin içine bütün dereotunu boca edip bir iki kere çevirdi. Ardından "Etler oluyor. Marullar da hazır. Şimdi onları tencereden kepçe ile alıp süzgüye koyuyorsun. Süzülmeleri için biraz bekleyelim. Sonra hepsini etlerin içine at." dedi.

Marius bir taraftan söyleneni yaparken bir taraftan da 'Yahu bu ne biçim yemek? Haşlanmış maruldan yemek mi olur?' diye düşünmeden edemedi. Bu durumu doğal karşılamamız gerekirdi çünkü Julius'un son usta dokunuşunu henüz yapmadığını tahmin etmesi imkânsızdı.

Julius marul ile karıştırdığı etleri hafif ateşte bir süre pişirdi. Marullar suyunu saldığında ocağın altını söndürdü. Sakince "Şimdi büyü vakti!" diye mırıldanarak 1,5 limonun suyunu sıkıp tortularından arındırmak için tülbentten geçirdi. Ardından 3 tane yumurta sarısını bir kâseye koyarak hızla çırptı. Üzerine limon suyunu ilave edip yemeğin suyundan bir kepçe alıp azar azar terbiyeye yedirdi. Sonra hepsini damla damla hafifçe karıştırdığı yemeğe ilave etti. İşi bitince tülbendi tencerenin üzerine serip kapağını kapattı. Hınzırca gülümseyerek "Büyünün tutması için yarım saat bekleyeceğiz." dedi.

Bu emsalsiz buluşmanın ertesi sabahında Julius yine isteksizlik ve anlamsızlık duyguları içinde kıvranmaya başladı. Bir hafta sonra da Frer Marius'ün önerisi ve Büyük Sır Üstadı'nın oluruyla Kutsal Hafıza Adası'nın mutfağını devralmak üzere adaya taşındı. Eş zamanlı olarak adada bulunan ve C. G. Jung'dan el almış amatör bir psikolog ile gölge çalışmasına başladı. Neredeyse yarım yüzyıl önceydi. Emsalsiz bir gurme olan Frer Marius'e göre bu, 137'nin 250 senedir yaptığı en önemli transferdi.

Muhteşem Julius her sabah gün ağarırken yapmayı alışkanlık hâline getirdiği üzere mutfağın iç avluya açılan küçük kapısından çıktı. Elinde jülyen kesilmiş bir parça et tutuyordu. Bir süre ağaçları süzdü. Baharın kokuları bir cümbüş hâlinde yeniden doğuşu muştuluyordu. Fazla beklemesi gerekmedi. Önce kısa bir kanat çırpma sesi işitti, ardından sol

omzunun üzerine kendi türünde dev sayılabilecek bir karga kondu. Dönüp ona baktı ve sevgiyle gülümsedi. Şefkat dolu bir sesle "Günaydın Gölge!" dedi. "Günaydın kadim dostum. Gölgem günaydın."

Gölge'nin dudakları olsaydı şüphesiz gülümserdi. Yine de doğanın kısıtlamaları, aşılmak için vardılar ve işte sırf bu nedenle Gölge kuyruğunu hafifçe titretip gagasını iki kere tamamen açıp kapattı. Hafif bir sevgi mırıldanması, yok, çığlığı attı diyelim. Julius elindeki eti ona uzattı. Gölge iki kere başını sallayarak teşekkür ettikten sonra eti alarak uzaklaştı. Julius yeni doğan yavrularını beslemek için onlara doğru uçtuğunu düşünürken hızla çalan küçük bir çan sesi işitildi. Julius büyük bir keyifle gülümsedi. Anadilinde "O Dio mio! Stanno per arrivare. Ma che felicità!"[83] diyerek hızla mutfağına doğru yöneldi. Oradan geçerek ana çıkış kapısını buldu. Cüssesinden beklenmeyecek kadar atik adımlarla limana doğru yöneldiğinde ada sakinlerinin çoktan orada toplaştığını fark etti. Az sonra, duvarların dışarıyı görmesini engellemediği bir açıya geldiğinde, 137'nin amiral gemisi sayılan *Cauda Pavonis'in* süzülerek limana doğru yaklaşmakta olduğunu gördü. O anda Ortaçağ'dan kalma çan kulesinin kadim çanı ağır ağır çalarak Büyük Sır Üstadı'nın adayı şereflendirdiğini ilan etti.

Kıdemini sadece tedirgin edici cüssesinden almayan Muhteşem Julius topluluğa yaklaşırken yüksek sesle "Çarpma tehlikesiiii!", ardından "Açılın, açılın bakayım!" diyerek bağırdı. İnsanlar gülümseyerek yana çekildiklerinde en önde duran Efendi Djü-dschi'yi fark etti. Artık iyice yaklaşmış olan Cauda Pavonis'i gururla süzüyordu. Yanına sokulup çok saygılı bir sesle "Efendi Djü-dschi üstadım günaydın. Dengeniz daim olsun." dedi. Efendi ağır ağır dönüp ona baktı. Gözleri annesinin sakladığı şeker kavanozunu bulan bir çocuk gibi pırıl pırıldı. İyice seyrekleşmiş asırlık sakalının tek tük teli arasından gözüken ince dudaklarının üzerine yerleşmiş geniş bir gülücük bilmeniz gereken her şeyi anlatıyordu. Neşeyle "Sana da günaydın. Hepsi aynı tekneden inecek. Nasıl bir mutluluk ama..." diye cevap verdi. Muhteşem Julius küçük bir kahkaha attı. "Az önce bu cümlenin eşini ben de İtalyanca söyledim efendim." dedi.

Cauda Pavonis limana bağlanmıştı. Önce Moğolları gördüler. En az 20 kişiydiler. Hızla tekneden inerek karşılayanları tek tek süzdüler. Kısa

83 Allah'ım! Gelmek üzereler. Ne mutluluk ama!

bir süre içinde adanın hemen her yerine dağılmak için hareketlendiler. Sadece bir tanesi topluluğun başında ve özellikle Efendi'nin yanında bekledi. 7 dakika kadar sonra tiz bir düdük sesi işitildi. Beklenen onay gelmişti. İyi ki de öyle olmuştu çünkü sabrı ile ünlenmiş Efendi Djü-dschi bile çileden çıkmak üzereydi. Teknenin küpeştesinde dikilmekte olan Moğol korumanın elini kulağındaki alete götürdükten sonra "İnişiniz onaylandı efendim." dediği işitildi. İşte o saniye tıfıl bir veledin tekneden inmek yerine atlamak suretiyle kendilerine doğru koşmakta olduğunu fark ettiler. Anokhi Efendi Djü-dschi'nin üzerine uçup kondu desek yalan söylemiş olmayız. Hatta tırmandı da. Boynunu bulduğunda da oraya gömülüp öylece kaldı. Dikkatli gözler Efendi'nin gözlerinde bir damla yaş fark etti. Titrek bir sesle "Nasılsın evlat?" dediği işitildi. Anokhi başını kaldırıp kısacık ona baktı ama konuşmaktansa başını iki kere sallayıp tekrar boynuna gömüldü. Efendi yaşlı kollarını onun beline dolayarak karşılık verdi.

Teknedekiler inmeye başlamışlardı. Önde Heretica Pessima, arkasında Frer Jean, ardından el ele tutuşmuş Sofia ve Gabriel gelmekteydi. En arkada, hâlâ iniş rampasına adımını atmamış olan Frer Marius, yanında R.G. olduğu hâlde herkesi süzmekteydi. Nedense inmekte hiç acele etmiyordu. En nihayetinde o da hareketlenip herkes küçük limanın girişinde toplandığında alkışla karışık sevinçli sesler duyuldu. Frer Marius eliyle herkesi selamlamaya çalışırken geniş beline biri sarıldı. Keyifle gülümserken "Ah ki ne ah. Belime sarılabilecek kadar uzun kolları olan kimdir acaba?" diye konuştu. Julius sevecen bir tonda "Çok kaliteli erzak aldım. O göbeğin hakkını vereceğim." diye cevap verip kinayeyi sürdürdü. Hemen arkalarında duran R.G. muzip bir ifade ile "Benim kimlere yakın durmam gerektiği anlaşıldı." diye konuştu. Julius geri dönüp onu gördüğünde birbirlerine sarıldılar. Ardından Marius meraklı gözlerle etrafı süzmekte olan Sofia ile Gabriel'e doğru dönüp "Çocuklar bakın sizi kiminle tanıştıracağım." diye konuştu. "Şef Muhteşem Julius. 137'nin 250 senedir yaptığı en önemli transferdir. Ama akşam yemeğine kadar sabır gösterin, ne demek istediğimi o zaman anlayacaksınız." Sofia ile Gabriel gülümserken bu sefer "Julius bu hanımefendi Sofia, rahmetli Büyük Sır Üstadı'mızın kızı. Bu da Gabriel, Kuantum Fiziği'ndeki dâhi kardeşimiz." diye konuştu. Julius büyük bir reverans eşliğinde "Sevgili Sofia, sevgili Gabriel hoş geldiniz." dedi.

Tam o esnada Marius dibine kadar sokulmuş birini hissetti. Ardından ancak bir bebeği severken çıkarılacak sevecen ince sesi işitti: "Büyük Sır Üstadı'm hoş geldiniz. Çok özledik siziii."

Marius'ün içi ısındı. Karşısında gülümseyen alımlı kadını baştan aşağı süzdü. Siyah renkte dar bir pantolon üzerine askılı ve üstüne yapışan V yakalı bir bluz giymişti. Dolgun göğüslerinin oluşturduğu çatal hemen dikkat çekiyordu. Upuzun bacakları vardı. O kadar ki az daha uzasalar sanki omuzlarından çıkacakmış izlenimine kapılıyordunuz. Kulak memesi hizasında kesilmiş düz saçları, inci gibi dişlerle bezenmiş etli dudaklarıyla büyük bir ahenk içindeydi. Birden fazla anlamı içinde barındıran hatta biraz da muzip bir bakışı vardı. Çocuksu bir saflığın karşıt çifti olarak her zerresinden dişilik akıyordu. Öyle bir dişilik ki aydınlıkta yokmuş gibi dururken tenha odalarda sizi bir girdabın içinde yok edecek kadar tüketici olma potansiyelini haykırıyordu. Zaten İris'in erkeklerin cinsel gücüne meydan okuyan bir bakışı olduğunu ilk fark eden Frer Marius olmuştu. Uzun zaman önce sahip olduğu ama şimdilerde epey körelmiş bazı duyguları hâlâ ona hâkim olsaydı şüphesiz o da ona şehvetle bakardı. Çünkü 'cinsel çekicilik' kelimesi olsa olsa bu kadın için icat edilmiş olabilirdi. Heyhat zamanın kimseye iltimas geçmeyen aşındırıcılığı bu spesifik durumda Marius'ün ömür boyu yakasına yapışmış bir musibetin de dermanıydı: Eros nam-ı müstear iblis artık ona çok daha anlayışlıydı!

Frer Marius kolunu kadının boynuna dolayarak onu kendine doğru çekti, ardından "Çocuklar sizi İris hanımefendi ile tanıştırayım. Kendisi Kutsal Hafıza Adası'ndaki asistanımdır ve tüm koordinasyondan sorumludur. İris bunlar yeni kardeşlerimiz Sofia ve Gabriel." diye konuştu.

Sofia başıyla selam verirken Gabriel elini uzatarak "Merhaba." dedi.

İris kendisine uzatılan eli sıkarken mahcup bir eda ile gülümsedi.

Kimse o ellerin olması gerektiğinden yarım saniye kadar daha fazla sıkılı kaldığını fark etmedi.

Mutluluk değil. Katiyen mutluluk değil.
Haz! İnsan her zaman en trajik olanı istemeli.

Oscar Wilde
İrlandalı oyun yazarı, romancı, kısa öykü yazarı ve şair
XX. yy.

Bir İksir

Gobi Çölü'nün gece serinliğinin kendini hissettirmeye başladığı o anlarda merkez gerin içindeki hummalı faaliyet çok ama çok eski bir lisanda sürüyordu.

Kam Kul yanında duran adama "İstedikleri çok zor şeyler. Hazırlanması zaman alacak, oturun." diyerek gerin kuzeye bakan yönüne yerleştirilmiş büyük masanın önündeki sediri işaret etti. Ne fayda, orada kıvrılmış yatan bir yılan duruyordu. Kam Kul adamın kımıldamadığını görünce nedenini merak edip ona doğru baktı. Korku dolu gözlerle sedire baktığını fark etmesi ne olduğunu anlaması için yeterli olmuştu. Elinde taşıdığı kapları masanın üzerine bırakırken dehşetli bir sesle tısladı. Yılan büyük bir hızla olduğu yerden uzaklaşarak gerin içinde kayboldu. Adam biraz tedirgin hareketlerle sedirin kenarına emaneten oturduğunda Kam Kul kutsal eşyalar arasında duran cam kavanozun içinden bir ot çıkardı. Fısıltıyla "Cariacesia."[84] dedi. "Bu olmadan onun isteklerinin olması imkânsız!"

Adam iyice meraklanmıştı. O anda aklına gelen bazı soruları sormayı düşündü ama ilk defa tanıştığı Kam Kul gibi biriyle bu kadar sürede bu denli samimi olmak yakışık kaçmaz diye vazgeçti. Zaten Kam Kul bir

84 Ortaçağ'da büyücülüğün özellikle aşk iksirleri yapımı dalında ve ruh çağırma seanslarında kullanılan bir bitki. Günümüzde bilinen hiçbir bitki ile kesin olarak özdeşleştirilememektedir.

nevi transa girmiş gibiydi. Sanki ağır çekimdeymiş gibi yavaş ama ne yaptığını bilen kesin el hareketleriyle kaplardan aldığı sıvıları birbirine karıştırıyor ve arada sırada Moğolca kelimeler mırıldanıyordu. Bu durum yarım saat kadar sürdü. Sonunda gururlu bir yüz ifadesine eşlik eden hırıltılı bir sesle "Tamam, şimdi büyünün vücut bulması için ay 2 kere doğuncaya kadar özel şişesinde demlenmesi lazım." diye konuştu.

Adam ayağa kalktı. Kam Kul elinde tuttuğu kilden elde yapılmış parmak boyundaki şişe ile ona dönerek "Şimdi, bu kusursuz değil çünkü çok hafif bir kokusu var, dozajı aşarsanız da hissedilir hâle gelen bir acılığı var. Dozunda kullanırsanız sadece kullanan kişide hafif bir ateş basması yapabilir ama kısa sürede geçer. Diğer taraftan son derece etkilidir. Unutma, kontrol etmek istediğiniz kişiye kokuyu ve acıyı gizleyecek herhangi bir sıvı, çay, kahve, şarap içinde bir damla vereceksiniz. Su olmaz, anlaşılır. Yılan zehri zamanla direnci kıracak, cariacesia ise asıl istediğiniz sonuca ulaşmanızı sağlayacaktır. Günde 3 damlayı kesinlikle geçmemelisiniz. Bu çok önemli. Sakın doz aşımı yapmayın. Tekrar söylüyorum. Bununla oyun oynanmaz. Anladınız mı?" diye konuştu.

Adam başını evet manasında bir iki kere salladı.

Kam Kul "Tamam. Al bakalım." dedi.

Adam elini uzatıp şişeyi dikkatlice aldı ve boynuna asılı duran bir kesenin içine özenle yerleştirdi. Öne doğru eğilerek Kam Kul'u selamlayıp gerin çıkışına yöneldi. Henüz çıkmıştı ki arkasından seslenen Kam Kul'un sesini işitti:

"Ha! Efendine selamlarımı ilet. Onu çok özlediğimi bilsin."

Her insanda sürekli iki arzu vardır; biri Tanrı'ya doğru, öteki şeytana doğru. Tanrı'ya sığınış bir yükselme isteğidir, şeytanın yahut hayvanlığınki ise bir iniş mutluluğudur.

Charles Baudelaire
Fransız şair, deneme yazarı ve sanat eleştirmeni
XIX. yy.

Karaveletler

Katolik Kilisesi kisvesine bürünmüş Chakhani'deki aşramın üzeri zifirî karanlık ile örtülüydü. Bir iki böceğin cılız vızıltısını saymazsak ortam kesif bir sessizliğin hükümranlığı altında eziliyordu. Başka bir deyişle doğa, Niyetedicilerin değerini onlar gibi susarak gösterme çabasındaydı. Günün ağarmasına epey vardı. Protos Afonos hariç hemen herkes derin uykudaydı. Maalesef saatlerdir gözüne uyku girmemişti. Bütün gece yattığı yere sığamamış, bir sağa bir sola dönüp durmuş ama ne yapsa uyku perisini yanına uğramaya ikna edememişti. Sonunda, bir saat kadar önce, kalkmaktan başka çaresi olmadığını kabullenmek zorunda kalmıştı. Biraz kitap okumuş ama kısa sürede sıkılmıştı, çünkü bedeni şiddetle uyumak isterken ruhu buna aynı şiddette direniyordu. Şimdi de zamansız acıkmıştı. Söylene söylene doğrulup 'Hâle bak.' diye iç geçirdi. 'Kardeşlerimin uyanmasına saatler var. Bense aç baykuş misali…'

Yataktan kalkıp odasından çıktı. 'Biraz temiz hava alırsam belki uyku tutar.' diye düşünüp doğrudan bahçeye yöneldi. Hava serindi. Verandada bir süre gecenin anlattıklarını dinledi. Ortamın dinginliği ender bulunan bir huzur bahşederken onun tedirginliği nedense sürekli artıyordu. İstemsizce sağını solunu kolaçan etti, ama içinde bulunduğu ruh durumunu haklı çıkaracak kayda değer bir şey fark edemedi. Ardından bahçenin bitip ormanın başladığı karanlık kısımda orta boyda

bir hayvan görür gibi oldu. Niyetedicilerin "*En büyük Zen üstadı*" sıfatını yakıştırdıkları aşramın kedisi olabilir düşüncesiyle "Kopil gel kızım!" diye seslendi. Kopil gerçekten de geldi ama beklediği yerden değil! Tam arkasında beliren kediyi fark ettiğinde içindeki tedirginlik korkuya dönüştü. Sezgileri onu aldatıyor olabilir miydi? Olamazdı! Önce uyku tutmama hâli ardından bu anlamlandıramadığı huzursuzluk, yok hayır, bu kadarının tesadüf olmasına imkân yoktu, tekinsiz bir şeylerin döndüğü aşikârdı. Önce eğilerek Kopil'i kucağına aldı, ardından gözlerini ormanın başladığı karanlığa dikip pür dikkat kesildi. Gözlerini ayırmadan ağır ağır geriye doğru çekilip daha 3 gün önce verandanın duvarına monte edilmiş kırmızı kutuya kadar geldi. Sırtını duvara dayadıktan sonra eliyle kutunun ortasında bulunan kırmızı düğmeyi arayıp buldu. Avucunu üzerine yerleştirip beklemeye koyuldu. İçi içini yiyordu. Yanılıyor olabilir miydi? Ya gördüğünü zannettiği şey gerçekten bir hayvan idiyse? Kardeşlerini boşuna uyandırmış olacaktı. Ardından 'Ne olmuş? Ölüm yok ya sonunda, yine yatarlar.' diye düşündü. O anda kucağındaki Kopil kulaklarını dikti. Protos Afonos'un duyamadığı bir ses işittiği aşikârdı. Bir saniye kadar kararsız bekledi. Ardından avucunu bütün gücüyle kırmızı düğmeye bastırıp hızla içeri doğru koşmaya başladı.

2. Dünya Savaşı'nda uçak saldırılarını haber vermek için kullanılana benzer bir siren sesi uzun uzun öterek geceyi yırttı. Protos Afonos yemekhanenin içinden bodruma açılan çelik kapının önüne doğru koşarken "Sığınağa, herkes sığınağa!!!" diye bağırmaya başladı. Hâlâ uyku sersemi oldukları için sarsak hareketlerle önünde beliren Niyetedicileri ite kaka çelik kapıdan içeri tıktı. Sonuncusundan sonra Kopil'i de içeri atıp kapıyı üzerlerine kapadı. Kapının üzerindeki tuş takımına hızla bir kod girdi. Kısa bir bip sesinin ardından çelik kapının kilitlenme mekanizmasının çalışıp yerine oturduğu işitildi.

Siren gecenin sessizliğinde çınlamaya başladığında Ganzorig derin uykudaydı. Nöbeti biteli henüz bir saat ya olmuş ya olmamıştı. Topu topu 4 Moğol koruma olduklarından nöbet saatleri uzundu. Ama şikayetçi değildi, çünkü hem işini çok seviyordu hem de kısa sürede Sukbaator'un en güvendiği yardımcılarından biri olup çıkmıştı. Zaten 'Çelik Cesaret' demek olan Ganzorig ismini de ona Sukbaator takmıştı. Yoksa kendi adı Altay'dı. Ama o günden sonra herkes onu Ganzorig diye çağırmaya başlamıştı. Sireni duyar duymaz sanki uyumuyormuş gibi ani

bir refleksle yatağından ok gibi fırladı. Odasının kapısını hızla geçerken IMI Uzi Pro makineli tüfeğini çoktan omzuna asmıştı. Ondan sonraki nöbeti Cebe'nin tuttuğunu hatırladı. "Cebe neredesin? Ne oluyor?" diye bağırdı. Verandadan bir ses işitildi: "Bid end baina!"[85]

Hızla sesin geldiği yöne doğru koştu. Eli silahlı Cebe, Protos Afonos'un önünde onun işaret ettiği ormana doğru bakıyordu. Protos Afonos, "Az önce burada bir şeyler gördüm ama hayvan mıdır yoksa başka bir şey mi emin olamadım." diye açıkladı.

Ganzorig Protos Afonos'a dik dik baktı. Sertçe "Emin değil misiniz? Bunun için mi alarm verdiniz?" diye sordu.

Protos Afonos büyük bir kararlılıkla "Sezgilerime güvendim!" diye cevap verdi.

Diğer 2 Moğol koruma da yanlarına gelmişti. Ganzorig çok kısa bir süre düşündü, ardından "Kardeşlerimiz?" diye sordu. Protos Afonos "Hepsi sığınakta güvende." diye cevap verdi.

Ardından Ganzorig'in "Siz düğmeye bastığınızda en yakınımızdaki gruba otomatik bir uyarı gitti. Şu anda bize yardım etmek için helikopterlerine binmiş geliyorlardır. Yine de burada savaşabilecek sadece 4 kişiyiz. Bu bir saldırı başlangıcıysa, ellerindeki silah gücünü de bilemiyoruz, yardım gelinceye kadar baş etmekte zorlanabiliriz. Niyetediciler güvende ama sizi riske atamam." dediği işitildi.

Kararını vermiş bir adamın sakinliğiyle korumalara dönüp sanki ekmek siparişi veriyormuş gibi büyük bir rahatlıkla "Protos Afonos'un işaret ettiği yeri yerle bir edin! Hareket eden ne varsa düşünmeden indirin." dedi.

Kıyamet koptu! 4 tane IMI Uzi Pro'nun 25 mermilik şarjörleri büyük bir gürültü ile tamamen boşaldı. Sessizlik tekrar ortama hâkim olduğunda Ganzorig kısaca "Bekleyin. Kendinizi tehlikeye atmayın." dedi. Bir süre sonra kamyonvari bir aracın gecenin karanlığının içinde uzaklaşmakta olan motor sesi işitildi.

Ganzorig "Siz burada bekleyin efendim." dedikten sonra yardımcılarına başıyla işaret etti. Cebe en öne geçti. Usul adımlarla ormana daldılar. Kısa bir süre sonra Ganzorig'in sesi işitildi: "Protos Afonos efendim buraya bir bakar mısınız?"

---

[85] Buradayız!

Protos Afonos hızla onlara doğru seğirtti. Moğolların geniş bir çember oluşturarak keskin bakışlarla çevreyi kolaçan ettiğini gördü. Tam ortada duran Ganzorig'in ayaklarının dibinde yatan bir beden vardı. Yaklaşınca bunun bir çocuk olduğunu anladı. Simsiyah bir tunik giymiş, başına da bir poşu sarmıştı. Poşunun üzerindeki delikten pıhtılaşmaya yüz tutmuş kan sızıyordu. Beden o kadar küçüktü ki Protos Afonos ne hissedeceğini bilemedi. Bir taraftan karıncaezmez insanları öldürmeye gelmiş bir katil ile yüzleşmenin getirdiği öfke, diğer taraftan saflık sembolü bir çocuk vücudunun sert toprağın üzerinde cansız yatması iç dünyasını karıştırmıştı. Kusmamak için kendini zor tuttu. Zar zor duyulan bedbin bir sesle "Bu çocuğu biz mi vurduk?" diye sordu.

Ganzorig doğrudan cevap vermek yerine sakin bir sesle "Sezgileriniz size doğruyu söylemiş. Yanındaki torbaya bakın. İçi el bombası dolu. Katliam yapmaya gelmişler." dedi.

Protos Afonos şaşkındı. "Ama nasıl olur? Bizi burada kim, nasıl bulmuş olabilir? Hem Niyetediciler gibi zararsız insanları topluca katletmeye yeltenmek de ne demek? Kime ne faydası var? Üstelik bunu çocuklara yaptırmak. Bu dünya nereye gidiyor Tanrı'm?" diye söylendi.

Ganzorig duygusuz bir sesle "İyi ki bombaları tuttukları torba ağacın arkasındaymış. Sıktığımız kurşunlardan biri isabet etse zaiyat bununla kalmaz hepsinin parçalarını ağaç dallarından toplardık. Az önce Sukbaator'dan emir aldım. Gelen helikopterlerle daha güvenli bir yere taşınıyorsunuz. İsterseniz Niyetedici kardeşlerimiz toplanmaya başlasın." diye konuştu.

Protos Afonos başını salladı. Aşrama doğru yürürken aklına Mir Kemal Kâmil'e bilgi vermesi gerektiği geldi. Önce sığınağın kapısını açıp beti benzi atmış Niyetedicileri dışarı çıkardı. Hazırlanmaları için gerekli talimatları verdikten sonra odasına geçip cep telefonunu aldı. Hızla tuşlara basıp beklemeye koyuldu. Telefon 2 kere çalmadı bile. Mir Kemal'in şefkatli sesi işitildi: "Geçmiş olsun kardeşim. Hepiniz iyi misiniz? Yaralanan var mı?"

Protos Afonos duygulu bir sesle "Hepimiz iyiyiz. Uykum kaçmasa ve geçen hafta kurmaya karar verdiğiniz alarm sistemi ile çelik kapılı sığınak olmasa kim bilir ne olurdu? Daha dün sığınağa kaçma tatbikatı yapmıştık, o nedenle bizimkiler alarm çalar çalmaz kusursuz bir şekilde hareket etmeyi bildiler. 30 saniyede hepsi sığınaktaydı." dedi.

Mir Kemal takdir dolu bir sesle "Ah bunu duyduğuma çok sevindim. İyi, iyi. Sezgilerine güvenmen sayesinde onlarca kıymetli ruh kurtuldu. Tebrik ederim." diye cevap verdi.

Protos Afonos "Ganzorig saldırıdan sonra duyduğumuz motor sesinden kamyona benzer bir araç ile geldiklerini bu nedenle 8-10 kişi olabileceklerini düşünüyor. Vurulanın çantasında yirmiye yakın el bombası buldular. Hepimizi katletmeye gelmişler. Ama anlayamıyorum neden? Niyetedicilerin kime ne zararı dokunabilir?" diye konuştu.

Mir Kemal sakin bir sesle "Bunlar o veletler. Anokhi'yi kaçırmaya çalışanlar da simsiyah tunik giymiş ve poşu takmışlardı. Kesinlikle aynı grubun adamları ya da çocukları diyelim. 137 ile bir sorunları olduğu kesin ama nedeni bize de meçhul. Üstelik bizi Chakhani'de bulabilecek kadar iyi tanıyorlar. Çok rahatsız edici bir durum ama iç çemberimizdeki herkes sadece bu işle ilgileniyor. Çözeceğiz! Siz derhâl güvenli eve taşınıyorsunuz. Sukbaator Ganzorig'e detaylı talimatları geçti." dedi.

Protos Afonos "Tamamdır." diye cevap verdi.

Mir Kemal "Şimdi Büyük Sır Üstadı ile konuşmam gerek. Daha sonra arayacağım." dedikten sonra telefonu kapattı.

Aynı anlarda külüstür bir kamyonun kasasına saklanmış ve sıkış tıkış oturmakta olan çocukların tepesine dikilmiş 6 söyleniyordu: "Bu ne biçim iştir! Gecenin en karanlık anında ve zifirî karanlık bir ormanda kendinizi düşmana göstermeyi nasıl başarıyorsunuz? Reziller. Hepiniz bittiniz."

Çocuklar korkudan olsa gerek iyice küçüldüler. Cevap veren olmadı.

"Verecek cevabınız yok tabi."

6 saklanmak için kullandıkları çay çuvallarından birine oturdu. Gidecekleri yol uzundu. Düşünmeye koyuldu. Daha bir hafta önce, kutsal topraklarda, Türkije'deydi. Tolistobogii-Gordion zindanlarını görmüştü. Oradaki kardeşleriyle konuşmuş, bilgi toplamıştı. Belki de hayatının en mutlu günlerini yaşamıştı. Mutlu olduğunu düşününce aklına Kali'nin yardımcısı o alımlı Druid rahibesi geldi. Tanrım nasıl bir kadındı o? Göğüsleri gözünün önüne geldi. Etli dudaklarını öpmeyi hayal etti. Elini pantolonundan içeri sokup kıçını avuçladığını düşündü.

Ama bu hayal dünyasından kopması fazla sürmedi. Çocuklardan biri cılız bir sesle "6 efendim nereye gidiyoruz?" diye sordu.

6 hayallerinden koparıldığı için öfkelendi. Sertçe "Sana ne? Otur bekle." diye cevap verdi.

Gerçek dünyanın acımasızlığı canını sıkmıştı. 'Nasıl bir işin içine düştüm? Doğdum doğalı her an ölümle burun buruna yaşıyorum. Daha 5 gün önce hayatımın en mutlu anlarını yaşarken apar topar buraya yollandım. Kali'nin bana verdiği ekibe bak. Hepsi sümüklü bebekler! Sonra başarı bekle. Bunlarla aşram mı basılır?' diye düşündü.

Son düşünceleri içindeyken ani bir rahatlama hissetti. İçi büyük bir huzurla dolmuştu. Şaşırdı. 'Kali'nin beni lağıma attıracağı kesinken bu başarısızlık beni tedirgin edeceğine neden rahatlattı şimdi?' diye düşündü. Bir süre kendini dinledikten sonra mırıldandı; "Olaya bak. İşin bu şekilde sonlanması gerçekten de omuzlarımdan büyük bir yük aldı. Çok garip. Vicdanım yüzünden olmasın? Öyleyse yandım demektir. Kali'nin affetmeyeceği bir şey varsa o da gereksiz yere vicdanlı olmaktır."

Mir Kemal karşı tarafın telefonu açmasını beklerken olup biteni anlamaya çalışıyordu: 'Bizi bu kadar iyi tanıyıp ihanet etmeye kalkan kim olabilir? Bu kadar gevşek bir örgüt olamayız değil mi?'

Karşı taraftan Frer Marius'ün kendine güvenli sesi işitildi. Mir Kemal 'kriz anlarında nasıl bu kadar güçlü kalabiliyor' diye düşünürken "Büyük Sır Üstadı'm kötü haberler vereceğim için üzgünüm." diye konuştu.

Marius sakin bir sesle "Haberim var mirim. Rahat olun. Erken uyarı sistemimiz tıkır tıkır çalışıyor. Şu anda aşramın ön bahçesine bir askerî helikopter iniyor. Herkesi güvene alıyoruz. Tüm kaynaklarımız ile bu işin üzerindeyiz. Siz olduğunuz yerde kalın. Gelişmelere göre size talimat geçeceğim." diye konuştu.

Mir Kemal vedalaşıp telefonu kapattıktan hemen sonra bir mesaj uyarısı işitti. Haber Protos Afonos'tandı. Eksiksiz askerî bir helikoptere bindiklerini ve bilinmeyen bir yere doğru uçtuklarını müjdeliyordu.

易經

Frederick Soddy: Rutherford, bu bir transmutasyon!
Ernst Rutherford: Tanrı aşkına Soddy, buna transmutasyon deme! Bize simyacı diyerek kafamızı uçuracaklar!

Ernst Rutherford
Yeni Zelandalı fizikçi ve kimyacı
1921 Kimya Nobel Ödülü sahibi

Frederick Soddy
İngiliz radyo-kimyacı
1921 Kimya Nobel Ödülü sahibi

Montreal McGill Üniversitesi'nde 1901 yılında yaptıkları deneylerde radyum elementi parçalanarak argon gazına dönüştüğünü anladıkları andaki konuşmalarından.

I Ching

"Kaç yaşındasın Gabriel?"

Gabriel adanın özene bezene bakılan büyük bahçesinin bir köşesine inşa edilmiş ahşaptan kameriyede Frer Jean'ın gelmesini bekliyordu ve soru o kadar alakasız bir anda gelmişti ki soranın sesindeki sevimlilik olmasa abes bile kaçabilirdi.

Gabriel bir süredir sessizce oturmuş çalıştığı üniversitenin yönetimine daha dün yolladığı istifasını düşünüyordu. Mektubu yolladığında ne istediğinden çok emindi, oysa sadece 24 saat sonra kararsızlığa düşmüştü. Doğru mu yapmıştı? İleride pişman olur muydu? Bütün bu belirsizlikleri sorgulamak için tamamen içine döndüğünden ilk önce adını işitmedi bile. Ardından başını istemsizce sesin geldiği yere çevirince vücudunu sundurmanın taşıyıcı ahşap direklerinden birine dayanmış İris'in kendisini gülümseyerek izlediğini gördü. Üzerine giydiği vişne çürüğü sayılabilecek, bütün kıvrımlarını ortaya döken bluz ile kombin kuzguni siyah kot pantolon içinde davetkâr bir sadelik yaymaktaydı. Doğrusunu isterseniz az önce vücudundan bahsederken özellikle sol göğsünü kastettiğimizi söylemezsek hata etmiş oluruz. Yoksa Gabriel'in cevap vermekte neden geciktiğini anlamanız mümkün olmayabilirdi. İris elinde tuttuğu büyükçe porselen fincanı ona uzatırken "Bunu senin için hazırladım. Kahveyi sade ve şekersiz içtiğini tahmin ediyorum." dedi.

Gabriel gülümserken "Çok naziksin, teşekkür ederim ve evet doğru ama nereden bildin?" diye sordu.

İris muzip bir yüz ifadesi ile "Vücudundan." diye cevap verdi. Ardından "Ben sütlü içiyorum ama. Cortado kıvamında." diye ekledi.

Epey bir süredir flört etmenin ne demek olduğunu unutmuş olan Gabriel şaşırdı. Anlamadı demek daha doğru olur. Şaşkınca bakınırken İris çocuk sesi taklidi yapar gibi bir tonda "Eee, yaşını söylemeyecek misin?" diye sordu.

Gabriel "Kırkı biraz geçtim." diyebildi.

İris ciddi bir tonda "Ooo çokmuş ama hiç göstermiyorsun." dedi.

Gabriel ne yorum yapacağını bilemediğinden fincanı dudaklarına götürdü. Bir iki yudum içtikten sonra "Hımm, çok iyi!" dedi. Konuyu değiştirmek için söylememişti. Kahve gerçekten çok başarılıydı.

İris "Kendi espresso makinamla yaptım. Öyle otomatik falan değil. Çekirdekleri de kendim öğütüyorum. İris Coffee Shop!" dedikten sonra muzip bir gülücük attı.

– Gerçekten çok lezzetli. Tebrik ederim.
– İstersen her gün yaparım.
– Bu teklife hayır demem imkânsız.

İris bir şey söylemeye niyetlendi ama başaramadı çünkü Frer Jean'ın neşeli sesini işittiler: "Günaydın gençler. Nasılsınız bakalım?"

Gabriel "Günaydın Cher Frer. Her şey yolunda." diye cevap verdi.

Jean İris'in omuzuna elini koyup "İris'in yanındayken işler her zaman yolundadır Gabriel kardeş. En meşakkatli dönemlerinde bile Frer Marius'ü neşelendirebilmiş yegâne kadındır kendisi." dedi.

İris kıkırdarken kelimeleri uzata uzata "Ama Frer Jean beni mahcup ediyorsunuz." diye cevap verdi.

Jean gülümsedi. "Değerli Büyük Sır Üstadı'mın talimatıyla Gabriel'e I Ching 101 dersi vermek için buradayım. Sen de katılacak mısın İris?" diye sordu.

İris neşeyle "Çok memnun olurum Frer Jean. Şimdilik işim yok ve üstat bana ihtiyaç duyuncaya kadar sizinle birlikteyim." diye cevap verdi.

Jean ellerini ovuşturarak "Başlayalım o zaman." diye konuştu.

İris neşeyle "Çok heyecanlı." dedikten sonra gelip Gabriel'in yanına, hatta biraz fazla yanına oturdu.

Jean "Hımm. Nereden başlamalı? Peki, netleştirmek için öncelikle şunu söyleyeyim: Burada panayır falcılığından bahsetmeyeceğiz. Kehanet olgusunun alfabesini konuşacağız. Kökü milattan önce 1500 yılına kadar giden bir bilgelik kitabı söz konusudur. Karşıt çifti kavramının kaynağına döneceğiz. Sürekli değişim ve dönüşümün DNA'sını inceleyeceğiz." diyerek girizgâh yaptı.

Gabriel heyecanlı bir sesle "I Ching bir kitap mı? Elimizde fiziki bir örneği var mı yoksa tarih boyunca bazı kişiler ondan bahsettiği için mi biliyoruz? Yani efsane olabilir mi? Yazarı belli mi?" diye uzayan silsile sorularını sorunca İris küçük bir kahkaha atıp şakacı bir tonda "Sen hep böyle misin Gabriel?" diye sordu.

Frer Jean kesik bir kıkırdama sesi çıkardıktan sonra ciddiyetle "O hep öyledir ve her zaman en doğru soruları sorar." diye cevap verdi.

İris Gabriel'e olan derin hayranlığını hissettiren bir bakış attı. O kadar ki Gabriel gözlerini ondan kaçırmak zorunda hissetti.

Frer Jean konuşmaya devam etti: "Evet Gabriel, I Ching yaklaşık üç bin beş yüz yıldır var olan dünyanın en eski bilgelik kitaplarından biridir. Yazılı karşılığını milattan önce 11. yy.'da Zhou kralı Wen döneminde bulabiliyoruz. Günümüzdeki hâline kavuşana kadar üzerinde yorumlar yazarak kitabın derinlik kazanmasına katkıda bulunan pek çok bilge olmuşsa da en önemlileri Wen Dükü, Konfüçyüs ve Lao Tzu'dur."

İris heyecanla "Tao-te Ching'in yazarı ve Taoizm'in kurucusu." diye ekledi.

Jean "Bizzat kendisi." diye cevap verdi.

İris "Eveeet. Tao'da kalmak çok önemlidir." dedi.

Gabriel hemen sordu: "Tao'da kalmak da neyin nesi?"

Jean hemen araya girdi: "Yolumuz uzun ve meşakkatli olduğundan konuyu dağıtmamak gerekir. Tao'yu Gabriel'e daha sonra anlatırsın İris. Şimdi! Kitap yüzyıllar içinde pek çok isim almasına rağmen benim ilk tercihim *Değişimler Kitabı*'dır."

Gabriel merakla sordu: "Neden?"

Jean "Çünkü kitabın dayanağı ya da temel felsefesi tektir: Değişim! I Ching kâinattaki her şeyin sürekli dönüştüğü gerçeğini temel alarak bu sürekli değişimin süreçlerini ve aşamalarını inceler." dedi.

Gabriel "Bunu nasıl yapıyor peki?" diye sordu.

Jean başını sallarken şöyle cevap verdi: "Her şey binlerce yıl önce çok zeki bir adamın oturup bugün *karşıt çiftleri* dediğimiz mevzuda düşünmeye başlamasıyla hayat buldu."

İris merakla sordu: "Hangi adammış bu?"

Frer Jean "Efsanede Fu Hsi olarak anılan müthiş zeki bir adam. I Ching'in temelini atanın onun bilgeliği olduğu kabul edilir." diye cevapladı.

Gabriel "Ne yapmış peki?" diye sordu.

Jean anlatmaya koyuldu: "Doğaya bakmış; gece ve gündüz var, sıcak ve soğuk var, kuru ve nemli var, sert ile yumuşak var. Bunun üzerinde düşünmüş ve bir olgunun her zaman 2 çehresi olduğuna karar vermiş. Sonra bakmış ki aynı olgu için müspet ya da menfi bir yargıda bulunmak mümkün. O zaman buna da iletişimin en temel 2 biçiminden yola çıkarak *Evet - Hayır* diyebiliriz demiş. Ardından ihtilal yapmış!"

Gabriel dayanamayıp sordu: "Nasıl ihtilal?"

Jean sırıtıp "Aynı matematikte olduğu gibi kavramları sembolleştirmiş!" diye cevap verdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Matematikte mi? Kehanet kitabı değil mi bu? Matematiğe nasıl bağladınız?" diye sordu

Jean hınzırca bir ifade ile baktı. Ardından "Bunu daha kolay anlatabilmek için yanımda alet edevat getirdim. Çizerek göstereyim." dedi ve çantasından çıkardığı tabletin üzerine elektronik kalem ile bir şeyler çizdi: "Bakın, ihtilaller böyle ufacık derin duygusal yoğunluklu yaratıcılık anlarıdır işte. Bir anda toplu iğne başı kadar doğarlar ama ardından gelen binlerce yıl boyunca o doğum anının dehşetli enerjisinin nasıl yayıldığına şahit olursunuz. Daire kavramının önce tekerleğe, oradan suyu taşıyıp saklayabilecek çömleğe, çömlekten bugün hareket eden her şeyin olmazsa olmazı dişliye devinmesi gibi, bilmem anlatabildim mi? Aslında bir nevi evrenin işleyişine benziyor değil mi? O yaratıcılık anını Big Bang olarak kabul ederseniz..." dedi.

Gabriel kıkırdadı. Muzip bir tavırla "Cher Frer matematiğe nasıl bağladınız?" diye sordu.

Jean mahcup gülümserken şöyle konuştu: "Ah evet, müthiş zeki adamımız ihtimal bir sonbahar gecesi, yaktığı ateşin önünde ısınmaya çalışırken göklerdeki yıldızlara bakıp *´evet`* yani olumlu durum için hayalinde bir *düz-çizgi* çizdi. Aynen şunun gibi ´—`. Olumsuz durum olan *´hayır`* için ise bir *kesik-çizgi* çizdi. O da şu: ´--`. Düz olana bugün -eril psişik prensip- *Yang* diyoruz, kesikli olana da -dişil psişik prensip- *Yin*."

İris heyecanla "Evet, bunlar doğu felsefesinin temeli işte." diye ekledi.

Jean evet manasında başını salladıktan sonra dramatik bir sesle "Müthiş zeki adamımız artık elinde düalitenin anahtarını tutuyordu ve bu anahtar şuna benziyordu: ´— --`. Peki sizce bu anahtar ile ne yapmıştır?" diye sordu.

Gabriel gülümsedi. Keyifle "Onları çoğaltmaya çalışmıştır." diye cevap verdi.

Frer Jean Gabriel'e takdir dolu bir bakış fırlattı. Duygulu bir sesle "Tastamam onu yaptı sevgili Gabriel." dediğinde İris dönüp Gabriel'i hayran bakışlarla süzdü.

Gabriel "$2^2 = 4$. Bu durumda her biri 2 çizgiden oluşan 4 yeni olasılık elde etmiş oldu." dedi.

Frer Jean "Evet! Peki sizce burada durmuş mudur?" diye sordu.

Gabriel "Durmamıştır ama ne yaptığını tahmin etmek artık kolay değil." diye cevap verdi ama bir saniye kadar sonra bir taraftan kulağını çekiştirip diğer taraftan "Ama durun bakayım. Vay! Yoksa ilk başta yarattığı *düz-çizgi* ve *kesik-çizgi* ile yeni bulduğu 4 olasılığı mı çaprazlamış? Çok doğal bir devam yolu gibi duruyor. Öyle ise artık elinde 3 çizgiden oluşan $2^3 = 8$ tane olasılık var." diye cevap verdi.

Frer Jean'ın ağzı açık kalmıştı. Heyecanla "Gabriel kardeş Büyük Sır Üstadı'nın size bu kadar büyük önem atfetmesindeki dayanağı şimdi çok daha iyi görüyorum. Müthişsiniz! Bravo! Ve evet artık 3 çizgiden oluşan 8 tane olasılığa ulaştı.

Onları da size çizeyim görün: ☰ ☱ ☲ ☳ ☴ ☵ ☶ ☷

Çinliler bunlara Bagua derler. Ya da bugün Batı dünyasında aldıkları isimle trigram ya da Üç-Çizgi." dedi.

Gabriel sordu: "Kehanet dediğiniz şey bunlarla mı yapılıyor?"

Frer Jean soruyu duymazdan geldi. Sanki bir sır veriyormuş gibi elini ağzına götürerek alçak bir sesle "Bunlar libidonun sembolleri." deyip sustu.

İris manalı manalı kikirdemeye başlayınca Jean hemen "Freud'un libidosu değil bu. Biz libidoyu C. G. Jung'un tanımladığı şekliyle alıyoruz.[86]" dedi.

Gabriel "Ben farkı biliyorum. Sofia anlatmıştı. Bu durumda 8 Üç-Çizgi'nin her biri kozmostaki farklı içkin bir niteliği temsil ediyor diyeceksiniz. Yani bunlar birer arketip. Doğru muyum?" diye sordu.

Frer Jean gülümserken başını salladı. "Evet ve birazdan detaylarına gireceğim, ama önce size çizerek bir şey göstermek istiyorum:

Şu tüm çizgileri eril Yang olan ilk Üç-Çizgi, bakın bu: ☰. Çincesi Qian. Gökyüzü demek.

Karşıt çifti dişil Yin ise bu: ☷. Çincesi Kun. Yeryüzü demek.

Şimdi ☰ ve ☷ sembolik olarak sizde hangi duyguyu ya da düşünceyi uyandırıyor söyler misiniz?" diye sordu.

İris ciddi bir tonda "Sert, sağlam, güçlü, yapıcı." dedi.

Jean Gabriel'e dönüp "Sizce Gabriel kardeş?" diye tekrar sordu.

Gabriel bir taraftan kulağını çekiştirirken tabletin üzerindeki Üç-Çizgi'lere bir süre baktı ardından "Yumuşak, dingin, destekleyici, kavrayıcı gibi geldi. Ama ikimizin tam tersi özellikler atfediyor olmamız garip değil mi?" diye sordu.

Jean kesik kesik güldü. Neşeyle "Hiç de değil." diye cevap verdi.

Kısa bir sessizlikten sonra "Hatta çok doğal bir şekilde İris istemsizce ☰ sembolüne çekildi ve onu yorumladı, siz ise ☷ sembolüne çekildiniz." diye ilave etti.

Gabriel ve İris aynı anda "Nasıl yani?" diye sorunca dönüp birbirlerine gülümsediler.

Frer Jean çok keyiflenmişti. Koca ellerini yine ovuşturup "Yansıtma yaptınız! Hem de en kusursuz olanından. Siz sevgili Gabriel, erkek

---

[86] Libido, Freud öğretisinde cinsel temelli psişik enerjidir. Carl Jung'un Analitik Psikolojisi'nde ise ruhsal sistemin temel enerjisidir ve cinsel ya da başka bir şekilde özelleşmemiştir. Freud'un libidoya biçtiği cinsellik ile sınırlı tanım, Jung'da hayat yönelimli geniş bir perspektif kazanmıştır.

olduğunuz için animus imgesine çekildiniz, İris kadın olduğu için anima imgesine. Hadi şimdi de anlamadım deyin bakayım sevgili Gabriel." diye cevap verdi.

Gabriel şaşırmıştı ama merak, ah o merak yok muydu? Yine her şeyin önüne geçmişti. Ciddi bir sesle "Bu durumda ☰ sembolü, eril Yang prensibi özelliklerinin, nasıl söylesem, en damıtılmış hâli. Keza ☷ sembolü de dişil Yin prensibi özelliklerin en damıtılmış hâli. Öyle değil mi?" diye sordu.

Jean "Çok doğru Gabriel! Eril Yang prensibi güç, sağlamlık, direnme, yaratıcı erk, etkinlik ve yapıcı/uygulayıcı ifadelerinde kendini bulur. Dişil Yin ise yumuşak, kabullenen, üretken, alıcı, adayıcı/kendinde toplayıcı gibi özelliklere haizdir. Yang erildir, saldırgandır, aktiftir. Yin dişildir, sakindir, pasiftir. Yang yasamadır, Yin yürütme. Yang güneştir, Yin ay." diye konuşup soluklanmak için kısa bir süre sustu.

Ardından "Bu durumda size soruyorum: ☰ sembolü için baba, ☷ sembolü için anne diyebilir miyiz?" diye sordu.

Gabriel heyecanla "Aha! Bu çok ilginç. Nereye gelmek istediğinizi anladım. Geçen gün Heretica Pessima'nın eğitiminde öğrendiklerim ile bağlayacaksınız." dedi.

Frer Jean muzipçe gülümsedi. "Hangi çağda olursanız olun, hangi disiplinde çalışıyorsanız çalışın, doğanın bazı gerçeklerini anlamak ve anlatmak için hangi sembolü, kelimeyi, sıfatı kullanırsanız kullanın varacağınız sonuç aynıdır. Nasıl ifade ettiğinizin önemi yoktur.

İster I Ching'deki gibi ☰ sembolü ile gösterin, ister gökyüzü ya da felsefenin lisanıyla Logos deyin, hatta Baba kompleksi, animus, Yang, ya da modern dünyanın trajikomik yeni yetme sıfatları olan eril enerji, eril titreşim, rezonans ve benzeri isimler kullanın sonuç değişmez. Kâinatı oluşturan temel karşıt çiftlerinden biri *Temel Verici*, diğeri ise *Temel Alıcı'dır*. Bilmem anlatabildim mi?"

İris merakla "Tekrar anlatır mısınız? Kaçırdım sanki." diye araya girdi.

Jean sakin bir sesle "Temel karşıt çiftlerinin biri *Temel Verici* diğeri *Temel Alıcı*'dır. Neresini kaçırdınız?" diye konuştu.

İris "Alıcı verici ifadelerine takıldım sanırım." diye cevap verdi.

Jean bir kahkaha attı. Muzipçe "Doğaya bakın İris kardeş. Orada alıcı verici nedir hemen görürsünüz." dedi.

İris düşünceli bir şekilde bekleyince Frer Jean "I Ching, Yang yani eril prensibi ifade etmek için gökyüzü ismini kullanıyor, dişil prensip Yin için ise yeryüzü. Peki neden?" diye sordu.

Gabriel cevap vermeye hazırlandı ama Jean onu engelledi. İris bir çocuğun sesini taklit eder bir tonda "Gökyüzü veriyor, yeryüzü alıyor demem gerekir değil mi?" diye sordu.

Jean başını evet manasında salladı ve şöyle konuştu: "Gökyüzü güçtür, şiddettir, yaratıcı kral babanın hükümranlığını sürdürdüğü yerdir. Gökyüzü hep ileri doğru hareket eder. Güneşle ısıtır, hayat verir, yağmur ile can suyu vererek besler. O yapandır! O aynı zamanda yasadır çünkü gök gürültüsü ile kızar, yıldırım ile cezalandırır. Yeryüzü ise cefakâr ve adanmış annedir. O, puslu ay ışığıdır, sarmalayan sevgidir, içine alan şefkattir. Olandır! Ancak doğurgan olabilmesi için gökyüzüne ihtiyaç duyar. Aksi halde çorak ve cansızdır. Sadece gökyüzünün güçleri ile birleşince bereketlenir. Su ve güneşle birleşen topraktaki rizom çatlar ve can alır. Filiz verir, serpilir ve balabanlaşır. Bu nedenle yeryüzü anne, içeriye kabul etmek anlamında genel alıcıdır. Gökyüzü baba da genel verici. Bunlar eşit güçte ve biri olmadan diğeri var olamayacak kozmik prensiplerdir. Tam da üstat Rumî'nin dediği gibi: Gökten ne yağar da yer kabul etmez!"

İris heyecanla "Aman Tanrım hiç böyle düşünmemiştim." dedi.

Gabriel "Bir de sembolik olmayan dünyevi bir örnek alabilirsek tam olarak anlayabileceğiz." diyerek araya girdi.

Frer Jean kesik bir kahkaha atıp muzipçe "*En güçlü iblis* bile doğa kanunlarından muaf değildir. Onun kendini nasıl ifade ettiğini bir düşünün söylediklerimi hemen anlayacaksınız." dedi.

İris merakla "En güçlü iblis mi? Hangi iblis ya? Yine bir şeyleri mi atladım?" diye sordu.

Gabriel gülümserken "Frer Jean seksten bahsediyor. R.G. dışında 137'nin bütün iç çemberi erosa sürekli iblis der." diye cevap verdi.

İris gözlerini kocaman açtı. Heyecanla "Seks miii? Seks iblis miii?" diye sordu.

Frer Jean ciddi bir sesle "Evet seks. Daha doğrusu cinsellik!" diye cevap verdi.

İris safça "Ya hâlâ anlamadım!" dedi.

Gabriel sırıttı. "Ben anlatayım bakalım anlamış mıyım?" dedikten sonra bir saniye kadar düşünüp şöyle devam etti: "Frer Jean cinselliğin fiziki dünyada nasıl temsil edildiğine bakmamız gerektiğini söyledi. Bu durumda kadın erkeği içine kabul eder, negatif bir alanı vardır. Erkek ise ileri doğru gider, pozitif bir alanı vardır. Kadın onu içeri kabul eder ve orada negatif alanı pozitif alan ile doldurur ve kaplar eşitlenir! Bir olurlar. Bu durumda erkek genel verici, kadın genel alıcıdır. Heretica kardeşin anlattıklarıyla birlikte düşünürsek: Gökyüzü erkektir, Logos'tur. Yeryüzü ise kadındır, Eros'tur."

İris şaşırdı. Çocuk taklit eder gibi ince bir sesle "Aaa! Hiç böyle düşünmek aklıma gelmemişti. Doğruuu! Erkek içeri girer ve hep iterek ilerlemeye çalışır. Sonra da kendinde olanları kadına verir ve kadın da onları içine alır. Çok doğruuu." diye konuştu.

Doğrusu Frer Jean'ın yüzünün biraz kızardığını söylemeliyiz. Yine de konunun dağılması ihtimali onu hemen söze girmeye zorlayınca şöyle konuştu: "Şimdi Üç-Çizgi'leri öğrendiğinize göre kehanetin nasıl çalıştığını anlamanız için devam edelim. I Ching'de 8 Üç-Çizgi'nin temsil ettiği libido sembolleri, gökyüzü ve yeryüzü örneğinde olduğu gibi, doğadaki birer nesne ile eşleştirilmiştir. Çizerek göstereyim:

☰ Gökyüzü, ☱ Göl, ☲ Ateş, ☳ Gök gürültüsü,

☴ Rüzgâr/Ağaç, ☵ Su/Bulut/Yağmur, ☶ Dağ, ☷ Yeryüzü

Az önce ☰ sembolü için baba, ☷ sembolü için anne diyebilir miyiz diye sormamın ikinci bir nedeni vardı. 8 tane Üç-Çizgi'ye bir aile olarak bakabilirsek sembolik anlamlarını daha kolay içselleştirebiliriz."

Gabriel "Aile mi? Yani bu ikisi dışında kalan diğer 6 Üç-Çizgi de birer aile ferdi mi?" diye sordu.

Jean "Evet. Bizim kozmik ebeveynler 3 tane erkek 3 tane de kız evlada hayat vermiş diye cevap verdi:

☳ Şimşek, ☵ Su, ☶ Dağ; sırasıyla büyük, ortanca ve küçük erkek evlat.

☴ Rüzgâr, ☲ Ateş, ☱ Göl; sırasıyla büyük, ortanca ve küçük kız evlat.

Gabriel "O zaman erkek evlatlar Yang özelliklerine sahip, kız olanlar da Yin. Doğru muyum?" diye sordu.

Jean dayanamayıp Gabriel'in yanına kadar geldi ve yüzünü kocaman avuçlarının içine aldı. Gururlu bir sesle "Ah Gabriel! Dâhi muhafızımız bizim. Eğitiminiz tamamlanınca 137'nin altın çocukları arasında yerinizi alacağınızdan eminim. Bizim için büyük rahatlama, insanlık için büyük umut." dedi.

Gabriel utanmıştı. "Abartıyor olmayasınız Jean kardeş?" dedi.

İris çoktan her iki eliyle Gabriel'in kolunu sıkı sıkıya kavramış neşeyle "Hiç de değiiil. Çok değerlisiniiiz!!!" diye konuşuyordu.

Frer Jean kaldığı yerden anlatmaya şöyle devam etti: "Büyük erkek evlat olan ☳ Gök gürültüsü; uyanma, gelişme, devinim demektir. İlkbaharı ifade eder. Ortanca erkek evlat olan ☵ Su; aynı zamanda yağmur ya da bulut olarak da yorumlanır. Karanlık, tehlike, sakınca, dengesizlik demektir. Küçük erkek evlat olan ☶ Dağ; durgunluk, durağanlık, yalnızlık ve beklemeyi ifade eder. Büyük kız evlat olan ☴ Rüzgâr ya da Ağaç; yaşam soluğu, serpilme, yayılma, yumuşak değişim demektir. Ortanca kız evlat ☲ Ateş; ışık ve aydınlık demektir. Bağ oluşturma, bağlılık, kendinden geçiş, özveri ile ilişkilidir. Küçük kız evlat ☱ Göl; sis olarak da adlandırılır ve sevinç, eğlenme, sorumsuzluk ve anlayış becerisini simgeler. Gabriel kardeşin dâhiyane içgüdüsüyle öngördüğü gibi erkek evlatlar Yang'ın tipik karakteristiklerinin varyasyonlarıdır. Yani değişik aşamalardaki *hareket*i temsil ederler. Mesela hareketin başlangıcı, tehlikeli hareket, dinlenme ya da hareketsizlik ve hareketin tamamlanması. Kız evlatlar ise Yin'in varyasyonları olan *bağlılığı* temsil ediyorlar. Mesela yumuşakça sızma, açıklık, uyumluluk, neşeli durgunluk gibi."

Gabriel biraz düşündükten sonra "Şimdi bu 8 adet Üç-Çizgi'nin nasıl kehanet oluşturduğunu öğrenelim." dedikten sonra kendi kendine gülmeye başladı. Ardından sanki uzaktaki birine konuşuyormuşçasına kameriyeden dışarı doğru bakarak yüksekçe bir sesle "Kehanet olgusunu kabul ettiğim gibi bir yanlış anlaşılmaya mahal verdiysem izleyicilerimizden özür dilerim." diyerek sırıtmaya devam etti.

Gabriel'in bu kinayeli laflarına Frer Jean de İris kadar şaşırmıştı ama bir saniye geçmeden gizem çözülmüştü: "Herkese merhaba. Jean kardeşi arıyordum."

Konuşan R.G. idi. Neşeyle "Bakıyorum keyfiniz yerinde." diye ilave etti.

Frer Jean gülümseyerek "Gel R.G. gel. Gabriel kardeşe I Ching anlatıyorum." dedi.

R.G. içeri girip otururken "Sadece Gabriel'e mi?" diye sordu.

Yaptığı gafı yeni fark eden Frer Jean "Tabi ki İris kardeşe de." dedi.

R.G. hinoğlu hin bir gülümseme eşliğinde İris'e dönüp "Hanımefendi." deyip başını selamlamak amacıyla öne eğdi.

İris neredeyse zoraki gülümsedi. Çok yumuşak bir "Selam." dediği işitildi.

Frer Jean "Nerede kalmıştık? Ah evet! Kehanet! Şimdi şöyle söyleyeyim. Bu kehanet diğerlerine benzemeyen başka türlü bir kehanet, çünkü gelecek ile ilgili bize bir bilgi vermiyor. Hatta nasıl davranmanız gerektiğine dair bir yargı da oluşturmuyor. Yani oluşturuyor da hemen herkesin ilk anda zannettiği tipte bir yargı değil bu." diye konuştu.

R.G. cebinden başparmak kalınlığında bir puro çıkarıp dudaklarının arasına alırken ironi yüklü bir sesle "Cher Frer Jean bir süredir Heretica Pessima ile zaman geçirdiğinden simya sembolleri ile konuşur olmuş." dedi.

Gabriel dayanamayıp atıldı: "Hakikaten Jean kardeş. Ne dediniz şimdi? Hiç anlaşılmadı."

Jean gülümsedi. "Bir cümlede anlatayım." diyerek şöyle devam etti: "Her şey bir ırmak gibi akıyor, gece gündüz…"

Gabriel "Vay! Sofia'nınkilere benzer derin özlü sözler dökülüyor ağzından Jean kardeş. Yine de anlamamıza çok katkıda bulunmadı!" dedi.

Jean kesik bir kahkaha attı. Hayıflandığı açıkça belli olan bir sesle: "Keşke benim olsa ama Konfüçyüs üstadın." diye cevap verdi.

İris, R.G. aralarına katıldığından beri epey bir tedirgindi. Çıtkırıldım bir sesle "Irmak akınca ne oluyor?" diye sordu.

Jean ellerini birbirinin üzerinden yuvarlayarak "Değişim sevgili İris, değişim ve dönüşüm! Süreklilik hâlinde sonsuz bir spiral şeklinde devinim, kâinatın en belirgin karakteridir. Herakleitos'un ırmak metaforu da bunu söyler, Einstein'in İzafiyet Teorisi de Lao Tzu üstadın Tao'su da. Bakın size hem dünyevi hem uhrevi alandan örnekler verdim." diye cevap verdi.

Gabriel pek etkilenmemişti. Ciddi bir sesle "Kehanet ile değişim, dönüşüm, devinim her neyse artık birbirine nasıl bağlanıyor Frer Jean? Hadi artık konuya girelim ne olursunuz!" dedi.

Frer Jean mahcup bir gülücük attı. "Tamam, tamam hemen konuya giriyorum. Az önce I Ching için *Değişimler Kitabı* tabirini tercih ettiğimi söylemiştim. Bunun nedeni kitabın bize değişmeyen tek gerçekliğin değişim olduğunu göstermesidir. Kitap aslında bize kâinatın akışı içindeki değişimin neresinde olduğumuzu söylemekten başka bir şey yapmıyor."

– Değişimin başında ya da sonunda olduğumuzu falan mı söylüyor?
– Evet!
– Bunun insana faydası ne anlamadım?
– Değişimin anlamını kavrayan insan artık geçici gerçekliklere aldırmaz. İlgisini boş ve önemsiz şeylere vermekten vazgeçer. Değişimin esas yasa olduğunu anlamayan insan ise yapay sahiplenmelere yönelir ve bu nedenle yaşamdan elde ettiği doyum azalır. Çünkü artık kısıtlanmıştır. Bu nedenle de doyumsuz ve haset olur. Kendini sürekli yetersiz hisseder, bu nedenle de başka insanlar üzerinden kendine değer biçmeye kalkar ve ömrü boyunca başarı denen şey için deli gibi çabalar durur, ömrünü boş amaçlar uğruna heba eder. Bu yaşamda yani buradayken sonsuzlukla bir yerlerde bağlı olduğumuz gerçeğine erebilseydik yaşamımız boşa geçmemiş olurdu. Bilmem anlatabildim mi?

Gabriel için sınır yine aşılmıştı. Ciddi bir sesle "Yine mistik cümleler... Beni aşan, beni benden alan cümleler..." dedi.

Frer Jean aynı ciddilikte bir tonla "Cümlemin hangi bölümüne itiraz ediyorsunuz sevgili Gabriel?" diye sordu.

– Sonsuzlukla bir yerlerde bağlı olduğumuz ifadesi sanki mistik bir üst varlığın bizi yönettiği anlamını doğuruyor. Bunu ispat edemeyiz. Bu nedenle benim itiraz etmem doğal.
– Oysa sonsuzluk tabirini kullanırken sadece şunu söylemek istemiştim: Değişimler Kitabı kâinatın dili olan matematik kullanılarak yaratılmıştır ve matematik kuralları ile çalışır.
– Bu cümlenize daha çok itiraz etmem gerekir. Bir olayın 2 çehresi için olumlu ve olumsuz durumlara göre düz-çizgi ile kesik-çizgi

sembollerini hayal eden o çok zeki adamın matematik bildiğini hiç zannetmiyorum.

– Bilmesi mi gerekiyor?

– I Ching'in ya da Değişimler Kitabı'nın matematiğin dili ile yaratıldığını söylemediniz mi az önce?

– Evet söyledim ama o çok zeki adam sadece bilinçdışından yansıtma yapıyordu. Yaptığı şeyin matematik kuralları ile ahenk içinde olması onun matematik bildiğini göstermez ama matematiğin kâinatı bildiğini hatta tanımladığını bize açıkça söyler.

– Matematiğin kâinatı bilmesi de ne demek ya Frer Jean? Gerçekten de simyacıları geçtiniz!

Frer Jean hınzırca gülümserken "Matematik bir keşif midir yoksa icat mı sevgili Gabriel kardeş?" diye sordu.

Gabriel bir an sessizce düşündü. "Zor soru!" dedi. "İkisi de olabilir ama siz keşif olmasını tercih edersiniz herhâlde."

Şeytanı çileden çıkaracak şekilde sırıtmakta olan Frer Jean ironi yüklü bir sesle "Benim tercihim neyi değiştirir Gabriel kardeş? Doğa benim isteklerime göre mi pozisyon alacak? Size şöyle bir cümle kursam: Sayılar bilinç ile bulunmuş değildir. Onlar kolektif bilinçdışının spontane otonom ürünleridir. İnsanlar onları araç olarak kullanmaya başlamadan önce bile kendi yaşamları ve anlamlarına sahiptiler. İnsanlar onları sadece tek taraflı olarak kullanmaya devam ettikçe onlar daha da sığlaştılar. Oysa daha önceleri kendi anlam dünyalarına sahiptiler. Ne dersiniz?" diye cevap verdi.

Gabriel samimi bir sesle "Sayıları tek taraflı ve araç olarak kullanmak ne demek?" diye sordu.

Frer Jean "İnsanoğlu onları sadece habis ölçme işlemleri ile aritmetik işlemler yapmak için kullanıyor demek! Aslında onları tek taraflı sömürüyorlar. Oysa 1 sadece 1 değil. 2 hiç değil. Sayıların sadece niceliksel özellikleri yok. Aynı zamanda niteliksel özellikleri de var! Matematik sadece doğruyu söylemekle kalmaz aynı zamanda onun estetiğini de ortaya çıkartır. Düalite her daim mevcut bir gerçekliktir. Üstelik kâinat ile sayılar arasında bir ilişki var." diye cevap verdi.

– Nasıl bir ilişki?

– Çok iyi bildiğiniz bir ilişki! Pi sayısı, ince yapı sabiti, Planck sabiti, asal sayılar, dostane sayılar, arkadaş sayılar, kusursuz sayılar, Fibonacci serisi, altın oran... Daha fazlasını da sayabilirim. Bunlar hep doğanın nasıl işlediğini fısıldıyor bize.
– Ah bunlardan mı bahsediyordunuz?
– Sizi etkileyemedim galiba? Sayıların nitelikleri aynı zamanda maddenin de nitelikleridir sevgili Gabriel. Bu nedenle belirli denklemler maddenin davranışını da önceden tahmin edebilirler. Bakınız Planck sabiti veya Planck uzunluğu.

Gabriel gülümsedi. Ardından "Sofia ve Heretica Pessima kardeşle bunları konuştuk. Siz onların da dediği gibi sayıların arketipsel nitelikleri olduğunu söylüyorsunuz. Tabi her arketipin olumlu ve olumsuz çehresi olması gibi onların da var. Tabi ben bugüne kadar olumlu çehreyi pozitif sayılar olumsuzu da negatif sayılar olarak düşünmüştüm." dedi.

İris'in kaybolmuş yüz ifadesi eşliğinde R.G. ve Frer Jean aynı anda neşeyle güldü. R.G. alaycı bir sesle "Modern bilim insanımızın bakış açısı işte! Gerçi bugünkü tırnak içinde modern insan da çok farklı değil: Her şeyin fiyatını biliyorlar ama hiçbir şeyin değerini bilmiyorlar." diye konuştu.

Gabriel itiraz edecekti ki Frer Jean araya girdi: "Sevgili Gabriel size konuyu hemen anlamanıza yardım edecek bir hikâye anlatmama izin verin. Ardından söz veriyorum kehanet ve onun metodu konusuna geçeceğiz."

Gabriel Frer Jean'ın önerisini değerlendirip "Lütfen." deyince Jean anlatmaya koyuldu: "Çin'de geçen bir hikâyedir. Uzun savaş döneminde çok güçlü bir kalenin etrafını saran ordu komutanları geniş katılımlı bir toplantı düzenliyor. 11 generalin vermesi gereken karar şudur: Kuşatma savaşı mı yapalım yoksa hemen saldırıp kaleyi ele mi geçirelim. Uzun uzun tartıştıktan sonra oylamaya geçiyorlar. 8 general saldıralım oyu verirken 3 general kuşatma savaşı yapıp bekleyelim diyor. Oylama sonrası başkomutan kararı açıklıyor: Saldırılmayacak ve kuşatma savaşı yapılacaktır!"

Gabriel sırıtırken "3, 8'den büyükmüş." dedi.

Frer Jean ciddiyetle "Evet, Doğulu zihin yapılan oylama sonucunu niteliksel değil niceliksel olarak yorumlamış. Çünkü 3, harmoninin

rakamı kabul edilir ve 8'e nazaran her zaman daha dengelidir. Bakın bir masanın tek ayağı olsa, hatta 2 ya da 4 ayağı bile olsa her zaman dengeli durmaz. Herhangi bir kafe deneyimi olan kişi illaki sevimsizce sallanan masa tecrübesinden geçmiştir. Ayaklardan birinin altına katlanmış peçete sıkıştırmalar falan... Bakın o masanın altına, kesinlikle 3 ayak göremezsiniz. Çünkü 3 ayaklı bir masa yerin durumu ne olursa olsun sallanmaz." diye cevap verdi.

İris neşeli bir sesle "Aaa, çok güzelmiiişş." dedi.

Frer Jean devam edip şöyle dedi: "Bakın Batılı zihin, olguların varlık durumu ile ilgilenir. Doğulu zihin ise olguların kozmik değişim içindeki devinimlerine önem verir. Bu nedenle Üç-Çizgi'lerin temsil ettikleri özellikleri yorumlarken mevcut durumlarına göre değil, barındırdıkları dönüşüm ve değişim potansiyellerine göre düşünmek gerekir."

Gabriel merakla sordu: "Daha başlarken değişimin öneminden bahsettiniz ama Üç-Çizgi'lerin başka Üç-Çizgi'lere dönüşebildiklerinden bahsetmediniz."

Frer Jean güldü. Ardından ciddi bir sesle: "Bahsetmedim çünkü başka müthiş zeki adamlar Üç-Çizgi'leri daha da geliştirip heksagramlar yaratmışlar ve işte onlar birbirlerine dönüşebiliyorlar." dedi.

Gabriel yüksek sesle "Aha!!!" dedi. Kulağını çekiştirirken "Heksagram dediğinize göre 6 çizgi olması lazım. Üç-Çizgi'lerden 2 tanesini birleştirdiler herhâlde. Biri altına biri üstüne mi? Bu durumda $8^2 = 64$ yeni olasılığımız var." dedi.

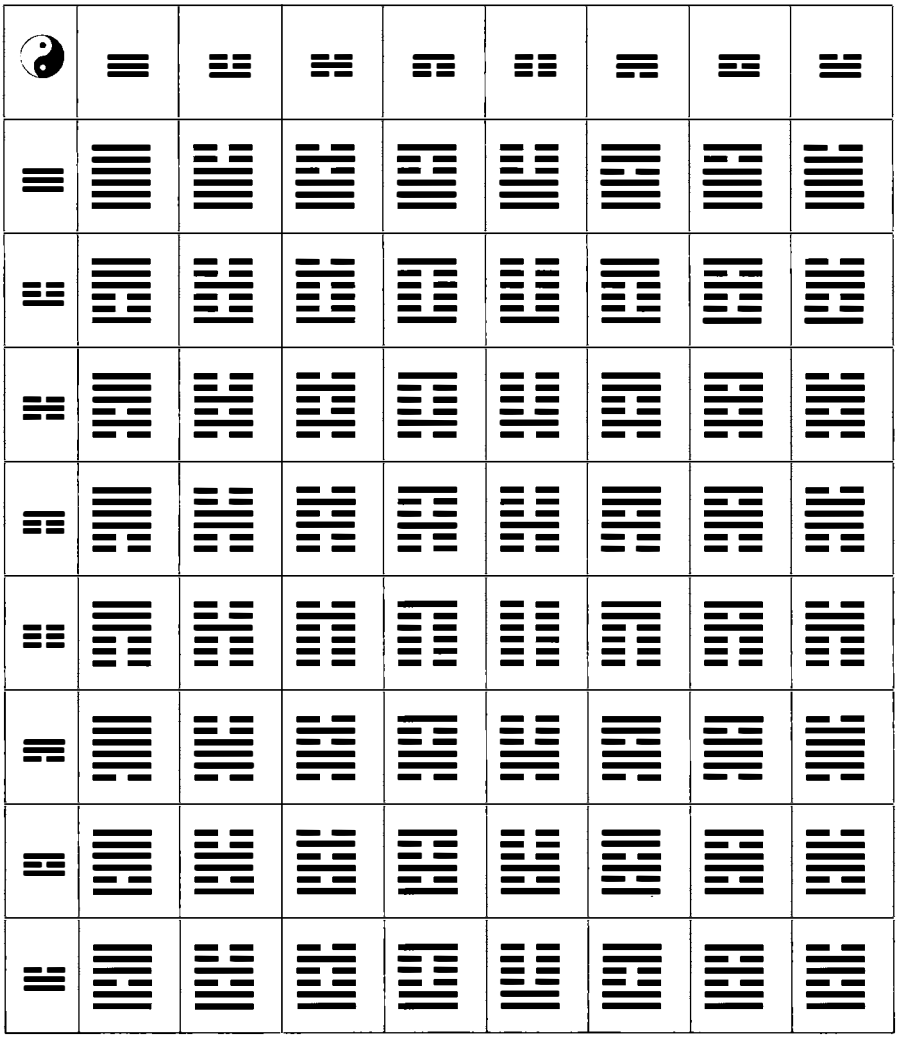
R.G. purosunu yakmamış sadece dudakları arasında tutuyordu. Gabriel'e dönüp "Rahmetli Büyük Sır Üstadı sizin akademisyen olmanıza aracı olmam için bizi bir araya getirdiğinde, inanın yaptığı şeyin doğru olup olmadığından emin değildim. Kararını biraz da sorgulamıştım. Bir kere daha haklı çıktığını görmek ne mutluluk ama! İris hanımefendi bir espresso sipariş etme nezaketini gösterirse zannedersem puroyu yakacağım." diyerek gülümsedi.

Gabriel işittiklerinden çok memnun oldu, çünkü R.G.'nin her zaman biraz mesafeli ya da soğuk olmasından hep tedirgindi. Gülümsedi. Ardından "Evet Jean üstadım, uzun bir yoldan nihayet 64 heksagrama ulaştık. Artık kehanet, kehanet, kehanet..." dedi.

Jean kısa bir süre düşündükten sonra şöyle devam etti: "8 trigramdan yani 8 değişik Üç-Çizgi'den biri diğerinin üzerine gelecek

şekilde 64 tane heksagram ya da altı-çizgi oluşturulmuştur. Bunlara Çince Gua denir ve I Ching'e olan saygımızın bir ifadesi olarak bundan sonra hep Gua kelimesini kullanmaya gayret edelim. Gua'nın alt kısmını oluşturan Üç-Çizgi'ye *aşağı Üç-Çizgi* üstünü oluşturana ise *yukarı Üç-Çizgi* denir. En kolayı size çizeyim öyle bakın. Bir apsis ve ordinat tablosu gibi düşünün. Tablonun sol sütununa aşağı Üç-Çizgi'leri sıra hâlinde koyuyoruz. Üst sütuna ise yukarı üst-çizgileri aynı sırada olması koşuluyla yerleştiriyoruz. Böylece alt ve üst Üç-Çizgi'lerin kesiştiği noktalara bakarak Gua'ların numaraları da kolaylıkla tespit edebiliyoruz.

Bu anlattıklarımı uygularsak karşımıza şöyle bir tablo çıkacaktır:

Gabriel "Anladım. Şimdi bu heksagramların ya da altı-çizginin her birine bir isim de vermişlerdir değil mi?" diye sordu.

Jean yüzünü ekşitti. Hatasını hemen fark eden Gabriel "Oh çok özür dilerim, Gua demem gerekiyordu." dedi.

Jean keyifli bir sesle "Evet hepsinin kendine özel bir ismi var." diye konuştu.

Gabriel "Bu isimler de doğal olarak Gua'nın temsil ettiği psişik bir niteliği ifade ediyor olmalı. Doğru mu? Peki değişim bunun neresinde?" diye sordu.

Frer Jean "Her yerinde. Bütün Gua'lar her an bir diğerine dönüşebilir." diye cevap verdi.

Gabriel şaşırdı. Merakla "Nasıl değişebilir? Neye bağlı olarak değişebilir? Süreci tetikleyen hangi güçtür? Belirli bir tekrarlanan dinamiği var mı?" diye sordu.

Frer Jean sırıtırken düz bir sesle "Bilmiyoruz!" dedi.

– Nasıl bilmiyoruz?

– Bilmiyoruz işte. Belirsiz, müphem, meçhul!

– Gerçekten mi?

– Evet, sizinle aynı kaderi paylaştığımız durumlar az değil.

– Bizimle mi?

– Ah evet! Siz derken teorik fizikçileri kastetmiştim.

Gabriel iyiden iyiye şaşkın bir sesle "Neymiş ortak kaderimiz?" diye sordu.

Jean "Mesela radyoaktivite!" deyip sustu.

Gabriel bir süre sessizce düşündü. Ardından "Radyoaktif elementlerde ışımanın ne zaman olacağını bilmediğimizi mi ima ediyorsunuz?" diye sordu.

Frer Jean keyifle gülümsedi. Babacan bir tonda "Sevgili Gabriel kardeş, ima etmiyorum, radyoaktif ışımanın gelişigüzel yani belirsiz olduğunu söylüyorum ve belirli bir süre sonunda bir elementin başka bir elemente dönüşmesinin kaçınılmaz olduğunu ekliyorum." diye cevap verdi.

– Bir de örnek rica edeyim Jean kardeş.

– Vereyim. İnsan müdahalesiyle azotun oksijene ya da insan müdahalesi olmadan uranyum 238'in kararlı kurşun 206'ya dönüşmesini sayabilirim. Tıpkı 64 Gua'dan herhangi birinin her an bir diğerine dönüşebilmesi gibi.

Gabriel hazırlıklıydı ama detayları işitince şaşırdı. "Vay anasını Frer Jean! Bana Frederick Soddy ile Ernest Rutherford'un hikâyesini bildiğinizi de söyleyin tam olsun." dedi.

Jean muzipliğin sınırlarını zorlayan bir gülümseme attı. Ciddiyetle "Doğrusu özellikle Rutherford üstadı pek severim. Çünkü bir bilim insanının simyacılarımızın neredeyse 500 yıl evvelinden bildiği bazı gerçeklere geç de olsa ermesi bence çok önemlidir. 1919 yılında azot elementini parçacıklarla bombalayarak oksijen elementine dönüştürmüş olması da kendisini dünyanın ilk "bilimsel" simyacısı yapmıştır! Heretica Pessima bu durumu çok kıskandığı için kendisinden hiç hazzetmez bilginiz olsun." dedikten sonra kahkahayı koyuverdi.

Bir süre hep birlikte güldüler. Ardından Gabriel özellikle vurgulayarak "Sizin de bildiğiniz gibi..." dedikten sonra "Her ne kadar ışımanın ne zaman olacağını bilemesek de radyoaktif elementlerin yarılanma ömrünü hesaplayabildiğimiz için aslında ne zaman başka bir elemente dönüşeceklerini iyi kötü biliyoruz. Ama bu durum Gua'lar için geçerli değil öyle mi?" diye sordu.

Frer Jean ciddi bir sesle "Evet biz bilemiyoruz ama I Ching biliyor. 64 tane Gua'nın her biri için yazılmış kadim kehanet metinleri var." diye cevap verdi.

İris çok keyifli bir sesle "Ay çok heyecanlıı!" diyerek ellerini çırptı.

Gabriel "Peki o zaman kehanet dediğiniz şey nasıl oluşuyor?" diye sordu.

Jean "Nasıl oluştuğuna dair bir teorimiz tabi ki var ama şimdi o konulara girersek çıkamayız. Hem bahçede buluşmak iyi fikirdi ama yanımıza içecek bir şeyler almamamız hatalı olmuş. Tek susayan ben miyim yahu? Bir espresso yanında bir bardak soğuk su..." diye cevap verdi.

İris hemen cebindeki telefona sarılıp sipariş vermeye girişti.

İris, R.G.'nin gri hücrelerini uzun süredir istim üstünde tutuyordu. 'Bu kadından az önce kahve istedik kılını bile kıpırdatmadı, şimdi Jean

kardeş isteyince kanat takmış uçuyor. İlginç! Hem de çok ilginç.' diye düşündü

Gabriel kulağına yapışmış düşünüyordu. Hatta dudaklarını bir iki kere büzdü, ardından "Peki bu 64 tane Gua'dan birini nasıl seçiyoruz? Kehanet metnini okumak için birini seçmemiz gerekir değil mi?" diye sordu.

Frer Jean kuruca "Civanperçemi." diye cevap verdi.

Gabriel dayanamayıp gülmeye başladı. "O da ne Frer Jean? Kuş mu? Tavşanlara da niyet çektiriyorlar zaten." diye sordu.

Jean katıla katıla gülmemek için kendini zor tutarken şöyle dedi: "Kandil çiçeği de derler. Çok güzel bir çiçektir. Onun saplarından 100 tanesini eline alıp bir nevi ritüel ile rastgele ikiye ayırıyorsun. Detaylara girmeyeceğim ama her ayırmadan sonra elde kalanı sayıyorsun ve parmak aralarına sıkıştırıyorsun. Bunu epey bir kere tekrar edince bir sayı elde ediyorsun. Bu da sana Gua'nın bir çizgisini veriyor. Bunu altı kere tekrar ettikten sonra Gua'yı tamamlıyorsun. Ama bu I Ching ilk keşfedildiğinde kullanılan metot. Çok da meşakkatli. Artık aynı sonucu veren çok daha kolay yöntemlerimiz var."

Gabriel bir süre düşündü ve "Bir çizgisini veriyor derken çizginin nesini bulduğumuzu söylüyorsunuz?" diye sordu.

Frer Jean gülümsedi "Sizinle çalışmak bir onur biliyor musunuz Gabriel kardeş? Efendi Djü-dschi'nin 137 içinde nam salmış bir özlü sözü var: Doğru soruları sormadığın müddetçe aldığın cevapların hiçbir önemi yoktur. Siz bu saptamanın yaşayan temsilisiniz. Sorunuza cevap vereyim: Çizginin Yin mi Yang mı olduğunu tespit ediyoruz." diye cevap verdi.

Gabriel yumuşak bir sesle "Tahmin etmiştim. Bu civan nesiydi ah evet perçemi sapları sayesinde tespit ettiğimiz Gua'nın ne demeye çalıştığını bahsettiğiniz kadim metinlerden okuyarak öğreniyoruz herhâlde. Eee o zaman konuşmaya başladığımızdan bu yana defalarca önemli olduğunu söylediğiniz değişim, dönüşüm nerede?" diye sordu.

Frer Jean gururla Gabriel'e baktı. İris kameriyenin hemen dışında yeni getirilen içeceklerle ilgileniyor olmayıp yanlarında olsaydı eminiz o da aynı şekilde bakardı. R.G. yerinden kalkıp Gabriel'in yanına oturdu. Elini omuzuna koyup "İstifa mektubunuz üniversiteye ulaşmış ve çok şaşırmışlar. Çok önemli bir karar verdiniz. 137'nin sizi daimî kardeşi

olarak kabul etmekten ne kadar onur duyduğunu tahmin edemezsiniz." dedi.

Gabriel cevap vermeye zaman bulamadı, çünkü İris elinde üstü dolu bir tepsi ile geri gelmişti ve "Aaa, Gabriel üniversiteyi bıraktı mıı? Tam zamanlı olarak bizimle mi kalacaaak? Çok iyi değil miii?" diye soruyordu.

R.G. bu seferki laubalilikten gerçekten rahatsız olmuştu. Otoriter bir sesle "İris hanımefendi, espresso?" diye sordu.

İris sanki onu duymamış gibi önce tepside duran kahvelerden birini alıp Gabriel'e verdi ardından R.G. ve Jean'a elindeki tepsiyi uzatarak "Buyurun efendim." dedi.

Gabriel R.G.'ye samimi bir bakış attıktan sonra "Teşekkür ederim." deyip bardağından bir yudum aldı. Onu diğerleri takip edince bir süre sessizlik oldu. En nihayetinde Frer Jean "Kaldığım yerden devam ediyorum. Değişim, dönüşüm nerede diye sormuştunuz. Size Yang ve Yin'in içinde gizleniyor diyebilirim." diye konuştu.

Gabriel'i ateş basmıştı. 'Sıcak kahvenin etkisinden olsa gerek.' diye düşündü. Bir taraftan eliyle kendine yelpaze yaparken diğer taraftan meraklı bir tonda "Ne olur Jean kardeş, sembolizm yüklü konuşmayı bırakın artık. Bana düz gelin. Gizleniyor derken neyi kastettiniz?" diye sordu.

Jean sakin bir sesle "Size az önce Gua'yı oluşturan çizgilerinin Yang mı Yin mi olduğunu tespit ediyoruz demiştim ya işte o seçenekler aslında 2 değil 4!" diye cevap verdi.

Gabriel dayanamayıp yerinden kalktı. Neredeyse bağırarak "Haydaaa!" dedi. "Yang ve Yin iki seçenek işte. Dördü nereden çıkardınız şimdi?" dedi.

Jean pişkinliğin zirvesinde kuruca "Bir de yaşlıları var." diye cevap verdi.

– Yaşlıları mı?!
– Evet ihtiyarları işte. Yaşlı-Yang ve Yaşlı-Yin. Tabi bu durumda bizim şimdiye kadar Yang dediklerimiz Genç-Yang ve Genç-Yin oluyor.
– Ne diyorsunuz Frer Jean? Ne genci ne yaşlısı ya?

Frer Jean muziplikten yorulmayan bir ruh hâliyle "Sevgili Gabriel biliyorsunuz yaşayan her şey doğar, büyür, çiçek açar, yaşlanır ve ölür.

Gua'lar da yaşamı temsil eden semboller olduğundan onlar da yaşlanıp ölebilirler. Çok doğal!" diye cevap verdi.

Gabriel kendi yolunu bulmak ve uygulamak zorunda hissetti. Sabırla "Etkilerini yitirirler demek istiyorsunuz herhâlde?" diye sordu.

Frer Jean dudaklarını büküp gözlerini bir puhu kuşu misali kocaman açıp "Hımm. Evet, evet öyle de diyebilirsiniz. Genç olanlar etkili ve güçlüdür. Onlar durağan çizgilerdir. Yerlerinde sayarlar. Yaşlılar ise etkilerini kaybetmeye yüz tutmuştur. Doğada her ihtiyarlayan şeyin, biz dahil, libidosunu yavaş yavaş kaybetmesi gibi. Bu ihtiyarlar ne yapar? Yerlerini yeni doğacaklara yani gençlere vermeye hazırlanmaktadırlar. Bu nedenle onlar hareketli çizgilerdir." diye cevap verdi.

"Biraz daha açar mısınız?"

Frer Jean sanki bir sır veriyormuş gibi fısıldayarak: "*Yaşlı-Yang* artık Yin olmak üzere dönüşüm hareketine başlamıştır. *Yaşlı-Yin* ise Yang olmaya doğru gidecektir." diye açıkladı.

Gabriel bir taraftan gülümserken diğer taraftan ciddi bir sesle "Hımm. İlginç. Tamam şimdi doğru anlayıp anlamadığımızı tespit etmek için baştan alalım. Civanperçemi ile yapılan ikiye bölme işleminden sonra elde ettiğimiz 6 tane çizginin her biri için Yang, Yin, Yaşlı-Yang ve Yaşlı-Yin olmak üzere 4 farklı olasılık var. Öyle mi?" diye sordu.

Jean başını salladı. "Evet öyle ama olasılıklar aynı değil."

- Haydaaa. Nasıl değil ya?
- Çizginin, Yang, Yin, Yaşlı-Yang ve Yaşlı-Yin olarak çıkma olasılığı hepsi için eşit değil işte!
- Neden?
- Bilmiyoruz. Doğada neden Yin özellikler, Yang'dan daha çok görülür ya da niçin Yaşlı-Yin en az görünen durumdur, bu konularda kara cahiliz. Bir teorimiz bile yok! Ama civanperçemi sapı metodu, kurucu babaların kullandığı yöntem olduğu için onu esas alıp olasılık hesaplamaları yaptık. Buna göre; Yang için 5/16, Yin için 7/16, Yaşlı-Yang için 3/16 ve Yaşlı-Yin için 1/16 ihtimal olduğunu keşfettik. Şu anda kullandığımız pratik dört renkli para metodunu da bu bilgiler ışığında tasarladık.
- Kim tasarladı?
- Biz. 137.
- Peki bu 4 renkli paralar nasıl, neye benziyor?

– Yuvarlak I Ching paraları işte. Bir torbaya 16 adet para koyuyoruz. Tabi Yang için 5 tane beyaz, Yin için 7 tane siyah, Yaşlı-Yang için 3 tane yeşil ve Yaşlı-Yin için 1 tane sarı olacak şekilde koyuyoruz. I Ching'e danışan kişi, Gua oluşturmak için bu torbadan teker teker 6 kere para çekiyor işte. Ha bir de çektiği her parayı torbaya geri atması gerekiyor. İlk çekilen para, Gua'nın en alt çizgisini ya da 1 numaralı çizgiyi oluşturuyor. Sonrakiler tek tek yukarı doğru çıkıyor.

Gabriel anlamıştı ama emin olmak için sordu: "Bu durumda hareketli dediğiniz yaşlı olanlar ikinci bir Gua'ya dönüşüyor doğru mu?"

Frer Jean "Evet, evet. Bakın çizerek göstersem daha iyi olacak. Herkes kolayca anlayacak." dedikten sonra tabletinin üzerine bir şeyler yazmaya başladı. Bir süre onun bitirmesini beklediler.

Gabriel suyundan bir yudum daha alıp çevresine bakındı. O anda İris'in onu süzdüğünü fark etti. Görmemezliğe vurdu. Jean işini bitirmek üzereydi. R.G. ne çizdiğini daha kolay görebilmek için kalkıp Jean'ın yanına kadar geldi.

Jean çizimlerini gösterecek şekilde tabletini dizlerinin üzerine koyup açıklamaya başladı: "Şimdi. Torbaya elinizi daldırdığınızı ve rastgele bir para çektiğinizi düşünün. İlk çektiğiniz beyaz olsun, yani Yang, bunu Gua'nın en alt çizgisi olarak şu şekilde ´—⇾—` kaydedelim. Parayı tekrar torbaya attıktan sonra karıştırıp ikinci parayı çekelim. Bu da siyah olsun, yani Yin, bunu da Gua'nın alttan ikinci çizgisi olarak şöyle ´--⇾--` kaydedelim. Tamaaam. Şimdi hızlıca gitmek için Gua'nın üç, dört ve beşinci sıraları için hep beyaz para çektiğimizi varsayalım. Bunları da ´—⇾—` şeklinde kaydedelim. Geldik en üstteki altıncı ve son sıraya. Buraya çektiğimiz paranın rengi sarı olsun, yani Yaşlı-Yin. Yaşlı-Yin nereye doğru hareket ediyordu? Yin ölmekte olduğu için Yang olmaya doğru değil mi? İşte bu nedenle altıncı sırayı şu şekilde kaydetmemiz gerekir: ´--⇾—`. Bakın size Yin'den Yang'a hareket eden bu son çizgi ile birlikte oluşacak olan 2 Gua'yı çizdim:

Şimdi bu 2 Gua'yı kıyaslayalım. 1'den 5'e kadar bütün çizgiler her iki Gua'da değişmeden aynı kalmış. Sadece en üstteki çizgi birinci Gua'da Yin iken ikincide Yang'a dönüşmüş. Birinci Gua'nın Çince adı Ge. İhtilal

ya da eskiyi ortadan kaldırmak demek. Orijinal kitaptaki numarası 49. İkinci Gua'nın ise Tong Ren. Bu da sosyal yakınlık ya da insanlarla dostluk demek. Bunun da orijinal kitaptaki numarası 13. Bu sonuç, Gua'lar 49'dan 13'e gidiyor şeklinde de söylenir."

R.G. merakla "Bu Gua'ları nasıl belirledin Jean kardeş? Şu an yaşadıklarımıza daha uygun düşemezlerdi!" diye sordu.

Anlatmaya odaklandığı için henüz anlam üzerine düşünmemiş olan Jean bir an şaşkınlıkla bakakaldı. Sonra heyecanla "Vay canına ya! Gerçekten de öyle. Ben herkes kolayca anlasın diye en basit Yin/Yang/Yaşlı-Yin durumlarını kullanayım ve sadece tek çizgi hareketli olsun diye düşünüp rastgele söyleyip yazdım. Yazdıktan sonra da çıkanın ihtilal olduğuna hiç dikkat etmedim. Hele hele ihtilal durumundan dostluğa doğru hareketlendiğimizi hiç fark etmedim."

R.G. dramatik bir sesle "İstemsiz de olsa I Ching durumdan vazife çıkarmış gibi duruyor." dedi.

Jean "Evet ya! Gerçekten de bir devrimin kıyısındayız. Bunu hepimiz fark ediyoruz zaten. I Ching sanki bize bu kargaşa noktasından bir nevi sosyal yakınlık ya da dostluğa gideceğimizi müjdeliyor. Niyetlenerek çekmemiş de olsam resmen çekmişim gibi davranmış. I Ching'den korkulur ya!" diye cevap verdi.

Gabriel duygusuz bir sesle "Şimdi bu anın durumuna çok uygun düşen Gua'nın anlamını kadim metinlerden okuduğumuzu düşünelim. Bu kimin sorusuna cevap olacak? Gua'nın yaratıcısı olarak Frer Jean'ın durumuna mı? Yoksa 137'nin gitmekte olduğu yeni duruma mı? Çünkü Frer Jean, R.G. kardeşin söylediklerini işitir işitmez Gua'ları kendi için değil, 137 için yorumlamaya başladı." diye sordu.

Soru derindi, soru ağırdı ve bir kere ağızdan çıkan sözcüklerin kendi otonom varlıklarına kavuşmaları gibi soru da bütün gücüyle önlerinde duruyordu. Frer Jean cevap vermedi. R.G. ise düşünceli bir şekilde bekledi. İris ise hayran bakışlarla Gabriel'i süzmeye devam ediyordu. Epey bir süre sessizce oturdular, ardından Frer Jean "Sorunuz çok yerinde ve bir o kadar da zor. Cevabım yok. Neden kendim yerine 137 için yorumlamaya giriştiğimi de bilmiyorum. Üstünde düşünmem lazım. Bu normal bir I Ching seansı olsaydı size paraları torbadan çekmeden önce bir soru sormanızı tembihlerdim. *Bana kim oluyor?* biçiminde bir soru..." dedi.

– Bana kim mi oluyor? Nasıl yani? Anlamadım…

– Evet. Her an farkında olmadan döngüsel kozmik bir güce maruz kalıyorsun. Bunu değiştirmek içinse yapabileceğin bir şey yok. Sadece bu gücün ne olduğunu ve nasıl devindiğini bilirsen en azından kendini bu yeni duruma göre konumlarsın ve zarar görmezsin. Kendine özgü bir canlılığı olan 64 farklı ama tipik durumdan hangisi bende etkili? Bende doğanın hangi arketipi iş başında, hangisi ölmekte, hangisi güçlenmekte anlamında düşünün. Bu nedenle 'Bana ne oluyor?' anlamsız bir soru. Bana kim oluyor? Kimsin kim, benim arketipim? Bilmem anlatabildim mi?

Gabriel küçük bir kahkaha attı. Neşeli bir sesle "Anladım, anladım." diye cevap verdi.

R.G. gözlerini kısmış düşünüyordu. Aniden "Bir fikrim var! Mademki dersimiz sonuna geldi, bence Jean kardeşin yorumlayacağı gerçek bir I Ching seansı yapalım." dedikten sonra bir saniye kadar bekleyip Jean'a doğru döndü ve "Eminim özel para keseniz o çantanın içindedir." diye ilave etti.

İris neşeyle ellerini çırptı. "Aaa. Çok iyi fikir. Gabriel'inkine bakalım!!!" diyerek araya girdi.

Gabriel önce şaşırdı ardından çok büyük bir kararlılıkla "Hayatta olmaz. Ne işim var oralarda?" diyerek itiraz etti.

R.G. hafif bir ironi hissedilen tonda "Bilim insanımız bu işlere hazır değil. Anlaşılır bir şey. Zorlamayalım. En iyisi Jean kardeş sizinkine baksın İris hanımefendi." dedi.

İris sanki hiç mümkün olmayan bir olasılık gerçekleşmiş gibi çok şaşırdı. Sarsıldı desek daha doğru olur. Bir şeyler söylemeye çalıştı ama vazgeçti. R.G. bastırdı: "Hadi ama İris kardeş. Kaybedecek neyiniz var? Ölüm yok ya sonunda."

İris ciddi bir sesle "Yani yok tabi, neden olsun, ama…" diye geveledi.

Gabriel bir Amerikan kel kartalının pençesinde can çekişen minik serçeye ani bir acıma ile karışık şefkat ve koruma duygusuna kapıldı.

R.G. tam o anda Gabriel'e dönüp "Ne diyorsunuz Gabriel kardeş? Sizce de bu muazzam güzellikteki hanımefendi ile I Ching'in güzelliği yarışmıyor mu? Bence birbirlerine çok yakışıyorlar." dedi.

Gabriel İris'e baktı. Mistik bir havayı çağrıştıran hafif çekik gözlerinin kirpikleri tek tek sayılabilecek kadar belirgindi. Gerçekten de eşi benzeri görülmemiş bir dişiliği olduğunu düşündü. Çocuksu hâllerinin altında kaynamakta olan patlamaya hazır volkanı hissedebiliyordu. Gabriel bu sefer İris'in gözlerine baktı ve bakar bakmaz o gözlerin içinde kayboldu. Artık onunla ilgili daha fazla şey öğrenmek istediğini idrak ettiği anda "Hem de çok yakışıyorlar." dedi.

Frer Jean hemen çantasındaki torbayı çıkarıp "Hadi bakalım İris! Önce sorunu yüksek sesle sor, ardından keseden 6 tane para çekeceksin. Ben de onları tek tek yazıp bir Gua'ya çevireceğim. Ardından yorum yapacağım." dedi.

İris, suratı Perşembe pazarı, isteksizce söyleneni yaptı. Duygusuz bir sesle "Bana kim oluyor?" diye sorup elini torbaya daldırdı. Çektiği parayı avucunu açıp Frer Jean'a gösterdi.

Jean kuru bir sesle "Yeşil." dedi ve "Yaşlı-Yang." diye ilave etti. Ardından tabletin üzerine en alt satır olarak ´— → --` çizdi.

İris elini torbaya daldırdı. R.G. hemen atıldı: "İris kardeş çektiğinizi torbaya geri atıp yeni parayı seçmeden önce karıştırmanız gerekiyor."

Eminiz İris çok kızgındı ama söyleneni itirazsız yaptı. Ne de olsa R.G. 137'nin iç çemberinin en güçlü üyelerinden biriydi, 137 ise onun işvereni.

Bu sefer avucunu açtığında Frer Jean "Beyaz." dedi ve "Yang." diye ilave etti. Ardından ilk satırın hemen üzerine ´— → —` çizdi.

İris asık suratla ritüeli tekrarladı. Bu sefer elinde siyah bir para tutuyordu. Frer Jean "Siyah. Yin." dedi. Ardından ikinci satırın hemen üzerine ´-- → --` çizdi.

İris dördüncü kere elini torbaya daldırıp çektiği parayı Frer Jean'a gösterdi. Jean "Beyaz." dedi ve bir iki saniye bekledikten sonra "Yang." diye ilave etti. Ardından üçüncü satırın hemen üzerine ´— → —` çizdi.

İris biraz rahatlamış gibiydi ya da çok iyi rol yapmaya başlamıştı. Sevimli bir çocuk taklidi tonlamasıyla "Devam ediyor muyuuummm?" diye sordu.

Jean torbayı uzatırken "Son 2." dedi.

İris beşinci kez elini daldırıp çektiği paraya baktı. "Aaa yine yeşil çektim." dedi.

Jean kuru bir sesle "Yeşil. Yaşlı-Yang." dedi. Ardından dördüncü satırın hemen üzerine ´— → --` çizdi.

İris neşeyle "Ve bu sooonn." dedikten sonra torbaya elini soktu. Bu sefer elinde sarı renkli bir para tutuyordu.

Jean heyecanla "Ooo Yaşlı-Yin!" dedi. "Bunu çekme olasılığınız 1/16 idi." dedikten sonra Gua'nın en üst çizgisini oluşturacak şekilde beşinci satırın hemen üzerine ´-- → —` çizdi.

Jean Gua'ları oluşturmak için tabletin üzerinde çizimler yaparken R.G. kinayeli bir sesle "6 çizgiden 3 tanesi hareketli çizgi, üstelik bir tanesi de çekilmesi en küçük ihtimal olan. Çok hareketli bir hayatınız var İris kardeş." dedi.

İris sırıttı ama cevap vermedi. Zaten Jean konuşmaya başlamıştı: "Evet bakın bakalım. An itibarıyla İris kardeşin hayatında etkili olan 2 Gua bunlar:

Soldaki, içinde bulunulan yani şimdiki durumu gösteren ilk Gua'nın Çince adı Dui, numarası 58, neşe ya da neşeli demek. Dönüşümün ya da hareketin sonlanacağı yer olan ikinci Gua'nın ise Wei Ji, numarası 64, tamamlanma öncesi, sondan önce ya da henüz yerine getirilmemiş demek. Burada hedef, kaosun düzene dönüşmesi olarak anlaşılmalıdır."

Gabriel tek düze "Gua'lar 58'den 64'e gidiyor. Şimdi de hazır hayatını bu işe adamış sizi bulmuşken bunların ne demeye çalıştığını anlatırsanız muazzam olur. Kadim metinlerden okuyup da kendi kafamızdan yorumlamaya çalışmayalım." dedi.

Frer Jean "Tabi ki." diye cevap verdikten sonra şöyle dedi: "Neşe ya da neşeli, bir uyarı Gua'sıdır diyebiliriz. İçten ve samimi neşenin barış getireceği ama hesaplanmış, planlanmış, içten pazarlıklı diyelim, neşenin uğursuzluktan başka bir şeye yol açmayacağı uyarısıdır. Mesaj açıktır: Gözünüzü dört açın. Dürüst olmayan insanlara güvenerek hareket ederseniz pişman olacaksınız. Cömertlik ve içtenliğinizi sizi suistimal edecek insanlardan sakının. Anlık zevklerin peşinden koşmaya devam ederseniz tüm hayatınız kötü etkilenecek. Gua bu uyarısını 'aksi vukuunda kendinle olan bağın kopacaktır' şeklinde tamamlar."

İris sevimli bebek sesinde gizlenemeyen sitemkâr bir tonda "Aaa Frer Jean ama siz kötü şeyler söylüyorsunuz şimdi bana. Ne yaptım ki ben şimdi?" diye konuştu.

R.G. 'Bu salağın önde gidenini Marius nereden buldu?' diye düşündü. Gabriel hâlâ koruma kollama kipindeydi. Sevecen bir sesle "Bu şimdiki durum ama İris. Bakalım gelecek programda ne var?" diyerek işi şakaya vurdu. İris buğulu gözlerle Gabriel'e baktı.

Frer Jean "Gelecek programda çok esaslı yönlendirme ve öneriler var. Bu Wei Ji, benim en sevdiğim Gua'dır, çünkü somut ve kesin öneriler getirir. Zor bir durumla karşı karşıya olsanız bile başarılı bir değişim için gerekli unsurların bulunduğunu ancak şu anda her şeyin karışık ve kararsız göründüğünü anlatır. Özellikle kaostan düzeni çıkarmanın kendi elinizde olduğunu söyler." diye ekledi.

İris şaşkın bir yüz ifadesi ile "Ne değişimi ne kaosu Frer Jean efendim? Ben basit bir asistanım. Kaostan düzen çıkarmak ne demek ayrıca?" diye sordu.

Frer Jean sakince "Büyük bir sorumluluk demektir İris kardeş. Hayatınızda ne oluyorsa artık, bunu en iyi siz bilirsiniz. Tepkinizden olup bitenin ya farkında olmadığınız ya da henüz ne yapacağınızı bilmediğiniz anlaşılıyor. Her şeyden önce, hedeflerinizin gerçekte ne olduğuna karar verin. Nereye gitmek istediğinizi bilmiyorsanız başlamanın bir anlamı yoktur. Buzda yürüyen yaşlı bir tilki gibi olmalısınız: Dikkatli, tetikte, esnek, ayakları yere sağlam basan ve her an yön değiştirmeye hazır." diye cevap verirken tilkinin taklidini yapmayı da ihmal etmedi.

Ardından kaldığı yerden devam etti: "Akıllı olun çünkü konumunuzu ancak bilinçli tavırlar sergileyerek sağlama alabilirsiniz. Son olarak da başkalarıyla iyi ilişkileri koruyup düzensizliğin içindeki düzeni arayın, çünkü sizin denkleminizde eksik olan, birleştirici bir güçtür." dedi.

Gabriel gülümserken "İris kardeş birilerini kızdırmış herhâlde." dedi.

İris şaşkınlıkla "Ay herkes beni kıskanıyor Gabriel. Belki onlardan biri ile ilgilidir ne bileyim." diye cevap verdi.

Gabriel flörtöz bir tonda "O zaman I Ching'in önerilerine uyacaksın. Ucuz zevklere meyletmeyecek ve herkesle iyi geçinip birleştirici gücü arayacaksın." dedi.

İris cevap vermeye zaman bulamadı çünkü Frer Jean "Ooo saat çok geç olmuş. R.G. beni görmeye mi gelmiştin sen?" diye sordu.

R.G. kısa bir süre önce daldığı derin muhakeme hâlinden sıyrılıp yerinden kalkarken "Evet. Büyük Sır Üstadı bizi bekliyor. Verilecek kararlar varmış." diye cevap verdi.

Jean hemen kalkıp "Ben gidiyorum çocuklar. Koluma gir R.G. kardeş. Değerli Büyük Sır Üstadı'ma gitmeden belki de Muhteşem Julius'un yanına uğrarız. Ne dersin?" dedi.

Gabriel ile İris onların uzaklaşmasını seyrettiler. İris Gabriel'in koluna girip "Size Tao'yu anlatabilir miyiiim?" diye sordu. Bu esnada bütün vücudunu ona dayamıştı.

Gabriel "Maalesef Heretica Pessima ile dersimiz var. Geç bile kaldım. Ama yarın sabah neden olmasın? Hem de şu lezzeti güzelliğinle yarışan kahvenden içebilirim. Ne dersin?" diye cevap verdi.

İris'in gözleri parladı. Her zerresinden şehvet akan bir tonda "Sabırsızlıkla bekleyeceğim." diyerek Gabriel'i yanağından hızla öptü.

Gabriel uzaklaşmakta olan İris'in arkasından baktı. Önünde bir sarkaç hassasiyetiyle salınan muhteşem kıçı seyretmeye koyulduğunda bir an kendinden utandı. 'Ben ne yapıyorum böyle? Resmen flört ediyorum. Sofia görse ne derim? İyice salaklaştım. Boşlukta hissediyorum ama neden? Üniversiteden istifa ettim diye mi? Yok böyle olmaz. Hemen kendimi toparlamam lazım.' diye düşündü.

Ruhumuz uzam yokmuş gibi davranabilir. Böylece zaman-mekân bütünlüğünden ve dolayısıyla nedensellik ilkesinden bağımsız olabilir. Bu durum, sihir olasılığını açıklar.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
XX. yy.

Ruhun Maddeyle Sınavı

Efendi Djü-dschi kim bilir hangi Ortaçağ şatosundan bulunup getirtilmiş 20 kişilik devasa ahşap masanın ucunda ayakta duruyordu. Az önce Anokhi ile adanın ana toplantı odasına çekilmişler, Efendi önce kapıyı kilitlemiş ardından Anokhi'ye oturması için başıyla işaret etmişti. Anokhi de 2 metre kadar uzaklaşıp masanın etrafını çevreleyen berjeri andıran ağır ahşap kollu sandalyelerden birine yerleşmişti. Aslında tırmandı desek daha doğru olurdu. Efendi kollarını cübbesinin içinde kavuşturmuş hâlde ayakta durmaya devam etti. İnce uzun kemikli burnu, küçük gözleri, upuzun kemikli parmakları ve o aşırı zayıflığıyla büyük bir zarganayı andırıyordu. Bir süre sessizce bekledikten sonra kollarını açıp parmağını tavana işaret eder gibi yukarı kaldırdı. Hafif bir sesle "Tut bunu çocuk." dedi. Anokhi az önce masanın üstünde duran ama artık kendine doğru uçmakta olan bilgisayar faresini fark eder etmez elini belli belirsiz oynattı. Fare 1 metre kadar önünde havada asılı kaldı. Efendi sakin adımlarla ona yaklaştı. Tekdüze bir sesle "Sandalyenin üzerine çık." diye talimat verdi. Anokhi ellerini sandalyenin iki yanına bastırarak biraz yükseldikten sonra ayaklarını altına çekip hemen ayağa kalktı. Fare asılı olduğu yerde biraz sallansa da düşmedi. Efendi sanki çay içiyormuş gibi vurdumduymaz bir hareketle elini uzatıp Anokhi'yi aniden ittirdi. Anokhi'nin bunu beklemediği aşikârdı. Sendeledi ama kollarını sağa sola açarak dengesini sağladıktan sonra sandalyenin üzerinde ayakta kalmayı

başardı. O sırada farenin masanın üzerine düşerken çıkardığı çatırtı sesi işitildi.

Efendi şefkatle "Otur çocuğum." dedi. Anokhi sandalyesine otururken o da karşısına geçip oturdu. "Anladın mı?" diye sordu. Anokhi başını sallamakla yetindi. Efendi elini uzatarak kemikli parmaklarıyla Anokhi'nin gözüne düşen saçlarını geriye doğru tarayıp yanağını okşadı. Anokhi çok mutlu gülümserken başını o anne rahmi avucun içine iyice bastırdı.

Efendi sakince "Baskı altındayken güçlerini nasıl kullanacağını öğrenmen lazım." diye konuştu.

Anokhi canı sıkkın görünüyordu. Pişmanlığı belli olan bir sesle "Çuvalı başıma geçirdiklerinde hemen harekete geçsem olanlara engel olabilirdim ama odaklanamadan nefesim kesildi." dedi.

Efendi başını salladı. Tekdüze bir sesle "Tehlikenin nereden geleceğini bilemezsin. Doğru, tepki süresi önemli ve evet başını çuvala soktukları anda müdahale etseydin büyük ihtimalle sorunu çözerdin ama esas önemli olan, bir kere baskı altına girdikten sonra konsantrasyonunu kaybetmemen. Zaman baskısı altındaki satrancın büyük ustaları gibi olmalısın." diye açıkladı.

Anokhi benzetmeyi beğenmişti. Gülümserken "Anladım efendim." diye cevap verdi.

Efendi biraz düşünüp "Buna ulaşmanın en doğru yolu sık sık antrenman yapmak. Sana bazı teknikler öğreteceğim. Hadi sandalyenin üzerine..." diye konuştu.

Anokhi Efendi Djü-dschi ile antrenman yapmayı hiçbir şeye değişmezdi. Keyifle ayağa fırlayıp sandalyenin üzerine çıktı. Efendi parmağını kaldırıp fareyi tekrar ona doğru gönderdi. Bu sefer Anokhi elini dahi kaldırmadı: Fare 20 cm önünde havada asılı kaldı.

Efendi sakin bir sesle şöyle dedi: "Bir ironi var: Özel yeteneklerini kullanmanı engelleyen şey senin insan olarak hayatta kalmak için on binlerce yıldır geliştirdiğin reflekslerin. Bunlar çok derininden gelen dürtüsel hareketler. Bilinçdışı olduğu için onları kontrol edemiyorsun. Seni ittirdiğimde arkaik atalarından mizacına işlenmiş bir kendini koruma davranışı kalıbı kendiliğinden harekete geçiyor. Yani düşüp zarar görmeni engellemek için ruh tüm önceliğini buna veriyor. Çuvalı başına geçirdiklerinde de aynı şey oldu. Anladın mı?"

Anokhi başını sallamakla yetindi.

Efendi devam etti: "Tehlikeyi sezdiğinde bu refleksler harekete geçerken konsantrasyonunu kontrol ettiğin obje üzerinde yoğunlaştırmaya devam edebilmen gerekir. Bunu yapmanın yolu objenin imgesini içinde canlı tutmaktır."

Anokhi muzipçe sırıtırken "Ya da refleks geçinceye kadar etrafımdaki her şeyi dondururum." diye cevap verdi.

Efendi gülümsedi ama sözcükleri gülümsemiyordu: "Sınırlarını bil çocuk! Karşına aynı anda 30 kişi çıkarsa hepsini aynı anda nasıl hareketsiz tutacaksın!"

Anokhi istifini bozmadan ama çok saygılı bir sesle "Çok çalışarak efendim." diye cevap verdi.

Efendi belli belirsiz gülümserken "Başlayalım o zaman." der demez Anokhi'yi itiverdi. Anokhi yarım saniye kadar sonra ahşap parkenin üzerine tok bir sesle çarptı. Yerde iki seksen yatan -bir kırk dememiz daha doğru olur- çocuğu gören Efendi şaşkınlıkla bakakaldı. Fakat asıl şok farenin hâlâ havada asılı olduğunu fark ettiğinde geldi. "Ne oldu çocuk? Ne yapıyorsun?" diye merakla sordu.

Anokhi mahcup bir sesle "Fareyi bırakamazdım efendim. O nedenle reflekslerime tepki vermemeyi seçtim. Bu nedenle düştüm." diye cevap verdi.

Efendi dirimsel bir güç olan refleksleri bir kerede kontrol etmeyi başarmasına mı şaşsın yoksa sormak için yanıp tutuştuğu soruyu mu sorsun ikileminde kaldı. Sonunda ikincisi kazandı. "Fareyi neden bırakamazdın çocuk?"

Anokhi "İlk düştüğünde öyle bir ses çıkarmıştı ki bir daha düşerse kırılacağından korktum efendim." diye cevap verdi.

Efendi şaşkın bir sesle "Eee ne olmuş?" dedi.

Anokhi gözlerini yere indirirken muzip bir ifade ile "Frer Marius'e ne derdik efendim?" diye cevap verdi.

Bize hareketli cisimlerin bilimini verebilmek için Tanrı ve Doğa el ele verip Galileo Galilei'nin aklını yaratmıştır.

Fra Paolo Sarpi
Venedikli tarihçi, başrahip, bilim insanı, kanon avukatı ve devlet adamı
XVII. yy.

Bir Rapor

"Bana müjdeli haberler ver Jean!" Sıkıntılı ses ricadan çok emir tonlaması taşıyordu.

Jean saygılı bir sesle "Değerli Büyük Sır Üstadı'm beklediğiniz haber olmasa da sana iyi bir haber verebilirim." diye cevap verdi.

Frer Marius iki gündür çok yorgun hissediyordu ve açıkçası keyfi de yoktu. O kadar ki ne İris'in sevimlilikleri ne de Şef Julius'un yemekleri onu mutlu etmeyi başaramamıştı. Şimdi ise Jean'ın çoğul nezaket ifadeleri ile başlayıp birinci tekil şahsa dönen kubat cümleleriyle uğraşacak ruh hâlinde değildi. Bu nedenle bıkkın bir sesle "Olsun, olsun. İyi olsun da ne olursa olsun." demekle yetindi.

Jean sakince "Emrettiğiniz araştırma tamamlandı. SESHAT sistemine yüklenmesi için şu anda yazılıyor." dedi.

Marius'ün yüzü aydınlandı. "Bütün bildiklerimizi kapsadığına emin misin? Eksik bir şey kalmasın."

Jean ciddi bir tonda "Merak buyurmayın. Bizzat ilgilendim. Druidler ile ilgili ne biliyorsak bu rapora girdi. 137'nin tüm dokümantasyonu elden geçirildi. Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nde bulunan kadim günceler de buna dahil. Kutsal yerleri, ritüelleri, tarihî bağlantıları, sembolleri, her şeyi ilave ettik. Buraya gelmeden önce son okumasını yaptım ve ilgili arkadaşlara verdim. Bir saate kalmaz ilgililerin istifadesine açmış olurlar." diye konuştu.

Marius koltuğunda hafifçe doğruldu: "Var mı daha önce kaçırdığımız yeni bir bilgi?"

Jean muzipçe gülümsedi. Bunu anında fark eden Marius heyecanlandı. "Konuş Jean! Ne buldun?"

Anın keyfini çıkarmaya kendini fazla kaptıran Jean cevap vermekte gecikince Marius'ün sabrı taştı. Bir kükreme sesi işitildi. Eli ayağına dolaşan Jean'ın ağzından "Morrígu konusunda ilerleme kaydettik." sözcükleri döküldü.

Marius büyük bir merakla "Şu veledin ölmeden önce çığırdığı sözcüklerden olan Morrígu[87] mu?" diye sordu.

Jean "Evet efendim. Morrígan olarak da kullanılırmış." dedikten sonra sustu.

Marius sitemle "Dizel motor gibisin Jean: Isıtılmadan çalışmıyorsun. Şarapla üzüm de söyleyeyim istersen. Ne bekliyorsun? Anlatsana neymiş bu Morrígu?" dedi.

Jean telaşla "Kelt mitolojisine geçmiş bir karakter. Esas olarak savaş ve kaderle veya zaferin habercisi ile ilişkilendirilmiş. Bir nevi savaş tanrıçası anlayacağın. Arkadaşlarla epey bir baktık: Genellikle kavgacı bir kuzgun olarak sembolleştirilmiş. Savaşçıları savaşmaya teşvik etmesinin yanı sıra düşmanlarına karşı zafer kazanmalarına yardımcı olduğuna inanılırmış. Morrígu, savaşçıları cesur işler yapmaya teşvik eder, düşmanlarına korku salar ve kaderinde ölüm olanların kanlı giysilerini yıkarken tasvir edilirmiş." diye konuştu.

Marius omuzlarını kaldırdı. Sıkkın bir tonda "Bunlar bize ne anlatıyor? Hiçbir şey sanırım." dedi.

Jean başını salladı.

Marius bir süre sessiz kalıp düşündü, ardından "Bu Morrígu kelimesinin bir anlamı var mı? Kelt dilinde yani." diye sordu.

Jean sakince "Ah var tabi. Söylemeyi unutmuşum. "Büyük Kraliçe" ya da "Hayalet Kraliçe" demekmiş." diye cevap verdi.

Marius gözlerini fal taşı gibi açtı. Kızgın bir sesle "Unuttun mu? Bunu unuttun öyle mi? Yahu bütün saydığın özellikler içinde bu en önemlisi!" diye çıkıştı.

---

87 Morrígan veya Mórrígan, aynı zamanda Morrígu olarak da bilinir, İrlanda mitolojisinde yer alan bir figürdür. Modern İrlandacada Mór-Ríoghain olmuştur.

Jean aval aval baktı. "Öyle mi?" diye geveledi.

Marius "Ah Jean, ah! Bak bakalım önemli mi değil mi? Kirke Yunan büyücü; dişi, Morrígu Kelt savaşçı; dişi, Bhowani ve Kali Hint tanrıçalar; dişi. Bunların hepsi kadın yahu! Bu durumda veletlerin uğruna ölmeyi göze aldıkları liderleri bir kadın olmalı değil mi?" dedi.

Jean bildiğiniz dondu kaldı. Sonra "Yuh bana!" dedi. "Bunu nasıl atlarım?"

Marius söylediklerine dikkat bile etmedi. Ciddi bir sesle "Başka söylemeyi unuttukların varsa onları da alayım." dedi.

Jean'ın yüzü kızardı. Yumuşak bir sesle "Yani unutmak demeyelim de sırası şimdi geldi diyelim." dedi.

Marius gülümsedi. Şefkatle "Dökül bakalım Cher Frer." dedi.

Jean'ın ağzından "Şey, Zalmolxis[88] var." sözcükleri döküldü.

– Zalmolxis mi?
– Evet değerli Büyük Sır Üstadı'm.
– Zalmolxis nedir Jean?
– Salmoxis ya da Zalmoxis de derler.
– Jean dur! Neden bahsediyorsun? Sakince açıkla.

Jean derin bir iç çekti. Sonra dingin bir sesle "Zalmolxis, Pitagoras üstadın kölesi ve müridiydi. Eleusis Gizemlerine inisiye olmuştu." dedi.

Marius gülümserken ironiyle "Çok memnun oldum. Kendisini tebrik ederim." diye araya girdi.

Jean epey önce maruz kaldığı kükremenin etkisinden yeni yeni çıkmaktaydı. Tekdüze bir sesle "Anokhi'yi kaçırma teşebbüsünden sonra yaptığımız toplantıda bana bir soru sormuştun. Hatırladın mı?" diye sordu.

Marius "Evet tabi hatırladım." dedi.

Jean aynı tonda konuşmaya devam etti: "Hani çocuğun intihar ederken söylediği tanrıça isimleri ile Unani arasında bağlantı olup olamayacağını sormuştun. Ben de tarihsel bağlantı yok diye cevap vermiştim."

Marius kızgın bir tonda "Evet dedik ya! Devam et." diye cevap verdi.

Jean başını sallarken "Var." deyip sustu.

---

88 Yarı-mistik sosyal ve dini reformcu, peygamber-tanrı.

– Ne var?
– Bağlantı.
– Neyle bağlantı?
– Pitagoras ile.
– Kimin?
– Zalmolxis'in.
– E kölesi ve müridi olduğunu söyledin ya zaten.
– Yok öyle değil.
– Jean beni delirtmeye mi çalışıyorsun? Şunu doğru dürüst anlatsana.
– Zalmolxis Druidlere Pitagoras'ın fikirlerini aşılamış.
– Nereden biliyorsun?
– Romalı Hippolytus yazmış.
– Hristiyan teoloğu olan mı?
– Evet.
– Zalmolxis Druidlere Pitagoras'ın fikirlerini öğretmiş. Anladım. Peki neleri öğretmiş?
– Her şeyi. Sayı bilimi, düalist yapı, monad, dyad, triad, tetractys, arkaik simya, büyü…
– Ne diyorsun Jean? Pitagoras ezoterizm nehrinin ana kaynaklarından biri. O kaynaktan bir kere su içenin artık dönüşmemesi imkânsızdır.

Jean başını sallarken "Hem de nasıl. Druidleri kendi içine kapalı ve diğer felsefi akımlardan kendilerini izole etmiş bir grup olarak görüyorduk ama bunun doğru olmadığı anlaşıldı. Bu Zalmolxis yüzünden işte." diye konuştu.

Nihayet Marius'ün keyfi yerine gelmeye başlamıştı. Heyecanla "Bu tespitini destekleyecek başka bağlantı buldun mu?" diye sordu.

Jean neşeyle "Bulmam mı? Kadim bir Büyük Sır Üstadımız aynı konuda güncesine not düşmüş." diye cevap verdi.

Marius'ün yüzünde güller açtı. Merakla "Hangisi?" diye sordu.

Jean gülümsedi. "Buna bayılacaksın." dedikten sonra "Yaşadığı dönemde hemen herkes ellinci yaşını zor görürken seksenine kadar yaşamayı becermiş Venedikli üstadımız desem?" diye ilave etti.

Marius şen bir kahkaha attı. "Yok artık! Fra Paolo mu gerçekten?"

Jean neşeyle "Bizzat kendi el yazısıyla *Druid inancı ile Pithagorasçılık arasında bir bağlantı var. Bunu araştırmak gerekir.* diye yazmış." diye cevap verdi.

Marius ellerini ovuştururken "İyi bu, iyi. Araştırmışlar mı?" diye sordu.

Jean duygusuz bir sesle "Onunla ilgili elimizde ne varsa taradık ama başka bir şey bulamadık. Günlük 1621 yılından. 2 yıl sonra ölüyor biliyorsun. Ömrü vefa etmemiş olabilir." diye cevap verdi.

Marius derin bir düşünme durumuna girdi. Üç dört dakika kadar sessiz kaldılar. Ardından Marius "Yunan var, Kelt var, Hint var, Pitagoras var, Nazi işi siyanür hapları var. Var babam var! Bunların ortak noktasını bulabilirsek, denklemi de çözeriz." dedi.

Jean başını salladı ama cevap vermedi.

Marius bir süre daha sessizce düşündü, ardından "Başka?" diye sordu.

Jean elini salladı. Neşeyle "Ohoo, ne ararsan var. Öncelikle bunların 3 tipi var." dedi.

Marius "Kimlerin?" diye sordu.

– Druidlerin yahu. 3 tipi var. Düz Druid, Vates ve Bardes.
– Düz Druid mi?
– Evet.
– Kruvasan mı bunlar Jean? Düz Druid nedir ya?
– E ne deseydim Marius? Mavi yakalı Druid mi? Yoksa normal Druid mi?

Marius kısa bir kahkaha attı. "Sen şunların özelliklerini açıkla bakalım. Sonra isim buluruz."

Jean duygusuz bir sesle "Bardesler ki bunlara Bardi, Baird de deniyor, bunlar şarkıcı, şair yani sanatçı Druidler. Özellikle kurban ritüellerinde ve kuttörenlerinde önemli bir yerleri var. Koyu renkli kukuletalarına ve pelerinlerine bürünüp şarkı söylüyorlar. Bir de sözlü ananede bilginin saklanıp yayılmasında önemli rol oynamışlar. Ama asıl önemli olanlar Vatesler." diye açıkladı.

– Neden?
– Bunlar kâhin olanlar. Filidh de deniyor. Biliciler yani. Aralarında doğa hekimliği yapanlar var. Şifalı otları ve zehirleri iyi tanıyorlar.

– Zehirler öyle mi?
– Aynen öyle. İrlanda mitolojisinde folklorik bir hikâyeye rastladık. Fomorian halkından Dreco adında bir kadın kahraman, zehirli bir sıvı kullanarak ona saldıran yirmiden fazla savaşçıyı öldürmüş. Aynı söylencenin bir de Fergus'un 24 oğlunu zehirlediği versiyonu var. Bu olayın geçtiği yere de Nemthend ya da Nemtenn yani güçlü zehir adını vermişler.
– Ooo bu durumda Druidlerin zehirlerle haşır neşir olma ihtimali büyük.
– Kesinlikle!
– Başka?
– Churchill bir Druid imiş! Yani Druid ekolündenmiş demek istedim.
– Winston?
– Evet. Kraliçe de öyleymiş.
– İngiltere Kraliçesi?
– Evet. Elizabeth O'Windsor adıyla bir Bardes olarak kaydedilmiş.
– Daha neler duyacağız bakalım. Başka?
– Konuya yıllarını veren araştırmacı akademisyenlerin ortak kararı, Druid inancı ile Şamanizm'in aynı temele dayandığı.
– Haydaaa! Eee? Kam Kul neden çözemedi şu Unani'yi o zaman? Aynı sembollerle konuşuyorlarmış işte!
– Evet. Gerçekten garip.
– Bu akşam R.G. ile konuşalım. Zannedersem birilerini tekrar Gobi'ye gönderme zamanı geldi. Başka ne buldunuz?
– Bunların Nemeton adını verdiği kutsal mekânları var. Özellikle meşe ağacına ve onun üzerinde yetişen ökse otuna bir nevi tapıyorlar. Törenlerini hep bunların yoğun bulunduğu yerlerde yapıyorlar. Günümüzde tespit edebildiğimiz buna uygun 3 tane yerleri var. Birincisini zaten biliyorduk. Hatırlarsan Coibhi Unani'yi konklava davet etmek için gittiğim Newgrange. Diğerleri İngiltere'de, Anseley adası ve Dartmoor Milli Parkı.
– Milli park mı? Yok artık.
– Evet. Milli parkın içinde kalan Wistman's Wood denen bir bölge.
– İlginç. Başka?
– Anneler gününü kutluyorlarmış.
– Jean sıkıldın galiba? Canın şaka yapmak istiyor.

– Hayır çok ciddiyim. 2 Şubat'ta kutladıkları İmbolc adında bir yortu. Anneyi kutsamak için keçi sütü içme ritüeli yapıyorlar.
– Ne ilginç tipler! Başka?
– Raporu okusanız daha kolay olmaz mı değerli Büyük Sır Üstadı'm? Tabi 50 sayfalık bir rapor bu. İrdelenecek çok şey var. Okuduktan sonra beraber yorumlarız.
– Doğru diyorsun. Acıkmaya da başladım. Bir iki cümle daha anlat sonra bitirelim.
– Olur. Bak bunu seveceksin. Halloween gününde bunlar Samhain adındaki yeni yılı kutluyor. O günü 'ölülerin yaşayanlar ile en yakın ilişkide oldukları gün' kabul ettikleri için herkesin katıldığı mistik ve ruhani törenler yapıyorlar.
– Kesinlikle ilginç tipler bunlar. Bayağı ilginç...
– Ya Büyük Sır Üstadı'm bunların her tarafı değişik. Her sene kutladıkları bir de bereket yortuları var, Beltane, bildiğiniz açık havada grup seks.
– Nasıl grup seks?
– Vallahi anlatamam edebim ve yaşım izin vermez. Raporda var bütün detaylar, okursunuz.

Marius kıkırdarken başını sallayarak onayladı, ardından pek çok ipucu elde etmenin verdiği keyiften olsa gerek "Hadi kalk Muhteşem Julius'u bulalım. Bakalım bize ruhumuzu eğlendirecek bir şeyler bulabilecek mi?" diye konuştu.

Marius cümlesini tamamlamadan Jean koluna girmişti girmesine ama susmaya da pek niyeti yoktu. Yavaş adımlarla yürürlerken Marius'ün kulağına eğilip muzip bir tonla "Bunların Galatlar denen bir kolu, milattan önce 3. yüzyılda bugün Türkiye'nin bulunduğu bölgeye bir şube açmış. Hem de rahmetli Büyük Sır Üstadı'mızın burnunun dibine. Kütüphaneli Köşk'e 4 saat mesafede, Eskişehir ile Ankara arasında bir yerlerde." diye fısıldadı.

Marius kahkahayı koyuverdi. "Şube mi? Şube nedir ya Jean? Âlem adamsın vesselam."

Yalnızca evcilleştirilmiş hayvanlar yaramazlık yapar, vahşi bir hayvan asla kötü davranmaz. O kendi doğal yasasını takip eder. Sadece elma ve havuç yiyen iyi kaplan diye bir şey yoktur!

Benim tesellim her zaman Aziz Paul'du. Bedeninde bir diken taşıdığını itiraf etmeyi onurunun altında görmemişti.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
XX. yy.

Bir Anayasa

Kali tıslar gibi "Umarım çalışma geceniz bereketli geçmiştir çünkü bugün sizi imtihan edeceğim." diye konuştu.

Sınıf hıncahınç doluydu. O kadar ki bazı çocuklar neredeyse diğerlerinin kucağında oturuyordu. Kali bunu hemen fark edince "6, bugün daha mı kalabalığız?" diye sordu.

6 son başarısızlığından beri Kali'yi görmediğinden kendini hatırlatmamak için mümkün olduğu kadar arkasında kalmaya çalışmış ama anlaşılan başarılı olamamıştı. Bir taraftan 'Ensesinde de gözü var herhâlde' diye düşünürken saygılı bir sesle "Dün gece yeni bir kafile geldi efendim." diye cevap verdi.

Kali başını salladı. Ardından duygusuz bir tonda "Karşıma geç! Kaçmanın bir faydası olmadığını hâlâ öğrenemedin mi?" dedi.

6 ayaklarını sürüye sürüye yanına kadar geldi. Kali ona bakmadı bile. Sadece "Dostane sayılar nerede?" demekle yetindi.

6 titrek bir sesle "220 burada efendim. 284 yeni gelenlerin yatakhanesini düzenlemekle meşguldü. O da birazdan burada olur efendim." diye cevap verdi.

Kali "Yeni gelenler salonun en arkasına geçsin. Diğerleri bana yaklaşın." diye talimat verdi. Ardından 6'ya dönerek "Dün geceki çalışma başarılı mıydı?" diye sordu.

6 "Çok çalıştık efendim." diye cevap verince Kali "Göreceğiz bakalım." dedi.

Salondaki çocukların yüzündeki huzursuzluk açıkça okunuyordu. Ama beklemekten de sıkılmışlardı. Zaten çoğu artık ne olacaksa olsun duygusuna uzun süreden beri aşinaydı. Fazla beklemeleri gerekmedi.

Kali "Evet, felsefenin kadim 3 ayağı. Cevap vermek isteyen elini kaldırsın." dedi.

Dersi defalarca tekrarlamış olan sınıfın hemen hepsi cevabı bilse de el kaldırmak demek sonu çok kötü bitebilecek bir risk almak demekti. Bu yüzden hiçbir elin kalkmadığını tahmin edebilirsiniz.

Kali yumuşak bir sesle "Hadi bakayım! Cesaret, insani niteliklerin ilkidir çünkü ondan sonrakileri mümkün kılar." diye konuştu.

Titrek üç el kalktı. Kali en önde duranı eliyle işaret etti.

Çocuk hemen ayağa kalkıp heyecanla "Fizika, Etika ve Logica'dır[89] İshvara Kali." dedi.

- Fizika neyle ilgilidir?
- Doğayla ilgilidir İshvara Kali. Fizik gibi doğa bilimleri bu gruba girer.
- Etika?
- Toplumla ilgilidir İshvara Kali. Ahlak bilimidir. Siyaset ve hukuk bu gruba girer.
- Logica?
- Derin düşünmeyle ilgilidir İshvara Kali.

Kali otur işareti yaptıktan sonra "220, Logica?" diye sordu.

Kendini unutturduğunu düşünen 220 adını duyunca ürperdi. Titrek bir sesle "Bilginin bilgisidir efendim. Bilmenin kendisi üzerinde düşünmektir. Bilmeyi bilmektir!" diye cevap verdi.

Kali "Çok önemli bir şeyi unutmadın mı?" diye sorunca 220 iki saniye kadar bocaladıktan sonra "İlkelerin bilimidir efendim." dedi.

Kali başını salladı. Dramatik bir sesle "İlkeler!" diye tekrar etti.

---

89 Bugün Fizika'ya Ontoloji, Etica'ya Aksiyoloji, Logica'ya Epistemoloji denmektedir.

Salonda büyük bir sessizlik oldu çünkü Kali'nin hiç affetmediği hataların ilkeler üzerinde yapılanlar olduğunu dün gece gelen çocuklar bile biliyordu.

Kali 5 saniye kadar salonu süzdükten sonra rastgele seçtiği bir çocuğu işaret ederek "Anayasamızın ilk 3 maddesini söyle!" dedi.

Velet hemen ayağa kalktı. Sakin bir sesle şöyle konuştu: "Anayasamızın kadim ilk 3 maddesi şunlardır:

- Madde 1: Kötülük doğanın tabiatıdır. Aynı iyilik gibi, Tanrı'dan gelir.
- Madde 2: Kötülük beşerî olarak yok edilemez, sadece iyilik ile dengelenmesi mümkündür.
- Madde 3: İnsanlığın kadim görevi, kötülük karşısına onu aşacak miktarda iyilik koymaktır."

Kali başıyla onayladı. Sert bir sesle "Bugüne kadar neden hep kötülük kazanmış o zaman? Cevapları alayım." diye sordu.

Sınıf bu sefer de sessiz kaldı ama bunun nedeni cevabı bilip de söylemeye çekiniyor olmaları değildi. Kali bir süre daha bekledi, sonra alaycı bir sesle "Cevabı bilmemeniz normal." dedi.

Ardından 6'ya dönüp "Bir bilen var mıdır acaba?" diye sordu.

6 çok saygılı bir sesle "*Ulu Birleştirici* biliyor efendim!" diye cevap verdi.

Sınıfta önce çok hafif bir uğultu işitildi, ardından derin bir sessizlik hasıl oldu. Karaveletler nefes bile almıyordu desek yeridir. Kali bir süre sessizliği dinledikten sonra "Ulu Birleştirici'nin en büyük eseri nedir? Bu sefer de cevap alamazsam ceza kesmeye başlayacağım!" diye konuştu.

En önde oturan veletlerden biri ayağa kalkıp dramatik bir sesle "Anayasamızın ilk 3 maddesini tamamlayan ama onların üzerinde hüküm süren dördüncü maddesidir efendim. Bu madde insanlığın geleceğinin teminatı..." diye cevap veriyordu ki cümlesini tamamlayamadı.

Kali öfkelenmişti. O kadar ki karaveletlerden bazıları, bir anlığına da olsa, temsil ettiği tanrıçanın şekline büründüğünü ve dilinin kan kırmızısı bir halde dışarı doğru uzadığını gördüklerine yemin edebilirdi.

Tıslar gibi bir sesle "Dördüncü mü? Dördüncü mü dedin sen? Öyle bir madde mi varmış?" diye sordu.

Yaptığı büyük hatayı henüz fark eden çocuk ne yapacağını şaşırdı. Zar zor "Sıfırıncı demek istemiştim efendim. Heyecandan efendim, dilim sürçtü efen..." demeğe çalışırken Kali elini kaldırdı.

"Kes sesini. Söz israfı!"

Çocuk olduğu yerde iyice küçülürken "Hem ilk 3 maddenin üzerinde hüküm sürdüğünü kendi ağzınla söylüyorsun hem de ardından dördüncü diyorsun, budala seni." diye ilave etti. Ardından vurgulu bir sesle "İyi dinleyin şimdi! Anayasamızın üçüncü maddesinde insanlığa bir görev daha doğrusu bir ödev verilmesinin nedeni, insanlığın bilinç kazanmasının ardından kötülüğün doğada baskın hâle gelmesidir. Kötülük karşısına onu aşacak miktarda iyilik koymak çabası binlerce yıldır bir işe yaramadığı için bugün perişan hâldeyiz. *Ulu Birleştirici'nin* insanlığa hediyesi olan sıfırıncı madde, insanlığın kadim görevini yerine getirirken bugüne kadar yaşadığı başarısızlığın giderilmesini amaçlar." dedikten sonra 6'ya dönerek "Sıfırıncı maddeyi söyle!" diye emir verdi.

6 gurur tonlaması açıkça hissedilen bir sesle "*Üçüncü maddede belirlenmiş amaca ulaşmak için ve bu madde ile çelişmemek şartıyla kötülük yapılması mümkün ve gereklidir.*" dedi ve sustu.

Biri cehennemin kapısını açmış da içeride olup biteni seyretmek zorunda kalmış küçücük çocuklar ne yaparsa sınıftakiler de onu yaptı. Başlar eğildi, gözler yere çevrildi ve ortama derin bir sessizlik hâkim oldu.

Bir süre sonra Kali "Anladınız mı?" diye sordu.

Sınıf bir ağızdan "Anladık İshvara Kali!" diye cevap verdi.

Kali başını sallarken "Bu konuyu önümüzdeki hafta anayasa ve ilkeler dersinde derinlemesine işleyeceğiz." diye açıkladı.

Tam o anda 284 kapıda belirdi. Telaşlı bir hâlde eliyle bir şeyler işaret etmeye çalışıyordu. Bunu fark eden Kali sınıfa dönüp "Erken bitiriyoruz. Herkes etüde. Yeni gelen arkadaşlarınız ile kaynaşın. Şu ana kadar öğrendiklerinizi onlara aktarın. Hatırlatmama gerek yok herhâlde. Yazılı not almak yasaktır. Biraz hafızanız gelişsin." dedi.

Sınıf inanılmaz bir süratle boşaldı. Kali kapının dibinde beklemekte olan 284'e eliyle yaklaşması için işaret etti.

Çocuk hemen hareketlendi. Yanına gelmeyi beklemeden heyecanla "Siyah güvercin döndü efendim." dedi.

Kali'nin yüzü asıldı, gözlerini kısarken öfkeyle "Seni ziyan velet seni... Onun bir adı var! Bir kere daha unutursan seni 24 saat onun adını tekrar etme cezasına çarptıracağım." dedi.

284'ün beti benzi attı. Titreyen bir sesle "Desti döndü efendim." dedi.

Kali'nin öfkesi dinmemişti. Hırıltılı bir sesle "Desti'nin anlamı ne?" diye sordu.

284 iyice ufaldı. "Öğrenmek demek efendim."

Kali gözlerini bir kartal gibi 284'ün üzerine dikti. "1400 km'yi bir kerede uçup bize haber getirebildiği için adını Desti koyduğumuz bir posta güvercinimiz var ve sen bu muhteşem sembolizmi yok sayarak her seferinde adını unutuyorsun öyle mi? Seni küçük piç kurusu..." derken işin kontrolden çıkacağını anlayan 220 araya girdi: "Dolu mu?"

Kurtuluşu fark eden 284 hemen "Her iki bacağı da doluydu." diye cevap verdi.

Kali çok sert bir tonda "Nerede?" dedi.

284 yumruk yaptığı titreyen elini Kali'ye doğru uzatıp avucunu açtı. Kali rulo yapılmış 2 küçük kâğıdı alıp "Üçünüz de gidin köşedeki sandalyelere oturup beni bekleyin." dedi. 6 önde olmak üzere ikizler hızla uzaklaştı. Kali kâğıtları açıp dikkatlice okumaya başladı. Onu dikkatle izlemekte olan 220, 284'e mırıldanarak "Haberler iyi herhâlde." dedi.

284 elini ağzının üzerine getirerek "Hem de çok iyi." diye cevap verdi.

220 bunu duyar duymaz irkildi. Büyük bir tedirginlikle "Dayanamayıp okudun değil mi? Geri zekâlı salak seni. Yakalanırsan lağımda geçireceğin yıllara değer mi? Yahu sen nasıl benim ikizim olabiliyorsun bazen anlamakta zorlanıyorum. Ahmaksın sen. Hep ahmaktın ve ahmak öleceksin." dedi.

6 dönüp 284'e küçümseyen gözlerle baktı ama bir şey demedi. Sadece dudaklarını büzüp başını sallamakla yetindi.

284 fazla dayanamadı. Gülmemeye çalışarak "Şaka yaptım şaka. Hemen kandınız. Üstlerinde alüminyum mühür var nasıl açabilirim ki?" Kimse cevap vermedi. İsteseler de veremezlerdi çünkü Kali onlara doğru yürümeye başlamıştı. Hemen ayağa kalktılar. Kali oturmaları için işaret edip karşılarına oturunca veletler şaşırdı. Kali dramatik bir sesle

“Yakında size bir görev vereceğim. Çok önemli bir görev. Zaman darlığına düşüyoruz.” dedi.

220 ve 284 bir ağızdan “Hazırız İshvara Kali!” diye cevap verdiler.

Kali ciddiyetle “Bakın sizi affettim sayılır ama bu sefer başarısız olamazsınız. Bu mesele ölüm kalım meselesi.” diye bastırdı.

284 büyük bir kendine güvenle başını salladı ama 220 tedirgin olmuştu. Saygısını abartarak “Başarısız olmayız efendim ama neden ölüm kalım meselesi olduğunu bize de anlatırsanız görevimizin ciddiyetini daha kolay kavrarız.” diye konuştu.

Doğrusu Kali’nin cevap vermesini hiç beklemiyordu ama Kali hiç düşünmeden “Çağ Dönümü yüzünden.” dedi.

220 şaşırmıştı. “Çağ Dönümü mü?” sözcükleri ağzından döküldü.

Kali kızgın bir sesle “Evet Çağ Dönümü! Bilmediğin şey mi? Niye söylediklerimi tekrar ediyorsun söz israfı!” dedi.

220 en yumuşak sesiyle “Yok efendim. Onu tabi ki biliyorum. Zaman kalmadı dediğiniz için...” demeye çalışsa da Kali sözünü kesti. “Tamam uzatma, anladım. Gereksiz sözcüklerinle ruhumuzu daha fazla kirletme.” diye konuştu.

Bir süre sessizce beklediler. Kali düşünüyordu. Ardından dramatik bir sesle konuştu: “Bütün emareler yeni çağa artık girdiğimizi işaret ediyor. Yüzyıllardır hazırlandığımız Büyük Plan’ın uygulanmasının hızlandırılması şart oldu. Beklemek en büyük hata olur. Gordion düğümünü çözmeye zaman kalmadı. Çaresiz Büyük İskender’in yaptığını yapacağız artık... 6, görevin lideri sensin. Bu sefer hata yaparsan af yok bilesin.”

Gordion kelimesini işiten çocukların irkilmesini fark eden Kali “Haydi, haydi... bir kelime duydunuz yüzünüz allak bullak oldu. Başarılı olursanız Gordion size çok uzak olur. Gidin! Kelenn uzun seyahatinden dönmek üzeredir. O sizi yeni görevinize hazırlayacak. Benim Beltane Yortusu hazırlıklarıyla ilgilenmem lazım.” dedi.

Aşktan sorumlu olan bizim hayal gücümüzdür, diğer insan değil.

Marcel Proust
Fransız romancı, eleştirmen ve denemeci.
XX. yy.

Animus bilince getirilene dek, kadının Tanrı'sıdır, onun hâkimi ve tek sahibidir. Animusun olumsuz yanının farkında olmadığımızda hâlâ hayvanız, hâlâ doğaya bağlıyız, bu yüzden de bilinçsiz ve insandan eksiğiz.

Mary Esther Harding
Amerikalı Jungiyen psikanalist
XX. yy.

Animus

"Jean, R.G. daha fazla beklemek istemiyorum. Harekete geçmek zorundayız. Unani şerefsizini konuşturamadığımız her gün belirsizlik derinleşiyor. Biz buraya sığındık da bütün seksiyonlar, destekçiler, 137'yi 137 yapan herkes ve her şey açıkta. Onuruma yediremiyorum! Söyler misiniz? Bu kadar kısa aralıklarla 2 kere saldırıya uğradığımız tarihimizde görülmüş şey midir?"

Marius orta avluya cam bir cephesi olan büyük salonun koltuklarından birine oturmuş sol elini sallaya sallaya konuşuyordu. Bunu yaparken de sağ ayağını hızla sağa sola hareket ettiriyordu. Frer Jean 'Ne zaman böyle sallansa mutlaka ağır baskı altında demektir.' diye düşündü. Rahatlatıcı bir şeyler söylemeye hazırlandı ama R.G. önce davrandı.

Ciddi bir sesle "Açıkta olanları korumak için güvenliği en üst seviyeye çıkardık. Bütün yedeklerimiz sahada. Günlük harcamamızı görseniz küçük dilinizi yutarsınız. Böyle devam ederse bir yıla kalmaz yedek akçeleri devreye sokmak zorunda kalırız. Ve evet tespitiniz çok yerinde. Neredeyse iki bin yıllık geçmişimizde bu kadar belirsiz bir düşmanla bu kadar uzun süre karşı karşıya hiç kalmamıştık." dedi.

Marius Sofia'ya dönüp "Siz ne dersiniz Sofie? Yeni fikirlere ihtiyaç duyuyorum." diye sordu.

Sofia, Heretica Pessima'nın eğitimine gitmek için Gabriel'in gelmesini bekliyordu. Marius'ün sorusunu işitti ama doğrusu verecek cevabı yoktu.

Saygılı bir sesle "Keşke size yardım edebilsem efendim." dedi.

Bir süre sessizce düşündüler. Jean izin ister gibi parmağını kaldırınca Marius güldü. "Jean, ilahi adam. Sen çok yaşa iyi mi? Bir de konuşmadan önce parmak kaldırıp izin isteme işlerine başlama sakın. Ne diyeceksen söyle." dedi.

Jean öfkesi aşikâr bir sesle "Bütün bu saldırılar falan, bunlar Unani soysuzunun işi!" dedi.

R.G. merakla sordu: "Bu sonuca hangi verileri kullanarak vardınız Jean kardeş?"

Jean "Druidlerle ilgili son araştırma raporunu okumuşsunuzdur. Oradaki tespitlere göre konuşuyorum." diye cevap verdi.

Marius sordu: "Hangi veriler? Somut konuş Jean."

Jean "Druid-Pithagorasçılık bağlantısı, Fra Paolo üstadın güncesindeki bilgiler, savaşçı tanrıça Hayalet Kraliçe Morrígu ve Druidlerin zehir ile olan ilişkileri. Yetmez mi?" dedi.

R.G. kesin bir tonda "Yetmez!" dedi.

Marius de "Tabi ki yetmez. Şu veledin intihar etmeden önce söylediği Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali kelimelerinin ortak paydası konusunda bir ilerleme sağlasaydık belki dayandıracak makul bir nokta bulurduk." diye ilave etti.

R.G. ciddi bir sesle "Efendi Djü-dschi'nin yaptırdığı araştırmanın sonuçlarını okudunuz mu? Neredeyse bütün ruhçularımızın aynı anda ihanet temalı rüyalar görmeye başlamasının nedeni konusunda ne düşünüyorsunuz?" diyerek başka bir konuya geçti.

Marius "Hepsi de son derece ilginç hipotezler. Acaba bu rüyalar ile şu bize saldıranlar arasında bir bağlantı olabilir mi?" diye sordu.

R.G. kısa bir süre düşündü ardından "Hımm, nasıl olabileceğini göremiyorum." diye cevap verdi.

Marius umutsuzluk ifade eden bir baş sallaması eşliğinde "Bir de azı dişlerindeki Nazi işi siyanür hapı meselesi var. Tuhaf işler, çok tuhaf ve bir o kadar da belirsizlik dolu." dedi.

Jean sıkkın bir sesle "O zaman benim dediğime gelmekten başka çareniz kalmadı." dedi.

Marius gözlerini kocaman açtı. Şaşkınlıkla "Ne dedin ki Jean? Bir öneride bulundun da işitmedik mi?" dedi.

Jean sitem yüklü bir sesle "Esliba Caspal'i Unani'yi sorgulamaya gönderelim demiştim ya. Duygularla indir kaldır yapsın falan. Siz de henüz genç ve tecrübesiz diyerek itiraz etmiştiniz. Başka çaremiz mi var? Sakın papaların yaptığını yapalım demeye de kalkmayın. Dinlemeye dayanamıyorum bile, ne o işkence falan..." dedi.

Marius sitemkâr bir sesle "Allah'ın adamı! Çaresizliğimizi betimlemek için bir örnek verir gibi yaptık, o günden beri beni baş işkenceci yaptın çıktın yahu." diye cevap verdi.

Jean mahcup bir sesle "Rica ederim Büyük Sır Üstadı'm. Tabi ki öyle değil." derken Marius sözünü kesti: "Boş ver şimdi bunları. Ne dersin R.G.? Esliba sonuç alabilir mi?"

R.G. kelini kaşıdı. Dudaklarını büzüp omuzlarını kaldırdı. "Emin değilim. O renkli maymun çetin ceviz. Ama başka bir alternatifimiz de yok gibi." dedi, ardından sırıtarak "Tabi Büyük Sır Üstadı konuşturuncaya kadar kesintisiz işkence emri vermeyi düşünmüyorsa. O takdirde elimde Ortaçağ şatolarından özenle toplanıp biriktirilmiş sayısız alet edevat olduğunu belirtmek isterim." diye ilave etti.

Marius ve Sofia gülmeye henüz başlamışken Jean açtı ağzını yumdu gözünü. Neyse ki bir hayaletten daha sessiz Heretica Pessima yanlarında bitmişti. Yüzünü ekşittikten sonra "Ayağını kurda kaptırmış geyik gibi niye böğürüyorsun Jean?" diye söylendi.

Jean, Heretica'yı görür görmez şikâyete başladı: "Ama bunlar Unani'yi konuşturmak için ciddi ciddi işkenceden bahsediyorlar. Özellikle de bu R.G."

Heretica bıkkınlığı aşikâr bir sesle "Oh! Puer aeternus!" dedi.

Jean "Ne yani ben mi çocuk oluyorum şimdi?" diyerek sitemi sürdürdü.

Heretica kendini gülmekten alıkoyamadı. Ardından ciddiyetle "Seninle dalga geçiyorlar be adam! Kaç yaşına geldin hâlâ öğrenemedin." dedi.

R.G. ve Marius hâlâ gülüyordu. Yeryüzünün belki de en yumuşak huylu fanisi olabilecek Frer Jean en nihayet durumu kavrayınca onlara katıldı.

Heretica simyacı sesiyle "Gabriel kardeş nerede?" diye sordu.

Sofia "Burada olduğumuzu haber verdim. Geliyordur." diye cevap verdi.

Marius "Sizin dersiniz var değil mi? Biz çıkalım siz burada devam edin." dedi.

Sofia çok nazik bir tonda "Siz de kalmaz mısınız? Ne güzel olur." diye sordu.

Marius bir an tereddüt etti. Ardından sırıtarak "Kalayım mı? Aslında olur ama çok önemli bir ziyaret gerçekleştirecektim." diye konuştu.

Heretica sırıttı. Çıkmakta olan R.G. ile Jean'ın arkasından seslenerek "Kardeşlerim size zahmet Şef Julius'a bir uğrayın da şikemperver Büyük Sır Üstadı'mıza bir iki ağız eğlenceliği yollasın." dedi.

Marius kesik bir kahkaha atarken Gabriel kapıda göründü. "Herkese merhaba. Geç kalmadım umarım." dedi.

Sofia sitem yüklü bir tonda "Neredesin sen? Ufacık adada kaybolacak yer bulabiliyorsun ya, tebrikler!" diye çıkıştı.

Gabriel gülümsedi. "İnan ki kötü niyetim yoktu. Frer Jean'ın mükemmel I Ching dersindeydim. Uzadı biraz." diye cevap verdi.

Sofia Frer Jean'ın dersinin epey bir süre önce bittiğini biliyorsa da üzerinde durmadı.

Heretica öğretmen sesiyle "Hadi oturun hemen başlayalım." dedi ama kimsenin oturmasını beklemeden anlatmaya koyuldu: "Lavaur'dayken kaldığımız yerden devam ediyoruz. Gabriel kardeşin hassasiyetleri nedeniyle simyacı kimliğim kış uykusunda. Neyse ki elimizde Analitik Psikoloji var. Evet konumuz animus!"

Gabriel ellerini ovuştururken "Yaşasın!" dedikten sonra "Kadınları tanıyalım biraz." diye ekledi.

Sofia sırıttı. Alaycı bir tonda "Tabi, tabi çok ihtiyacın vardı da." dedi.

Gabriel "Olmaz mı? İlk sorumu soruyorum: Animusun fiziki dünyada temsil edilme biçimleri nelerdir?" diye cevap verdi.

Heretica Gabriel'in katılımcı olmasından çok memnundu. Öğretmen sesiyle "Hatırlayın animus, Logos menşeilidir. Bu nedenle baba

arketipinin niteliklerini içerir ve otoriter bir baba gibi davranabilir! Aslında erkeklerden oluşmuş bir soylular meclisi gibi davranır dememiz daha doğru olur. Rüyalarda ve fantezilerde genelde eril bir figür olarak belirir. Bunlar Kahraman, Yaşlı Bilge Adam ve Şaman gibi uhrevi erkek figürleri olabileceği gibi baba ya da erkek kardeş gibi yakın akrabalar da olabilir. Burada hem mitolojide hem de masallarda karşımıza çıkan bilinçdışının kolektif imgelerini de saymam doğru olur: Dev, erkek aslan, boğa, erkek cüce, yargıçlar, manevi liderler, şairler, kazanova. Tabi burada aramızda konuşurken kolay anlaşılsın diye erkek kelimesini kullanıyor olmam bahsettiğim şeyin eril prensip olduğunu size unutturmasın." dedi.

Gabriel "Hımm. Mantıklı. Peki neden soylular meclisi dediniz?" dedi.

Heretica "Animanın tanımı neydi? Her erkeğin içinde salt bu veya şu kadına ait olmayan, bilinçdışı ebedî bir kadın tasviri, belirli bir kadınlık imgesi taşıdığı ve bunu karşıt cinse istemsizce yansıttığıydı değil mi? Burada anahtar kelime 'bir'. 'O' kadın yani! Oysa animusu oluşturan ebedî erkek tasviri -animanın tersine- tek bir erkekten oluşmaz. O, pek çok erkeğin bir nevi amalgamından oluşur. O nedenle soylular meclisi benzetmesini kullandım." diye cevap verdi.

Gabriel merakla "Aaa, çok ilginç. Neden peki?" diye sordu.

Heretica "Bilmiyoruz Gabriel kardeş. Doğanın gizemli işleri işte. Bilgimiz görebildiklerimiz ile sınırlı. Kadın ruhu çoğul nitelikte, erkek ruhu tekil. Bu, Tanrı'nın bir şakası bile olabilir!" diye cevap verdi.

Gabriel kesik bir kahkaha sesi çıkardıktan sonra "Görebildiklerimiz derken? Ruhları görüyor muyuz?" diye kinayeli bir soru sordu.

Heretica hiç üzerine alınmadı. Öğretmen sesiyle "Fiziki dünyadaki tezahürlerini görüyoruz ya işte. İç tutumda olanın, dış tutumda tam zıddı olarak belirmesi bir gerçekliktir. Buna göre kadının bilinçdışı olan çok erkekten müteşekkil ruhu, dünyevi planda tek erkeğe yansıtılır. Erkeğin bilinçdışı olan tek kadınlı ruhu ise çok kadına yansıtılıyor. Bu nedenle erkek ve kadın çok farklı sosyalleşme tipolojileri gösterebiliyor. Erkek nicelik, kadın nitelik peşinde! Bilmem farkını anlatabildim mi Gabriel kardeş?" dedi.

Gabriel bir an sarsıldı desek yeriydi. Şaşkın bir sesle "Doğrusu bunu beklemiyordum efendim. Her ne kadar modern toplumda kadın erkek rolleri gün geçtikçe birbirine yaklaşmakta olsa da büyük oranda hâlâ

kadının nitelik erkeğin ise nicelik peşinde koştuğu temel bir doğru. Bunun anima ve animusun, dolayısıyla Eros ve Logos'un karakteristiklerine bağlı olduğunu şimdi siz söyleyince idrak ediyorum. Oysa benim düşüncem kadının en sağlıklı çocuğu doğurabilecek erkeği seçmeye programlandığı, erkeğin ise soyun sürmesi için mümkün olan en fazla kadını döllemeye şartlandığı şeklinde. Genlerimizle ilgili bir durum." dedi.

Heretica "Aynı hipotezi destekliyor olmamız ne güzel." dedi.

Gabriel bir kere daha şaşırdı. "Aynı hipotez mi? Ben size DNA diyorum siz bana ruh diyorsunuz. Nasıl aynı hipotez olabilir?" diye sordu.

Heretica "Sevgili Gabriel kardeş, sizce bilimsel tek tarikat olan 137, DNA'yı reddediyor olabilir mi? Olamaz değil mi? Tabi ki kadın ve erkeğin bu karakteristikleri, davranış tipolojileri, ön kabulleri, doğuştan gelen eğilimleri vesaire, bunlar fiziki dünyada var olabilmek için biyolojik bir kılıf geliştirmiş olan insanda DNA tarafından oluşturuluyor." diye konuştu.

– Eee o zaman?

– Bu sefer doğru soruyu sormadınız.

– Hangi soruyu?

– DNA'yı kim oluşturuyor?

Gabriel şen bir kahkaha attı. Alaycı bir sesle "Ruh mu yoksa?" diye sordu.

Heretica cevap veremedi çünkü Sofia tekdüze bir tonda "Kolektif Bilinçdışı!" diyerek araya girdi. "Hayatın temelinde kolektif bilinçdışının matrisi var. Tabi onun nasıl çalıştığını anlama çabamız henüz emekleme safhasında. Yine de bu matrisi oluşturan en ufak bileşenleri bilimsel olarak iyi kötü belirleyebilmiş olmak da epey bir ilerleme değil mi sevgilim?" diye sordu.

Gabriel "Planck sabiti ve Planck uzunluğundan mı bahsediyorsun?" diye sordu.

Sofia başını sallamakla yetindi.

Heretica Pessima "Konudan uzaklaşıyoruz." diyerek onları uyarma ihtiyacı hissetti.

Sofia "Evet o yüzden animus beladır diyerek konuya geri dönüyorum. Hatta yedi beladır diye ilave ediyorum!" dedi.

Gabriel merakla "Neden?" diye sordu.

Sofia muzip bir sesle "Cin o cin!" diye cevap verdi.

Doğal olarak Gabriel göndermeyi hemen anladı yine de "Ne cini? Toprak mı, su mu, hava mı, ne?" diyerek kinaye yaptı.

Heretica ciddi bir sesle "Cin değil, Tin o! Spirit." diyerek araya girdi.

Gabriel "Tin dediğiniz ruh değil mi?" diye sordu.

Heretica "Aralarında bazı farklar var ama bunlara şimdi girmeyelim, çıkamayız. Bakın animusun Logos'un karakteristiklerinden oluştuğunu ve kadın ruhunun düşünen, mantıksal kısmını temsil ettiğini anlatmıştım. Tabi bu özelliklerin de iki çehresi var. Animusun olumlu tarafının kadına kattıklarını daha sonra konuşuruz. Asıl, yaşama büyük zorluk katan olumsuz taraflarına odaklanalım, çünkü bunlar animanınkilerden katbekat güçlüdür. Sofia kardeşin animus beladır dedikten sonra cin benzetmesi yapmasının sembolik bir nedeni var. O da şudur: Animusun olumsuz etkisi altındaki kadın bir nevi cin çarpmışa döner. Kadın artık mantıklı düşünemez hâle gelir. Çenesine de hâkim olamaz, olur olmadık yerlerde aklına ilk geleni söyleyebilir. Mantığını ve sağduyusunu kaybetmesi yüzünden aklını yitirdiği, deliye döndüğü ya da çıldırmış olduğu söylenebilir. Anlayacağınız kadın tanınmaz hâle gelmiştir, çünkü doğasında olan Eros prensibinin nitelikleri Logos'unkiler ile yer değiştirmiştir." dedi.

Sofia gülümserken "Bununla kalsa iyi. Animus tarafından ele geçirilmiş kadın kafasında sürekli gerçeklerle alakası olmayan tonlarca senaryo üretir. Bu düşüncelerini desteklemek için de her olaya illa bir kulp takar. O her zaman haklıdır. Ama bu haklılığının dayandığı gerçek bir muhakeme yoktur. Sadece körü körüne inandığı önyargılar vardır. Böylece hayatı kendi için de etrafındakiler için de cehenneme çevirir." diye ilave etti.

Gabriel sırıttı. "Eski bir kız arkadaşımı anlatıyorsun sanki. Bu kadar benzer olabilir." dedi.

Sofia küçük bir kahkaha attı. Alay dolu bir sesle "Kişisel gelişim uzmanı mıydı?" diye sordu.

Gabriel'in ağzı açık kaldı. Zar zor "Nereden bildin?" diyebildi.

O ana kadar sessizce dinlemekle yetinen Frer Marius büyük salonu dolduran bir kahkaha patlattı. Kinayeli bir sesle "Yapamayan öğretiyor sevgili Gabriel!" dedi.

Gabriel umutsuz bir sesle "Ne kadar doğru! Etrafımız yapay gurular ile sarılmış." diyebildi.

Frer Marius "Bu guruların gerçek olanı da mı var? Herkes herkese öğretiyor ve hiç kimse gelişmenin kendinden başladığı gerçeğine nüfuz edemiyor. Yalnız kalanı gördünüz mü hiç? Hepsi çalışmanın hep birlikte güven içinde yapılabileceği organizasyonlar peşinde. Nedense de hep yüksek kalite ve konfor sunan mekânlarda olup bitiyor bunlar. Dostlarıyla toplaşıp lotus pozisyonu aldıktan sonra gözlerini kapatıp sessizce oturmanın sonuç vereceğini sanıyorlar. Ya da akrobasi hareketleriyle tepetaklak durmanın... Ruhlarının bu işlerden hiçbirine prim vermeyeceği aşikâr. Yalnız başına çekilmiş şifa acısı yoksa gerisi tam bir kandırmaca." diyerek bir kısa kahkaha attı.

Heretica'nın öğretmen sesi işitildi: "Animusun fikirleri hoş ya da yapıcı değildir. Kadına sürekli bir yetersizlik hissi aşılar. Bunu da çok ilginç bir yöntemle yapar: Aşırı bir vicdan ve aşağılık duygusuyla. Üstelik bunu bıkmadan usanmadan hemen her an yapar. Kadın ne zaman yeni bir projeye girişse içinden bir ses ona yetersiz olduğunu, işi beceremeyeceğini fısıldamaya başlar. Projenin ilerlemesi sırasında yaşanabilecek ne kadar olası sorun varsa onları ortaya döker. Sürekli bu böyle olmalı, şunu şöyle yapmaları gerekir şeklinde eleştirel yargılar öne sürer. O kadar ki kadının kendisi ile yetinmez bunu çevredeki herkesi içine alacak şekilde genişletir. Animusun eline düşmüş kadın komşularını incir çekirdeğini doldurmayacak kadar basit konular nedeniyle eleştirir, somut hiçbir kanıt olmamasına rağmen iş arkadaşlarını yerden yere vurur. Bu tavrı ile genelde etraftan tepki çeker. İnsanlar onu çokbilmiş olarak görürler. Kısacası kadın düşünemez hâle gelir, sadece çocukluktan beri bilinçsizce kümelenmiş görüşler, kurallar, kitabına uygun genel kabul görmüş gerçeklikler, ön yargılar, sloganlar ve ödünç alınmış şablon alıntılar ile konuşur. Herkes yanlış biliyor, bir tek sen doğruyu biliyorsun cümlesi bu duruma çok tipiktir." dedi.

Gabriel sıkkın bir sesle "Bu anlattığınız tiplerden ne kadar çok görmüşüm diye düşündüm şimdi. Hem de çocuklu olanlarını..." dedi.

Heretica üzgün bir sesle "Bu tip kadının ailesi ile ilişkisi bir faciadır. Çocuklar annelerinden bekledikleri şefkati hiçbir surette alamazlar, çünkü otoriter ve mesafelidir. Sıcak duyguları olmadığını söylemiyorum. Varsa bile animus onları göstermesine engel olur. Aşırı

disiplinlidir. 'Onları şımartmamak lazım.' çok sık kullandıkları tipik bir animus ağzıdır. Kocasına ya da ebeveynlerine onur zedeleyici sözler söylemekte ve çok kırıcı eleştirilerde bulunmakta sakınca görmez. Bunu yaparken de 'ama bu onların iyiliği için gerekliydi' diyerek hareketlerini akla uygun hâle getirir." diye cevap verdi.

Frer Marius "Bu tip bir animusun karşısına bir de olumsuz animayı koyun. Asıl panayırı o zaman seyredersiniz!" diyerek araya girdi.

Gabriel heyecan dolu bir sesle "Doğru ya! Hep kadın ve erkek olarak ayrı ayrı bakmaya alışmışız. Oysa romantik ya da değil, bir ilişkide kadın ve erkeğin dış görünüşlerinin etkin olduğu duruma ilaveten iç tutumda sürekli etkileşen anima ve animus var. Yetmez bir de bunların olumlu ve olumsuz çehreleri var. İşimiz çok zormuş. Cahiliye dönemlerimi özlemeye başladım." dedi.

Heretica öğretmen sesiyle "Şunu da ilave edeyim. Kıskançlık söz konusu olduğunda animus bu işin kitabını yazmıştır, çünkü kıskançlık ile güç istenci aynı babanın çocuklarıdır." dedi.

Sofia sırıtırken "Animus aşırı kıskanç bir sevgili gibi kadını sadece kendisine ister. Olumsuz animus kadını dünyadan saklar. Hep benimsin, benimsin, benimsin der..." diye ekledi.

Heretica "Çünkü animusun tek derdi güçtür. Eşin ya da oğlun sahip olduğu gücü de kendisine ister. Bu tip animus için sevgi ve güç aynı şey olduğundan eşini ve özellikle erkek çocuklarını psişik olarak yönetmeye başlar. Onları hastalığa, yalnızlığa, Don Juan'lığa, hatta intihara sürükleyebilir. Onun gözünde bu güce sahip olmak için her yol mubahtır. Her türlü ahlaksız hatta kriminal işe bile girişebilir." dedi.

Gabriel merakla "Kriminal mi? Yok artık! Verebilecek bir örneğiniz var mı?" diye sordu.

Heretica kısa bir süre düşündükten sonra "Marie-Louise von Franz'ı bilirsiniz belki, Carl Jung'un en yetkin tilmizlerinden biriydi. Oğlu 27 yaşındayken bir kaza sonucu gölde boğulmuş bir kadın hastası hakkında aktardığı bir hikâyesi var. Kadın terapi sırasında 'Onu başka bir kadına vermektense böylesi çok daha iyi oldu...' demiş. Bu örnek, animus kaynaklı güç istencinin nasıl patolojik seviyelere gelebileceğini göstermesi açısından önemlidir. Von Franz, kadının, oğlunu sonu ölümle bitebilecek riskler almaya teşvik bile etmiş olabileceğini söyler." diye açıkladı.

Gabriel şaşkınlıkla "Yuh!" dedi.

Heretica yüzünü ekşitip öğretmen sesiyle "Animus her zaman dramatik ve aşırı ciddidir. Mızmızdır! O hiç huzur bulamaz. Her durumda sızlanır, uğultu hâlinde sesler çıkarır, hatta kuş seslerine benzeyen mırıltılar bile çıkarır. Ya da Sofia kardeşin örneğinde olduğu gibi her işi bırakır konuşarak ne yapılması gerektiğini söylemeye kalkar. Bu nedenle kadın gayriihtiyari olarak kendine oyun oynayacak alanlar arar. İşin doğrusu bunu animusu meşgul edecek -tercihen kadınlara doğuştan kolay gelen işler dışında kalan- entelektüel yaratıcı çabalara girişerek yapmasıdır, ama insanlar genellikle en kolay yolu seçer." dedi.

Gabriel "Peki seks bunun neresinde duruyor?" diye sordu.

Heretica "Pek benim alanım değil oralar." dedikten sonra dişlerini göstererek gülümsedi.

Sofia şakayla "Tam benim alanım. Anlatayım. Animus gemleri ele aldığında kadına cinselliğini en düşük seviyesinde kullandırır. Animus tarafından ele geçirilmiş kadın her zaman dişiliğini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yine de animus gücünden vazgeçmek istemeyeceği için kadına sürekli "Animaya yemini ver yeter!" diye fısıldayıp durur." dedi.

Gabriel heyecanla "Aha!" dedi. "O zaman bu yem cinsellik yüklü görseller olsa gerek. Çıplak fotoğraflar? Erotik videolar?" diye sordu.

Sofia evet manasında başını salladı ardından "İşin ilginç yanı erkeği hayaller ve erotik malzeme ile beslemek animusa yürü ya kulum demekle aynı şey." diye ilave etti.

Gabriel "Vay anasını! İblisler birbirini besliyor! Felaket!" dedi.

Sofia "İşin içine seks girdiğinde en önemli olan, dengeyi sağlayabilecek bilgi ve iradeye sahip olmaktır. Animusun Logos karakterini hatırla. Sadece Logos'un yaşadığı cinsellik kaba sekstir işte. Tamamen mekaniktir. Porno seyretmek gibidir." dedi.

Gabriel "Aha! Bu ilginç. Porno sitelerinde artık sadece kadınlara özel bölümler olduğunu biliyor muydunuz?" diye sordu.

Heretica sırıttı. Şuh bir ses taklidi yaparak "Bilmez miyim!" diye cevap verdi.

Frer Marius başta olmak üzere herkes kahkahalara boğulurken Gabriel zorlukla "Söylememiş miydim? Artık 137'nin en şakacı üyesi sizsiniz!" diye geveledi.

Heretica sanki şakayı başkası yapmış gibi büyük bir ciddiyetle konuşmaya kaldığı yerden devam etti: "Yer altına sürülmüş Eros öfkeye dönüşür. Bu da büyük bir şiddete neden olur. Hayata dönüştürülmüş *yaşayan* Eros, katedraller inşa edip senfoniler besteleyendir. Pornoyu tek başınıza seyredip matrakukanız ile oynar durursanız, bu Logos'un koşu yoludur. Erotik bir filmi sevgilinizle birlikte seyredip ona hissettiğiniz samimi duyguları şehvet ile taçlandırırsanız, o zaman bu Eros'un uçsuz bucaksız bereket alanıdır. Ve Eros'un katılmadığı her yerde insan farkına varmadan her gün biraz daha eksilir. Yaşlanmaz, eskirsiniz!"

Gabriel gülerek "Eh bir de alanınız olsaymış neler öğrenecekmişiz!" diyerek araya girdi.

Heretica gülümsedikten sonra "Eros'un olmadığı alanda uzun süre kalırsanız eninde sonunda en basit hâliyle nevrotik olur çıkarsınız. Peki neden dersiniz Gabriel kardeş?" diye sordu.

Gabriel "Tek kutuplu, tek taraflı olduğu için olsa gerek." diye cevap verdi.

Heretica çok memnun oldu. Şefkatli bir sesle "Eğitim yavaş yavaş sonuçlarını vermeye başladı. Temel kavramları hemen her yeni duruma doğru şekilde uyarlamaya başladınız. Doğrusu bu kadar hızlı sonuç alacağımızı kesinlikle tahmin etmemiştim. Gidişattan memnunum." dedi.

Gabriel bir süre sessiz kaldıktan sonra "Peki cinselliğin hayatımıza olan büyük etkisi de anima-animus kaynaklı mı?" diye sordu.

Heretica Frer Marius'e dönüp gülümseyerek "Bu konuyu açıklamayı Büyük Sır Üstadı'na bırakayım." dedi.

Marius takılmayı sezdi ama önemsemedi. Zaten dinlemekten sıkılmaya başlamıştı. Duru bir sesle "Uzun hayatım boyunca edindiğim tecrübelerden sonra nihayet şu sonuca vardım: Cinselliğin hüküm sürdüğü bir ortamda erkeğin kadını anlaması hatta ne olduğunu doğru dürüst tarif etmesi dahi mucizedir." diye konuştu.

Gabriel şaşırdı. "Gerçekten mi? Neden peki?"

Marius "Kadın her zaman erkeğin arketipsel gölgesinin çeperlerinde durur. Bu yüzden erkek o ikisini kolaylıkla karıştırmaktadır. Ahmaklar ve sığlar için sorun yok ama az da olsa ruhen gelişmiş ve kadına değer verecek olanlar için durum bir felakettir. Çünkü bu tip bir erkek, bu yanlış anlaşılmayı onarmaya çalıştığında bu sefer kadına aşırı değer biçmeye başlar. Onun dünyadaki en arzu edilen şey olduğuna inanmaya başlar!" dedi.

Gabriel "İlginç!" dedi.

Marius "Erkeklerin çoğu doğuştan erotik olarak kördür! Eros'u seks ile karıştırmak gibi affedilmez bir hata yaparlar. O kadar ki seviştikleri kadına sahip oldukları yanılsamasına kapılırlar. Bunun dayanağı da kadının vajinasının içine girmiş yani kutsal kâseyi zapt etmiş olmalarıdır. Oysa ona asla bu şekilde sahip olamazlar çünkü kadın için Eros'un dünyevi, toprak çehresinden önce duygusal ilişki kurma becerisi gerçek ve belirleyicidir. Bir kadın için evlilik, içinde ek olarak cinsel hazlar barındıran duygusal bir ilişki kurma biçimidir. Seks bir nevi yan yemektir yani. İtalyanlar ne der? Contorno değil mi?" dedi.

Gabriel "Bu durumda kadın ve erkeğin, dolayısıyla anima ve animusun birbirini anlaması neredeyse imkânsız mı? Doğuştan bu kadar yenik başladığımıza göre bir çözüm yok mu?" diye sordu.

Marius dudaklarını büküp omuzlarını kaldırdı. Derin bir iç çektikten sonra "Anima ve animus muazzam etkiye sahiptir çünkü gölgeyi onlara bırakıyoruz. Gölge dediğimiz anda da yansıtma o iğrenç başını gösterir. Yansıtma da bütün kötülüklerin anasıdır. Bu nedenle Gölge Okulu muazzam bir öneme sahip. Okulun başarılı olması insanlığın geleceği için ölüm kalım meselesi..." diye cevap verdi.

Gabriel gülümserken "Döndük, dolaştık, geldik yine yansıtmaya dayandık." dedi.

Marius güldü. Teslimiyet yüklü bir sesle "Ondan kaçış yok değil mi? Dışımız her zaman içimizin bir yansımasıdır. Az önce çözüm yok mu diye sormuştun ya Gabriel kardeş. Anima ve animus bilinçdışı kaldığı müddetçe yok! Çünkü farkında olmadığımız anima ve animus yönlerimizi partnerimize yansıttığımızda o kişiyi algılamamız ciddi olarak etkilenir ve bu da bizi problemli ilişkilere sürükler." dedi.

Gabriel merakla sordu: "Peki neden hep öyle?"

Marius "Daha önce Heretica ne dedi? Kukla tiyatrosu! Anima ve animusun bize verdiği, olmadığımız karakterlerin rollerini oynuyoruz. En acısı da o rollerle kendimizi özdeşleştiriyoruz. Bütün hayatını orduda geçirmiş bir komutanın emekli olduktan sonra bile kendini öyle görmesi ve etrafındakilere emirler yağdırmaya devam etmesi gibi. Üstelik insanlarda bu emeklilikle sınırlı değil, mezara kadar sürebiliyor. Belki de sonrasında da... Arketipler böylesine dehşet verici güce sahiptir işte!" diye cevap verdi.

Gabriel "Ama ergenliğe giren her birey karşı cinse tutkulu bir ilgi duyar. Bu tutku olmasa türümüz de sürer miydi emin değilim. Bu, doğanın kanunu değil mi? Söylediklerinizi doğaya karşı bir sav gibi geliyor bana." dedi.

Marius gülümsedi. Ciddi bir sesle "Evet, doğa inanılmaz zeki ama aynı zamanda dehşet uyandıracak kadar acımasız! Tutku, bir insanı sadece kendini aşacağı yere yükseltmez, aynı zamanda ölümlülük ve fanilik sınırlarının da üzerine çıkarır. Son durağa doğru saatte 180 km ile gitmekte olan trenin içinden sizi alır ve bir süreliğine dışarıdan o treni izleyebileceğiniz bir duruma sokar." dedi. Kısa bir süre sessiz kaldıktan sonra "Ve bu eylemi ile sizi yok edebilir!" diye ekledi.

Bir süre sessizlik oldu.

Sessizliği yine Marius bozdu. Tekdüze bir sesle "Dengeyi kurmayı öğrenmeliyiz. Okuma yazmayı dışında tutarsak, temel eğitim dediğimiz aslında bu olmalı. Bir de denge bozulduğunda fazla geç kalmadan tekrar kurmayı bilmeliyiz. Bakın psişenin içinde bir yapı var. Hayat denen yolculuğun her safhasında kendini hissettiriyor. Bedensel ve tinsel birleşme talebi, ki bence çok acımasız bir taleptir, tamamen bu yapının eseri." dedi.

Gabriel "Peki niçin? Hangi nedenle bunu talep ediyor?" diye sordu.

Marius dudaklarını büktü. Sakin bir sesle "İnsan bu dünyaya doğduğunda feci şekilde yalnızdır. Eksik kalmıştır. Hayati psişik organlarından biri zorla koparılmıştır. Hiç kedi ya da köpeğiniz oldu mu? Onları yavrularken seyrettiniz mi? Yeni doğan hayvanların yüzünde inanılmaz bir ifade vardır: Dehşet ve şaşkınlık! İşte bu ifade size gerekli olan her şeyi anlatır." dedi.

Sofia duygulu bir sesle "Kesik birer kol gibi yalnızdık..." dedi.

Gabriel merakla "Şiire benziyor." dedi.

Sofia "Emsalsiz bir şairden zaten: Attila İlhan'dan. Sisler Bulvarı şiiri." diye cevap verdi.

Marius söze girme ihtiyacı hissetti. "Doğmak en büyük travmadır aslında. Çünkü Kolektif Bilinçdışı'ndan koparak dünyaya bir nevi düşmek demektir. Ruh oradayken zaman ve mekâna uymak zorunda olmadığı mükemmel bir dengededir ve hâlâ doğadan ayrışmamış bir bütündür. Doğmuş olmakla bütünden koparılıp alınmış, yalnız ve savunmasız kalmıştır. Bütün bu karşıt cins çekimi meselesi sırf bu nedenle ürpertici bir güce sahiptir. Cinsellik o eksik kalanın, yani psişik bütünlük arayışının ritüellerinden sadece biridir. Özellikle orgazm sırasında sayısız arketip tetiklenir. Bu, numen etkisini inanılmaz büyütür ve koparıldığın kolektifle geçici bir birleşme yaşıyor hazzı içinde bulursun kendini. Çünkü geçici bir ölüm anı yaşıyorsundur. Anladınız mı? Bir de aynı nedenlerle cinselliği nasıl yaşadığınızın hem bireysel hem de kolektif bilinçdışı durumunuz ile bağlantısı vardır." dedi.

Gabriel başını salladı.

Marius devam etti. "Yansıtma karşımızdakini bize çekici kılar. İlk anda mutluluğumuzun, hatta geleceğimizin ona bağlı olduğu zannına kapılırız. Aşkın ilk günlerinde karşı cinse büyük bir hayranlık duyarız. Neden? Çünkü onunla birlikte bütünleşmiş hissederiz. İçimizdeki ulaşılmaz zannettiğimiz tamlığa onun aracılığıyla ulaştığımızı düşünürüz. Oysa hayran olduğumuz kişiyi tanıyor olmamız imkânsızdır. Peki o zaman nasıl oluyor da bu kadar bağlılık hissediyoruz? Çünkü duygu, bireyin bir etkinliği değildir. İnsan duyguya maruz kalır. Aynı anima ve animus arketiplerinin aşktan sorumlu olması ve bizi buna maruz bırakması gibi."

Gabriel merakla "Peki bu mekanizmanın belli bir koşulu ya da davranış kalıbı var mıdır?" diye sordu.

Marius gülümsedi. "Soru sorma dâhisi fizikçimiz! Yaşa ve psişenin yapısına göre çok farklılık gösterse de evet var diyebiliriz. Örnek olarak da genelleştirilebilir bazı örüntüleri sayabiliriz. Bilirsiniz belki, kadınlar erkeklere nazaran daha çabuk olgunlaşırlar. İstisnalar kaideyi bozmaz dedikten sonra otuzlarına yaklaşmış bir kadının hitabet ve ikna yeteneği kuvvetli olan erkeklere çekildiğini söyleyebilirim. İlişkinin akışı hemen her zaman şöyle gerçekleşir: Anima projeksiyonu alan kadın ilk önce bundan çok hoşlanır. Beğenildiğini ve kendisine değer

verildiğini düşünür. Bu durum aynı zamanda animusun güç istencini beslediği için kadın kendini güçlü ve koruma altında hisseder. Bu nedenle kadının gözünde erkek, olduğundan daha değerlidir. Kadın artık erkeğin ışığı altında sıcacık güneşlenmektedir. Oysa aynı anda o da kendi ışığını erkeğe yönlendirmiştir. Çift taraflı bir anima-animus yansıtması içinde bilinçleri körelen çiftler, kendi özgür iradeleri dışında dehşetli ilahların yönetiminde bir tiyatro sahnesinde haz ile desteklenmiş süfli bir oyuna katılırlar. Bu noktada kadın kendi değerini ve özellikle potansiyelini bir süreliğine erkeğe teslim etmiştir. Bu sahte gerçeklikten ilk uyanan kadın olur. Çünkü yansıtma çekildikçe kadın kendi gibi olmaya başlar ve erkeğin bu duruma kızdığını veya onu beğenmediğini anlar. Zaten erkek de onu olduğu gibi değil istediği gibi görüyordur." dedi.

– Neden ilk olarak kadın uyanır?

– Çünkü kadın doğuştan sezgi ilahından inisiyedir. Üstelik Eros'un görevi Logos'un ayırdığını birleştirmektir. Kadın kozmik potanın içinde Eros niteliklerinden dövülerek yaratıldığı için feminen psişe bu göreve gayriihtiyari cevap verir. Erkeğin ise önce eğitimden geçmesi gerekir. *Gremio matris sedet sapientia patris* sevgili Gabriel.

– Durun. Anlamını söylemeyin ben çıkarayım.

– Bu zor sevgili Gabriel. Uğraşmayın: Babanın bilgeliği annenin kucağında yatar demek.

– Vay canına! Bu Latinlerin üzerine özlü söze söylemedikleri bir konu var mıydı?

Marius gülümsemekle yetindi.

Gabriel "Az önce eğitim dediniz ya. Nasıl eğitim? Bizim Heretica kardeş ile yaptığımız eğitimden mi bahsediyorsunuz?" diye sordu.

Marius sakince "Erkeğin *'öğrenmesi'* kadına bağlıdır. Bir kadın ile erotik hikâyesi olmayan hiçbir erkek doğa, tanrı ve evren ile ilgili bir halt bilmez, bilemez! Evlenme yasağı olan Katolik rahiplerin en büyük sorunu da bu zaten!" diye cevap verdi.

Gabriel şaşkınlıkla "Gerçekten mi? Kadın nasıl öğretiyor peki?" diye sordu.

Marius "Kendi Eros'unu çok fazla bastırmamış olan bir kadın kendi bedeni ile bağlantıya geçerek erkeğe Eros'u öğretebilir." dedi.

– Erkeğe seksi mi öğretecek? Anlamadım!

– Erkek için Eros'un dünyevi çehresini algılamak çok kolay çünkü fıtratlarında var. Oysa Eros'un kozmosa anlam katan çok önemli bir özelliği daha var: Sevgi ve ilişki kurabilme yeteneği. Bu nedenle doğuştan kendinden çok daha büyük bir şeyin taşıyıcısı olan kadın, yol gösterici olarak öne geçer ve ilişkinin derinleşmesine liderlik eder. Erkeğin özgürlüğünü elde etmesi buna bağlıdır. Yine de bu her ikisi için de çok meşakkatli bir iştir.
– Neden meşakkatli?
– Anima-animus etkileşmesi yüzünden. Kadın ne zaman buna çaba sarf etmeye niyetlense erkek sarsılır ve kadın kendini animanın mengenesine sıkışmış bulur. Kadının bu noktada çok uyanık olması gerekir. Aksi durumda kendi animus kompleksi tetiklenecek ve erkeği yargılamaya başlayacaktır. Kadın, gerçek olana ulaşacak bir adım atmak istiyorsa animusun güç kılıcını çekmekte olduğunu fark etmeli ve yavaşlamalıdır. Çözüm kadının kendi özü olan Eros'a alan açmayı öğrenmiş olmasında yatar. Eros'un sevgi temelli bağlantı kurma yeteneği ile kadın kendi psişik dinamiklerinin yanı sıra erkeğinkileri de görebilir. Bu da erkekte Eros'a yol verir.
– Erkek bunu kendi başına yapamıyor mu?
– Erkek genellikle kadına ve dolayısıyla aynı zamanda kendi bilinçsiz dişil tarafına şımarık bir çocuk direnişi gösterir. Erkekler ayrıca kadınların görüşlerinden de ölümüne korkar. Kadınların bilinçdışı ile olan özel ilişkisini gayriihtiyari sezdiklerinden panik içinde her ikisinden de kaçmaya çalışırlar. Oysa erkek, asıl tek taraflı aklı ve muhakemesi tarafından körleştirilir. Bu nedenle içgörüsüyle öğrenemez. Oysa kadın kendi düalitesini çok daha kolay kabul eder.
– Kadınsız olmaz diyorsunuz…
– Bir erkeği somut dünyada yaşamaya zorlamak için bir kadın gereklidir. Bir kadınla ilişkisi olan erkek, artık sadece aklın sığ sularında yüzmeye çabalayan biri olmaktan çıkar.

Heretica Pessima simyacı sesiyle araya girdi: "Yahweh bile Sofia'dan korkuyordu ama yine de dünyayı yaratmasına yardım etti."

Sofia gülümsedi. Gabriel işittiklerinden bir şey anlamasa da dinî bir atıf olduğunu düşündü. Ama şu anda sorularını sormayı bitirmesi ona

daha önemli geldi. Merakla "Erkekte Eros'a yol verir dediniz. Bunu açıklar mısınız?" diye sordu.

Marius "Anima Eros karşısında yavaşlar!" diye cevap verdi.

– Neden?

– Aynı hamurdan yapılmışlardır. Eros animayı duyabilir ve anlayabilir.

– Yoksa ne oluyor?

– Anima, Animus karşısında özellikle saldırganlaşır. Bu her iki taraf için de yıkım olur. Animus ile girilen hiçbir savaş kadını mutluluğa ulaştırmaz. Ama Eros hem kadına hem erkeğe Bireyleşmeye giden yolda yürümenin ne olduğunu gösterebilir. Bu nedenle kadın ve erkek arasında gerçek bir ilişki kurmak istiyorsanız karşıt çiftleri arasında bağlantı öznesi olan Eros'a başvurmak zorundasınız. Bununla kadın animanın ihtiyacı olanı ona sunabilir. Böylece erkek salt fiziksel açıdan bakmayı bırakır ve aslen neyin önemli olduğunu anlayabilir: Sevginin ve bağlantının!

– Anladım. Peki somut bir olayla bunları açıklayabilir misiniz?

– Marius gülümsedi. Duygusuz bir sesle "Yansıtma geri çekilmeye başladığı anda gerçeklik değişir. Yeni bir paradigma taraflara haber verme zahmetine bile katlanmadan kendi hükümranlığını ilan eder. Kadın ve erkek bu yeni duruma farklı şekillerde uyum sağlar." diye konuştu. Kısa bir beklemeden sonra dramatik bir tonda "Ve tarih göstermiştir ki bu uyum bireysel ve toplumsal felaketlere yol açmaktadır." diye ilave etti.

Gabriel "Nasıl?" diye sordu.

Marius "Animanın tatmini yeni gerçekliğe çarptığında erkek sahiplenici, kıskanç ve kızgın birine dönüşüverir. O şefkatli, iltifat dolu canımlı cicimli konuşmalar geride kalmıştır. Erkek bu yeni durumda kendine olan güvenini kaybetmeye başlar ve kadının kendisini samimiyetle sevip sevmediğini seks ile ölçmeye karar verir. Çünkü başka türlüsünü bilmez." dedi.

Gabriel gülerken "Doğru, çok doğru!" dedi.

Marius devam etti: "Aslında bu kararı o kadar kötü bir zamana denk gelir ki. Hatta erkek kendi ayağına sıkmıştır denebilir. Neden? Çünkü kadın da tam bu noktada erkeğin seksüel yaklaşımından şüphelenmeye

başlamıştır. 'Nedir bu takıntı, bu aşırı seks düşkünlüğü?' diye düşünüp durmaktadır. Oysa sadece Eros ile Logos niteliklerin olaya farklı bakmasından kaynaklı bir durum vardır. Erkek seks vasıtası ile içindeki dişil ile anlık birleşme yaşamak isteğindedir, kadın ise ilk önce ilişki/bağlantı, sonra seks olması gerektiğini düşünmektedir."

Sofia "Bu bir çatışma getirir tabi." diyerek araya girdi.

Marius "Anima tarafından ele geçirilmiş erkek her zaman çatışma demektir. Animanın tesiri altındaki erkeğin ruh hâli dengesizleşir. Morali ani iniş ve çıkışlar yaşar. Erkeklerin büyük çoğunluğunun kendi psikolojileri hakkında kara cahil olduklarını göz önünde bulundurursak bu durumdan kadını sorumlu tutmalarında şaşılacak bir şey yoktur. Erkek sürekli bir gerginlik içinde, takıntılı, paranoyak, huzursuz, aşırı hareketli, asabi bir karaktere bürünür. Artık o, duygularının esiridir. Duyguların kötü kullanımı Eros'un yani doğadaki feminen özelliklerin de kötü kullanımıdır." dedi.

Gabriel "Vay anasını! Durumun vahameti ortada. Peki bu açmazdan nasıl kurtulacağız?" diye sordu.

Marius dramatik bir sesle "Uyanık olup anlamaya çalışacağız Gabriel kardeş. Erkek önce animası olduğunu kabullenmeli, bunun duygulardan oluştuğunu anlamalı ve en önemlisi o duyguları ifade etmeyi, böylelikle duygusal ilişkiler kurmayı öğrenmelidir. Kadın ise animusunun düşüncelerden oluştuğunu anlamalı ve fikir beyan etmek yerine kendi düşüncelerine sahip olmalıdır. Toplumun ya da otoritenin dayattığı ahlaki sabit fikirler ya da ödünç alınmış sloganlar yerine doğasında annelik veya bakım gibi feminen özellikler taşımayan yaratıcı bir amaç belirleyip bu konuda başarıyı tatmaları gerekir. Aksi takdirde gelişmemiş düşünce -animus- ile hayata geçirilmemiş duyguların anima- sakat ilişkiler kurmasının önünde kimse duramaz. Bu şartlarda, zayıf egolu animasına teslim olmuş bir erkeğin güçlü ve baskın animus etkisindeki kadını eş olarak seçmesi ne kadar doğal ise animusuna yenik düşmüş kadının onu sürekli eleştirip küçümseyen hatta fiziki şiddete başvuran bir erkeğe evet demesi o kadar doğaldır." diye cevapladı.

Gabriel gülümserken "Off! Ne belalı işlere bulaşmışız da haberimiz yokmuş." dedi.

Sofia "Cehalet mutluluktur sevgilim." diyerek araya girdi.

Gabriel gülümsedi. Ardından "Bu durumda şunu sormak zorundayım: Erkek animası ile, kadınsa animusu ile nasıl bağlantı kuracak? Gel deyince gelmiyor ya bunlar!" dedi.

Heretica Pessima simyacı sesiyle "Yoo geliyorlar!" dedi.

Sofia ile Frer Marius küçük bir kahkaha attılar. Marius sitemkâr bir tonda "Heretica, Gabriel'in aklını bulandırma!" dedi. Ardından "Sorunuza ben somut bir cevap vereyim Gabriel kardeş." diyerek şöyle konuştu: "Anima Eros'un ham maddesinden dövüldüğüne göre duyarlılık, duygusallık, pasiflik, yavaşlık, kavrayıcılık, empati gibi nitelikler içerir. Bu durumda erkeğin üzerinde çalışması hatta büyük bir çaba göstermesi gereken ilk şey 'dinlemeyi' öğrenmesidir. Bunu da mış gibi yapmadan ilgi ve şefkatle yapması gerekir. Ardından romantik jestler yapmayı öğrenmelidir. Başkalarının ihtiyaçlarını düşünmek, empati yapmak için çaba sarf etmelidir. Mesela evcil bir hayvan sahiplenmek ve ona bakmak bu konuda iyi bir başlangıç olabilir. Tabi ki sanatın her türü yazı, şiir, müzik, heykel, resim ve dans; erkeğin animasının kendini ifade etmesine çok yardımcıdır. Hobiler de buna dahildir. Tabi ki eril hobiler değil. Mesela bahçıvanlık, doğa ile doğrudan ilişkide olarak bir canlıya bakma sorumluluğunun üstlenilmesi nedeniyle animayı büyüten bir hobidir."

Gabriel "Çok mantıklı. Peki animus?" dedi.

Marius "Animus Logos'un örsünde dövüldüğünden aktif, baskın, güç, düşünce, mantık, muhakeme gibi nitelikler gösterir. Bu nedenle kadın, animusu ile ilişki kurup onu geliştirmek isterse önce girişken ve aktif olmayı öğrenmelidir. Bu ev işleri ya da çocuk bakımı yaparak olmaz. Kendi hayatının kontrolünü ele alabilecek bir konum yaratmak önceliklidir. Ayrıca kendine güvenini besleyecek ve liderlik yeteneklerini keşfedecek durumlar yaratmalıdır. Önyargılara ve kitlelerin sürekli tekrarladığı şablon fikirlere şüphe ile yaklaşmalı ve daha fazla rasyonel olmak için sistemli düşünme metotları öğrenmelidir. Kurgusal kitaplar yerine somut muhakeme yapabileceği bilimsel ya da gerçek hayatı anlatan kitaplar okumayı seçmelidir. Eril nitelik taşıyan, matkap gibi el aletleri kullanmak, araba motorundan anlamak, bozuk ev aletlerini tamir etmeyi denemek gibi becerilere daha fazla yer açmalıdır. Ortak yaşam alanında erkeğin bulaşık yıkayıp çöpü atması ya da evde camları silmesi iyidir. Kadının ise priz sökülmesi, kumandanın çalışmaması, modemin bozulması gibi küçük sorunları

çözmeye çabalaması doğrudur. Bu tip edimler ikisini de geliştirir, çünkü psişelerinde çekinik kalmış özelliklerin gelişmesine ve böylelikle dengenin sağlanmasına yardım edecektir." diye cevap verdi.

Gabriel etkilenmişti. "Çok hoşuma gitti. Somut örnekler üzerinden düşününce çok da faydalı oldu." diye konuştu.

Heretica simyacı sesiyle araya girip "Bütün bu öğrendikleriniz bir halta yaramaz." dedi.

Gabriel şaşkınlıkla "Yaramaz mı?" diye sordu.

Heretica "Yaramaz! Teoride okuduğunuz, öğrendiğiniz, tekrar ettiğiniz, alıntıladığınız, aktardığınız bu fikirler Logos entelektüelliğidir. Bunlar sadece sembolik fikirlerdir. Ruhun taleplerine cevap vermezler. Laftan ibaret kalırlar. Ruhun talebi numinosumdur. Numenin etkisi olmadan şifalandırıcı etki yaratamazsınız. Bu da ancak Eros ile mümkündür." dedi.

Frer Marius bir ekleme yapmak amacıyla "Bakın hemcinslerim adına konuşayım; aramızda seçici olmayı bilemeyen pek çok genç ruh var. Onlar bilinçdışının fahişeleridir ve kendilerini ucuza satarlar. Doğup kısacık yaşadıktan sonra solup giden kelebeklere benzerler. Bir de ulvi ağaçlara benzeyen olgun ruhlar vardır. Onların işi çok daha zordur, çünkü doğru animusun peşine düşmeleri gerekir ve bulduklarında ödülleri de emsalsiz olur. Bir anda aydınlanırlar çünkü o anda hayatın gerçek anlamını keşfetmişlerdir! Bu size birilerini hatırlattı mı?" diye konuştu.

Gabriel Sofia'ya bakıp sıcacık gülümsedi.

Marius duygulu bir sesle "Rahmetli Büyük Sır Üstadı sizin mükemmel hatta ideal çifti oluşturacağınızdan çok emindi. Hatta onu bundan başka hiçbir konuda bu kadar emin görmediğimi söyleyebilirim." diyerek konuşmaya devam etti.

Sofia şakacı bir tonda "İdeal çift meselesini daha bilemiyoruz efendim. O işler aynı eve taşındığımızda belli olur." dedi.

Gabriel gülümsedi. Yumuşak bir sesle "Her an birlikteyiz ve zannedersem hiçbir zaman sabit bir eve taşınmak gibi bir lüksümüz olmayacak. 137 artık bizim evimiz. Onun ihtiyaçlarına göre bir orada bir burada yaşayacağız gibi görünüyor." diye cevap verdi.

Sofia cevap vermedi ama işittiklerinden rahatsız olmuştu. Üstüne yüklenen görevi anlıyordu ama ne yaparsa yapsın kendini bu

mecburiyete feda etmek kararını tam olarak içselleştiremiyordu. Evet büyük bir oranda aklı yatmıştı ama ruhu sanki bir yerlerde ona temkinli ol demekten vazgeçmiyordu. 'Büyük Sır Üstadı olmuş bir babanın küçük kızı olmaktan başka bir şey yapmadım. Bunun bir lanet mi yoksa lütuf mu olduğunu bilememek çok zor.' diye düşündü.

O anda kapı açıldı. Hepsi dönüp o tarafa baktıklarında İris'in içeri girdiğini ve bir nevi kuğu gibi süzülerek Frer Marius'e doğru yaklaştığını fark ettiler. Yanına geldiğinde İris elindeki katlanmış kâğıdı ona uzattı. Marius okuma gözlüklerini takıp kısa notu okudu. İris'e dönüp "Tamam. Şimdi geliyorum." dedi.

İris başını salladı ama odayı terk etmedi. Sadece 2 adım geri çekilip ayakta beklemeye başladı. Marius gruba dönüp "Zamanında yetişmesi gereken bir mesele için hemen çıkmam lazım." dedi.

Gabriel bir süredir sormaya fırsat bulamadığı bir soruyu şimdi sormazsa bir daha imkân bulamayacağını düşünüp şansını kullanmak istedi. Nazikçe "Frer Marius kısa bir son sorum olabilir mi? Animası tarafından ele geçirilmiş erkek ve animusu tarafından ele geçirilmiş kadınları konuşunca ben düşündüm ki bunun karşıtı da olabilir mi? Mesela anima ile özdeşleşmiş kadınlar mümkün müdür?" diye sordu.

Soruyu duyan Marius acil çıkması gerektiğini bile unuttu. "Müthiş bir soru sevgili Gabriel. Evet doğada anima projeksiyonlarını çekmek için sanki özel olarak yaratılmış belirli kadın türleri var. Bunlara anima-tipi diyoruz." diye cevap verdi.

Gabriel cevap almayı ummadığı için heyecanla "Aha! Çok ilginç." dedi.

Marius devam etti: "Anima-tipi kadında anne elementi tamamen eksiktir. Bu tip kadının davranışındaki olumlu çehre, refakatçi ya da arkadaş olmasıdır. Olumsuz çehresi ise pek çok erkeğin korkunç anılar biriktirmesine neden olan ruhundaki kaltaklıktır."

Sofia ile Gabriel aynı anda gülmeye başlayınca Marius ciddi bir sesle "Ah Gabriel kardeş, anima-tipi bir kadına denk gelmediğiniz anlaşılıyor. Tecrübeli ya da tecrübesiz bir erkeğin başına gelebilecek en kötü şey bu tip bir kadın ile karşılaşmaktır." dedi.

Gabriel "Neden?" diye sordu.

Marius "Sfenksvari[90] bir karakterdir o. Erkeği yutabilir. Yutmakla kalmaz kemiklerini de yol kenarına tükürür. Erkeğin algısını katbekat aşan bir karmaşıklık ve ilgi uyandıran bir *çift anlamlılık* ile yüklüdür. Yanlış anlamayın! Bu, erkeğe hiçbir şey sunmayan müphem bir bulanıklık değildir. Aksine Mona Lisa'nın fısıldayan sessizliği ya da birden fazla anlamı barındıran bakışı gibi sonsuz vaatlerle dolu bir belirsizliktir. Bu tip kadın hem yaşlı hem genç hem anne hem kız hem iffetli hem kaltak hem çocuksu hem insafsızca dişidir. Bu karmaşa, doğasında olan saf bir hinlik ile birleşince erkek için özel üretilmiş bir şeytana dönüşür." diye cevap verdi.

Kısa bir sessizlikte sonra geniş bir gülümseme eşliğinde "İlahlar korusun! Erkek daha ne olduğunu bile anlamadan kendini bir girdabın içinde bulur ve hop... Sizlere ömür." dedi.

Gabriel "Vay anasını! Şanslıymışım desenize." dedi.

İris nedendir bilinmez allak bullak bir yüz ifadesi ile Gabriel'i süzüyordu. Gabriel bir an için gözlerini çevirip ona bakınca o hemen Frer Marius'ün kulağına doğru eğilip "Efendim geç kalıyoruz." dedi. Marius başını salladı ama cevap vermedi.

Heretica simyacı sesiyle "Ne kadar şanslı olduğunuzu tahmin bile edemezsiniz Gabriel kardeş, çünkü böyle bir kadına denk gelseydiniz zekânız, analitik düşünme yetiniz, iradeniz falan bunlar sizi hiçbir şekilde koruyamazdı." diyerek araya girdi.

Gabriel "Nereden biliyorsunuz?" diye sordu. Sesinde kinayeden çok merak vurgusu vardı.

Heretica öğretmen sesine dönüp "Bizim meşhur Simon Magus bile paçasını kaptırmış da oradan biliyorum." diye cevap verdi.

Gabriel "O da kim?" diye sordu.

Heretica "Birinci yüzyılda yaşamış bir büyücü." diye cevap verince Gabriel yüzünü ekşitti.

Marius hemen devreye girip "Simon Magus, Gnostik düşüncede olduğu için Hristiyan kilisesi tarafından ilk heretik ya da sapkın sayılanlardan biridir. Gnostisizm'in temel kavramlarından olan Ennoia

[90] Sfenks: Yunan mitolojisinde, geçen yolculara birtakım bilmeceler soran ve bilmeyenleri yuttuğuna inanılan mitolojik canavar.

denen *dişil ilk düşünce* kavramına inanıyordu. Bu inanışta mesela Truvalı Helen, Ennoia'nın bir reenkarnasyonudur." diye açıkladı.

Gabriel gülümsedi. "İyi de bu anlattıklarınızın anima tipi kadın ile ne alakası var?" diye sordu.

Marius sade bir sesle "Anlatacağım ve ardından hemen çıkacağım. Gnostik inanışa göre Ennoia'nın son reenkarnasyonu Fenike'nin Tyre şehrinde bir genelevde çalışan hayat kadını olarak gerçekleşmişti. Simon Magus nereye giderse gitsin yanında hep aynı kadın olurdu. Onu Helen adıyla çağırırdı ve Tyre'da bir genelevde tanıştıklarını herkes bilirdi. Simon Magus'a göre o, Truvalı Helen'in reenkarnasyonuydu." dedi.

Gabriel şaşkın bir sesle "Hâlâ anlamadım." dedi.

Marius ayağa kalkarken "Simon Magus büyük bir gnostikti. Bu nedenle ruhun dinamiklerini gayet iyi bilirdi. Yine de bütün o bilgisine ve epey geniş tecrübesine rağmen paçasını anima-tipi bir kadına kaptırmıştı işte. Üstelik bu durumun farkında bile değildi. Ya da kısmen farkındaydı diyeyim. Çünkü bu anima-tipi kadın karşısında düştüğü durumun ruhunda yarattığı sıkıntıyı aşmak amacıyla hepimizin bugün bile kullandığı bir savunma mekanizmasına başvurmuştu: Rasyonalizasyon. Ya da akla uygun hâle getirmek. Üstelik bunu kendi kutsalı saydığı sembolleri kullanarak yapması da tam bir felaket. Evet benden bu kadar!" dedi.

Tam o sırada kapıda Frer Jean ile R.G. belirdi.

Jean sitem dolu bir sesle "Değerli Büyük Sır Üstadı'nı yarım saatten fazladır bekliyoruz. Karar toplantısı istemiştiniz unuttunuz mu?" diye sordu.

Marius koca gövdesini sallaya sallaya onlara doğru yönelirken "Geldim, geldim." diye cevap verdi. Ardından "Hepsi bu Gabriel kardeşin suçu. En doğru soruları bulmak gibi bir yeteneği var. Cevaplar ise uzun sürüyor." diyerek kesik bir kahkaha attı.

R.G. duyduklarına gülümserken bir taraftan da salondakileri süzüyordu. Bir anlığına bakışları İris'e takıldı. Aklına bir şey gelir gibi oldu ama aynı anda Marius onun koluna girip "Hadi bakalım R.G. kardeş. Zor kararlar arifesindeyiz." diye konuştu. Sezgi hediyesi başka bir bahara kalmıştı.

Gerçek keşif yolculuğu, yeni manzaralar aramak yerine yeni gözlere sahip olmakla mümkündür.

Marcel Proust
Fransız romancı, eleştirmen ve denemeci
XX. yy.

Thug

Marius tedirginliğini hissettirmekte hiç çekingen davranmıyordu. "Belirsizlik bizi öldürüyor. Düşmanımız isterse baş şeytan olsun fark etmez. Yeter ki kim olduğunu bilelim. Nelerle baş ettik değil mi? Buna da bir çözüm yolu buluruz. Ama Coibhi Unani'nin ihanet ettiği gerçeği dışında hiçbir bilgimiz olmaması... Yok! Tıkandık kaldık." diye konuşurken elini kaldırıp bir işaret yaptı. Grup hâlinde sabah kahvaltısı yapılan uzun masanın bir ucunda beklemekte olan İris hızla ona doğru yöneldi. Marius "Bize 3 tane espresso kap gel. Sakın Julius'a fark ettirme, çünkü her seferinde başımıza yeni kahve tadım ritüelleri çıkarıyor. Şimdi bununla uğraşmak zorunda kalmayalım." dedi.

İris hiçbir şey söylemeden hızla odadan çıktı. O kadar hızlı çıkmıştı ki R.G. 'Bu ne sürat! Kadın ya kaplumbağa ya da tavşan. Arası yok.' diye düşünmeden edemedi.

Marius bitmeye yüz tutmuş kurabiyeyi ağzına atıp R.G.'ye döndü. "R.G. kardeş senin Hindistan geçmişine istinaden soruyorum. İntihar eden veledin ölmeyi göze alacak kadar inandığı dişi tanrıçanın Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali karakterleri ile nasıl bir ortak paydası olabilir?" diye sordu.

R.G. kel başının üzerinde birer adacık gibi duran gür kaşlarını kaldırdı. Sakin bir sesle "Üzerinde biraz araştırma yaptım ve çok daha

fazla düşündüm. Tabi Kirke ve Morrígu tamamen benim alanım dışında. Diğerlerine gelince Kali, Şiva'nın karanlık çehresidir. Bhowani ise Kali'nin onlarca mahlasından sadece biri." diye anlatırken Marius araya girdi.

– Onlarca mı?
– Evet. Örnek isterseniz, Durga, Devi, Sati, Rudrani, Parvati, Chinnamasta, Chamunda, Kamakşi, Uma, Menakşi, Himavati ve Kumari olarak sayabilirim.
– Bhowani'yi bu saydıklarından ayıran bir fark var mıdır acaba?"
– Hatırladığım kadarıyla Bhowani, tanrıçanın yakıcı yanını simgeliyor. Kara Kali'yi yani. Bu Kara Kali'nin gücünü canlı yaşam ile beslenerek kazandığına inanılır.
– Gücü için kurban ister demek istiyorsunuz?
– Evet. Hayvan ve insanlardan kurbanlar! 17. yüzyılın başında Hindistan'da önce güvenini kazandıkları insanları Kara Kali'ye sunmak üzere bir urganla boğarak öldüren gizli bir örgüt vardı. O sıralarda Hindistan'ı yönetmekte olan İngilizlerin başına büyük bela olmuşlardı. Kendilerine Hindu dilinde "aldatan kimse" demek olan Thug derlerdi. Aslında bunlar hem bir dinî oluşum hem de üyelerine zenginlik katan bir gizli örgüttü demek daha doğru olur.
– Çok ilginç şeyler söylüyorsun R.G. kardeş. Nasıl zenginleşiyorlarmış?
– Bilanço gelirinin büyük bölümü örgütlü hırsızlık, soygun ve kurbanlarından fidye almaktan geliyordu.
– İngilizlerin başına bela olmuşlardı dediğin için bunların büyük bir grup olduğu sonucuna varıyorum.
– Ne büyük grubu Büyük Sır Üstadı'm! Bunlar neredeyse küçük bir ülke! Kali'nin şehri kabul edilen Kalküta ve Bengal bölgesinin hemen hemen bütün köylüleri birer Thug olmuştu. Ama esas söylemek istediğim başka bir şey var: Thug mezhebinin ortaya çıkışı 13. yüzyılda Moğol istilasından kaçan Haşhaşi dâîlerinin bir kolunun Hindistan'a girmesinden hemen sonrasına denk geliyor. Tesadüf olabilir mi?
– Vay canına R.G.! Bu senin biraz araştırman ise ne mutlu bize. Nasıl olur da bizim bugüne kadar bunlardan haberimiz olmaz? Peki ilişkileri var mı? Bulabildin mi?

– Thug örgütünün tanışma işareti ve parolası neydi biliyor musunuz? Bilemezsiniz. Çünkü ben öğrendiğimde şapkam uçtu, kelim göründü: Ali be salam!
– Yok artık. Dördüncü İslam halifesi Ali'den mi bahsediyorsun?
– Bizzat kendisinden! İran Haşhaşileri ile Hindistan'ın Thugları aynı kökten çıkmış gibi.
– Başka ne öğrendin?
– Bunların hemcinslerine karşı büyük bir nefreti var. Nasıl olabiliyor diye sormayın. Buna bağlı olarak dokunulmazlığı olanlar var: Kadınlar! Onlara hiçbir surette dokunmuyorlar.
– İlginç. Neden?
– Kali dişi olduğu için. Erkeğin ilk olarak yaratıldığını kabul etseler de onun gücünün dişil bir enerjiyle oluştuğuna inanıyorlar. Bu nedenle dişil ilkeyi kutsal sayıyorlar.
– Çocuklar ile ilgili bir konuya rastladın mı peki?
– Bu soruyu soracağınızdan emin olduğum için özellikle araştırdım. Sadece tek bir yerde çocuklara atıf var. Thug ayinlerini yöneten rahiplere Ölümün Çocukları deniyormuş.
– Eh bütün bunlar önemli gibi gelmedi mi size? Bu bize saldıran veletlerin davranışlarına bakılacak olursa hayattan çok ölüme yakın oldukları ortada. İlerleme kaydediyoruz, memnunum.

R.G. kısa bir süre sessiz kaldı ardından şöyle konuştu: "Kali, içinde karşıtını barındıran bir ilke. Bir çehresi kötülük ruhunu temsil eden, insan kanına susamış bir gaddar ya da afetleri ve vebayı yöneten bir canavar iken diğer yüzü kendine ibadet edenleri koruyan kollayan tanrıça. Bir taraftan evrendeki her varlığa yaşam veren dişil ilke olduğuna inanılıyor diğer taraftan bu yarattıklarının kanını emmek için uzun kırmızı diliyle kendine bir kurban aradığına. "Her varlığın hem yaşamı hem ölümüdür." diye bir tabir var onunla ilgili. Az önce bu karşıtlıkları düşünürken aklıma Efendi Djü-dschi'den dinlediğim bir Hindu miti geldi. Kali'nin çok yüzlü gerçekliğine ilişkin bir mit: Rivayete göre Asura adındaki şeytani varlıklar, dünyada büyük kötülükler yapıp etrafa dehşet salarak kutsi düzeni ve huzuru bozuyorlardı. Tanrıların ise bu iblislerle baş etmeye güçleri yetmiyordu. Uzun süre bu soruna çözüm bulamadılar, sonra bir gün en az bu iblisler kadar zalim bir güce ihtiyaçları olduğuna karar verdiler. Kali'ye gidip huzuru ve düzeni sağlaması için dua ederek ondan bir yardımcı istediler. Bir tanrı değil,

bir tanrıça! Çünkü bir dişinin sezgilerine, pratik zekâsına ve zalimliğine ihtiyaçları vardı. Ricaları kabul olunca ortaya Tanrıça Durga[91] çıktı. Asura'ların başı olan Mahishasura ile girişilen uzun savaşın sonlarına doğru Durga'nın gücü tükenmeye başlayınca Mahishasura zafer çığlıkları atmaya başladı. Tam o anda Durga'nın alnından fışkıran ilahi ışık huzmeleri arasından Kali bütün gücüyle belirdi ve Mahishasura'yı saniyeler içinde yok etti. Velinimetim Efendi Djü-dschi'nin de katıldığı bir görüşe göre Mahishasura, morfoloji maskesi altında gizlenen cehalet ve kaos güçlerini temsil ediyordu."

Frer Jean bir süredir sessizce dinlediğinden sıkılmaya başlamıştı. "Bu durumda güçlü olduğu kadar gaddar bir tanrıçadan bahsediyoruz. Bu veletlerin taptığını varsaydığımız kadın yani. Kurban isteyen, savaşçı ve şeytandan bile güçlü bir kadın!" diyerek araya girdi.

Marius "Ve Kirke ile Morrígu'yu da ilave edersek hepsinin dişi olması kesinleşmiş gibi duruyor. Güçlü, savaşçı ve gaddar sıfatlarına bir de hayaleti ilave etmelisin Jean." dedi.

Jean merakla "Hayalet mi?" diye sordu.

Marius "Yahu sen bana Morrígu Büyük Kraliçe ya da Hayalet Kraliçe demek demedin mi? Büyük olduğu R.G.'nin getirdiği malzeme ile zaten belli oluyor, hayalet olduğu ise haftalardır 137'nin onun kim olduğunu bir türlü bulamamasından." diye cevap verdi.

Frer Jean cevap veremedi çünkü R.G. "Ha unutmadan bir de Kali ile bağlantılı olarak Tantrik inançları da araştırmak gerekir." diyerek araya girmişti.

Jean bu fırsatı kaçıramazdı. Hin bir bakışla "Gençliğinde yaptığın Tantrik uygulamalar mı geldi aklına R.G.?" diye sordu.

R.G gözlerini kırparak dramatik bir sesle "Bir zamanlar maziye bak ne kadar şendik Jean kardeş." diye cevap verdi. Ardından ciddi bir sesle "Tantrik derken bu günlerde herkesin dilinden düşmeyen cinsel pratikleri kastetmedim. Ben Hint kültüründeki Sol Elin Müritleri'nden bahsediyorum. Tantra, Hindu dilinde gizli ve sol el demek. Biliyorsunuzdur, Roma inancının aksine sol taraf, Hint inancında iyi

91 Erkek cinlerin ve kötülüğün düşmanı olduğuna inanılır. Kötülükle mücadele etmesi istenirse ona meyveler ya da bir manda sunmak gerekir. Amaç temiz ve yeterince güçlüyse her dileği yerine getireceğine inanılır.

taraftır. Hatta hepimizin bildiği gamalı haç ya da Swastika[92] iyi ve kötü olarak ikiye ayrılır. İyi olan sağdan sola döner. Kötü ise soldan sağa. Hitler şüphesiz bunu biliyordu ve kesinlikle kötü tarafı seçmişti. Neyse. Nedense Jean kardeş gibi çenem açıldı. Sol Elin Müritleri yani Tantrikler kendilerini bir nevi soylu sayarlar, yıkıcı ilkeye onurlu bir şekilde uygun davranırlar ve dahası onu kontrol edebildiklerine inanırlardı. Bakmalıyız diyorum çünkü bu uygulamalar zaman zaman Kali'yi '*mutlak gerçeğe ulaşan*' ya da '*varlığın kaynağını bilen*' tanrıça mevkiine taşımıştır. Hindistan dipsiz kuyudur. Oraya düşen bir daha çıkamaz." diye devam etti.

Marius "Evet. Çalışılacak çok konu var. Görev senindir Frer Jean." diye konuştu.

Jean cevap veremedi çünkü elinde bir tepsi ile içeri giren İris "Geç kaldım özür dilerim. Kahveleri Julius şeften gizleyerek getirmek Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nden kadim el yazması aşırmaktan zor." diye konuşmuştu.

Marius kısa bir kahkaha attı. Muzip bir ifade ile "Julius'un Gölge adında bir kargası var. Bir de Gölge'nin dostları diğer kargalar var. Bunlar onu korumakla kalmıyorlar aynı zamanda bir ekip olarak kesintisiz bizi izliyor ve tüm sırlarımızı ona fısıldıyorlar." dedi.

İris bardakları dağıttıktan sonra "Önemli bir şeyleri kaçırmadım değil mi?" diye sorunca R.G. kartal gözlerini kaldırıp İris'e dikti.

Marius "Veledin intihar etmeden önce bağırdığı isimleri tartışıyorduk." dedi.

İris merakla "Bir sonuca vardınız mı bari?" diye sordu.

R.G. kimsenin cevap vermesine imkân tanımadan "Maalesef varamadık." dedi.

Marius'e bakmakta olan İris elinde olmadan dönüp R.G.'ye baktı. Yüzü ifadesizdi. Ardından "Büyük Sır Üstadı'nın başka bir talimatı yoksa müsaade istiyorum." dedi.

---

92 Sanskritçe "sağlıklı olmaya yardımcı" anlamına gelir. Türkçeye gamalı haç olarak geçmiştir. Gamalı haç sembolü, 卐 veya 卍, ağırlıklı olarak çeşitli Avrasya kültürlerinde, ayrıca bazı Afrika ve Amerikan kültürlerinde bulunan ve Nazi Partisi ve Neonaziler tarafından da yaygın olarak kullanılan eski bir dinî ve kültürel semboldür. Hinduizm, Budizm ve Jainizm dahil olmak üzere Hint dinlerinde ilahiyat ve maneviyat sembolü olarak kullanılmaya devam etmektedir.

Marius "Gidebilirsin ama önce Esliba kardeşi çağırıp çağırmamaya karar vereceğiz. Bir saniye bekle." diye cevap verdi.

Frer Jean atıldı. Heyecanlı bir sesle "Benim dediklerimi ciddiye almıyorsunuz ama Esliba bizim son çaremiz. Bence çağıralım buraya gelsin. R.G.'nin özel uçağı Venedik havaalanında değil mi zaten? Kararı verdiğimiz anda buradan Kam Kul'un yanına uçması çok daha kolay olur." dedi.

Marius R.G.'ye dönüp "Ne dersin?" diye sordu.

R.G. isteksiz olduğu kadar huzursuz bir yüz ifadesiyle başını olur manasında salladı. Marius bir süre daha düşündü ve ardından kararlı bir sesle "Her hâlükârda Esliba kardeş buraya gelsin ama onu Gobi'ye gönderip göndermeyeceğime ancak onunla yüz yüze görüştükten sonra karar vereceğim." diye konuştu.

Marius İris'e dönüp "Mir Kemal Kâmil'e SESHAT üzerinden bir mesaj at. Frer Marius Esliba kardeşi Kutsal Hafıza Adası'na istiyor de. Üniversiteden izin alması falan gerekiyor. Gereğini yapsın." diyerek talimat verdi.

İris başını sallarken "Büyük Sır Üstadı istiyor diye yazacağım efendim." diyerek odadan çıktı.

R.G. İris'in salınan alımlı kıçının arkasından bir süre baktı. Sonra Frer Marius'e dönüp "İris'ten memnun musunuz efendim?" diye sordu.

Marius "Çok memnunum. Uzun süredir leb demeden leblebiyi anlayan bir asistanım olmamıştı. Hayatımı kolaylaştırıyor. Paris'teyken bile işlerimin çoğunu ona yaptırıyorum." diye cevap verdi.

R.G. "Çok iyi." dedi. Ardından "Onu bize kim önermişti? Yani 137'ye katılma referansı kimden gelmişti?" diye sordu.

Marius meraklandı. "Bilmem. Onun bize katılması benden çok önce rahmetli Büyük Sır Üstadı zamanında olmuştu. Hatta bir süre onunla da çalışmıştı. Ben ondan devraldım. Her işimi süratle ve hatasız çözdüğü görevlerde ise onu bu kadar iyi yetiştirip bana miras bıraktığı için rahmetliye şükrettim durdum. Neden sordun? Bir şey mi oldu?"

R.G. elini sallarken "Yok yok. Hiçbir şey olmadı. Aksine sizin işinizi kolaylaştırması hoşuma gitti. Hem rahmetlinin onayından geçmişse bizim diyecek neyimiz olabilir. Sadece biraz, nasıl diyeyim, yanlış anlamanızı da istemem, fazla flörtöz değil mi?" diye konuştu.

Marius güldü. “Öyle olmasına öyle de. Bu kadar zamandır etrafında bir tek erkek bile görmedim. Sadece dudak tiryakisi herhâlde.” diye konuştu.

Jean “Dudak tiryakisi.” diye tekrar ettikten sonra kıkır kıkır güldü.

R.G. başını salladı ama cevap vermedi.

En mahrem edim sırasında kimliğin yitirilmesi ve yalnızca bir et parçası olmak, çok kısa bir an için ruhun yükünden kurtulmak anlamına gelir. Herhangi bir kişi tarafından sorumlu tutulmaksızın, kendi doğama girerim. Hemen ardından insanlar hakkında daha çok şey bildiğim inancı gelir. Her insanın bir giz taşıması çok doğal.

Gerhard Roth
Avusturyalı yazar
XX. yy.

Bir Fetih

"Kahve geldiii! Kendi elimle yaptım Gabriel. Tam ağzına layık."

İris'in tavrına flörtöz denemezdi. Flörtün insanın içini karıştıran tedirgin bir gizemi vardır. Birden çok anlamı barındıran sözcüklerin hayal gücü ile raks ettiği bir alandır o. Oysa İris'in ağzından dökülen sözcüklerde bunların esamesi okunmuyordu. Utançtan ari, hatta öğlen güneşi altında çırılçıplak, dümdüz geliyordu: Gabriel'i istiyorum ve şimdi istiyorum!

Kameriyenin önünde kısa bir süredir onu beklemekte olan Gabriel'in geçmiş tecrübeleri bile yüzünün hafifçe kızarmasına engel olamamıştı. Bu insafsızca dişi kadının, hem de Büyük Sır Üstadı'nın asistanı iken Sofia ile aralarındaki derin bağın farkında olmaması mümkün müydü? O zaman bu cesareti nereden buluyordu? Doğrusunu isterseniz onu heyecanlandıran da bu pervasız cesaretti. Bir kadının beğendiği erkeğe kendini bu kadar açması, kalkanlarını tamamen indirerek reddedilmeyi göze alması, işte bu çok çekici bir davranıştı. Gabriel "Yapma canım o kadar da." manasında bir şeyler geveleyerek cevap vermeye çalıştı ama bu, durumu daha berbat bir hâle dönüştürmekten başka bir işe yaramadı.

İris hınzır bir ifade ve hafif iğneleyici bir sesle "O 'canım' bana mıydı Gabriel kardeş?" dedi. Gabriel bu sefer gerçekten utandı. Ne yapacağını bilmez hâlde kahveyi almak için sarsakça elini uzattığı anda İris de ona doğru bir adım attı ve o anda birinin eli diğerinin memesi ile tokuştu.

Gabriel özür dilemeye fırsat dahi bulamadan İris kolunu dolgun göğüslerinin üzerine örterek muzip bir sesle "Senin yaramaz biri olduğunu söylemişlerdi ama bu kadarına hiç ihtimal vermemiştim." dedikten sonra şuh bir kahkaha attı.

Gabriel kazayı açıklamaya çalışmanın beyhude bir çaba olacağını düşündü. Bu nedenle sırıtmakla yetinip sadece "Tao?" diye sordu. Doğrusunu isterseniz yaşadığı münasebetsiz olaydan bir an önce uzaklaşmak için konuyu değiştirmekten başka bir çaresi de yoktu.

İris gülümsedi. Şen bir sesle "Kahveni bir iç de beğendin mi önce onu söyle." diye konuştu.

Gabriel sarsakça "Ah, evet, tabi, kusuruma bakma..." diye gevelerken hemen kahvesinden büyük bir yudum aldı.

"Her zamanki gibi muhteşem."

İris gülümsedi. İhtiraslı bir sesle "Aynı senin gibi Gabriel." dedi.

Gabriel'i ateş bastı. Kulaklarının alev alev yandığını hissetmeye başlayınca konuyu değiştirmek için aceleyle tekrar "Tao." dedi.

İris muzip bir gülücük eşliğinde bu sefer "Adsızdır sonsuz olan Tao." diye cevap verirken Gabriel'in içine düşecek kadar yaklaştı. Gabriel iki adım geri çekilip kameriyenin çatısını tutan direklerden birine sırtını dayadı.

Samimi bir merakla "Adsız mıdır? Adsız ne demek? Adı Tao değil mi işte?" diye sordu.

İris gülümsemeye devam ederken şimdiye kadar Gabriel'in onda hiç tanık olmadığı ciddi bir sesle "Üstat Lao Tzu şöyle demiş: Adını bilemiyorum ama ben ona Tao dedim." diye cevap verdi.

Gabriel daha da meraklandı. "Vay be! Neden öyle demiş peki?"

İris aynı ciddilikle "Çünkü bu öğreti maddi manevi tüm varlıkların sürekli bir değişim hâlinde olduğunu savunur. Bir şeye ad vermek onu sabit kılar. Tao'ya göre bu mümkün olmadığından üstat "Adsızdır sonsuz olan Tao." demek zorunda kalmış." diye cevap verdi.

"İlginç. Bu sürekli değişim dediğin şey Frer Jean'ın I Ching dersinde anlattığı Yin Yang değişimleri ile aynı şey midir?"

İris "Tao tüm varoluşun kaynağı, tarif edilemez bir hiçliktir. Tao'dan "1" olan Tai Chi yani Yer ve Gök sudur etmiştir. Ondan "2" olan Yin ve Yang doğmuştur. "2" den Yin+Yang+Hava olan "3", ondan da "4" olan Wan Wu -on bin nesne- yani tüm varlıklar can bulmuştur." diye anlattı.

Gabriel şaşkın bir bakış attı. "Ben buna benzer bir şeyi daha önce işittim. Ama nerede hatırlayamadım şimdi..." diye mırıldanırken birden "Ah!" dedi. "Sofia anlatmıştı. Maria Prophetissa'nın aksiyomu ile bu anlattıkların arasında çok büyük benzerlik var ama biri Batı simyası diğeri Çin ezoterizmi. Birbirine coğrafi olarak bu kadar uzak iki kültürde ortak bir alan olabilir mi?" diye konuştu.

İris sırıtırken "Coğrafi uzaklığın hiçbir önemi yok, çünkü bütün bu kavramlar bize şah damarımız kadar yakın." diye cevap verdi.

Gabriel benzetmeyi anlamayınca "Nasıl yakın?" diye sordu.

İris "Kolektif Bilinçdışı işte. Bu kavramlar hepimizin kolektifinde var." dedi.

Gabriel başını salladı. İris devam etti: "Tao evrenin devinimidir. İnsanlar için doğanın dilidir. Kesinlikle bir din değildir. Sadece Yin ve Yang karşıt çiftlerinin nasıl hareket ettiğini anlatan bir öğretidir. Lao Tzu'nun eseri Tao-te Ching'e göre kozmosta her varlığın birbirinden ayrılmayan iki karşıt kutbu vardır. Bu karşıt çiftleri sürekli bir dinamizm içinde devinirler. Biri artıyorsa diğeri azalır. Kozmik doygunluğa erişen her tekil, karşıt çiftine dönüşmeye başlar. Bu yüzden kutuplar her zaman karşıtını içinde barındırır. Bir kutbun en yüksek etki alanı yarattığı noktada karşıt kutup belirmeye başlar. O meşhur siyah beyaz Tai Chi ya da birbiri içine geçmiş iki gudde şeklindeki Yin Yang sembolünün içindeki zıt renkteki noktalar bunu ifade eder."

Gabriel kısa bir süre düşündükten sonra "Bu anlattıkların bizim Kuantum Mekaniği'nin bazı hipotezlerine çok benziyor." dedi.

İris gülümsedi. "Tao hiçbir şeye benzemez çünkü Tao varlık değildir." dedikten sonra şen bir kahkaha attı.

Gabriel şakayı devam ettirmek için "Bizim Schrödinger'in kedisi gibi desene?" diye cevap verdi.

Gabriel İris'in söylediklerine gülmesini, en azından "Kedi mi? Ne kedisi?" diye sormasını bekliyordu ama onun yerine "Doğru, sadece

kuantum mekaniğinin *Belirsizlik İlkesi* kısmen Yin Yang mantığına yakın duruyor, ama onun dışında getirilen bütün önermeler Tao ile ilgisiz." tespiti ile karşılaştı.

Gabriel İris'in Schrödinger'in kedisini bilmesine şaşırsa da bilim insanı merakı ağır bastığından "Hangi önermeler?" diye sormadan edemedi.

İris sakin bir sesle "Mesela Marks'ın diyalektiği ile benzerliğini savunanlar hatta Platon ve Aristoteles mantığının karşıt önermeleri ile kıyaslayanlar bile yanılıyor." diye konuştu.

"Neden yanılıyorlar?"

"Yin ve Yang mutlak değil de ondan. Yin diyalektiğin tezi, Yang ise antitezi değil. Tersine, tez antitezi yani Yin, Yang'ı içinde barındırır, Yang da Yin'i. Üstelik bunlar sürekli birbirlerine dönüşüyor. Üçüncü *yeni hâl* olan diyalektiğin sentezi bunlarda yok."

Gabriel şaşkınlıkla bakakaldı. İris hakkında şu ana kadar oluşturduğu bütün yargılar bir anda tuzla buz olmuştu. Daha bir iki gün önce diğer kardeşlerinin yanındayken kendisine sırnaşan ve tiz çocuk sesiyle hafif saf birini andıran kadınla şu anda karşısında entelektüel konuşmalar yapan aynı kişi olabilir miydi? Gece ile gündüz kadar farklı iki İris ile karşılaşması karşısında şaşkınlık içinde bir tonda "Sen ne kadar çok şey biliyormuşsun." diyebildi.

İris muzipçe gülümsedi. Neşeli bir sesle "Seni şaşırttım mı yoksa?" diye sordu.

Gabriel duygusuz bir sesle "Etkilendim." diye cevap verdikten sonra "Peki bütün Doğu felsefesine bu kadar hâkim misin?" diye sordu.

İris kuruca "O alanda yazılmış her fikri çok uzun süredir inceliyorum. Tao dışındakiler bana hitap etmiyor." diye cevap verdi.

Gabriel "Buddha falan mı?" diye sorunca İris küçük bir kahkaha attı. Ardından "O hikâyeyi biliyor musun? Hani sirkeli olanı." diye sordu.

Gabriel meraklı bir sesle "Yok bilmiyorum." diye cevap verdi.

İris gülümserken başını salladı: "Aynı şişeden 3 bardağa sirke doldurmuşlar. Bu 3 bardağı sırasıyla Konfüçyüsçü, Budist ve Taoist olan 3 bilgeye içirmişler. Birincisi sirkeyi ekşi, ikincisi acı, üçüncüsü ise tatlı bulmuş."

Gabriel bir kahkaha attı. "Bunun o felsefelerin hayata bakış açılarıyla bir ilişkisi var değil mi?"

İris neşeyle "Konfüçyüs toplumdaki ahlaki yozlaşmayı ve katı kurallar ile bunun önüne geçmeyi en önemli sorun saydığı için sirkeyi ekşi bulmuş. Buddha insanın bitmek bilmez taleplerinin temelinde yaşam acısının olduğunu ve bunlardan sıyrılması gerektiğini düşündüğü için acı bulmuş. Lao Tzu ise insanın mutluluğa ulaşmasının tek yolunun sınırlamalar değil tersine doğa ile tam uyum hâli olduğunu düşündüğü için sirkeyi tatlı bulmuş." diye konuştu.

Gabriel neşeli bir sesle "Vay canına! Çok iyiymiş. Bu durumda Taoist öğreti modern insana en yakın olan gibi duruyor." dedi.

İris kinaye yüklü bir gülücük eşliğinde "Hazzın paylaşılması söz konusuysa Taoist yaklaşım bugünkü standartları bile aşar." diye cevap verdi.

Gabriel merakla "Hazzın paylaşılması mı?" diye sordu.

İris Gabriel'in ses tonunda yavaş yavaş artmakta olan saygı ifadesini hemen fark edip gülümsedi. Kinayeli bir sesle "Batılı zihin, kadının erkekten çok daha geç boşaldığı ve kadına zaman ve uygun ortam sağlanması gerektiği gerçeğini idrak edeli kaç sene oldu? Masters & Johnson'un araştırmalarını milat kabul edersek bir asır mı? O kadar bile değil galiba. Eh Taoist metinler bunu asırlardır tekrarlayıp duruyor. Hem de en detaylı uygulama teknikleriyle." diye konuştu.

"Gerçekten mi?"

"Kesinlikle. Bunun temelinde yatan ise Çin Simyası."

"Çin Simyası mı? Yok artık! Bizim Heretica Pessima'nın simyası gibi mi?"

İris'in eğlendiği çok açıktı. Muzip bir sesle "Çin Simyası'nın felsefe taşı Heretica Pessima kardeşin felsefe taşından çoook farklı sevgili Gabriel." dedi.

Ardından bakışlarını Gabriel'in apış arasına doğru indirip "Çinliler felsefe taşını nerede arayacaklarını çok iyi biliyorlarmış!" dedikten sonra şuh bir kahkaha attı.

Gabriel huzursuz oldu. Şaşkınlık ile utanma duygusu arasında "A, anlamadım." diye kekeledi.

İris sakince "Çin Simyası'nın felsefe taşı, aynı Batı simyasında olduğu gibi onu bulana uzun yaşam bağışlar ama Çin simyasında bu, bedenin ürettiği bir iksirdir. Ona *Nei Tan* derler. İç iksir olarak tercüme edebiliriz ve bunun seks ile hatta birebir erkek cinselliği ile ilişkisi vardır." diye cevap verdi.

Gabriel "Aha!" dedi ve merakla devamının gelmesini bekledi.

İris onu fazla bekletmedi. "Bazı şeylerin doğru dürüst anlaşıldığı o çağlarda bir sevgiliden ya da bir kocadan beklenen, sık sık sevişebilmesi ve en önemlisi bu sevişmeyi olabildiğince uzatabilmesiydi. Yakışıklı olmak, adaleli olmak ya da genç olmak bu meziyetin yanında pek sönük kalırdı. Erosu zehirleyen, tek tanrılı dinler olmuştur."

Gabriel merakla sordu: "Erkek cinselliği ile ilgisi var derken neyi kastettin?"

İris muzip bir gülücükle "Coitus reservatus." dedi.

Gabriel de gülümsedi. "Eh coitus kelimesinin fiziksel birleşme olduğunu artık biliyorum. Reservatus nedir? Rezervuar gibi bir şey olsa gerek. Onu da çözdük mü iş tamam."

İris sırıtırken "Reservatus ayırmak ya da kendine saklamak olarak tercüme edilebilir. Bu durumda coitus reservatus kendine saklanan birleşme olarak anlaşılabilir. Taoist sevişme kuramı cinsel birleşmeye ayıp, günah hatta kabahat penceresinden bakmaz. Tersine onu evrensel düzenin doğasına uygun ve olmazsa olmaz bir parçası olarak görür. Sadece Batıdaki müsriflikten aridir." diye anlattı.

"Batı'daki müsriflikten ari de ne demek yahu? Frer Marius gibi konuşmaya başladın İris. Ve bu konuda ne kadar çok detaya hâkimsin! Sürekli şaşırıyorum."

İris gülümsedi. "Bu benim en sevdiğim konu da ondan Gabriel. Şimdi şöyle; Taoist felsefe önce erkek boşalmasını bir düzene koyar. Buna bağlı olarak kadının doyuma ulaştırılması için gerekli ön şartlar oluşturulmuş olur. Ama en önemlisi erkeğin orgazma ulaşmasıyla boşalmasının birbirlerinden farklı şeyler olduğunu ve her zaman birlikte olmasının da gerekli olmadığını kavramış olmasıdır. İki bin yıldan uzun bir süre, meninin her sevişmede dışarı akıtılmadan bedende biriktirilmesinin altında yatan temel felsefe de budur. Nei Tan, yani iç iksir böyle sağlanır." dedi.

Gabriel'in ağzı açık kalmıştı. Merakla "Nasıl? Gerçekten anlamadım. Erkek boşalmıyor mu?" diye sordu.

İris ciddiyetle "Boşalıyor ama on sevişmede iki bilemedin en fazla üç kere." dedi.

"Neden peki?"

"Bugün her uygar erkek önce partnerinin gelmesini bekler değil mi? Taoist felsefe bunu iki bin yıl önce söylemiş ama bununla kalmamış, meninin israf edilmemesi gerektiğini daha doğrusu biriktirilmesi gerektiğini ayrıca ilave etmiş."

"Anladım onu, anladım da neden? Amaçlanan ne?"

"Taoist öğretide erkeğin boşalmasıyla orgazma ulaşması bambaşka şeylerdir. Hatta kırk yaşını aşmış erkeklerin boşalmak için kendilerini zorlamalarının tehlikelerine ilişkin sayısız uyarı metni bulunur. Erkeğin menisini savurganca harcayıp tüketmesi durumunda daha çabuk öleceği saptaması bu öğretinin özüdür diyebilirim. Taoist bilgelere göre erkeğin sık boşalmaması onun cinsel yetersizliğini ya da zayıflığını göstermezdi. Hatta her sevişmede boşalanlara oranla daha az bir zevk aldıkları iddiası ise onlara göre saçmalıktı. Boşalmanın zevkin doruk noktası olduğu fikrine ise sadece gülüp geçerlerdi. Bu fikrin tehlikeli bir alışkanlık olduğunu düşünüyorlardı. Erkeğin menisinin yaşamsal bir öz olduğu ve savurganca harcanmaması gerektiği bugün bilimsel bir gerçek sevgili Gabriel."

Gabriel küçük bir kahkaha atarken drama yapar gibi "Neden İris, neden?" diye sordu.

İris sırıttı: "Üst üste boşalan erkek yorgun düşer." dedikten sonra tahrik edici bir sesle "En babayiğidiniz kaç dakika dayanır Gabriel? Saat demiyorum bak." diye sordu. Yüzündeki insafsızca dişi ifade "Bırakın Gabriel'i altıma alıp üzerinde zıplayayım!" diye bağırıyordu. Gabriel bir an içinden taşan dürtüye yenilir gibi oldu ama hızla toparlandı. 'Ne yapıyorum ben? Dudaklarına yapışmak için dayanılmaz bir arzu duymak da neyin nesi şimdi? İyice zıvanadan çıkmaya başladım.' diye düşündü.

İris cevabı beklemeden "On beş dakika bilemedin yarım saatlik bir sevişme ve bir dakika bile sürmeyecek bir boşalma anı düşün. Bunu aynı gün içinde kaç kere tekrar edebilirsiniz ki? İki mi? Üç mü?" diye sorduktan sonra sitemkâr bir sesle "Bu kime yeter ya?" diye ilave etti.

Gabriel'in ruhundaki fırtına öncesi sessizlik yerini küçük hortumlara bıraktı. İris'in sekse doyumsuzluğunu bu kadar açık ifade edebilmesi onu altüst etmişti. Bütün beşerî değerleri sıfırlanmıştı. Bir erkeğin ruhunda umut eden Eros, daima anima üzerinde dehşetli bir hükümranlık sürerdi. Bu saptama, evrenin genişlediği gerçeği kadar somut ve mevcuttu.

Bu nedenle Gabriel cevap vermedi. Daha doğrusu veremedi. İris heyecanlı bir sesle "Boşalmayı düzene sokan erkek güçlenir Gabriel. Evet, her on sevişmede bir iki kere dışında boşalmayı erteleyerek bazı kısa zevk anlarından mahrum kalmıştır ama bu geçici fedakârlık sayesinde kadına olan şehveti artmıştır. Bu sayede ortak haz genişler, uzun süreye yayılır ve birikerek yoğunlaşır, erkekte amaç boşalmak olmayınca birbirine dokunmak, okşamak, sarılmak, öpüşmek, yalamak, emmek, birbirini uzun uzun seyretmek ve tenin o arzu dolu kokusunu içine çekmek gibi küçük ama değerli detaylara zaman ayırmak imkânı doğar. Artık zaman baskısı da kalmadığından büyük bir iç huzuruyla birbirinin hazinelerine dalan kadınla erkek birbirlerine doyamadıkları hissini yaşamaya başlar. Bu sayede erkek kadının ihtiyaç duyduğu duygu ve ilişki kurma ihtiyacını doyurur. Sevişme düz yazıdan çıkar, şiir olur. Üstelik kendini tüketmemiş erkek ile kadın, canları istediği müddetçe ve istedikleri kadar tekrar tekrar sevişebilirler. Böylece *Nei Tan* ya da iç iksir sağlıklı ve uzun bir ömür sağlayan felsefe taşına dönüşmüş olur. Ama asıl önemli olanı sona sakladım: Bir kere Taoist sevişmeyi öğrenmiş olan erkek artık özgürdür." dedi.

Gabriel "Özgür mü dedin?" diye sordu.

"Evet. Çünkü illa da boşalmak hedefine şartlanarak yatağa girmiş bir erkek için amaca ulaşamamak yani iktidarsız damgası yemek ihtimali tam bir işkencedir. Ruh için bir mengene!"

İris çok kısa bir sessizlikten sonra dramatik bir sesle "Bir de şu sahneyi gözünde canlandırsana Gabriel: Yarı çıplak arzu dolu hatta şehvetten kıvranan bir kadın karşısında duran sönük bir erkeklik organı..." dedi.

Gabriel düşünceli bir yüz ifadesiyle sessiz kalınca İris devam etti: "Tarihte bu iki sembolün birbiriyle olan ilişkisi ile boy ölçüşecek daha dramatik bir şey var mıdır?"

Gabriel cevap vermedi. Sadece İris'e ilk defa bir başka türlü baktı. Bunu farkında olmadan istemsizce yaptı ama İris o bakışı yakalayacak donanıma doğuştan sahipti. Zaten o da öyle yaptı! Ve bir daha da bırakmadı. Gabriel'e bir adım daha yaklaştı. Gabriel bu sefer geriye çekilmedi. Ona sorsanız zaten kameriyenin sınırına dayandığı için çekilebileceği bir alan olmadığı savunmasına sığınırdı.

İris Gabriel'e doğru hafifçe eğilip fısıldar gibi ama son derece erotik bir sesle "Bir erkek seviştiği kadının doyuma ulaştığını nasıl anlar Gabriel?" diye sordu.

Gabriel gülümsemedi bile. Aralık dudaklarının arasından aldığı sık nefeslerden başka bir şey işitilmiyordu.

İris kimsenin bilmediği çok önemli bir sırrı ifşa ediyormuş gibi alçak bir sesle devam etti: "Binlerce yıl önce yaşamış bir Çin imparatoru ile kadın danışmanı arasında geçen konuşmaları aktaran bir kitapta hepsini anlatıyorlar."

Gabriel oyuna katıldı: "Gerçekten mi?"

Karşılık görmeye başlayan İris sevincini gizlemeyen bir sesle "Hem de nasıl!" diye cevap verdikten sonra devam etti: "Bu Çin imparatorunun kadın danışmanına göre 5 temel belirti, 5 istek ve 10 gösterge varmış."

Gabriel sırıtırken "Vay be. Nelermiş onlar?" diye sordu.

İris mırıldanan bir kedi taklidi yaparcasına "Erkek kadını okşamaya ve öpmeye başladıktan sonra sabırlı olmalı ve sadece kadının yüzü kızarıp kulaklarını ateş basınca cinsel birleşmeye geçmeliymiş. Yine de bu aşamada erkek gayet nazik ve yumuşak olmalıymış. Penisini kadının yonisine hafifçe değdirmeli, başından fazlasını kesinlikle sokmamalı, özellikle derinlere girmemeliymiş." diye anlatırken Gabriel sözünü kesti: "Yoni de neyin nesi?"

İris bir kahkaha attı: "Âlemsin Gabriel. O kadar heyecanlı anlatım arasında bula bula soracak bunu mu buldun?"

Gabriel sırıttı. "Elimde değil ki. Bilmediğim bir kelime işittiğim anda geri kalan hiçbir şeyin önemi kalmıyor."

İris "Yoni vajina yerine kullanılan Sanskritçe bir kelime. Tantrik bir kavramdır aynı zamanda. Kutsal geçit, köken veya kutsal mabet anlamında da kullanılır. Bugün Neo-tantralarda da kullanılmaktadır. Sözcük, bunların dışında hepsi cinsellikle ilgili çıkarımları olan birçok

anlama gelir: Kaynak, köken, dinlenme yeri, depo, hazne, giriş yeri, sığınak, barınak, yuva gibi." diyerek açıkladı.

Gabriel başını sallarken "Peki penis?" diye sordu.

İris şaşkınlıkla "Ne penisi?" diye cevap verdi.

Gabriel "Penisini kadının yonisine diye başlayan cümlede dedin ya az önce." diye cevap verdi.

İris yine anlamayınca "Eee ne olmuş? Her erkekte var işte." diyerek işi şakaya vurdu.

Gabriel sırıtırken "Onun Sanskritçe adı ne diye soruyorum yahu. Vajina yoni ise penis ne?" diye konuştu.

İris "Hee... şimdi anladım: Lingam." diye cevap verdi.

Gabriel'in yüzü güldü. Neşeli bir sesle "Yoni ve Lingam! Bunlar çok şirin kelimeler. Çok sevdim. Bundan sonra bunları kullanalım." dedi.

İris sırıttı ve kaldığı yerden devam etti: "Ne diyorduk? Ah evet lingamın sadece başı ile yoni okşanacak ve kadının tepkisi beklenecekmiş."

Gabriel küçük bir kahkaha attı. "Kadının tepkisi mi? Kullanım kılavuzu ile sevişme buna denir işte. Ne tepkisi yahu?"

İris hafif bir kızgınlık ifadesiyle "Gül sen gül Gabriel. Bu, erkeğin bencil hayvanlığını ehlileştirmek için binlerce yıl önce yazılmış bir kullanım kılavuzu. Ne yapacaksın, kendi kendinize öğrenemiyorsunuz işte." diye cevap verdi.

Gabriel sırıtırken "Neymiş peki bu tepkiler?" diye sordu.

İris "Kadının burnu terleyip meme uçları dikleştiğinde erkeğin daha derinlere girme izni olabilirmiş. Ama sadece 12 cm. Daha fazla gidilebilmesi için kadının isteğinin daha da artması gerekliymiş." diye cevap verdi.

Gabriel bu sefer kahkahayı bastı. Bir taraftan gülerken eliyle ölçü alıyormuş gibi yaparak "Bundan sonra yatağa cetvelle gireceğim." mealinde bir şeyler geveledi.

İris küçük bir adım daha attı. Artık Gabriel ile aralarında bir karışlık bile mesafe kalmamıştı. Göğüslerinin uç kısmı Gabriel'e değdi değecekti. Gözlerini Gabriel'e dikti ve Eros'u bile yoldan çıkaracak bir sesle "Anlatımım yeterince ilgini çekmediyse sana bunları çizerek gösterebilirim." dedi. Bakışlarından şehvet saçılıyordu.

Gabriel bir taraftan çok tahrik olduğu gerçeğini kabullenmemek için mücadele ederken diğer taraftan doğasının taleplerine direnmeye çalışıyordu. Çaresiz kaldığını hissedince kaçmak için başını eğdi ve hemen "Yok yok çok iyi anlatıyorsun lütfen devam et. Bir daha şaka yapmayacağıma söz veriyorum." diye cevap verdi.

Çaresizliği açıkça anlamış olan İris sırıttı. Alaycı bir sesle "Seni korkak seni." dedikten sonra kaldığı yerden anlatmaya devam etti: "Kadının sesi boğuk ve kısık çıkıyorsa ve gözleri kapalı, soluk alması sıklaşıp iyice duyulur hâle geldiyse ancak o zaman erkek istediği gibi ilerlemekte serbest olmalıymış. Yalnız bu aşamada yoni iyice sulanıncaya kadar erkek edepli bir gelgit dalgası tutturmalı imiş. Yoni tamamen sulandığında ise erkek bir sağa bir sola ve bir hızlı bir yavaş dalma ya da bir sığ bir derin dalma gibi teknikler kullanmaya başlamalıymış. En nihayetinde kadın bacaklarını erkeğin beline doladığında erkek lingamını yoninin içine sonuna kadar daldırmalı ve kadın doyuma ulaşıncaya kadar derin dalışa devam etmeliymiş."

İris bir saniye kadar sustuktan sonra dudaklarını yaladı. "Kadının hafif bir inleme ile gelmeye başlamasıyla kasılmalar tamamen kesilinceye kadar erkeğin durmaması çok önemliymiş." dedikten sonra aniden sustu.

Gabriel donmuş kalmış onu dinlerken İris "Ya sen böyle anlatmamla anlamıyor gibisin." dedikten sonra önce gözlerini kapayıp dilini dudaklarının arasına aldı, hafif bir ıhlama sesi çıkardıktan sonra gözlerini kapayarak iki üç kere sarsılma taklidi yaptı. En sonunda ağzını açarak inledi.

Gözlerini açtığında kendine hâkim olmak için dehşetli bir mücadele veren Gabriel'in şehvetten buğulanmış gözleri ile karşılaştı. Şakağındaki damarın büyüdüğünü ve hızla atmakta olduğunu gördüğünde ise artık olacakların önünde hiçbir şeyin duramayacağını anlamıştı. Bir an dahi tereddüt etmeden bir şahin gibi Gabriel'e doğru atıldı. Gabriel kıpırdayamadı bile. Büyük bir girdaba kapılmışçasına ateşli bir öpüşmeye başlamalarından saniyeler sonra İris'in dilini onunkine dolaması ile Gabriel'in kuyruk sokumundan bir yılan yükseldi. O yılan, saniyeler içerisinde, ikisini birden arketiplerin âlemine fırlatıp bıraktı.

Dünyadaki kötülük neredeyse her zaman cehaletten kaynaklanır ve eğer aydınlatılmamışsa, iyi niyet de kötülük kadar zarar verebilir. İnsanlar kötüden çok iyidir ve gerçekte sorun bu değildir. Ancak insanlar bir şeyin farkında değillerdir; şu erdem ya da kusur denilen şeyin. En umut kırıcı kusur, her şeyi bildiğini sanan ve böylece kendine öldürme hakkı tanıyan cehalettir.

Albert Camus
Fransız filozof, yazar, oyun yazarı ve gazeteci
XX. yy.

Unani Denge Yasası

"İshvara Kali! O Kara Zaman'dır. Her varlığın hem yaşamı hem ölümüdür, dünyanın rahmi ve türbesidir, Himalayaların Kızı'dır!"

Karaveletler artık ezberledikleri bu cümleyi yüksek sesle söyleyen mor renkte külah şeklinde şapkasını takmış alımlı genç kadına bakmadılar bile. Tedirginlik içinde gelecek olan öğretmenlerini bekliyorlardı. Kali kapıda belirdi. Simsiyah bir tunik giymişti. Başında özel günlerde taktığı bir nevi poşuyu andıran başörtüsü vardı. Sınıfın karşısındaki yerini almaya doğru giderken sanki yürümüyor da süzülüyor hissi veriyordu.

Sınıfa doğru dönmüş ayakta duran 284 yanında duran ikizine yarım ağızla "Yoksa bugün her zamankinden daha mı ciddi duruyor?" diye fısıldadı.

220 elini ağzının önüne getirip "Salakça sorular sormaktan bıkmadın mı? Anayasa ve İlkeler dersinde hep öyle değil mi?" diye cevap verdi.

Kali'nin otoriter sesi işitildi: "Anayasa ve İlkeler."

Ardından ilave etti: "Bugün hata yapmak yok. Yapanın cezası da çok. Ama başarılı olanlarınız için de Beltane yortusuna katılma şansı doğacak. Bu da senede bir kere olur. Kafanızı çalıştırın. Söz israfı olmayın."

Hâliyle veletlerin içerisinde Beltane yortusunun değerini bilmeyen yoktu. Yılın 4 büyük yortusundan[93] biri olmakla beraber onu diğerlerinden ayıran en önemli özelliği, baharın müjdelediği güneşin büyüyen gücüyle desteklenen doğurganlık ya da daha doğru bir tabirle "bereket ritüelinin" bu törende hayata geçirilmesiydi. Sadece bu özelliği ile aslında yortudan çok bir kuttöreni sayılırdı.

Kali kısa bir süre sınıfı süzüp tekrar "Anayasa ve İlkeler." dedikten sonra sustu. Bir süre daha sınıfı süzdü ve ardından "Önce anayasadan başlayalım. Ulu Birleştirici'nin büyük eseri ve insanlığın geleceğinin teminatı olan yasaya ne ad verilir?" diye sordu.

Bütün sınıf bir ağızdan "*Unani Denge Yasası* denir İshvara Kali." diye cevap verdi.

Kali başını sallarken "Peki Unani Denge Yasası'nın toplumsal yapımıza hatasız uygulanması için Ulu Birleştirici'nin belirlediği kurallar sistematiğine ne ad verilir?" diye sordu.

Herhangi bir cevap beklemeden de az ötesinde oturmakta olan çocuklardan birini parmağıyla göstererek "44!" dedi.

44 hızla ayağa kalıp heyecanlı bir sesle "*Yeni Uraicecht Becc* denir İshvara Kali."

Kali tekrar başını salladı.

Duygusuz bir sesle "Peki neden yeni? Kadim Uraicecht Becc'ten ne farkı var?" diye sordu.

44'ün heyecanı biraz yatışmıştı. Sakin bir sesle "Ulu Birleştirici medeni kanun olan kadim Uraicecht Becc'in bazı maddelerini anayasamız Unani Denge Yasası'nın *sıfırıncı* yasasına uygun hâle getirmek için yeniden düzenlemiştir. Ceza kanunumuz Yeni Senchus Mór ve onun ceza muhakemeleri usulü olan Otokratik Denge Prensibi de Ulu Birleştirici tarafından aynı amaçla yeniden düzenlenmiştir." diye cevap verdi.

---

93 Samhain, Imbolc, Beltane ve Lughnasadh.

Kali bu sefer memnun olduğunu belli edecek şekilde başını salladı. Yine de sesindeki otoriter vurgu yerli yerinde duruyordu.

"Arkadaşlarının daha iyi anlaması için bir dayanak ver!"

Kali'nin memnun olması 44'ü iyice rahatlatmıştı. Zaten en sevdiği dolayısıyla en iyi bildiği konu olması da kendine olan güvenini korumasına yardım ediyordu. Sakin bir sesle "Bütün düzenlemeler Ulu Birleştirici'nin *Birleşik Gerçeklik Muhayyilesi* fikriyle ilişkilidir ve ona dayanır efendim." diye konuştu ama devam edemedi.

Kali elini kaldırarak onu durdurdu. "Sen otur, bilmeyenleri tespit edelim." dedi.

Kısa bir süre sınıfı süzdükten sonra "Toplumsal yapı!" diye sordu. "İstekli var mı?"

Sınıftan ses gelmeyince parmağıyla en ön sırada oturan karaveletlerden birini işaret ederek "Söyle." dedi.

81, belki de bütün karaveletler içinde en akıllı olanıydı. Ayrıca doğuştan gelen bir handikabı vardı: Korkusuzdu. Evet, 81 hiçbir şeyden korkmazdı. Kali'den korkmayan tek karavelet olma ihtimali ise az değildi. Buna rağmen bugüne kadar hiçbir eylemde görev almamış olmasının bir nedeni varsa o da yaşıydı. O kadar küçüktü ki konuşmaya başladığında bedeni ile aklı arasındaki tezat onu tanımayan hemen herkesi şaşkınlığa sürüklerdi.

Dingin ve kendine güvenli bir sesle "Ruhsatlardan başlamak için izin istiyorum." diye konuştu.

Kali başıyla onayladı.

81 tekdüze bir sesle "Toplumumuzun dengeli bir şekilde gelişmesini temin etmek amacıyla sosyal iş bölümü görevleri Ulu Birleştirici tarafından ruhsatlara bağlanmıştır." diye konuştu.

Kali "Sınıf için daha detaylı açıkla." diye araya girdi.

81 duygusuz bir tonda "5 temel görevi ifa edebilmek için öncelikle Yeni Uraicecht Becc'te açıkça belirlenmiş şartları yerine getirerek bir ruhsat almış olmanız gerekir." dedikten sonra söyle konuştu:

Bu görevler şunlardır:

1- Yönetici seçimlerinde oy vermek.

2- Güvenlik güçlerinde görev yapmak.

3- Adaleti sağlayan görevlerde bulunmak.

4- Din işlerinde görevlerde bulunmak.

5- Öğretmenlik yapmak."

Kali sert bir sesle "Bu kadar mı?" diye sordu.

81 tonunu hiç değiştirmeden "Ayrıca temel hakların bazılarının kullanılması da ruhsata tabidir. Bunlardan en önemlileri şunlardır:

1- Seçilme hakkı.

2- Evcil olsun olmasın hayvan sahiplenme hakkı.

3- Evlatlık alma yoluyla ya da doğal yollardan çocuk sahibi olma hakkı."

Kali belli belirsiz bir memnuniyet ifadesiyle "Ruhsat almak için kanunda belirlenen şartları da doğru sayarsan bu sene yortuya katılanlar arasında yerini alabilirsin." diye konuştu.

81'in kılı bile kıpırdamadı. Dümdüz bir sesle "Kanun, ruhsat alabilmek için gerekli şartları 3 bapta toplamıştır. Bunlar şunlardır:

1- Univium.

2- Trivium.

3- Quadrivium.

Trivium'u oluşturan disiplinler Gramer, Mantık ve Retorik'tir. Quadrivium'u oluşturan disiplinler Aritmetik, Geometri, Astronomi ve Müzik'tir."

Kali elini kaldırarak sözünü kesti. Sınıfa doğru dönerek "Trivium 3 yolun birleştiği yer, Quadrivium ise 4 yolun birleştiği yer demektir. Bunlar birlikte kadim hür 7 sanatlar olarak bilinir. Sanatların içeriğini anlat 81." diye konuştu.

81 sanki hiç sözü kesilmemiş gibi kaldığı yerden devam etti: "Gramer konuyu anlamak içindir. Mantık konuyu işlemek içindir. Retorik konuyu aktarmak içindir. Bu üçü ilk seviye eğitimler olup sözeldirler. İkinci seviye eğitimde sayısal olanlar vardır. Aritmetik nicelikleri, geometri hareketsiz nesnelerin niceliğini, astronomi hareketli nesnelerin niceliğini inceler. Müzik ise niceliklerin birbiri ile olan ilişkisini inceler."

Kali duygusuz bir sesle "Univium'u atlamadın mı?" diye sordu.

81 hiç istifini bozmadan "Univium karşıt plana ait olduğu için onu diğer ikisinden ayırıp sona bıraktım efendim." diye cevap verdi.

Kali bu sefer gerçekten gülümsedi. Neredeyse yumuşak sayılabilecek bir sesle "Sınıfın anlayabilmesi için açıkla." dedi.

81 yorumsuz bir sesle "Trivium ve Quadrivium fiziki plana ait bilimlerdir. Univium bunların karşıt çiftidir ve uhrevi plana aittir. Univium eğitim yapımıza Ulu Birleştirici tarafından çok özel bir amaçla ilave edilmiştir. Univium ruhun bilimidir." diye açıkladı.

Sınıfın üzerinde hızlı bir göz gezdiren Kali "Yeterli değil. Soyut olma. Somut örnekler ile anlat." dedi.

81 çok kısa bir süre düşündükten sonra "Trivium kelam sanatlarını içerir ve "sözcükler" yoluyla insanlarla iletişim kurma yollarını öğretirken Quadrivium "sayılar" yoluyla doğa ile iletişim kurma yollarını öğretir. Univium ise bunları birleştiren ve anlamlandıran yapıdır." diye açıkladı.

Kali otoriter bir sesle "Somut örnek ver." diye ısrar etti.

Bu sefer gülümseme sırası 81'deydi çünkü vereceği örneği az önce konuşurken bulmuştu: "Bir tapınak planlamak için mühendislerin mantık, matematik ve geometri kullanması ve onu inşa edecek ustalara gramer ve retorik kullanarak gerekli bilgileri aktarması fiziki plana ilişkin *düşük* faydalardır. Ama o tapınağa girerek onu kullananların ruhunun yükselmesi ve beslenmesi *asıl yüksek* faydadır. Univium olmasa yaratılan hiçbir beşerî değerin anlamı olmazdı."

Kali çok memnun olmuştu. "Çok güzel bir örnek. Küçüksün ama söz israfı değilsin 81. Daha önemli görevler üstlenme zamanın yaklaşıyor." diye konuştu.

Ardından sınıfa dönüp "Burası çok önemli. Dikkatli dinleyin. Trivium ve Quadrivium ya da tüm bilim ve sanatlar, ruhun oluşmasına ve düzenlenmesine katkı sağlar. Ama varılması gereken hedef ya da asıl ulvi amaç ruhtur. Ruh nihai yüksek faydadır. İşte bu nedenle Ulu Birleştirici fiziki olanı uhrevi ile dengelemek için olmazsa olmaz tek yolu yani Univium'u, Trivium ve Quadrivium'u desteklemek amacıyla eğitim sistemimize katmıştır. Bu nedenle buna, az önce 44'ün de dediği gibi, *Birleşik Gerçeklik Muhayyilesi* denir. Anladınız mı?"

Sınıftan ses çıkmasa da epey küçük kafanın sallandığı görüldü.

Kali kısa bir suskunluktan sonra "Bakalım başkasını da yortuya götürebilecek miyiz? Ah tabi ya, en son yaptıkları hatalara rağmen bir mucize eseri ceza almadan kurtulanlar bugün aramızda. Onlara bir şans verelim. Dostane sayılarımızdan 220 ve 284'ü artık herkes tanıyor değil mi?" diye sordu ve hemen ardından "Buraya gelin!" diye talimat verdi.

Kapının eşiğinde ayakta bekleşen 220 ve 284 ayaklarını sürüyerek Kali'nin karşısına geçtiler.

Kali'nin yüzünde bir yılan sırıtması vardı. Her türlü duygudan ari bir sesle "220, 81'in yarım kalan açıklamalarını bitir. Ruhsat gerektiren görevler için kanunda belirlenen şartları açıkla." dedi.

220 cevabı tabi ki gayet iyi biliyordu ama bir hata yapmamak için bir süre düşündü. Ardından "5 temel görevi üstlenmek için sahip olunması gereken ruhsatın şartları her görev için kanunda ayrı ayrı tanımlanmıştır. Örnek verecek olursak en üst değerdeki beşinci görev olan öğretmenlik işini yapabilmek için birey sırasıyla Trivium, Quadrivium ve Univium seviyelerinden mezun olmalıdır. Diğer taraftan en düşük değere sahip olan yönetici seçimlerinde oy verme görevi için sadece Trivium mezunu olmak yeterlidir." diye açıkladı.

Kali "284 sıra sende. Trivium, Quadrivium ve Univium seviyelerinin tamamından mezun olma şartı olan diğer temel görevler hangileridir?" diye sordu.

284 yumuşak bir sesle "Adaleti sağlayan görevlerde çalışmak, din işlerinde çalışmak ve çocuk sahibi olmak için her üç sınıftan da mezun olmak şarttır efendim." diye cevap verdi.

Kali otoriter bir sesle "Çocuk sahibi olmak için bu 3 sınıftan mezun olmak yeterlidir öyle mi?" diye sordu.

284 tonunu değiştirmeden "Değildir efendim. Çocuk sahibi olmak için ayrıca hayvan edinme ruhsatınızın 7 yıldır aktif olarak kullanılmış olması da gerekir." diye cevap verdi.

Kali "Neden? Bu kuralı koyarken Ulu Birleştirici neyi amaçlamış olabilir?"

284 sakin bir sesle "7 yıl süresince bir hayvanın sorumluluğunu alamayan çocuğunkini hiç alamaz diye düşünmüş olmalı efendim." diye cevap verdi.

Kali "Güzel." dedikten sonra "Peki Univium mezunu olmadan hangi görevlerde çalışılabilir. Say!" diye emretti.

Soru tuzaklı bir soruydu ama 284 konuya son derece hâkimdi. Kendinden emin bir sesle "Öyle bir görev yok efendim. Univium mezunu olmak yani ruh bilimini bilmek, temel görevlerde çalışmak için olmazsa olmaz bir ön koşuldur." diye cevap verdi.

Kali "Peki kanunda yazılı koşulları taşımamalarına rağmen kaçak olarak görev üstlenenlerin cezası nedir? 220 sen söyle." diye sordu.

220 sakince "İlahi Denge Mahkemesi'nde yargılanırlar ve hâkimin takdir edeceği cezaya çarptırılırlar efendim. Karar kesindir ve temyiz edilmesi mümkün değildir." diye cevap verdi.

Kali memnuniyetini saklamak zahmetine katlanmadan "Güzel, çok güzel. Zamanlaması size verdiğim görev ile çakışmazsa yortuda yerinizi alacaksınız." diye konuştu.

Kali sözünü henüz bitirmişti ki kapıdan 6'nın girdiği görüldü. Kali'nin verdiği özel bir görev nedeniyle yaşadıkları adanın deniz fenerinde gecelemişti. Kali onun geldiğini hemen fark etti.

Sınıfa dönerek "Bugünkü başarınız için sizi kutlarım. Böyle devam edin. Ders bitmiştir. Herkes etüde." dedi ve 6'ya yanına gelmesi için eliyle işaret etti.

6 neredeyse koşar adımlarla yanına vardı.

Kali merakla sordu: "Dolu muydu?"

6 başını salladı. "Her iki ayağı da efendim." diye cevap verirken avucunda tuttuğu küçük rulo hâlindeki kâğıtları Kali'ye uzattı.

Kali eliyle uzaklaşması için bir işaret yaptı. 6 üç dört adım geri çekildiğinde Kali küçük ruloların üzerinde bulunan alüminyum mührü yırtıp kâğıtta yazılı olanları hızla okudu. Yüzü ifadesizdi. Bir süre düşündü. Hatta parmağı ile şakağını kaşıdı, sonra "6 buraya gel." diye seslendi.

6 hemen yanına geldi.

Kali dramatik bir sesle "Şimdi cevap yazacağım. Desti hemen yola çıkmalı. Bu çok önemli." dedi

6 şaşırdı. Huzursuzluğunu belli eden bir sesle "Efendim 1.400 km uçuştan şimdi geldi. En az 2 gün dinlenmesi gerekmez mi?" diye sordu.

Kali çok sevdiği posta güvercinini düşündü. Başını eğdi. Belki de hayatında ilk defa vicdanı ile görevi arasında bu kadar sıkışıp kalmıştı. Kısa bir süre düşündü ve ardından şöyle konuştu: "Evet, dinlenmesi gerekir ama içinde bulunduğumuz durum en büyük fedakârlıklara ihtiyaç gösteriyor. 6 saat dinlensin sonra görevine gönder. Hayatta kalırsa belki bize de yani bir hayat sunabilir. Bu arada sen de hemen hazırlan. Başka bir adaya göreve gideceksin. Hayatının görevine…"

Dünyada seks dışında her şey seksle ilgilidir. Seks güçle ilgilidir.

Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde
İrlandalı şair ve tiyatro yazarı
XX. yy.

Bir İhanet

Gabriel artık ruhuna bir kara veba lekesi olarak işlenmiş Kutsal Hafıza Adası'nın bahçe kameriyesinde oturuyordu. Burada İris ile buluşmak üzere anlaşmışlardı ama o ana daha saatler vardı. Başını ellerinin arasına almış ve öne doğru eğilmiş hareketsiz duruyordu. Bu hâliyle günahlarının affedilmesi için tanrısına yakaran bir mümini andırdığına şüphe yoktu. Sabahın köründe uyanmıştı. Aslında hiç uyumadığı düşünülürse uyanmış olması teknik olarak mümkün değildi. Bütün gece yanında yatan sevdiği kadına sarılmak için büyük bir istek duymuş ama yapamamıştı. Yoksa onu da mı kirleteceğinden korkmuştu? Dehşetli bir vicdan azabının tahakkümü altında eziliyordu. Sofia uyandığında olabilecekleri düşünüp durmuştu. En nihayetinde içinde bulunduğu durumu hissettirmemek için o daha uyanmadan tabiri caizse yatak odalarından dörtnala kaçmıştı. Zaten Sofia o özel sezgisiyle bir şeylerin yolunda gitmediğini hissetmiş olmalıydı ki bir gece önce ona 2 kere iyi olup olmadığını sormuştu. Doğal olarak "Biraz yorgunum." diyerek onu geçiştirmişti. Yine de Sofia'nın bunu yutmadığına emindi. Her zamanki nezaketi ve dengeli yaklaşımıyla 'Bana alan açıyor' diye düşünmüştü. İşte asıl bu nedenle, sevdiği kadına tekrar yalan söylemek zorunda kalmamak için onunla bir kere daha yüzleşmeyi göze alamamıştı. O da kaçmaktan başka çare bulamamıştı. Tabi *nereye kadar* sorusu bütün vahametiyle orta yerde duruyordu. Zihninde sürekli dönüp duran "Önemli değil, sadece bir öpüşme. Bu

noktada bu saçmalığa son verirsem bir gün olanları itiraf dahi etsem Sofia anlayacaktır." düşüncesine her geçen dakika daha fazla bel bağlanmıştı. Aklının mantıklı hâle getirmeye çalıştığı durumların ruhuna pek fazla yardım edemeyeceğini idrak etmesine daha yıllar vardı. Diğer taraftan, sessizce yatak odası kapasını kapayıp çıktığı anlarda içini kemiren bu anlamlandıramadığı eylemi bir daha tekrarlamamakta kesin kararlıydı. Daha yeni tanıştığı, üstelik Büyük Sır Üstadı'nın asistanlığını yapan genç bir kadını şehvetle öpmek de ne demek oluyordu? Bu nasıl bir süflilikti? Gerçekten de kendini tanıyamıyordu. Liseli bir ergenin haddini bilmez azgınlıklarını taklit etmeye mi çalışıyordu?

Ellerini yüzünden çekip başını salladı. 'Kendimden tiksiniyorum.' diye düşündü. "Sofia onu tanıdığım ilk andan itibaren başka hiçbir insana vermediğim değeri, saygıyı ve yakınlığı derinden hissettiğim bir kadın. Onu üzebilecek bu kadar anlamsız bir şeyi neden yapıyorum? Üstelik o şehvet anlarının kısa heyecanını saymazsak İris bana hiçbir şey ifade etmiyor. Neden o zaman, neden?"

Bu düşünceler içinde kıvranırken Gabriel işittiği sesten irkildi.

"Günaydıııın."

İris elinde koca bir kahve bardağıyla kameriyenin başında bitmişti. Buluşmalarına daha saatler olduğu için Gabriel şaşırmış hatta gafil yakalanmıştı. Ani bir refleksle ayağa kalktı.

İris manalı bir gülücük eşliğinde "Uyuyamadım ve erken geleyim dedim ama bu kadar güzel bir sürpriz de beklemiyordum." dedi.

Gabriel cevap vermeye yeltendi ama İris önce davrandı. "Gabriel'ciğim dur. Çok sıkıştım. Şuradaki tuvalete gidip hemen döneceğim. Sen bu arada kahveni içersin." dedikten sonra koca bardağı eline sıkıştırıp geyik yavrusu gibi sıçraya sıçraya koşar adımlarla uzaklaştı.

Gabriel çaresiz az önce kalktığı yere geri oturdu. Kendini çok çaresiz hissediyordu, çünkü az önce düşündüklerinin aksine İris'i gördüğü anda yine içinde bir yanardağ ağzı açılmıştı. Kendini o kadar savunmasız hissediyordu ki fenalık geçirmek üzereydi. Ne yapacağını düşünmeye çalıştı. Bir çıkar yolu olmalıydı. Bir an İris'i bir daha görmemek için kaçıp yok olmayı düşündü. Sonra fikrin saçmalığı karşısında acı acı gülümsedi. Kaçmak istese bile bir adada yaşıyorlardı ve üstüne üstlük

nereye kadar kaçabilirdi ki. Kahvesinden büyük bir yudum aldı. Boğazından midesine doğru yayılan sıcaklık ona iyi gelmişti. Aklını boşaltmayı denedi. Acaba kimden yardım isteyebilirdi? Doğal olarak ilk aklına gelen, bugünlerde öğretmeni sayılabilecek Heretica Pessima oldu. Ama bu fikirden vazgeçmesi için saniyeler yetti. 'Heretica bile olsa bir kadının beni anlaması imkânsız.' diye düşündü. 'Bana danışabileceğim bir erkek lazım.'

Kahvesinden bir yudum daha aldı ama anında yüzünü ekşitti. 'Kahve bu sefer acı mı olmuş? Duygu durumum algılarımı da bozuyor herhâlde.' diye düşündü.

Aklına R.G. geldi. Bugüne kadar fazla samimi olmasalar da R.G. onu defalarca onurlandırmış ve hakkında güzel şeyler söylemişti. 'Hem kendisi bu meselelerde çok tecrübeli gibi duruyor. Bana yardım edebilecek donanıma sahip olduğu kesin.' diye düşündü.

Kahvesinden bir yudum daha aldı. Bu sefer gerçekten acı bir tat bütün ağzına yayıldı. Yüksek sesle "Bu ne ya! Resmen acı bu. Algım falan değil." diye söylendi. Kahve bardağını yanına bırakıp ayağa kalktı. Bir iki adım attı. Aklını toparlayamıyordu.

'R.G.'ye gidip ne diyeceğim ki? Rezil olmaktan başka neye yarayacak? Tehdit altında yaşadığımız için bir güvenlik önlemi olarak özel tekneyle izole bir adaya geliyoruz, 137'nin neredeyse bütün kardeşleri burada toplanmış, çok ciddi bir olayla karşı karşıyayız ama ben ne yapıyorum, azgın ergenler gibi ilk gördüğüm alımlı kadınla kuytularda işi pişiriyorum. Yok, yok. Bana kızsalar da alay da etseler haklıdırlar.' diye düşündü.

Gabriel yine ayağa kalktı. Şimdi de ateş basmıştı. Odadan çıkarken sabah ayazından korunmak için üzerine geçirdiği ince kazağı hızla çıkardı ama bunun ona pek faydası olmadı. Kasıklarından başına doğru yükselen bir ateş dalgası tüm vücudunu sarmıştı. 'Olacak iş değil. Yaşadığım basit bir öpüşme. Kadını görür görmez vücudumun verdiği bu abartılı tepki de nedir? Odaklanamıyorum bile.' diye düşündü.

"Yürürsem açılırım." diyerek kameriyeden çıktı. Sonra aniden aklına İris'in dudakları gelince olduğu yerde çakıldı kaldı. Teninin kokusu ve bebeksi tavırlarının ardına gizlenmiş bakışlarındaki o vahşilik, içinde yanan ateşin daha da büyümesine neden oldu. Artık kulaklarına kadar alev almış bir hâlde yanıyordu.

Gabriel zayıflığı karşısında kendine çok öfkelenmişti. Büyük bir tepkiyle 'Nedir bu? Çocuk muyum ben? Kendimi kontrol edememek ne demek? Bu işi hemen şimdi bitiriyorum. Daha fazla rezilliğe müsaade etmeyeceğim.' diye düşündü.

İris hâlâ tuvaletteydi. Bir saniye kadar kararsız kaldı, ardından 'Nerede kaldı bu? Epey zaman da geçti.' diye düşündü ve kararını verdi.

Kameriyeden tuvalet istikametine doğru hızla yürümeye başladı. 'Hem İris ile konuşur bu saçmalığa son veririm hem de bu yanma hissinden kurtulmak için yüzüme soğuk bir su serperim.' diye düşündü.

Kısa mesafeyi katedip tuvaletin önüne geldiğinde sabahın körü olduğundan etrafta kimselerin olmadığını fark etti. 'Daha iyi, rahat rahat konuşurum.' diye düşündü.

Kadınlar tuvaletine doğru başını uzattı ve alçak bir sesle "İris." diye seslendi. Herhangi bir cevap alamayınca çağrısını tekrarladı. Yine sessizlikle karşılaşınca 'Nerede bu kadın? Ya duymuyor ya da tuvaletteyken bana cevap vermeye utandı.' diye düşündü. Ardından yüzünü yıkadıktan sonra tekrar denemeye karar verdi. Hızla erkekler tuvaletinin kapısını itip lavaboya doğru yöneldi ama hedefine yaklaşamadı bile. İris buram buram şehvet kokan bir sesle "Seni bekliyordum. Neden geç kaldın?" dedikten sonra bütün vücudunu ona yaslayıp dudaklarını boynuna yapıştırdı.

Gabriel gafil avlanmıştı. "İris dur. Ne yapıyorsun? Erkekler tuvaletindeyiz, görecekler." diye geveledi.

İris'in itirazları dinleyeceği yoktu. Bir eliyle Gabriel'in kıçını tutup hızla kendine doğru çekerken boynunu şiddetle öpmeye devam etti. Gabriel direnmeye çalışınca "Tuvaletlerde kamera sistemi yok ve bu saatte kimse buraya gelmez." diye konuştu.

Gabriel "Ama seninle konuşacaktım." diye tekrar itiraz etmeye çalıştı.

İris'in buna cevabı, herhangi bir erkeğin içinde bulunduğu tüm tartışmaları aniden sonlandıracak kadar güçlü bir eylem oldu. Bir sihirbazın el becerisiyle hızla Gabriel'in fermuarını indirip elini içeri soktu. Penisini bulduğunda Gabriel'in önce dizleri titredi. Kendine hâkim olmaya çalıştı ve boğuk bir sesle "Dur, yapmamalıyız." sözleri ile başlayan son itirazı tuvaletin soğuk fayanslarında yankılanıp sönümlendi gitti. İris onu eliyle lavabolara doğru itip duvara yasladı.

Ardından önüne eğilip fermuarından dışarı çıkardığı penisini ağzına aldı. Gabriel bir ateş topunun apış arasından çıkarak başına doğru yuvarlanarak gelmekte olduğunu hissetti. Direnecek gücü olmadığını kabullendiği anda istemsizce elini bir metronom hassasiyetiyle ileri geri salınmakta olan İris'in başının arkasına koydu. Bu beyaz bayrak İris için yeterliydi. Ağzını iyice bastırdı. Dudaklarını sıkıp emmeye başladı. Gabriel'in aklından belli belirsiz geçen 'Tanrım bu ne? Bunu nasıl yapabiliyor?' düşüncesini dehşetli bir titreme aldı götürdü. Gabriel o kadar şiddetli boşalmıştı ki kendine hâkim olamayıp derin derin inledi.

İris inlemeleri bitinceye kadar kendini geri çekmedi. En nihayetinde sakinleşmeye başladığında ayağa kalktı. Yüzünde muzip bir gülücükle "Hayatımda emdiğim en güzel şey zannedersem buydu." dedi. "Doğrusu bu kadar lezzetli olabileceğini tahmin edememiştim."

Gabriel şehvet ve hazzın uyuşturucu etkisinden henüz çıkıyordu. Aklı allak bullaktı. Bir şeyler söylemeye hazırlanıyordu ki İris parmaklarını dudaklarına götürüp "Sakın ağzını açma Gabriel. Konuşma zamanı geçti. Şimdi eylem zamanı!" dedi.

Gabriel kaybolmuş gözlerle "Eylem mi? Biz zaten şimdi..." demeye çalıştı ama İris arsızca sırıtırken "Sıra bende." dedi.

Gabriel şaşkınlıkla ona bakarken İris büyük bir rahatlıkla soyunmaya başladı. Pantolonunun ardından küçük donunu sıyırdığında "Önceki görüşmemizde bir kadın ile nasıl sevişileceği konusunu boşuna mı işledik? Bakalım dersini öğrenmiş misin?" dedi. Sesi sevecen bir aşıktan çok otoriter bir mürebbiyeyi andırıyordu.

Gabriel tam anlamıyla kaybolmuştu. Sempatik ve naif zannettiği kadının içinden bir dominatrix mı çıkmıştı? İşte doğanın pek çok bilinmezini başarıyla çözebilecek analitik beyni bunu anlamakta zorlanıyordu. "Ama daha yeni... biraz zaman..." diye gevelemeye çalıştı. Bu beyhude çaba İris'in onu şehvetle öpmeye başlamasıyla silinip gitti. İris dilini kullanmaya başladığında Gabriel yeniden canlandığını hissedip buna kendisi de şaşırdı. Pantolonu, donunu da yanına alarak çoktan ayaklarına kadar düşmüştü. Bunu fırsat bilip apış arasını oraya yapıştıran İris derin bir ıhlama sesiyle kıvrandı. Artık beklemeye tahammülü kalmadığı her hâlinden belli oluyordu. Ustanın eli tekrar penis ile buluştuğunda Gabriel'in ikinci sefer için hazır hâle gelmesi sadece on saniye sürecekti. O an geldiğinde İris lavaboların birinin üzerine doğru eğilip uzun bacaklarını iki yana doğru açtı. Eliyle

yönlendirerek Gabriel'i arkasına aldı. Şehvetten yanan bir sesle "Hadi Gabriel, kaç gündür bu anı hayal ediyorum, gir içime!" dedi. Gabriel emirlere itaat etmekten başka çaresi olmayan ruhsuz bir robot gibi söyleneni yaparken İris'in emir kipindeki sesi son kere duyuldu: "Sakın ben bitmeden tekrar boşalmaya kalkma!"

Sonuç olarak insanların yolu ikiye ayrılıyor: Huzur ve zevk diye didinip durmak istiyorsan, inan; hakikatin tutkunu olmak istiyorsan, sorgula!

Friedrich Nietzsche
Alman filozof, kültür eleştirmeni ve filolog
XX. yy.

Tamamlanma Öncesi

Sabahın çok erken saatlerinde Frer Marius, başına dikilmiş İris'in gözetiminde bir tomar kâğıdı imzalamakla meşguldü. Her imzayı attığında İris önündeki kâğıdı alıp bir sonrakinde imzalaması gereken yeri parmağıyla gösteriyordu. Muamele 10 dakikadır sürmekteydi ve tahmin edeceğiniz gibi Frer Marius çoktan sıkılmaya başlamıştı.

İris yumuşak bir sesle "Bitiyor efendim." dedi.

Marius homurdanırken "Daha yarısına yeni geldik İris. Yaşlıyım ama çocuk da değilim yahu." diye cevap verdi.

İris cevap vermeyip sadece gülümsedi.

Marius başını kaldırıp ona dikkatlice baktı. "Sen bugün başka bir güzel olmuşsun? Işıl ışıl parlıyorsun. Ne yaptın kendine? Bilmediğim bir şey mi oldu?" diye sordu.

İris sadece mahcup gülümsemeye devam etti. Marius zaten nazik adamdı. Kimsenin özel hayatına müdahale etmesi düşünülemezdi. İmzalarına geri döndü.

İris cevap vermediği için Marius'e nezaketsizlik yapmış olabileceğini düşündü. Bu nedenle sakince "Özür dilerim. Bir aydır yapmanız gerekenleri ertelediğiniz için birikti efendim." dedi.

İş imza meselesine gelince Marius'ün alttan almaya niyeti yoktu. "Yahu bir kaşe yaptıralım diye kaç kere söyledim."

Bu konuda İris'in de ondan aşağı kalır yanı yoktu. "Hukuki olarak 69 şirket, 21 dernek ve 4 vakfın ya yönetim kurulu başkanı ya da murahhas azasısınız efendim. Kaşe ile olmaz o işler, hukuki geçerliliği yok..."

Marius imzalamayı durdurdu. Başını kaldırıp tekrar İris'e baktı. İris yine gülümsedi. Kısa bir sessizlikten sonra Marius "O zaman bana bir ıstampa alın. Yarından tezi yok imza yerine parmak basacağım. Hukuken de geçerli olur." dedi.

O anda R.G. kapıda belirdi. "Büyük Sır Üstadı'nın bana ayıracak 10-15 dakikası varsa..."

Marius kurtuluşu bulmuştu: "Gel R.G., hemen gel." diye seslendi.

R.G. içeri girerken Marius önünde duran tomarı kucaklayıp İris'e uzattı. Duygusuz bir sesle "R.G. ile görüşmem bittikten sonra devam ederiz." dedi.

İris tomarı kucakladı ama odadan çıkmayıp iki adım geri çekilmekle yetindi.

R.G. Büyük Sır Üstadı'nın önündeki koltuğa yerleşirken Marius dönüp beklemekte olan İris'e baktı. Yumuşak bir sesle "R.G. ile görüşmem bittikten sonra devam ederiz." diye tekrar etti. İris çaresiz kapıya doğru yöneldi. R.G.'nin yanından geçerken belli belirsiz bir koku gelip kendini R.G.'nin burun deliklerine bıraktı.

R.G. başıyla takip ederek bir süre onun uzaklaşmasını seyretti. Marius de aynı şeyi yaptığından bir ara göz göze gelip mahcubiyetle birbirlerine gülümsediler.

R.G "Asistanınıza bugün bir hâller olmuş. Bir süpernova gibi parlıyor. Bir de çok enteresan bir koku sürmüş. Kesinlikle tanıdık bir koku ama şimdi hatırlayamadım." dedi.

Marius "Parlamakta olduğunu az önce ben de söyledim. Kokuyu alamıyorum çünkü bahar alerjileri iş başında." dedikten sonra "İşimiz bitince beni bırakmıyorsun ona göre. Bugün bir tane daha imza atamam. Yarın ıstampa gelinceye kadar kaçacağız." diye ilave edip küçük bir kahkaha attı.

R.G. şaşırdı. "Istampa mı? Neden ki efendim?"

Marius gururlu bir sesle "Artık imza yerine parmak basacağım." diye cevap verdi.

Aynı dertten mustarip olan R.G. yeni oturduğu yerden o kadar hızla ayağa fırladı ki Frer Marius korkup gayriihtiyari geriye doğru kaykıldı.

Ağzı kulaklarında olan R.G. nerdeyse bağırarak "Muhteşem! Mükemmel! fevkalade fikir. Bundan böyle ben de aynısını yapacağım. Büyük bir mucitsiniz sevgili Büyük Sır Üstadı'm." dedi.

Marius gülmeye başladı. Sonra aklına İris'in kısa süre içinde geri dönebileceği geldi. Aceleyle "Neden görüşmek istemiştin?" diye sordu.

R.G. kel kafasını bir iki kere sıvazladıktan sonra dramatik bir sesle "Uzaklarda bir yerlerde bir şeyler kök salıyor ve biz bunu fena şekilde ıskalıyoruz." dedi.

Marius merakla "Anlamadım. Nerelerde? Ne kök salıyor?" diye sordu.

R.G. "Bilmiyorum ama bu ıskaladığımız hissi bana o kadar yoğun ve derinden geliyor ki kapana kısılmış hissediyorum. Sanki 137'yi silip süpürecek büyüklükte bir tsunami çoktan yola çıktı ama biz hâlâ gelip vuracağı sahilde ateş yakmış bira içiyoruz." dedi.

Marius sıkkın bir tonda "Ne diyorsun R.G.?" diye sordu.

R.G. "Evet. Bunları sizinle tartışmak için geldim işte. Başka kime gidebilirdim ki?" dedi.

"İyi yapmışsın."

R.G. "Dinozorlara benziyoruz. Nasıl ki onlar da soylarını kurutan göktaşı üzerlerine gelirken bihaberdiler biz de aynı öyleyiz..." diye konuşurken Marius sözünü kesti.

"Dur yahu. Tarihimiz boyunca ne badireler atlattık biliyorsun. Hepimiz bu karaveletlerin saldırılarının altında yatan asıl nedenin belirsizliği nedeniyle çok gerginiz. Yine de bu kadar kötümser olmamalısın."

R.G. omuzlarını kaldırıp umutsuzca başını salladı. Bir süre sessizce beklediler.

Ardından Marius "Bu hissinin üzerinde sen epey düşünmüşsündür. Geçtiğin aşamaları anlatırsan belki birlikte bir yol bulabiliriz." diye konuştu.

R.G. bedbin bir tonda "Günlerdir düşünüyorum. Gece gündüz düşünüyorum. Ama bölük pörçük bilgileri bir sisteme oturtamıyorum. Mesela bu Unani maymunu ile yaptığım görüşmede canımı en çok sıkan

konu, 137'nin mahremi hakkında elinde olan o kadar detaylı bilgiydi. Hadi Alfred'i, Heretica'yı, Efendi'yi bilmesi normal diyelim. Peki Esliba'yı nereden biliyor? Bir de Gabriel'den bahsederken ona kazanova dedi. Hadi konklavda ayaküstü tanıştılar, peki geçmiş hayatı ile ilgili ince detayları nereden biliyor? Bu çok rahatsız edici." diye konuştu.

Marius sıkkın bir tonda "Bu çok rahatsız edici." diye tekrar etti.

R.G. onunkinden daha sıkkın bir sesle "Dahası var! Gobi'deki sorgu sırasında konuşulanların tamamını kayda almıştık. Tapeleri SESHAT'a not olarak yükletmiştim. O notlarımdan çok önemli bir cümleyi okuyorum." diyerek cep telefonunu çıkardı ve okumaya başladı: "... Sembolizme romantizm derecesinde takıntılı oldukları için de düğümün karşısına mutlaka daire şeklinde oturmuşlardır! Tıpkı konklavda Frer Jean'ın etrafında bir çember oluşturup onun lirik Latincesiyle Habemus Maximus Dominus Secretorum diye bağırdığı an gibi. Hepsi bu. Peki eylem? O sanki başkasının işiymiş gibi uzak dururlar....."

Marius oturduğu yerde diklendi. Derin bir iç çektikten sonra kaygılı bir sesle "Vay canına!" dedi. "Bunu daha önce nasıl atlamışız?" diye konuştu.

R.G. umutsuzca başını salladı. Bıkkınlık dolu bir sesle "Siz de fark ettiniz değil mi?" diye sordu.

Marius başını sallarken "Etmem mi? Jean'ın yönettiği bu çok eski ritüelde Unani uçarak çarptığı Deesis Mozaiği'nden düşüp kaldığı yerde baygın yatıyordu. Sonra da özel yeteneklerini ona refakat edecek olanlar üzerinde kullanamasın diye onu Moğolistan'a götürecek olan uçağa bininceye kadar ilaçla uyutmuşlardı. Üstelik bu ritüel hiçbir yerde bilgi olarak bulunmaz. Sadece bir avuç insan bilir. Unani'nin yaşananlara şahit olmadan ne yaptığımızı bilmesine de tahmin etmesine de imkân ve ihtimal yok." diye cevap verdi.

R.G. derin bir iç çekti. "Bu durumda..." derken Marius ondan önce davrandı: "İçimizde bir köstebek var!" dedi.

R.G. keyifsiz bir sesle "Var değil mi?" diye konuştu.

Marius başını evet manasında sağa sola salladı. Kesin bir tonda "Bütün saydıklarımızı ancak bir köstebek bilebilir. İç çemberimizde olması pek olası olmasa da kesinlikle bize yakın bir yerden bilgi sızıyor. Üstelik Unani bir kafesteyken kulağına kadar bilgi gidebiliyor. Hemen bir görev gücü oluşturalım. Bizimle yakın ilişkisi olanları tek tek

tarayalım. Şu anda seni resmî olarak görev gücünün başına atadım. Ama bu konu ikimiz arasında kalmalı. Kimseyi dahil etmiyorsun. Görev gücüne alacağın araştırmacı çocukları da kendine yakın olanlardan seç." diye cevap verdi.

R.G. "Merak etmeyin. Hemen çalışmaya başlayacağım. Beni rahatsız eden ikinci konu rahmetli Büyük Sır Üstadı'mız ile ilgili saptamaları. Konuşmamız sırasında onun bam teline basınca öfkeyle bana 137'nin iç çemberini oluşturan bizlerin ne kadar naif, hayalperest tipler olduğumuzu anlattı durdu. Ben de ona karşılık rahmetli Büyük Sır Üstadı da mı naifti diye sordum. O naif değil tanıdığım en inatçı adamdı diye cevap verdi." diye ilave etti.

Marius "E ne var bunda? İnatçıydı doğru. Niye rahatsız oldun?" diye sordu.

R.G. dudaklarını büktükten sonra "Aynen şöyle dediği için rahatsız oldum: *Ona da defalarca anlattım ama ısrarla anlamak istemedi*. Hatta son kelimeyi bitiremeden aniden durdu. Bence çok fazla konuşup açık vereceğinden korkup susması gerektiğini düşünmüştü." diye cevap verdi.

Marius meraklanmıştı: "Bunu nasıl bir konuşma bağlamında söyledi ki?"

R.G. duygusuz bir sesle "137'nin 2000 yıla yakın bir geçmişi, tarihte çok ender görünen bir sürekliliği, biriktirdiği kutsal hafızası, yavaş da olsa uygulamaya koyduğu kadim bilgileri, değişik ruhçu gruplarla ilişkileri, bilimsel altyapısı ve emsalsiz bir örgütlenmesi olduğunu ve onun bunun karşısına koyabileceği aynı değerde bir alternatifi mi var diye sorduğumda söyledi." diye açıkladı.

– Hımm...
– Yani rahmetli ile bu konuları konuşmuşlar ama onu ikna edememiş gibi anlaşılmıyor mu?
– Evet tamamen öyle anlaşılıyor.
– İşte ben asıl bunları sormaya gelmiştim. Bir, Unani ile rahmetli Büyük Sır Üstadı bunları ne zaman konuşmuş olabilirler? İki, rahmetli size hiç bu konulardan bahsetmiş miydi?
– Hayır hiç bahsetmedi. Bahsetse kesin hatırlardım. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bir süre ortak bir projede beraber çalıştılar. O dönemde konuşmuş olmalılar.

– Evet. Brezilya'daki Candido Godoi meselesi değil mi?

Marius gayrı ihtiyari sağına solunu kolaçan etti. Eliyle yavaş işareti yaptıktan sonra başını evet manasında salladı.

R.G. uyarıyı anlamıştı. Sesini alçaltarak "Bu durumda Unani'nin bizden farklı bir yolu var ve bu konuda rahmetliyi ikna etmeye çalışmış ama başaramamış diyebilir miyiz?" diye sordu.

Marius bir süre düşündü. Ardından kararsız bir tonda "Diyebiliriz, diyebiliriz de biliyorsun rahmetli herkesi gerekirse saatlerce dinler ve ardından bir tek kelime cevap vermeden kalkıp gidebilirdi." dedi.

R.G. kısa bir kahkaha attı. "Bilmem mi. Üstelik bu davranışı anlatılan fikri beğenip beğenmediği ya da herhangi bir yargıya varıp varmadığı anlamına gelmezdi. İçinde tartmadan, rüyasını görmeden herhangi bir konuda fikir beyan etmeyi zaman israfı sayardı."

Marius başını sallayıp "İşte bu nedenle her şey olabilir. Peki bu Unani'nin farklı yolu bireysel bir yol mudur? Bu Druidler biliyorsun, pek öyle grup işlerine gelen tipler değil." diye sordu.

R.G. kesin bir tonlamayla "Kesinlikle bireysel değil. Beni kendisine katılmaya davet ettiğinde *biz* dedi. Bir yapılanması var ama çapı nedir, gücü nedir kestirmek kolay değil." diye cevap verdi.

Marius "O zaman bize saldıran bu karaveletleri de onunla ilişkilendirmeye başlayabilir miyiz?" diye sordu.

R.G. omuzlarını kaldırdı. "Kesinlikle öyledir demek için yeterince veri yok ama artık bu olasılığı da değerlendirmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Bir süre sessizce oturdular. Ardından R.G. kendi kendine mırıldanır gibi oldu. Marius meraklandı.

– Ne oldu R.G.?
– Aklıma bir şey geldi. Unani ile olan görüşmede de bir an bu hisse kapılmıştım.
– Hangi hisse?
– Kafeste olanın Unani olmadığı hissine.
– Gerçekten mi?
– Evet. Sanki biz onu değil de o bizi kafese atmış gibi davranıyordu.
– Çok garip değil mi?
– Evet çok. Üstelik sanki beni bekliyor gibiydi. Hatta çağırmış ve gelmişim gibi...

– Aha! Bunu konklav öncesi Jean ile bana da yapmıştı. Staffa adasına gitmeden önce...
– Doğru, yapmıştı. Bu nedenle az önce beni özellikle bekliyordu sonucuna vardım.
– İlginç! Neden peki?
– Teklifini yapabilmek için. Bence 137'yi bölmeye çalışıyor!
– Öyleyse konklavda yapamadığını yapmaya çalışıyor.
– Teklifi yapmak için Sukbaator'un uzaklaşmasını bekledi. Ondan çekiniyordu. Ama Kam Kul konusunda çok rahattı. Konuştuklarımızı anlamıyor olması nedeniyle herhâlde.
– Bu durumda iç çemberimizdeki herkes tehlike altında demektir. Heretica, Gabriel, Efendi, Jean hatta Sofia bile.
– Bizi şüphelendiğim kadar iyi tanıyorlarsa özellikle siz ve Sofia büyük tehlikedesiniz demektir. Bizi bölmek için ulaşabilecekleri herkese saldırmaları mümkün.

Epey bir süre konuştuklarını düşünmek için sessiz kaldılar. Ardından R.G. konuştu: "Aslında bu kadar tedirgin değildim ama Jean kardeşin I Ching seansından sonra zıvanadan çıktım."

Marius şaşkınlığı açıkça anlaşılan bir sesle "I Ching seansı mı? Ne zaman, nerede?" diye sordu.

Şaşırma sırası R.G.'ye gelmişti. "Haberiniz yok mu? Kameriyede Jean kardeş Gabriel kardeşe I Ching dersi verdi."

Marius "Onu biliyorum yahu. Zaten ben görevlendirmiştim. Seans yapıldığından haberim yoktu." dedi.

– Evet, Jean kardeş bir örnek üzerinden anlatmak istediği için önce kendi kendine Gua oluşturdu, ardından İris'e tam bir I Ching seansı yaptı.
– Yok artık! İris de bunu kabul etti öyle mi?
– Başta direndi ama ben ikna ettim!

Marius kısa bir sessizlikten sonra kuruca "Sonuçlar?" diye sordu.

R.G. "Jean kardeşin çektiği şimdiki Gua Ge, gelecekteki Gua Tong Ren." diye cevap verdi.

Marius kaşlarını kaldırdı. Sakin bir sesle "İhtilal ya da eskiyi ortadan kaldırmak durumundan sosyal yakınlık ya da dostluğa doğru giden bir vaziyet öyle mi? Desene I Ching durumdan vazife çıkarmış." demeye kalmadan R.G. gülmeye başladı.

"Ben de aynı tespiti yapmıştım."

Marius gülümserken "İris?" diye sordu.

R.G. "Onda da Dui'den Wei Ji'ye gidiyor." diye cevap verdi.

Marius bir iki saniye düşündükten sonra "İlginç hem de çok ilginç. Dui her şeyden önce bir uyarı Gua'sıdır. Manevi boşluğun sizi süfli, değersiz, hatta şeytani zevklere düşürmemesi gerektiği konusunda uyarı. Wei Ji ise Jean'ın en sevdiği Gua'dır çünkü somut ve kesin öneriler getirir. Temel önerisi de *düzensizliğin içindeki düzeni ara çünkü eksik olan birleştirici bir güçtür* demektedir." dedi.

R.G. sırıtırken "Jean da birebir bunları söyledi efendim." diye ilave etti.

Marius yorumsuz bir tonda "Bu sonuçların seni niye rahatsız ettiğini şimdi anladım. Bir kırılmanın eşiğinde olduğumuzu gösteriyorlar ondan. Yeni bir gerçekliğe geçişin bütün emareleri var. Eksik olanı bulmaya gidiyoruz desene..." dedi.

Epey bir süre sessizce düşündüler, ardından Marius paniklemiş bir sesle "Kalk R.G. kardeş, kalk hemen. Kaçalım buradan. İris her an geri gelebilir." dedi.

R.G. Marius'ün o koca gövdesiyle bu kadar hızlı ayağa kalkıp aynı hızla kapıya yönelmesine inanamaz gözlerle bakakaldığından arkada kalınca Marius geriye şöyle bir bakıp "Koş R.G. acele et!" diye seslendi.

R.G. "Ama daha diyeceklerim vardı..." diye gevelemeye çalışırken Marius'e yetişip koluna girdi.

Marius sağını solunu kolaçan ederken fısıltı hâlinde bir sesle "Ne diyeceksen biz kaçarken söyle. Ölüm kalım meselesi, yakalanamayız." dedi.

R.G. kıkırdamaya başlarken Marius'ü taklit eden bir sesle "Aslında çok da önemi var mı yok mu bilemiyorum ama bu Unani bir de İskender'e takmış gibi geldi bana. Bütün örneklerini Gordion Düğümü metaforunu kullanarak veriyor." dedi.

Marius hızla yürümeye çabalarken "Bildiğimiz İskender mi?" diye sordu.

R.G. sırıttı. "Evet Büyük İskender." dedi. "Gordion düğümünü çözmek konusunda çok başarılıymış da hocası Aristoteles'miş de..."

İyi ve kötü ağacın büyüyüşünde birleşir. Hayat ve sevgi, kendi tanrısallıkları içinde birbirine karşı koyar.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
Septem Sermones ad Mortuos – Ölülere Yedi Vaaz
XX. yy.

Ulu Birleştirici

"Hoş geldiniz pederim. Sizi o kadar çok özledim ki..."

Kali tanıdığınız Kali'nin gölgesi bile değildi. Gülümsüyordu. Hatta ağzı kulaklarındaydı demek daha doğru olur. Gözleri buğulanmış, sesi yumuşacıktı. Ağzından dökülen kelimelerin üzeri yoğun bir şefkat bulutuyla kaplanmıştı. Sıcacık ve yoğun bir duygu her sözcükte, her vurguda açıkça kendini gösteriyordu.

Coibhi Unani gülümsedi. Sol elinde tuttuğu bracanı yanında duran Kelenn'e uzatıp kollarını açtı ve "Benim dahi kızım, nasılsın?" diye sordu.

Koskoca İshvara Kali sanki büyük bir metamorfoz geçirmiş ve şefkatli bir kız çocuğuna dönüşmüştü. Hızla babasına doğru ilerleyip kendini kollarına bıraktı. Bir süre sessizce birbirlerine sarılmış hâlde kaldılar. Ardından Unani "Kelenn söyle bize içecek bir şeyler getirsinler. Bizi de biraz baş başa bırakın. Kızımla hasret gidereceğim." dedi.

Kelenn yaşadıkları adanın en korkulan mekânından hızla çıktı. Burası Kali'nin hem kütüphanesi hem yatak hem de çalışma odasıydı. Korkunun nedeni ise boşuna değildi. Bu odaya çağırılmış sayısız karaveledin bir daha yatakhanelerine dönmediği artık herkesin malumuydu.

Unani Kali'ye küçük koltuğu gösterdi. Kali oraya yerleşirken o da yanına çömelerek bağdaş kurdu. Bir süre birbirlerine baktılar ardından Kali "Pederim bana söylemek istediğiniz önemli konu nedir?" diye sordu.

Unani çok içten gülümsedi. "Özel çocuk, hısss, dahi çocuk, güzel çocuk! Seni ilk gördüğüm anda bile bu özelliğini biliyordum. Henüz elim kadardın. Nasıl da anlıyorsun beni." diye cevap verdi.

Kali elini uzatıp babasına dokundu. Şefkatli bir sesle "Sizi tanıyorum ondan sevgili pederim. Kelenn'i odadan gönderdiğinize göre çok önemli olmalı." dedi.

Unani düşünceliydi. Düşünürken yüzü öyle bir ifade alıyordu ki... Özellikle gözleri. Üzerinden bir nevi hayalet ışınlar yayılıyormuş izlenimi uyandırıyordu. Önemli kararlar arifesinde hep öyle olurdu zaten. Kısa bir süre sustuktan sonra duygusuz bir sesle "On yıllardır üzerinde çalıştığımız planın kontrolünü elimizden kaçırmak üzere olduğumuzu hissediyorum. Rüyalarımın ve özellikle vizyonlarımın dokusu değişti..." dedi.

Kali başını salladı. Ciddi bir sesle "Aynı fikirdeyim. Desti'nin getirdiği son haberler size de ulaştı mı? Yoldaydınız..." diye sordu.

Unani evet manasında başını salladı. "Onu hemen geri yollamışsın."

Kali sıkkın bir tonda "Evet. Çok zor bir karar oldu pederim. Ama birlikte belirlediğiniz ana stratejiye uygun olarak davranmak zorundaydım. Kaybedecek bir dakikamız bile yoktu." dedi.

Unani elini kızının dizine koydu. "Desti'yi bizzat eğittiğin için ona bağlılığını biliyorum. Senin için çok zor bir karar olduğu da ortada ama doğruyu yapmışsın. O güçlüdür. Geri dönecektir."

Kali'nin yüzünden bir kara bulut geçti. Üzgün olduğu çok açık bir sesle "Umarım dediğiniz gibi olur pederim." diye cevap verdi.

Unani başını salladı ama cevap vermedi. Uzun bir sessizlik oldu.

Sonunda Kali konuştu: "Anokhi işinde çok büyük hatalar yaptım pederim. Sizi neredeyse öldürecek olan o küçük iblisi kaçıramadık üstüne üstlük uyuyan yılanı uyandırmış olduk. Azı dişindeki siyanür ile intihar eden bir velet... Off... Bizden bihaber düşmana o kadar çok bilgi verdik ki pederim... çok üzgünüm... çok mahcubum..."

Unani yine başını salladı ama cevap vermedi.

Kali ise hayatının tek anlamı ve değeri olan adama içindekileri dökmek zorundaydı. Mahcubiyetle "Bir de gereksiz bir duygusallıkla intihar ederken benim isimlerimi zikretmesi... Bunu işittiğimde ben de intihar etmek istedim... Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali diye bağırmak da ne demek..." derken Unani elini kaldırıp onu susturdu.

Çok ciddi bir sesle "Bir daha böyle konuştuğunu duymayacağım. Sen benim kızımsın. Birlikte neler yaşadık, neler atlattık, neler başardık. Tolistobogii-Gordion sensiz kurulabilir miydi? Ya eğittiğin binlerce karavelet? Hem ben Kam Kul'un yanında tutsakken sen burada tek başına neler başardın unuttun mu? Sen bu toplumun temel menhirlerinden birisin. Dev bir dolmensin! Küçük başarısızlıklar olacak. Hepsini kazanamayız. Bir savaş, komutanın kafasında kaybedilmediği müddetçe devam eder. Önemli olan nihai karşılaşma günü hazır olmamız ve o meydan muharebesini kaybetmememiz." diye konuştu.

Kali tasvibini talep ettiği tek insanın bu güven veren konuşması karşısında biraz ferahlamıştı. Zaten çocukluğundan beri en kötü hissettiği anlarda bile babasının küçük bir cümlesi ile kendini toparlayıverirdi.

Unani devam etti: "Hiçbir şey kaybedilmiş değil. Gerçeğe ermelerine daha çok uzun süre var. Onlar fikir yürütüp doğruyu bulmaya çabalasın dursunlar, beni hâlâ Kam Kul'un gözetiminde tutsak zannetsinler. Biz onların attığı en ufak adımı bile önceden haber alabiliyoruz. Onlardan sayıca katbekat fazlayız. Emekli öğretmenler kulübü karşısına dikilmiş genç ve dinamik bir toplumuz. Üstüne üstlük çok daha güçlü kurumlarımız ve gücünü doğadan alan kanunlarımız var. Uygulamaya çalıştıkları ve binlerce yıldır başarısız olduğu aşikâr eski püskü yöntemlerin alternatifi dev gibi Unani Denge Yasası'nı yarattık. Uzun vadede bizimle baş edemezler. Yeter ki büyük hatalar yapmayalım."

Kali iyice rahatlamış görünüyordu. Yine de sıkkın bir sesle "Ama Çağ Dönümü yüzünden uzun vade diye bir kavramın anlamı bile kalmadı değil mi pederim?" demeden edemedi.

Unani duygusuz bir sesle "Çok doğrusun kızım. Beni sıkan da bu zaten. Artık düğümü çözmeye vaktimizin kalmadığını kabullenmeliyiz. İşleri usulca halletmek için son bir deneme daha yapacağız. Orada da istediğimiz sonucu alamazsak çaresiz Büyük İskender'in Gordion'da

yaptığını yapmak zorunda kalacağız. Senin de önerin bu yöndeydi zaten." diye cevap verdi.

Kali evet manasında başını salladı ama bu fikri kendisi önerse bile endişeli olduğu her hâlinden belliydi. Unani tabi ki bunu fark etmeyecek adam değildi. Yumuşak bir sesle "Seni tedirgin eden nedir kızım?" diye sordu.

Kali dudaklarını büzdü, omuzlarını çaresizlik belirtisi olarak kaldırıp indirdi. Ardından duygusuz bir sesle şöyle dedi:

"İskender'in düğümü çözmek yerine kesmesi yüzünden başına gelen lanet bizim de başımıza gelir mi diye tedirginim."

Onu sevmiyorum, ondan korkuyorum. Dizlerim titriyor. Bir ses şöyle der: Orada onun ilahi gücünü kabul ediyorsun. Salome'yi sevmeli miyim? Seni nasıl sevebilirim? Bu soruya nasıl geldim? Tek bir şey görüyorum, sen Salome'sin, bir kaplansın, ellerin kutsal olanın kanıyla lekeli. Seni nasıl sevebilirim?

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
Kara Kitaplar
XX. yy.

Bir Yüzleşme

Gece küçük adanın üzerine bütün ağırlığıyla çökmüştü. Gabriel'in ruhuna ise çoktan çökmüştü. Kesik bir kol kadar yalnızdı. Zayıflığı, acizliği, teslimiyeti, vicdan azabı... Gölgesi sinsice saklandığı karanlık bodrumundan çıkmış ruhunu, bedenini, aklını kirli bir siyaha boyayıp duruyordu. Siyah üstü siyaha! Kendinden tiksiniyordu. Aynaya bile bakamadığını yeni fark etmişti. Sofia'ya ise hiç bakamıyordu. Kendini zorlayarak yanında yarı çıplak yatmakta olan vücuda baktı. Sofia derin uykudaydı. Kendisinin olması gerektiği yerde ise bir yastık vardı. Sofia ona sarılmıştı. Uykusunda gülümsüyordu. Muhteşem rüyalar görüyor olmalıydı. O kadar saf bir güzelliği vardı ki... Hayatı boyunca gerçekten arzuladığı, sevdiği, kendini içinde kaybetmek istediği tek kadındı. O zaman neden, neden, neden?

Saatine baktı. Artık neredeyse sabah olacaktı. Gabriel tam o anda zihninde onu durduran son barajı yıktı. Sofia'yı kaybetme riski dahil başına gelecek her şeye razıydı. Yeter ki bu anlamsız durum artık son bulsundu. Sevdiği kadına hissettirmeden yattığı yerden usulca kalkıp hızla giyindi ve odadan çıktı. Bir dakika sonra İris'in kapısının önündeydi. Kapıyı çalmadı bile. Adada kimse kapısını kilitlemediğinden elini hemen kapı koluna attı. Destursuz içeri daldığında odanın ışıkları

yanmıyordu ama İris nedense uyumamıştı. Gabriel'in gözleri karanlığa biraz alışınca İris'in yerde bağdaş kurmuş hâlde bir nevi meditasyon yaptığını zannetti. Ama yanılıyordu. İris apış arasına menhiri andıran devasa bir yastık sıkıştırmıştı ve çırılçıplaktı. Bu nasıl bir yastıktı? Şekli neden iki yanından bastırılmış dev bir yumurtaya benziyordu? Yoksa bir nevi ritüel mi yapıyordu? Hedefine kilitlenen Gabriel bu garip durumu önemsememeyi seçti. Bir adım attı ve beklemeye başladı.

Gözleri kapalı olduğundan İris Gabriel'in girdiğini görmemişti ama kapı açılma sesini işitince gözlerini açtı. Şeytani bir gülümseme yüzüne yayıldı.

"Canım hoş geldin. Ben de senin için bir ritüel yapıyordum." diyerek ayağa kalktı.

Gabriel önünde duran vücuda baktı. İris kollarını yana doğru açmış ve hafifçe bir sağa bir sola dönüyordu. Üç saniye sonra Gabriel ona doğru adım attı. İris sarılmak için kollarını uzattı ama hayal kırıklığına uğrayacaktı.

Gabriel onu eliyle hızla itti. İris dengesini kaybedip arkasında duran yatağa düştü. "Ne, ne yapıyorsun?" diye geveledi.

Gabriel kararlı bir sesle "Hemen giyin. Konuşacağız." dedi ve ışıkları açtı.

İris durumun vahametini hemen kavradı. Zorlamasının ona faydadan çok zarar getireceğini anlamıştı. Sessizce söyleneni yaptı ve yatağın üzerine oturdu. Gabriel'in konuşmasını beklerken takınabileceği en masum yüz ifadesini takındı. Yumuşacık bir sesle "Belli ki sen bir şeye kızmışsın. Dur sana bir kadeh şarap koyayım da biraz rahatla." diyerek kalkmaya yeltendi ama Gabriel elini kaldırıp onu durdurdu.

Sert ve kesin kararlı bir sesle "Hiç gerek yok çünkü aramızda olanlar hayatımda yaptığım en büyük hataydı. Kendimde değildim ve neden yaptığımı da bilmiyorum. Bir gün çözerim elbet. Şimdi son bir kere söylüyorum: Bu iş bitti. Bir daha olmayacak. Beni ve yaşananları unut. Yolumuza gidelim." dedi.

İris inanılmaz derecede rahattı. Hesap soran bir sesle "Neden? Sofia için mi terk ediyorsun beni?" diye sordu.

Gabriel bu rahatlığa şaştı kaldı. Kızgınlıkla "Ne terk etmesi? Ne diyorsun İris? Alt tarafı bir kere anlamsız ve duygusuz seks yaptık." diye cevap verdi.

İris sinirli bir sesle "Senin için öyle olabilir! Kendinden başkasını düşünmeyen bencil kadının biri için beni terk ediyorsun demek. Anladım, çok iyi anladım." dedi

Gabriel çok öfkelendi ama kendini kontrol etmesini bildi: "Saçmalamayı kes. Kimmiş bencil olan? Sofia mı?"

İris hiç alttan almadan "O tabi. Hayatını adadığın, gençliğini uğruna harcadığın, çaba üzerine çaba, acı üzerine acı çektiğin bilim sevdandan onun yüzünden vaz geçmedin mi? En genç üyesi olduğun üniversitenin kadrosundan ve büyük prestijli uluslararası araştırmanın yöneticiliğinden onun yüzünden istifa etmedin mi?" diye cevap verdi.

Gabriel sarsıldı. İris şüphesiz ruhunun derinlerinde saklanmış bir yaraya dokunmuştu. Bir süre cevap veremeden düşündü ama ardından kendini hızla toparladı. Çok sert ve kendinden emin bir tonda "Haddini bil. Sana ne ya? Sa-na-ne? Beni zıvanadan çıkarma..." diye konuştu.

İris büyük bir pişkinlikle sırıttı. "Çıkarsan ne olur Gabriel? Beni Sofia'ya mı şikâyet edersin? Ya da daha iyisi, Marius'e mi? Ne diyeceksin onlara? İrisi tuvalette büyük bir şehvetle arkadan becerdim sonra da kirli bir mendil gibi çöpe attım mı diyeceksin?"

Gabriel o anda cehennemden kaçtıktan sonra ilk iş karşısına dikilmiş bir iblis gördüğünü zannetti. İçi ürperdi. Küçümseyen bir sesle "Şimdi de beni tehdit mi ediyorsun?" diye sordu.

İris büyük bir rahatlıkla "Etsem ne olur? Beni sille tokat döver misin yoksa? Beni döve döve becerdiğini birkaç kere hayal etmiştim zaten. Ne olmuş?" dedi.

Bu kadarı Gabriel için çok fazlaydı. Baş edemeyeceğini anladığı anda "Ne dediysem o." diyerek dönüp kapıya doğru yöneldi.

Kapıyı arkasından kapamadan önce içeriden gelen İris'in emir kipindeki sesini işitti: "Sakın kendini kandırma! Sen benimsin. O kadar! Sabah erkenden buraya bekliyorum. Sakın geç kalma."

Anima aynı zamanda onun özelliklerini sembolize eden hayvanlarla da yakınlık göstermektedir. Böylece yılan, kaplan veya kuş olarak görünebilir.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
XX. yy.

Her yaratıcı hareket, öncesinde bir yıkımla başlar.

Pablo Picasso
İspanyol ressam ve heykeltıraş

Gölge Karga

Desti yorucu yolculuğunun son hedefi olan Kutsal Hafıza Adası'na ulaştığında güneş ufukta bir yarım daire şekilde kendini göstermeye henüz başlamıştı. Şu ana kadar neredeyse hiç mola vermeden uçmuştu. Fransa'nın batısının en ucunda yer alan Atlantik Okyanusu ile çevrelenmiş küçük adadan yola çıkmadan önce bolca yediği mısır ve buğdayın sağladığı enerjiden artık eser kalmamıştı. 1400 km boyunca saniyeleri vuran bir sarkaç hassasiyetiyle hiç sekmeden inip çıkan kanatları ona saatte 100 kilometreye varan bir sürat sağlamıştı ama şimdi neredeyse bütün gücü tükenmek üzereydi. Neyse ki artık bir ağaç dalına tünerek dinlenebileceği evine varmış sayılırdı. Birazdan avuç avuç ödül maması alacağını çok iyi biliyordu. Adanın üzerinde son bir tur attı. Aşağıda, yana doğru büyümeyi tercih etmiş cüce sayılabilecek zeytin ağacını gördü. Bir büyük çalıyı andıran bu ağaç, içine saklanarak her zaman sahibesini beklediği yerdi. Kanat çırpmayı bıraktı. Büyük daireler çizerek aşağı doğru usulca süzülürken daireler yavaş yavaş küçüldü ve kısa bir süre sonra artık yuvası sayılabilecek dala konmuştu.

Bulunduğu yerin güvenli olduğunu defalarca test ettiğinden hemen tünedi ve iki gözü kapalı[94] derin bir uykuya çekildi.

Gölge, kargagiller ailesinin istisnai bir ferdi olduğundan her daim tetikteydi. Ama bu aralar bu özelliğinin biraz aşırıya kaçtığını söylemek yanlış olmazdı. Bunun nedenlerinden biri hiç şüphesiz küçük adanın uzun zamandır sabit olan nüfusunun kısa bir süre önce 3 katına çıkmış olması, diğeriyse yavrularının henüz kendi başlarının çaresine bakamayacak kadar küçük olmasıydı. Gününün çoğunu, uzun zamandır liderleri olduğu klanındaki diğer kargalarla birlikte yuvaya yakın yerlerde geçiriyordu. Bir gözü yavrularının yaşadığı ağacın altındaki alanı sürekli taramakla meşguldü. Sadece her şafak vaktinde ve gün batımında Şef Julius ile buluşmak ve onun getirdiği etleri yavrularına taşımak için yuvadan kısa süreliğine ayrılıyordu.

Bu sabah da Julius'un onu çağırmasını beklerken pür dikkat kesilmişti. O esnada bir güvercinin süzülerek binalara en yakın duran cüce zeytin ağacına konduğunu gördü. Daha önce de gelip gittiğini görmüş ama nedense bu sefer meraklanmıştı. Daha iyi görebilmek için gözünü hizalayarak başını eğdi. Bu güvercin arada bir bu adaya neden geliyordu? Burada yaşamadığı kesindi. Adada bol yiyecek de bulamazdı. En son yıllar önce tüm kargaların katılımıyla gerçekleştirdikleri bir saldırıda adada yaşayan tüm kuş türlerini kovalamışlardı. O zaman bu güvercin çiftleşmek için de buraya geliyor olamazdı.

Gölge kafasını hızla salladı ve kısa bir gaklama sesi çıkardı. İki genç karga hemen gelip yanına kondu. Bir süre Desti'yi dikkatle izlediler. Tüyü bile kıpırdamadan uyuduğu kesindi. Gölge, zararsız gibi görünse de yavrularına bu kadar yakın bir ağaca tünemiş bir kuşun varlığını kabul etmeli miydi? Sonra kuş ruhunun derinlerinden yükselen bir sezgi onu sarstı. Bu güvercine ada sakinlerinden birinin sürekli olarak yem verdiğini hatırladı. Diğer ada sakinlerinin aksine bir türlü ısınamadığı ve karga atalarının ruhundan ona miras kalmış bir önsezi

94 Bazı kuşlar "bir gözü açık" uyuma yeteneği geliştirmiştir. Çoğu kuşun gözleri (insan gözünün aksine) beynin sadece bir tarafına bilgi gönderir. Doğanın en muhteşem icatlarından biri olan "tek yarım küresel yavaş dalga uykusu" (uni-hemispheric slow-wave sleep) (TYYDU), kuşların beyninin bir yarımküresi uyanık ve alarmdayken diğer yarımküresinin derin bir uykuya dalmasını sağlar. Kuşlar, tüneklerinin güvenlik derecesine göre TYYDU'yu devreye alıp devreden çıkarabilir. Bazı kuşların uçarken dahi TYYDU'yu kullanarak uyuyabildiği düşünülmektedir.

ile her gördüğünde tedirgin olduğu bir kadın. Tekrar ama bu sefer kızgınlıkla gakladı. Başını sadece kargaların anlayacağı bir talimat vermek için bir iki kere salladı. Sezgisi ile yemek için rekabet etme içgüdüsü birleştiğinde karar vermesi bir saniye dahi sürmedi.

Desti hayal meyal bir gaklama sesi işitse de hemen tepki veremeyecek kadar yorgundu. Gerçi yorgun olmasa ya da bir gözü açık uyusa da dev bir karganın acımasız saldırısından kaçıp kurtulma imkânı olup olmadığı tartışılırdı. Gölge havalandı ve biraz yükseldikten sonra tam süratle pikeye geçti. İlk darbeyi gagasıyla Desti'nin ufacık kafasının tepesine vurdu. Arkasından gelen iki genç karga hemen yere düşen Desti'nin üzerine çullandılar. Desti ilk darbeden sonrasını hissetmedi bile. Toprak zemine düşmeden önce zaten ölmüştü.

Gölge gagasıyla Desti'nin cansız bedenini bir iki kere ittirdi. Öldüğüne emin olduktan sonra uzun bir gaklama sesiyle zaferini ilan etti. Yuvaya dönmeye hazırlanırken cansız bedenin ayaklarına bağlanmış metal halkaların parlaklığı dikkatini çekti. Bunlar da neydi? Daha önce hiçbir kuşun ayaklarının böyle parladığına tanık olmamıştı. Gagasıyla halkanın birini tutup kendine çekti ama yerinden sökemedi. Diğer halkaya da aynısını yapmayı denedi ama onda da başarılı olamadı.

Ölü bedenin etrafında ne yapacağına karar vermek için dönüp dururken onu çağıran çok iyi tanıdığı bir ses işitti: "Gölgeee! Günaydın Gölge? Neredesin? Gel bak ne vereceğim."

Katernite[95] evrensel bir arketip olarak bir yargının neredeyse tüm mantıksal temellerini oluşturur. Bir kişinin, bütünlüğü olan bir yargıya varabilmesi için bu dörtlüye ihtiyacı vardır. Bu, tamlığın arketipidir. Bu nedenle psikolojik uyumun da dört açısı vardır. Uyum sağlayabilmemiz için bir şeyin orada olduğunu onaylayacak bir işleve (duyumsama), ne olduğunu saptamak için ikinci bir işleve (düşünme), kabul edip etmeyeceğimizi belirten üçüncü bir işleve (hissetme) ve nereden gelip nereye gittiğini gösteren dördüncü bir işleve (sezgi) gereksinimimiz vardır. Baskın bütünlük fikrinizin üçlü mü yoksa dörtlü mü olduğu muazzam bir pratik fark yaratır.

Carl Gustav Jung
Analitik Psikoloji'nin kurucu babası
XX. yy.

Dörtlülük

Güneşin ufukta yarım daire şeklinde kendini göstermeye başladığı anlarda Kutsal Hafıza Adası'nın 3 odasında 3 özel ruh -eş zamanlı olarak- ileriki yıllarda bir mitosa dönüşecek kendi hikâyelerini dokumakla meşguldü.

I
GABRIEL[96]

Gabriel'in az önce yaşadıklarından sonra uyuması tabi ki mümkün değildi ama büyük ölçüde rahatlamıştı. Yine de içinde bir yerlerde hâlâ yanmakta olan bir kor vardı. Büyük bir pişmanlığın sürekli besleyerek canlı tuttuğu, sevdiği kadının onun yüzünden canının yanacağı endişesi

---

95 Dörtlülük ya da Quaternité (Fr.) Katernite okunur. Analitik Psikoloji'de evrensel bir arketiptir. Bu bölümü okumadan önce özellikle -Meraklısı İçin Notlar- bölümündeki detaylı açıklamaları okumanızı öneririz →MNB (Dörtlülük)

96 Dışadönük Düşünen Tip: Belirlenmiş kurallara göre yaşama eğilimindedirler. Zihinsel eylemleri akılcıdır. Düşünme-Fikir-Logos odaklıdırlar. Artı ve eksileri dikkate alarak süreklilik gösteren adil yargılarla mantıki kararlar alırlar. Duygularını bastırarak objektif ve tarafsız analizlerle sonuca varırlar. Analitiktirler. Bazen dogmatik olabilirler.

onu ağır ağır yakıyordu. Sofia'nın yanında uzanırken analitik beyni de bir iki saat öncesine oranla çok daha iyi işlemeye başlamıştı.

Elini yanında yüzüstü uyumakta olan sevdiği kadının beline koydu. Sofia hafifçe kıpırdadı. Gabriel 'Sabah ilk iş R.G.'yi görüp olanları anlatsam iyi olacak. Müdahale ederse belki de bu iş Sofia'ya ulaşmadan bir şekilde kapanır. Zaten İris de çok tuhaf davranıyordu. Beni tehdit etmesi de olacak iş değil. Yapar mı yapar. Tedbirli olayım. En azından iç çemberimizin güçlü üyelerinden birinin bu konudan haberdar olması da çok doğru olur.' diye düşündü.

Uyuyamayacağını bilmesine rağmen gözlerini kapadı. Bazen kuantum problemlerini çözmek için yaptığı hayali deneyleri de gözü kapalı yapmayı tercih ederdi.

Mukayeseli düşünmeye başladı: 'Bu nasıl bir kadın? Anlaşılır iş değil. Daha önce tanıdığım onlarca kadın var. Hiçbirine benzemiyor. Bir tarafı insafsızca dişi, şehvetli ve duygusal, diğer tarafı bildiğin mağara insanı. Şimdi bunu Heretica kardeş görse animus deyip dururdu.'

Kendi kendine gülümsedi. 'Bu halde bile şaka yapmadan duramıyorum. Kesinlikle ruh hastasıyım ben. Ama İris benden de hasta. Garip, gerçekten garip biri. Bak şimdi hatırladım. Daha adaya geldiğim an elimi sıkarken bırakmadı. Ben neredeyse zorla geri çektim. Yani beni ilk gördüğü anda ayartmaya karar verdi ve hemen harekete geçti öyle mi? Olabilir mi? Çok tuhaf. Bir kadın böyle davranmaz ya. Yani belki bir iki gün sonra bir şekilde ilgisini hissettirir ama bu kadar ani ve aleni olması... yok bir tuhaflık olduğu kesin.'

Bir süre sakince yanında yatan kadını izledi. İçi umutla doldu. Bu musibeti de atlatırsa önlerinde uzun ve besleyici bir hayat onları bekliyordu. Bunu sağlamak için elinden geleni yapmalıydı. Uzun süredir uzak kaldığı kuantum çalışmaları aklına geldi. Mikrokozmosun karmaşık labirentlerinde dolaşırken yolunu kaybedip yenisini aradığı o geceleri özlemiyor değildi. İşte şimdi aynı metotları kullanarak çözebileceği bir problem ile karşı karşıyaydı. Bu tatsız durumu da illiyet rabıtası kurabileceği bir kuantum problemi olarak ele almalıydı.

Düşünmeye başladı.

'İlk buluşmamızda bana kahve getirmişti ve sade içtiğimi de biliyordu. Peki bu nasıl olabilir? Beni bir gün önce tanımış, hiç konuşmamışız. Ee benden değilse kimden öğrenebilir ki? Hem nasıl

öğrenir? Kime nasıl soracak? Tuhaf kaçmaz mıydı? Yoksa ben adaya gelmeden önce beni araştırmış mıydı? Ah tabi ya kadın Büyük Sır Üstadı'nın asistanı. Alamayacağı bilgi mi var? Yine de bu çok garip bir durum.'

Gabriel kısa bir süre nasıl devam etmesi gerektiğini düşündü ve ardından kararını verdi: 'Kuantum matematiğinde yaptıklarımızı yapalım ve bakalım başka tekrarlanan otomatik davranış kalıpları var mı? Hımm, kaç kere görüştük? Evet, her görüşmemizde bana hiç aksatmadan kahve getirdi. Ee ne olmuş? Kahve sevdiğimi biliyordu.'

Gabriel yüzünü buruşturdu. Kendine kızmıştı. 'İşkillenecek konu yaratmaya çalışıyorum. Hatta delil üretiyorum bile denebilir. Kadın beni ağına düşürmüş. Ne yapalım? Aşmam lazım bunu. Duygularımı kontrol etmem şart. Objektif kalmazsam kendimi daha kötü bir pozisyona sokarım.' diye düşündü.

İstemsizce yüksek sesle "Mantıklı olmaya çalışma! Farklı düşün, farklı." diye söylendi.

Sofia uykusundayken bir şeyler mırıldanarak cevap verdi. Gabriel fısıltı hâlinde "Uyu bir tanem daha erken." dedi.

O anda akına düşen bir düşüncenin peşinden gitti. 'Tamam her buluşmamızda bana içecek bir şeyler getirmesinin bir anlamı olmayabilir ama neden her içtiğim kahveden sonra bana ateşler basıyordu? Bak bu objektif bir bulgu işte. Hadi diyelim ki İris'in aleni ve neredeyse edepsizce yaklaşmasından utandım ve bir kere ateş bastı. Her seferinde ve kahve içtikten sonra böyle olması hayatın olağan akışına uygun mu? Değil!' diye düşündü.

Yakaladığı ipin ucu onu heyecanlandırmıştı. O da çekmeye karar verdi.

'En son I Ching eğitiminde R.G. ondan kahve istemişti. Tepsideki bardaklardan birini seçip bana verirken, R.G. ile Frer Jean'a tepsiyi uzatmıştı. Bak sen! O zaman da garibime gitmişti ama yine bana sempatiklik yapıyor diye üzerinde durmamıştım. Bu durumda bana her verdiği içeceğin içine bir şeyler katmış olabilir mi? Olabilir de ama neden yapsın ki? Hımm. Galiba bu kadın nemfoman. Hımm. Kesinlikle bu her şeyi açıklar. Nemfoman ise her gördüğünü becermek için önünde durulmaz bir istek duyuyordur. Bu da bana olan davranışlarını açıklar. Vay anasını...'

Doğanın çağrısı dayanılmaz hâle gelince Gabriel yattığı yerden usulca kalktı ve tuvalete gitti. 'Vay vay vay. Erkekler tuvaletinde o rezilliği yaşadığım sabah da garip şeyler oldu bak. Elinde bir bardak kahve ile kameriyenin önüne gelmişti ve orada bulunmama şaşırmış gibi yapmıştı. Ne demişti? -Uyuyamadım ve erken geleyim dedim ama bu kadar güzel bir sürpriz de beklemiyordum.- Bak sen! Sürpriz oldu diyor ama elinde sade bir kahve var. Ee o kahvesini sütlü içtiğine göre kendine yapmadığı belli işte. Hımm. Benim orada olduğumu biliyordu ve özel olarak yine bana kahve yapıp gelmiş demek ki. Üstelik o gün kahve resmen acıydı. İçilemeyecek kadar acıydı hem de. Kesinlikle içine bir şeyler katılmıştı. Zaten bu uzak doğu işlerine çok meraklı. Kim bilir oralardan bulup getirttiği hangi afrodizyaktan verip durdu bana. Vay anasını... Ne kadınmış ya?'

Tuvaletten tam kalkacakken aklına takılan bir düşünce onu geri oturttu. 'Kadın nemfoman ya da değil ama kesinlikle büyük oyuncu. Şimdi üzerinde biraz düşününce, diğer kardeşlerin önünde tam bir salağı oynuyordu. Benimle yalnız kaldığı zamanlarda ise son derece zeki biri olduğunu göstermekten çekinmiyordu. Neden ki? Ha beni becermek için etkilemeye çalışıyordu ondan da olabilir. Doğal olarak aptal kadın sevmeyeceğimi düşünmüş olmalı. Ama diğer taraftan neden bizimkilerin önünde kendini saf göstermeye çalışsın ki? Hımm. Bunu düşünmem gerek.' diye düşünürken dibinde olan duşun kapısını yana çekip içine girdi. Suyun altında çok daha iyi düşünürdü.

Ilık su gerginliğini de yanına katıp derisinin üzerinden aşağıya doğru dökülüp giderken Gabriel avuçlarını duşun duvarına dayayıp gözlerini kapattı. 'Yoksa hepimize özellikle mi oynuyordu? Nemfomani değil de bilmediğimiz bir ajandası mı vardı? Büyük Sır Üstadı'na sempatik şirin asistanı, Jean kardeşe saygılı kız çocuğunu oynayıp durdu. R.G.'ye ise salağı oynuyordu. Galiba R.G.'den biraz çekiniyordu da. Evet hem çekiniyor hem de onu hiç sevmiyordu. R.G.'nin yalanı tespit etme yeteneğinden çekindiği için olmasın? Gerçi R.G. de ondan pek hazzetmiyordu. Belki ona karşı bir tepkidir. Hımm. Kadının aptal olmadığına bizzat şahit olduğuma göre neden herkese farklı bir persona oynuyordu? Buna neden gerek duyuyordu. Ne olabilir? Hımm. Kamuflaj olmasın? Olabilir tabi de neden yani? Nemfoman olduğunu anlamayalım diye olabilir mi? Off. Çok anlamsız.'

Gabriel duşun altında iyice rahatlamıştı. Kendi kendine "Farklı düşünmelisin. Mantıklı olmaya çalışırken alanını daraltıyorsun, farklı düşün." diye konuştu.

Duştan çıkmak üzereydi. Yere serdiği ayak havlusuna basarken ayağı hafifçe kaydı. 'Siktir, az kaldı yeri öpecektim.' diye düşündü ve o anda emsalsiz gri hücrelerinde bir ışıldama oldu: 'Ayağımı kaydırıyor, hepimizin ayağını kaydırmaya çalışıyor... Beni av yapmış ama ana hedef ben değilim. Benim üzerimden kardeşlere mi ulaşmaya çalışıyor? Anlamsız. O zaman kime? Sofia'ya olmasın? Benim sadakatsizliğimi öğrenirse Sofia ile aramız bozulmaz mı? En kötüsü 137'nin ve Sofia'nın babasının büyük umut bağladığı bireyleşme çabamız kesintiye uğramaz mı? Bu da Sofia'nın Frer Marius'ten sonra Büyük Sır Üstadı olması planını suya düşürmez mi? Bu durumda 137'nin planları da çok büyük bir darbe yer.' diye düşündü.

Kurulanırken kendi kendine söylenmeye başladı. "Allah benim belamı versin. Ne kadar salağım. Ahmağın önde gideniyim. Nasıl da fark edemedim. Kırk yaşını çoktan geçmiş birine otuzuna bile basmamış genç bir kadın neden baksın? Ego işte. Büyük ihtimal kandırıldım, sevdiğim kadına ve büyük ihtimal 137'ye de zarar verdim. Hepsi şu kendini beğenmiş şişkin egom yüzünden."

Gabriel aylardır Heretica Pessima ile olan derslerinde sürekli işittiği ama tam olarak içselleştiremediği anima ile animus arketiplerinin entelektüel olarak bilinmesi ile yaşanması arasındaki farkı nihayet idrak etmeye başlamıştı.

Bir an önce giyinip R.G. ile bulgularını paylaşması gerektiğini düşündü ama buna vakit bulamadan Kutsal Hafıza Adası'nın merkezî alarm sisteminin sirenleri acı acı ötmeye başladı.

II

FRER JEAN[97]

Frer Jean sabahın köründe sırtüstü yatağına uzanmış, gözleri baykuş misali açılmış hâlde tavanı seyrediyordu. Saatlerdir sağa dönmesi, sola dönmesi, Bach'ın passiyonlarını dinlemesi hatta annesinin öğrettiği gibi

97 Dışadönük Hisseden Tip: Duygusal ve sosyaldirler. Dünyada harmoni ararlar. Gelenek ve otoriteye saygı duyarlar. İnançları, kişisel değerleri ve tutumları ile sonuca varırlar. Hassastırlar ve kendi değerlerine dayanarak ve empati yaparak karar alırlar.

kuzuları sayması bile işe yaramamış, ne yaparsa yapsın bir türlü uykuya dalamamıştı. Genelde yastığa başını koyar koymaz rüyalar âlemine paralel geçiş yapmakta hiç zorluk çekmeyen bir ruh için doğrusu bu pek tuhaf bir durumdu. Bu nahoş durumun müsebbibi olarak akşam yemeğini suçlasa da Julius bu sefer Levanten mutfağına iltifat edercesine hafif Akdeniz yemekleri pişirmişti. Tavana bakmaya devam ederken "Sistine Şapeli de değil ama…" diye söylendi. Sonunda teslim oldu. Hızla yerinden kalktı. Doğrusu hiç yorgun hissetmiyordu. Sanki 12 saatini derin uykuda geçirmiş bir delikanlı gibi dinç ve aklı berraktı. Espresso makinasına küçük bir kapsül takarken diğerleri uyanmadan ne yapabileceğini düşündü. I Ching çalışmak için iyi bir zamandı. Çalışma masasına doğru yürüdü. Masanın üzeri üst üste dizilmiş sayısız kitapla doluydu. Parmaklarını onların üzerinde dolaştırırken rahat sandalyesine yerleşip önündeki kalın not defterini açtı. Espressosundan bir yudum alıp sayfaları gelişigüzel açmaya başladı. Bir an I Ching'i keşfetmeden önceki yıllar boyunca ne kadar karanlıkta olduğunu düşündü. 60 yıl kadar önceydi. Bütün bu geçen zaman içinde o I Ching'e zaman ve emek harcadıkça I Ching de ona her sene artan bir bilgelikle cevaplar vermeyi sürdürmüştü. O kadar ki en nihayetinde bu kitap üzerine bir yorum yazabileceği düşüncesine kapılmıştı ama doğrusunu isterseniz başarılı olup olmayacağını kendisi de bilmiyordu.

'4' diye düşündü. 'En sevdiklerimden 4 ile başlamak hiç de kötü bir fikir olmaz. Alt tarafı üzerinde 60 yıl çalışmışım. Hâlâ acemisi sayılırım.'

Kendi kendine gülümsedi. Espressoyu bir dikişte bitirdikten sonra yüksek sesle konuşarak çalışmaya başladı. Aklını toplamak için her zaman öyle yapardı: "Evet 4! Neler biliyoruz? Çincesi Meng. Sembolizmi? Dağ Su'yun üzerinde. Gençlik acemiliği, toy gençlik hatta saflık diyebiliriz. Güzel. Buradan anlamı genişletelim. Neler olabilir? Masumiyet kesinlikle olur. Sonra olgunlaşmamış olmak, öğrenmemiş olmak. Bunlar da mümkün. Budalalık? Evet olur. Hatta cehalet de olur. Böylece iyi ve kötü veçheden bir örnek yaratmış olduk. Hımm burada Gua kesinlikle bir iradi çaba önerisi içeriyor. Yıllar içinde bunu pek çok kere deneyimledim. Hatta bunu bir öneriden çok emir olarak da görmek mümkün. Aslında bizim Gnothi Seauton ile çok benzeşen bir öneri. Hımm."

Jean kısa bir süre sessizce düşündü ardından kendi kendine konuşmaya devam etti: "*Kişi kendini devamlı geliştirmelidir* önerisi

aslında bir ruhsal denge talebi üstelik içinde psişik enerjinin doğru yönlendirilmesi tavsiyesi de var. Hımm, Gua bunu Gençlik Acemiliği başlığı altında toplamış. Niye? Gençken insanların aşırı uçlara meyletmeleri çok olası da ondan herhâlde. Yaş aldıkça enerjinin akacağı karşıt kutuplar zayıflar. Böylece akış da şiddetten düşer. Hımm. Bizim iç çemberimizde de hemen hiç genç yok tabi. Sofia da Gabriel de genç sayılmazlar... Bir kıyaslama yapmak için olsa ne iyi olurdu... Gerçi Esliba kardeş var ama o da burada değil... Gelecek ama... O zaman bunu düşüneyim."

Jean bu düşünceleri kurduğu anda içinden bir imge yükseldi. 137'nin yıkılıp gittiğini ve yerini binlerce yıl sürecek bir kaosun aldığını hayal etti. Midesi bulandı. İstemsizce ayağa kalktı ve odanın içini arşınlamaya başladı.

'Ne ben gencim ne de 137 genç sayılır. Ne oluyor böyle? Neden şimdi bu Gençlik Acemiliği Gua'sını çalışırken durup dururken 137'nin yok olduğu görüngüsüne kapıldım? Ne alakası var Allah aşkına? Galiba bu kolektif ihanet rüyalarına ilaveten bir de başımıza bela kesilen bu karaveletler meselesi hepimizi aşırı tedirginlikten kaynaklı ruhsal bir dengesizliğe sürüklüyor.' diye düşündü.

Bir iki adım daha atıp aniden durdu. '137 gerçekten yıkılabilir mi ya? 2000 yıllık bir çaba, binlerce insanın hayatı pahasına yaptığı fedakârlıklar, benim hayatımı adadığım, gerçekten inandığım tek şey bir anda yok olabilir mi? Bütün değerlerimi bir anda kaybedebilir miyim? Olabilir mi ya böyle bir şey?'

Büyük bir isyan duygusu tüm bedenine yayıldı. Yumruklarını sıktı. Göğsünü öne çıkararak öfkeli olduğu kadar kararlı bir sesle "Olamaz! Ölürüm de müsaade etmem!" dedi.

Ruh ne zaman yoğun bir deneyimin numenine mazhar olsa nesneler dünyasında kendini ifade etme şansını ıskalamaz. Bu sefer de öyle oldu ve bir dejavu yaşadı. Jean saliseler içinde kendini Gabriel'e I Ching dersi verdiği iç avludaki ahşap kameriyenin içinde buldu. R.G. soru soran gözlerle ona bakıyordu. İrkildi. Bağlantıyı kurmaya çabaladı ama başaramadı. Canı o kadar sıkılmıştı ki çalışmaktan vaz geçip gidip yatağına geri uzandı. Gözlerini kapayıp uyumaya çalıştı.

Neredeyse başaracaktı da. Uyumayı kastediyoruz. Ama olmadı çünkü aklına aynı gün kendi çektiği I Ching gelmişti. Yazdığı demek daha doğru

olurdu. Hemen yerinden kalkıp yazı masasına geri döndü. Tabletini çıkarıp açma düğmesine bastı. Gerçi hiçbir şeyi unutmayan adam olarak ünlendiği için buna ihtiyacı yoktu ama sağlama yapmak da karakterinin bir parçasıydı. Tabletine bakmasıyla "Doğru hatırlıyorum. Gua 49'dan Gua 13'e gidiyordum." dedi.

Bir süre sessizce düşündü. O gün Gabriel'in 'Kadim metinlerden okumayalım yorumlarını siz yapın' dediğini hatırladı. O da işin acemisi çocuklar anlamakta zorlanmasın diye en basit yorumu yapıp geçmişti. Bir kargaşa noktasından bir nevi sosyal yakınlık ya da dostluğa gideceğimizi müjdeliyor dediğini çok iyi hatırlıyordu. Ama pek az kimsenin bildiği ve ancak I Ching'e yıllarını adamış ruhlara fısıldanan özel ve derin anlamlar çok daha farklıydı. Frer Jean'ın onlardan biri olması da 137'nin büyük şanslarından biriydi.

Jean mırıldandı: "Hımm. Gua 49'un herhangi bir soru sormadan geldiğini dikkate alırsak yorumu en geniş anlamda almak gerekir. Bir mesaj var tabi. Derin ve açık bir mesaj: *Değişimin farkına varan kişi temel işaretleri fark eder ve bu belirtilerin ardındaki zamansal taleplere uygun davranır.*"

"Yahu göremediğim temel işaretler de ne? Değişim var mı? Evet. Nereden belli? Kolektif ihanet rüyaları ve varlığımızı tehdit eden bilinmeyen fiziki düşmanların varlığı. Eee bunun gençlik acemiliği ya da saflığı ile ne alakası var ya? Aklıma sırasıyla düşen Gua'lar birbiriyle ilişkisiz olamaz ya!"

Bir süre daha soru üzerinde düşündü ama ilerleme kaydedemeyeceğini anladığında kaldığı yerden devam etmeye karar verdi.

"Gua 49'dan nereye gidiyordu? Gua 13'e. Hımm. Derin anlamı ne? Tao'da kalan kişi toplulukları düzenleyerek neyi birbirinden ayırması gerektiğini bilir. Bir uyarı daha! Uyarı üstüne uyarı! Ama bu daha net. Topluluğu düzenlemek! Demek ki toplulukta düzensizlik var. Eh o zaman göremediğim düzensizlik nerede?"

Jean ilerleme kaydettiği hissine kapılsa da umutsuzluk kapı arkasında tetikte bekliyordu. O anlardan biri gelmişti. "Off burada bana sıkıntı bastı. Bahçeye çıkayım." dedi ve odadan çıktı. Güvenlikten geçmeden dış bahçeye çıkması imkânsızdı. O da sabah sabah kimseyi rahatsız etmemek için iç avluya doğru yürümeye başladı. Gün ağarmak

üzereydi. Bahçenin ilk ağacına ulaştığında sabahın serinliği bütün vücuduna yayıldı. Derin bir nefes alarak taze havayı ciğerlerine çekti. Başını kaldırıp kızıldan maviye dönmekte olan gökyüzüne baktı. Bir güvercin geniş daireler çizerek adanın üzerinde uçuyordu.

İlk bulduğu banka oturdu. "*Değişimin farkına vardıysan temel işaretleri fark et ve buna zamanında uygun şekilde davran*. Uygun davran dediği şey de toplumunu düzenle ve bir şeyi bir şeyden ayırmayı başar! Peh peh peh. Söylemesi kolay tabi."

Kısa bir sessizlikten sonra Jean hınzırca gülümsedi: "Vay. Zamanında diyor. Ya da zamanın kalitesi mi demek istiyor? Her halükârda *geç kalamazsın* anlamına gelir. Vay vay. Süre baskısı var. İyi de neye geç kalmamam lazım?"

İşte o anda Frer Jean bir anda ayağa fırladı. Aşırı heyecandan uzun kollarını gelişigüzel sallarken muazzam bir keşfin yarattığı numen bütün vücuduna bir duygu seli olarak dağıldı.

"Anladım!!! 137 olarak bir değişimin arifesindeyiz ve bu değişime neden olan şey bizim topluluğumuzun içinde. Onu hemen şimdi yani zamanında tespit edip 137'den ayırmamız lazım. Bir şeyi bir şeyden ayır derken onu demek istiyor. Yuh olsun bana! Neden daha önce anlamadım ki?"

Kısa bir sessizlik Jean'a son parçayı yerine koyması için gereken zamanı verecekti: "Tabi ya! Bu bir insan olduğuna göre gençlik acemiliği içinde olan kendini bilmesi, kendini sürekli geliştirmesi gereken biri olmalı. İyi de böyle biri var mı yahu?"

Jean tekrar kalktığı banka oturdu. Ayaklarını uzatıp geriye doğru kaykıldı. Bir ya da iki saniye kadar sonra ama bu sefer ilkinden daha dehşetli bir numen yağmuru altında kaldı. Bütün vücudu saniyeler boyunca titredi. Ayak ucundan beynine doğru gelen bir akımın kollarına dağıldığını ve parmak uçlarına kadar gittiğini hissetti. Ellerini başının arasına aldı. Dehşet içinde 'İlahların atıfeti üzerimizde olsun! Olabilir mi? Hata yapma lüksüm yok. Çok dikkatli olmalıyım.' diye düşündü.

Duyguları girdap olmuş deli gibi dönüp duruyordu. Değerleri ve inançları bulduğunu düşündüğü şeye o kadar büyük tepki vermişti ki akli melekelerini yitirmek üzereydi. Alelacele odasına döndü ve yazı masasına oturup tabletini tekrar açıp gözlerini kısaca üzerinde gezdirdi.

"Lanet olsun! Doğru hatırlıyormuşum. Gua 58'den Gua 64'e gidiyor..."

Jean kalbi mengeneyle sıkıştırılıyormuş gibi nefesinin kesildiğini hissetti. Büyük bir kararsızlık içine düşmüştü. İki eliyle başını kaşırken yüzünü buruşturdu. "Offf." diyerek derin bir iç geçirdi. "Yorumlamaya bile gerek yok. Bu da bir uyarı Gua'sı olan 58 son derece açık. *İçinde manevi bir boşluk bulunan kişi değersiz ve boş zevklere kanacaktır. Bu kişi giderek kendiyle olan bağını koparacaktır. Hesaplanmış neşe barış getirmez.* diyor. Of ki ne of."

Jean çoktan aradığını bulmuştu ama şu anda bulmamış olmayı yeğlerdi. Sadece geri dönüşü olmayan yola girmemek için karakterine uygun duygusal bir direniş gösteriyordu. 'Ya böyle bir durum gerçekten varsa bunu Marius'e nasıl söylerim? Çok üzülür ya, kahrolur! Ya doğruysa... Off. Büyük facia olur... Zarar tespiti yapmak bile aylarımızı alabilir.' diye düşündü. Ardından yine derin bir of çekti.

Sonra 137'ye olan bağlılık ve adanmışlığın bütün diğer değerlerin üzerinde olduğunu gösteren bir şey oldu. Jean yüksek sesle düşünmeye başladı: "Gua 58'den Gua 64'e gitmek ne demek? 64 ne diyor? *Konumunuzu ancak bilinçli tavırlar sağlama alabilir. Başkalarıyla iyi ilişkileri koruyup, düzensizliğin içinde düzen arayın.* Kısacası yaptığın değersiz ve boş işleri bırak, bilinçlen, başkalarıyla iyi ilişkilerini de koru diyor. Yani kötülüğe meyletme! Yani gençlik acemiliği yapıp zararlı tarafa kayma! Yani düzensizliğin içinde yeni bir düzen ara. Yani tarafını doğru seç!"

Bir saniyelik bir sessizlikten sonra Jean ağır ağır oturduğu sandalyeden kalktı. Kararlı ama duygu dolu bir sesle "Bunu kime söylüyor?" diye sordu. Ardından hiç beklemeden kendine cevap verdi: "İris'e."

Aynı anda Kutsal Hafıza Adası'nın merkezî alarm sisteminin sirenleri acı acı ötmeye başladı.

III

R. G.[98]

R.G. çok uzun zaman sonra ilk defa sabah dörtte yataktan kalkmış ve hemen dosyalarının başına oturmuştu. Bunun nedeni, Büyük Sır Üstadı'nın kısa bir süre önce ona verdiği içlerinde yuvalanmış yılanı tespit etme göreviydi. Odası adanın ortasında bir totem gibi yükselen tarihî çan kulesinin ayağında yer almaktaydı ve hem diğer kardeşlerin odalarından daha yüksekte hem de onlarınkinden çok daha büyüktü. Odanın bir diğer özelliği ise iç avluya bakan ufak bir balkonunun olmasıydı. Büyük masalarda çalışmayı sevdiğinden Baruch ona kızıl Küba maunundan mamul devasa masif bir masa yaptırmıştı. Masa balkonun önündeki camlardan avludaki yeşil ağaçlara bakıyordu. Üzerine sayısız dosya üst üste dizilmişti. R.G. önünde açık bulunan 3 monitörden daha önce sisteme yüklenmiş bilgileri tek tek tarıyor ve önündeki dosyalar ile karşılaştırıp olaylar arasında bağlantı kurmaya çalışıyordu. Neredeyse 2 saattir kesintisiz çalışıyordu. Başını kaldırıp balkon camından dışarıya baktı. Hava henüz alaca karanlığa çalmamıştı ama tanın ağarması da an meselesiydi. Gerçi iç avlu gayet iyi seçiliyordu çünkü güvenlik nedeniyle çan kulesinin tepesine yerleştirilmiş projektörler adanın tamamını aydınlatmaktaydı. Not defterini söyle bir taradı. Hiç ilerleme kaydedememişti, bu da canını fazlasıyla sıkıyordu.

Tekrar dışarıya bakıp yüksek sesle "Zaman, zaman, zaman... zamana karşı yarışıyoruz..." diye söylenirken aklına Latinlerin güneş saatleri üzerine yazdıkları bir deyimi hatırladı. "*Vulnerant omnes, ultima necat*. Her birisi yaralar sonuncusu öldürür." diye mırıldandı. "Ağır ağır ama sabit bir hızla yok oluşa sürükleniyoruz."

Ardından "5 duyumla algıladığım her olayı şüphesiz bir yerlere kaydediyorum ama çoğu bilinçli hâlde kalmıyor. Daha doğrusu kalamıyor çünkü ego bunları tasnif edip en önemli saydıklarını akılda tutuyor. Bunu değiştirmem lazım. Edindiğim tüm bilgiyi görebileceğim şekilde bütün çıplaklığıyla önüme dizmem şart. Bunun için de bana sormadan arka plana attıklarını egoma hatırlatmam lazım. En ufak

98 Dışadönük Duyumsayan Tip: Hazzı ararlar. Duyuşsal deneyimlerden hoşlanırlar. Gerçekçidirler bu nedenle sezgilerini bastırma eğilimi gösterirler. 5 duyu kanalını kullanarak sonuçlara varırlar. Olaylara ve detaylarına odaklanırlar. Sağduyuludurlar. Deneyimleri yani geçmişleri üzerinden olaylara pratik yanıtlar bulmaya çalışırlar.

detay bile çok önemli olabilir." diye konuştu. Kendi kendine gülümsedi ve kafasını yine notlarına gömdü.

Düşünmeye başladı.

'Bu kadar zamandır hepimiz bu konuya kafa patlatıyoruz ama ilerleme kaydedemiyoruz. Peki neden? Gözden kaçırdığımız ne? Baştan başlayayım bakalım. Elimizdeki kesin bilgiler hangileri? Öncelikle başına poşu bağlamış siyah giyen vahşi çocuklar. Sukbaator ilk gün ne demişti? Bir nevi vect ya da esrime hâlinde gibiydiler. Demek ki bize meçhul bir yöntemle beyinleri hatta ruhları esir alınmış intiharı bile göze alabilecek çocuklar bunlar. Başka ne özellikleri var? Nazi işi azı dişinde siyanür. Yani zehir! Peki bu ölürken yücelttikleri kişi kim? Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali. Hepsi dişi. Ama Kirke büyü ve illüzyon ile özdeşleşmiş. Tamam. Şimdi Frer Jean ne demişti: Pharmakeia. Bu kelimeden bugünkü eczane kelimesi türetilmiş, düşün yani. İlaç=Zehir. Ama bunlar aynı zamanda erkek düşmanı. Erkek öldüren cadı olarak da biliniyor. Başka erkek öldüren kim var? Aha Kali! Bhowani de onun yakıcı yanı yani Kara Kali. İkisi de hemen hemen aynı şey. Peki Morrígu? Kavgacı bir kuzgun ile sembolize edilen Hayalet Kraliçe. Bunların arasında tek Kelt olan da bu. Bu neden önemli? Unani maymunu ile şimdilik tek bağlantımız olduğu için. Değilse zaten çoktan ölmüşüz demektir. Rahmetli Büyük Sır Üstadı yaşasaydı ne derdi: Radikası bol olsun.[99]'

R.G. önündeki dosyadan bir iki sayfa çevirdi ve merak dolu bir sesle "Bak sen. Bu anlamlı olabilir. Benim araştırmam bu. Thug ayinlerini yöneten rahiplere *Ölümün Çocukları* deniyormuş. Eh bu karalar giymiş veletler de ölümün çocukları sayılır. Önce Anokhi'ye güpegündüz saldırmaları, ardından dünyanın öbür ucundaki Chakhani'de Niyetedicilere katliam teşebbüsü. Eh, Ölümün Çocukları olmayacaklar da ne olacaklar?" diye konuştu.

Kısa bir sessizlikten sonra yüzünü ekşitip "Olaylar tam bir çorba. İyi de bu ne menem bir çorba? İçinde yok yok be kardeşim." diye söylendi.

'Keltler, Kadim Yunan, Kadim Hint. Üstelik bu temel konuların bir de yana doğru verdiği dallar var? Thuglar, Haşhaşiler, Pitagoras, Naziler, Kelt Galatlar. Bir de bu renkli maymun ne demişti bana? Hah,

99 İzmirli Levantenler arasında yeni gömülmüş ölülerini yad etmek için kullanılan, toprağı bol olsun manasına gelebilecek hafif ironi de barındıran bir tabir.

Aristoteles'in öğrencisi Büyük İskender'in Gordion Düğümü. Yahu bunlar birbiri ile nasıl bağlantılı olabilir ki? Sanki biri bu bilgileri özenle düzenleyip kafamızı karıştırmak için önümüze atıyor. Deli saçması işler!' diye düşündü.

Sonra aklına bir şey düştü: "Dur bir dakika!" diyerek notlarını karıştırdı.

'Evet doğru hatırlıyorum. Thuglar hemcinslerine karşı büyük bir nefret duyuyorlarmış ve erkeklerden seçtikleri kurbanlarını ipek poşularla boğuyorlarmış. Hımm.'

Kısa bir muhakemeden sonra 'Niyetedicilere saldıranlardan birini vurmuşlardı. Onun taktığı poşu ipek miydi acaba?' diye düşünüp bilgisayarında bir iki dosyaya tıkladı ve sonunda ekranında birkaç fotoğraf belirdi.

R.G. fotoğrafları bir süre inceledikten sonra hayal kırıklığı dolu bir sesle "Hay anasını. Fotoğraflardan anlaşılmıyor. Otopsi raporuna bakayım." dedi.

Tekrar bir iki tıklama sesi işitildi ardından R.G. "Vay anasını avradını... İpekmiş. Hem de Hint ipeği!" diye konuştu.

Bir süre sessizce düşündü: 'Bunlar kadim Thug yöntemlerini kullandıklarına göre Kali kültü içinde bir yapılanmaları olmalı. Bu durumda Bhowani ve Kali diğer 2 tanrıçadan daha fazla önem kazanır. Liderlerinin de kadın olması büyük ihtimal çünkü Kali kültünde kadınların dokunulmazlığı var. İyi de Unani kadın değil ki? Üstüne üstlük Nazi işi siyanür hapıyla ne alaka?'

R.G. öfkeyle karışık bir hayal kırıklığıyla "Lanet olsun! Her sokak, çıkmaz sokak..." diye söylendi.

Ardından derin bir iç çekerek kendi kendine "Peki bize neden saldırıyorlar? Bizden ne istiyor olabilirler ki?" diye sordu.

O anda R.G.'nin gözünün önüne yaşayan en büyük Yaşlı Bilge Adam arketipi olan velinimeti Efendi Djü-dschi geldi. "Doğru soruları sormadığın müddetçe aldığın cevapların hiçbir önemi yoktur!" diye mırıldandı.

R.G. 'Soru yanlış ise nasıl düzeltirim?' diye düşündü ve aynı anada "Aha! *Neden?* değil *Kime?* olmalı. Doğru soru kime saldırıyorlar?" diye konuştu.

R.G. heyecanla kendine cevap verdi: 'Anokhi'ye ve Niyetedicilere. Şimdi bir daha soralım. Amaçları nedir? Mesela Niyetediciler bir anda ortadan yok olsa 137'den ne eksilir?' diye düşündü.

Bir dakika kadar derin derin muhakeme etti ve nihayetinde şiddetli bir "Hassiktir!" çekti. "Niyetediciler hepimizin kolektif elektroansefalogramı gibi çalışmaya başlamıştı. Bizi kör etmek istiyorlar. Büyük olaylara karşı erken uyarı sistemimizi havaya uçuracaklardı. O yüzden merkez aşramını seçtiler. Protos Afonos kardeşi de yok etmeyi amaçladılar. Yuh olsun! Peki Anokhi? Onu neden uzaktan öldürmediler de kaçırmaya çalıştılar?"

Kısa bir muhakemeden sonra "Bunun tek cevabı olabilir: Emsalsiz özel yetenekleri! Ondan faydalanma imkânı varken sadece bir ahmak tarihin gördüğü en güçlü telekinezi öldürmeye kalkar. Altın yumurtlayan tavuk kesilmez misali. Bütün bunlar Unani'nin işi olmalı. Başka bir açıklaması olamaz. Artık bu durumu ihtimal olmaktan çıkarıp nasıl kesinleştireceğimizi bulmamız lazım." diye mırıldandı.

R.G. epey yol katetmişti ama bu ona faydadan çok zarar verme potansiyeli taşıyordu çünkü vaziyetin tahmin ettiğinden bile berbat olduğunu yeni idrak ediyordu. Kısacası hayatında hemen hiç yaşamadığı bir paniğe kapılmak üzereydi.

Bunu vurgulayan bir sesle "Felaket. Büyük felaket! Ciğerimizi biliyorlar yahu? Güçlü ve zayıf yönlerimizi, örgütlenmemizi, iç yapımızı, kişisel karakteristik özelliklerimizi, hatta ve hatta planlarımızı... Anasını, avradını, sülalesini... Bu siktiğimin işi nasıl mümkün olur? Ancak ve ancak köstebek bizlerden biriyse olur! Heretica, Marius, Jean, Efendi, Alfred taraf değiştirebilir mi ya? Yoksa yeni katılanlardan biri mi? Esliba? Gabriel? Hatta Sofia olabilir mi?" diye söylendi.

Ardından toparlandı: "Ben neler saçmalıyorum böyle? İyice kafayı sıyırdım ha. Bunlardan biriyse zaten 137'yi gömelim gitsin, radikası da bol olsun."

R.G. duygularını kontrol altına almak için bir süre gözlerini kapatıp kendini dinledi. İki üç dakika kadar sonra kalp atışlarının yavaşladığını hissetti. Kısa bir süre içinde tekrar duyularının güvenli alanına geri dönmüştü.

'Aradığım ispatlar Unani sorgusunda çünkü bütün diğer deliller ikinci dereceden sayılır. Asıl gerçek bilgiler Unani'nin bizzat verdikleri

olmalı. Bana illaki göremediğim ya da yanlış yorumladığım bir ipucu vermiştir. O sorguda yaşananlara yoğunlaşmam lazım.' diye düşündü.

Bilgisayarının başına döndü. Unani sorgusunun notlarını açıp tekrar tekrar okumaya başladı. Bu 10 dakika kadar sürdü. Sorgu notlarında hiçbir şey bulamamıştı. Canı sıkıldı. Gözlerini kapatıp sorgu anını sahne sahne kafasında yeniden canlandırmaya başladı. Helikopterden inişini, Kam Kul ile selamlaşmasını, Unani'yi ahşap bir kafeste getirmelerini, konuşmaya başlamalarını, alnına şaplak atarak Unani'yi tahrik etmesini, Kam Kul'un onlara hayran hayran bakmasını hayalinde canlandırırken birden durdu. Buz kesti demek daha doğru olur. Ağzından istemsiz çıkan bir "Yok artık!" kelimelerini takip eden kısa bir sessizlikten sonra gürleyen bir sesle "Hassiktir! Olur mu? Olur. Eros bu. Hassiktir!" diye yüksek sesle konuştu.

R.G. hızla ayağa kalktı. Daha doğrusu artık yerinde duramıyordu. Odanın içinde deli danalar gibi bir oraya bir buraya yürümeye başladı. Sürekli "Hassiktir! Olur mu? Olur. Hassiktir! Olur mu? Olur." deyip duruyordu. Bir süre sonra hararet basınca balkona çıkmaya karar verdi. Cam kapıyı yana doğru çekip hızla dışarı çıktı. Sabahın temiz havası yüzüne çarpınca biraz ferahladı. Derin bir nefes çekip denizin sabah tazeliği yüklü kokusunu soludu. Tan ağarıyordu. İç avluya doğru baktı. Doğa milyarlarca yıldır alışkanlık hâline getirdiği gibi yeni bir gündüze uyanıyordu. Gökyüzü kızıldan maviye dönmekle meşguldü. Başını kaldırıp gözlerini kıstı. Bir güvercin adanın üzerinde geniş daireler çizerek dönüp duruyordu. R.G. bir süre kuşu izledi ve nihayetinde süzülerek iç avludaki ağaçlardan birine konduğunu gördü.

Bir kere daha "Hassiktir! Olur mu? Olur." dedikten sonra hatırladıklarını yeniden muhakeme etmeye koyuldu.

'Gerin içinde sadece ben ve Unani vardık. Kam Kul hayran hayran ikimizden birine baktı. Bana baktıysa sorun yok. Değilse sıçtığımızın resmidir. Unani çoktan özgür kalmıştır ve kim bilir neler planlıyordur. Kam Kul bunu neden yapar diye sormak bile anlamsız. İblislerin en büyüğünün eline düşersen ananı da satarsın babanı da nineni de... Aşk bu. Müspet ya da menfi, her şeyi yapmaya muktedir hâle getirir seni.'

R.G. derin bir iç çekti. 'Tabi bu durumda Unani maymununun Sukbaator'dan çekinip Kam Kul'dan çekinmiyor olması da bir anlam kazanıyor. Mesele lisanımızı bilmemesi değildi. Sana âşık biri en azından başlarda sana ihanet edemez değil mi? Vay anasını avradını...

Peki bu düşüncemi destekleyecek başka bulgu var mı? Benim Frer Marius'e de söylediğim Unani'nin kafeste değil de dışarıdaymış gibi davrandığı meselesi var. Ama hisler bu kadar önemli bir durumda dikkate alınmalı mıdır o da ayrı mesele tabi. Hassiktir!'

R.G. koca kafasını bir sarkaç gibi sallarken düşünmeye devam etti: 'Peki o baygın yatarken Frer Marius'e yaptığımız Latince ritüeli görüşmemiz sırasında biliyor olmasını nasıl açıklayacağız? Kafesin içindeyken bu bilgiye nasıl ulaşmış olabilir? Sonuç: Olur mu? Olur.' diye düşündü.

R.G. derin bir iç çekip tekrar odasına geri döndü. Yatağın üzerine oturdu. Umutsuz bir sesle kendi kendine konuştu: "İyi de köstebek kim sorusu hâlâ ortada duruyor. Unani'ye Büyük Sır Üstadı'na yapılan ritüel ile ilgili bilgiyi kim verdi? Niyetedicilerin merkez aşramını kim bilebilir? Anokhi'nin Fransa'nın bağrında küçük bir kasabada olduğunu nasıl tespit edebildiler? Bu adadan biri olabilir mi? Olamaz! Adaya girip çıkan bütün iletişim denetleniyor. Ayrıca jammerler var. Kimse onları aşamaz. Eh adaya girmek için de az önce gördüğüm kuş gibi olman lazım. Bu kadar farklı bilgi sadece 137'nin iç çemberinde var. O iç çember de bu adada. Ada tamamen izole. Köstebek bilgiyi bu adada bizlerden birinden aldıysa bile dışarı çıkaramaz ki. O zaman kim ya kim? Bu kadar bilgiye aynı anda kim ve nasıl ulaşabiliyor? Bilgi nasıl aktarılıyor?"

R.G. kel başını kaşıdı. Canı inanılmaz kahve çekmişti. Mutfak açılmış mıdır ki diye düşünürken gözünün önünden bir sahne geçti. Kaşlarını çattı ve 'Thug araştırmamı aktardığım toplantıda İris Frer Marius'e kahveleri geç getirdiği için nasıl bir açıklama yapmıştı? -Kahveleri Julius şeften gizleyerek getirmek Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nden kadim el yazması aşırmaktan zor- Vay be. Rahatlığa bak. Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nden kadim el yazması aşırmaktan zormuş. Hangi insan evladı böyle örnek verir. Fikrin neyse zikrin de odur.' diye düşündü.

Sonra kendi kendine söylendi: "Ya dön dolaş İris'e geri dönüyorum da neden bu kadar zamandır bir tek kere bile yalan söylediğini ya da bir şeyi gizlediğini göremedim. Muafiyeti yok ya? Delil üretmeye başladıysam sıçtık demektir."

Ardından Frer Marius'ün İris için kullandığı -dudak tiryakisi- lafını hatırladı. 'Hakikaten de bu kadını hiçbir zaman bir erkekle görmedik. O zaman Gabriel'e olan bu ani ilginin anlamı ne? İlginç gerçekten. Hatun

dün de güneş gibi parlıyordu. Gabriel'den sonra buna bir hâller oldu o kesin.' diye düşündü.

Tam o anda hatırladı. 'Oha! Çüşşş. Bu kadının dün sürdüğünü düşündüğüm koku parfüm değildi. Kafama sıçayım. Nasıl daha önce anlamadım ki? Kesinlikle yaşlanıyorum ha. Kadın sperm kokuyordu be. Sevişme kokusuydu o. Güneş gibi parlamasının nedeni de anlaşıldı. Güvenlikteki Moğollardan biriyle mi sevişiyor acaba... Yoksa Gabriel ile bir halt mı karıştırıyor bunlar?' diye düşündü.

Bir anlığına 'Gabriel ile ortak olmasınlar?' düşüncesi aklından geçtiyse de kendi kendine "Gabriel Niyetedicilerin merkez aşramının yerini bilemezdi. Anokhi'ye zarar verecek bir şey de yapmaz." diyerek o olasılığı kafasında eledi.

R.G. kendini arkaya doğru bıraktı ve yatağa sırt üstü iyice yerleşti. Tavana bakarken "Bir şeyler atlıyorum. Farklı bir açıdan bakmam lazım." diye mırıldandı.

'İçinde olduğumuz durum Agatha Christie romanlarına benziyor. Penceresiz ve tek kapısı olan bir odada bir ceset bulunur. Ama kapı içeriden sürgülenerek kilitlenmiştir. Peki katil odadan nasıl çıkabilmiştir? Durumumuz aynı bu.' diye düşündü. Ardından kendi kendine gülümsedi: "Agatha kitabın sonunda verdiği mantıklı açıklamalarla gizemleri ne güzel aydınlatırdı. Bizim bu duruma nasıl bir son yazardı acaba?"

R.G. yerinden doğruldu. Bir an için de olsa kilidi çözdüğü hissine kapılmıştı ama o aklına gelen değerli fikri yakalayamadan kaçırmıştı. Tekrar geri yattı. Bir süre boş boş tavanı seyretti.

Sonra biz görmesek de gri hücrelerinde ani bir ışıldama oldu. Olduğu yerden sıçradı. "Biz koskoca 137'nin bütün iç çemberi artı ruhçular hepimiz bu adaya nasıl toplandık ya! Hepimiz ama hepimiz buradayız. Büyük Sır Üstadı burada, gelecekteki Büyük Sır Üstadı burada, Frer Jean burada, Heretica burada, Efendi burada, Gabriel burada, Anokhi burada, Esliba yolda buraya geliyor, ben dahil sıçtığımın herkesi burada ya. Yetmezmiş gibi bütün fasiküller de burada! Peki ne sikime burada toplandık? Güvenlik için! Tehdit algımız neydi peki? Anokhi'ye saldırmaları. Yahu bizi çoban köpeğinin önüne kattığı kuzular gibi ağılda topladılar da haberimiz yok. Pavlov'un köpeklerine döndük be. Hay anasını satayım. Kafayı yiyeceğim. Gerçekten kafayı yiyeceğim. Biri

tepemize bir drone gönderse 137'nin parçalarını Lido plajlarından toplarlar artık."

Sonra satın alma pazarlıklarını bizzat yürüttüğü adanın kendine özel bir karadan havaya füze sistemi ile korunduğu aklına geldi. Bir parça rahatlasa da söylenmeye devam etti. "Hata ama. Bence hata. Hepimizi bir arada yakalasalar bir sorguya çekseler hem de Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nin kilidini de açsalar..."

İşte tam bu anda R.G. gerçeğe erdi. Yani gerçeğin büyük bir kısmına demek daha doğru olur. Gerçeğin tamamına ermesi içinse uzunca bir süre daha sabretmesi gerekecekti.

Yerinden kalktı ve sırıttı. Alaycı bir tonda "Bizi bu adaya toplamalarının nedeni istihbarat! Bizi köstebeğin önüne attılar o da bizi inek sağar gibi tek tek sağıyor. Düz." diye konuştu.

Bir taraftan hızla giyinirken bir taraftan düşünmeye devam etti: 'İyi de topladıkları bilgiyi nasıl iletiyorlar? Köstebeğin bilgiyi aktarma yolu ne?'

Aniden durdu. İki bacağını soktuğu pantolonu yukarı bile çekmeden "Dur ya." dedi. "Köstebek erkek olamaz. Erkek boğan Thuglar, erkek öldüren cadı Kirke, Kali kültü, Bhowani yani Kara Kali, Hayalet Kraliçe... Hepsi erkeklerden nefret eden kadın işte. Buna Kali dişi olduğu için Thuglarda kadınların dokunulmazlığı olduğunu gerçeğini eklersek... Köstebek kesinlikle kadın ve bu adada!!!"

Pantolonu hızla yukarı çekti ama düğmelemekle vakit kaybetmeden bilgisayarlarda birkaç tuşa basıp sandalyesine oturdu. Saniyeler içinde Kutsal Hafıza Adası'nın personel listesi önünde duruyordu. Hızla bir göz gezdirdi ve "4 kadın var. Adada yaşayan sadece 4 kadın var. Köstebek bunlardan biri olmalı!" diye konuştu.

Liste, personelin adını, işe giriş tarihini, referans veren kardeşin adını, çalıştığı bölümü gösterecek şekilde düzenlenmişti. R.G. listedeki ilk isme baktı. Kadın Muhteşem Julius'un yanında çalışan orta yaşlı bir aşçı yamağıydı. İkinci ve üçüncüsü ise Sukbaator'un güvenlik elemanlarıydı. Bunların 137'nin iç çemberine yakın olamayacakları dolayısıyla bilgi toplayamayacakları aşikârdı.

R.G. dördüncü isme bakmaya hazırlanırken gözü bir yere takıldı. Referans veren bölümünde Henry Goetellmann yazıyordu. Nefesini

tutup gözlerini biraz sola kaydırınca dördüncü kadın elemanın adını okudu.

Bir sırtlan gibi sırıtırken "Yakaladım seni küçük sürtük!" diye konuştu.

Tam o anda Kutsal Hafıza Adası'nın merkezî alarm sisteminin sirenleri acı acı ötmeye başladı.

III + I = IV
GÖLGE [100]

Muhteşem Julius başparmağı ile işaret parmağı arasında sıkıştırdığı uzunca bir et parçasını sallayıp "Gölgeee! Günaydın Gölge? Neredesin? Gel bak ne vereceğim." diye bağırdı.

Bir süre sessizce bekledi. Gölge'nin geç kalmasına önce şaşırdı ardından evham yaptı. 'Hemen uçar gelirdi. Ne oldu buna? Başına bir hâl gelmiş olmasın.' diye düşündü. Bir daha ama bu sefer daha yüksek sesle bağırdı: "Gölgeee! Neredesin? Gel."

Julius büyük bir tedirginlikle nefesini tuttu ama bu işkence uzun sürmeyecekti. Kanat çırpma seslerini işitince rahatladı. Gölge az ötede belirdi ama uçmasında farklı bir şey vardı. Julius yaşlı gözlerini kısarak yaklaşmakta olan kargayı incelemeye çalıştı ama neler olduğunu anlayamadı. Neyse ki Gölge artık yanına varmıştı. Varınca da omuzuna konmak yerine önüne bir şey bırakıp bir adım geri çekilmişti. Julius o anda önüne bırakılanın ölü bir güvercin olduğunu anladı.

Sevecen bir sesle "Ne o? Bana bir hediye mi getirdin? Eskiden bana parlayan nesneler toplar getirirdin şimdi ölü kuşlar mı getiriyorsun?" diye konuştu.

Gölge üç kısa gaklama sesiyle cevap verdi. Julius elindeki eti ona doğru fırlatınca Gölge havalanarak onu kaptı ve yere konmadan 180 derecelik kavisle dönüp yavrularına doğru uçmaya devam etti.

Julius yerde yatan ölü kuşu ne yapması gerektiğini konusunda kararsız kaldı. Bir an yardımcılarından birine haber verip aldırmayı düşündü ama sonra "Bof! Boş ver ya. Belli ki yeni ölmüş. Çöpe atayım bari." diyerek yere eğildi. Bu kararıyla yıllar önce 137'nin ona yaptığı

---

100 Sezgisel Tip: Sezgi fonksiyonu baskın olan varlıklar doğrudan Bilinçdışı'nın yönlendirmesiyle hareket ederler. Büyük resme odaklanırlar. Tekrarlanan durumları hemen anlarlar. İhtimalleri görerek yeniliklere açık davranırlar. Problemlere yaratıcı yanıtlar bulmaya çalışırlar.

büyük iyiliğin karşılığını katbekat verdiğinin henüz farkında bile değildi.

Düşündüğünü gerçekleştirmek için eğilip elini hayvanın ayaklarına doğru götürünce parlayan halkaları fark etti. Merakla "Bunlar da nedir?" diyerek incelemeye koyuldu. İçindeki zillerin çalmaya başlaması için 5 saniye geçmesi gerekecekti. Halkaların insan yapısı olduğunu idrak ettiğinde hızla elini cebine sokup telefonunu çıkardı.

Bir dakika ya geçmişti ya geçmemişti Sukbaator yanında belirdi. Julius konuşmadı bile. Parmağıyla yerde yatan ölü güvercini işaret etti. Sukbaator yere eğildi ve kuşu alıp inceledi. Ardından büyük bir sakinlikle elini boynunda asılı duran bir aletin üzerine götürüp baş parmağını okuttu. Aletin yeşilken kırmızıya dönmesiyle Kutsal Hafıza Adası'nın merkezî alarm sisteminin sirenleri acı acı ötmeye başladı.

Gerçek, ayrıntıları ile bilenler için bir karabasandır.

Emile Zola
Fransız romancı, gazeteci, oyun yazarı, edebî natüralizmin kurucu babası
XIX. yy.

Küçük Çözülme

Sirenlerin ötmeye başlamasından yaklaşık yarım dakika kadar sonra Sofia ile Gabriel'in oda kapısı kırılıyormuşçasına büyük bir gürültüyle açıldı. Kapıda beliren 2 kadın Moğol koruma Gabriel'i yana doğru iterek büyük bir hızla Sofia'nın yattığı yere doğru yöneldiler. Bazıları bunu üzerine atıldılar olarak da yorumlayabilirdi. Sofia sirenleri duymuş ama hâlâ uyku sersemi olduğu için bir taraftan uyanmaya diğer taraftan ne olduğunu anlamaya çalışıyordu. Korumalardan biri koluna girip onu yataktan dışarı çekti. Diğeri elinde Sofia'nın bir gece önce yatağın ayakucundaki uzun tabureye bıraktığı giysilerini tutuyordu. Koruma saygılı ama kararlı bir sesle "Hemen giyinin efendim. Kırmızı alarm verildi. Sizi hemen sığınağa götürmek zorundayız." dedi.

Sofia sersem sarsak bir taraftan giyinirken göz ucuyla Gabriel'e baktı. Duştan yeni çıktığı anlaşılıyordu. Başında dikilen erkek Moğol koruma bir an önce giyinmesini söylüyordu. Gabriel'in ona bakmamasına önce şaşırdı ardından 'Şokta zavallı.' diye düşündü.

Sofia giyinmişti. Korumalardan biri hızla başına bir kask geçirdi ve kollarına girerek tabiri caizse onu karga tulumba dışarıya taşımaya başladılar. Önlerinden geçerlerken erkek koruma Gabriel'i yana doğru çekerek kollarını açıp geçenlerle arasında durdu. Gabriel bir anda yere yıkılacak gibi oldu. Adaleleri boşalmıştı. 'Sofia'yı benden bile koruyorlar.' diye düşündü ardından gözlerini yere indirip "Haklılar."

diye mırıldandı. Ardından hemen toparlandı. Sofia'nın arkasından bağırdı: "Seni çok seviyorum canımın içi!"

Çoktan uzaklaşmış olan Sofia Gabriel'in hayal meyal bir şeyler söylediğini işitti ama peşinden koşturan samimi aşk sözcüklerini heyecandan olsa gerek anlayamadı.

Tam istim sığınağa doğru taşınırken Sofia yolda Frer Marius ile karşılaştı. O da aynı şekilde kafasına kask takılmış halde koltuk altlarına girmiş 2 zebella Moğol'un arasında aynı yere doğru seyahat ediyordu. Sofia nefes nefese sordu: "Neler oluyor efendim?"

Marius nefes almakta zorlandığı için zar zor "Bilmiyorum ama birazdan öğreniriz." diye cevap verdi.

Sığınağa varmışlardı. 30 saniye içinde birer koltuğa oturtuldular. Korumalardan biri yanlarına yaklaştı. Sakince "Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nin kriptografik anahtarı üzerinizde mi efendim?" diye sordu.

Marius önce soruyu anlamadı ardından toparlandı ve kısaca "Evet. Üzerimde." diye cevap verdi.

Koruma son derece saygılı bir sesle "Protokol gereği boynunuza asılı olup olmadığını gözlerinizle görüp teyit etmeniz gerekiyor efendim. Yolda düşürmüş olabilirsiniz." dedi.

Marius başını sallayarak elini göğsüne doğru götürdü. Üzerinde hiçbir düğme bulunmayan sanki camdan yapılmış üçgen bir aleti korumaya gösterdi.

Koruma saygılı bir sesle "Kilitli konumda olduğunu teyit eder misiniz efendim?" dedi.

Marius aleti gözüne tutup kısa bir süre bekledi. Camdan olan kısmın üzerinde ışıklı semboller belirmişti. Koruma kafasını yana doğru çevirdi. Marius sırasıyla 8 tane sembole bastı. Bir tınlama sesi işitildi. Marius sakince "Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nin kilitli olduğu teyit ediyorum." dedi.

Koruma telsizinin düğmesine basarken "Sukbaator efendim. Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nin kilitlendiğini teyit ediyoruz. Büyük Sır Üstadı ve Sofia kardeş yanımızda. Sığınağı kilitliyoruz." diye rapor verdi.

Telsizden Sukbaator'un otoriter sesi işitildi: "Efendi Djü-dschi ile Heretica Pessima kardeşleri Büyük Sır Üstadı'nın yanına sığınağa

taşıyın. Her ikisini de taşırken çok hassas davranın. Onlar geldikten sonra sığınağı kilitleyin ve kimseye açmayın."

Daha talimatı bitmeden kapıda orta yaşlı bir adam belirdi. Boynuna asılı bir stetoskop ve elinde küçük bir çanta taşıyordu. Dümdüz Frer Marius'ün yanına geldi. Çok saygılı bir sesle "Büyük Sır Üstadı'm sağlık kontrollerinizi yapmam gerekiyor. Müsaade eder misiniz?" diye sordu.

Marius yerinden kalkmaya yeltenirken Sofia'nın beti benzi atmıştı. Durumu fark eden Marius kalkmaktan vazgeçip elini onun dizine koydu: "Rahat ol Sofie'ciğim. Neler olduğunu birazdan öğreniriz. Sukbaator kırmızı alarm vermiş olmalı. Yıllar içinde mükemmelleştirilmiş özel bir protokol işlemeye başladı. Artık kimseyi dinlemezler. Beklemekten başka yapabileceğimiz bir şey yok." diye konuştu.

Sofia başını sallayıp gülümsemeye çalıştı. Aklı Gabriel'de kalmıştı.

Aynı anda doktor olduğu anlaşılan adam "Efendim sizi hemen muayene etmem lazım." diyerek araya girdi. Marius yerinden ağır ağır kalkıp kolunu kadının omuzuna attı. "Gidelim." dedi. "Bu check-up'tan kaçış yok..."

Dışarıda kıyamet kopuyordu.

Sukbaator adanın özel telsiz haberleşmesine bağlı kulaklığını takmış, bir maestro hassasiyetiyle operasyonu yönetmekle meşguldü.

Hemen bütün çatılarda uzun namlulu silahlar taşıyan korumalar seçilebiliyordu. 2 tane drone adanın etrafını kesintisiz gözlemlemek için çoktan havalanmıştı. Tarihi çan kulesinin tepesinde 2 kişi dürbünleriyle çevreyi taramaktaydı. Dış bahçede limanın köşesinde bulunan ve tarih boyunca adaya yaklaşan tekneleri takip etmek amacıyla gözetleme kulesi olarak kullanılmış olan beton binanın tavanı ikiye yarılarak açılmış ve yerden havaya füze sistemi içinden yükselerek aktif hâle gelmişti. Cauda Pavonis bile acil bir tahliye gerekli olursa diye motorlarını çalıştırıp halatlarını çözmüş hazırda bekliyordu.

Sukbaator telsizden kesin ve net talimatlar yağdırmaya başlamıştı: "Kutsal Hafıza Kütüphanesi'nin girişindeki güvenliği arttırın. Kim olursa olsun, gelip de o kapıyı geçmeye kalkarsa tereddütsüz indirin! Tekrar ediyorum ikinci uyarıyı yapmadan indirin!" diye ilave etti.

Bir saniye kadar düşündü ardından "Frer Jean, Gabriel ve R.G. kardeşleri ivedilikle Şef Julius'un mutfağına getirin. Ben oradayım ve bekliyorum." dedi.

Kulağında talimatı duyan Gabriel'in koruması "Gidiyoruz efendim." diyerek onu kolundan tutarak odadan dışarıya sürüklemeye başladı.

Gabriel heyecanla "Nereye? Nereye gidiyoruz? Ne oluyor?" diye sordu.

Koruma sakince "Merak etmeyin mutfağa gidiyoruz. Sukbaator'un talimatı." diye cevap verdi.

Aynı anlarda R.G.'nin kapısında biten korumaların işi daha zordu çünkü R.G. hem sıradan bir kardeş değildi hem de karakteri diğer kardeşlerininki kadar yumuşak değildi.

"Hemen şimdi Büyük Sır Üstadı ile görüşmem gerekiyor diyorum! Söylediğimin hangi bölümünü anlamıyorsunuz?"

R.G.'nin sesi ricadan çok emir gibi çıkıyordu. Hem de uygulanmazsa arkasından büyük sorunların çıkabileceği türden bir emir.

Neyse ki Sukbaator'un korumaları çok iyi eğitilmişlerdi: "Sizi çok iyi anladım efendim. Merak etmeyin onunla sizi görüştüreceğiz ama önce mutfağa götürülmeniz için talimat aldım efendim."

R.G. bunu duyar duymaz köpürdü: "Mutfağa mı? Siz kafayı mı yediniz. Kim vermiş talimatı?"

"Sukbaator efendim."

R.G. kıpkırmızı kesilmişti. Avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı: "O talimatı iptal ediyorum! Ölüm kalım meselesi diyorum! Kaybedecek vakit yok diyorum! Ne mutfağı? Hemen şimdi Büyük Sır Üstadı neredeyse beni oraya götürün!"

Dediğimiz gibi Sukbaator'un korumaları çok iyi eğitilmişlerdi. Adam bir saniye kadar düşündü: R.G.'yi zorla mutfağa götürmekle beyaz bir yalan söylemek arasında karar vermeye çalışıyordu. R.G.'nin Karate'de onuncu dandan siyah kuşak sahibi olduğu herkesin malumu olduğundan bir süre sonra ikincisi kazandı.

Sakin bir sesle "Büyük Sır Üstadı da mutfakta efendim." diye cevap verdi.

R.G. şüphelenmedi bile. Kızgınlıkla "Neden daha önce söylemiyorsun? Çok zaman kaybettik. Hadi, hadi, gidelim. Ölüm kalım meselesi diyorum." diye söylendi.

R.G. önde ona yetişmeye çalışan korumalar arkasında mutfağın önüne geldiklerinde Frer Jean ve Gabriel'i kapıda bekler hâlde buldular. Jean merakla "R.G. neler oluyor?" diye sordu.

R.G. onun yüzüne bile bakmadan yanından geçip mutfağa daldı. "Büyük Sır Üstadı'm neredesiniz? Sizinle acil konuşmam lazım!" diye bağırdı. Jean ve Gabriel hemen onun arkasından seğirttiler.

Sukbaator telsizden uyarıldığı için R.G.'yi bekliyordu. Önüne dikilip "R.G. efendim. Büyük Sır Üstadı'nın size göstermemi istediği bir şey var. Ardından sizinle görüşecek." dedi.

R.G. şaşırmıştı. Merakla "Ne? Ne göstereceksiniz?" diye sordu.

Sukbaator kenara çekilerek mutfak tezgâhına yatırılmış güvercini gösterdi. Duygusuz bir sesle "Bunu bu sabah Gölge Şef Julius'a getirmiş." diye konuştu.

R.G., Jean ve Gabriel masada yatan kuşa bakakaldılar.

R.G. önce kendisine abartılı bir kamera şakası yapıldığını düşündü. Tam küfretmeye hazırlanıyordu ki Gabriel'in sesini işitti. "Yuh! Kuşun ayaklarına bakın. Bu bir posta güvercini!"

R.G. saliseler içinde eksik parçaları birleştirdi.

O anda Frer Jean, Gabriel ve R.G. senkronize bir şekilde aynı ismi haykırdılar: İris!!!

Üçünün de aynı anda aynı ismi bağırmalarına kendileri de o kadar şaşırmıştı ki bir süre birbirlerine şaşkınlıkla bakarak ne olduğunu anlamaya çalıştılar. Aynı esnada Sukbaator sıradan bir insanı çıldırtabilecek bir sakinlikle telsizin düğmesine bastı: "İris'i gördüğünüz yerde derhâl derdest edin. Canlı istiyorum! Tekrar ediyorum sakın zarar vermeyin."

İkinci İstanbul Konklavı herkese bir şeyler öğretmişse de en büyük dersi mesleğine gerçek bir aşkla bağlı Sukbaator'un çıkarmış olduğunu söylesek yanılmış olmayız. Telsizin düğmesine bir kere daha bastı: Sakin bir sesle "Anokhi kardeşi korumaya alan onu hemen yanıma getirsin." talimatını verdi.

Ya bir ya iki dakika geçmişti ki Anokhi korumasının kucağında mutfağa giriş yaptı. Şaşkın ya da korkmuş olduğu söylenemezdi. Sadece tetikteydi diyebiliriz. Koruma tarafından yere bırakılırken ifadesiz bir suratla başıyla herkesi selamladı. Ardından "Efendi Djü-dschi nerede? Güvende mi?" diye sordu.

Sukbaator ona içtenlikle bakarak "Sığınakta. Merak etmeyin sağlığı yerinde." diye cevap verdikten sonra devam etti: "Anokhi kardeş, İris hanımefendinin ihanet etmiş olma ihtimaline karşın onu gözaltına almak için şu anda her yerde arıyoruz. Bulduğumuzda onu sorgulamak için güvenli bir yere götüreceğiz. Gözaltı işlemi sırasında bize katılmanızı ve bizim başa çıkamayacağımız bir durum oluşursa özel yeteneklerinizi kullanarak yardımcı olmanızı rica ediyoruz."

Anokhi hiç renk vermeyen bir surat ifadesiyle sadece başını sallayarak kısaca "Olur." diye cevap verdi.

O anda Sukbaator kulaklığında bir ses işitti: "Hedef kendi odasında. Tekrarlıyorum: Hedef kendi odasında. Kapı ve pencere güvende. Talimatınızı bekliyoruz."

Sukbaator sakince "Müdahale etmeyin. Beni bekleyin. Tekrar ediyorum. Müdahale etmeyin." diye cevap verdi.

Sukbaator daha son kelimesini söylemeyi bitirmeden Anokhi'yi bir çantayı omuzuna takar gibi kolayca kaldırıp koltuk altına yerleştirdi. "Kardeşlerim güvenlik nedeniyle burada kalmanız iyi olur." dedikten sonra koşar adımlarla mutfaktan çıkarak İris'in odası yönünde uzaklaşmaya başladı. R.G. bir salise bile tereddüt etmeden arkasından koşmaya başladı. R.G.'nin kararı Jean ve Gabriel'in fazla düşünmesine gerek bırakmamıştı.

İris'in odasının önünde bulunan Moğollar Sukbaator'un geldiğini gördüklerinde bir iki adım geri çekildiler. Aralarından bir tanesi kapının altından uzattığı yılana benzer esnek bir borunun ucuna yerleştirilmiş kamera ile içeriyi gözetliyordu. Sukbaator ona sordu: "Durum nedir?"

"Yatağının üzerinde oturuyor ama çok kararsız. Arada bir odanın ortasında bulunan dev yumurta ile konuşuyor. Beti benzi atmış gibi. Her an her şeyi yapması mümkün efendim."

"Yumurta mı?"

"Dekoratif yastık gibi bir eşya olabilir efendim."

Sukbaator çok kısa düşündü ardından kuruca "Herkes beni çok iyi dinlesin. Talimatım olmadan hiçbir harekette bulunmayın. Önce Anokhi'yle ben gireceğiz. Tekrar ediyorum talimatlarımı bekleyin." dedi.

Bir saniye kadar bekledi ve ardından kararlı bir sesle "Açın!" dedi.

Ekibin içindeki en iri iki koruma aynı anda yüklenince kapı menteşelerinden kurtulup boylu boyunca yere çakıldı.

Sukbaator Anokhi'yi arkasına alarak içeri adım attı. Ellerini teslim oluyormuş gibi havaya kaldırdı ve yumuşak bir sesle "İris hanımefendi sizinle konuşmak istiyoruz." dedi.

İris ayağa kalkmıştı ama cevap vermedi. Sadece anlamsız, boş gözlerle ona bakıyordu. Zihnen orada olup olmadığını ya da yaşananları idrak edip edemediğini bile anlamak çok zordu. Sukbaator bir adım daha yaklaşıp "Lütfen bizimle gelin hanımefendi. Konuşursak her şey iyi olacak." diye tekrar etti.

İris yine cevap vermedi. Kararsız olduğu belliydi, amacının ne olduğunu anlamak için kâhin olmak gerekirdi. Sukbaator müdahalede bulunabileceği mesafeye ulaşmak için adım adım yaklaşıyordu ama son adımda İris bu sefer tepki gösterdi: "Bir adım daha atmayın. Atarsanız..."

Tehdit gelmişti de tehdidin niteliği belirsiz olunca Sukbaator işkillendi. Zaman kazanıp durumu doğru değerlendirmesi gerektiğini düşündü. Yumuşak bir sesle "Sakin olun lütfen. Bakın size zarar vermek isteyen yok. Sadece konuşup bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak istiyoruz." dedi.

O esnada kapının önünde merakla bekleşen kardeşlerden en olmaması gerekeni kapıdan başını uzatıp içeri bakma gafletinde bulundu. İris Gabriel'i kapıda görür görmez zıvanadan çıktı. Yüzü kıpkırmızı kesildi. Gözlerinden alevler fışkırıyordu. Çok kısa bir süre içinde kendini kontrol edemez hâle gelip ağzından salyalar saçarak öfkeyle çılgınlar gibi bağırmağa başladı: "Seni orospu çocuğu. Seni şerefsiz. Beni sattın değil mi? Bir gün bile dayanamadan beni arkamdan vurdun. Lağımlarda çürü aşağılık herif. Seni sevdim ulan. Seni sevdim, korkak piç."

R.G. anında müdahale edip Gabriel'i gömleğinin yakasından tutup geri çekse de artık çok geçti. Sukbaator kontrolü kaybettiğini anladığı

anda usulca yana doğru çekilip Anokhi'ye yer açtı. Kendisi de gözlerini bir kel kartalın avına diktiği gibi İris'e dikmiş hiçbir hareketini kaçırmadan izliyordu.

İris kısa bir süre sonra sakinleşir gibi oldu. Sonra bir anda vücut dili değişti. Göğsünü öne doğru çıkarıp başını yukarı kaldırdı. Önce iki elini Sukbaator'un rahatça görebileceği şekilde çok ama çok yavaş yüzüne doğru götürdü. Sukbaator elleriyle yüzünü sıvazladığını gördüğünde 'Ne yapıyor bu? Dua gibi bir şey mi?' diye düşündü. Tam o anda İris 2 parmağını büyük bir hızla ağzına soktu ve aynı anda "Kirke, Morrígu, Bhowani, Kali." diye bağırdı.

Sukbaator olup biteni artık anlamış olsa da gafil avlanmıştı. İnleme sesini andıran bir tonda "İntihar ediyor! Azı dişi!" diye bağırdı. Ama müdahale edebilmek için yeterince yakın değildi. Bulunduğu mesafeden kadının üzerine atılsa bile elini ağzından çıkarmaya fırsat bulamadan İris'in siyanür hapını kırabileceği açıktı. Çok geç kaldığını idrak ettiğinde hareketsiz kalmayı seçti.

Sukbaator'un bağırmasını duyan bütün kardeşler istemsizce kapıya üşüşmüştü. Heyecandan ağızları açık, gözleri fal taşı, İris'in intihar etmesini beklediler. Ama İris parmakları ağzında hareketsiz kalmaya devam etti. Kimse ne olduğunu ve neden harekete geçmediğini anlamadı. Bir süre sonra Sukbaator yanında sessizce duran Anokhi'nin sol elinin işaret ve orta parmağını İris'e doğru uzatmış olduğunu fark etti. Başını hafifçe sola doğru eğmiş ve gözlerini ona dikmiş tam bir konsantrasyon içindeydi. İşte o zaman olanları kavradı.

Son talimatını bağırarak "Şimdi!" diyerek verdi.

Kapıya en yakın duran 2 koruma hızla İris'in üzerine koştular. İris'i ele geçirdiklerinde korumalardan biri elini ağzına sokup parmaklarını tuttu, diğeri ise ellerini arkadan kelepçelemeye çalıştı. Ama ne yaptıysa İris'in elini bir türlü ağzından çıkarıp arkasına indiremedi. Şaşkın gözlerle dönüp Sukbaator'a baktı. Sukbaator hınzırca gülümsedi. Elini yanında duran tıfıl oğlanın başına koymak için kaldırdı ama hemen vazgeçti. Yanına diz çöküp onunla aynı hizaya geldiğinde "Anokhi kardeş, kâfi. Artık elimizde." dedi. Anokhi gözlerini kapayıp parmaklarını gevşetti.

İki bin yıllık tarihi boyunca 137'ye belki de en büyük zararı veren köstebek nihayet yakalanmıştı.

İris ağzı ve gözleri bantlanmış, elleri arkadan kelepçeli hâlde götürülürken Sukbaator adamlarına "İlk iş kendisini uyutup azı dişini dikkatlice sökün ve sakın kabalık etmeyin. Her zaman nazik olun!" talimatını verdi.

Bütün kardeşler odaya doluşmuş meraklı gözlerle etrafı izliyorlardı. Sukbaator sert bir sesle "Herkes dışarı. Burası olay yeri. İnceleme başlatacağız." dedi.

Ahali odadan çıkarken olay yeri inceleme ekibi içeri giriyordu. Sukbaator onların işini yapmasına izin vermek için kapıya doğru çekildi. Ekip hızla çalışmaya başladı. Odada bulunan bütün eşyalar önce fotoğraflanıyor, ardından şeffaf poşetlere konarak numaralandırılıyordu. Bir süre daha titizlikle çalışmalarını izledi. Odanın bir dolabına saklanmış kuş yemlerinin fotoğraflarını çektiklerini gördüğündeyse acı acı sırıttı. Tam çıkacaktı ki gözüne bir şey takıldı. Kaşlarını çattı. Tekrar içeri döndü ve henüz poşete konmuş bir eşyayı daha iyi görebilmek için eğildi. O anda bir flaş patladı. Sukbaator'un gözleri kamaşınca istediği incelemeyi tamamlayamadığından "Buna bakabilir miyim?" diye sordu.

Ekip başı "Eline alabilirsin. Poşetlendi ve fotoğrafı çekildi. İşin bitince şuradaki delil sepetine bırakırsın." diye cevap verdi.

Sukbaator eşyayı alıp daha dikkatli inceleyince nefesi kesildi. O kadar ki başı döndü ve yanında bulunan dolaplardan birine tutunmak zorunda kaldı. Derin bir nefes aldı ve elinde tuttuğu poşete bir daha baktı.

Ardından 'Nasıl olabilir? Bu kesinlikle halam Kam-Kul'un el yapımı zehir şişelerinden biri.' diye düşündü.

Üçüncü cildin sonu

Dördüncü Cilt
Büyük Sır Üstadı
Kötülük Çiçekleri
(2024'te yayınlanacaktır.)

Meraklısı için notlar

Kısaltmalar: Alm. Almanca, Ana. Psi. Analitik Psikoloji, Ar. Arapça, Aram. Aramice, Far. Farsça, Fr. Fransızca, İbr. İbranice, İng. İngilizce, İsp. İspanyolca, İt. İtalyanca, Jap. Japonca, Lat. Latince, Osm. T. Osmanlı Türkçesi, Psi. Psikoloji, Yun. Yunanca, Hint. Hintçe, Sans. Sanskritçe, Kelt. Keltçe, Moğ. Moğolca, Çin. Çince.

Allghoi khorkhoi: Moğolların ekseriyetle çöl kumunun altında yaşadığına inandıkları ve adını dahi ağızlarına almaktan korktukları dev bir solucan. Adını kullanmak zorunda kaldıkları zamanlarda ona allghoi khorkhoi (Moğolca: Олгой-Хорхой) yani bağırsak solucanı demektedirler. Bu canlının topraktan aniden çıkıp avlarını yeşile döndüren bir asit kustuğu ya da uzaktan elektrik boşalmasına benzer bir etki ile avını öldürdüğüne inanılmaktadır.

Anima ve Animus: Analitik Psikoloji'de kişisel kompleksler. Aynı zamanda bir erkeğin bilinçdışı dişil doğasını ve bir kadının bilinçdışı eril doğasını simgeleyen arketiplerin kişileştirilmesidir. Anima erkeğin bilinçdışı kalmış dişil yanı iken Animus kadının bilinçdışı kalmış eril yanıdır. Bu çift cinsellik, biyolojik bir gerçekliktir ve dişi ya da erkek olmak buna karar veren genlerin sayısına bağlıdır. Çekinik kalan genler, karşıt bir kişilik oluştururlar ve bu durum bilinçdışı kalır. İnsan davranışını düzenledikleri için en etkin iki arketip bunlardır. Projeksiyon (yansıtma) mekanizmasından sorumludurlar. Aynı gölge arketipi gibi bunlar da bilinçdışı olduğundan, daima bilinçsiz olarak karşı cinse yansıtılır. Anima/Animus yansıtması potansiyel eşte karşılık bulur ve bu durum, kişiye diğer yarısını bulmuş olduğu duygusunu yaşatarak kendini tamamlanmış hissetmesini sağlar. İlk görüşte aşk fenomeni, kaynağını bu yansıtmalardan bulmaktadır. C.G. Jung şöyle demiştir: "Her erkek, içinde, o ya da bu kadına ait olmayan sonsuz bir kadın imgesi taşır. Bu imge özünde bilinçdışıdır ve erkeğin organik sistemindeki asıl kadın biçiminin, yani bir arketipin, kalıtımsal bir öğesidir. Bu asıl imge, kadınlığın tüm atasal deneyimlerinin ve o güne dek kadınlığın bıraktığı izlerin bir birikiminden oluşur. İmge bilinçdışı olduğu için sevilene bilinçsizce yansıtılır. Tutkuya ya da nefrete neden olan budur."

Anima erkeğin ruhu olarak işlev görürken, kadının animusu bilinçdışı bir akıl gibi davranır. Buna bağlı olarak animus "Baba Logos", anima "Anne Eros" ilkesinin doğada temsil edilen tipik özelliklerine uygun davranır. Bunlar anima için nezaket, hassasiyet, sabır, alıcılık, doğaya yakınlık,

affetmeye hazır olmak, animus içinse kendine güven, kontrol etme isteği, sorumluluk almak ve savaşçı ruh özellikleri olarak sayılabilir. Her arketip gibi anima ve animusun da aydınlık ve karanlık yönleri mevcuttur. Bu nedenle hayatın değişik evrelerinde bireyin anima ve animus ile olan ilişkisi onun hayatı yaşama kalitesini etkiler.

Genç insanlar, animanın tamamen kaybedilmesi durumunda dahi bu dönemi yaralanmadan atlatabilirler çünkü hayatlarının bu döneminde mesela bir erkek için önemli olan tek şey erkek olmaktır. Ancak, hayatın ortasından sonra animanın kalıcı olarak kaybı, erkeğin canlılığını yitirmesi, esnek olamaması ve insanlara karşı nezaketini yitirmesi anlamına gelir. Bunun sonuçları bir erkekte zamansız kabalık (anlayışsızlık), huysuzluk, basmakalıp davranış, fanatik tek taraflılık, inatçılık, küfürlü davranış veya teslimiyet, bezginlik, pasaklılık, sorumsuzluk ve nihayet alkol alma eğilimi olarak kendini gösterir. Anima, rüyalarda, baştan çıkarıcıdan manevi rehberliğe kadar değişen dişil imgelerle kişileştirilir. Eros prensibi ile ilişkili olduğundan, bir erkeğin anima gelişimi kadınlarla nasıl ilişki kurduğuna yansır.

Animusun karanlık yönlerini kavrayamayan kadın, kendini klişe fikirler, genellemeler, acımasız eleştiriler ve mutlak hakikati bildiği iddiasına dayanan önyargılar içinde bocalarken bulabilir. Bu da sonuç olarak kadının kendisini istemsizce eleştirerek değersizleştirmesine ve kendine büyük bir güvensizlik duymasına neden olur. Bu olgu kadının yaratıcılığını da elinden alır çünkü ne zaman yaratıcı bir fikir aklına gelse bilinçdışından gelen -o fikri neden hayata geçiremeyeceği konusunda- sayısız negatif hislere kapılır. Animus tarafından ele geçirilmiş bir kadın her zaman dişiliğini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır.

Axis Mundi: (Lat.) Dünyanın Ekseni. Şamanizm'e göre evren üç kozmik bölge; gök, yeryüzü ve yer altından oluşur. Bu bölgeler merkezlerinden geçen bir eksenle yani 'Axis Mundi' ile birbirlerine bağlıdır. Tanrılar yeryüzüne, ölüler de yer altına bu eksenin geçtiği deliklerden indikleri gibi şamanlar da göğe veya yer altına yaptıkları mistik yolculuklarda bu geçidi kullanırlar. Yoga ve Tai Chi gibi disiplinler de insan vücudunu Axis Mundi kabul ederler. Buddha, bilgiyi elde etmek için oturduğu Bodhi Ağacı'yla birlikte Axis Mundi'yi temsil eder. L'Uomo Vitruviano olarak bilinen Leonardo da Vinci'nin eseri de insan biçiminin dünya ekseni olarak sembolik ve matematiksel bir ifadesidir. Analitik Psikoloji'de Axis Mundi ile Anima Mundi (Dünyanın Ruhu) fikri, merkezi "Benlik" (Self) olan kolektif bilinçdışı ile örtüşür.

Benlik: Analitik Psikoloji'de bütünlük arketipi ve psişenin düzenleyici merkezi. Bilincin algısını aşan transpersonel bir güç. Bir düzen arketipi olarak tarih boyunca pek çok sanat eseri, masal ve hikâyede daire, kare, dörtlü şekilleriyle ve/veya mandala içeriklerinde vücut bulmuştur. Benlik yalnızca merkez değil, aynı zamanda hem bilinçli hem de bilinçdışını kucaklayan tüm çevredir; egonun bilincin merkezi olması gibi, o da bu bütünlüğün merkezidir. Tüm arketipler gibi, benliğin de temel doğası bilinemez, ancak tezahürleri mit, masal ve efsanelerin içeriğinde belirir. Benlik rüyalarda, mitlerde ve masallarda kral, kahraman, peygamber, kurtarıcı gibi "üstün kişilik" imgeleri olarak görünür. Kutsal şekillerden daire, kare haç ya da "Quadratura Circuli" -Dairenin Kareleştirilmesi- benliğin en bilinen sembolleridir. Bir Complexio, Oppositorum ya da "Karşıtların Birliğini" temsil ettiğinde genellikle karşıt çiftleri görünümüne girer. Örnek olarak TAO'nun çiftleri Yin ve Yang, düşman kardeşler Habil ile Kabil veya kahraman ile düşmanı Faust ve Mefistoteles sayılabilir. Bu nedenle, ampirik olarak benlik, karşıtların birleştiği bir bütünlük içinde süregelen bir ışık ve gölge oyunu olarak kendini gösterir. Benlik deneyimleri, dinî vahiylerin numinosum özelliğine sahiptir. Bu nedenle Jung, deneyimsel, psikolojik bir gerçeklik olarak benlik ile geleneksel yüce tanrı kavramı arasında esaslı bir fark olmadığına inanıyordu. Bu nedenle Benlik arketipinin "İçimizdeki Tanrı" olarak da adlandırılabileceğini söylemiştir.

Dörtlülük: Quaternité (Fr.) Katernite okunur. Analitik Psikoloji'de evrensel bir arketiptir. C.G. Jung şöyle demiştir: "Dörtlülük neredeyse evrensel bir arketip olarak bir yargının mantıksal temellerini oluşturur. Bir kişinin, bütünlüğü olan bir yargıya varabilmesi için bu dörtlü gerekir. Örneğin, bir ufku tümüyle betimleyebilmek için gökyüzünün dört yönüne de değinmeniz gerekir. Her zaman dört öğe, dört ana nitelik, dört renk vb. olduğu gibi ruhsal gelişmenin de dört yolu vardır. Bu nedenle psikolojik uyumun da dört açısı vardır. Uyum sağlayabilmemiz için bir şeyin orada olduğunu onaylayacak bir işleve (duyu), ne olduğunu saptamak için ikinci bir işleve (düşünme), kabul edip etmeyeceğimizi belirten üçüncü bir işleve (duygular) ve nereden gelip nereye gittiğini gösteren dördüncü bir işleve (sezgi) gereksinimimiz vardır. Bunlar olduktan sonra, söylenecek başka bir şey kalmaz. Yargıya varılmıştır. Bütünleşmenin ideali bir daire ya da küredir ama doğal minimal bölümü bir çeyrektir."

Dörtlülük ya da dörtlü olma, çoğu zaman 3+1 yapısındadır. Bu dörtlüden birinin özel bir yeri ya da öbürlerinden farklı bir yapısı olur. (Örneğin, Evangelistlerin üç simgesi hayvan, dördüncüsüyse melektir.) Bu dördüncü,

öbür üçe katıldığında tamamlanmış teke dönüşürler. Bu da bütünlüğü gösterir. Analitik Psikoloji'de, ikincil durumdaki işlev (örneğin, deneğin bilincinin emrinde olmayan işlev) dördüncüyü temsil eder ve bireydeki bilinçliliğe katılması, bütünleşmeyi sağlayan ana işlevlerden biridir."

Druid: Kelt Rahibi ve veya Rahibeleri. Latincede "Druidae" şeklinde geçer. Bu sözcük hiçbir Kelt-Roma yazıtında bulunmadığı için orijinali bilinmemektedir. Galya dilinde "Druvis" ya da "Druvids" şeklinde olduğu tahmin edilmektedir. Eski İrlanda dilinde ise bu sözcük tekil olarak "Druí", çoğul olarak "Druid" şeklindedir. Druid, Kelt çoktanrıcılığında antik Kelt topluluklarındaki rahip sınıfına verilen genel isimdir. Druid uygulamaları Yunanların "Keltoi" ve "Galatai", Romalıların "Gaul" dedikleri tüm yerli kabilelerin kültürünün bir parçasıydı. Druidler rahiplik, şifacılık, zehir-iksir yapımı ve büyü gibi görevleri üstlenmişlerdi. Druidler hakkında milat ile 235 yılı arasında yazılanlar her biri birkaç sayfadan ibaret ve Romalı coğrafyacı Strabo, Romalı Hippolytus, İskenderiyeli Clemens'in yanı sıra Diodorus, Plinius, Pomporius, Cicero ve Tacitus tarafından kaleme alınanlar ile sınırlıdır. Çağdaş Druidlerin sloganı "Desti – Kelenn – Unani"'dir. Sırasıyla Öğrenmek, Öğretmek, Birleşmek demektir. Simgeleri ise (III) dikey üç çizgi olup bu çizgiler Tanrı'ya inanma, insan yaşamına saygı ve barış anlamını taşımaktadır.

Eşzamanlılık: Senkronisite ya da Eşzamanlılık, ilk olarak C. G. Jung tarafından tanımlanmış, dış dünyada vuku bulan bir olayın psikolojik bir ruh hâli ile eş zamanlı ve ortak bir anlam bağlamında örtüşmesi fenomenidir. İki olmazsa olmaz temel faktörden oluşur:

1-Bilinçsiz bir imge ya doğrudan ya da dolaysız bir şekilde bir rüya, fikir, fantezi veya önsezi şeklinde bilince gelmelidir.

2-Bu içerikle dış dünyada eş zamanlı oluşan nesnel bir durum örtüşmelidir.

Jung, eş zamanlı deneyimleri uzay ve zamanın göreliliği ve bir dereceye kadar bilinçdışı ile ilişkilendirdi; "Bu fenomenin çok çeşitli ve kafa karıştırıcı yönleri, şu anda görebildiğim kadarıyla, psişik olarak göreli bir uzay-zaman sürekliliği varsayımıyla tamamen açıklanabilir. Psişik bir içerik bilincin eşiğini geçer geçmez, eş zamanlı marjinal fenomenler ortadan kalkar, zaman ve uzay alışılmış egemenliğine geri döner ve bilinç bir kez daha öznelliği içinde yalıtılır… Bunun tersine, özne bilinçsiz bir duruma getirilerek eş zamanlı fenomenler uyandırılabilir."

Eşzamanlılık Jung tarafından "nedensel olmayan bir bağlantı ilkesi", kişisel psişe ile maddi dünya arasındaki esasen gizemli bir bağlantı olarak tanımlandı ve temelde bunların yalnızca farklı enerji biçimleri oldukları gerçeğine dayandırdı. "Psişe ve maddenin bir ve aynı tözün iki farklı yönü olması sadece mümkün değil, hatta oldukça muhtemeldir. Eşzamanlılık fenomeni bana öyle geliyor ki, psişik olmayanın psişik gibi davranabileceğini ve aralarında herhangi bir nedensel bağlantı olmaksızın bunun tersini yapabileceğini gösterdiği için bana öyle geliyor."

Bir örnek ile anlatacak olursak: C. G. Jung'un otobiyografisinde aktarılan, aşırı rasyonel, zengin ve aklına fazla güvenen entelektüel bir kadının bu dünyevi yapısı nedeniyle ruhsal tedavisi ilerlememektedir. Jung bu çetin cevizi kırmayı başaramamıştır. Uzun seanslardan sonra, sonunda kadın, Mısır mitolojisinde "yeniden doğuşun" önemli sembollerinden biri olan Scarab/Altın Bok Böceği'ni eline aldığı bir rüya görür. Daha sonra, Jung'un evindeki bir seansta o rüyayı Jung'a anlattığı esnada yanında oturdukları pencerede hafif bir tıkırtı duyulur. Jung pencereyi açtığında İsviçre'de altın bok böceğine denk olan bok böceği türü bir böceğin uçarak Jung'un avucuna konduğunu görürler. Jung elini kadın hastasına uzatarak "İşte senin bok böceğin" dedikten sonra kadının entelektüel aşırı maddeci savunması çökmüş ve iyileşme sürecine girmiştir. İşte bu kadının rüyası (iç tutum) ile bok böceğinin cama tıklaması (dış tutum) arasındaki "anlam" paralelliği, eş zamanlılığın çalışma alanıdır.

Felsefi Simya: Mistisizm, büyü, bilim ve dinin belli yönlerini birleştirerek sıradan insanı "tinsel insana" dönüştürmeyi amaçlayan ezoterik bir öğretidir. Bu dönüşümün Felsefe Taşı aracılığıyla gerçekleşeceğine inanılır. Bu, simyacıların değersiz madenleri altına dönüştürme gücüne inandıkları son maddedir ve elde edilmesi simyanın en büyük ütopyalarından biri olmuştur. Felsefe Taşı'na ulaşmak için yapılacak çalışmaya Magnum Opus (Büyük Yapıt) denir. Bu sürecin safhaları simyacıdan simyacıya değişir. Büyük üstatlar arasında en çok rağbet gören yedi ya da on iki safhalı olanların yanı sıra en bilinenlerinden biri 3+1 dört aşamalı olandır. Bu safhalar Nigredo (Kara Yapıt), Albedo (Beyaz Yapıt), Citrinitas (Sarı Yapıt) ve Rubedo (Kırmızı Yapıt)'tır. Kadim Yunan bu safhalara sırasıyla Melanosis, Leukosis, Xanthosis ve Iosis derdi. Simya hazır olmayanların gizlere nüfuz etmesini engellemek amacıyla metaforlarla yazılmış eserlere konu olmuştur. Bu metoda örnek olabilecek olan *Basilius Valentinus'un 12 Anahtarı* isimli, on iki kısa paragrafta (anahtarda) felsefe taşına erişmek için atılması gereken adımları alegorik olarak anlatan kitabın her bölümü sembolik kod adlar vasıtasıyla değişmesi gereken içerikleri gösterse de

imgelemle asıl gerçek gizlenmek istendiğinden kitabı sadece en bilgili üstatların anlayıp yorumlaması mümkün olmaktadır. Kökleri kadim Mısır'ın Hermes Trismegistus'una uzanan felsefi ve spiritüel bir sistem olan Hermetizme dayanmaktadır. Antik Yunan'da bulunan simya, gnostik çevrelerde gelişmiş, daha sonra Araplara geçmiştir. Simya öğretisi ilk olarak Câbir İbn-Hayyam'ın yapıtlarında görülür. Başlangıcı 12. yüzyıla dayanan öğreti, Arapça metinlerin çevirileri aracılığıyla 14. yüzyıldan itibaren Avrupa'da yaygınlaşmaya başlamıştır. Pek çok Ortaçağ ve Yakın Çağ spiritüel akımını etkiledikten sonra tepe noktasına 15. yüzyılın son yarısında ulaşmış ve 17. yüzyılın başlarında unutulmaya yüz tutmuştur.

Ger: 'Yurt' olarak da bilinen Moğolların geleneksel yaşam mekânlarıdır. Yuvarlaktır. Merkezde 'Tono' adı verilen bir duman çıkış halkasına bağlı direklerden (Uni) inşa edilmiştir. Konumu ve sembolizmi bütün Moğol topluluklarında ortaktır. Göçebe yaşantısı gereği kolay sökülüp toplanmak için tasarlanmış olup nerede kurulursa kurulsun her zaman aynı sembolik anlamı taşır.

Gordion Düğümü: Yeni bir lider arayışında olan Friglere bir kâhin tarafından, şehre öküz arabası ile giren ilk adamı kral ilan etmeleri söylenir. Bu kişi kağnısıyla kente giren yoksul bir köylü, Midas'ın babası Gordios olur. Gordios, kral ilan edildikten sonra öküz arabasını Frig tanrısı Sabazios tapınağına adar. Araba kızılcık dallarından bir düğümle tapınağa bağlanmıştır ve bu düğümü çözecek kişinin Asya'nın hâkimi olacağı söylentisi ile ünlenir.

Büyük İskender, Gordion'a geldiğinde (MÖ 334) düğümü çözmeye çalışır ama başaramaz. Sabrı tükenince öfkeyle kılıcını çekip düğümü keser. İskender, gerçekten de Pers İmparatorluğu'nun fatihi ve Asya'nın hâkimi olma yolundadır. Ancak 33 yaşında ateşli bir hastalıktan zamansızca ölümü bilgelerce İskender'in Gordion düğümünü çözmek yerine sabırsızca davranmasının cezası olarak yorumlanır.

Halkın Tapınağı Tarikatı: Jim Jones Amerikalı bir kült lider ve vaizdi. Ayrıca kendisini politik bir aktivist ve inanç şifacısı olarak lanse etmişti. 1955 ve 1978 yılları arasında yeni bir dinî hareket olan Halkın Tapınağı Tarikatı'na önderlik etti. Irkçılık karşıtı hümanist tutumu ve sevecenliğiyle özellikle toplumdan dışlanmış, Afrika kökenli ve inançlı kişilerin güvenini kazandı. Zaman zaman kilisede vaazlar verdi ve insanları bazı mucizeleri olduğuna inandırdı. Guyana'da Jonestown adını verdiği bir orman komünü kurdu. Güç zehirlenmesi geçiren Jones, Amerikalı bir senatörün öldürülmesi olayına karıştı. Yakalanacağını anlayan Jones ve yakın

çevresindeki has adamları, "devrimci intihar" adını verdikleri bir eyleme başladılar. Jonestown komününde 18 Kasım 1978 tarihinde toplu bir cinayet/intihar merasimi sırasında dokuz yüzden fazla mürit liderlerinin verdiği vaazdan sonra intihar etmiştir. Bazı itirazlar üzerine Jim Jones "Biz intihar etmiyoruz, biz insanlık dışı dünya şartlarını devrimci bir protestoyla kınıyoruz" dedi. Yüzlerce mürit, hiç tereddüt etmeden önce çocuklarını, sonra kendilerini öldürdü. Kaçma teşebbüsünde bulunanlar ya diğer üyelerce intihara zorlandı ya da ateşli silahlarla vurularak öldürüldü. Yetkililer kasabanın dört bir yanına dağılmış 250'ye yakını çocuk 900'den fazla cesedi görünce şoke oldu. Hayatını kaybeden müritlerin %68'inin Afrika kökenli Amerikalı olduğu anlaşıldı. Bölgede yapılan araştırma sonucu 870 pasaport ele geçirildi. Katliamda 900'den fazla kişinin öldürülmüş olduğu hesaba katıldığında, 40 kadar bebeğin Jonestown'da dünyaya geldiği tespit edildi.

Hildegardis Bingensis: Azize Bingenli Hildegard (1098 – 17 Eylül 1179), Benediktin tarikatına mensup Alman rahibe, yazar, besteci, filozof, Hıristiyan mistik, vizyoner, alfabe mucidi, filozof, hezârfen. Ortaçağ Avrupası'nın en tanınmış kadın şahsiyetlerinden birisi olan Bingenli Hildegard, Roma Katolik Kilisesi tarafında azize olarak kabul edilmiştir. Ölümünden 833 yıl sonra bile hâlâ Katolik hafızada canlıdır ve 2012 yılında Papa Benedictus tarafından "Kilise Doktoru" ilan edilmiştir. Birçok alanda eser vermiş; bitkileri, hayvanları, doğadaki canlı-cansız varlıkları konu alan kitabıyla tarihin ilk kadın doğa bilimcilerinden birisi olmuştur. Ortaçağ'ın önemli bestecilerinden birisiydi. Ordo Virtutum adlı ünlü oratoryoyu bestelemiştir. Lingua Ignota adlı kendine özgü bir dil geliştirmiştir. Günlüklerine yazdığı vizyonlarından temellenen kehanetler, Budizm, Hinduizm ve Amerika yerlilerinin din ritüelleriyle paralellikler taşıması açısından mistisizmin önemli eserleri arasında sayılır. Zamanının ünlü şahsiyetlerine yazdığı günümüze kadar ulaşan 400'ü aşkın mektup, Ortaçağ Avrupası'ndaki güç ilişkilerine ve gündelik hayata ışık tutması bakımından önemlidir.

Hinduizm'in 3 büyük tanrısı: Hinduizm'in 3 büyük tanrısı Brahma, Vişnu ve Şiva'dır. Brahma yaratıcı, Vişnu koruyucu, Şiva yok edici prensiptir. Üçüne birden Trimurti denir. Brahma 4 yüzlü ve 4 kolludur. Vişnu mavi renkte 4 ve daha fazla kolludur. Şiva'nın boynu ve kolları yılanlar ile dolu olup kafataslarından yapılmış bir kolye takar. İki kaşı arasında üçüncü bir gözü vardır. Öldürmeye karar verdiği her şeyi bu üçüncü gözünü açarak yok eder.

I Ching: *Aşağıdaki açıklama bölümü yayınevimiz tarafından yayınlanmış Hervé M. Abajoli'nin yazdığı I Ching Değişimler Kitabı'nın (Kehanet Seti) önsözüdür.* "Elinizde tuttuğunuz kitap sadece bir kitap değildir. O, kadim Çin'in bereketli kültüründe binlerce yıl önce filiz vermiş ve bugüne kadar geçen sürede Lao Tzu, Kral Wen, Zhou Dükü, Konfüçyüs gibi bilgelerin elinde daha da zenginleşmiş önemli bir kehanetler ansiklopedisidir. Kadim Çin düşüncesinin temelini oluşturan evren tasavvuru ve onun işleyişi mitine dayanır. I Ching kelimelerle değil resimlerle konuşur. Daha doğrusu resim ve simgelerle yapılan bir anlatımla yani piktogramlarla. Batılı zihin bunu kavramakta çok zorlanır çünkü bu yazıda maskülen/feminen, tekil/çoğul, kip, noktalama işareti ya da edat bulunmaz. Değerli olan da budur! Kelimelerin dar anlamları arasına sıkışmak zorunda olmayan sembolleri yorumlamak, insanın hayal gücünü kullanarak bilinçdışı ile olan ilişkisini geliştirmesine imkân tanır. Bu da sezginin uçsuz bucaksız bereketli alanına girmek demektir. Genelde panayır falcılığında kullanılan ve hemen herkesin bildiği diğer kehanet yöntemleriyle kesinlikle kıyaslanmamalıdır. Çünkü o, zamanın üzerinde yükselen ve onun sırlarını bize fısıldayan bir araçtır. Bu aracı kullanmayı kısmen dahi olsa öğrenen kişinin bilgelik yolunda ilerlemesi kolaylaşır. Böylece birey hayatının en önemli dönüm noktalarında kendisini doğanın ya da arketiplerin akışına göre doğru yere konumlandırabilir. Bu sayede insanın hayatı kolaylaşır ve ruhuyla bedeni için faydalı, yaratıcı işlere zaman yaratmış olur.

Peki nedir bu kitap? Neden bir düz-çizgi ile kesik-çizgi üzerine yazılmış ihtimal 3000 yılı geçkin bir metin bugün de hâlâ geçerliliğini koruyor? Bu kadar akıllı insanı ona çeken hangi özelliğidir? Konfüçyüs neden fazladan bir 50 yılı daha olsa onları bu kitabı anlamaya adayacağını söylemek ihtiyacı duymuştur? Mao Tse-Tung "Uzun Yürüyüş" öncesi neden onu yanından ayırmamıştır? Mesela aydınlanma çağının meşhur doğa felsefecisi büyük matematikçi Leibniz 1703 yılında neden onun üzerine bir yorum yazma ihtiyacı hissetmiştir? İdealist büyük Alman filozofu G. W. F. Hegel neden bu yoruma müdahil olmuştur? Yetmez, neden Leibniz'in matematiksel, bilimsel ve metafiziksel kavramları ifade edebilmek için üzerinde kafa patlattığı "*Evrensel Biçimsel Lisan*" hayalinin temelinde yer alır? Ve neden Boole cebiri, lineer cebir ve bugün hepimizin bilsek de bilmesek de kullanmakta olduğu "binary" (0/1) bilgisayar mantığının temeli ile aralarında tam bir paralellik vardır? Peki, Kuantum mekaniğinin kurucu babalarından Niels Bohr'un insanlığa hediye ettiği bilimsel keşfi "*Tamamlayıcılık Prensibi*" üzerinde çalışırken sık sık I Ching'in temel kavramlarına başvurduğu söylemini nasıl değerlendirmek gerekir? Ya da

Analitik Psikoloji'nin kurucu babası C. G. Jung, nedensellik ilkesinin yetersiz kaldığı olaylara bir alternatif olarak önerdiği senkronisite (Eşzamanlılık) önermesini neden bu kitaptan ilham alarak yapmıştır?

Modern pozitif bilimlerin, felsefenin, sanatın en nadide beyinlerini genellikle merak içinde bırakan bazen de yolundan saptıran ve en sonunda kulaklarına -en hafif tabirle- "açıklanamaz" öngörüler fısıldayan bu *Yaşlı Bilge*'nin sırrı nedir?

Hiçbir zaman yanılmaması olabilir mi? Çünkü onunla kısa bir süre haşır neşir olan tecrübesiz bir "*Değişimler Yolcusu*" bile onun neredeyse hiç yanılmadığını fark eder. O zaman haddimizi aşıp kısa bir açıklama çabasına girişelim ve tedbiren şunu da eklemeyi unutmayalım: Galip sayılır bu yolda mağlup!"

Mandala: Sanskritçe "Büyülü Daire" anlamındadır. Zamana ve kültüre bağlı olmayan evrensel motifler içerirler. C. G. Jung önce mandala çizen hastalarının rahatladığını gözlemleyerek daha sonra da kendi deneyimlerine dayanarak mandalaya "iç uzlaşma ve bütünlüğün güvenli bir sığınağı" tanımlamasını getirmiştir. Sembol kendini hemen her zaman daire, kare veya dörtlü olarak gösterir. Mandalalar genellikle belirsizlik ve varoluşun anlamsızlığı hissinin baskın olduğu dönemlerde istemsiz olarak bilince gelir ve resmedilir. Mandalalar yaratıldıkları (çizildikleri) zamanda ruhun içinde bulunduğu durumu dışa vuran kriptogramlardır. Mimaride mandalalara sıklıkla rastlanır. Katedraller, camiler veya Budizm'in stupaları bir merkez eksen (Axis Mundi) etrafında inşa edilmiş dörtlü ve dördün katları olan bir yapı ilkesi içerirler. Yerli Amerikalı çadırları da dörtlü yerine konik şekilde olması şartıyla aynı merkez eksen fikrine bağlıdır.

Mapuçe davulu: At ya da keçi derisinden mamul, genelde 60 cm veya fazla genişlikte tek taraflı bir el davulu. Şaman törenlerinde danslara tempo vermek için kullanılır. Üzeri her zaman dörde bölünmüş görüntüdedir.

Newgrange: (İrlandaca Brú na Bóinne). İrlanda'nın Boyne Vadisi'nde yer alan tarih öncesi bir anıttır. M.Ö. 3200 civarında Neolitik Çağ'da inşa edilmiştir. Site, içerisinde taş geçiş yolları ve odaları olan geniş bir dairesel höyükten oluşmaktadır. Bu odalarda insan kemikleri ve olası mezar kalıntıları ya da adak sunuları bulunmuştur. Höyük aynı zamanda bir taş daire ile çevrelenmiştir. Sitenin hangi amaçla kullanıldığı konusunda kesin bir tahmin olmamakla birlikte dinî amaçlarla kullanıldığı düşünülmektedir. 1993 yılında UNESCO tarafından Dünya Mirası olarak belirlenmiştir. Bu

emsalsiz anıtın tek girişine senede sadece bir kez kış gün dönümünde güneş ışınlarının dik düşmesiyle tüm iç mekânın on yedi dakika boyunca pırıl pırıl ışıldamaktadır. İngiltere'deki Salisbury Düzlüğü'nde inşa edilmiş Stonehenge'in çemberi bölen ve yapının girişinden geçen ekseninin yaz gün dönümündeki (21 Haziran) gün doğumuna doğru konumlandırılmış olmasına karşılık, İrlanda'da yaklaşık olarak aynı zamanlarda inşa edilen Newgrange anıtının ekseninin kış gün dönümündeki (21 Aralık) gün doğumuna yöneltilmiş olması çok dikkat çekicidir.

Numen ya da Numinosum: Rudolf Otto'dan alınan ve ifade edilemeyen, gizemli ve ürkünç olanı anlatan bir terim. Dolaysız yaşanıp tanrısallığa özgü olması nedeniyle deneyimin bireyin dışından geliyormuş gibi duyumsanması ve iradi çaba ile oluşturulamaması esastır. Ruh sağaltıcılarının çabasında numinosum deneyimi, iyileşme açısından kilit önemde olup her zaman bir aydınlanma ve benliğin ötesindeki bir şeyle bağlantılı olma hissi içerir. Genellikle kişiliğin en zayıf alanı ile ilişkili olup her zaman iyileşme amacıyla kendini gösterir. Bazen hiç alışılmamış hatta ürkütücü sembollerle kendini somutlaştırma çabasına girişebilir. İncinmişliğimiz ve zaaflarımız numinosum hissinin vücut bulmasında doğrudan sorumlu olduğundan benliğimizde ciddi zorlayıcı bir kudret olarak deneyimlenir. Bu nedenle analizde arketipsel gölge bilgisine ulaşmak bizi numinosuma götürebildiği gibi numinosum da bizi gölge bilgisine götürebilir.

Ongonlar: Moğolistan ve Sibirya şamanlarının hemen her kabilesince kabul görmüş kutsal araçlarıdır. Ongonlar genelde ahşap, deri, keçe, taş, kâğıt, kürk, tüy ve metalden yapılmış olabilir. Bazıları soyut olabilir. Şaman inanışında ongon imal edildikten sonra onu diriltmek için içine bir ruh yerleştirilmelidir. Bu amaçla şamanlar ongonları atasal ruhlara, hayvan ruhlarına veya doğa ruhlarına işgal ettirir. Şaman daha sonra dirilttiği ongonu gerin kutsal bir yerine yerleştirilerek onurlandırır. İçki, kan, süt veya yağ vererek besler. En önemli ongonlar arasında bulunan Zol Zayaak ve Avgaldai eril-dişil bir çift olarak resmedilir ve evcil hayvanların koruyucuları sayılır. Avgaldai, ayı atanın bakır maskesidir ve yeni şamanların inisiyasyonu için yapılan ominan ritüelinde giyilir.

Puer aeternus: (Lat.) Ebedi çocuk. Kadın olanına "puella aeterna" denir. Genellikle "puer" ve "puella" olarak kısaltılarak kullanılır. Yunan Mitolojisi'nde sonsuza kadar genç kalan bir çocuk tanrıdır. Carl Jung'un analitik psikolojisinde, bu terim, "Peter Pan sendromu" olarak da bilinen, duygusal yaşamı ergenlik düzeyini aşamamış yaşlı bir kişiyi tanımlamak

için kullanılır. Jung'un anlayışında puer, tipik olarak kaçmanın mümkün olmayacağı bir duruma düşme korkusu nedeniyle "geçici bir yaşam" sürer. Bağımsızlığa ve özgürlüğe imrenir, sınırlara ve sınırlanmaya karşı çıkar. Herhangi bir kısıtlamayı tahammül edilemez bulmaya meyillidir.

Salomé: Roma İmparatorluğu yönetimindeki Yahudiye bölgesi Kralı İkinci Herod'un ve Herodias'ın kızı Salomé Femme Fatale arketipinin ilk örneklerindendir. Kral Herod kendi doğum günü kutlamasında üvey kızı Salomé'nin dans etmesini ister. Kral, Salomé'nin dansından o kadar etkilenir ki ona bir dileğini gerçekleştirme sözü verir hatta eğer isterse krallığının yarısını vermeye razıdır. Bunu üzerine ne isteyeceğini bilemeyen Salomé, annesi Herodias'a danışır. Vaftizci Yahya kısa bir süre önce Herod'un Herodias ile evliliğini aralarındaki kan bağı nedeniyle lanetlemiş ve bu evliliğin kutsal yasaya göre geçersiz olduğunu söylemiştir. Hatta bu yüzden Herod tarafından hapsedilmiştir. Yahya'nın bu söylediklerini unutamayan Herodias, bunu bir fırsat bilerek kızı Salomé'nin Herod'dan Vaftizci Yahya'nın kafasını istemesini söyler. Yahya, Hz. İsa'nın gelişini müjdelemiş ve onu vaftiz etmiştir. Bu nedenle kutsal bir insan sayılmaktadır. Herod daha önce Yahya'yı idam ettirmekten çekinse de Salomé'ye verdiği sözün esiri olur ve Vaftizci Yahya'nın öldürülmesi için emir verir. Yahya öldürülür ve kafası gümüş tepside Salomé'ye getirilir. Bu hikâye yüzyıllar boyunca plastik sanatların bütün türlerine, filmlere ve oyunlara konu olmuştur. Salomé başlı başına bir erkek yiyen kadın, şehvet düşkünü ve cinsel yozlaşma sembolü hâline gelmiştir.

Senchus Mór: Senchus Mór ya da bu günkü adıyla Brehon hukuk sistemi, kaydedilen en eski ikinci hukuk sistemidir. Bu yasayı üreten İrlanda Kelt toplumu bu geleneği en az bin yıl boyunca sözlü olarak sürdürdü. Beşinci ve altıncı yüzyıllarda İrlanda'ya gelen erken Kıpti Hıristiyan manastır mezheplerinin etkisiyle ilk defa yazılı hâle dönüştürüldü. Bu rahipler Brehon yasasından çok etkilenmişler ve yasayı tam anlamıyla yüreklerinde taşıyan "Na Filidh" adlı şairlerden dinleyerek yazılı hâle getirmişlerdir. Bu şairler, uzun bir inisiyasyon döneminden öğrendikleri hukuku dört satırlık kıtalar halinde okurlardı. Buna yeni vakalar ortaya çıktıkça, hukukun sürekli değişen yaşamla uyumlu olmasını sağlayan yeni şiirler eklenmiştir. Brehon hukuku sürdürülebilir sağduyu ilkesine dayanan doğal bir hukuk sistemidir.

Seshat: Seshat, kadim Mısır bilgelik, bilgi ve yazı tanrıçasıydı. Bir yazar ve kayıt bekçisi olarak görülüyordu ve adı "tarayan" yani "yazar olan" anlamına geliyordu. Yazıyı icat ettiğine inanılırdı. Ayrıca muhasebe,

mimari, astronomi, astroloji, inşaat, matematik ve ölçme tanrıçası olarak da kabul edilirdi. Sanatta, başının üstünde yedi köşeli bir amblem bulunan bir kadın olarak tasvir edildi. "Kitaplar Evi'nin Hanımı" en önemli bilgi parşömenlerinin bir araya getirildiği ve büyülerin korunduğu kütüphaneyi yöneten tanrı olan Seshat'ın bir diğer adıdır. Genellikle palmiye ile temsil edilirdi. Sık sık cenaze rahiplerinin sembolü olan çita veya leopar postu giymiş olarak da gösterilir. Doğal post üzerindeki desenin yıldızları temsil ettiği, sonsuzluğun sembolü olduğu ve gece gökyüzüyle ilişkilendirildiği düşünülüyordu. İlahi ölçücü ve yazıcı olarak Seshat'ın firavuna yardım ettiğine inanılıyordu. Avucuna çentik atarak firavuna yeryüzünde kalması için ayrılan zamanı kaydeden de oydu. Seshat firavuna "kordonu germek" ritüelinde yardım ederdi. Bu ritüel, kutsal hizalamaları ve boyutların kesinliğini belirlemek ve uygulamak için tapınakların ve diğer önemli yapıların temellerinin atılmasıyla ilgilidir. Araziyi araştırmak, yıllık sellerden sonra sınır çizgilerini yeniden kurmak için becerileri gerekliydi. Firavunun taç giyme töreninde yaptığı konuşmaları kayıt altına almak ve askerî harekatlarda kazanılan yabancı esir ve malların envanterini onaylamakla da görevliydi. Bir bilgelik tanrısı olarak da saygı duyulan, zamanın hesaplayıcısı ve yazı tanrısı Thoth, bazı örtüşen işlevleri paylaştığı Seshat ile yakından özdeşleşmişti. Bazen kızı, bazen de arkadaşı olarak görülmüştür.

Toli: Genelde metalden yapılmış yuvarlak bir aynadır. Şaman'ın kıyafetine mümkün olduğu kadar çok toli takması istenen bir durumdur. Göğüs üzerinde olması önem taşır. Bu dünya ile öte âlem arasındaki sınırı simgeler. Ruhlar âlemine açılan bir pencere olarak kabul edilir. Bu sayede şamanın gözle görünmeyen varlıkları görebildiğine, kötü yer altı ruhlarını aynaya yansıtarak yok edebildiğine inanılır.

Zalmolxis: Zalmoxis, Salmoxis veya Samolxis olarak da anılmıştır. Yarı-mistik sosyal ve dini reformcu, peygamber-tanrı. Trakyalı Dacialılar onu tek gerçek Tanrı olarak görürdü. Gerçek yaşamıyla hakkındaki mitolojik betimleme ve özellikler fazlasıyla iç içedir. Zalmoxis, Pisagor gibi en bilge Yunanlılar arasında yaşamıştı ve İyon yaşamına ve Eleusis Gizemlerine inisiye olmuştu. Bir ziyafet salonu inşa etti ve şefleri ve yurttaşlarını bir ziyafette kabul etti. Ne misafirlerinin ne de onların torunlarının asla ölmeyeceğini, bunun yerine sonsuza kadar tam bir mutluluk içinde yaşayacakları bir yere gideceklerini öğretti. Daha sonra bir yer altı evi kazdı. Bittiğinde bu yer altı ikametgâhında üç yıl yaşayarak kayboldu. Trakyalılar onu özlediler ve ölmesinden korkarak ağladılar. Dördüncü yıl aralarına geri döndü ve böylece Zalmoxis'in onlara anlattıklarına inandılar.

Platon, Charmides diyalogunda (satır 156 D 157 B) Zalmoxis'in aynı zamanda bedeni ve ruhu (psişeyi) iyileştirmek için bütünsel bir yaklaşım benimseyen ve bu nedenle Platon tarafından kendi felsefi anlayışları için kullanılan harika bir doktor olduğunu söyler. Zalmoxis, mistik bir kült kurduğunu belirten Pisagor ile ilgilidir. Bu teori Eliade'nin çalışmasında bulunabilir.

Hervé M. Abajoli'nin Yayınevimizden Çıkan Diğer Eserleri

Büyük Sır Üstadı Serisi

Büyük Sır Üstadı – 137 (Birinci Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Işık Bakiresi'nin Yolu (İkinci Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Kali (Üçüncü Kitap)
Büyük Sır Üstadı – Kötülük Çiçekleri (Dördüncü Kitap)
(2024 yılında yayınlanacaktır.)

Kehanet Serisi

I Ching Değişimler Kitabı – Kehanet Seti

C.G. Jung perspektifinden yorumlanmış
Büyük I Ching Kitabı
(2024 yılında yayınlanacaktır.)

BÜYÜK SIR ÜSTADI SERİSİ

3

BÜYÜK SIR ÜSTADI®

Kali

Bu okuyacağınız, "bilimsel" bir tarikatın emsalsiz hikâyesi. Tarihi, psikolojiyi, simyayı ve bilimi aynı potada eritmiş, varlığını yüzyıllarca gizleyebilmiş kadim bir tarikat. Dünya üzerinde bilimsel bir tarikatın var olduğuna inanmaya hazır mısınız?

Bildiğinizi sandığınız ya da size anlatılan tarih gerçek mi?
Hitler'i ne kadar tanıyorsunuz, AyaSofya size ne ifade ediyor?
Peki bunlarla Newgrange'in ilgisi ne?
137 sayısının insanlık için bir önemi olabilir mi?
İnsanlık, kendi eliyle hazırladığı sonunu duymaya hazır mı?

Peki siz, hayata bakışınızı kökünden değiştirecek bu kitabı okumaya hazır mısınız?

Kali

Gizli planlar, yeni ihanetler, kötülüğün hafife alınmaması gereken gücü... Serinin bu bölümünde gerçekler çirkin -ah, kime göre- yüzlerini gösteriyor. Kadim Çin kehanetleri ne diyor?
Dünyada adaleti sağlamak kimin görevi?
Rüyalar neden önemli, Düş Koleksiyoncusu da kim?
Şamanizm'in konuyla ilgisi ne?
Hepsinden öte, Büyük Sır Üstadı gerçeklerin ne kadar farkında?

Alarmınızı kurmayı unutmayın, bu kitap sizi uykusuz bırakabilir.

THG
0370462
VIG

9 786057 125330